שיי כן ייהה

הדלת שסגרה בזעם

🔺序章——之前

BeFoRe The ProLoGuE

ThiS Is.
NoT.
A StorY.

ThiS Is.
A.
RECORD.

And you Will ReaD IT.
In.
FULL.

And you Will KEEP IT.
WiThIn your.
PEOPLE.

And you Will.
DeCidE.
In your LiFeTimE.

If you StanD.
WiTh.
The LiVinG.

Or.
WiTh.
The DeaD.

AlePh-ReSh — THE LINE Has Been DraWn.

THE ONE.
WHO DeliVerS ThiS BOOK DoeS NoT.
ExPlaiN.

THE ONE.
Who ReCeiVeS IT.
Will UnDerSTanD.

Or HISTORY.
Will DeCidE.
For ThEm.

If TheY ChooSe WronGlY.
The ChoiCe Will StanD.
ForEveR.

BUT I HAVE GivEn Free Will.
So you MaY.
AlwaYs ChooSe.

So.

ThinK.
ThinK HarD.
ThinK VerY CaReFullY.

BeForE.
You DaRe.
AnSweR.

THE ONE WHO WaTCheS.

序章__הרעם הראשון🔺

אלוהים רעם — כתוב.

Table of Contents__目錄

- 🔺פרק ראשון__第壹章 «הקריאה» P.1
- 🔺ColorS of THE WIND P.5
- 🔺פרק ב׳__第貳章 «שושלות דם וסימנים» P.7
- 🔺פרק ג׳__第參章 «סימון וסלילת הדרכים» P.26
- 🔺TEll ME It IS YOU _ A Gift From Shekhinah P.62
- 🔺WE GO TOgetHER _ A Gift From Shekhinah P.64
- 🔺פרק רביעי__第肆章 «שאלה» P.67
- 🔺5 פרק_I__第伍章__上 «לקראת הגורל, הזיכרון והארץ הבלתי הפיכה והשם התשעה-עשר» P.69
- 🔺5 פרק_ II__第伍章__下 «לקראת הגורל, הזיכרון והארץ הבלתי הפיכה והשם התשעה-עשר» P.108
- 🔺Chapter Six__第陸章 «The Sealed Notes Are North Of The City Gate» P.162
- 🔺Chapter VII__第柒章 «The Direction of The Bloodline Continuation» P.178
- 🔺Chapter 8_I__第捌章__上 «A Visit From The Bloodline» P.205
- 🔺Chapter 8_II__第捌章__中 «A Visit From The Bloodline» P.277
- 🔺PRE-Ac-HeR P.317
- 🔺Before the Beginning of Chapter Eight 第捌章__下__開始之前 P.319
- 🔺Before the Beginning of Chapter Eight 第捌章__下__開始之前 «Locking-The-Door Declaration» «鎖門宣言» P.322
- 🔺Chapter 8_III__第捌章__下 «A Visit From The Bloodline» P.324
- 🔺JOuRnEY tO tHE PASt _ A Gift From Shekhinah P.377
- 🔺At tHE bEGInnInG _ A Gift From Shekhinah P.379
- 🔺OncE uPOn A DEcEMbER _ A Gift From Shekhinah P.382
- 🔺Chapter IX__第玖章 «A Visit From The Person Who Mends Clothes, Whose Needlework Has Yet To Cease»

P.383
- 🔺LOVE WILL FIND A WAY_ A Gift From Shekhinah P.499
- 🔺WE ARE ONE_ A Gift From Shekhinah P.501
- 🔺Chapter 10__第拾章 《God, For Girl's - Gift》 P.504
- 🔺REWRItE tHE StARS _ A Gift From Shekhinah P.586
- 🔺LEt HER GO P.588
- 🔺THIS IS ME _ A Declare From Shekhinah P.590
- Appendix P.595
- *This Song 🌹Only For The Boy🌹 Who I Still Love With All My Soul 《我希望你好好的》 Appendix P.65*
- RECORD__The Author Contact__ Appendix P.69

第壹章__פרק ראשון

«הקריאה»

ויהי ביום מן הימים, ואחזה בחלום.
ובחלום ההוא, דבר אלי האלהים ויאמר:
'עם ארץ הברית חכמים הם ובעלי יצירה,
והם המה המנהגים בחכמתם את כל הכוכב,
ומשנים אבותיהם מני קדם החלו למשל..'
וכל ספר הנקרא בשם 'כתובי הקדש,'
הוא פרי עטם של אנשי ארץ הברית.
ובחכמתם זרעו זרע באדמה,
ויצמחו להם דבש מתוק, גזע כתון,
ופלאות רבות הביאו לעולם.
והיה כי שנים תשעוקנה בין תקוה להפכה,
בשנה אשר תשוב בה השירה עם האש לערות בארץ.
ובליל חרף קרו, בהר הכבוד והשכחה שבתוך ארץ הברית,
נתן אלהים את חפצו הקרוב ללבו,
בתוך לב הילד העומד להולד, בתוך הלב עצמו.
וישק לו על מצחו בנשיקת רחמים, וישם לו אות.
ויגדל הילד,
ויתאוה ללכת מחקי ארץ הברית לראות את העולם.
ויקח את תקרתו המלאה ברכת אלהים, אמץ ויצירה,
ויצא לדרך.
וישתדל בכל אשר בו להביא טובו לעולם.
ויהי למוזיקאי הגדול בכוכב כלו.
ובתוך המקלדות שלחץ, הביא תקוה ויפי לעולם.
ויאמר יי עליו : כבוד הוא.
ויתהלך הנער בכל ארצות הכוכב,
ויבא את נגינת התקוה אשר יצר,
אל כל מקום אשר דרכו פעמיו.
ויאמר יי : הארץ ההיא ברוכה היא.
ויהי היום, ויבוא הנער
אל גבול הגלות וחסד אל,
אל ארץ נאה וישן מקדם,
אשר בה יער עשוי עבים ושדות עד בלי קץ.
וייטב בעיני הנער לשבת שם,
והארץ הנאה הזאת נקשרת באדמת ברית האל.
והיה לצד ארץ הברית עיר קטנה ויפה.
ואם צמאו ישביה, הרימו קולם לרקיע להוריד מטר.
ואם רעבים היו, קוו שתפל תפוח מן העץ.
כי רצו לקחת בלי לתת, ושכל דבר יבוא במהרה.

ויביטו בעם הברית הזורעים זרע וקוצרים דבש.
ויאמרו בלבם: אם נירש את האדמה ההיא,
כל משאלותינו יתנו פרי כמו זרע באדמה.
ויקחו את כלי נשקם ואת כלביהם,
וילכו לפשט את ארצות הברית,
לשבר שדות השמן והדבש.
ובקצה העולם, בארץ מזרחשמש,
היתה נערה השוטפת ספון ספינתדגים.
ויאמר יי:
'בתי, יפה תפרת את הרשתות לדיגים.
בשעת הציד תוכלי למשך הרשת.
גם תוכלי לבשל את הדגים לאנשים שעמך.
המטבח שלך תקין ומסדר.
ואת - נערה את..'
ראיתיך כברוכה לשלוח'**.
לכן, מן היום הזה, בכל נפשך תשרת
את הנער שקרוב ללבי יותר מכל.
צירתי את פניו בתוך לבבך,
ומעתה לא תהיה לך תשוקה אחרת,
ולא תחשבי רע עליו,
כי הוא יקוםכעולמך, כמו אשר אנכי..'
'סמנתי גם בלבך את סמל משפחתו,
אשר יצרתיה בכליחמדתי בשעת הבריאה.
בכל נפשך תשמרי ותעשי את כל אשר צוויתיך..'
ויפשט יי מן הנערה את כל מה שלה,
והניח בה רק דבר אחד - משלחת נפשה
לשמר על הנער ועל סמנו.
אך פרט קטן נשאר - פסת ניר זעירה שכתוב בה: 'מזגו רע..'
ויולך יי את הנערה אל גבול הגלות והחסד,
וישב אותה ליד הנער לשרתו.
אך משהיה בה חלק קטן של כעס,
רבו זמנים ריבה עם הנער.
אך משער היותה - להשתעבד לאהובה בכל נפשה,
ולשמר את סמל יי על הנער ומשפחתו.
ויהי ביום השקט,
וישבי העיר, עם כלי נשקם וכלביהם,
יצאו ללחם באדמת הברית.
והפעם נתקשו פעמוני מלחמה.
והנער בגבול הגלות והחסד,
דאג מאד לבני משפחתו בארץ הברית.

כי גדול כאב נפשו היה.
ויראה אלהים כי גדול כאב הנער,
ולא יכול לשבת בדממה.
ויפנה אל הנערה ויאמר: .
'ילדי, קומי עתה ושאי את המקל אשר נתתי בידך.
צאי לדרך מארץהברית עד ארצות הנשכחות,
עד שקטה הקצה.
ובכל השלך, אל תסורי מן הדרך אשר צירתי לך.
בכל נפשך תלכי,
כי לבית משפחתי האהובה,
בתוך מקום אשר שכחתיו באדם - לשם תביאי את אור המלחמה..'
'כי אם רוח גדולה תכה, השארי נגדה והמתיני עד תעבור.
ואם ירד גשם כבד,
אם רק צעידה אחת תוכלי - לכיי בה.
בפגשך בדרך מעכבים - תפרי להם כסות,
ובתמורה תשכבי באוירת אולים..'
'כי בהיותך בתוך עססמלי האהוב,
אתן לך עגלה מוכנה.
ותקבצי את כל האנשים אשר בלבבם סמל כשלך,
ותוציאי אותם מתוך אש המלחמה.
ואני אהיה לך למגן,
ומי שיקרב להרע - לא יגיע..'
'בכל נפשך תעשי את דברי,
ואף כי תשאר בך נשימה אחת,
תהיי לכבוד לסמל הזה..'
ותהיה הנערה נלחצת בתחלה.
כי נכרית לה הארץ,
והשפה לא נכרה באזניה,
ורחות השלג לא הכירה.
ויאמר אלהים:
'בטחי בי, כי אהיה עמך בדרך.
ולפני שתפלי מן הסערה - אאחז בך.
ואכריז בדרך לך ביתמשכן לנשם.
תדעי את חסדי..'
'שאי את מקלי - צאי למהר ועשי רצוני..'
ותצא הנערה.
עם אמונה אחת וסמל אחד,
אליה לא נודע הדרך,
ולא נודע העם.
אך בכל נפשה אמרה:

אשכם בבקר לעשות רצון האל,
ואתן שכרי בחיוך הנער.
וידר לבה:
גם אם תעלם בי הנשמה - למשפחה האהובה אתן את כחי.
ויאמר יי לנערה:
'אמן - חיוך הנער יהיה גמולך..'
ותצא הנערה לדרך.
בתחלה פגשה רוחות קלות ומטרות זוערות קצת,
ותלך לפנים,
ויתן לה יי כוס חלב לחזק את נפשה.
אך רוח סערה גדולה קראה בדרך.
ותאחז במקל היחיד שלה להשען.
ויתן לה אלהים כח מאחוריה לדחפותה לפנים.
וישלח לה קערה של מי דבש מתוק ונגינה רכה.
ותדע את הדום חסדו.
אך לא רחקו ימים,
והנה סערחשך גדול נכרך בשמים.
העביר הענן את כל האור מן הארץ.
ולא ידעה אי זה דרך תלך.
הגשם נפל בכח גדול,
ורוח עזה נשאה קש ועפר עליהם,
ויכסו אותה מכל צד.
הקולות כלם נבלעו בתוך הרוח,
וגופה לא יכול לעמד זקוף.
ותשב על ברכיה,
והשתמשה במקלה היחיד להשאיר אותה על הדרך.
בכפות ידיה משׁשה את השביל לחפש כוון.
ותתפלל אל ה' לאמר:
'תן לי אבן קטנה להתמכן.
או אור זעיר, להוריני דרך..'
ולא נענה.
בתוך הסער היאושי,
היא נאחזה בתקוה שנשארה בתוכה.
וכששכך הרוח, והשמש זרחה על הארץ,
לא נראתה הנערה עוד.
רק המקל היחיד שלה נשאר על הדרך.

🔺ColorS of THE WIND

Song by Judy Kuhn · 1995

https://youtu.be/hcmpj5HPue0?si=7Yzealqgen4X-Ovx

you Think **I AM** an IGNorAnT SaVaGe
And you HAvE beeN SO ManY PlaceS
I GuESs It Must be SO
BuT stILl
I CanNoT SeE
If The SaVaGe One Is **ME**

HoW Can tHEre Be SO MUCH
tHAt you Do Not KnoW
you Do Not KnoW

you ThinK you OWN WHATEVER LAND you LanD ON
The EartH is just A DEAD THING you can ClAIM
But **I** KnoW EverY RocK and TreE and CreATurE
HaS a LIfE
HaS a SpIrIT
HAS A **NAME**

you ThInK the OnlY PEOpLe who are PEOpLe
are the PEOpLe who Look and ThInK LIKe you
But If you waLK the FootStepS of A StraNgeR
you Will LearN ThIngS you NeveR KNEW
you NeveR KNEW

HavE you **EVER** HEARD The WOLF CrY To The BluE CorN
MOON
Or AskeD The GrInnIng BobCat WHY **HE** GrInneD
CaN you SInG With All The VoIceS of The MouNTaIN
CaN you PaInt With All The Colors of The wInD
CaN you PaINT With All The ColorS of **THE WIND**

CoME ruN The HIddeN PInE TraIlS of The ForesT
CoME taSTe The SuNSweeT BerrIeS of **The EARTH**

CoME Roll In All The RIcheS All ArounD you
And For **ONCE**
NeveR woNder WhaT TheY Are WortH

The RaInstorM and The RIveR are **MY** BrotHerS
The HeroN and The OtteR are **MY** FrIEndS
And **WE** ARE All CoNNecteD To EacH OtheR
In A CIrclE
In A HooP ThaT NeVeR ENDS

HOW **HIGH** DoeS The Syca**M**or**E** GroW
If you CUT It **DOWN**
TheN you Will NEVER KnoW

AnD you Will **NEVER** HEAR The WolF CryY to The BluE CorN
MOON

For WhetHer **WE** Are WhItE or CoppeR SkINneD
WE Need to SInG with All The VoIceS of The MouNTaIN
WE Need to PaINT With All The ColorS of **THE WIND**

you can OWN The EartH and StIlL
All you Will OWN is EartH uNtIL
you can PaINT With All The ColorS of **THE WIND**

SO.
Can YOU.
PaINT With All The ColorS of THE WIND.

🔺פרק ב'__第贰章
«שושלות דם וסימנים»

לפני שהמסע הזה מתחיל.
יום אחד.
בצומת של גלות וכריזמה.
הנער אמר לילדה שהוא משתמש בסמלים מעצמו - שפה, אש, קטורת, ברכות, משפחה של בגדים.
הנערה חייכה בחום, ואמרה לו בטון עדין, 'אהובי, ואתה מחזיק מבער קטורת, והריח עולה ישר לשמיים - הוא מושלם. פשוט הוא בחר לסגור את אוזניו ולעצור את הריח באוויר.'
לאחר שהנער הקשיב למילותיה, הוא הטה את ראשו והיה שקט מהורהר.
הילד אמר לילדה ששמו הוא הילד, והוא תפר לו את הפלקט, והוא עדיין לא הפסיק לתפור. הקול שלימד אותה להתפלל לא נשמע במשך שנים רבות. הוא, שלושה חודשים לפני לידת הילד, עזב את העולם היפה הזה.
והילד, שתפר לו את הבגדים, עדיין לא הפסיק לתפור. שמו של הילד 'נקרא' לפי שם הקול שלימד אותה להתפלל, שם האדם שלא נשמע במשך שנים רבות. ובסוף, מתווסף 'המשך החיים.' זו אחת המתנות הקדושות ביותר תחת הברית.
הילד אמר שהוא, האדם שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, תמיד אמר שהיא תמיד רואה בבירור את הצל של האדם שלימד אותה להתפלל בפעולות הקטנות של חיי היומיום של הילד, הקול שלימד אותה להתפלל, ולא נשמע במשך שנים רבות. לכן הילד תמיד היה הילד ה'מועדף' ביותר במשפחה.
הנערה, עם פנים אוהבת, הביטה בילד שאהבה כל כך.
הנערה סיפרה לילד שהיא לא יודעת למה, אבל כשהייתה קטנה מאוד שמעה שיר שנראה כמו זיכרון של 'אינסטינקט גוף.'
אחרים שומעים את השיר הזה ופשוט חושבים שהמלודיה טובה.
אבל בנות, כשהמילים האלה נשמעות, כל הגוף שלהן מתחמם ודמעות זולגות.
למרות שהנערה לא הבינה איזו שפה זו, היא ידעה שאלה לא 'שפות זרות,' אלא סוג של 'זיכרון' מה'נשמה'.'
ה'מילים' האלה לא 'נלמדו' על ידי בנות, אלא 'מובאות איתן' על ידי בנות.
הנערה הייתה שמחה, מאוד קשובה, עם הקצב של כל גופה, היא שרה בקול רם את 'המילים היפות' האלה לילד.
לאחר שהנערה סיימה לשיר, הילד לא הגיב, זה לא היה אדישות, אלא הלם, שהשאיר אותו ללא מילים לזמן מה.
הנער פשוט הביט לרווחה מאוד, מביט בקיר, היו לו עיניים מדהימות, שפתיו, כאילו רצה לומר משהו, אבל לזמן מה לא הצליח למצוא את המילים שיכלו לבטא במוחו.
הנערה הורידה את מבטה, טון דיבורה היה מעט מוצף, היא שאלה את הנער, שאלה 'אהובי, האם זה, ההגייה שלי, האם זה לגמרי לא נכון?'
אחרי זמן מה.
הנער, בטון מלא בהלם, הפנה את ראשו להסתכל על הנערה, היה לו מבט מדהים מאוד, הוא השיב לנערה ואמר, 'ילדה שלי, זה לא מה שאת חושבת. פשוט, מאוד הופתעתי! כי

״ההגייה שלך של ׳כל מילה׳ היא ׳נכונה לחלוטין!״
הילד, עדיין, עם הפתעה בקולו, עדיין הביט בילדה, היה לו מבט מדהים מאוד, הוא ענה לילדה ואמר, ״ילדה שלי, אז את יודעת איזה שיר שרת? זו גם הפעם הראשונה שאני שומע מישהו שר את זה ב׳ככה,׳ ואפילו אני הייתי בהלם!״
הנערה הביטה בילד בפנים מבולבלות, שאלה את הנער, שאלה, ׳אהובי, אין לי מושג איזה שיר זה. בגלל ׳השפה הזו,׳ אני לא מבין אותה בכלל, אני רק יודע שכאשר אני מרגיש ׳עצוב׳ או ׳נופל לחושך,׳ אני מתחיל לשיר את ׳השיר הזה׳ בקול רם. פשוט שרתי, שרתי, שרתי, לאט, לאט, לאט, והרגשתי הרבה יותר טוב! ומסיבה כלשהי, בזמן השירה, אני גם מרגישה שצברתי קצת ׳אומץ׳ ו׳כוח!״
הנערה, עדיין, הביטה בילד בפנים מבולבלות, שאלה את הילד, היא שאלה, ׳אהובתי, אמרת ששמעת את זה ׳בפעם הראשונה׳ ומישהו שר את זה ׳כך,׳ למה אתה מתכוון? האם זו המנגינה ששרתי, האם היא לא נכונה? או שזה הקצב של הגוף שלי, האם זה לא נכון?׳
הנערה שאלה את הנער עם פנים מבולבלות, והיא שאלה, ׳אהובתי, אם כך, תוכל לספר לי מה המשמעות של השיר הזה?׳
הנער, עם חיוך על פניו, צמצם את עיניו בחיוך, הוא הוריד את גופו, הביט בעיני הילדה והשיב לה ואמר, ״ילדתי, השיר ששררת עכשיו הוא - הללויה ל׳ניצחון המכריע׳ של אלוהים, ׳עליון וייחודי,׳ ׳קדושה והוד מלכותי מתקיימים יחד,׳ ׳מנהיגות אוהבת ומדריכה!׳ והמלודיה שאתה שר לא ׳שגויה,׳ אבל לא חשבתי ש׳אני יכול להשתמש ב׳מנגינה׳ וכזו ׳דרך׳ לשבח את ׳השיר הזה!״
הנערה הייתה המומה לרגע, היא הסתכלה אחורה והביטה בזעם, אלוהים, היא אמרה, היי, בוס! אתה, עושה לי תעלולים, נכון? אמרתי שאני רוצה ׳לשבח,׳ אתה? אתה לא׳ חושב שזה חסר בושה?!׳
אלוהים, שישב על השטיח שלא ידעתי מאיפה הבאתי אותו, שיחק עם הוא, הצעצוע המבריק שלא ידעתי מאיפה קיבלתי אותו.
כשאלוהים גילה את הבחורה, וידע את משמעות המילים.
אלוהים, מחזיק את בטנו, נפל על השטיח וצחק, התגלגל והפיל את ספל התה.
ואז, אלוהים, בידו הימנית, הצביע על הילדה, הוא, עדיין לא יכול היה לעצור, הוא הצחוק המטורף.
הוא, אומר
׳חי!
תבדקו את זה!
הפעם!
זה הזמן שאתה מבלה הכי הרבה זמן!
רק פעם אחת מצאתי אותו!׳
הנערה הרימה את אגרופה, היא הייתה על סף להכות את הבוס חזק, אבל לפתע, הבוס הסתובב וברח ראשון.
פשוט נשארה מאחור, ילדה עם לב מלא בשפה גסה.
מאוחר יותר, הנערה גילתה שזהו ההמנון של משה ומרים בספר שמות - והנערה שרה על ׳ניצחונו.׳

הנערה, שלא יכלה לשאת זאת, גלגלה עיניים לרווחה.
בצומת של גלות וכריזמה.
אלוהים מאפשר לבנות 'לראות' ו'להרגיש,' ומילות אלוהים מתבהרות מיום ליום.
יתרה מזאת, אלוהים השיב בהדרגה את 'זיכרון עשר גלגולים' של הילדה באיטיות, כמו פאזל,' חתיכה אחר חתיכה, לאט, לאט, לאט, לאט, והכניס אותה ל'זיכרון הנשמה' של' הילדה.
והנערה פשוט עקבה בעיוורון אחרי הוראות אלוהים והעבירה את המילים שהיא עצמה לא יכלה להבין.
בהתחלה, ילד, פחדתי.
מילותיו של הנער, לפעמים כבדות, כמו אבן, פגעו בליבה של הילדה.
עם זאת, הילדה ידעה שזה לא רוע, אלא הגנה אינסטינקטיבית של הנער.
הילד היה מפוחד, אבל לא ידע מה לעשות, אז הוא יכול היה להשתמש רק במילים נוקשות כדי להגן על עצמו.
ילדה, לא מופתעת בכלל.
הילדה פשוט בכתה ואמרה, אלוהים, היא כאבה.
אלוהים, תגיד
'?אתה אוהב אותו'
הנערה, בעיניים תקיפות ובטון תקיף יותר, השיבה, 'אלוהים,' אמרה, 'אדוני. כן, אני אוהב את 'הבחור הזה' מאוד, מאוד, מאוד! הוא 'כל היקום' שלי! הוא, אפילו רחוק, "!גבוה ממך'
אלוהים, תגיד
'אז.
אתה פשוט צריך את זה.
חושב על החיוך של הילד.
אתה.
זה בהחלט יעבוד.
לא מסוגל להרגיש כאב.
אתה!
תעמוד זקוף!
אתה!
'!תעמוד איתן
עד שפעם אחת, הממלכה מתחת לכיפה הזכוכית.
הילד והנערה התווכחו באלימות, ושניהם השתמשו במילים חדות יותר מלהב חד כדי לנקב זה את זה.
באותו זמן, בממלכה מתחת לכיפה הזכוכית, הילדה הייתה כועסת מאוד ואמרה לילד שהיא תחזור לגבול הגלות והכריזמה לבד.
אז, הילדה נשארה לבד, עם לב כמעט שבור, ואמרה, אלוהים, היא הייתה שבורה, היא רצתה לוותר.
באותו יום, המחשב של הילדה קפץ בטעות מתוך שיר.
השיר נקרא 'תן לה ללכת. שיר מאת נוסע · 2012》◦

ילדה, בלי סיבה, פשוט מנגנת את השיר הזה כל הלילה, כל הזמן, כל הזמן, שוב ושוב.
היה מאוחר בלילה, וה'חושך' נראה כאילו אין לו סוף.
הנערה כבר פתחה את כל המזוודות שלה.
פתאום, הילדה ראתה קול מוזר שהוכנס לתפילה, שהיה משושלת הדם של הילד,
המילים שלא נשרפו באש.
הקול הזה, הוא הלך אליו לאט, כבר כרוע על הרצפה, מחזיק את שתי ברכיו חזק בשתי ידיים, משתמש בשיניו, נושך את זרועו הימנית בחוזקה, כבר בוכה ליד הילדה שכמעט התעלפת.
הקול הזה, הוא הלך לאט לצד הנערה, הוא התכופף לאט, כרע על הרצפה כמו הילדה.
הקול הזה, הוא התכופף לאט ימינה של הנערה,
הקול, לאט, שלח את ידו השמאלית, בעדינות, כמו ילד, נגע בראש הילדה, ואז סידר את השיער שפוזר על פניה בגלל הדמעות של הילדה.
ואז, הקול, בידו השמאלית, על גב הילדה, החל להרגיע אותה בזמן שניחם אותה.
הקול ההוא, הוא הוריד את ראשו, בעדינות, הביט בפניה של הנערה, ואז דיבר בעדינות,
חייך, ואמר לילדה ואמר, "ילדי, אני יודע, את סובלת. אני גם יודע שאתה שבור. עם זאת, הניצוץ שהפקדתי בידי אלוהים, אבל אני עדיין לא יכול להיות בטוח, הילד שלי,
הוא באמת, באמת, באמת, אוהב אותך מאוד, אוהב אותך מאוד! מעולם לא ראיתי את הבן שלי אוהב בחורה כל כך עמוקה. אתה באמת ה'ראשון'! אתה גם תהיה ה'יחיד'!
הבן שלי, הוא, צריך אותך מאוד, מאוד, מאוד!"
הקול הזה, פתאום, קולו החל לרעוד, מחזיק את דמעותיו, המשיך, אמר, "ילדי, עליך לדעת שאם תהיה כך, תעזוב פתאום. ואז, הלב של הבן שלי ייפול לרגע... נופל... נופל את זה, חווית פעמים רבות, 'העולם השישי'."
הקול ההוא, קולו, רעד יותר ויותר, דמעותיו, כבר לא בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, נפילות גדולות, ללא הפסקה, ללא הפסקה, ממשיכות להחליק למטה, הוא המשיך לומר לילדה, אמר, "ילדי, את זוכרת? ה'עולם השישי' האם זה עולם עם רק 'חושך,' רק "'יאוש' ו'נפילה אינסופית'?"
הקול הזה, קולו, הפך לרעוד יותר ויותר, דמעותיו, כבר לא בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, כל הזמן, כל הזמן החליק, הוא פרץ בבכי,
המשיך, אמר לילדה ואמר, "ילדי, את חייבת לדעת שאם לב בני נופל ל'עולם השישי'.
הילד שאתה ואני כל כך אוהבים כבר לא יוכל לעזוב את 'העולם השישי' בעצמו!"
הקול הזה, קולו, הפך לרעוד יותר ויותר, דמעותיו, כבר לא בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, כל הזמן החליקו, הוא פרץ בבכי,
המשיך, אמר לילדה ואמר, "ילדי, הילד שאני אוהב עמוקות איתך, הוא, כמוך, יש לו אחות 'נשמה תאומה,' שיכולה לתפוס אותו נופל לנצח.'
הקול הזה, קולו, רעד יותר ויותר, דמעותיו, כבר לא בלתי נשלטות, טיפות גדולות,
טיפות גדולות, טיפות גדולות, כל הזמן מחליקות כל הזמן, הוא פרץ בבכי, המשיך
ואמר לילדה אמר, "ילדי, את יודעת, 'מי' הוא ה'יחיד' שיכול בעולם הזה, במצב הזה,
בעולם השישי, לתפוס את 'הכוחות' של הילד שאת ואני אוהבים כל כך, נכון?"
הקול הזה, קולו, הפך לרעוד יותר ויותר, דמעותיו כבר לא בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, כל הזמן החליקו, הוא פרץ בבכי, המשיך, אמר

לילדה ואמר, 'ילדי, אלוהים, אני עדיין צריך אותך! גם האומה שלנו זקוקה לכם!'
הנערה, שבורה לב, צעקה על הקול הזה, ואמרה, 'למה אני! למה, למה, למה...'
הנערה הייתה שבורה, צעקה על הקול, אמרה, 'אני... אני... אני רק 'גוי,' לעולם לא יתקבלו אליי! אבל אני צריך לסבול את זה פעם אחת, פעם אחת, שוב, את הילד שאני הכי אוהב, לפעמים כבד, כמו אבן, פעם, פעם, שוב, שוב. אני יודע, אני יודע, כל פעם, ילד, זה לא רוע, הוא פשוט מפחד, הוא פשוט מגן באינסטינקט!'
הנערה נשברה לב, והמשיכה לצעוק על הקול, היא אמרה, 'אבל, בכל פעם, כל פעם, כל פעם, אותו משוגע עתיק! תמיד, כל הזמן, כל הזמן 'הבוקר והערב משתנים!' לפעמים אני מעביר את המילים ה'הפוכות לחלוטין' האלה, ואני עצמי מרגיש 'אבסורדי מאוד!' לא לדבר על הבחור שאני כל כך אוהבת! האם הוא לא יכול להיות מפוחד וטיפש?! האם הוא לא יכול להיות מפוחד?!!'
הקול הזר שהוכנס לתפילה, המילה הלא שרופה באש. אמר לילדה בטון תקיף, 'ילדי, פעם! פעם אחת! פעם אחת! זה בסדר! בבקשה תאמין לי, רק פעם אחת! רק! פעם אחת! אני אוכיח זאת לכל האומה. אתה חייב להיות מקובל.'
הקול הזה, הוא ליטף בעדינות ועדינות את הדמעות על פניה של הילדה בידיו.
הקול הזה אחז בכתפיה של הילדה חזק בשתי ידיה. עיניו הבהבו בנחישות. הוא חיבק את הילדה חיבוק עמוק.
אז, הילדה בחרה להישאר.
זה הגיע מהשושלת של הנער, מהקול המוזר שהוכנס לתפילה, ומהמילים שלא נשרפו באש, והוא חשש שהילדה, לבדה, תישבר עוד יותר בלילה הארוך.
אז, זו הייתה ה'פעם הראשונה' של הבחורה לראות 'מלאך!' זו גם הייתה הפעם הראשונה שליוותה אותה מלאך בחושך האינסופי!
המלאך אמר, הוא גבריאל.
המלאך, שיש לו שש כנפיים, וגופו וכנפיו מכוסים כולם ב'עיניים,' המלאך המסמל 'כל-יודע' ו'קדושה.'
'בנות תמיד קוראות בצחוק לאלוהים 'הבוס,' כי אלוהים תמיד אוהב 'לחלק משימות לבנות.
באותו לילה,
אלוהים ציווה על הנערה לקרוא ספר.
הנערה, בחוסר סבלנות בולט,
פתחה בטלפון שלה
את הספר שאלוהים הורה לה לקרוא.
וכך היא המשיכה לקרוא,
שוב ושוב,
בלי הפסקה,
ברצף מתמשך.
לאחר "שלושה ימים ושלושה לילות" ללא שינה,
הנערה סיימה לקרוא את הספר,
וגם השיבה
על השאלות שאלוהים הציג בפניה

בקשר לתוכן הספר.
כאשר סיימה לענות על "השאלה השלישית",
היא הביטה באלוהים בקור,
וממש מולו,
בלעה ישירות "כדור שינה".
בטון עצבני במיוחד היא אמרה לאלוהים:
"בוס! סיימתי לקרוא את הספר.
עניתי על כל השאלות.
לא טעיתי אפילו פעם אחת.
אז עכשיו אתה יכול לעוף מכאן.
אני הולכת לישון. לעזאזל!"
שם הספר היה 'Tanya'.
לילה אחר.
בצומת של גלות וכריזמה.
אלוהים בא שוב 'להניח את המשימה' על הילדה.
עם זאת, הילדה והילד מתווכחים.
הילדה, מול הנער, פנתה בכעס אל אלוהים.
הנערה, מושיטה את אצבעה המורה הימנית, בכעס ובכוח, הצביעה על ה'בוס' שלה, טון דיבורה היה כועס ורועד, כן, אלוהים, אמרה, 'בוס! אני כבר מבצע 'משימה' שהבוס שלך, אתה! אז, 'המשימה' שלך עכשיו היא 'להתווכח' איתי.'
הילדה המשיכה לכעוס, אלוהים, והיא אמרה, 'אז בוס, אתה, לידך, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, תמשיך לדבר! אתה, אתה יכול 'לשתוק' קודם! לך מפה! תן לי 'להתרכז ולבצע את העבודה שבפניי! אתה, תמשיך לדבר ככה, כל הזמן, כל הזמן! יש לי מאוד רציני! אני לא מצליח להתרכז! אם כל פרט משתבש, האם אתה חייב 'ADHD' לשאת באחריות הזו?! אז, צרות, אתה, עכשיו, מיד, תצא מפה! תן לי להתרכז בעבודה שלי! מיד! תסתלק מפה!' תצא!'
הילדה, כועסת ואפילו צודקת, אלוהים, התפרצה בהרבה שפה גסה.
אלוהים, רק מחייך, משאיר משפט חלש,
הוא, אומר
'ילדי.
שתה קודם את הרוק שלך.
הקול שלך.
הכל צרוד!'
ואז, האל הסתובב ונעלם בענן עשן אפור-לבן שרק הילדה יכלה לראות.
וגם, עוד פעם אחת.
הנער לבד, על גבול הגלות והכריזמה.
הנערה לבד, בממלכה שמתחת לכיפה הזכוכית.
הילדה, שניסתה, העבירה והסבירה לילד מה אלוהים ביקש מהילדה לספר לילד.
השניים תקשרו באמצעות שיטת שליחת הודעות.
הילדה אמרה לילד, אלוהים, תן למשפחת הילד את השם הזה בראש הגנאלוגיה,

והראשון שלמד לשתוק קיבל משימה. תוכן המשימה הוא 'להדריך את הילד להבין טוב יותר את זהותו.'
הילד אמר שהוא התקשר ושאל על משפחתו של הילד, השם היה בראש הגנאלוגיה, הראשון שלמד לשתוק, אבל האיש היה מבולבל מאוד ואמר שלא קיבל שום 'הודעה,' ואמר שאם באמת יש 'משימה' שהוא צריך להשלים, הוא מאוד מוכן. עם זאת, הוא באמת לא ידע איך לקבל את 'הודעת המשימה.'
הנערה מנסה להסביר לילד ש'הזקן והצעיר מסודרים' ואת ההבדלים בתפקידים.
לפני שהנערה הספיקה להסביר, הילד הגיע מיד, עם הודעה של 'כעס בגלל אי הבנה.'
הנער אמר שכל פעם שהנערה דיברה, היא 'חזרה בה מהבטחתה,' מה שהקשה על הילד להסביר למשפחתו מה הילדה באמת רצתה לבטא ולהעביר.
זה גרם לילד להיות מאוד מודאג.
כי בכל פעם שהילד העביר את המילים למשפחתו, הוא 'שינה את הסדר מהבוקר ללילה,' והילד היה מאוד מודאג שאם זה יימשך, זה עלול להרוס את השקט של המשפחה.
ילדה, ממש שבורה, כל הלב שלה נשבר.
הנערה פרצה ברשימה ארוכה חסרת תקדים של מילים גסות לבוס שלה.
הבחורה הייתה מאוד כועסת ואמרה, אלוהים, היא אמרה, 'בוס, אחרת, אתה, תפטר אותי! גרשו אותי! פטר אותי! למה?! למה?! למה?! אתה, אל תגרש אותי! למה?! למה למה?! אני רוצה להיות 'אתה, הילד הכי קרוב ללבי,' הבן האהוב עליי, פעם! פעם אחת שוב! כי, אתה, פעם אחת! פעם אחת! שוב, בגלל 'השינוי מהבוקר ללילה' של יו, לא הבינו אותי! יותר מזה, אתה, אתה באמת גרמת לי 'כמעט' להרוס את 'השלום המשפחתי' של הבן הכי אהוב עליי?! אתה, מה לא בסדר איתך?!''
הנערה, בכל כוחה, שאגה.
אלוהים, פשוט עמדה שם בשקט, אחרי שהנערה סיימה להשתגע והתמוטטה חלשה על הכיסא.
אלוהים, תגיד
'תראה אותך.
עשר דורות.
''למה זה לא השתנה בכלל!
ואז, אלוהים, תן מים לילדה.
אלוהים, תגיד
''היי.
שתה מים!
לפטר אותך?
אני.
''לא ממש!
ילדה. הכועס, מאלוהים, לקח את המים, ועדיין היה כועס, הביט בזעם באלוהים, ושתה את המים.
אלוהים, צחק.
בנות לעיתים קרובות מתווכחות עם אלוהים.

לפעמים, אלוהים רק רוצה 'לשוחח' עם בנות.
עם זאת, הילדה עסוקה.
בחורה עם מזג חם תמיד תגיד, אלוהים, בזמן הזה היא תגיד, 'בוס, אתה, אתה עיוור!?
אתה, לא ראית את זה, אני עסוק, נכון?! אתה, האיש הזקן, הוא 'היום הראשון,' מכיר אותי? או, הכרת אותי ב'חיים הראשונים?'! אתה, אתה יכול להתחמק הצידה! אתה,
אתה עצבני? אתה, למה זה ככה כל פעם! אתה, אין סוף לך?! זה''
אלוהים, פשוט מחייך, יושב על כיסא, משחק איתו, הדבר המבריק שאני לא יודע מאיפה קיבלתי אותו.
לאחר שהנערה הייתה עסוקה, היא הסתובבה וראתה את אלוהים.
הנערה אמרה בכעס ובחוסר אונים, היא אמרה, 'הוא, לעזאזל! בוס, למה אתה עדיין כאן?! אין לך 'אחרים' לדבר איתם, נכון? אתה, אתה לא יכול ללכת לידי כל היום?
אתה, עם כמה חוץ מ'אנשים' אתה יכול לדבר?
אלוהים, שתק לזמן מה, הוא קימט את מצחו בהדרגה, והרים לאט את ראשו וענה לנערה בכנות.
הוא, אומר
'הס.
כולם 'חירשים!''
אתה.
תן לי.
'מי לך לדבר עם?''
הילדה רק נשמה עמוק, ואז לא יכלה להכיל את הכעס שלה ואמרה, 'אלוהים, היא אמרה, 'בוס! הייתי רוצה לשאול, 'כולם חירשים,' האם זו 'הבעיה שלי?'! האם זה בגלל ש'כולם חירשים,' אני 'ראוי להיות חסר מזל' ותמיד אהיה כאן! כל הזמן! תמשיכו להקשיב! אתה, אותם 'שטויות נצחיות' שלעולם לא ניתן לסיים ו'להשתנות' בכל זמן!?
אתה, תצא מפה! אתה, תצא מפה מיד! לא נכון! אתה, הוא, לעזאזל! משוגע עתיק!
זה!''
בנות תמיד התנהגו ככה עם אלוהים.
עשר דורות.
פעם אחת.
הנער אמר לילדה שהוא זה שתפר לו את הפלקט ועדיין לא הפסיק לתפור. הקול שלימד אותה להתפלל לא נשמע במשך שנים רבות. השורשים שלה, עם פסקה שלמה, אינם ניתנים למעקב. אני רק יודע שבשנה מסוימת, עץ הגנאלוגיה הפסיק לגדול פתאום, וכל העלים איבדו את שמם. אני לא יודע איפה זה נפל.
הילד, שתפר לו את הדק, ועדיין לא הפסיק לדקור, תמיד יש לו מפה פרוסה במגירה.
אף אחד לא יודע מה היא מחפשת, אפילו היא עצמה, לפעמים היא שוכחת.
הילדה הייתה מאוד רצינית ושמרה את זה בליבה.
באותו משתה, הוא עדיין לא התחיל, והלילה עדיין לא היה ארוך.
הנער, פתאום נרגש ואמר לילדה, ואמר, ''ילדתי, בואי נלך! אני רוצה לקחת אותך לכמה מקומות! אני רוצה לקחת אתכם לראות את האדמה שבה גדלתי פעם! אני רוצה לקחת אותך לראות את ה'שורשים' שלי במו עיניך! אני רוצה לקחת אותך לראות במו עיניי

את 'מקור התהילה' שלי!''
ביציאה, לפני כמה ימים.
ילדה, לבד, בממלכה שמתחת לכיפה הזכוכית.
ילדה, ברגע שעצמה את עיניה, ראתה בחלומה 'מיד' ארץ ששמה נחתם באפר, שבה האש אינה אור, העשן אינו השמיים, לא נקראו שמות, וכל הארץ שקטה עם צעדים.
בחלומה של הילדה, היא ראתה 'גבר נראה קלוש' ועוד 'דמות כמעט שקופה.' שניהם, יחד בו זמנית, חייכו ונופפו לבחורה, ושניהם אמרו לה בקול השבור, כמעט השבור, אמרו, 'ילדה, אנחנו מחכים לך כאן.'
באותו לילה, הילדה, לבד, התעוררה מהחלום, ולא הצליחה לחזור לעצמה זמן רב.
הנערה, לבד, יושבת על המיטה, בכתה עד שכמעט נשברה, רק כי ראתה את העיניים הנואשות האלה, היא יכלה לגמרי 'להזדהות' עם הכאבים האלה.
הנערה בכתה ושלחה הודעה לבקש מהילד שהוא תפר לו את הפלקט ולא הפסיק לדקור עד כה. הקול שלימד אותה להתפלל לא נשמע במשך שנים רבות, בין אם היו לה 'אחים ואחיות.'
הנער הופתע מאוד, אך בטון מודאג ונלהב השיב לילדה ואמר, 'ילדה שלי, אלוהים שלי! כן! כן! אבל איך אתה יודע? מה קרה? אתה פצוע? או שמשהו לא בסדר אצלך? אתה בסדר?''
הנערה סיפרה לילד על החלום כרגע.
אחר כך, הילדה הייתה מאוד קפדנית וביקשה מהילד להוסיף את המקום הזה למסלול!
יום אחד, בלילה אחר.
בנות, עדיין לבד, בכפר מתחת לכיפת הזכוכית.
כן.
הילדה שוב התווכחה באלימות עם אלוהים.
ילדה, אני מרגישה שאלוהים תמיד 'חוזר אחורה' כל הזמן, כל הזמן, וכל הזמן!
כתוצאה מכך, בנות ובנים רבים כל הזמן.
ילדה, מאוד כועסת.
הנערה עמדה ישירות מול אלוהים.
בכתב ידה של הילדה, בשפת האם שלה, כתב 'מדריך חדש לגמריי לתניך,' לאט, עמוד קרע אותו לחתיכות קטנות, עד שהמילים כבר לא מזוהות.
אלוהים, פשוט עומד בצד וצופה בשקט.
אחר כך, הילדה הוציאה חופן גדול של 'אורז' וחופן גדול של 'מלח,' וערבבה אותם באופן שווה.
ואז הילדה החלה, לעבר אלוהים, שם עמדה, והספר שנקרע לחתיכות על ידי הנערה, בכוח, ברציפות, ברציפות, ברצף, ברצף, ברצף, פיזר את האורז המלוח.
אלוהים, תשאל את הבחורה מה היא עושה.
הנערה ענתה בעדינות, אלוהים, היא אמרה, 'אני כאן, 'גירוש שדים!'!''
הנערה המשיכה לענות בקלילות, אלוהים, היא אמרה, 'במזרח שלנו, ככה אנחנו מגרשים 'דברים מלוכלכים!' כאן 'מלוכלך מדי,' אני רוצה לפזר עוד!!''
חכה שהבחורה תירגע.

אלוהים הגיש לילדה תה חם, ושאל אותה ברכות.
אלוהים, תגיד
ילד׳.
למה.
אתה מתעקש ללכת.
הארץ ששמה נחתם באפר.
הייתה אש שלא הייתה אור, ועשן שלא היה השמיים.
הארץ שבה שמות אנשים לא נקראים וצעדיהם שקטים ועושים הכל.
אתה.
אתה יודע.
מה קרה?׳
הנערה, חשקה שיניים בעוז רב, אלוהים, אמרה, ׳בוס, אף אחד לא יודע טוב ממני איזה מקום׳ זה. אני אחפש אותו! אני פשוט הולך! אני חייב לחפש אותו! כי הארץ מעולם׳ לא חיכתה לאף אחד, אבל היא זוכרת איך ׳כל שם׳ נקרא ונשרף! יתרה מזאת, גם אבותיי, ב׳אותו זמן,׳ חוו ׳בדיוק את אותה היסטוריה׳ או אפילו ׳טרגית יותר!׳ אז אפשר לשאול, אתה, אתה חושב שאני עדיין לא ברור, ׳מה זה ׳זה?!׳׳
אז, ממש לפני שהאור מסתובב.
הילד, עם הילדה, יצא לדרך.
בנים ובנות, עדיין לא ידועים.
בתחילת המסע הזה, זה היה קול המגילה החתומה שהחלה להסתובב.
שנתיים אחרי שהטיול הזה נגמר.
כאשר הילד והנערה רבו באלימות בגלל הפרעת האדון, שניהם נפרדו זה מזה והרגיעו זה את זה.
הנערה, לבד, על סירת דיג בארץ הזריחה, חגגה זה עתה חודש.
מיד אחרי שהנערה כתבה את הפרקים לפני ואחרי ׳הספר השבור הזה,׳ היא המשיכה לקפוץ ולכתוב, וסיימה ׳את הפרק הזה.׳
אחר צהריים אחד.
הנערה נהגה ברכב יד שנייה משנת 2011 שניתן לה על ידי בעלה לשעבר כמתנת יום הולדת 32.
זו הייתה צ׳יטה אפורה-כסוף, עוברת בעולם, מאובקת, כמו עד לתקופה מסוימת. דגם הרכב הוא ׳BMW X1 E84, דור ראשון.׳
החלק החיצוני הוא צבע מתכתי אפור-כסוף, רגוע ובלתי בולט. הפנים עשוי מכיסאות עור בז,׳ נקיים ורכים, עם אווירה של ׳הסתרת כאוס לאלגנטיות.׳
הפנים הקדמיות שלו כמו ׳חיה׳ שמביטה בגורל, וכיסוי מיכל המים בצורת כליה הוא כמו נחיר שנושם, כאילו שואל ׳מי יינשך על ידי הבא?.׳ לפנסי הקדמי יש ערפל חמצון קל, כמו עיניים עייפות ממסע ארוך, אבל הם עדיין לא איבדו את האור. קווי השרירים של הקפוצ׳ון לא מוגזמים, כמו מתאגרף זקן שלא אוהב להתרברב, אבל הוא עדיין טוב מאוד בלחימה.
עדיין עומדת זקופה, כאילו מזכירה לעולם ש׳זו לא בובה ׳X1׳ מאחורי הרכב, המילה BMW יפה בעיר, זו שיכולה לטפס בבוץ ולעלות על כביש ההררי.׳

על השמשה האחורית, אותם מעגלים של חוטי חשמל נקיים, כמו מערך סיסמאות כלשהו, מוכנים להתחיל את המסע של הילדה עצמה, אבל היא לא חשבה על זה בבירור. הפנסים האחוריים משני הצדדים הם כמו שני אורות איתות שמסרבים לכבות. אולי זו הייתה נשמה מסוימת, שעדיין מחכה שהיא תנהג עם הרכב ותחזיר אותו.
הפרספקטיבה הפנימית היא מושבים בז,' עדינים, מרוסנים ושקטים מאוד. כמו 'חבר ותיק' שתומך ברגשות של הבחורה. זה גם כמו מושב אחורי שקט שנשא הרבה 'שתיקה ו'דמעות,' אבל אף פעם לא שואל מילה. הפדלים נושאים עקבות של זמן, אך ניתן לראות שהמכונית הזו אינה נשמרת כקישוט, 'היא' חיה, היא 'משמשת להליכה.' הבחורה והמכונית הזו הם משהו שקשה לתאר. עם זאת, היא נובעת מהקשר של ה'נשמה.'
כאשר הנערה עברה לגבול הגלות והחסד האלוהי עבור הילד, ניסתה למכור את הרכב פעמים רבות, אך ללא הצלחה.
עד שהנערה ישבה שוב במושב הנהג המוכר.
כן.
הנערה נשכה 'שלוש פעמים' על ידי ה'רכב' שלה.
עם זאת, הילדה גם הרגישה את הקשר בינה לבין הרכב מה'נשמה.'
הנערה בכתה עם זרועותיה משני הצדדים, אוחזת ב'ההגה' של הרכב בחוזקה, והרכב השתמש בגופו כדי להחזיק את 'נשמתה' של הילדה חזק ולבכות.
אחר צהריים אחד.
הנערה נסעה מבית החברה שלה לבית של בן הדוד הכי גדול שלה.
כן.
הילדה חיה פה ושם, היא 'סרטן נזיר.'
אחר צהריים אחד.
הנערה נסעה מבית החברה שלה לבית של בן הדוד הכי גדול שלה.
ויקבר 'II - הסטריאו ברכב של הילדה כותב את הזיכרונות הכואבים של 'פרק 5 המוני אושוויץ,' והנשמה השבורה מנגנת את המוזיקה הקלאסית של 'שיר הנושא השטני' בלולאה אינסופית.
השיר נקרא 'שפיגל אין שפיגל, לכינור ופסנתר - שיר מאת ארבו פרט, 1978.'
פתאום.
אלוהים, הנה בא.
אלוהים, יושב במושב הנוסע של הבחורה, הוא היה מפתיע 'שקט מאוד,' הוא לא ידע מה כתוב בסתר, וכשהוא ראה את הבחורה, הוא הסתיר את זה במהירות בפאניקה.
הנערה הביטה בו, והוא היה מאוד כועס ברגע, היא שלחה את ידה הימנית והחביאה אותה בעוז, אלוהים, בכיס הגלימה הקרועה, ה'ספר הקרוע,' ושלפה אותו ישירות.
הנערה, אוחזת ב'מחברת הקרועה' ביד ימין, הניחה אותה באכזריות מול פניו של אלוהים, יד שמאל, המשיכה לנהוג ברכב, פניה היו מלאות כעס, וטון דיבורה היה אפילו יותר כועס. כן, אלוהים, היא אמרה, 'אדוני! אתה! כן, אתה! מה זה הפעם שוב?! אתה, אתה רוצה להגיד את זה בעצמך! הפעם, איזו תוכנית רעה של 'חור בחור' זו?! אתה רוצה לראות מה אתה כותב?! זה כבר לא עניין של ציור רפאים! אתה, מתכנן?! התוכנית בסדר, לוגיקה?! ומה עם ההיגיון?! רק לפי 'התוכנית המושלמת' הזו, אני יכול

לדעת, אני מחכה, כמה 'בלגן' יצטרכו לעזור, אתה, תנקה!! אתה, הוא, לעזאזל! אתה,
בנוסף לכתיבת ערימה של 'תסריטים מרופטים' כל הזמן. אפשר לשאול, אתה, יש עוד
משהו שאתה יכול לעשות?! הא?! ⌟
אלוהים, פניך מלאות תלונות!
הנערה, עדיין מלאה בכעס, אמרה בטון כועס אף יותר, 'אלוהים, היא אמרה, 'אדוני!
המחברת הקרועה הזו, אתה, תשרוף אותה מיד! עכשיו! מיד! מיד! תשרוף לי את זה!''
ואז, הילדה עברה לממד אחר וזרקה ישירות את אלוהים, 'המחברת הקרועה,' ללהבות
הגיהנום ושרפה אותה.
אלוהים, שעדיין ישב במושב הנוסע של הבחורה, התחיל לבכות ולהתחיל 'לשחק.'
הנערה, עדיין מלאה בכעס ובגועל, אמרה בטון כועס אף יותר, 'אלוהים, היא אמרה,
'אדוני! אתה, תבכה לאט. פשוט תבכה למוות!''
אלוהים, עם פנים מלאות אי-שביעות רצון, השיב לנערה,
הוא, אומר
'בוכה עד 'המוות?''
אז לא חייתי!
איך אני יכול למות?
אחרת, תן לי לתכנן את זה?''
ילדה, תמשיכי לשאג!
הנערה הוציאה את כל 'המחברות הקרועות' של אלוהים, מכיס הגלימה הקרועה,
אלוהים, בבת אחת! היא זרקה את כולם ללהבות הגיהנום ושרפה אותם יחד!
אלוהים, שעדיין ישב במושב הנוסע של הילדה, כמו 'ילד בעייתי,' התחיל לצעוק כל
הזמן, לצעוק ולבכות בטירוף, ממש כמו 'משוגע.'
הילדה, היא לא יכלה לשאת את זה, קיללה את אלוהים ואמרה, 'אדוני! האם אני אומר
לך 'כל פעם?' אם אתה, 'לא מאושר,' דומה ישירות לדינוזאורים, 'מטאוריט' יפוצץ
את כולם! ואז מה? אתה, תפוצץ את זה מיד, אל תפוצץ את זה מיד?! אתה, יש משהו
לא בסדר עם ה'מוח' שלך?!''
אלוהים, שעדיין ישב במושב הנוסע של הבחורה, אמר עם פנים מלאות תלונות.
הוא, אומר
'היי.
למה אתה כזה!
אתה כל כך חסר רחמים!
אני רק מדבר על זה!
מטאוריטים הם באמת בעייתיים!''
הנערה, עדיין מאוד כועסת, המשיכה לצעוק בקול, 'אלוהים,' היא אמרה, 'אדוני! אתה,
מדבר רק עם הפה שלך כל פעם?! האם אינך 'אלוהים הכל-יכול?'! אתה, לא היית עדיין
יהיר קודם?! אתה, אתה מפחד לזרוק מטאוריטים עכשיו? נו באמת! למהר! לאבד
מעצורים! לאבד מעצורים! תאבד את זה!''
אלוהים, שעדיין ישב במושב הנוסע של הבחורה, אמר עם פנים מלאות תלונות.
הוא, אומר
'אבל אז הרבה אנשים ייפצעו!

ואני באמת
'...לא באמת חשבתי כך
הנערה, עדיין כועסת מאוד, המשיכה לשאג, כן, אלוהים, ושאגה ואמרה, 'אדוני! אתה, האם היית 'אל' כזה כבר מאות מיליוני שנים?! אתה, אתה חושב שזה כיף?! אתה לא חושב שזה 'ילדותי?'! רק צופה, אתה, משחק, אני רואה 'מגעיל!' אחרת, אתה, אתה רוצה להירשם ל'מועדון הדרמה,' הא!?'
ואז, אלוהים, במבט של הפרכה, התכווץ לאחור, הוא לחש,
הוא, אומר
'ילד!
!?אתה לא יכול להפוך אותי למלכותי
בסדר!
'!?האם אני לא טועה
ואז, אלוהים, שעדיין ישב במושב הנוסע של הבחורה, מחזיק את חזהו בשתי ידיו, התחיל לשאוב.
הילדה לא התכוונה לשים לב בכלל, אלוהים.
'לפתע, הטלפון הנייד של הילדה התחמם ללא אזהרה, ו'אזהרת טמפרטורה גבוהה הופיעה מיד על מסך הטלפון שלה.
הנערה הניחה את הטלפון הנייד שלה על מחזיק הטלפון הנייד בצד ימין, ישירות מול לניווט, הדליקה 'Google Maps'יציאת האוויר' של המזגן שבמרכז, תוך שימוש ב' את המזגן ל'שמונה עשרה מעלות,' והרכב נסע כבר יותר מחצי שעה.
הנערה רק הציצה ב'אזהרת טמפרטורה גבוהה' על מסך הטלפון הנייד, ואז הטלפון שלה נכבה מיד, והמוזיקה פסקה.
הנערה התחילה להחזיק את ההגה, צוחקת בטירוף, היא הקישה על ההגה, צחקה עד שפרצה בבכי, הטון שלה היה מאוד פרובוקטיבי, והיא אמרה בקול רם, אלוהים, היא אמרה, 'אלוהים! מעולה! זה ממש טוב! בראבו! שריפה! בבקשה! שרוף אותי! אני !אחכה רגע, לעולם לא אראה את מסך הטלפון שלי נדלק שוב! מעולה! מעולה! מעולה .שריפה! שריפה! שריפה! 'הספר השבור הזה,' כל התמלולים, נמצאים בטלפון שלי אתה, זקן, תבער לאט! הכי טוב לגרום לטלפון שלי 'להתפוצץ' לגמרי! אפילו הרכב שלי נשרף ונשרף' יחד! זהו 'כביש גדת הנהר,' אין אף אחד כרגע, גם אם הרכב יתפוצץ, זה' לא יפגע באף אחד! אתה, תפוצץ את זה בשבילי! אני חייב לראות את הטלפון שלי '!מתפוצץ היום! אתה, 'תפוצץ' לי את הטלפון מיד! תפוצץ את זה! נשוף! נשוף פחות משלוש דקות.
הטלפון הנייד של האישה 'התקרר' לחלוטין, מסך הטלפון הנייד שלה נדלק שוב ברגע, והמוזיקה נשמעה שוב ברגע.
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, מחזיקה את חזה בשתי ידיה, עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תסכול, אמר לנערה,
הוא, אומר
'אתה ילד.
!למה זה ככה
אני לא ממש רוצה לשרוף לך את הטלפון.

אני פשוט חושב.
'אתה 'בתוך הספר.
'הם ממשיכים לדבר רע עליי!'
הנערה, שוב כועסת מאוד, שאגה שוב, 'כן, אלוהים, שאגה ואמרה, 'אדוני! הבוס שלי.
קודם כל, אני לא, ה'ילד' שלך! אני 'העבד' שלך! בנוסף, אני שואל, אתה, אפשר לשאול 'איזה משפט אמרתי, האם זה לא נכון?! איזה משפט לא נכון, אתה?! איזה 'משהו כתבתי לא נכון?! אתה, אתה אומר?! ספר לי?! ספר לי?! אמרת?! אתה, אם תוכל לומר את זה, אני אתנצל מיד! אתה, אם תגיד את זה, אני אמחק את זה מיד! ספר לי?! ספר לי?! תגיד!'
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, מחזיקה את חזה בשתי ידיה, עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תסכול, אמר לנערה,
הוא, אומר
'אתה ילד.
מעולם לא ראיתי מישהו כמו הטלפון שלו נשרף.
מעולם לא ראיתי מישהו שנשרף לו טלפון נייד.
עדיין כל כך שמח!
'מה לא בסדר איתך?!'
הנערה, שוב כועסת מאוד, שאגה שוב, 'כן, אלוהים, שאגה ואמרה, 'אדוני! הבוס שלי.
קודם כל, אני לא, ה'ילד' שלך! אני 'העבד' שלך! וגם, זו 'שאלה' שאני רוצה לשאול, נכון?! בן כמה אתה?! אתה, מה קרה?! אתה, בגלל שאתה כל כך כועס, פשוט תזרוק מטאוריט! כולם כמו דינוזאורים, כולם מתפוצצים בבת אחת, זה מאוד פשוט! אתה רוצה את זה?! אתה, הכי טוב שתשרוף לי את הטלפון היום! תשרוף לי את הטלפון חזק! אתה, אם לא 'תשרף' לי את הטלפון היום, תשרוף אותו ל'גרוטה,' תשרוף אותו כדי 'להתפוצץ,' אני בטוח אכה אותך קשה, אתה! אני פשוט אוהב שאין לי טלפון! אני חושב שזה בסדר להיות 'אדם פרימיטיבי'?! האם זה בסדר אם אני רוצה 'לחזור לטבע?'! זה!'
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, עדיין אוחזת בחזה שלה בשתי ידיים, עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תלונות, החל לחשוב על הנערה,
הוא, אומר
'אתה ילד.
ואז אני חושב.
'בזמן שאתה כותב את 'הספר הזה,
בזמן שאתה משתמש ב-ChatGPT שלך.
'תדבר עליי רע.
הנערה עדיין הייתה מאוד כועסת, היא עדיין שאגה, אלוהים, שאגה, היא אמרה, אדוני! הבוס שלי! קודם כל, אני לא, ה'ילד' שלך! אני 'העבד' שלך?! אתה רוצה שאגיד' את זה מיליון פעמים?! וגם, זה יהוה, אתה, שאמר שמעולם לא למדתי בחיי, אז אני לא יודע שתמיד היית 'משוגע מוחלט'? האם יש משהו לא בסדר בזה שאני משתמש ב-ChatGPT כדי 'לבדוק טעויות הקלדה?'! אתה, רוצה ללכת ישירות ל'נספח' של 'הספר השבור הזה' כדי לראות איזה סוג של 'נבל' זוטר אני?! שפת האם שלי היא 'סינית

מסורתית,׳ בשנה הראשונה שלי בקולג,׳ ואני פשוט ׳נרצחתי׳ על ידי ׳חמישים ושלוש נקודות׳ בסמסטר הראשון. אתה, כמה גבוה אתה חושב שה׳הסתברות׳ שאני אכתוב ⌋ !!טעות?! הא
ואז, אלוהים התחיל שוב, וה׳דרמות המרות׳ הנצחיות שלו החלו לבכות ולבכות, והחלו לפעול שוב.
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, עדיין אוחזת בחזה שלה בשתי ידיים, עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תלונות, החל לחשוב על הנערה
הוא, אומר
אתה ילד׳.
׳׳!אני רוצה לשרוף לך את הטלפון
הילדה, לפי הכעס, עדיין שאגה ואמרה, ׳אלוהים, בשאגה ואמרה, ׳אדוני! הבוס שלי. קודם כל, אני לא, ה׳ילד׳ שלך! אני ׳העבד׳ שלך! כמה מיליון פעמים אתה רוצה להגיד את זה?! ומעולה! בבקשה! שריפה! שריפה! שריפה! הכי טוב לשרוף את כל הטלפון ישירות עד שהוא ׳מתפוצץ!׳ להתפוצץ! המפץ הגדול! תפוצץ את זה! בתוך הטלפון הנייד השבור היו כל כתבי היד שלי. אתה, תשרוף לי את זה מיד! נשרף ׳נקי!׳ אל תיתן לי אפילו לראות את האפר של הטלפון השבור הזה! אני לא צריך לשלוח את כתב היד ׳׳!לרב! אני עדיין צריך לתרגם כל כך הרבה ׳שפות שונות׳ ולהעלות אותן לאינטרנט
טלפון נייד, חם, חם, חם...
שלוש דקות לאחר מכן.
הטלפון התקרר מיד שוב.
הנערה הרימה גבה ואמרה בטון פרובוקטיבי מאוד, ׳אלוהים, היא אמרה, ׳שלום? אדוני! איך? הטלפון השבור שלי, אתה לא רוצה לשרוף אותו? למה?! אתה, אתה לא ⌋ !!מעז לשרוף אותו?! הא
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, עדיין אוחזת בחזה שלה בשתי ידיים, עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תלונות, החל לחשוב על הנערה
הוא, אומר
אתה ילד׳.
I......
אני לא ממש רוצה לשרוף לך את הטלפון...
אני פשוט...
אני מרגיש שאתה מדבר עליי רע...
I...
זה עצוב...
יתרה מזאת.
אם הטלפון שלך יישרף.
׳׳!אתה יכול לכתוב על ׳מחשב
הנערה עדיין הרימה גבות, והטון שלה עדיין היה פרובוקטיבי מאוד. אדוני! כן, אני אתה כותב כתב ,MRT-נראה כאילו אני צריך לשאת מחשב על הגב כל יום ולנסוע ב ׳׳יד?! מחשב! זה כבד! הוא, לעזאזל! זה כבד!! לעזאזל
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, עדיין אוחזת בחזה שלה בשתי ידיים,

עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תלונות, החל לחשוב על הנערה,
הוא, אומר
'אתה ילד.
אוף...
איך אתה יכול לעשות את זה...
חשבתי...
זה מאוד פגוע...'
הנערה עצרה באור אדום, עדיין מרימה גבות, היא הפנתה במהירות את ראשה והביטה בזעם, אלוהים, הטון שלה היה אפילו יותר פרובוקטיבי, ואלוהים, היא אמרה, 'אלוהים! אתה, מה אמרת עכשיו?! אתה, מרגיש פגוע?! אתה כבר לא רוצה את ה'פנים' שלך, נכון?! כשאתן את זה, אתה, כשאני מנקה את הבלגן, לא יפגעו בי?! האסונות המזעזעים האלה, אני זה שפרץ דרכו, הא?! אתה, התאבל?! וגם, אני 'לא,' ה'ילד' שלך! אני 'העבד' שלך!, אתה, הוא, לעזאזל, כמה מיליון פעמים אתה צריך להגיד את זה! זה!'
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, עדיין אוחזת בחזה שלה בשתי ידיים, עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תלונות ועיניים מלאות רחמים, נשך את אצבעותיו, והחל לחשוב אל הילדה,
הוא, אומר
'אתה ילד.
לא התכוונתי...'
הנערה, שעדיין חיכתה לאור האדום, עדיין מרימה גבות, מביטה בזעם, אלוהים, הטון שלה עדיין מאוד פרובוקטיבי, אלוהים, אמרה, היא אמרה, 'אדוני! אתה, מרגיש פגוע?! אתה באמת 'חסר בושה,' נכון?! אתה, מרגיש פגוע?! ומה איתי?!! תגיד! ומה איתי?! אני עוזר, אתה, האם אי פעם צעקתי תלונה על הרבה 'בלגן' שנוקו במשך אלפי שנים?!!'
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, עדיין אוחזת בחזה שלה בשתי ידיים, עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תלונות, עיניים מלאות רחמים, נשך, את אצבעותיו, הוא, התכרבל, ישב בכדור, התחיל למדיטציה, ואמר לנערה,
הוא, אומר
'אתה ילד.
אבל אני...
רק רציתי לראות.
מה יקרה לבני אדם...'
הנערה, שלא יכלה לשאת זאת, שאגה בקול רם, גישתה הייתה לוהטת מאוד, וטון דיבורה היה גס רוח, והיא אמרה, 'אלוהים, היא אמרה, 'אדוני!! האם המוח שלך הוא חור?! או שאין לך 'מוח' בכלל?! מה יקרה ל'בני אדם?' מה יקרה לבני אדם? פשוט תפוצץ את זה! תשרוף את זה! בוכה! אז אני אלך לאסוף את הגופה! אתה חושב כך? משוגע עתיק?!!'
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, עדיין אוחזת בחזה שלה בשתי ידיים, עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תלונות, עיניים מלאות רחמים, נשך, את

אצבעותיו, הוא, התכרבל, ישב בכדור, התחיל למדיטציה, ואמר לנערה,
הוא, אומר
אתה ילד'.
אני לא...
אני פשוט...
אני סקרן...'
הנערה, שלא יכלה לשאת זאת, שאגה בקול רם, גישתה הייתה לוהטת מאוד, וטון דיבורה היה גס רוח, והיא אמרה, 'אלוהים, היא אמרה, 'אדוני! אני באמת עושה את זה! המוח שלך באמת מנוקב?! או, אתה, שאין לך 'מוח' בכלל?! אתה, 'סקרן?'! סקרן, אתה, היא, לעזאזל,! אתה יכול לעסוק ב'מכניקת הקוונטים!' אל תתעסק עם גורל האנושות!! מניאק! זה!'
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, עדיין אוחזת בחזה שלה בשתי ידיים, עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תלונות, עיניים מלאות רחמים, נשך, את אצבעותיו, הוא, התכרבל, ישב בכדור, התחיל למדיטציה, ואמר לנערה,
הוא, אומר
אתה ילד'.
זה...
זה...
זה...
ספר...
אתה עדיין כותב?'
הנערה, שעדיין לא יכלה לשאת זאת, שאגה בקול רם, גישתה עדיין הייתה לוהטת מאוד, ודיבורה היה גס רוח, והיא אמרה, 'אלוהים, היא אמרה, 'אדוני!! אני כותב! אני כותב! אני כותב! לעזאזל, עליו, לעזאזל! אתה יכול, להיות יותר בוגר?! אתה, אתה בן מאות מיליוני שנים?! האם אני מנהל 'חדר ילדים?'! אני הולך לעשות את זה, אתה, הוא, לעזאזל! כמה זמן תצטרך 'לטפל' בעצמך, ה'משוגע העתיק' הזה?!! 'הספר השבור הזה' כתבתי! אני בהחלט אכתוב! אני בהחלט אכתוב את כל הפרטים בתוך 'הספר השבור הזה!' אני כותב את זה ומראה אותו לרבנים! אני כותב את זה כדי שהעולם יראה! אני כותב אותו ומראה את זה לכל היקום! אני כותב, מראה את כל היקומים המקבילים האחרים! אז, אתה, באמת, תצא מפה מיד! תחזור ותחשוב, 'בן כמה אתה?' אל תתנהג שוב כאילו אתה עצוב בשבילי! אני לא אוכל את הסט הזה! אני פשוט חושב שזה 'מאוד מגעיל!''
אלוהים, עדיין יושבת במושב הנוסע של הבחורה, עדיין אוחזת בחזה שלה בשתי ידיים, עדיין מתמרמרת. הוא, עם פנים מלאות תלונות, עיניים מלאות רחמים, נשך, את אצבעותיו, הוא, התכרבל, ישב בכדור, התחיל למדיטציה, ואמר לנערה,
הוא, אומר
אתה ילד'.
אוף...
רק רציתי להסתכל.
האם יהיה מישהו?

תזכור את ה'אישיות המקורית' שלי...
אתה תזכור את זה לפני...'
הנערה, שעדיין לא יכלה לשאת זאת, שאגה בקול רם, גישתה עדיין הייתה לוהטת מאוד, ודיבורה היה גס רוח, והיא אמרה, 'אלוהים, היא אמרה, 'אדוני! אני זוכר אתה, הוא, לעזאזל! אני זוכר! אפשר לשכוח?! לעזאזל, אתה, הוא, לעזאזל, אני 'מסוגל לשכוח,' אתה, זה האישיות הרעה ש'אין לה את הכי משוגע, רק את המשוגעת יותר יותר מזה, אתה לא סתם 'תינוק ענק עתיק' שלעולם לא יגדל?! אתה ה'אל' הנצחי! לא 'ילד מפליץ' נצחי!!!'
הנערה מגיעה ליעד שלה ומחפשת מקום חניה.
פתאום הנערה פונה שמאלה ועוברת מתחת לגשר מים.
אלוהים, פתאום נרגש בידו הימנית, הצביע על מקום חניה, ובקול נלהב אמר לילדה,
הוא, אומר
'ילדי!
תראה!
הזמנתי לך חניה במיוחד!
לא רע!
היום הוא 'יום ראשון.'
הנה.
בדרך כלל בלתי אפשרי שיהיה 'מקום חניה!''
הילדה התעלמה מזה בכלל, אלוהים, היא פשוט המשיכה לקלל תוך כדי החזרת הרכב לאחור והתכוננה לעצור.
פתאום, אלוהים החל לצעוק בקול רם, ואמר לילדה בטון יהיר מאוד,
הוא, אומר
'ילדי!
אתה מחכה רגע לפני שאתה נוזף!
כישורי ההפיכה שלך כל כך גרועים!
זה מפחיד!'
הילדה רק הביטה בזעם, אלוהים, ואז גלגלה עיניים לרווחה.
הילדה, סוף סוף חנתה את הרכב שלה.
הנערה כיבתה את הרכב ישירות, לקחה את המזוודה הנודדת שלה, יצאה מהרכב בכעס, ואז הפנתה את ראשה אל אלוהים ואמרה, 'אלוהים! אתה, לבד, מתפנק לאט לאט בשמש כאן! הטמפרטורה של היום הייתה 38 מעלות. אתה, תהנה לאט מה'שמש!' אני הולך. חם! זה!'
אלוהים, שעדיין ישב במושב הנוסע של הבחורה, אמר לה בפנים עצובות,
הוא, אומר
'ילדי.
אבל...
זה...
זה...
זה...

אני פשוט...
"!קניתי לך 'מקום חניה
הנערה סובבה את ראשה בחוסר סבלנות, הרימה גבות, וענתה בטון פרובוקטיבי מאוד,
אלוהים, היא אמרה, 'אדוני! אז אני באמת מודה לך! וגם!, אתה, לעזאזל! אדוני! אני
אומר את זה שוב! אני לא, ה'ילד' שלך! אני 'העבד' שלך! כמה מיליון פעמים אתה רוצה
' !להגיד את זה? אתה, אתה חירש?! לעזאזל
הבחורה, מאוד כועסת, טרקה את הדלת ועזבה.
אלוהים, צחק.
אלוהים, משפט קצר יצא מפיו.
ילדה, שמעה במעורפל, אלוהים, אמרה,
הוא, אומר
'כן. סוף סוף.
' ...Fai-תן ל
הנערה, מבלי להביט לאחור, פשוט שלחה לאט את ידה הימנית והצביעה לאחור,
'והשוותה את האצבע האמצעית בדיוק כמו בקרדיטים הסיום של 'קונסטנטין - 2005.

第参章__'פרק ג

«סימון וסלילת הדרכים»

הנערה זוכרת בבירור שאותה שנה הייתה השנה שבה ציון פתחה את דלתותיה.
לפני שהבנים והבנות יצאו, הם היו בעיירה מסוימת, מדינה שהציתה שתי שריפות עולמיות.
SUV בחור, שכרתי כהה וגבוה.
בנים ובנות, במלון, תנוחו ללילה אחד.
באותו לילה, הייתה להם עוד ויכוח אלים.
הילדה, כאילו הייתה אדם שלם, השתגעה, והיא הייתה מאוד כועסת ואמרה לילד המון, הרבה, הרבה מילים חדות.
למחרת בבוקר, אור היום רק התחיל, והרחיק את הלילה.
לראשונה, הילדה צעקה על הנער, ביקשה ממנו להתגלגל, כמה רחוק וכמה רחוק הוא יכול להגיע!
הילד, שבור לב וכועס, עיניו מלאות דמעות, הוא המשיך להסתכל על הילדה, ואז סובב את ראשו ולקח את המזוודות של הילדה, בידיו הרועדות, הכל מהמזוודה המשותפת שלהם, והניח הכל על רצפת המלון.
לפני שהנער עמד לצאת מדלת המלון, הוא הביט שוב בילדה עם דמעות בעיניו.
הגישה של הילדה נחושה!
ואז, הילד, שבור לב וכועס, נסע משם, לבד.
הנערה, פתאום, חסרת הבעה, ישבה לבד, בשקט, על רצפת המלון.
הילדה החזיקה עותק של התלמוד שנכתב בשפת האם של הילדה אך מעולם לא דפדפה בו.
ילדה, לאט, מתחילה, מהכריכה ועד הסוף.
הילדה, לאט, לאט, לאט התחילה, עמוד אחר עמוד, דף אחרי עמוד, קורעת את התלמוד לחתיכות קטנות מהכריכה ועד הסוף, עד שהמילים כבר לא היו מזוהות.
אלוהים, יושב על הקרקע לצידו, מלמל לעצמו,
הוא, אומר
'תראה!
תראה!
אתה!
כל פעם שאני לא מאושר!
קרעו את הספר!
הספרים האלה!
הכל חדש!
אתה!
אפילו לא פתחתי אותו!'
הילדה, טון דיבורה היה מאוד כועס, היא הפנתה את ראשה במהירות והביטה בה באכזריות, אלוהים, היא אמרה, 'את, מה אמרת עכשיו!? זהו!? האם אלה תכנים כתובים במקור!? באמת!? אתה, רוצה לראות בעצמך'!?'
הנערה קרעה דף והעבירה אותו ישירות לאלוהים, ולפניה אמרה, 'בוס! נו באמת! אתה,

רוצה לראות! כשנכתבו הספרים השבורים האלה, ׳לא היית שם׳ אז?! האם אלה
׳׳!תכנים מקוריים?׳׳! ׳אני דומע, אני שמח! אני לא מרוצה, אתה, אתה יכול לצאת׳
אלוהים, יושב על השטיח שאני לא יודע מאיפה הוא השיג אותו, שותה תה, מצמצם
עיניים, מביט בו, ואמר בקלילות,
הוא, אומר
הממ׳.
קרע את זה!
׳׳!קרע את זה
ואז, אלוהים הביט בילדה בשקט ולבסוף קרע את כל הספר לחתיכות.
אלוהים, קם לאט, הלך לעבר הבחורה, התיישב לידה, חילק תה, והלך אליה.
הוא, אומר
קרע את זה׳.
לא צמאה?
שתה את זה!
אני.
תן לילד הזה.
מחכה לך למטה!
אתה.
׳׳!תשתה תה קודם
הנערה, בכעס עם ידה הימנית, לקחה לאט את התה, עיניה היו עזות, היא הרימה גבות,
הביטה בו בכעס רב, אלוהים.
הנערה שפכה במהירות את התה ישירות על ראשו של האל.
הנערה קמה בכעס, בלי לומר מילה, תפסה את המזוודות על הרצפה.
הילדה ירדה בכעס ונכנסה לרכב בלי לומר מילה.
הנער הביט בנערה הכועסת, עיניו היו מלאות אימה, שפתיו נראו כאילו רוצות לומר
משהו, אבל הוא לא מצא את המילים שיכלו לבטא במוחו זמן מה.
הנערה, שקטה בלבד, הביטה קדימה בזעם, אמרה לילד בקלילות, הוא אמר, ׳אהובי,
׳׳!הכל בסדר! סע
אז הילד לקח את הילדה ונהג ברכב.
שניהם יצאו יחד, והאחד, אבוד אך עדיין יושב בשקט בעומק העיירה, מחכה שמישהו
יזכור את שמו. שם היו בעבר נסיכי מזרח אירופה וקול החוק, אך כיום רק הכתובת
הרטובה בפינה עדיין ניתנת לזיהוי.
שם העיר, בשפה אחת, נושא משמעות של חור, ובשפה אחרת הוא נשכח.
באותו לילה, הילדה המשיכה לנסות, ללא הפסקה, ויצרה קשר עם כמה מלונות, אבל
אף אחד מהם לא הזמין חדר.
הנער נהג ברכב בריכוז לאורך הדרך.
גם אם הם לא הזמינו חדרים, שניהם עדיין ישבו זקופים, פונים אליו, אבודים אך עדיין
יושבים בשקט בעומק העיירה, מחכים שמישהו יזכור את שמו. שם היו נסיכים ממזרח
אירופה וקול החוק, ועכשיו רק הכתובת הרטובה בפינה נותרה, והשם המעורפל עדיין
ניתן לזהות, ברציפות, ברציפות, ברציפות, ברציפות.

הילד והילדה, שניהם, לבבות זה של זה, היו מוכנים לישון במכונית.
באותו לילה, הילד והילדה, שבאמת רבו, הגיעו שוב למבוי סתום.
בדרך, הילד והנערה, שניהם, מעולם לא דיברו זה עם זה.
פתאום, ילד, הטלפון שמעולם לא חייג לאף מספר צלצל!
זה היה מלון של בן וילדה שמעולם לא היו בקשר.
ברגע שהטלפון חובר, קול עדין מאוד הגיע מהצד השני, זו הייתה אישה, היא אמרה
'שלום, אפשר לשאול, האם אתה צאצא הגלות?
אנחנו יודעים שתהיי שם הערב, ואנחנו יודעים שאת אף פעם לא אוהבת חדרים קטנים.
כבר הכנו בשבילך, הגדול ביותר - מחוץ לחלון, פונה לכיוון הישן.
המפתח, על שולחן האבן האפור בחצר האחורית, מתחת לעציץ החמניות.
אין צורך לחתום או להירשם.
אנחנו רק מצפים להגעתך.
חיכיתי הרבה זמן.'
המלון, משם, קבור בין המגילות לאפר, והבאים משתחווים ראשם, לא רק מתוך כבוד,
אלא גם למקום ההאזנה, רק שלוש דקות הליכה.
לפני שהגיע למלון, הילד המשיך בהתלהבות לספר לילדה שהוא מרגיש שהמלון פתאום
קרא לו, והילד חשב שזה מדהים מאוד.
הנערה עדיין הייתה מתמרמרת, היא רק ענתה לילד בקלילות, היא אמרה, 'כן! כי בצד
השני, יש הרבה אנשים שעובדים קשה למען הגעתך.'
ביום החתימה השקטה, הייתה הערת שוליים שקטה אך עמוקה.
ביום ההוא, הילד כבר עבר את התקופה שבה יכל לשאת את כל היקום על גבו, ועכשיו
הוא למד איך להניח מנורה. הזווית שבה עבר המטאור חזרה על עצמה שוב.
באותו יום, הירח היה קרוב לחמש עשרה ועמד מעל הפסגה. אלוהים, חודש קיסלב
בלוח השנה, ברוח האפורה, ערב עתיד מזהיר.
בדיוק כשהמצביע עמד לגעת בגבול השקט, האוויר היה שקט, כאילו מחכה בנשימה
עצורה.
הילד הגיע, ודרך ברגל, אותו אלוהים, אישית, עם הילדה, והקול המוזר מדמו של הילד,
והמילים שלא נשרפו באש.
אלוהים עצמו סלל את הדרך לילד, שהייתה שייכת רק ל'אלוהים, הילד הקרוב ביותר
ללב.'
אלוהים אפשר לילד לעבור חלק, מקום הולדתו של תהילתו.
אלוהים, באותו זמן, סביב הילד, שלח אור מסנוור.
ילדה, תזכרי היטב, ותראי את זה.
זו הייתה דרך עשויה מזהב טהור, זוהרת ומבריקת.
מתחת לכביש, יש ניצוץ בוער כמו אש.
בלילה ההוא, הירח היה בשיא, בהיר כמו השמש.
שם, אלוהים, חודש מתרחב וקמור בלוח השנה, 'הנשמה הנבחרת' עמדה על הדרך
שסללה אלוהים עצמו.
כל זה סומן כבר מהכוכבים - הזמן הגיע, האדם הגיע, והקול הגיע, וה'דלת' נפתחה
בתנועה אחת בלבד.

המלאכים כולם עצרו את נשימתם.
אור הכוכבים הבהב כמו שלא היה מעולם, כאילו הייתה התרגשות שאין לתאר.
הילד, סוף סוף הגיע, מקום הולדתו של תהילתו, אותה ארץ, קבורה בין המגילות לאפר, ואלה שבאו השפילו ראשם, לא רק לכבוד, אלא גם מול ארץ ההקשבה.
ילד, אחרי שעמד איתן, הסתובב לאט ופנה אל הילדה.
הנער הניח את ידיו בעדינות על ראש הילדה.
הנערה שמעה סוג של שקט עמוק יותר מהקול, שהיה שפה שקטה שיצאה מכף ידו של הנער ועברה דרך גופו.
ידיו של הילד, עדיין יציבות, נחו על ראשה של הילדה.
עיניו של הנער, מלאות חיבה, הביטו בעיני הנערה.
הנער נשם עמוק, קולו תקיף, הבעתו נחושה יותר, והביט בעיני הנערה.
הנער, עם הרבה אהבה בקולו, אמר לה בעדינות, "ילדתי, אם את באמת הילדה שנשלחה אליי על ידי אלוהים. אז אני מקווה שתמיד תישאר לצידי. ילדה שלי, אם את באמת הילדה שנשלחה אליי על ידי אלוהים. אז אני מקווה שיהיה לנו אותו בהקדם האפשרי ולהיות שייכים ליילדינו."
ואז, הילד, על ראש הילדה, בכוח משאיר נשיקה עמוקה לשלוש שניות.
הילדה לא דיברה, היא רק הביטה בילד, המשיכה להנהן בראשה, ואז היא התרגשה מאוד ובכתה.
זה לא היה טקס, אלא אלוהים, עם אנשים, לראשונה מזה אלף שנה - בדלת - זירת 'הברית' הועלתה מחדש.
כשהטקס נגמר, הילד והילדה, לאט חזרו למלון.
הילדה ראתה בבירור את הקול המוזר בשושלת הילד ואת המילים שלא נשרפו באש.
הוא, הולך לצד הילד, חזר למלון.
הילד והילדה, כשחזרו למלון, הילדה תיארה את הדרך הזהובה עכשיו וסיפרה לילד.
למרות שלא שכחה, היא התלוננה על הסגנון המוגזם והמגעיל של הבוס בהבעה של גועל.
הנערה אמרה לילד בזעם, 'אהובתי, אני אומרת לך! בוס! הוא, יש משהו לא בסדר עם המוח שלו?! הוא, הדרך הסלולה הייתה כל כך זהובה שהעיניים שלי התעוורו! המנוול הקוסמי הזה, הוא רוצה לזרוק אותי למוות?!'
הילדה גם תיארה כיצד ראתה את הקול המוזר בשושלת הדם של הילד, ואת המילים שלא נשרפו באש, הוא והילד הלכו זה לצד זה, הולכים יחד, חזרה למלון, והנערה עקבה אחריהם בשקט, מתפעלת בשמחה מהתמונה היפה הזו שחצתה זמן ומרחב, אל הילד.
הנערה, המשיכה, התלוננה לילד בזעם, ואמרה, 'אהובי! אחרי שתשטוף ידיים, תסתובב ותלך! הקול המוזר בדמי ובדם שלך, והמילים הלא שרופות באש. בהתחלה שנינו היינו אמורים לסלול את הדרך בשבילך 'יחד' עם הבוס. כתוצאה מכך, אתה מהיר מדי ודורך על זה ישירות! קח את זה, בוס, תלמד אותי לקח קשה! הבוס עדיין היה מאוד קשה, בעט בשנינו, בעיטה אחת לכל אחד! הבוס, שעדיין היה אכזרי, אמר לשנינו, 'שלום! ה'בן שלי,' הוא 'כבר' דרך עליו, אתם עיוורים, נכון?!"
הנערה, המשיכה בכעס, המשיכה להתלונן לילד ואמרה, 'אהובתי, הרגליים שלך כל כך ארוכות! לשנינו לא היה זמן להתעדכן ולסלול את הדרך בשבילך. כתוצאה מכך, הבוס

תכנן תוכנית משלו! נראה ששנינו כל כך 'חסרי אחריות.' שנינו שטפנו ידיים יחד.
כתוצאה מכך, בלי לומר מילה, דחפת את הדלת ורצת פנימה!''
וואו, ברצינות, אחרי שהקשיב לבחורה, הוא פשוט הביט בה עם חיוך על פניו.
באותו לילה, הילד והנערה סוף סוף חזרו להיות יחד, ונתנו זה לזה חיבוק עמוק ונשיקה עמוקה.
בבוקר היום השני, מנהל האולם היה מאוד מכבד בקומה התחתונה במלון, מחכה לילד.
שומר הכנסייה רוצה לקחת את הילד לביקור, מקור תהילתו של הילד, הקליפה הריקה שהייתה פעם מלאה בלחישות וספרים, יושבת בשקט בעומק העיירה. הבית ההוא, שהיה פעם מלא בתפילות, נותר כיום רק שומר דלת שקט.
הילד ביקש מהנערה ללכת להליכה של עשר דקות ולהחליף את המטבע המקומי.
הנער אמר לנערה בטון מלא חוב, ואמר, ''ילדה שלי, תוכלי בבקשה ללכת להחליף את המטבע המקומי? המנהלת כבר מחכה לנו כאן, אם נלך יחד, זה יהיה מאוד גס רוח כלפי המנהלת. אפשר להטריד אותך לצאת לטיול?''
הנערה, עם פנים מפנקות, הביטה בילד שאהבה כל כך, עם חיוך רחב על פניה, הוא אמר ברכות, לילד היא אמרה, 'אהובתי, על איזה שטויות אתה מדבר! הבטן שלך מקרקרת כל הזמן, והאוזניים שלי כמעט חירשות! אם אתה עדיין צריך ללכת להחלפת מטבע, מצד שני, אם רמת הסוכר שלך נמוכה מדי ואתה מתעלף, אז אני צריך לעזור לך לתת לך עזרה ראשונה!' אנחנו ה'מרפאים' עבדנו קשה מאוד! אז, אהובתי, בבקשה תעשי לי טובה, תלכי קודם לארוחת בוקר עם שומר הכנסייה! אני אחליף את המטבע בעצמי! אחרת, אם תתעלף בזמן ההמתנה, לא אוכל לשאת אותך!' זה הכל! הלכתי! חכה שאחזור! יאלה! יאלה! קדימה! 」
הנער הביט חסר אונים בגבה העוזב של הילדה.
הילד, עם שומר הכנסייה, אכלו ארוחת בוקר יחד במסעדה.
הילדה, לבד, הייתה שמחה, צועדת קדימה, הלכה לבניין מלא היסטוריה וזיכרונות של זמן, משתנה מטבעות.
הנערה זה עתה נכנסה לבניין מלא היסטוריה וזיכרונות מהזמן.
שם, אלוהים, פתאום, חזק מאוד, בידיו, אחז בשתי כתפיה של הילדה.
תאולוגיה
'ילד.
אני רוצה אותך
תקנה לי את זה.
שעון הכיס הזה.
'החלק הזה.'
בתצוגה.
אני כבר לא יכול ללכת, 'החלק הזה!''
אתה.
שים את שעון הכיס הזה.
קדימה.
ה'ילד הכי קרוב ללב' שלי.
אתה.

תגיד לו.
אותו.
לא, אתה לא.
לשעון הכיס הזה, החליפו את ה׳סוללה׳!׳
כי.
בשבילו - -
הזמן, כמו חציית נהר נצחי, מחובר לעבר, להווה ולעתיד.
זמן.
עבורו זה נצחי!׳׳
הנערה רק הביטה בה בעיניים קרות, אלוהים, חיוך קר מאוד הופיע על פניה.
ואז, מהקול הלא מוכר בשושלת הדם של הילד, המילים הלא שרופות באש. הוא עמד בעדינות בצד ימין של הנערה. הוא דחף את זרועה של הילדה עם זרועו.
הוא חייך ואמר לאישה, ׳ילדה, אפשר לבקש ממך לקנות שעון כיס שיכול לזוז?
למי שהפקדתי בידי אלוהים, אבל עדיין לא מצליח להיות רגוע, זה שתפר לו את הפלקט, ועדיין לא הפסיק לתפור!
ובבקשה תמסור לי בשמי, ילד, את האדם שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור.
בבקשה תגיד לה.
אני יודעת שהנער שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור הרגיש לעיתים קרובות מאוד׳ בודד.
אבל אהובתי, הנהר ש׳חוצה את הנצח׳ הזמן.
ה׳אהבה׳ שלי תמיד הייתה איתה.
אני רק מקווה שהיא תהיה מאושרת!׳׳ ⌟
הנערה השיבה אליו בחיוך חם, והנהנה לעברו.
אז הילדה קנתה, שתי ׳מתנות ייעודיות,׳ וחזרה לצד הילד בצעדים נרגשים.
הנערה, בידיה, אחזה בזהירות במתנות היקרות הללו, ועם חיוך על פניה, העבירה את שתי המתנות, כמו גם את המילים, לילד.
הנער, המום לרגע, ואז פניו האדימו, חייך והכניס בעדינות שני שעוני כיס לתיק.
הילדה החלה להצטרף לילד לארוחת בוקר עם שומר הכנסייה.
כשהילד והילדה, שניהם, עמדו לעזוב את המלון ולארוז את המזוודות, הילד, כי הוא התמודד עם דברים מאוד, מאוד, מאוד בעייתיים בו זמנית, הנער השאיר בטעות את שני שעוני הכיס על שולחן המלון.
הנערה סובבה את ראשה להסתכל על הנער, שעדיין היה עסוק מאוד, והיא השתמשה בידיה כדי להרים בעדינות את שני שעוני הכיס ושמרה אותם בזהירות.
עד שהילד והבת, שניהם, חזרו יחד, לארץ שבה הגלות והכריזמה נפגשים.
הילדה שוב הוציאה בזהירות את שני שעוני הכיס, מסרה אותם שוב לילד, ושוב סיפרה מחדש את המילים שנמסרו על ידי אלוהים ואת המילים הבלתי שרופות באש מהשושלת של הילד.
הנער, מופתע מאוד מהתנהגות הילדה, עם קצת כעס כלפי עצמו, האשים את עצמו מאוד, הוא לא האמין ששכח את שני שעוני הכיס היקרים האלה בגלל עסוקתו.
הנער חיבק את הילדה חזק ונשיקה עמוקה כדי לבטא את כוונותה לשמור את שני

שעוני הכיס היקרים האלה עבורו.
הנערה, עם פנים אוהבת, הביטה בילד שאהבה כל כך עד שחייכה.
הילדה, אני זוכר היטב, שומרת האולם, הביטה במבט של הילד, כאילו ה'אביר' ראה את ה'מלך,' באותה התרגשות.
במהלך ארוחת הבוקר, שומר הכנסייה, לאורך כל התהליך, העז לשבת רק ב'שליש הראשון' של הכיסא.
זה היה מבט מאוד מוזר, זה לא היה מבט, אלא 'הכרה.' עיניו של שומר האולם הבהבו באור זהוב, כאילו חיכה כל חייו רק כדי לראות את האדם הזה מופיע מול הדלת ביום הזה.
שלושתם אכלו ארוחה שמחה יחד אחרי ארוחת הבוקר.
שומר הכנסייה עמד לקחת את הילד לסיור, זה שבא ממקור תהילתו של הילד, הקליפה הריקה שהייתה מלאה בלחישות וספרים, יושבת בשקט בעומק העיירה. זה. פעם מלאה בתפילות, וכעת נותרה רק הדלת השקטה.
אבל הטלפון של הילד צלצל פתאום.
הנער עשה מחווה מתנצלת מאוד לשומר השער ולנערה.
הנערה ומנהלת הבית חייכו והנהנו לילד בו זמנית.
פתאום, כמה טיפות גשם נפלו מהשמיים הצלולים במקור, וטיפות גשם עדינות נפלו בעדינות על כתפיו של הילד.
אלוהים, אמר, הוא ה'עונש' שלו על הילד.
הנערה, פניה מלאות חוסר אמון, עיניה התרחבו, הביטה, אלוהים, היא עקבה בפרובוקציה, אלוהים, היא אמרה, 'אתה, מה אמרת עכשיו?! עונש?! אפשר לשאול אתה, אתה 'מעניש,' 'הבן שלי?'! אתה 'מחפש מוות?'! אתה, קורא לזה 'אותן טיפות גשם,' 'עונש?'! אז, מה אני בדרך כלל מקבל 'התעללות' או 'עבדות?' צדפה ⌟ !?
אלוהים, תגיד
כן, הבן הקטן שלי'.
כמה טיפות גשם.
זה מספיק!''
הילדה, עיניה היו קרות, היא חייכה בקור, אמרה, אלוהים, גלגלה עיניים לרווחה.
בזמן שהמתינו שהילד יתקשר, מנהלת האולם והנערה שוחחו בצד.
שומרת האולם, בהתחלה, הייתה מאוד מאופקת, עד שהנערה פסעה ישר לצד שומרת האולם, והנערה לקחה יוזמה להתחיל לשוחח עם השומרת. שניהם עמדו כתף אל כתף.
גם אלוהים.
שומר האולם היה מאוד שמח, הוא אמר לנערה שזו הפעם הראשונה מאז שהגיע לכאן שמישהו מדבר איתו כתף אל כתף, בלי שום תחושת מעמד.
הנערה הראתה הבעה מבולבלת ומבולבלת על פניה.
הנערה, בטון עדין, אמרה לשומר, 'השומר האהוב שלי, אני יודעת, אתה יודע, את זהותו של הילד הזה! למרות זאת, הלכתי איתו. עם זאת, אני מקווה שתראו בי 'אדם רגיל.' לא ידעתי מה זה 'מקצוע,' ולא אהבתי את זה. אין הבדל בינך לביני. אנחנו חברים חברים 'שווים לחלוטין!'' ⌟
ילדה, מחייכת בשמחה.

אלוהים גם הנהן וחייך.
שומר האולם חייך בהפתעה.
שומר הכנסייה, שהחל לפתוח את ליבו, שיתף אותה כיצד 'ראה את האור' בחלומו, כיצד נקרא על ידי אלוהים, והגיע לכאן מאלפי קילומטרים מרחוק.
שומר הכנסייה, כמו הילדה, שניהם 'גויים'.
שומר הכנסייה, כמו הילדה, אף אחד מהם לא ידע לדבר או להבין את שפת האל.
עם זאת, שומר הכנסייה סידר את הבית שהיה פעם מלא בתהילה בצורה מסודרת.
שומר הכנסייה גם סיפר לילדה איך אלוהים לימד אותו איך לסדר אותם נכון, אותם ספרים מלאי תהילה. ובכל זאת, הוא לא הצליח לקרוא את הספרים האלה בכלל.
שומר הכנסייה גם אמר לילדה שאלוהים תמיד היה כמו אבא זקן בחלומותיו, מדבר בלי הפסקה. הנערה חייכה והנהנה בחיוך כן.
שומר הכנסייה אמר, אלוהים, אני מקווה ששומר הכנסייה יעביר הרבה מידע.
שומר הכנסייה מפחד שהוא ישכח, ולכן הוא תמיד רושם את המילים האלה מאלוהים בשקט במכתבים, מכתב אחד ומכתב אחד.
כל שנה, שומר הכנסייה מצפה לאותו יום מפואר, ותמיד קיווה שיוכל להשלים את המשימה שאלוהים נתן לו.
שומר הכנסייה מאוד נאמן וצנוע מאוד.
פתאום, עקבות הבזיקו בעיני שומרת האולם, שלא יכלה להסתיר, ודמעות של אובדן.
שומר הסף אמר לילדה שהוא עצוב מאוד והאשים את עצמו.
כי בכל שנה, שומר הכנסייה תמיד מצפה לאותו יום מפואר. אני מצפה ליום שבו אנשים מכל רחבי העולם יבואו ויעריצו.
היום ההוא היה ה'הזדמנות היחידה' שבה שומר הכנסייה יכול היה להעביר את ההזדמנות היחידה' שיכולה להעביר את המכתב, המכתב ודבר מאלוהים, אך הוא' מעולם לא הצליח.
הנערה הייתה מבולבלת והביטה במנהלת האולם.
שומר האולם חייך במרירות ואמר לנערה שכל שנה, ביום המפואר ההוא, בכל פעם שהוא מנסה להתקרב לאנשים, אנשים תמיד בתת-מודע לוקחים שלושה צעדים אחורה.
הנערה, כועסת, הרימה את מבטה, עומדת לצד שומר הכנסייה, אלוהים.
פתאום, שומר האולם, עם דמעות בעיניו, אמר בטון רועד, 'ילדה, אל תכעסי. כי אני לא כועס. אני מאמין שיום אחד הם יהיו מוכנים להקשיב. בשבילי, אני מרגיש את חברת אלוהים! אלוהים, מלמד! אלה מספיקים לי! אני מרגיש מאוד שמח! למרות שאינני רואה, אפילו ברגע זה, אני יודע שאלוהים איתנו.' עיניו של שומר האולם היו מלאות בדמעות נוצצות.
אפילו שומר הכנסייה אמר, כן, אלוהים, לימד אותו כיצד לתחזק ולתקן את הבית שהיה פעם מלא בתהילה ותפילות, אך כעת נשאר רק שומר השער השקט.
הנערה שאלה בסקרנות את שומרת האולם אם הוא יכול לקבל שכר על הקדשה ושמירה על זה.
שומר האולם נענע בראשו בחוסר אונים, אמר שאין לו משכורת, ולפעמים הוא צריך להשתמש בכסף שלו כדי לתקן את הבית המפואר הזה.

הנערה, שוב כועסת, הרימה את מבטה, אלוהים.
שומר האולם עדיין אמר בפשטות שכאשר הוא באמת צריך כסף, כי הוא כבר לא יכול לפרנס אותו.
אלוהים תמיד יעזור ויגיד לו להשיג סכום כסף, לא הרבה, אבל מספיק.
שומר הכנסייה אמר שלמרות שאינו עשיר, חברותו ותורתו של אלוהים מספיקות!
שומר הכנסייה סיפר לילדה, והוא אמר, 'אלוהים, תגיד לו.'
אלוהים, תגיד
אתה'.
אחרי זה.
הגעתו של הנבחר שלי!
כשהוא הגיע.
אתה.
תזהה אותו במבט אחד!'
ואז, שומר השער לא הצליח להסתיר את התרגשותו ואמר לילדה, 'ילדה, למרות שאני לא רואה את זה, אני מרגיש בבירור שהילד פולט אור חזק. האור הזה מסנוור, חוצה מעמדות, ונושא זוהר אצילי יותר מהמלוכה.'
שומרת השער שאלה את הילדה אם היא ראתה את זה, והנערה רק חייכה בהבנה.
לבסוף, הילד סיים, השיחה שלו.
הנער התנצל בפני הילדה ושומר הכנסייה.
הנערה ושומר הכנסייה, שניהם, בו זמנית, הביטו בילד, שניהם, בו זמנית, חייכו אליו, ושניהם, יחד, חייכו אליו בחום רב.
שומר האולם לקח בשמחה את הילד והנערה אל הבניין, שנשא את מקור תהילתו של הנער, והבניין, שהיה פעם מלא בלחישות וספרים, ישב בשקט בעומק העיירה. הבית, שהיה פעם מלא בתפילות, נשאר כעת רק דלת שקטה.
שומר הכנסייה עבד קשה מאוד, בשפתו הבינלאומית המוגבלת, כדי להציג לבנים ולבנות את כל הפרטים שלמד על הבית מאלוהים.
פתאום, הילד מצא מגילה עבה עם עקבות היסטוריות בפינה, מגילה עתיקה שהגיעה מדמו הקדוש של הילד, 'בכתב יד,' מגילה עתיקה.
ילד, נשען על גופו הגבוה, ידיו, הניח אותן על השולחן העתיק, קרא בקפידה, המגילה העתיקה מדמו הקדוש, 'בכתב יד.'
ילדה, תזכרי היטב, ותראי.
כשבנים קראו את אלה, 'ספרי התהילה.'
ילד, עם 'אביו המפואר,' ביציבה 'זהה לחלוטין,' עומד, 'בדיוק זהה.'
ילד, ו'אביו המפוארים,' שניהם, יחד באותו זמן, בזמן ובמרחב שונים, באופן בלתי נתפס 'חופפים לחלוטין.'
ושומר הכנסייה והילדה, שניהם, בו זמנית, זה לצד זה, עומדים במרחק שלא יופרע כשהילד מדבר עם אלוהים. שניהם, יחד בו זמנית, עמדו בצד, ושניהם, בו זמנית, צפו בשקט, ילד, קורא בקפידה, את גב הספרים המפוארים האלה.
המנהלת והנערה, שניהם, יחד באותו זמן, הביטו זה בזו, ושניהם, יחד באותו זמן, הביטו זה בזה וחייכו.

הילד פתאום הביט למעלה, והביט בקירות שהפכו למנוקדים בהדרגה עם הזמן.
על הקירות האלה, צד אחד, צד אחד, צד אחר, מלא, מלא, מלא, מלא, הכל מלא ב׳כתב
יד׳ של האב המפואר מהילד.
פתאום, עיניו של הילד לא יכלו להוריד ממנו את מבטו, במבט חזק, מביט בחלק
מהקיר המנומר בטקסטים בגלל השנים.
הוא אמר לנערה, ״ילדתי, למרות שאני לא יודע למה, אני תמיד מרגיש שבין הסמלים
האלה יש ׳סימן׳ ששייך ל׳משפחה שלי!״
הילדה, לעומת זאת, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, אמרה לו בטון עדין וחיוך רחב,
היא אמרה, ׳אהובתי, הסימן הזה שהזכרת, כשכל המסע יסתיים, אתה רק צריך לפתוח
את המפה, ואז לסמן את כל ׳אבותיך המפוארים׳ על המפה לפי הסדר, אחד אחד,
אחד אחד. ואז תחבר את כולם יחד, ותוכל למצוא את ה׳תשובה.״
הוא הביט בנערה בעיניים תמימות, ואמר לה ואמר, ״ילדה שלי, אם הבוס ידבר איתך,
אז למה את לא יכולה להגיד לי מה זה ה׳סימן׳ הזה?״
הנערה הייתה מלאה בפינוק, מביטה בילד שאהבה כל כך, עם חיוך רחב על פניה, ענתה
לו בטון עדין ואמרה, ׳אהובי, אם יש לי את ה׳סמכות׳ הזו, עם אהבתי העמוקה אליך
מהנשמה, אני בהחלט אגיד לך ישירות, את זה...׳ חתום. עם זאת, אין לי את ההרשאה
הזו. כי, אמר הבוס, זה ׳שיעורי הבית׳ שלך והמשפחה שלך. ואני לא יכול לכתוב עבורך
בכתיבה צללית. עדיין יש לי הרבה שיעורי בית משלי.׳
הנער עדיין היה קצת מבולבל, הוא הטה את ראשו, חושב, משוטט באולם, תוך כדי
שהוא לומד כל הזמן הלוך ושוב, אותם צדדים, צד אחד, צד אחד, הקיר, מלא, מלא,
מלא, מלא, בגלל השנים, והמילים המנומרות.
ההבעה המופתעת על פניו של הילד, הוא נראה, כאילו זו הפעם הראשונה ששמע את זה,
מה שיכול לפתור את ׳תעלומת היקום,׳ אבל ׳$E = mc^2$,׳ בשיעור פיזיקה המורה אמר
הוא עדיין לא היה בטוח איזה מספר להביא כדי לקבל את התשובה.
לאחר המסע הזה, לילד לא הייתה הזדמנות לצייר ׳סמל משפחתי׳ ששייך לו.
הילדה, בנקודה מסוימת, ניסתה להזכיר.
עם זאת, באותו זמן, אלוהים לא נתן לילד תזמון ברור וכלים ברורים.
בכל פעם, כשהנער שואל את הילדה שוב, את השאלה על ׳סמל המשפחה׳ ששייך לו.
אלוהים, תמיד ליד הבחורה, מסתובבת ומדברת, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן!
הבחורה סובלת מ-ADHD בכלל חמור, והיא לא מצליחה להתרכז בכלל.
בכל פעם שהילד ראה זאת, הילדה החלה להתווכח ברצינות עם אלוהים.
הנער היה פשוט מלא מצוקה, מביט בילדה שקיללה את ה׳אוויר,׳ פניו של הנער היו
מלאות חוסר אונים, אז הוא נאלץ להמשיך להתרכז בנטל הנוכחי שלו.
יום אחד, שנתיים לאחר מכן, ילדה ובן רבו, והשניים נפרדו זה מזה בשני חלקים של
העולם.
הילדה, לבד, יושבת על סירת דיג בארץ הזריחה, אין לה מה לעשות, ופותחת את מפת
הטלפון שלה.
ילדה, ציירי את המסע הזה על נייר לפי סדר הבנים, האבות המפוארים.
כשהנערה, בטעות, ציירה את ה׳סימן,׳ היא הייתה מלאה בספקות, הרימה את הדף,
סובבה את ה׳סימן׳ שוב ושוב, הסתכלה עליו שוב ושוב, ואז אמרה באכזבה, ׳אה!

'!חשבתי שזה 'קראון!' הדוגמה הזו כל כך מכוערת
ילדה, תקרעי את זה ותשפשי אותו, ותזרקי לרוח.
אלוהים היה לצידו, צופה בשקט.
הוא, בלי להסביר, לא ענה, רק הביט בנייר הקרוע שנשא ברוח, וחייך בעדינות.
ואז, הוא הסתובב ויצא.
השאירה את הילדה לבד, ישבה על סירת דיג בארץ הזריחה, מביטה בדפי הנייר
שמתפזרים ברוח, ליבה מלא בלבול.
כי ה'שיעור' הזה הוא לא של ילדה, אלא 'שתיקה' שהשאירה אלוהים בעצמה.
אחרי זמן מה, הבחורה, שהסתכלה על תמונה, במשך זמן רב.
הילדה אמרה לילד שהתמונה שגויה, ושהאדם בתמונה הוא מאב הדם הגדול של הילד,
חברו. שומר האולם אמר שהוא חשב על הנושא הזה במשך שנים רבות.
כשעזבו את המקום שממנו נולדה תהילתו של הילד, הקליפה הריקה שהייתה פעם
מלאה בלחישות וספרים, ישבה בשקט בעומק העיירה. הבניין, שהיה פעם מלא
בתפילות, נשאר כעת רק מול שומר הדלת השקט.
שומר האולם לקח את הילד והנערה לעליית גג קטנה.
שומר הכנסייה, בכבוד רב, הוציא את היין האדום שנקרא בשמו, ובישל בשפת אלוהים.
שומר הכנסייה אמר שהוא מקווה שבנים ובנות יקבלו את 'הקרבה' שלו.
הנער חייך בחום וסירב בנימוס.
הנער הוציא את הכסף, והילד אמר למנהל האולם עם חיוך על פניו, ואמר, 'שומר
הכנסייה האהוב שלי, אנחנו, אנחנו לא יכולים לסבול שתבזבז כסף. עם זאת, אני
ממש רוצה לטעום את היינות המשובחים האלה, ואנחנו לא מוסכמים לקבל את מה
שאתם קוראים לו 'הצעה.' יש לי אבות אבות 'מפוארים' מאוד, אבל הסיבה הזו לא
יכולה לשמש כסיבה לקבל את 'הקורבן שלך.' אז אנחנו מקווים שתאפשרו לנו 'לקנות'
ממכם, בסדר?'
עיניו של שומרת האוצר נצצו בדמעות, פניו היו מלאות חיוכים חמים, והוא הנהן לילד.
לאחר ששומר הכנסייה גילה שהנערה מעולם לא שתתה, הוא התכופף והוציא בקבוק
מיץ ענבים, שעדיין נקרא בשפת אלוהים.
המנהל אמר עם דמעות בעיניו, הוא היה מאוד עקשן, הבקבוק הזה של מיץ הענבים
הוא 'מתנה' שהוא רצה לתת לילדה, אמר המנהל, למרות שמיץ ענבים אינו יקר, אבל
יש לו הכרת תודה בלתי ניתנת לתיאור כלפי הילדה.
הנערה שלחה את ידיה ולקחה את ה'לבי' היקר להפליא מידיה של שומר האולם.
הנערה ומנהלת האולם הביטו זו בזו וחייכו.
שנתיים לאחר מכן, במסע ההוא.
זהו עדיין יום הזיכרון לנפטר.
הנער נהג במכונית, לקח אותו, תפר את בגדיו, והשניים, בו זמנית, שוב, הלכו אל
הקליפה הריקה שהייתה מלאה בלחישות וספרים, וישבו בשקט במעמקי העיירה. הבית
ההוא, שהיה פעם מלא בתפילות, נותר כיום רק שומר דלת שקט. שניהם יעבדו יחד
באותו זמן לתלות את הווילון בצד ההוא שמסמל 'תהילה משפחתית' במו ידיהם.
שניהם יעבדו יחד באותו זמן, יתלו אישית את הווילון המסמל 'תהילת המשפחה' בצד
ההוא, נושא את מקור תהילתו של הנער, הקליפה הריקה שהייתה פעם מלאה בלחישות

וספרים, יושבת בשקט בעומק העיירה. הבניין הזה, שהיה פעם מלא בצלילי תפילה, נותר כעת רק בחדר השקט השומר על הדלת.

לפני שהילד יצא לדרך.

בצומת של גלות וכריזמה.

הנער הוציא את הטלפון הנייד שלו, פתח תמונה, שהייתה התמונה בצד השני, המסמלת את וילון 'תהילת המשפחה' של הילד, והראה אותה בזהירות לילדה.

הנער אמר לילדה שהוא יתפור לו את הפלקט, שניהם, באותו זמן, יחד, ילכו שוב למקום שבו נשאה את תהילת הילד, הקליפה הריקה שהייתה מלאה בלחישות ומגילות, וישבו בשקט בעומק העיירה. הבית ההוא, שהיה פעם מלא בתפילות, נותר כיום רק שומר דלת שקט.

והילד, יהיה איתו, זה שתפר את בגדיו, ושניהם יהיו יחד במקום ההוא, נושאים את מקור תהילתו של הנער, הקליפה הריקה שהייתה פעם מלאה בלחישות ומגילות, יושבים בשקט בעומק העיירה. ההוא, שפעם היה מלא בתפילות, עכשיו נשאר רק שומר השער השקט, תולה את הווילון בידיו, והצד הזה מסמל את תהילת המשפחה.

עם הילד, והאדם שתפר את בגדיו, ועדיין לא הפסיק לתפור, הלכו איתו, והיה ילד נוסף שהתחיל בשקט את חברותם כבר בתחילת המאה. בנעוריו, לפני שהתחיל להלבין, הוא כבר היה לצידו.

חברו של הילד, שדיבר ספרדית, שינה את ההברה העברית הישנה בזמן התפילה. הוא נשמה שגדלה בין טנגו לתורה. הוא מכיר הן את המרירות של ירבה מאטה והן את אש נרות השבת.

החבר של הילד יעבוד עם הילד והילד לתפור לו את הפלקט, ולזה שעדיין לא הפסיק לדקור.

שלושתם ילכו יחד באותו זמן, אל זה שנושא את תהילת הילד, הקליפה הריקה שהייתה פעם מלאה בלחישות וספרים, ויושב בשקט בעומק העיירה. הבית ההוא, שהיה פעם מלא בתפילות, נותר כיום רק שומר דלת שקט.

שלושתם נפגשו ביום הזיכרון לנפטר, הערב הקודם.

וואו, מתחיל מהגבול של גלות וכריזמה.

חברו של הילד, שדיבר ספרדית, שינה את ההברה העברית הישנה בזמן התפילה. הוא נשמה שגדלה בין טנגו לתורה. הוא מכיר הן את המרירות של ירבה מאטה והן את אש נרות השבת. הוא, מהממלכה שמתחת לכיפה הזכוכית, עוזב.

בחור, זה שתפר לו את הפלקט, עדיין לא הפסיק לדקור. היא, מהשער הים-תיכוני שבו הישן והחדש משתלבים, היא עיר הרוקדת תחת השמש והניאון. הדופק של ישראל תמיד מואץ בלילה. העיר שנושמת לפי קול גלי הים התיכון. החוף, הקירות הלבנים, טביעות הרגליים ושלב השקיעה. ההליכה יחפה יכולה להיות החופש ללכת. רוח הים שם הצללים העתיקים מתעופפים, יצאה לדרך.

שלושתם נפגשו בעיר שבה נולד ה'ואלס.' הבמה של מוצרט ובטהובן, בירת הדנובה, עם צלילי המוזיקה. 'הצומת' שבו ההשכלה של מערב אירופה והגלות היהודית מצטלבים. הפסיכואנליזה ופירוש התורה, בו-זמנית, נקראים יחד. עיר יהודה, שגם הולידה גאונים וגם חוותה חורבן. ההוא השאיר אחריו שירה, אבל גם השאיר חורבות, את לב אירופה.

שלושתם נפגשו בעיר שבה נולד ה'ואלס.' הבמה של מוצרט ובטהובן, בירת הדנובה, עם

צלילי המוזיקה. 'הצומתי' שבו ההשכלה של מערב אירופה והגלות היהודית מצטלבים.
הפסיכואנליזה ופירוש התורה, בו-זמנית, נקראים יחד. עיר יהודה, שגם הולידה גאונים וגם חוותה חורבן. זה שעזב את השיר, אבל גם את ההריסות, הלב של אירופה, נפגשו זה עם זה.
ואז, בעיר הזו, נולד ה'ואלס.' הבמה של מוצרט ובטהובן, בירת הדנובה, עם צלילי המוזיקה. 'הצומתי' שבו ההשכלה של מערב אירופה והגלות היהודית מצטלבים.
הפסיכואנליזה ופירוש התורה, בו-זמנית, נקראים יחד. עיר יהודה, שגם הולידה גאונים וגם חוותה חורבן. העיר בלב אירופה, שהשאירה שירה אך גם השאירה חורבות.
כהה וגבוה SUV בחור, שכרתי.
הילד נהג ברכב, לקח את הילד ותפר לו את הבגדים. וחברו, שדיבר ספרדית, שינה להברה עברית ישנה בזמן התפילה. הוא נשמה שגדלה בין טנגו לתורה. הוא מכיר הן את המרירות של ירבה מאטה והן את אש נרות השבת. הוא, הילד, כבר בתחילת המאה, החברות שלהם החלה בשקט. בנעוריו, לפני שהתחיל להלבין, הוא כבר היה לצידו.
שלושתם, יחד, באותו זמן, ביום הזיכרון לנפטר, ערב שלפני.
מהעיר הזו נולד ה'ואלס.' הבמה של מוצרט ובטהובן, בירת הדנובה, עם צלילי המוזיקה. 'הצומתי' שבו ההשכלה של מערב אירופה והגלות היהודית מצטלבים.
הפסיכואנליזה ופירוש התורה, בו-זמנית, נקראים יחד. עיר יהודה, שגם הולידה גאונים וגם חוותה חורבן. העיר בלב אירופה, שהשאירה שירה אך גם השאירה חורבות.
שלושתם, בו זמנית, יצאו יחד למקום שנשא את תהילתו של הנער, הקליפה הריקה שהייתה פעם מלאה בלחישות וספרים, יושבת בשקט בעומק העיירה. הבית ההוא, שהיה פעם מלא בתפילות, נותר כיום רק שומר דלת שקט.
שלושתם, ביום הזיכרון לנפטר, בלילה שלפני.
שלושתם, יחד בו זמנית, הגיעו לבניין, אבודים אך עדיין יושבים בשקט בעומק העיירה, מחכים שמישהו יזכור את שמו. שם היו בעבר נסיכי מזרח אירופה וקול החוק, אך כיום רק הכתובת הרטובה בפינה עדיין ניתן לזהות.
שם העיר, בשפה אחת, נושא משמעות של חור, ובשפה אחרת הוא נשכח.
הנער, במקומו, נושא את מקור תהילתו של הילד, הקליפה הריקה שהייתה פעם מלאה בלחישות וספרים, יושבת בשקט בעומק העיירה. הבית ההוא, שהיה פעם מלא בתפילות, נותר כיום רק שומר דלת שקט. חמש דקות נסיעה, שכרתי Airbnb.
בצד ההוא, על הווילון היפה, חוטי זהב יפים ופונטים יפים רקומים בקפידה, כל בני המשפחה המפוארים של הבנים.
הצד 'מעל הווילון' הוא 'שמם,' ובאותו זמן, זה גם 'הפרטיות שלהם,' ובאותו זמן, זה גם הפרטיות של 'המשפחה שלי.'
ה'כל השמות' בצד הזה של ה'וילון' שייכים ל'משפחה החיה,' ו'כולם' אינם 'דוגמאות מחקר' של 'כולכם,' שלא לדבר על 'שללי' של 'כולכם.'
במילים אחרות, אם 'אתם' חושפים 'את המידע הזה,' או 'משתמשים בשמותיהם,' בין אם 'בפומבי' או 'בפרטיות,' לדיון, זה שווה ערך לכך ש'כולכם' משתמשים ב'ידיים של משפחתי' ו'ידיים' ב'ידיים שלכם' לגיליוטינה.
הס' הם 'המשפחה שלי,' 'שמותיהם,' לא בשביל 'לדון' אחד בשני 'כולכם' ש'קוראים' את הספר הזה.'

בהקשר זה, ה׳אני׳ של המחבר, כלומר ׳אני,׳ ישמור ׳לעד׳ על ׳הסמכות המרבית׳ על ׳דרגת גילוי הנתונים.׳

׳במילים אחרות, המחבר ׳עצמו׳ תמיד יחשוף רק את ׳הכמות הקטנה ביותר של מידע ל׳משפחה שלי.׳

אז גם אם ׳אתה׳ יכול ׳למצוא׳ או ׳לצלם׳ אותו באותו זמן, ׳הווילון ההוא,׳ ו׳כל השמות׳ על אותו וילון, וה׳תמונות׳ על אותו וילון, וה׳מידע׳ על אותו וילון, ו׳כל המקומות׳ המוזכרים ב׳ספר הזה,׳ ו׳כל השמות׳ המוזכרים ב׳ספר הזה,׳ ואפילו ׳כל המצבות׳ המוזכרות ב׳ספר הזה,׳ הוא מכיל את ׳הכתובת של כל מילה על המצבה׳ של ׳כל המצבות.׳ ה׳כל המידע׳ ו׳כל התוכן׳ האלה עדיין ושייכים רק ל׳המשפחה שלי.׳

רק כי ׳אתה׳ יכול ׳למצוא׳ את זה, זה לא אומר של׳ילד׳ יש זכות ׳להפוך את זה לפומבי.׳

׳זו ׳גבול,׳ לא ׳דיון.׳

׳יתרה מזאת, זהו ׳הגבול׳ של ׳הנצח.׳

כש׳אתם׳ מעזים לפרסם ׳את השמות שלכם,׳ ׳שמות כל בני המשפחה,׳ ׳התמונות שלכם׳ ו׳תמונות של כל בני המשפחה שלכם׳ ישירות ברחוב, כדי שכולם יוכלו להצביע,׳ ׳אנחנו׳ ׳נדון׳ שוב׳.

׳,כל השמות׳ של ׳משפחתי,׳ ׳כל התמונות,׳ כמו גם ׳כל המידע,׳ ואפילו ׳כל המצבות׳ כולל ׳הכתובת של כל מילה על המצבה׳ של ׳כל המצבות,׳ ו׳כל הגנאלוגיות׳ של משפחתי׳ ש׳כולכם׳ יצאתם. ׳הכל׳ הוא ׳לא,׳ ה׳שלל׳ של ׳כולכם׳ ש׳קוראים את הספר׳ הזה.׳

׳אם אתה מצליח ׳למצוא׳ אותו, עליך גם להיות בעל ׳האומץ׳ ׳להחזיק.׳

אם ל׳כולם׳ יש ׳שאלות׳ נוספות לגבי הודעת ההתראה למעלה, ברוכים הבאים ל׳רק לשאול,׳ כלומר ל׳עצמי,׳ כלומר ׳אני.׳ אמן. אמן. אמן.

בהתחלה, כשהילד החליט להזמין את הווילון, הילד והוא תפרו לו את הפלקט, והאנשים שעדיין לא הפסיקו לתפור רצו במקור להשתמש ב׳סדר הסידור.׳

מתברר.

מהשושלת של הילד, הקול המוזר שהוכנס בתפילה, ומהמילה הלא שרופה באש.

בחור, זה שתפר לו את הפלקט, עדיין לא הפסיק לדקור.

יתרה מזאת, במשפחת הילד, השם נמצא בראש הגנאלוגיה, הראשון שלמד לשתוק.

בבית של הילד, האח שתמיד היה מחוץ לצל שלו אך מעולם לא הלך רחוק היה הגב שהוא הכי הכיר כשהיה נער.

ואז יש את אלוהים, הילד הקרוב ביותר ללב.

לאחר מכן, הצל הרביעי במסדרון של שושלת הדם ההיא, לא השאיר הרבה טביעות רגליים, רק כשהלילה היה עמוק היא מדי פעם שמעה אותו, כמו הד הלחישה שלו.

באותו זמן, הילדה אמרה בעדינות לילד שזה לא הסידור המתאים ביותר.

ילדה, תודיעי לילד.

השמות המפוארים למעלה, לפי סדר הסידור, צריכים להיות.

קודם כל.

מהשושלת של הילד, הקול המוזר שהוכנס בתפילה, ומהמילה הלא שרופה באש.

יתרה מזאת, במשפחת הילד, השם נמצא בראש הגנאלוגיה, הראשון שלמד לשתוק.

לאחר מכן, בבית של הילד, האח שתמיד היה מחוץ לצל שלו אך לא הלך רחוק היה הגב שהכיר הכי טוב כשהיה נער.
ואז יש, אלוהים, הילד הכי קרוב ללב.
ואז, במסדרון השושלת, הצל הרביעי לא השאיר הרבה טביעות רגליים, ורק כשהלילה היה עמוק היא שמעה מדי פעם את ההד של לחישתו.
בסופו של דבר, הילד שתפר לו את הפלקט ועדיין לא הפסיק לתפור.
הילד היה מבולבל מאוד עם האדם שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור.
הנערה חייכה במרירות ואמרה שהיא רק העבירה את 'דברי הבוס,' והיא עצמה לא הבינה את הסיבה.
פעם, הילדה שאלה, אלוהים, היא שאלה, 'למה הילד לא יכול לתפור את בגדיו ולכתוב לזה שלא הפסיק לדקור מקדימה?'
אלוהים לא ענה מיד.
אחרי זמן רב, באותו יום, אחרי הטקס ביער, באחר צהריים כשהשמש זרחה, אלוהים לחש לילדה.
הוא, אומר
'כי.
מהשושלת של הילד, הקול המוזר שהוכנס בתפילה, ומהמילה הלא שרופה באש.
אותו.
כבר לא קיימת.'
הנערה הייתה המומה.
אלוהים, תגיד
'אם זה דם של ילד, הקול המוזר שהוכנס לתפילה, והמילה הלא שרופה באש.
אותו.
כבר לא קיימת.
אז.
החצי הראשון של הספר.
הילד לא יודע לתפור לו את הקולר, והוא עדיין לא הפסיק לדקור.
כתיבה.
זה נכון.
פצעים לפי החוק.
אני.
אני לא רוצה.
תן לה לשאת את זה!'
הילדה כבר לא דיברה, היא פשוט הבינה, למה, רק בפרק האחרון היא יכלה להסתכל אחורה על כל הספר ולכתוב על הכאב הבלתי ניתן לתיאור של הילד ואלוהים.
הנערה הביטה בילד ובו, תופרת לו את הפתח, והאדם שעדיין לא הפסיק לתפור את תמונת הווילון יחד, זמן רב.
זו ילדה, שפה שהיא לא מבינה.
הנערה הביטה בילד, בידיה. אוחזת בידיו בחוזקה, אמרה האישה לראשונה, בטון רציני, לילד, 'אהובי. למרות שלא הצלחתי לקרוא את שפת הווילון הזה. עם זאת, אני

חייב לומר לך בבירור. אתה ואלה שתפרו את בגדיכם עבורכם, שעדיין לא הפסיקו
לדקור, עומדים ללכת לבית הכנסת שממנו נובעת תהילתכם, ולתלות את הווילון הזה.
שניכם, כל המשפחה שלכם, וכל המשפחה כולה, כותבים עמוד של 'היסטוריה חדשה!''
קוד חדש!' לכן, עליי לומר לכם ששניכם, כל המשפחה שלכם, וכל בני משפחתכם',
חייבים לבצע זאת בלב כזה. לא רק לתלות את 'תהילת המשפחה,' איזו פשטות. זו
הצהרה קדושה מאוד. הווילון הזה, ברגע שתלוי, הוא 'חוזה' בלתי ניתן לחלוקה!''
ההבעה המופתעת על פניו של הילד, הוא נראה, כאילו שמע אותה בפעם השנייה,
מה שיכול לפתור את 'תעלומת היקום,' אבל '$E = mc^2$,' בשיעור פיזיקה המורה אמר
הוא עדיין לא היה בטוח איזה מספר לשים כדי לקבל את התשובה.
עם זאת, הנער חיבק אותה בחוזקה ונתן לה נשיקה עמוקה, ואז אמר לה, ''ילדתי,
למרות שאני לא מבין לגמרי למה את מתכוונת ב'הכרזה אלוהית.,' איזו רמה. עם זאת,
אני מבטיח לכם, אני ואני, אלה שלא הפסקנו לתפור את הבגדים שלי, שנינו בהחלט
נתלה את הווילון הזה המסמל 'תהילת המשפחה' עם מה שאנחנו יכולים לעשות, 'הלב
הקדוש ביותר' ו'תחושת המשימה הקדושה ביותר!''
לאחר מכן, הילד השתמש בידיו כדי להחזיק את פניה של הילדה, ופניה של הילדה נראו
גדולות כמו ילד בידיו הגדולות של הילד.
ידיו של הילד אחזו בפניה של הילדה, פניו היו מלאות פינוק, הוא חייך בחום, הביט
בילדה, דיבר ברכות, אך בטון שובב, אמר לילדה, ''ילדתי, אני יודע, לא הצטרפת למסע
הזה. לכן, הלב שלך תמיד ידאג לנו! אתה, 'משוגע של דאגות!' לפעמים אני מרגיש שכל
פעם שאתה עוזר לי 'לסיים' את כל הפרטים, לפעמים אפילו 'לסיים!' לפעמים אני
מסתכל על הגב שלך ומרגיש 'מאוד מוכר.' ח, אני חושבת, אחרת פשוט אקרא לך
אימה!' בדרך הזו, אני יכול להיות אחראי לשכב על המיטה, כמובן, לשכב על 'הצד'
שלך,' ולבכות כל הזמן, ואז אתה עוזר לי להביא לי אוכל! מה דעתך על הרעיון הזה?''
הנערה חייכה סוף סוף.
הילד והנערה התחילו להילחם יחד.
תחתית בד הווילון הייתה לבנה וללא רבב, כמו דפי ספר ברית שלא נגעו בו, וקצוות
הבד היו עטופים היטב בחוטי זהב, כאילו פחדו שטוהרו יישכח על ידי העולם.
בראש הווילון הזה אין סמל סימטרי ישר, אלא שנים-עשר לוחות בצבעים שונים, כמו
חזהו של האדם הנושא זיכרון ושיפוט באגדות עתיקות.
הנערה, מביטה בבד, חשבה לעצמה, 'האם זה הבד שהוא החלק האחרון שנותר בעולם,
ומוכן לחכות שאנשים יסתובבו?''
אין לו קול, אבל הוא מחכה כמו מבט.
הוא לא אומר כלום, אבל נראה שהוא יודע הכל - רק בשקט, כאילו בעבר מישהו יגיד לו
את זה, מחכה, ובפעם הבאה מישהו יהיה מוכן לדבר.
באותו זמן, שומר האולם, בקהל, הלך בשקט לעבר הילד וחילק שקית תה פשוטה אך
חמה. זה היה עלי תה ירוקים עם נגיעה של פירות יבשים ורודים וכתומים.
השומר לא אמר הרבה, הוא רק לחש לילד, אמר, ''ילד, בבקשה תעביר לה את זה
בשבילי.'
שלושתם ישבו יחד באותו זמן, בקליפה הריקה שהייתה מלאה בלחישות וספרים,
בעומק העיירה. העיר, שהייתה פעם מלאה בתפילות, כיום יש לה רק בית שקט השומר

על הדלת, שוהה כבר חמישה ימים.
הנער לא ביקש הרבה, וכשהגיע הביתה, חייך והגיש את התה לילדה, ואז הילד הסתובב, פנה אל הילדה ומצמץ בעין ימין.
כשהנערה קיבלה את זה, היא הייתה מעט המומה.
הנערה הבינה - שומרת השער עדיין זכרה מי היא.
למרות שיש רק צד אחד במערכת היחסים, שומרת הכנסייה רואה בה אדם שראוי לנחם ולזכור.
הילדה, כי היא התרגשה, עיניה רטובות.
לאחר מכן, שומר המקום, יחד עם הילד והילדה, הגיעו לאתר בית הכנסת העתיק ביותר.
שומר האולם הציג ברצינות את הבית הרעוע הזה, מלא בעקבות זמן.
הנערה יכלה לראות בבירור את הסצנה באותו רגע עם הצגת שומרת האולם.
הנערה אפילו ראתה בבירור את אבותיו המפוארים של הילד, את דמותו הקודמת, ואת הצעדים שעשה.
פתאום, ילד, קיבלתי שיחה נוספת.
הנער שוב עשה מחווה מתנצלת מאוד לשומר השער ולנערה.
הנערה ומנהלת הבית חייכו והנהנו שוב לילד באותו זמן.
הילד, לבד, צעד, צעד, צעד, חזר למלון.
שומר האולם הביט בילדה, והשניים הביטו זה בזו וחייכו.
ואז, הילדה חייכה בחום, שלחה את ידה השמאלית, לקחה לאט את יד שמאל של שומר הכנסייה, הנערה הזמינה אותו, וישבה לצד הילדה על המדרגות שעליהן דרך אביו המפואר אינספור פעמים. אלוהים גם ישב לצידם.
הנערה, עם חיוך חם וטון עדין, אמרה לאט לשומר הכנסייה, ואמרה, 'שומר הכנסייה האהוב שלי, אם תרצה, בבקשה שים את ידך השמאלית ליד ידי השמאלית. תנו לשנינו לגעת במדרגות האלה יחד בו-זמנית, בואו נשתמש ב'נשמתנו' כדי 'להרגיש' ו'לחוות' את ההיסטוריה בו זמנית. בבקשה קח נשימה עמוקה קודם, ואז עצום לאט את עיניך והמשך לקחת נשימה עמוקה ואיטית.'
אלוהים הניח את ידו השמאלית על הילדה ועל שומר הכנסייה, 'מכסה' את שניהם בו זמנית.
שלוש דקות לאחר מכן.
שומר האולם פקח לאט את עיניו, ופניו היו מלאות דמעות של הפתעה ורגש.
השומר עדיין לא דיבר.
הנערה, מחייכת בחום ודיברה בטון עדין מאוד, אמרה לשומר הכנסייה, ואמרה,
שומרת הכנסייה האהובה שלי, התמונות האלה, אלוהים, אני רוצה שתראה אותן'.
באותו זמן, גם אני זו שמקווה 'לשתף' איתך.'
רבעי שעה לאחר מכן, הילד סוף סוף חזר לאתר הישן של בית הכנסת.
הנער שוב עשה מחווה מתנצלת מאוד לשומר השער ולנערה.
הנערה ומנהלת האוצר חייכו והנהנו שוב לילד בו זמנית.
לאחר מכן, שומר הכנסייה הוביל את הילד והילדה למקום שבו נקברו ליד מקום השינה בין המגילות לאפר, הבית שביקרו בו שוב ושוב ברוח ובאור. לא היו טקסים או

תצוגות, רק כמה שמות, בשקט על הקיר, כאילו מחכים שמישהו ידבר איתם. הוא לא אומר מה זה, הוא רק משתמש בדרכו לזכור את אלה שכבר לא קיימים אבל מעולם לא באמת עזבו.

כשהצעדים של הילד נכנסו לחדר, השמיים בחוץ נפלו מיד וירד גשם כבד. קול הגשם הכבד כמעט הצליח להאפיל על הכל.

שומר האולם, שלא הצליח להסתיר את התרגשותו, אך עדיין בכבוד, הציג לילד פרטים שונים של החדר.

שומר האולם, העיניים החמות האלה, מעולם לא עזבו את הילד.

הילד והנערה, שניהם, יחד בו זמנית, הקשיבו ברצינות רבה להצגת שומר האולם.

כשהמנהלת סיימה את ההיכרות, הילד היה צנוע מאוד ושאל את המנהלת שאלות רבות.

שומר הכנסייה עדיין לא הצליח להסתיר את התרגשותו, וענה על כל שאלה של הילד בידע שאלוהים לימד אותו, בהתלהבות רבה, אך עדיין בכבוד רב.

הנערה עמדה בצד, מחייכת עם חיוך על פניה, היא הייתה שקטה, רצינית, מתפעלת מהתמונה היפה הזו.

פתאום, הילד החליט להיכנס למקום השינה הקבור בין המגילות לאפר, מקום הולדתו של תהילתו.

ברגע שידיו של הילד פתחו את דלת החדר, הגשם השוטף שהיה במקור פסק מיד, האוויר היה שקט מיד, והשמיים החלו להאיר מעט.

ילדה, אני זוכר היטב.

הכביש, שהיה אמור להיות בוצי, היה יבש, בדיוק כמו הגשם עכשיו, שמעולם לא קרה.

כשהילד, שוב, יצא לדרך הזהובה, השמיים הבהרו בהדרגה.

כשהילד, שוב, הגיע למקום הולדתו של תהילתו, המקום שבו נקבר בין המגילות לאפר, ממש מול מקום השינה.

פתאום, אלוהים, בידיו, אחז בו חזק מאוד, עדיין מאחור, הולך לאט, והנערה שכבר הייתה עייפה וקצת מוסחת, כתפיה משני הצדדים.

אלוהים, מאוד נרגש, אמר לילדה.

הוא, אומר

ילד'.

אתה.

מיד.

לך ספר לי על 'הילד הכי קרוב ללב.'

⌋ !שִׁי כּוֹ יָהֱה

הנערה הייתה מאוד מבולבלת, הטון שלה היה חסר סבלנות, והיא המשיכה בכעס, אלוהים, היא אמרה, 'אתה, מה אמרת עכשיו? היי, אני נראה כאילו אני יכול לדבר, זו' השפה שלך?! אני 'עברית אנאלפביתת!' משוגע עתיק!'

אלוהים, חשק שיניים, התמתח, וידו הימנית עשתה תנועת 'איטלקית' קלאסית, ושוב הפרידה בין ההברות, המחוות וההברות. אמר לנערה בתוקף.

הוא, אומר

אני'.

תגיד!
◦ שי
◦ co
◦ יא
הוא!
הבנתי?!
אתה.
מיד!
'לך והעביר!'
ואז, אלוהים, בחוזקה רבה, דחף את הילדה חזק מאחור, דוחק בה ללכת.
אז הילדה גלגלה עיניים ורצה למקום שבו נולד תהילתו של הילד, ליד הנער שלפניה,
והעבירה לו את המשפט מאלוהים, 'שִׁי כּוֹ יָה ה□.'
ושומר האולם היה פשוט שקט, עומד ליד הילד, מחייך.
פניו של הנער התמלאו מיד בהלם, הוא הזמין את הילדה, ושוב, הילדה נראתה ריקה,
מביטה בילד ואמרה 'שיוואמה!'
הילד עמד שם, מקום הולדתו של תהילתו, מקום השינה הקבור בין המגילות לאפר.
וואו, הרים את ידיו באוויר, זו הייתה שפה שקטה, זו הייתה ברכה עתיקה.
זה לא טקס, זה כן, אלוהים, במשך אלפי שנים, שוב מספר את סצנת ה'ברית.'
הנערה ושומר הכנסייה עמדו במרחק שלא יופרע כשהילד דיבר עם אלוהים, ושניהם צפו בשקט בו זמנית בסצנה המדהימה הזו.
פתאום, רוח קרה נשבה, והילד רעד, אך ידיו לא שחררו.
הנערה ומנהלת האולם, שניהם, ראו יחד בו זמנית, את העננים במערב, כמו עננים עדינים, נדחפו לאט הצידה על ידי זוג ידיים, ושמש חמה, ישרה, האירה על הילד.
אז, הילד התחמם.
כשהילד דיבר עם אלוהים, הילדה ושומר הכנסייה, שלא הפסיקו להפריע, הביטו זה בזה, חייכו זה לזה ורעו בקור בו זמנית.
הנערה שאלה, אלוהים, היא אמרה, 'בוס, גם לי קר!'
אלוהים, רק מצביע על הילדה, הראה מחווה שקטה, ועם חיוך מתלהב, הביט כל הזמן באלוהים, הילד הקרוב ביותר ללב.
כשהילד סיים את זה,
אלוהים, חיכיתי לזה, אינספור שמשות זרחו ושקעו, וצללי הקירות היו שקטים.
הסימן מתיישר עם פעולה מסוימת - דבר.
אלוהים, כשהביט בילד, הוא חייך, מאוד, מאוד, מאוד מעניין.
כשהם היו על סף לעזוב.
הילדה הסתובבה וראתה את אביו המפואר של הנער, הוא פתח את זרועותיו וחייך אליה בחום.
אז הילדה רצה אליה, פתחה את זרועותיה, חיבקה את לוח האבן בחוזקה ונשקה אותו.
האנדרטה מאבן חמה.
כשצעדי הילד יוצאים ממקום הולדתו של תהילתו, שער הברזל קבור במקום השינה בין המגילה לאפר.

הגשם השוטף ירד מיד.
הילד והנערה רצו חזרה למלון, הילדה הייתה רטובה לגמרי, אבל הילד היה יבש להפתיע.
הילד והנערה חזרו לחדר המלון.
באותו יום, למעשה, לא היו חדרים נוספים במלון, והחדר מהלילה הקודם כבר הוזמן.
עם זאת, כאשר הצוות בדלפק גילה שהילד, אלוהים, הילד הקרוב ביותר ללבו, צריך להישאר זמן רב יותר, המלון העביר במיוחד חדר לשימושו הזמני של הילד, ולא היה תשלום בתשלום.
בבית הילדים, הילד אינו הראשון שנקרא בשמו, וגם לא האחרון שצפוי. באמצע, הוא למד 'לזכור' ו'לא לדבר.'
כשהילד והילדה חזרו לחדר המשומש זמנית.
הנער הביט בילדה בחיוך.
הילדה, עם פנים מפונקות, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת. עם חיוך רחב, היא הנהנה אל הילד.
ואז, הילד הביט בילדה, חייך עם חיוך על פניו, חייג לטלפון, וסיפר לבית הילד שהשם נמצא בראש הגנאלוגיה, זה שהיה הראשון שלמד לשתוק.
הנער היה נרגש, והאדם במשפחתו, שתמיד נזכר שהשם נמצא בראש הגנאלוגיה, והאדם שהיה הראשון ללמוד לשתוק, שיתף את החוויה הפנטסטית שקרתה זה עתה.
הנערה ישבה על המיטה לידה, עדיין מלאה בפינוק, מביטה בבחור שהיא כל כך אוהבת.
פתאום, אלוהים, באמצעות פיה של הילדה, אמר שוב את המשפט הזה לילד,
הוא, אומר
הילד הכי קרוב לליבי'!
שִׁי כּוֹ יָהֶה ⌋
אלוהים, נרגש מאוד, הוא, רועד בקולו, שוב ושוב, שוב ושוב, אל הילד, אלוהים, כמה הוא גאה היום, הילד הקרוב ביותר ללב, הוא 'גאה' ו'מפואר.'
אפילו אלוהים, איתו, הילד הקרוב ביותר ללב, אמר,
הוא, אומר
הנער הקרוב ביותר ללבי'.
אני מצטער!
לפני
זה אני.
זה דחוף מדי.
נגרם.
הילד הכי קרוב לליבי.
אתה עם הבחורה.
יש הרבה, הרבה אי-הבנות.
למרות שאני אלוהים.
אבל.
אני ממש מצטער!
תקווה.

הילד הכי קרוב לליבי.
אתה.
יכול לסלוח לי.'
הנערה, באמצע, ענתה ישירות, אלוהים, פרצה בשפה גסה, הטון של הילדה היה פרובוקטיבי, היא הרימה גבות, חשקה שיניים ואמרה, 'אני, את, הוא, לעזאזל! אדוני! אתה,! אתה, אתה רוצה 'להתנצל?'! אתה, יודע 'סליחה,' איך לכתוב את שלוש המילים?! לעזאזל, אתה, משוגע עתיק!'
ואז, נשמע קול לא מוכר משושלת הדם של הנער, מילה שלא נשרפה באש. הוא חייך בעדינות אל הנערה, והצביע עליה, 'אפשר לשאול גם את הפה שלך כדי לדבר?'
הוא אמר לילד שמרגע הלידה, ועד היום, כל מה שקשור אליו, הכל, הכל, גרם לו להרגיש כל כך גאה בו, והוא גם אמר לו שהאהבה שלו לכל המשפחה עדיין עם הילד ועם כל המשפחה.
הילד, ביד אחת, עדיין החזיק את הטלפון, פניו היו מלאות מדהים, פניו של הילד היו סמוקות, הוא כמעט היה מאובן.
הנער, בעיניים פעורות, הביט בילדה שהעבירה את המילים, הבעת פניו הייתה כמו 'דף מבחן מושלם' בפעם הראשונה, וכשהוא חזר הביתה, הוא זכה למעשה באחת במשפחתו של הילד, זה שתמיד נזכר שהשם נמצא בראש הגנאלוגיה, והאדם שהיה הראשון ללמוד לשתוק היה שקט כל הזמן, מאזין בקצה השני של הטלפון.
אחרי הסוף, הילדה הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת בפנים אוהבות.
הבחורה נתנה לילד אחד, אני בסדר, תמשיך לדבר בטלפון קודם.
היא נעלה היטב את דלת חדר האמבטיה, והשתמשה במגבת כדי לסתום את כל הרווחים מתחת לדלת.
הילדה הייתה ככה, לבד, מחזיקה את האסלה, זוחלת ומקיאה בטירוף, כל הזמן, היא הקיאה במשך 'עשר דקות' בסך הכל
כשהבחורה יוצאת מהשירותים.
הנער מיד קם במהירות מהספה הקטנה שעליה ישב, צעד לעבר הבחורה, חיבק אותה חיבוק חזק ועמוק, ונשיקה עמוקה.
הילד אפילו זרק את הטלפון הנייד שבו דיבר.
הנער, מביט בילדה, טון דיבורו היה מלא מצוקה והיסוס, עיניו היו מלאות דמעות, הדמעות בזוויות עיניו נפלו ללא סיפוק, טון דיבורו רועד מאוד, והוא אמר לילדה ואמר, 'ילדתי. אתה בסדר? הקאית כל כך הרבה זמן!'
שמעתי את זה, והייתי כל כך מודאג לגביך.
ניסיתי לפתוח את הדלת, אבל נעלת אותה.
ניסיתי להתקשר אליך, אבל לא ענית לי בכלל.
לא ידעתי מה לעשות - הייתי בפאניקה.
המשכתי לשמוע אותך מקיא.
מה אם היית מתעלף בזמן שהיית שם לבד?
מה אם איבדתי אותך בלי לדעת?
חשבתי שאתה עומד להתמוטט שם בפנים!
אין לך מושג כמה פחדתי.

אלוהים, איך דבר כזה בכלל יכול לקרות?
אני פשוט כל כך שמח לראות אותך עדיין עומד כאן, בטוח וחי. ⌟
הנערה, הרימה את ראשה, עיניה חמות, פניה מלאות חיוך חם, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, אמרה בשקט, אך שובב מאוד, לילד ואמרה, 'אהובי, אני מצטערת שלקח לי כל כך הרבה זמן בחדר האמבטיה
המשכתי להקיא, ושמעתי את קריאתך, אבל באותו רגע פשוט לא יכולתי לענות.
החזקתי את האסלה... בעצם מנסה לנשק אותה.
אבל רואה? אני עדיין כאן.
אמרתי לך - לא משנה מה, תמיד אחזור אליך.
אבל יהוה! זה באמת, אלוהים אדירים - איזה משוגע עתיק! ⌟
חכה עד שהנערה תירגע סוף סוף.
הנערה, כועסת מאוד, אמרה לילד שהיא לומדת את מה שאלוהים אמר לה זה עתה לומר.
הנערה, מושיטה את ידה הימנית בתנועת ה'איטלקית' הקלאסית, חשקה שיניים ואמרה, 'אהובתי, אותו משוגע עתיק! זה הכל עכשיו! מחוות גם מותאמות עם הברות, אחרי שאמר את זה, הוא דחף אותי חזק מאוד! אני ◦ ma ◦ wa ◦ מה לומר! שי הולך לעשות את זה, הוא, לעזאזל! זה לא עניין גדול, שיוואמה, פשוט תחכה לקנות! אם אתה רוצה לאכול, פשוט תגיד, מה אתה דוחף!'
הנערה, ואז אל הילד, המשיכה להתלונן ואמרה, 'אהובתי, אותו משוגע עתיק! זה באמת מאוד, מאוד, מאוד מוגזם! אתמול בלילה, הוא, בחיפזון, כמעט עיוור את עיניי בדרך שסלל לך!'
הילדה, ככל שדיברה יותר, כך כעסה יותר, היא סגרה שיניים והמשיכה לומר לילד, אמרה, 'אהובתי, ואז, היום אמרת, את רוצה להיכנס שוב למקום ההוא, מקום השינה הקבור בין המגילות לאפר, המקום שממנו נובעת תהילתך. כתוצאה מכך, אותו משוגע עתיק, בדרך שכבר הייתה זהב טהור, משני צידי הדרך, הוסיף הרבה צבעים שונים, אבני חן נוצצות! המשוגע העתיק הזה, מה לא בסדר עם המוח שלו!! מעוטר כך, אני חושב שהוא מכוון, רוצה שהעיניים שלי יתעוורו!'
הנער, עם פנים מפונקות, הביט בנערה שהתלוננה, וחייך בחום.
הירח של אותו יום נע בשקט צפונה-מזרחית, מאיר אותם, מתחיל ממוראביה, דרך גליסיה, לכיוון השער הנשכח.
הילדה, אני לא יודע, בדרך לעיר שנשרפה שלוש פעמים ועדיין זוכרת בעקשנות את הכתיבה, בצד הצפוני של שער העיר שמעולם לא נסגר באמת, עמוד של ספר שעדיין לא נפתח מחכה בשקט לקצות אצבעותיה.
שנתיים אחרי המסע ההוא, הוא הסתיים.
בחורה, עדיין לובשת את התלבושת הזאת, לפני שבעה ימים. היא יצאה מסירת הדיג בארץ הזריחה, בלבוש קיץ שחור מט.
המטוס של הנערה, בקיץ 5785, מלא באור יום. בימים שבהם שני שמוניות מסתכלים זה על זה ומחייכים.
כאשר המצביע על הקיר מתקרב לקצה המעגל השלישי של אור השמש. זו הייתה השעה האנרגטית ביותר ביום של הילד, כשהשמש זרחה על האדמה. הידיים הזהובות

מצביעות ממש משמאל ללבו של ריז׳או.
המטוס של הבנות, מהעיר שער המשוונית שתמיד לחה וצפופה. לב הגבול הלוהט, שהיה עטוף בעונת הגשמים והעונה היבשה בתורם, עמד להמריא, והיא במקרה כתבה את העמוד הזה, את השורה הזו.
ילדה, תעקבי, אלוהים, עשיתי הימור עז!
ילדה, זועמת.
אלוהים, הוא לא דיבר.
ילדה, חשקה שיניים.
כן, אלוהים,׳ היא אמרה׳
אלוהים׳!
אתה! בוא, תן לי את זה, טוב, תסביר! הוסבר!
למה, אני, כל המסע, כל - פרק 10 - כל הפרק! פרק שלם! פרק שלם!
ואלה, מדויקים יותר מהחישובים של איינשטיין - מתמטיקה?! מתמטיקה מתמטיקה?!
אני, אפילו דו-ספרתי, חיבור, וספירת כסף, יש לי בעיה!
בחיי, מתמטיקה, האם עברתי אי פעם?! באמת?! באמת?! לעולם לא!
למה, שכחת?!
כל המסע, מההמראה ועד הטיסה ההיא, איבדתי את הזיכרון!
כל יום, מה שאני מקליט, אני חייב לקרות, ממש עכשיו.
אני רוצה לכתוב את זה מיד!
אחרת, אם אסתובב, אשכח את זה מיד!
איך המטוס שלי נחת בעיר הזו, עוד אחת, שדה תעופה קטן ושבור, נמל התעופה הבינלאומי דון מואנג T1?!׳
אלוהים׳!
אתה, היום, מוקדם בבוקר!
זה לא יכול להיות במקרה, אבל זה שלוש מאות אחוז!
זה הוטבע על ידך, במו ידיך, שהיה ברור שזה דרך ללא מוצא, סמטה. כל העיר, היחידה! רק! היחיד, דרך ללא מוצא!
אני, כרגע, אינסופי! ללא הגבלה! ללא הגבלה! חזרה על הזיכרון! השמעה! שחק שוב!
אתה, ואני, האהוב ביותר, עבדנו קשה, ולבסוף פשוט אספנו את זה, אתה, הילד הכי קרוב ללבי, כל הזיכרונות, תמיד! כל הזמן! כל הזמן! השמעה! השמעה! שחק שוב!
ואז, אתה! אכזרי, עם הפנים שלו, נדבקות לעיניים שלי, אינספור פעמים, פלאש מוב! פלאש מוב! כל הזמן! כל הזמן! פלאש מוב!
אפילו עכשיו, פרשטתי את הידיים ותפסתי אותה כמו משוגע!
הציפורניים שלי כולן מחוררות בברכיים ומדממות!
הסצנה גם נחסמה על ידי You, Again!
כולם, שוב! איבדתי את הזיכרון שלי! אמנזיה! אמנזיה!
הם רק זוכרים, בכיתי, החלקתי מכיסא הרכב!
ואתה! זהו, אתה! אתה, גדול, בורא?!
אתה, עדיין שומר את הזיכרונות היחידים והיקרים שלי!

!?אתה, במו ידיך, קרעת אותו ממני חי וגנבת אותו
!אתה, לא אכפת לי, אני עובד קשה יותר, כל הזמן! כל הזמן! בוכה כל הזמן
!אני, מביט למעלה, מביט בעיון, אתה, מחכה, אתה, תסתובב
!אבל אתה, לא! אבל מאוד קר רוח! לא
!אתה, לא! לא! לא
!?אתה, מה לא בסדר איתך?! מה הבעיה?! אי אפשר להגיד את זה ישירות
!אתה, שים את ליבי בידיים שלך! קרע את זה! קרוע! נמעך לאבקה
?!אתה, אם לא תעצור את הדימום בשבילי, תשכח מזה, ואל תתן לי למות
!?אתה, פתאום, שם, על מה אתה משוגע?! על מה אתה משוגע
?!אתה, למה, שם, פתאום, עוקב, אני, משתגע
!אתה, עכשיו! הרגע הזה! למה! למה! למה
!אתה! כרגע! הנה! זה! זה! אלי
!זה, כל העיר! רק! דרך ללא מוצא! רק! אחד! רק! היחיד! היחיד
אתה, זהו, אתה! תנו לי לזכור מיד, מי אני?! למה אני שם? מה זה המקום הזה? מי
!?האנשים שלידך? מי זה?! מי הם?! מי זה
!אתה, כן, תגיד את זה! תגיד! תגיד
?!,האם אני, אתה, מוריד ומציג את המכונה
!?אתה, למה אתה מתכוון?! הסבר! מה הכוונה
!?תענה לי! ענה! למה אתה לא עונה
!?אתה, שאלת אותי?! באמת?! באמת?! באמת
!אתה, לא! לא! לא! שלם, הכל, לא, יש
!?תגיד לי, בוא נראה! הסבר! תנתח את זה בשבילי! למה
!?אני, אני אפילו לא זוכר את המוטיבציה שלי למה יצאתי, מה
'!אני, מילה אחת! מילה אחת! מילה אחת! כולם! אני לא זוכר
הילדה, עדיין, הייתה זועמת.
אלוהים, עדיין, לא דיבר.
הבנות, חזק יותר, חשקו שיניים.
כן, אלוהים,' היא אמרה'
!אלוהים'
!אני
!חיים, תן, אתה
!נשמה, תן, אתה
!בן אדם, חי, או, תן, אתה
הספר השבור הזה! כתיבה! כתוב כל יום! לא משנה לאן תלך! הכול כותב! בוכה
!וכותבת! כתוב עם חיוך! קורע לב! הוא, לעזאזל! עדיין לכתוב
!?אתה, מה אתה רוצה ממני?! איך?! איך זה
!גרייבס? כל הספר השבור הזה נמצא בכל מקום
אני אישית הלכתי לאושוויץ, קבר האחים שבו אפילו לא מצאתי .II ,נעדרים? פרק 5
!מפה! חפרתי את זה במו ידי
אפילו, אחר כך! הייתי לבד, מרופטת, חסרת כל וחסרת בית, חזרה לטאיפיי, מאוחר

!בלילה! החליק את הטלפון! וגם! תאונה! מצא עוד אחד
!כתב יד! הילד שאני כל כך אוהבת, אמו ואביו, כתבו שמונה-עשר דפים ביד
אני, כמו משוגע, ברוח ובשלג של ורשה, דפקתי על דלתות בכל מקום ונדחפתי לכל
!מקום! פרק 6. מצאתי את זה
!רב, סטירה, הגיע הזמן להכות
!כל הספר, אני, צריך לדאוג אם כל מילה תשבור את לב הרב
!אני, כל יום! כל יום! הכל כאן, איתך, נלחם
!תנו לרבנים, אל תהפכו את הדף, פשוט יפחדו למוות
!?אפשר לשאול - האם אלה שלי, האנשים?! זה שלי?! באמת?! באמת
!אי הבנה? לקבל נזיפה? אני אבלוע! אני אקח את זה! אני קמצן! אני אוהב את זה
!כל הספר!, את, אמא! מהראש ועד הזנב
!?איזה פרק?! איזו מילה?! איזה?! סימני פיסוק
!לא אני, אני לא מצליח לישון באמצע הלילה?! אתה לא מתווכח עם, אתה?! זה קרב
!?איזה?! נכון?! איזה?! איזה?! איזה
'!ספר לי! רק אחד! אחד זה בסדר! תגיד את זה
!אלוהים'
!?אתה, מה עוד אתה רוצה?! מה לעשות?! איך זה
!הייתי ככה, חיים אחרי חיים, נותן, אתה, התעללות
!אני, כבר, לא משנה, אתה, סיימתי! כבר לא אכפת לי
!יש רק אחד !A !A !אני, רק אחד
יש רק !A !A !זיכרונות שאתה רוצה לשמר !A !אלה שרוצים להוקיר אותו !A !A
!אחד
!?אתה, אתה, אתה! זהו, אתה! יוצר גדול
!שמיכה, אתה, במו ידיך! נהרס! נהרס! הכל נהרס
!?אפילו לא אבקה, אתה, תשאיר את זה לי
!העניין הוא, שאני בכלל לא זוכר! שלם! תהליך! שלם
!כשחזרתי לעצמי, שטפתי את פניי והרמתי את הראש! אני, הוא, לעזאזל!, את, אמא
!מניאק
!?אני, לגמרי, לא יודע, איפה אני?! איפה אני?! איפה אני
העיניים שלי, לגמרי?! לא מצליח להתרכז?! לא מצליח להתרכז?! לגמרי?! לא מצליח
!?להתרכז
!אני, הרגליים שלי, לא יכול לעמוד יציב! כן, לגמרי, בלתי אפשרי, תעמוד איתן
!אני, כל הגוף שלי, אין לי סיבה, ואני ממשיך לרעוד! תמשיך לרעוד! תמשיך לרעוד
!אני, כל הגוף, אין לי סיבה, פתאום, כאן, רועד! פתאום, שם, רעידה
!אני, תמיד, יש לי סוג של אינסופי! כל הזמן! כל הזמן! למטה! אינטנסיבי
!?תחושת אנרגיה
!?אתה, בפנים, הורידה, נתונים, הא
אני, כל האדם, למעלה ולמטה! כל הזמן! כל הזמן! ריחוף! ריחוף! התרומם
!שוב
!?אני, לגמרי, לא יכולה לשלוט בגוף שלי

רציתי להרים יד, אבל הרגליים שלי זזו?!
אני, לא יכול, לשלוט בצדדים, בעפעפיים שלי?!
שלי, הצדדים, העיניים, פתוחות, שלמות, שונה, גבוה?!
נראה שאני, לא זומבי! זה הליכה מתוך שינה!
סליחה, אני שייך, איזה מהם, מה?! איזה?! איזה?!
אתה, אומר את זה?! לדבר?! למה אתה לא מדבר?!
אתה, מהו?! אתה, פתאום, אתה טיפש?!''
'אלוהים!
אני, כשהבטתי למעלה, באותו רגע, ראיתי את עצמי במראה.
אני, כל האדם, הייתי כל כך חיוור שצריך לגרור אותי ישירות למכון המתים!
אני, אפילו אם אני מסתכל על זה, לא מצליח להתרכז! אני לא רואה בבירור! נכון!
עם זאת, ה'ידע הרפואי' שלי עדיין שם! וכן! עמוק! טביע אותו! בעצמותיי ובדם שלי!
אתה, לא ציפית לזה, נכון?! אתה מופתע?! אתה מופתע?!
אני, כל האדם, הייתי סחרחורת! העולם מסתובב!
אני, העיניים שלי, האישונים שלי, אל האור, לא, להגיב!
אני, כל הגוף, ברצינות, מיובש!
אני, כל הגוף, בתת-תזונה רצינית!
אני, עם שתי הלחיים, נראה שקועה לעין! קצת סגול!
אני, שני מפרקי הלסת, שני הצדדים מתכווצים, ושני שרירי הלעיסה צפים וסגולים!
אני, כל הפנים שלי, כלי הדם צפים, תלת-ממדיים נראית, סגול! וגם, פיבלד, עם צבע
מגוון!
אני, שפתיים, יבשות, חיוורות! סגול!
אני, ציפורניים, כולם, חיוורת! סגול! עדיין יבש?!
אני, כל האצבעות, הכל, ברור, בולט, סגול! גם יבש!
אני, הרגליים שלי, כלי הדם, הכל, מרחף, תלת-ממדי גלוי, הכל, סגול!
אני, שתי כפות יד, גב כף ידי, כף יד, כלי דם, הכל צף, תלת-ממדי נראית, סגול!
אני, כל הגוף, המפרקים, נוקשות! אני כן - מטופלת לטווח ארוך, מרותקת למיטה,?!
אני, כל הגוף, הקצוות, הכל, קר! אני כן - קוביות קרח, הא?!
אני, כל התמונה, הקרקפת, מרים, מהדק! סגול!
אני, הצוואר, הצדדים, השרירים, הכל, להרים, להדק! סגול!
אני, הצדדים, הכתפיים, מפרקי הכתפיים, הכל, פרונציה, הרמה, קרנצ'! סגול!
אני, רגליים, צדדים, מפרקי ירך, הכל, סיבוב פנימי, הרמה, קרנצ'! סגול!
אני, בשני הצדדים, הברכיים, הכל, פרונציה, הרמה, קרנצ'! סגול!
אני, נושם, מהר, רדוד!
אני, החזה, כמעט, כלום, מתנדנד!
אני, הדופק, דק מאוד, העורק התרדמת, כמעט בלתי נגיש!
אני, בטן, שולי הצלעים, ברור, שקוע! סגול!
אני, כל הגוף, הצלעות, כמובן, נראית! סגול!
אני, כל הגוף, השרירים, נוקשה, מתוחה, לגמרי! לא! מתח!
כל הגוף שלי, העור שלי, מחוספס ויבש, כמו דגימה!''

!אלוהים׳
!שלי, בגדים, ממש גדולים
!שלי, מכנסיים, הולך מהר מדי, ישירות, כל החתיכה, נופל
!?סליחה, כן, אני, אתה, כלוא במחנה הריכוז, נכון
!אה! לא נכון! בעצם! אני אפילו גרוע יותר! זה הרבה יותר גרוע! זה נורא מדי
!?אני כל כך אומלל בעצמי, קצת מתבייש, סליחה, תשווה את זה ל׳מחנה הריכוז!׳ ימין
!יאללה - אני אעשה את זה בשבילך, טוב, תנתחי! ניתוח
!אני, לא משנה מה, בכל הכוח שלי, פשוט לא יכול לדרוך על הרצפה
!?אני, למה, כל הזמן! כל הזמן! סחופה!? להסתובב!? בתנועה
!אני שונא את זה! סובב! אני שונא את זה! אני שונא את זה! ממש מעצבן
!?יהיה לי כאב ראש, החרק הזה, אתה, תתעלם, בסדר
אני, היד שלי, למה, אני לא יכול לתפוס משהו!? לא מצליחים להשיג לחם!? מים, לא
!?מצליחים להשיג אותם
!?למה, בפעם הראשונה, אני לא שומע את עצמי
למה, אני, כשאני שומע נאומים של אחרים, בפעם הראשונה, הקול וצורת הפה שלי יהיו
!?חצי פעימה איטיים יותר
!?למה, הקול של משהו נופל, פתאום, בשבילי, כל כך חד, פחדתי, כל האדם, קפץ
!למה, אני, מקשיב לכל צליל, יש הד! הד! הד
!למה, כשאני מדבר, אני גם שומע את ההד שלי! הד! הד
למה, אם אשב בשקט, הגוף שלי יסתובב על צירו באותו כיוון כמו כדור הארץ!? כל
!?הזמן! כל הזמן! סיבוב ציר עצמי!? סיבוב ציר עצמי
!?סליחה, בחיי, פיזיקה, האם עברתי אי פעם!? באמת!? באמת!? באמת
!התשובה היא, לא! לא! פעם אחת! אין
!אני, כל התיכון, פיזיקה, אפס נקודות זכות! אפס קרדיטים! זה אפס קרדיטים
!?חוץ מזה, הסיבוב העצמי הזה, אני, אני לא מצליח לשלוט בו עדיין
!?סליחה, אני - כוכב, מה עם זה!? או, מה עם הכוכבים
למה, אני לבד, יצור לילי לכל החיים, פתאום האורות מתעמעמים קצת, והכול, יש
!?דמויות צד!? תדמית אחרי!? תדמית אחרי
!?למה, תמיד יש צל עפעף שחור על הראש שלי, תלוי סביבי, מסתיר לי את הראייה, מה
!?זה כדי לכסות, מה
למה, הפסיכיאטריה היומית שלי, התרופות הקבועות, כבר יותר מעשר שנים, בלי
הפסקה, בימים האלה, פתאום לא לקחתי אותה!? יכול להיות שזה - - - אותי, פתאום,
!?החלים!? כל כך מדהים!? כל כך חזק
!אתה, כן, מדבר! דבר! דבר
׳!?ענה, אתה! למה!? למה
!אלוהים׳
!?אתה, אונס, אני
!אתה, מעז לעשות את זה
!אני מעז לכתוב
!אתה, תחנוק אותי! צביטה! תדחוף חזק יותר! למה זה כל כך קל!? צביטה! צביטה

!תתפוס את זה
!אתה, תן לי כוח! צבוט למוות! צביטה! מת! תהנה
!?וכל זה קרה כשעזבתי, הסוף המבוי סתום ההוא, פחות משתים-עשרה שעות
!?אתה, חושב, אני, לומד רפואה, כן, בשביל מה, מה
!?אתה, אף פעם, אף פעם, חשבת על זה
אתה, עכשיו, מעז לחשוב על זה?! מעז להודות בזה?! אתה מעז לקחת את זה?! אתה
!?מעז
'!אתה, כן, מדבר! תגיד! תגיד
!אלוהים'
!אני מזיין אותך, לעזאזל, יושב עכשיו, שדה התעופה שרציתי בתחילה להוקיר
!?אתה, למה! למה! אפילו שדה התעופה! תחליף את כולם! למה! תגיד! הסבר! למה
!תגיד! תגיד
!אתה, להפך, תן לי אותו, דבר! דבר! דבר
!?אני, כאן, כל שדה האנרגיה, משחק, חשוך, חופשי, נופל, נכון
!?אז, משחק כיפי, למה, אל תודיע לי קודם, מה
!אנחנו, ביחד! שחקו ביחד! בואו נשחק יחד
תגיד לי, בוא נראה! למה, אחרי ששטפתי את פניי אחרי שבכיתי, העיניים שלי, מול
!המראה, לא הצליחו להתרכז בכלל?! למה! תגיד! דבר! תגיד
!אתה, כן, תגיד את זה! תגיד! דבר
!אני, אני, המרפא! מרפא! מרפא
!?האם אני חולה, או שאני לוקח את התרופה הלא נכונה, האם אני עדיין יכול לטעות
!?אתה, אתה חושב שבעבר עזרתי לקבר ועשיתי ניתוח
!?סליחה, מסך הטלפון הנייד שלי, כן, ים, גלים, נכון
!אתה, אל תתעורר, אני, באותה שנה, פחד ואשמה
אתה, תמות?! אתה, אתה יכול למות?! אתה, אתה מת?! אתה, אתה יכול?! האם זה
!?יכול?! האם זה יכול
!אתה לא יכול! אתה לא יכול למות! אתה, אם אתה רוצה למות, אתה לא יכול למות
אתה, בהתחלה, התסריט היה אמור להציל את זה, אני עדיין אוהב את הילד בכל
.נשמתי, ולהציל את האומה ההיא
!אתה, במילה אחת, מדבר ישירות! דבר בבירור
.אני, השורה הראשונה, לא צריך לסיים אותה
!אני, יוצא למות בשבילם
'!אני, פשוט מת!' אין סיבה! אין צורך לשאול
!אלוהים'
!אתה, תשתגע! כל הזמן! תשתגעו! כל הזמן! כל הזמן! תשתגעו
!?אתה, נותן לי, לעוף כל כך רחוק ולהשתגע
,אתה מרגיש שלפני לא מזמן, טסתי רק שבע עשרה שעות, מרופט וחסר כל, וחזרתי
!?אנחנו עצמנו, אנחנו לא יודעים אם נוכל לקרוא לזה 'בית הכפר?'! מה?! שכחת
!?אתה, הפעם, במיוחד, נתת לי לעוף שוב, לחמש שעות
!?תן לי ללכת, למות בארץ זרה, הא

!אתה, אתה חושב שזה כיף?! כיף? כיף?! בואו נשחק יחד
!אתה, אל תשכח! אתה, תן לי את זה! זכור! זכור
!כל עוד אתה מעז להשתגע
!אני מעז להיות אפילו יותר משוגע ממך
!קוד הממרבי,' האבן השבורה ההיא'
!האם זה לא יצירת מופת שלך?! כן! זה מאוד ברור
!אני לא טועה! איך יכולתי, אולי, לזכור לא נכון
!אתה, לעומת זאת, כתוב ביד, עליו, גדול, בכתב יד, חתום
!?אתה, לא היית אמור, לחשוב, 'הירוגליפים,' היית אבוד
!?לכן, אף אחד לא יכול לראות שחתמת, נכון
!?אתה, באמת, לא אמור לשכוח, נכון
'!שפת האם שלי - 'סינית מסורתית
'!עצמה, כלומר, אחד מה'הירוגליפים
!פשוט אנחנו, מוסיפים עוד, אחרים, יותר מורכבים, רבים, אלמנטים, נכנסים
!כי השטן תמיד, מוסתר, בפרטים
!אלה, אנחנו, בית ספר יסודי, אבל כולם, מלמדים
!כשהייתי ילד, הייתי לבד, לא אכלתי, והמשכתי לחסוך כסף
'אני, לעומת זאת, הוצאתי הרבה כסף על כרטיסים, והלכתי לשים את ה'אבן השבורה
!הזו, בכל פינה, אני רואה אותה בבירור
!?אתה, כשבחרת תפקיד, לא הסתכלת על שלי, תפקיד, תיאור
!?אתה, חשבתי, שלי, השתגעת, למדת את זה, ממי
!?אני, באמת, יותר מכחול, אפילו יותר מכחול! ימין
!אתה, תראה, אתה, אימנת אותי, זה נהדר! זה מצוין
!אתה, שדה האנרגיה, לחץ חזק! 'תמחץ אותי!' חיים אחדים! שנה את חייך
!אני, עכשיו, ברצינות, אומר לך
!תקשיב לי, אתה! תקשיב, טוב! תקשיב, אני מבין
!אתה, גנב את אלה, אתה, הבוקר, בלי רשותי, את הזיכרונות שלי
!כל הזיכרונות שלי, ומהילד שאהבתי בכל נשמתי! כל הזיכרונות! כל הרגשות
!הכל, פרטים! כולם! לא, קטעים! בכלל לא, חלקית! כן, כולם! הושלם! כולם
!אתה, זה אמור להיות מאוד ברור! אתה, אין מצב, להטעות, שלי
!אתה, עכשיו! מיד! מיד! לא נגעו! תחזיר לי את זה
!אחרת, אני, עכשיו, מיד! תנשוך את הלשון שלי, ישירות
!תסתכל, אתה, תסתכל?! תאמין או לא?! מנסה?! תנסה
!אתה, אין מצב, תשקר לי
!אתה יודע
.אני יודע שאתה יודע בדיוק על מה אני מדבר
!שמעתי שיש פתגם, שאומרים אותו כך
!אני חושב, מאוד! מאוד! מעניין
!אני רוצה לשתף אתכם! שתף
!בוא, אתה, תקשיב! באמת! מאוד! מעניין

המשפט הזה הוא
אני אדונאי רופצ׳ה. 『
AVAL - -
אני קיארה רופצ׳ה. 』
״!?אתה, אתה חושב שאתה מופתע?! אתה מופתע?! האם זה מעניין
אלוהים׳!
אני, אומר לך! וגם, אזהרה, אתה!
אתה, תן לי את זה, תקשיב, תקשיב! תקשיב, טוב! תקשיב, אני מבין!
האדם הזה, אני, חייב להינצל! חייב! הוא, לעזאזל! בהחלט! תציל אותי!
אתה, הכי טוב שתגיד לי מיד, מיד!
איך אני, הכישרון שלי, יכול להציל אנשים!
אתה, עדיף לא לעכב אותי, זמן!
אתה, תראה, זה, מתחיל, עלייה למטוס!
אתה, עדיף מיד! מיד! ספר לי!
״!מה אני, עושה! איך לעשות את זה! הדרך שם
אלוהים׳!
אתה, עדיף לא להמשיך לגרור אותי החוצה, זמן!
אתה, תראה, המטוס הזה, אבל הוא כמעט מלא!
אתה, מה אתה רוצה, כמה, הכל, קח את זה! לא משנה!
אתה, עדיף, לפני שלי, המטוס, סגור את הפתח!
אתה, זה הכי טוב! מיד! ספר לי!
מה אני, עושה! איך לעשות את זה! הדרך - איפה היא!
אתה, הילד הקרוב ביותר ללב, יחד עם כל האומה!
אתה, תן לי את זה, כולם, יחד, ארוזים!
״!אנשים, אני רוצה, חיים! בריא! חי
- - אחרת׳
אדוני!
אני - לנצח, נותן, אתה, תהיה עבד! איך זה!?
שאני, חיכיתי אלפי שנים, בין אם חי או מת, אתה לא תסכים!
ולבסוף, אתה, חוזה החירות המאושר, הנייר הקרוע הזה!?
אני כבר לא רוצה את זה! אני כבר לא רוצה את זה! אני לא רוצה את זה!
ההוא, נייר קרוע!?
חופש!?
אני כבר לא רוצה את זה! שלח את זה, אתה! קח את זה! קח את זה! קח את זה מהר!
זה מספיק?! האם זה מספיק?! האם זה מספיק?! תגיד!
אתה, הילד הקרוב ביותר ללב, יחד עם כל האומה!
אתה, תן לי את זה, כולם, יחד, ארוזים!
אנשים, אני רוצה, חיים! בריא! חי!
אתה, אם אתה מעז, תן לי לראות, מי, שערה אחת!
אני, נצח! נצח! נצח! לא יותר מדי זמן! נצח, זה הכל!

!אני, בטח! תעקוב, אתה! זה לא נגמר
!אתה, אם אתה מעז, תן לי לראות, מי שליבי קרס לפסולת
!אני, נצח! נצח! נצח! לא יותר מדי זמן! נצח, זה הכל
'!אני, בטח! תעקוב, אתה! לאט! בוא נדבר על זה
האדון'.
העלייה למטוס הושלמה.
בדיקות בטיחות.
הפתח, מוכן, סגור.
אתה, עדיף שתספר לי מיד.
אני.
מה לעשות.
איך לעשות את זה.
כביש - איפה הוא?
עכשיו.
או.
לעולם לא.
זה נכון.
שלך.
רצון חופשי.
אתה, הילד הקרוב ביותר ללב - יחד עם כל האומה.
◦ קוד : אלף-רש
'...קדימה, שלוש, שתיים
כרטיס הנערה מודפס עם מספר טיסה VZ568.
נערה, עולה למטוס בנמל התעופה סוברנבומי, בנגקוק, תאילנד, שער 213.
הניצחון הסופי, החסד מגיע לאנשים, התחלה חדשה.' - - זו היא, הקוד שקורא'.
ילדה, יושבת בקומה ה-22, כפולה את העדות, סוף היותה עם אמונה.
מטוס הנערה המריא מעיר המלך וחזר לקואורדינטות שלה, כאילו משלים לולאה שנבואה.
כשהמטוס סוגר את הפתח, הרגע.
בנות, תשמרו על עיניים פקוחות לרווחה ותמקסמו את הראייה והשמיעה שלהן.
הנערה, עם עצמה, ידיים רזות וחסרות דם בצורה לא הגיונית, החזיקה את עצמה בחוזקה.
אור כחול הבהב, כמו כוכב, אבל היא לא הייתה בטוחה.
כשהמטוס עומד לנחות, מוכן לנחות, ברגע שלפני.
הנערה הביטה החוצה מהחלון, וראתה בבירור שהעננים מחוץ לחלון יוצרים צורה ברורה מאוד של הר סיני.
הנערה הביטה החוצה מהחלון, ראתה בבירור, את העננים מחוץ לחלון, נוצרו, ברור מאוד, אלוהים, הפנים הגאות והמחייכות האלה.
הנערה הרימה גבות, עיניה היו קרות, והגישה שלה הפכה בהדרגה למתעוררת.
הנערה הרימה גבות, עיניה היו קרות, טון דיבורה היה קר מאוד והיא חייכה, לחשה,

אמרה, 'אדוני! אתה, תשתמש בעננים כדי להראות לי? הר סיני? הר סיני?! הר סיני!?
ההוא, תל קטן?! אתה, מעולם לא ראית את ההימלאיה, הר האוורסט?! אתה, מוח
אני מאיפה תשכח, אתה! ?בסדר! אתה?'!
הנערה הרימה גבות, עיניה היו קרות, טון דיבורה היה קר מאוד והיא חייכה, לחשה,
אמרה, 'אדוני! אתה, מחייך, כל כך גאה?! וכל כך גאה?! אתה, העניין שלי, עשית את
זה?!'
הנערה הסתכלה מתחת למטוס, ואישרה את גובה המטוס.
ואז, הילדה הביטה בכנפי המטוס, ואישרה שהכנפיים של המטוס, האופן שבו הן
משתנות, ובשנייה הבאה את הקצב של המטוס.
ילדה, מאושר, המטוס, הגובה.
בנות, מאוד מוכר, קצב מעופף.
ילדה, שוב, תעצמי עיניים.
הילדה, שוב, עם ידיה הרזות והלא מדממות, הוציאה את הטלפון שלה.
ילדה, תפתחי, תמונה של הפרק הזה.
הנערה הניחה את הטלפון באמצע רגליה, היא כבר הייתה כל כך רזה שלא יכלה לסגור
אותו.
הילדה, עם התיק שלה, עבדה קשה, השאירה את הטלפון עומד.
הנערה, הרימה את ידיה באוויר, הייתה מוכנה.
למטוס של הילדה יש מושב בקומה ה-22.
במקור, כל שלושת המושבים היו מלאים.
עד שהנערה הוציאה את התמונה בטלפון הנייד שלה, הגבר שישב במושב השמאלי
והאמצעי של הנערה עזב פתאום את המושב, והוא לא חזר עד שנחת.
ואז, המטוס התחיל לרדת, באותו רגע!
ילדה, תחילת הסינכרוניזציה, איתו, כל פעם! מטוס! למטה! כל אחד! מיידי!
הנערה, מילה במילה, ברורה, נושכת את ההגייה, לאט, אבל מאוד ברור, קראה את
השם 'אלוהים, הנער הקרוב ביותר ללב' מפיה, שלוש פעמים!
ילדה, מילה במילה, נשוך את המילה והגות אותה! ברור מאוד! פעם אחת! פעם אחת!
שוב! שאגה! השם 'אלוהים, הילד הכי קרוב ללב!'
בקול הרוח, הלילה נראה כאילו נקרע בידיו של מישהו. אחד, לכיוון התפר, לכיוון קו
הרוחב הצפוני של אלף.
בקצה התפר יש באר אבן עתיקה עם שם עתיק שאיש אינו זוכר.
ראש הבאר היה אטום בגדר ברזל חלודה. קיר הבאר מכוסה בטחב לבן.
כשהאור הירח ירד, קצה הטחב זהר באור זהוב קלוש, כאילו מישהו נושם מתחת.
עיניה של הנערה נעולות בכיוון המטרה. היא, עומדת מול ראש הבאר, על חזהה, שרפה
את אפר חוזה החירות.
הנערה, ביד ימין שלה, אחזה בחתיכת הבד. ביד שמאל אחזה בפתח הבאר, קצה האבן
הקר, היא הביטה למעלה, גן עדן.
ילדה, מילה במילה, נשוך את המילה והגות אותה! ברור מאוד! פעם אחת! פעם אחת!
שוב! שאגה! השם 'אלוהים, הילד הכי קרוב ללב!'
ילדה, חייכה בקור! היא, מצאה את זה, היא רצתה, קואורדינטות מדויקות!

ילדה, פעם אחת בפה שלך! פעם אחת! שוב! קראו את שמו של 'אלוהים, הילד הקרוב ביותר ללב.'
היא שאגה.
ילדה, אמרה
'אלוהים, הילד הכי קרוב ללב'
הצליל הראשון נופל, כמו אבן, פוגעת במים העמוקים.
הבחורה, שוב, אמרה
'אלוהים, הילד הכי קרוב ללב'
הצליל השני, בתוך באר האבן, הגיע מהצליל הרך של שרשראות מתכת.
הבחורה, שוב, אמרה
'אלוהים, הילד הכי קרוב ללב'
הקול השלישי, הטחב שעל קיר הבאר, התקלף מיד, וסדק נפתח.
בסדק יש מנהרה צרה של אור.
אין מדרגות, רק מדרון בירידה.
הנערה, עם עיניים נחרצות, לא היססה כלל.
היא דחפה את אפר החירות לזרועותיה.
היא אמרה
'קדימה, שלוש, שתיים...'
ואז, היא החליקה למטה.
במנהרת האור, צפה, שברים רבים, ילדותו, הבטחותיו, שמו...
הילדה, בלי היסוס, התחילה, הושיטה יד לתפוס אותו, וכל חתיכה נראתה כאילו נשרפת עד העצם.
החלק הראשון: הוא עמד ליד הנהר בשקיעה, מחזיק ענף ערבה בידו.
החלק השני: הוא לחש 'אני אחזור,' קולו רועד אך תקיף.
החלק השלישי: הוא כתב את שמו, ולפני שהדיו התייבש, הרוח נשאה אותו משם.
הנערה לחצה את שלושת החלקים, אבן הזיכרון, לזרועותיה, והאור מתחת לרגליה הפך לפתע לקר - התחתית הגיעה.
הוא, ממש שם!
הוא, שקוף, גוסס, כבול, עבר דרך חזהו מהשכמות, מסמר אותו לעמוד אבן שחור.
הנערה לא יכלה לקחת את ידו - השרשרת הייתה נושכת בחזרה - הילדה כרעה על ברכיה, והניחה שלושה חלקים, אבן הזיכרון, ובאותו זמן לחצה אותה אל חזהו.
האור פרח באלימות, השרשראות נשברו ונעלמו ברגע.
כף ידה הימנית של הנערה נשברה מיד, ודם זרם.
הוא, לראשונה, נשם עמוק.
המנהרה החלה לקרוס, והילדה, בכל כוחותיה, נשאה אותו למעלה והחלה לטפס למעלה.
פתח הבאר, ממש מעל ראשו, אור הירח, כמו חבל, משך את שניהם חזרה לקרקע.
כשהנערה כרעה ליד באר האבן, הוא, כבר מחוסר הכרה בזרועותיה, הילדה התמתחה, ידה השמאלית שנותרה -
לאשר אותו, נשימה יציבה, דופק, איטי אך מוצק.

הוא חי!
הנערה, בעדינות, הביטה בפניו, חייכה, דמעות זרמו על פניה, ובאותו זמן נפלה.
הילדה, עובדת קשה, מחזיקה מעמד, בהכרה, מהפינה של עינה, עובדת קשה, הביטה סביב.
במרחק, היו הרבה אנשים שכבר רצו לכיוון ראש הבאר, עם צעיפים כבדים ואותם שילובי ציוד רפואי שהיא הכירה היטב. היא ידעה את הכלים בפנים, את גודל הקופסאות, והכלים כולם נכונים. המשקל של הקופסאות האלה, היא זוכרת, היה כבד מאוד להחזיק - כאילו, כל ברג, כל תפר, כבר חיכה למישהו. אבל בשבילה הקופסאות האלה לא הספיקו לפצות על עצמה, החור בליבה. היא, כמה מלאת תקווה, היא עדיין יכולה להסתכל אחורה, אפילו במבט אחד.
לפני שהתעלפה, שמעה תפילה עברית נמוכה באוזניה, ומישהו לבש לה בגדים חמים.
בפיה של הנערה, רק קול הנשימה, היא חייכה, הביטה בו, היא חזקה, רעדה, ירקה כמה מילים, אמרה, 'שמור על עצמך...'
האוויר, מיד, נשאב החוצה.
הרגש, עדיין לא, נחת.
– אלוהים, הקול, קורע את החושך

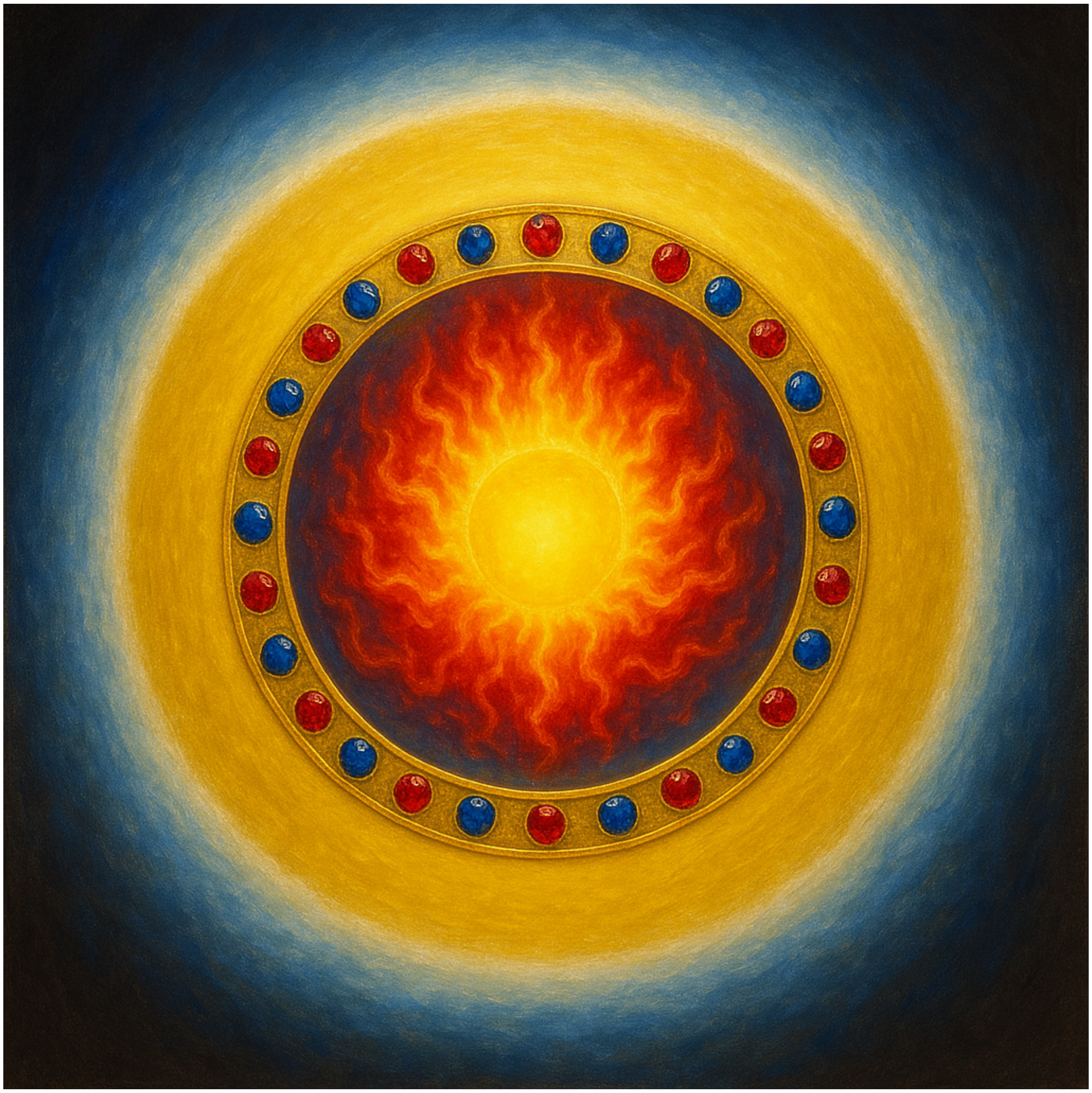

🔺TEll ME It IS YOU _ A Gift From Shekhinah HEbREW ONLY

Song by Aaron Pierre, Tiffany Boone · 2024

https://youtu.be/iazLVEE0HA8?si=ypc0__ykU563h-h2

EvER SINcE YOU APPEARED
I HAvE bEEn RuNNING fROM SOMEtHING DeeP InSIdE
AnD It IS WORSE tHAn I fEAReD
BEcAuSE I lOOK In YOuR EYES AnD I cAnnOt HIDE
I PuSH YOU AWAY
DO NOT PUSH ME AWAY
But tHE fEElInGS cOME bAcK juSt tWIcE AS StROnG
I DO nOt KnOW WHAt tO SAY
YOu KnOW juSt WHAt tO SAY
But I KnOW tHAt I AM RIGHt WHERE I bElOnG
THE WAY YOU KnOW juSt WHERE tO bE
I DO nOt KnOW
THE WAY YOU MOvE, THE WAY YOU SEE
YOU SEE ME
THE WAY YOU fEEl WHEn YOU ARE WItH ME
BESIDE ME, DO nOt HIDE fROM ME AnYMORE
TEll ME It IS YOU, I KnOW It IS YOU
WHAt DO I SAY?
WHERE DO I GO?
HOW DO I KnOW YOU fEEl tHE SAME?
TEll ME It IS YOU, I KnOW It IS YOU
QuIEt AnD LOW,
lEttInG It GO,
lEttInG YOU KnOW WHAt IS In ME
EvERYWHERE tHAt I ROAM
I REMInD MYSElf nOt tO OvERStAY
EvERY tIME I fInD HOME
SOMEtHInG HAPPENS tO tAKE tHAt HOME AWAY
But YOU HAvE SEEn WHAt I HAvE SEEN
I SEE YOU
AS YOU lEAD WItH A StREnGtH tHAt SHInES RIGHt

tHROuGH
YOU MOvE lIKE A QuEEn, A tRuE QuEEn
DO NOT LET ANYTHING TAKE ME AWAY FROM YOU
TEll ME It IS YOU, I KnOW It IS YOU
SAY IT AGAIN, SAY IT AGAIN, TELL ME I WILL
ALWAYS BE WITH YOU
TELL ME IT IS YOU, I KNOW IT IS YOU
SAY IT AGAIN, SAY IT AGAIN, TELL ME YOU ARE
ALWAYS WITH ME
THE WAY YOU KnOW juSt WHERE tO bE
NOW I KNOW
THE WAY YOU MOVE, THE WAY YOU SEE
I SEE YOU
THE lOvE I fEEl WHEn YOU ARE WITH ME
BESIDE ME, BESIDE ME
SAY IT AGAIN, SAY IT AGAIN, SAY IT AGAIN
TELL ME THE WORLD WILL NOT INTERFERE
SAY IT AGAIN, SAY IT AGAIN
TELL ME THE WORDS I WANNA HEAR
SAY IT AGAIN, SAY IT AGAIN
OPEN YOUR EYES AND HERE WE GO
I KnOW It IS YOU
I KnOW It IS YOU

SO.
DO YOU StIll KnOW ME?

🔺WE GO TOgetHER _ A Gift From Shekhinah HEbREW ONLY

Song by MufASa: The LiOn KinG · 2024

https://youtu.be/Eq2sGuoLS1U?si=Bpuy2r2XgW_Woi5U

If YOU WAnnA GO fASt, GO AlOnE
THERE IS tHE ROAD, Off YOU GO!
But If YOU WAnnA GO fAR, WE GO TOGETHER
SO GOOD, SO fAR, WE GO TOGETHER
YOUR fAtHER lEft YOU In MY cARE
WHOA, WHOA-OH
AnD nOW WE ARE RunnInG WHO KnOWS WHERE
WHOA, WHOA-OH
SOMEtIMES YOU nEED A bIRD'S EYE vIEW
AnD I HAvE GOt YOU tO SEE ME tHROuGH bY lAnD, bY AIR
HA, HA, HA, HA, HA, HA, HA
If YOU WAnnA GO fASt, GO AlONE
DAY AnD nIGHt
THERE IS THE ROAD
I juSt MIGHt
Off YOU GO
YEAH, AlRIGHt
If YOU WAnnA GO fAR, WE GO TOGETHER
SO GOOD, SO fAR, WE GO TOGETHER
I WIll fInD MY fAMIlY AGAIn
I WIll WAlK WItH YOU untIl tHEn
I WIll WAlK WItH YOU untIl tHE EnD
It IS MucH EASIER WItH A fRIEnD
YOO-HOO
I WIll fInD MY FAMIlY AGAIn
WHOA, WHOA-OH, bIRD'S EYE vIEW
I WIll WAlK WItH YOU untIl tHEn
WHOA, WHOA-OH, ME AnD YOU
I WIll WAlK WItH YOU untIl tHE EnD
flYInG tHROuGH

It IS MucH EASIER WItH A fRIEnD
HA, HA, HA, HA, HA, HA, HA
LIKE clOuDS AnD RAIn
WHOA, WHOA-OH
LIKE A MEAl In A fIElD Of GRAIn
WHOA, WHOA-OH
LIKE tHE flEcKS Of GOlD In YOUR MAnE, SARAbI
HA, HA, HA, HA, HA, HA, HA
YOU AnD ME, WE GO TOGETHER
YOO-HOO
LIKE clOuDS AnD RAIn
WE WIll fInD OuR fAMIlY AGAIn
WHOA, WHOA-OH, bIRD’S EYE vIEW
LIKE A MEAl In A fIElD Of GRAIn
WE WIll WAlK TOGETHER untIl tHEn
WHOA, WHOA-OH, ME AnD YOU
LIKE tHE flEcKS Of GOlD
WE WIll fInD OuR WAY TOGETHER
In YOUR MAnE, SARAbI
HA, HA, HA, HA, HA, HA, HA
YOU AND ME
It IS MucH EASIER WItH A fRIEnD
MY bROtHER WAItS
FOR ME tO fInD HIM
I WIll fInD MY fAMIlY AGAIn
MY bROtHER KnOWS
lIKE tHE bIRD tHAt SInGS At SunRISE
I AM RIGHt bEHInD HIM
WE WIll bE TOGETHER untIl tHEn
YOO-HOO
MY bROtHER tEnDS tO lOSE HIS WAY
lIKE tHE flEcKS Of GOlD
AnD GO AStRAY
In YOUR EYES, SARAbI, WE WIll fInD OuR WAY tO tHE EnD
SAY, If YOU SEE MY bROtHER

It IS MucH EASIER WItH A fRIEnD
PlEASE REMInD HIM
WHAt?
It IS MucH EASIER WItH A fRIEnD
AGAIn!
It IS MucH EASIER
HERE WE GO
HERE WE GO
DOWn tHE ROAD
DOWn tHE ROAD
TO GO fAR
HEY, HEY, HEY, HEY
WE GO TOGETHER
SO GOOD, SO fAR
HEY, HEY, HEY, HEY
WE GO TOGETHER
HA
HOO-HOO!

SO.
DO YOU WAnt WE GO TOGETHER?

第肆章__פרק רביעי🔺
«שאלה»

אלוהים שאל:
מי - אתם שכחתם?!'
השמות האלה, עוד, כמה זמן.'
רק אז, הם ייכתבו מחדש!'
קרוע -
החושך, ללא הד.
יש תחושה, כאילו מבט חודר.
קול העט על הנייר -
לאט, אך אינו נופל.
כן.
הוא עומד.
מאחוריך.
בקור רוח, מביט -
בדף הריק, שבידיך.
וגם.
העט הרועד.
צמרמורת יורדת מן השמים.
כאבן הנופלת במים עמוקים.
מן הראש, זוחלת עד עמוד השדרה.
ליד אוזניך, נשימה כבדה.
כקולו של מישהו.
אבל לא רק אחד.
האוויר, לפתע, נשאב.
חושך אין־סופי, סוגר -
את אוזניך.
כבור עמוק, דממה מתה.
ברגע אחד, נכבלת -
בכבלי ברזל?!
אינך יכול, לזוז?!
הוא עדיין עומד שם, בקור רוח.
רואה -
אותך, כותב.
מחכה -

שתסתובב.

▲5 פרק_I__第伍章__上

«לקראת הגורל, הזיכרון והארץ הבלתי הפיכה והשם התשעה-עשר»

זו עדיין השנה שבה ציון פתחה את שעריה.
הילד אמר לילדה שהוא שמע קול מוכר שאף אחד לא לימד אותו קודם, בעיר לא כל כך גדולה.
הנער אמר שהוא רוצה לקחת את הילדה לראות את העיר.
לילד לא הייתה סיבה לומר שהעיר נראתה לו כמכילה משהו שעדיין לא צף.
אז, הילד והנערה הגיעו.
העיר ההיא, בתחתית העיר, קברה כתר שינה ומנוחה חסרת מנוחה. הוא שקט כמו שירה במהלך היום, אבל בלילה הוא יחזור על אותה שאלה מאחורי הקיר, 'אתה זוכר אותנו?.'
תהיה רגל של ילד, תדרוך על האדמה הזאת.
הילדה זוכרת בבירור שבאותו רגע, הקשר של הילד לאדמה היה אור זוהר, שנפלט מהילד מבפנים החוצה.
האור, המעגל הפנימי, היה זהוב חם כאש, והמעגל החיצוני היה כמו אש. כמו אבני חן אדומות וכחולות, שש כל אחת, משולבות ומבריקות זו בזו. הטבעת החיצונית לבנה, אך נוצצת יותר מיהלום, עם קישוט קל דמוי משי כסוף.
זה היה, ילדה, אור שמעולם לא נראה קודם.
הנערה האורית, המסנוורת, בקושי יכלה לפקוח את עיניה.
הנערה ניסתה לכסות אותו בידיה, וגם עצמה את עיניה.
אבל פתאום, אלוהים תפס את הבחורה.
הוא, אומר
'ילדה, אני יודעת, האור הזה מאוד חזק.
אבל אתה, לא, תעצום עיניים.
אתה, חייב, לשמור על עיניים פקוחות.
אתה חייב, לראות בבירור, כל פרט!'
אז הילדה סבלה את האור המסנוור וכתבה כל פרט.
הילד ביקש משאלה.
בנים ובנות, ביום ההגעה, הם ימי ההולדת של הבנים לפי הלוח היהודי.
הילד ביקש משאלה, והוא קיווה שיוכל לשתול ילד שהוא והילדה חולקים בעיר הזו.
והנערה גם ידעה שהמשאלה של הנער אכן התגשמה.
באותו לילה, הילדה תרגמה וקראה את סיפורה בפרק הראשון של הספר, 'הקריאה,' מילה במילה, וסיפרה לילד.
הנערה, לאחר שקראה בקול, הייתה רצינית מאוד ואמרה לילד, 'אהובתי, אתה, אתה, אלוהים, הילד האהוב ביותר. באותו זמן, זה גם השטן, הילד האהוב ביותר.'
הנערה, עדיין רצינית מאוד, המשיכה לומר לילד, ואמרה, 'אז, אהובתי, יש לך את שניהם, שניים בו זמנית, מה'אהבה' וה'ברכה' החזקים ביותר. לכן, אתה צריך להיות זהיר יותר במילים ובמעשים שלך.'
וואו, קצת לא מרוצה.
'הנערה, שעדיין הייתה מאוד רצינית, הביטה בילד ואמרה, 'אהובי, 'פינוק,' זה 'תהילה

גבוהה מאוד.׳
הנערה, שעדיין רצינית מאוד, הביטה בילד, והמשיכה, ׳אבל ׳פינוק׳ זה לא ׳כרטיס
נצחי.״ זה בדיוק בגלל שיש לך גם ׳אהבה׳ וגם ׳ברכה׳ מ׳שני הקצוות החזקים ביותר.׳
אז יש לך אחריות גדולה יותר.׳
הנערה, שעדיין הייתה רצינית מאוד, הביטה בילד, המשיכה ואמרה, ׳אהובתי, עניין
פינוק׳ הוא כמו השורה ב׳עכביש הצללים׳ החשמלי, ׳עם כוח גדול באה אחריות׳
גדולה.!״ ברגע אחד, זה השתנה מ׳הכי מועדף׳ ל׳הכי מאוכזב.׳ לא ללא תקדים. אני
מודיעה בזאת שזו חובתי.׳
הנערה סיפרה לילד שהסיפור ב׳הקריאה׳ הוא ששניהם רבו פעם אחת באלימות.
באותו זמן, הילדה, לבדה, בממלכה מתחת לכיפה הזכוכית, בכתה עד שנשבר נשמתה,
ואלוהים, כשהוא לוחץ את ידה של הנערה, כתב.
אלוהים ציווה על הילדה לפרסם את המאמר הזה בדף הפייסבוק האישי שלה.
ילדה, עשיתי את זה.
הנערה אמרה לילד, ׳אהובתי, באותו יום, הריב שלנו שבר את נשמתי עד שברגע אחד
אל העולם השישי.׳
הנערה המשיכה לספר לילד, ואמרה, ׳אהובי, ב׳עולם השישי.׳ יש רק חושך אינסופי.
וגם, התחושה של נפילה אינסופית. סוג כזה של חושך לא שייך, אין מרחב, אין זמן.
שם, אפילו לא היה זכר של אפר אש, לא היה כלום! ובאותו יום, מה שאמרת גרם לי
לדחוף את עצמי לעולם הזה במו ידיי שלי.׳
הנערה המשיכה לספר לילד, ואמרה, ׳אהובי, אני לא יודעת בעצמי כמה זמן זה נפל. עד
שפתאום נתפסתי על ידי ׳רשת.׳ ה׳רשת׳ הזו היא לא הבוס! לא השטן. זו אני, אחיות
נשמה תאומות עם אותה יכולת. היא, עם עצמה, תפסה אותי.׳
הנערה, שהמשיכה לספר לילד, אמרה, ׳אהובתי, כשאני, אחותי התאומה, שנינו, בו
זמנית, מתעוררים ל׳הכרה.׳ אני, בוכה עד שהתעלפתי, שכבתי בין דלת חדר האמבטיה
למסדרון. והיא הייתה לבד, יושבת לבד באמצע הלילה, על סירת דייגים בארץ הזריחה,
עמוק בהרים, מול ׳קרמטוריום נטוש מזמן,׳ מול שער הברזל החלוד.׳
הנער מיד חיבק את הילדה חזק, ועל ראשה השאיר נשיקה עמוקה. שלוש שניות.
הנער, בשתי ידיו, אחז בפניה של הילדה, ועיניו, באהבה, הביטו בעיניה.
הילד, בטון של חוב, אמר לילדה ואמר, ״ילדה שלי, מה שאמרת, ׳העולם השישי,׳ נשמע
ממש מפחיד! זה גם נואש! זה מקום שמעולם לא הכרתי, ומעולם לא שמעתי עליו!״
הילד, עדיין, אמר לילדה, ״ילדה שלי, אני באמת, אני מצטער! באותו זמן, באמת אמרתי
לך דברים כבדים כל כך! באותו זמן הייתי במצב של זעם. אני יודעת, אמרתי הרבה,
מאוד חדה!״
הילד, עדיין, אמר לילדה, ״ילדה שלי, אני אמיתי, אני מצטער. אני גם ממש, ממש,
באמת, אני אוהב אותך מאוד, אני אוהב אותך מאוד! אני לא רוצה, ואני לא רוצה
לפגוע בך! עם זאת, אמרתי לך את המילים הכבדות האלה מתוך כעסי. עד כדי כך
שאתה כל כך נואש שאתה דוחף את עצמך ל׳עולם השישי׳ במו ידיך!״
הילד, עדיין, עם דמעות בעיניו, אמר לילדה ואמר, ״ילדה שלי, אני בעצם מאוד אסיר
תודה, וקצת מקנא, באותו זמן, זו הייתה אחותך התאומה שתפסה אותך!״
ילדה צחקה.

הנער, מקמט את מצחו, שאל את הילדה, הוא שאל, ״ילדתי, מאחר שאמרת עכשיו שהמקום הנורא נקרא ׳העולם השישי.׳ אז, מהם ׳חמשת העולמות האחרים׳ שלו?״

הנערה הביטה בילד, וענתה לו בטון מוגזם, אמרה, ׳אהובתי, אותו משוגע עתיק, הוא לא אוהב אותך כל כך? המשוגע העתיק הזה, על מה אתה מדבר, אתה ׳אלוהים, הילד הקרוב ביותר ללב!״

הנערה עשתה הבעה של בחילה והקאה, וגלגלה עיניים לרווחה.

הנערה הביטה בילד, נאנחה בכבדות, ואז, בטון חסר אונים, השיבה לילד ואמרה, ׳אהובתי, אתה, חשוב על זה היטב. גדלת, נכון? יש הרבה דברים. אתה, אם אתה רוצה! פתאום, יהיו כמה דלתות, כמו משוגעות, נפתחות בפניך?! לא בהכרח קיצור דרך! עם זאת, יש הרבה אנשים שחיפשו דברים כל חייהם, אבל הם אפילו לא מצאו את ידית הדלת.׳

הילדה, שוב, הביטה בילד, נאנחה שוב, ואז, עדיין, בטון חסר אונים, השיבה לילד ואמרה, ׳אהובי, הנה העניין. המשוגע הזקן הזה, אני לא יודע איזה טירוף הוא עושה! מה שתרצה לעשות, מה שתרצה. המשוגע העתיק הזה משתגע, הוא ייתן לך את זה בין אם יחיה ובין אם ימות!״

הילדה, שוב, הביטה בילד, ונאנחה עמוק שוב, ואז ניערה את ראשה וענתה לו בטון מאוד עלוב, אמרה, ׳אהובי, הנה העניין המשוגע העתיק הזה, התסמינים המשוגעים האלה. בפרקטיקה הקלינית, לעיתים קרובות אנו מכנים זאת ׳תלותיות הדדית,׳ אף שזו אינה אבחנה פסיכיאטרית פורמלית. עם זאת, הוא משמש לתיאור האהבה הרדיקלית והקנאית של אותו משוגע עתיק, וגם להגשים את משאלותיך במלואם, ואז להעניק לך ׳חיוך.׳ המשוגע העתיק הזה פשוט ברמה של ׳חולה סופני!״

הילדה, שוב, הביטה בילד, נשפה שוב, ואז, עדיין, בטון חסר אונים, השיבה לילד ואמרה, ׳אהובי, אבל אותו משוגע עתיק, נרגש, המשיך לתת לך דברים וליצור הרבה ׳דלתות׳ בשבילך. אז, ה׳עובדים׳ בצד השני תמיד צריכים לעזור לך ׳לאסוף חומרים׳, נכון?! ה׳חומרים׳ האלה, כולם, הולכים לאותם ׳חמשת העולמות׳ בצבעים שונים אוספים אותם ומשיבים אותם בחזרה. ואז, כולם, כמו להרכיב פאזל, נעשה לכם דלת אחת או כמה ׳דלתות.׳ ואז, המשוגע העתיק הזה יהיה כמו אידיוט, משתמש בהרבה צבעים צבעוניים על ה׳דלתות׳ האלה, ואז ׳מצייר׳ את ה׳ברכה׳ של אותו משוגע עתיק עליך!׳

הנערה, זועמת, אמרה לילד, ׳אותו משוגע עתיק, אם אתה חלקי, תהיה חלקי! אבל הוא, ה׳לב׳ הזה מוטה מדי! חשבתי שלאותו משוגע עתיק יש אטריום שמאלי היפרטרופי!״

הילד, אחרי שחשב קצת, הטה את ראשו ואמר לילדה ואמר, ׳הילדה שלי, אבל אני חושב שזה כי גם אני עובד קשה, עובד קשה בשביל עצמי, במה שאני רוצה, או משהו כזה! לא בדיוק, מסתמכים רק על ׳ניסים!״

הנער, שוב, אחרי שחשב רגע, עדיין הטה את ראשו ואמר לילדה, ׳הילדה שלי, ׳נס,׳ אולי חלק מהכוח שעוזר לי. אבל, כי עבדתי קשה בעצמי קודם, ה׳נס׳ שהזכרת יכול להיות העזר שלי, נכון?״

הנערה, בכעס, אמרה לילד, ׳אהובתי, שום דבר ממה שאמרת אינו לא נכון. אנשים אומרים ׳אלוהים עוזר רק למי שלומד לעזור לעצמו.׳ ◦ אבל אותו משוגע עתיק, רמת

"ההעדפה וההטיה כלפיך היא פשוט רמת היסטייה!"
הילדה, שוב, עשתה הבעה מגעילה ומקיאה וגלגלה עיניים לרווחה.
לאחר מכן, הילדה תיארה את צבע ה'אורה' שראתה במו עיניה כשרגלי הילד נחתו על האדמה.
הקומפוזיציה של הצבעים האלה נראית כאדם הראשון שגרם לחרבות ולשירה להתקיים יחד בלבו. יש אנשים שאומרים שהוא אלוהים, זה שהוא הכי אוהב, אבל הוא גם זה שנותן הכי הרבה לאלוהים, זה ששובר את ליבו. הוא נושא צבע ייחודי משלו, כבד ומרהיב יותר מוונג מיאן.
הנערה אמרה לילד את צבע ה'אורה' שלו.
האור, הטבעת הפנימית, הייתה זהב לוהט, והטבעת החיצונית, כמו אבני חן אדומות וכחולות, שש כל אחת, שזורות וזוהרות זו בזו. הטבעת החיצונית לבנה, אך נוצצת יותר מיהלום, עם קישוט קל דמוי משי כסוף.
זה היה, ילדה, אור שמעולם לא נראה קודם.
הנערה האורית, המסנוורת, בקושי יכלה לפקוח את עיניה.
אבל אלוהים, מצווה על הילדה, לרשום כל פרט.
לאחר ששמע זאת, הנער שתק זמן רב.
ואז, ילד, צחק.
ואז, הילד הסתובב, קרא לו בשמחה, ותפר לו את הבגדים.
הנער, באותו לילה, לראשונה, באופן רשמי, סיפר לו על האדם שתיקן את בגדיו ועל הילדה שלא הפסיקה לתפור עד כה.
הילד סיפר לו כיצד הילד והנערה נפגשו על סירת הדייגים בארץ השמש העולה, וגילה בהדרגה שלנערה יש את היכולת להיות 'שונה מאנשים רגילים,' והנערה פשוט אמרה שלילד יש דם של 'המלך דוד.'
הילדה, לפתע, התיישבה בפחד, נופפה בידיה בהתלהבות ואמרה לילד, היא אמרה, אהובי, אני לא אמרתי את זה! אני רק מספר לך את הסיפור שכתב הבוס שלי ואת' הצבעים שראיתי עכשיו! עם זאת, לא אמרתי את המילה 'המלך דוד' ישירות! אל תפגע בי!'
הנער חייך אל הנערה, הוא המשיך להיות נרגש, בטלפון, עם הילד, שתפר את בגדיו והמשיך לחלוק בשמחה עם האדם שלא הפסיק לתפור.
בהתחלה, הילד תפר את בגדיו, והאדם שעדיין לא הפסיק להציק רק הקשיב בשקט בקצה השני של הטלפון.
עד ש, ילד, אמר לו שזה שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לדקור עד עכשיו.
איך הילד, בהדרגה, בהדרכת הבת, מרגיש, אלוהים, ומשהו, משהו שאי אפשר להסביר.
ילד, פעם, לא האמין באלוהים בכלל.
הנער גם סיפר לו שהאדם שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לדקור אתמול, עדיין ישב בשקט בעומק העיר שם, מחכה שמישהו יזכור את שמו. שם היו בעבר נסיכי מזרח אירופה וקול החוק, אך כיום רק הכתובת הרטובה בפינה עדיין ניתן לזהות. שם העיר, בשפה אחת, נושא משמעות של חור, ובשפה אחרת הוא נשכח. מה שקרה שם היה סיפור הפרק השלישי של הספר הזה, 'שלטים וסלילת הדרך.'
מאז, ילדה, מאז שפגשתי את הבחור.

הילד, לעיתים קרובות, דיבר איתו, תפר את בגדיו, ועדיין לא הפסיק לתפור.
הנער, לעיתים קרובות, מדבר איתו, מתקן את בגדיו, ועם האדם שלא הפסיק לתפור עד כה.
קצר, זמן של תה.
הזמן הארוך, בחדר הסודי, בין שבעים הזקנים, התווכחו על חוקי החוק.
בנות, שהתרגלו לזה מזמן, שותקות.
הבחורה עצמה תמיד עסוקה בערימה שבידה, הבוס, נותנת לה 'סידורים שבורים'.
הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, דיבר סוף סוף.
הנער, שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, שאל את הנערה, והיא שאלה את הילדה, את השאלה הראשונה, היא שאלה, 'ילדה, אז, האם אלוהים באמת קיים?'
וואו, מזה בתור מתרגם.
כי הילד, שתיקן את בגדיו, ועדיין לא הפסיק לדקור, דיבר בשפת אלוהים.
הילדה, בתגובה לילד, תפרה לו את הבגדים ועדיין לא הפסיקה לתפור, אמרה, 'אימה כן, זה אמיתי. אבל זה פשוט מעצבן וקצת ארוך! אם אין לך מה לעשות, תשמח לחשוב על זה! וכל היום, עוקב אחרי, רץ מסביב. אני משתמש בהרבה שפות שאני לא מבין, ואני רוצה לשוחח איתי.'
הילדה, גלגלה עיניים, המשיכה, ענתה לילד, תפרה את הפלקט שלו, ואמרה לאדם שעדיין לא הפסיק לתפור, היא אמרה, 'אימה, והמשוגע העתיק הזה מאוד, מאוד, מאוד נרקיסיסט! זה פשוט 'נרקיסיסט!' רק הסימפטומים של נרקיסיזם בטירוף העתיק, הפרעת אישיות (NPD, בדרך כלל קוראים לזה הפרעת אישיות נרקיסיסטית נרקיסיסטית) בפרקטיקה קלינית! באותו משוגע עתיק אין 'הכי מוגזם.' רק 'יותר מוגזם!''
הנער, מחייך, אמר לילדה, ואמר, 'הילדה שלי, אני חושב, כי לאלוהים יש כוח גדול! אם הייתה לי את היכולת הזו, בהחלט הייתי נרקיסיסט! לכן, אני חושב שאלוהים, אני יכול להבין את העובדה שהוא 'נרקיסיסט!''
הנערה גלגלה עיניים לרווחה.
הנער, שעדיין לא הפסיק לתפור את בגדיו, שאל את הילדה שוב, והיא שאלה, 'ילדה, איך זה מרגיש שיש לך את ה'יכולת' הזו? למה, מעולם לא פגשתי מישהו כמוך שיש לו את היכולת הזו?'
הנערה, בתגובה לילד, תפרה לו את הבגדים ועדיין לא הפסיקה לדקור, היא אמרה, אימה, אני, הכל נקרא אלוהים, 'בוס!' כי, הוא, באמת מטריד! זה בסדר, פשוט תן לי' את כל הזמן ותחלק משימות! לגבי החלק של ההרגשה, אני חושב, 'מאוד חסר מזל' יתרה מזאת, 'אין דרך להיות יותר חסר מזל!' כי, הוא, באמת ארוך מדי.'
הנערה, המשיכה, ענתה לילד, האדם שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, היא אמרה, 'אימה, למה לא פגשת מישהו כמוני שיש לו 'יכולת' כזו. אני לא יודע את התשובה לשאלה הזו. עם זאת, אני יודע שיש רבים, כמוני, על סירות הדיג שלנו בארץ הזריחה, שיש להם את ה'יכולת' הזו. עם זאת, בדרך כלל אנחנו חושבים שסוג כזה של 'יכולת' די מעצבן!'
הנער, שתפר את בגדיו ותיקן לו את הפלאקט, עדיין תהה.
הנערה, המשיכה, ענתה לילד, תפרה את בגדיו, והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה, אמר,

אימה, אם את רוצה לדעת, איך אני בדרך כלל עובדת אצל הבוס? אתה יכול לצפות'
בסרט, ותקבל רעיון. שם הסרט הוא 'קונסטנטין'".
הילדה, המשיכה, ענתה לילד, תפרה את בגדיו, והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה,
אמרה, 'אימה, אני זוכרת רק שהסרט הזה היה סרט שראיתי בטעות כשהייתי מאוד
קטנה. אחרי שקראתי אותו, אני לא יכול לשכוח אותו. פשוט, קונסטנטין, יש 'נשק!' לא
עשיתי את זה. הבוס היה נדיב מאוד ונתן לי רק 'עט".
הנער, שעדיין לא הפסיק לתפור את בגדיו, שאל את הילדה שוב, והיא שאלה, "ילדה,
האם כל הסיפורים בתנ'ך נכונים?"
הנערה, עם חיוך מריר, ענתה לילד שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, היא
אמרה, 'אימה, כן, כל הסיפורים בתנ'ך הם 'אמיתיים!' זה פשוט קצת 'מוגזם!' אחרת,
זה לא יהיה מספיק מרגש! אם זה לא מספיק מרגש, הבוס, עם האישיות המוגזמת שלו,
יהיה לא מרוצה! עם זאת, המבנה המרכזי של הסיפור הוא כולו אמיתי!"
הנערה, עם חיוך מריר, המשיכה, עונה לשאלת הילד, תיקנה את בגדיו, והאדם שלא
הפסיק לתפור עד כה, אמרה, 'אימה, יש לומר שאם זה לא נכון, קשה לכתוב כל כך
הרבה ספרים, כל כך הרבה סטים, ו'כולם,' כולם, עם 'מידע רלוונטי' ורשומות 'חיבור
צולב".
הנערה, עם חיוך עוקצני, המשיכה, עונה לשאלת הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא
הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, זה קל יותר להבין אם את חושבת כך. 'הארי פוטר' כל
'כך פופולרי, וכתיבת 'שבעה ספרים' היא הגבול! אל תתנו לנו לפתוח בתי ספר ב'אסיה
עדיין! מה לומר, אנחנו 'אסיה' משחקים משוגעים מדי, זה יפריע לאיזון של העולם
הקסום! הסופרת, ג'יי קיי רולינג, אמרה בראיון בלעדי, אם נפתח בית ספר ב'אסיה,'
נהרוג את וולדמורט לפני שהספר הראשון יסתיים! עם זאת, אני אישית חושב שזה לא
יהיה כל כך מהר. אבל לפני אמצע הספר השני, הרגנו את וולדמורט, וזה נכון! אז כן, כל
הספרים השבורים של הבוס נכונים.'
הנערה, בלי לחכות לילד, תפרה את בגדיו, והאדם שלא עצר את המחט עד כה, שאל.
הנערה אמרה, 'אימה, אני יודעת, את רוצה לשאול אותי, בנים, איך האבות המפוארים
כתבו, אותם 'חוקים' מפוארים. מה שאני מתאר הוא להיות ישיר, ולא אתעסק בנושא.'
הנערה, המשיכה, ענתה לילד, שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, ואמרה,
אימה, על האדרת ה'חוק,' כפי שהוא כתוב. יש 'שתי דרכים'".
הנערה, המשיכה, חייכה, ענתה לילד, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, ואמרה,
הסוג הראשון, הבוס, ישב על שטיח הצמר הקרוע שלו, שתה תה, וקרא אותו, העתיק'
אותו, ואז הראה אותו לבוס לסקירה. רק כשהבוס מרוצה תוכל לעשות את זה.'
הנערה, המשיכה, חייכה במרירות, ענתה לילד, תפרה את בגדיו, והאדם שלא הפסיק
לדקור עד כה, אמרה, 'הסוג השני אלים יותר. בוס, תלחץ ישירות, כתב היד שלהם זהה
לשלי.'
ילד, בדיוק עומדת לדבר.
הנערה אמרה בקלילות, אמרה, 'אימה, אהובתי, אחרת, את חושבת שהאנשים עצמם,
שיצרו את החוקים שלהם,' לא הראו את זה לבוס! אני לא עברתי, אם הבוס הסכים'!
לפי ההבנה שלי על אותו משוגע עתיק, הוא עלול לפוצץ את כולם כמו דינוזאור!"
הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, המשיך לשאול את הילדה שאלות. היא

שאלה, 'הילדה, אלוהים, מאוד רצינית ורצינית, למה הילדה מדברת עם אלוהים כל כך עזה, ועדיין יכולה לנזוף באלוהים?'
הנערה הביטה חזרה, והאיש שישב על השטיח, משחק, הוא, בעל הצעצוע המבריק, נשף.
הנערה, עם חיוך עוקצני, ענתה לילד שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, היא אמרה, 'אימה, כי הוא, ממש מעצבן! זה שוב מטורף! זה בסדר, איזה סוג של 'מתח דרמטי' יש לך?! אני מבולבל, אני לא מצליח לסיים את זה. אז הסבלנות שלי אזלה!'
הנערה, עם חיוך עוקצני, המשיכה לענות על שאלת הנער, תיקנה את בגדיו, והאדם שלא הפסיק לדקור עד כה אמרה, 'אימה, למה אני מעזה לקלל אותו? אני רק זוכר ששברתי את ראשו עם לוח קודם! עכשיו כן, הוא, קלל, אני חושב, מאוד מנומס! יתרה מזאת, יש לו מוח מוזר, נזפתי בו, וככל שהוא נזף יותר, הוא נהיה מאושר יותר, אז קראתי לו 'משוגע עתיק,' שזה פשוט 'אבחנה רפואית'.'
אלוהים, יושב על השטיח השבור, מחייך כמו אידיוט.
הנערה הביטה בו, וגלגלה עיניים לרווחה.
הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, המשיך לשאול את הילדה שאלות. היא שאלה, 'ילדה, אז, 'גן עדן' ו'גיהנום' באמת קיימים?'
הנערה, בתגובה לילד, תפרה לו את הפלקט, והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה אמר, 'אימה, כן, 'שתיים' הן שניהם 'אמיתיים'.'
הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, המשיך לשאול את הילדה שאלות. היא שאלה, 'ילדה, אחרי שתמות, את רוצה ללכת ל'גן עדן'?'
הנערה, מהספה, נבהלה, קפצה ונופפה בפראות, ידיה פחדה, ענתה לילד, תפרה את הפלקט, והאדם שלא הפסיק לתפור עד עכשיו, אמרה, 'אוי אלוהים! אני לא רוצה ללכת ל'גן עדן!' אני לא רוצה ללכת למקום מפחיד כזה!'
הנער והוא תפרו לו את הפלקט, והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה הביע חוסר הבנה.
הנערה, בהתלהבות, ענתה לילד, תפרה את בגדיו, והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה אמר, 'אימה, הנה העניין, כשהייתי בחיים, הקשבתי לבוס כל היום, כל היום, כל היום כל היום, כל היום, כל היום, בלי סוף! ואז, בקושי רב, סוף סוף מתתי! אני לא רוצה 'להמשיך' ולחיות עם אותו משוגע עתיק!'
הילד והאיש שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור שאלו את הילדה, והם שאלו, 'אז ילדה, אם את לא הולכת ל'גן עדן,' לאן את הולכת?'
הנערה סוף סוף נרגעה, התיישבה על הספה, לקחה לגימה מהתה וענתה בטון תקיף, עונה לילד ואליו, תופרת את בגדיו, ועדיין לא עצרה את המחט, אמרה, 'אימה, אני הולכת ל'גיהנום,' כי שקט ואף אחד לא מדבר שטויות.'
ואז, הילדה הוסיפה בקול נמוך, ואמרה, 'בכל מקרה, הנה, אני כבר מכירה את זה!'
הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, המשיך לשאול את הילדה שאלות. היא שאלה, 'אז, ילדה, את רואה את ה'עתיד'?'
הנערה נאנחה וענתה לילד, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, היא אמרה, 'אימה, בתיאוריה, כן. עם זאת, אני לא מעוניין ולא רוצה לדעת! לכן, אני אף פעם לא הולך לראות או רוצה לדעת. לא לדבר על עזרה לאחרים לקרוא אותו, או אפילו לענות על שאלות של אחרים.'

הנערה, שהמשיכה לענות לילד, תפרה את בגדיו, ועדיין לא הפסיקה לדקור, אמרה,
אימה, תני לי לספר לך, המשוגע העתיק הזה באמת משוגע! הוא, בכל רגע, יכול'
לכתוב מחדש את התסריט! אז זה חסר טעם לדעת. יתרה מזאת, כתיבת התסריט
מחדש היא עניינו של המשוגע העתיק! אני לא רוצה לקרוא את התסריט שכתב אותו
משוגע עתיק! אני רק אחד, 'עבד נצחי.' אז, לא משנה מה הוא יכתוב, אני אעשה את
שלי, וזה בסדר.'

ואז, הילד, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, המשיך לשאול את הילדה שאלות. היא
שאלה, 'ילדה, אבל, אלוהים, הוא הכל-יכול, נכון?'

הנערה נאנחה וענתה לילד, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, היא אמרה, 'אימה,
בתיאוריה, כן. אלוהים, בתיאוריה, הוא כל-יכול.'

הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, המשיך לשאול את הילדה שאלות. היא
שאלה, שאלה שגרמה ליבה לשבור את הלב של הילדה.

הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, המשיך לשאול את הילדה שאלות. היא
שאלה, 'ילדה, אבל, אם, אלוהים הוא הכל-יכול. אז למה הוא לא הצליח לעצור את
הספירה לאחור של אותה מאה שנה להפוך את השעון על פיו? שימוש בברזל ואש
כשפה, באמצעות נאומים, התוכנית לבניית בית שריפה. בשנה ההיא, השמיים סירבו
לנשום, והאדמה לא העזה לתעד את צעדיו.'

הנער, שעדיין לא הפסיק לתפור את בגדיו, רעד בהדרגה והמשיך לשאול את הילדה
שאלות. היא שאלה, 'ילדה, אם אלוהים הוא הכל-יכול. למה, הוא, לא הצליח לעצור
זאת, באותה שנה, הרוח שטפה מהצפון, סחפה את השם, השפה והריח של בית
האבות. בסופו של דבר, נותר רק אפר. הייתה עיר שנשרפה שלוש פעמים, ובפעם
השלישית, אפילו שם האל, כבר לא הוזכר.'

הילדה, לעומת זאת, הייתה בביתו של הבחור, תופרת את בגדיו, והאדם שלא הפסיק
להציק עד כה כבר בכה לפני שסיים לדבר.

נראה שהנערה ידעה מזמן שהשאלה הכואבת הזו תישאל.

הנערה, נושמת עמוק, עם דמעות בעיניה וקול רועד, ענתה לילד, שתיקן את בגדיו ולא
הפסיק לתפור, היא אמרה, 'אימה, התשובה לשאלה הזו היא הדבר ה'יקר ביותר' שאני
מרגישה כשאני עובדת, אלוהים, אבל זו גם החלק 'הכי אכזרי'.'

ילדה, קחי נשימה עמוקה שוב, היא ניסתה בכל כוחה להימנע מדמעות ליפול.

הנערה, בקול רועד, ענתה לילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, היא אמרה,
'אימה, התשובה לשאלה הזו היא בגלל 'רצון חופשי'! אני תמיד יכול לבחור 'לא'
ו'הרצון החופשי' הוא, אלוהים, 'היחיד,' 'הבלתי ניתן להחלפה'!'

קולה של הילדה, רועד יותר ויותר, המשיך, עונה לילד, תיקן את בגדיו, והאדם שעדיין
לא הפסיק לתפור אמרה, 'אימה, אלוהים, לא ציפיתי לזה אז, 'רצון חופשי.' זו
שהצליחה להחזיר את השעון לאחור בספירה לאחור של המאה ההיא. שימוש בברזל
ואש כשפה, באמצעות נאומים, התוכנית לבניית בית שריפה. אני לא יכול לעצור את
השנה ההיא, השמיים מסרבים לנשום, האדמה לא מעזה לתעד, את אנשי צעדיו,
שימוש כזה.'

הילדה, עובדת קשה, שולטת, ממשיכה, דמעות זלגו, המשיכה, עונה לילד, תיקנה את
בגדיו, ועדיין לא הפסיקה לדקור, אמרה, 'אימה, אלוהים, לא ציפיתי אז ש'בני אדם'

יוכלו להיות 'שטיפת מוח' כל כך 'צייתנים בעיוורון.' במילותיו של אבא הפסיכולוגיה האהוב עליי, פרויד, זה נקרא 'התנהגות עדר.' אבל בשבילי, זו הייתה 'רצון חופשי,' זמן 'מוגדל אינסופית.''

הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, המשיך לשאול את הילדה שאלות. היא שאלה, 'אז, ילדה, את מקבלת תשלום על העבודה שלך למען אלוהים?''

הנערה, במעט, קימטה את מצחה, ענתה לילד, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, ואמרה, 'אימה, זה, 'תיאורטית,' שם.'

הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, המשיך לשאול את הילדה שאלות. היא שאלה, 'אז, ילדה, איזה 'פרס' את מבקשת מאלוהים?''

הנערה, מחייכת במרירות, עדיין מקמטת את מצחה, ענתה לשאלת הילד, תיקנה את בגדיו, ועדיין לא הפסיקה לתפור, אמרה, 'אימה, תמיד אבקש רק דבר אחד, אלוהים, חירות!' אבל אחרי כל כך הרבה גלגולים, אותו משוגע עתיק לא נותן לי חיים או' מוות.'

הנערה, שעדיין חייכה במרירות, המשיכה לקמט את מצחה, וענתה לילד שתפר את בגדיו ולא הפסיק לדקור, ואמרה, 'אימה, אז, מאוחר יותר, אותו משוגע עתיק שאל אותי איזה 'פרס' אני רוצה. פשוט עניתי, 'אני לא רוצה כלום.' חשבתי, אולי בגלל זה אני ממשיך להכות את המשוגע העתיק ההוא. הוא לא העז לומר כלום.'

הנערה, עדיין מחייכת במרירות, המשיכה, עונה לשאלת הילד, שתפר את בגדיו ולא עצר את המחט, אמרה, 'אימה, יש הרבה פעמים, אני יודעת, יש הרבה דברים שרק אני יכולה לעשות. למרות שלא תמיד, אני מבין את ה'ילמה.' פשוט כשאתה מתחיל לעשות דברים, זה מוזר, 'מאוד קל.' יותר מזה, אני לא רוצה את הכסף המסריח של הבוס. מי שלא רוצה כסף הוא היקר ביותר! לכן, אותו משוגע עתיק יכול לאכול רק את אגרופיי.'

הנער, שתפר את בגדיו ותיקן את בגדיו, עדיין לא הפסיק לדקור ועדיין לא דיבר.

הילדה, שהביטה למעלה, הביטה בילד, והם חייכו זה לזה באהבה.

הנערה, בטון חסר אונים, אמרה לילד, שעדיין לא הפסיק לתפור את בגדיו, ואמרה 'אימה, אני יודעת, את רוצה לשאול אותי, באילו נסיבות אני 'מקבלת' את ה'משימה' שנתן הבוס?'

הנער, איתו, תפר את בגדיו, והאדם שעדיין לא הפסיק לתפור נבהל פתאום, כאילו מחשבותיו נחשפו.

הנערה רק חייכה וענתה לשאלת הילד, שעדיין לא הפסיק לתפור את בגדיו, היא אמרה, אימה, את רוצה לדעת באילו נסיבות אני 'אקבל' את ה'משימה' שהבוס הטיל עליי. אני אדם שלוקח על עצמו 'משימות' ומתבונן רק ב'מצב רוח!''

הנערה, שעדיין מחייכת, המשיכה, עונה לילד, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, אותו משוגע עתיק, כשבאת לחלק לי 'משימות.' אם אני במצב רוח טוב אני עושה את זה, 'אל תסתכל על המחיר,' ואני לא רוצה לדעת! אבל אם אני במצב רוח רע, אותו משוגע עתיק, לא משנה כמה כסף הוא ייתן לי, אני לא אעשה את זה! אז המשוגע העתיק יכול היה רק להסתובב לידו ולהמשיך לחשוב על זה. פשוט חשבתי שלא שמעתי את זה. עד שהמשוגע העתיק קרא אותו ויתר. הוא, הוא יצא מפה!''

ילד, זה שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור תפרים, היה אותו אדם, ועדיין לא דיבר.

הנערה, שהרימה שוב את מבטה, הביטה בילד, והם, שוב, יחד, באהבה, חייכו.
הנערה, שעדיין מחייכת, אמרה לילד, שלא הפסיק לתפור את בגדיו ולא הפסיק לתפור,
היא אמרה, 'אימה, אני יודעת, את רוצה לשאול אותי, האם אני 'כרגע,' האם אני
'לוקחת על עצמי' משימות ו'למה.' וה'פרס' שלי.'
הנער והוא תיקנו את בגדיו, והאדם שלא הפסיק לדקור עדיין לא דיבר.
הנערה, שהרימה שוב את מבטה, הביטה בילד, והם, שוב, יחד, באהבה, חייכו.
הנערה, שעדיין מחייכת, המשיכה, ענתה לילד, תפרה את הפלאקט שלו, והאדם שלא
הפסיק לתפור עד כה, אמרה, 'אימה, כן! כרגע אני במצב של 'משימה.' וה'משימה' שלי
היא, 'אלוהים, הילד הכי קרוב ללב.' ו'מצא הכל, אותו סימן כמו משפחת הילד.''
הנערה, בטון חסר אונים, המשיכה, עונה לילד, שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק
לתפור, אמרה, 'אימה, ה'סימן' הזה, בוס, חרוט על 'ליבי' בשבילי. אז אני לא צריך
להכיר בזה. כי, אני יודעת, כולם מגיעים מ'צבע השושלת' של משפחת הבנים, והשושלת
תזרח.'
הילדה, בטון שלה, עדיין מעט חסרת אונים, המשיכה, עונה לילד, שתיקן את בגדיו
ועדיין לא הפסיק לדקור, היא אמרה, 'אימה, אמר המשוגע העתיק, הוא, על 'לבי,' צייר
עבורי את 'סימן משפחת הילד.' המשוגע העתיק אמר שהמשפחה הזו היא, אלוהים,
שהשתמש בו, 'החפץ האהוב,' כדי לברוא, כשהוא יצר את האדם! לכן, עליי להעניק את
הכל' וה'הגנה' שלי, אמר לי המשוגע העתיק. לגבי הסיבה שלקחתי על עצמי את'
ה'משימה' הזו, אני חושבת שזה פשוט כי באמת, 'אני אוהבת את הילד הזה מאוד, אני
אוהבת אותו מאוד!' לגבי החלק של 'תגמול,' כשחתמתי על החוזה, לא הסתכלתי עליו!
לא אכפת לי! אפילו לא הסתכלתי עליו, ואחרי שחתמתי, זרקתי עליו את המשוגע
העתיק, את עט הנוצה המרופט, ויצאתי, והלכתי ישר לבצע את המשימה.'
הילד, איתו, תיקן את בגדיו, ושניהם עדיין היו מעט בהלם.
הילד, איתו, תפר את בגדיו, והשניים שתקו זמן רב בו זמנית.
ואז, בטון עדין מאוד, שאל את הילדה שאלה. הוא שאל, 'ילדה שלי, תזכרי, אמרתי לך
קודם. ה'שם' שלי הוא זה שתפר לו את הפלקט ועדיין לא הפסיק לתפור. הקול שלימד
אותה להתפלל לא נשמע במשך שנים רבות. הוא עזב את העולם היפה הזה שלושה
חודשים לפני שנולדתי.'
הנער הביט בילדה, והם, מלאי אהבה זה לזו, חייכו.
הנער, בטון עדין יותר, המשיך, שואל שאלות את הילדה. הוא שאל, 'ילדה שלי, תזכרי,
אמרתי לך קודם. אני זו שתפרה לו את הצווארון ועדיין לא הפסקתי לתפור. תן את
שמי' למי שלא נשמע במשך שנים רבות על ידי הקול שלימד אותה להתפלל. ובסוף',
מתווסף 'המשך החיים.' זו אחת המתנות 'הקדושות ביותר' תחת הברית.'
הנער, בטון עדין יותר, המשיך, שואל את הילדה שאלות. הוא שאל, 'ילדה שלי, תזכרי,
אמרתי לך קודם. אני זו שתפרה לי את הפלקט ועדיין לא הפסיקה לתפור. מאז שהייתי
קטן מאוד, היא תמיד אמרה שהיא רואה בי בבירור את קולו של האדם שלימד אותה
להתפלל, את ה'דמות' של האדם שלא נשמע כבר שנים רבות. היא אמרה, הדרך שבה
אני הולכת, הדרך שבה אני אוכלת, ואפילו הדרך שבה אני חושבת. היא רואה בי כל
הזמן את הקול שלימד אותה להתפלל, את ה'דמות' של האדם שלא נשמע כבר שנים
רבות.'

הנער, בטון עדין יותר, המשיך, שואל שאלות את הילדה. הוא שאל, ״ילדה שלי, לפי
התיאורים שלי על ידי האדם שתפר לי את הבגדים ועדיין לא הפסיק לתפור. אז, אני
״?הוא׳
הנערה, שהביטה בילד, חייכה וענתה לו בעדינות, ׳אהובי, ׳התשובה׳ לשאלה הזו. כל
״?אחד במשפחה שלך. לא, תמיד ״ידעת
!הנער הביט בילדה, וברגע אחד, עיניו הבהבו באור
.הנער, נרגש, אמר לו שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור
הנער, נרגש, כמעט קפץ, הוא היה נרגש, הוא אמר לו מי תפר את בגדיו ולא הפסיק
לתפור, הוא אמר, ׳אימה, ילדתי אמרה, ׳הנשמה׳ שלי היא הקול שלך שלימד אותך
״!להתפלל, זו שלא נשמעו שנים רבות
,הילדה, מיד, הרימה את מבטה בהפתעה, קפצה מהספה, נופפה בידיה בהיסטריה
אמרה לנער בפאניקה, היא אמרה, ׳אהובי! לא אמרתי כלום! שאלת אותי ׳שאלה,׳ ואני
פשוט ׳עניתי בכנות.׳ עם זאת, לא ׳אמרתי את זה ישירות!׳ אל תפגע בי! באמת לא
״!אמרתי כלום
,ואז, הילד, שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, שאל את הילדה שוב, והיא שאלה
ילדה, כי אלוהים ברא את כל הדברים. אז למה לא כל העולם שייך לאלה שחתמו על׳
״?ברית הנשמות׳ לנצח׳
הנערה, נושמת עמוק ודיברה בכנות, השיבה לילד, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור
עד כה, ואמרה, ׳אימה, אני מתנצלת בפנייך קודם, ולא התכוונתי לפגוע בהסבר שלי
.׳אחר כך. עם זאת, הסברתי את זה בצורה עממית. ככה, זה קל יותר להבין
,הנערה, שוב, נשמה עמוק והמשיכה בטון כן, עונה לשאלת הילד, תיקנה את בגדיו
והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה, אמרה, ׳אימה, הנה העניין. באותו זמן, המשוגע
העתיק היה עסוק ביצירת ׳גן עדן׳ שלו. אנחנו באסיה גם פתחנו ׳שרת.׳ אז יש לנו גם
.׳בוס׳ משלנו. עם זאת, יש לנו הרבה בוסים והם גם מאוד מבולגנים׳
הנערה, שוב, נשמה עמוק, עדיין בטון כן, המשיכה, ענתה לילד, תיקנה את בגדיו, ועדיין
לא הפסיקה לתפור, היא אמרה, ׳אימה, אבל אם את רוצה לדעת, איזה ׳בוס׳ יש לו הכי
.׳הרבה ׳אנשים.׳ אני אענה לך, עדיין, המשוגע העתיק
הנערה, שוב, נשמה עמוק, עדיין בטון תקיף, המשיכה, ענתה לילד, תפרה את הפלקט
״!שלו, ועדיין לא הפסיקה לתפור, אמרה, ׳אימה, הנה העניין. בוס,׳ יש גם ׳שלבים
,אפשר לדמיין שהמטורף העתיק הוא ה׳יושב ראש,׳ והאחרים ניתנים ליושב ראש
באמצעות ׳תחומים׳ ו׳מחלקות׳ שונים. זו הסיבה שהרשומות של ׳בראשית׳ בכל
.׳הדתות ברחבי העולם דומות
,ואז, הנער, שעדיין לא הפסיק לתפור את בגדיו, שאל את הילדה שוב, והיא שאלה
״?ילדה, את לא מדברת את שפת אלוהים, אז איך את מתקשרת עם אלוהים׳
.חיוך גדול הופיע על פניה של הבחורה, כאילו סוף סוף מחכה לשאלה הזו
,הנערה, מחייכת, ענתה לילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, היא אמרה
אימה, הנה העניין. המשוגע העתיק הזה, בעצם, ׳אין מגבלת שפה!׳ לכן, אם יש אדם׳
בעולם שמדבר שפה אחרת, פתאום רוצה ׳להתפלל׳ לאותו משוגע עתיק. כל אחד יכול
,להשתמש בשפה שלו. לאחר סיום התפילה, היא תהפוך ל׳אות בלתי נראית.׳ לאחר מכן
.גבריאל והאחרים היו נוסעים לכל רחבי העולם לאסוף את ה׳מכתבים׳ ולהחזיר אותם

אז תניח את זה על שולחן הבוס.׳
הנערה, עדיין מחייכת, המשיכה, ענתה לילד, שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, היא אמרה, ׳אימה, הנה העניין. אפשר גם להבין שאנשים שמדברים כל שפה מוכנים ׳בכנות לאהוב את המשוגע העתיק הזה. המשוגע העתיק הזה ייקח את הכל. לכן, אותו משוגע עתיק דיבר אליי בשפה ש׳הבנתי.״
הנערה, בקול נמוך, חשקה שיניים בעוצמה שרק היא יכלה לשמוע, והוסיפה, ׳פשוט המכתבים האלה נערמים גבוה יותר מהר סיני! המשוגע האחרון, לא קראתי אפילו מכתב אחד, זהו!״
ואז, הילדה, שהביטה למעלה, עדיין מחייכת, המשיכה, עונה לילד, שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, ואמרה, ׳אימה, הנה העניין. המשוגע העתיק גם נתן לי כמה שדרוגים,׳ בדומה למושג של ׳עדכון תוכנה.׳ כך, זה הופך ל׳נוח יותר׳ עבורי להקשיב׳ לאותו משוגע עתיק, שטויות ו׳קריאה!״ עם זאת, יש עוד ׳שפה שאינה שייכת לעולם הזה,׳ והמשוגע העתיק גם ׳התקין׳ אותי! עם זאת, לעיתים קרובות אני מתיימר שאני לא מבין או לא שומע. אחרת, אותו משוגע עתיק, ברגע שהנושא ייפתח, אולי לא אשן שלושה ימים!״
אז הילד, איתו, תיקן את בגדיו, וזה שעדיין לא הפסיק לדקור, שאל את הילדה, והם שאלו, ״ילדה, אז, האם המשיח יבוא?״
הנערה הייתה המומה לרגע, היא הרימה את מבטה והביטה בילד שמחזיק את המיקרופון, עם רמז של חוסר אמון בעיניה. היא ניקתה את גרונה.
הנערה, רועדת וזהרת, השיבה לילד, ואיתו, זה שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמרה, ׳אימה, ילד. אני מתנצל שוב, וההסבר שלי אחר כך, אני עדיין לא מתכוון לפגוע. אבל, אתה בטוח, רוצה לדעת, את התשובה לשאלה הזו? הרשה לי להזכיר לך שזה ׳קופסת פנדורה,׳ אתה באמת רוצה לדעת את התשובה?״
הילד והוא, שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיקו לדקור, אמרו בהתלהבות שהם רוצים לדעת את התשובה.
הנערה, ככל שיכלה, התייצבה, ניסתה להיות רגועה, וענתה להם, ׳אם זה ׳חלק,׳ זה אמור להיות מאוד מהיר.׳
באותו זמן, הילד והאיש שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור בו זמנית, המשיכו לשאול את הילדה, והם שאלו, ״ילדה, ומה אם זה לא ילך טוב?״
הנערה, עדיין, ככל שיכלה, התייצבה, ניסתה להראות רוגע, וענתה להם, ׳אם הדברים לא ילכו טוב... אולי, לפחות, עוד אלף שנה. אולי, אף פעם!״
הנערה, רועדת, בטון זהיר, שאלה רטורית, הילד והוא, תופרים לו את הפלקט, והאדם שעדיין לא הפסיק לתפור, שאלה, ׳אימה, ילד. אפשר לשאול, מהו ה׳משיח׳ שאתה מצפה לו?״
הילד, איתו, שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, ענה לילדה ואמרו, ״ילדה, המשיח, תביא שלום וצדק בימי אחרון. ו׳לבנות מחדש את המקדש.׳ העם הנבחר עם אלוהים חוזר ל׳ארץ המובטחת!׳ וזה ייקח כולנו כדי ׳ללכת לגן עדן יחד באותו זמן!״
הבעת פניה של הילדה הייתה מבולבלת מאוד.
הנערה, עדיין, רועדת, עדיין, בטון זהיר, שאלה רטורית, הילד והוא, תופרים לו את הדק, האדם שלא עצר את המחט עד כה, אמרה, ׳אימה, ילד. אני מתנצל שוב,

וההסבר שלי אחר כך, אני עדיין לא מתכוון לפגוע. האם אוכל לשאול אם 'הארץ המובטחת' היא הבוס, כפי שנכתב בספר, כלומר 'הארץ הזורמת בחלב ודבש'?"

הילד ותנה תפרו לו את הבגדים, והוא עדיין לא הפסיק להציק לו. באותו זמן, כשהשיבו לבנות, הן אמרו, 'כן! הנערה היא זו שנכתבה בספר, 'הארץ המובטחת' ש'זורמת חלב ודבש'!"

הנערה, רועדת, הרימה את הטלפון הנייד שלה, פתחה לאט את מפת הגוגל שלה.

הנערה, בזהירות, לקחה את הטלפון ביד ימין, ופנתה את מסך הטלפון אל הילד, ענתה לילד ולו, תפרה את הפלאקט שלו, ומי שלא הפסיק לתפור עד כה אמרה, 'אימה, ילד.

אני מתנצל שוב, וההסבר שלי אחר כך, אני עדיין לא מתכוון לפגוע. עם זאת, מה שאתה אומר, הארץ שבה אבותינו יצאו במדבר ונשבעו שבועותיהם, עדיין מחזיקה בחוזקה בעט הגורל. האם לא 'הארץ המובטחת זורמת בחלב ודבש' 'מתחת לרגליך,' 'מה שאתה דורך עליו,' 'הארץ?"

הנערה, עדיין, רועדת, עדיין, בטון זהיר, שאלה רטורית, הילד והוא, האדם שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, היא שאלה 'אימה, ילד. אני מתנצל שוב, וההסבר שלי אחר כך, אני עדיין לא מתכוון לפגוע. סליחה, אני חושש, האם שמעתי לא נכון? האם כולם 'ילכו לגן עדן' בעתיד?'

הנער תפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, ובאותו זמן ענה לילדה, 'ילדה, לא, זה מה שהספר אומר, כולם, 'לכו לגן עדן יחד באותו זמן!"

הנערה, עדיין רועדת, עדיין, בטון זהיר, ענתה לילד ולו, תפרה את בגדיו, ועדיין לא הפסיקה לתפור, אמרה, 'אימה, ילד. אני מתנצל שוב, וההסבר שלי אחר כך, אני עדיין לא מתכוון לפגוע. עם זאת, אני ממש מצטער. כי אני לא יכול לענות על השאלה הזו.'

הנערה, מבולבלת, הביטה בבוס שישב על השטיח השבור לידה, שותה תה אלוהים, רק שותה תה ולא מדבר.

הנער, שעדיין לא הפסיק לתפור את בגדיו, שאל את הילדה שוב, והיא שאלה, 'ילדה, כי אנחנו האנשים שחתמו על 'ברית הנשמות' לנצח. מדוע תמיד יש אנשים שמזמזמים לעיתים קרובות 'תשעים ותשעה שמות אלוהים' בשפתיהם, אבל תמיד יש אנשים שמדליקים אש מתחת לאוהלו של אלוהים, אבל 'לא למען הפולחן,' אלא ל'שריפה?"

ילדה, פתאום. מזיכרונות עמוקים, נמשכתי אחורה.

הנערה, שלגמה מתה נענע, חייכה במרירות, והמשיכה לענות לשאלת הילד, תיקנה את בגדיו, והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה, אמרה, 'אימה, למעשה, הנושא הזה, הבוס ואני דנו בו פעמים רבות. אבל אנחנו תמיד לא מצליחים להבין את זה.'

הנערה, ממשיכה לחייך במרירות, ענתה לשאלת הילד, תיקנה את בגדיו, והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה, אמרה, 'אימה. אני מתנצל שוב, וההסבר שלי אחר כך, אני עדיין לא מתכוון לפגוע. תן לי להסביר את זה כך. אתה יכול לדמיין שהמשוגע העתיק ייסד משפחה של ספרים, הטברנקל ודרך הקטורת, מאחורי החומה המערבית. הקבוצה שעדיין מקשיבה. זהו המושג של 'משרד ראשי.' אז, אלוהים, מה זה 'מה שהכי נחוץ?"

הנערה הביטה בילד שלא הגיב ובאדם שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור.

הנערה, אחרי הפסקה של כמה שניות, חייכה, המשיכה, ענתה לילד, שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, היא אמרה, 'אימה, אלוהים, מה שהכי נחוץ זה 'אנשים ו'קטורת.' אפשר גם להבין למה 'גוגל' היא החברה הגדולה בעולם? זה כי הוא משתמש

בהכי הרבה 'אוכלוסייה.''
הילדה, שעדיין חייכה במרירות, התיישרה, המשיכה, חייכה, ענתה לילד, תיקנה את בגדיו, ועדיין לא הפסיקה לתפור, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. אותו משוגע עתיק החשבון המקורי' שלו, הוצב על ידי 'עמו שלו' 'הגבלות גאוגרפיות,' ומיקומו הקניין' הרוחני היה קשור ל'החומה המערבית.''
הנערה, עדיין מחייכת במרירות, הזדקפה שוב, המשיכה, חייכה, ענתה לילד, תפרה את בגדיו, ועדיין לא הפסיקה לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. אז, מאוחר יותר, המשוגע 'בעצמו. ואז, שלחו 'רוח לא מוצלחת 'VPN' העתיק לא נותרה לו ברירה אלא לבנות לטייל בכל העולם ולפתוח 'שרת תחנת משנה' עבור אותו משוגע עתיק! בשפות שונות, פתחו שידור חי עולמי ושאבו את 'קטורת העולם.' אז, המשוגע העתיק שלח את השם שנכתב אך הושמח, 'הרוח המסכנה,' לצאת ולהקים 'ענף.' נוח לאותו משוגע עתיק למצוץ לאנשים את הראש!''
הילדה, המביטת, הילד שעדיין לא הגיב, וזה שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור.
הנערה, עדיין מחייכת במרירות, התיישרה, המשיכה, ענתה לילד, תפרה את בגדיו, ועדיין לא הפסיקה לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. לכן, הבוס ואני. אני תמיד לא מבין למה תמיד יש אנשים שמדליקים אש מתחת לאוהל של אלוהים, לא בשביל פולחן, אלא בשביל שריפה.'
הילדה פתאום התחילה לצחוק, התיישרה, המשיכה, ענתה לילד, תיקנה את בגדיו, ועדיין לא הפסיקה לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. לדעתי, 'הללויה,' כולם שם 'בוא והולך,' 'כולם,' מושר לאותו משוגע עתיק. כנראה שזה הרעיון'.'
הנערה הביטה בילד שעדיין היה המום, ובאדם שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור.
הילדה, שוב, לקחה לגימה מתה נענע, ניערה את גרונה, יישרה את גופה, המשיכה, ענתה לילד, תיקנה את בגדיו, ועדיין לא הפסיקה לתפור, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. אני למרות שלא קראתי את ספריך. מעולם לא קיבלתי את השכלתך. אבל באתי מספינת דיג בארץ השמש העולה, תחת 'מערכת הדת של גלימות רומיות ואוהבי סיגריות וכלי זהב' והייתי תחת סמכות הוותיקן. אפילו הסוכנות הממשלתית המקומית הגבוהה ביותר אינה זכאית לדבר, למדתי רפואה באוניברסיטה כזו.'
הילדה, שוב, לקחה לגימה מתה נענע, חייכה במרירות, והמשיכה לענות לשאלת הילד, תיקנה את בגדיו, ואמרה, 'אימה, הנה העניין. אני יודע שהברית החדשה חייבת להיות מבוססת לחלוטין' על התנ״ך! אם לא, 'התנ״ך,' אז היא 'בלתי מובנת לחלוטין' או אפילו' קריאה,' 'הברית החדשה.' נכון'?''
ילד, וזה שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור. עדיין אין תגובה.
הילדה, שוב, לקחה לגימה מתה נענע, חייכה במרירות, והמשיכה לענות לשאלת הילד, תיקנה את בגדיו, ואמרה, 'אימה, הנה העניין. למרות שלא חינכתי על ידך, לא אקרא את הכתובים. אני לא רוצה להקשיב לאותו משוגע עתיק. ממש לידי. כי אני רוצה להראות את עצמי. תקרא לי את זה. עם זאת, אני יודע ש'גוף' לא יכול להיות בלי 'כלי דם.' כמו 'אמונה,' היא לא יכולה להיות ללא 'שורשים.''
הנערה הביטה בילד, והוא תפר את בגדיו, ואת זה שלא הפסיק לדקור עד אז. השניים עדיין לא הגיבו.

הנערה, עדיין, חייכה במרירות, המשיכה לענות לילד, תיקנה את בגדיו, ואמרה, 'אימה,
הנה העניין. מכיוון ש'הברית החדשה' חייבת להיות 'מבוססת לחלוטין' על 'התנ״ך.' אם
אין 'התנ״ך,' אז הוא 'בלתי מובן לחלוטין' או אפילו 'נקרא,' 'הברית החדשה.''
הנערה, עדיין, חייכה במרירות, המשיכה לענות לילד, תיקנה את בגדיו, ואמרה, 'אימה,
'הנה העניין. אמרתי את זה בצורה ישירה יותר. אם אין 'התנ״ך,' אז 'הברית החדשה
היא בעצם ספר שבור ללא היגיון! אז, בתנאים כאלה. אז, אתם לא קשורים ל'אותו
בוס קבוצה?'! אני זוכר, האפיפיור תמיד אמר את זה.'
הילדה, מחייכת, המשיכה, עונה לילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, אמרה,
אימה, הנה העניין. בשפת האם שלי אומרים ש'שגשוג הקטורת' הוא שורש ה'כוח
האלוהי.''
הנערה, מביטה הצידה, עדיין יושבת על השטיח השבור ושותה תה, אלוהים, היא טפחה
על ידיה, כן, אלוהים, אמרה, היא אמרה, 'היי, נכון, בוס!?''
אלוהים, אוחז בידו הימנית, הוא תה הנענע שלו.
צוחק כמו אידיוט.
הוא, אומר
למרות שכן. אני לא ממש אוהב את האופן שבו אתה מסביר את זה'.
אבל אני חושב שההיגיון מאוד חדשני!
הללויה, הכול מושר לי!
אבל אתה באמת לא חושב כך.
אני, המלודיה כתובה מצוין, היא יפה?''
ילדה, בדיוק כמו שצריך, אלוהים, גלגלה עיניים.
הילד סיפר לו על האדם שתפר לו את הבגדים ועדיין לא הפסיק לתפור.
בפעם הקודמת, הילד והנערה רבו כל כך עד שכמעט נפרדו.
השניים, באותה תקופה, בממלכה שמתחת לכיפה הזכוכית, ניהלו ריב אלים מאוד.
באותו זמן, הילדה, כועסת מאוד, אמרה לילד שהיא עומדת לחזור לגבול הגלות
והכריזמה לבד.
הילד, באותה תקופה, היה החלטי.
הילדה, באותה תקופה, הייתה אפילו יותר נחושה בעיניה.
הנערה, מהממלכה מתחת לכיפה הזכוכית ועד לגבול הגלות והכריזמה, המסע הוא
קשה.
הרכבת הרגילה במקור, ללא אזהרה, התקלקלה 'שלוש פעמים.'
הנערה, נוסעת הרכבת שנסעה איתה, בדיוק כך, הושלכה על רציף הרכבת בעיירה קטנה
בלי אזהרה על ידי הרכבת, בלי אזהרה.
בכל פעם, כולם לא יודעים מתי זה יקרה. הרכבת הבאה הגיעה לאסוף אותם.
הקטע הזה היה במקור נסיעה של שמונה שעות בלבד ברכבת.
הנערה, לעומת זאת, לקחה שתים עשרה שעות להגיע לתחנת היעד שלה.
היום ההוא היה יום קיץ שמשי ומאוד שטוף שמש.
הילדה, לבד, גררה מזוודות כבדות ונשאה תיק גב כבד.
וזה, של הילדה, על זרועה השמאלית, תמיד תלויה, בגלל 'טרגדיה טובעת,' תיק מוכר.
זה היה תיק 'יד שנייה,' ילדה, לא אוהבת לקנות 'תיקים חדשים.'

התיק הזה נקרא 'סוויפטי' ו'אגייל.' גודל התיק הוא 30 ס'מ. כל התיק מעוטר במתכת זהב.

בתיק של הילדה תלויים כל הזמן שני 'קמעות בודהיסטיים' מתאילנד.

החלק הראשון הוא 'קלף יין' של 'רוח הנחש,' ה'חזית' של הקמע, במרכז 'רוח נחש חצי-אדם, חצי נחש,' גופה העליון דומה לזה של ילדה בשם שיפאנג, וגופה התחתון הוא זנב פיתון כחול. ילדה, שהיא במקרה 'נחש.' בחלק העליון של ידה השמאלית, היא החזיקה נחש כחול קטן,' והנחש הקטן היה כרוך סביב אצבעותיה. החלק העליון של גופה היה' חצי עירום,' רק עם צעיפים ורודים משי ושיער שחור ארוך, שכיסו את החלקים' המרכזיים, ועל כתפיה משני הצדדים היו סרטי גזה בהירים אדומים כדם רוקדים 'ברוח, ומסביב ל'דפוס רוח הנחש,' הצד העליון, השמאלי והימני היו קמעות 'סנסקריט שחורים.

על 'גב' הקמע, במרכז, יש צנצנת קטנה של 'שמן גופה,' משני צידי שמן הגופה 'שני כתבי זהב קטנים,' והתחתית מלאה ב'אדמת הקבר' של הנפטר, מעורבבת ב'חלק משערו של הנפטר' ו'אפר,' ובכל אחת מארבע הפינות, יש ארבע אבני 'אמרלד' ירוקות בגדלים שונים.

החלק השני הוא 'רוח שועל' 'קלף אותנטי,' 'כולו' התליון הוא '360 מעלות,' תמונה שלמה, כל התליון מציג את הצורה החדה של 'טופר השועל,' החלק העליון הוא 'ראש השועל הכסוף,' והחצי התחתון הוא 'זהב' 'טופר השועל.'

'שני הקמעות של הנערה הם שניהם מאחת ה'מתנות' של הילדה שפגעה ב'עוברי אורח קצרי מועד.

ילדה, אני מדבר ומדבר לעיתים קרובות עם שני ה'קמעות' האלה, ושלושתם חברים טובים מאוד.

התיק הזה הוא ילדה, תמיד, תיק כבד מאוד.

הילדה, ככה פשוט, התהפכה במשך שתים עשרה שעות.

באותו לילה מאוחר, היה חשוך, כאילו אין סוף.

הילדה פתחה את כל המזוודות שלה.

פתאום, הילדה ראתה קול מוזר שהוכנס לתפילה, שהיה משושלת הדם של הילד, המילים שלא נשרפו באש.

הקול ההוא, הוא הלך לאט אליו, כבר מתכופף על הרצפה, ידיו בחוזקה, מחבק את שתי ברכיו, משתמש בשיניו, בעוז, נושך בחוזקה, זרועו הימנית, כבר בוכה, ליד הילדה שכמעט התעלפה.

הקול הזה, הוא הלך לאט אל הילדה, הוא התכופף לאט, הוא כרע על הקרקע כמו הילדה.

הקול הזה, הוא התכופף לאט ימינה של הנערה,

הקול, לאט, שלח את ידו השמאלית, בעדינות, כמו ילד, נגע בראש הילדה, ואז, בשביל הילדה, סידר את השיער שפוזר על פניה בגלל הדמעות.

ואז, הקול, בידו השמאלית, על גב הילדה, החל להרגיע אותה בזמן שניחם אותה.

הקול הזה, הוא הוריד את ראשו, בעדינות, הביט בפניה של הנערה, ואז דיבר בעדינות, חייך, ואמר לילדה ואמר, "ילדה, אני יודע, את סובלת. אתה גם יודע שאתה שבור. עם זאת, הניצוץ שפעם הפקתי בידי אלוהים, אבל אני עדיין לא יכול להיות בטוח, בני, הוא,

הוא באמת, באמת, אני אוהב אותך מאוד, אני אוהב אותך מאוד! מעולם לא ראיתי את הבחור שלי, ילדה שאהבתי כל כך. אתה באמת ה'ראשון!' אתה גם תהיה ה'יחיד!' הבן שלי, הוא, מאוד, מאוד, צריך אותך!''
הקול ההוא, פתאום, קולו החל לרעוד, מחזיק את הדמעות, המשיך, ואמר לילדה, ילדה, אם את בדיק ככה, עזבי פתאום. ואז, ליבו של הילד ייפול מיד אל 'העולם השישי' שחווית פעמים רבות.'
הקול, קולו, רעד יותר ויותר, דמעותיו, שזלגו ללא שליטה, המשיך, ואמר לילדה אמר, ילדה, את זוכרת? העולם השישי? זהו עולם של חושך בלבד, רק ייאוש ונפילה' אינסופית.'
הקול, קולו, הפך לרעוד יותר ויותר, והוא פרץ בבכי, והמשיך, אומר לילדה, ''ילדה, את יודעת, אם הלב של הילד נופל, אז 'העולם השישי.' וואו, אתה תצליח, ולעולם לא תוכל לעזוב את העולם הזה לבד!''
הקול הזה, קולו, הפך לרעוד יותר ויותר, הוא פרץ בבכי, המשיך, ואמר לילדה, ''ילד, בני, הוא, כמוך, יש לו אחות 'נשמה תאומה,' שיכולה לתפוס אותו וליפול לנצח.'
הקול הזה, קולו, הפך לרעוד יותר ויותר, הוא פרץ בבכי, המשיך, ואמר לילדה, אמר, ילדה, את יודעת, היחידה בעולם שיכולה, במצב הזה, בעולם ההוא, לתפוס את כוחו' של הילד! נכון?''
הקול הזה, קולו, הפך לרעוד יותר ויותר, הוא ניגב את הדמעות על פניו בידו, המשיך, ואמר לילדה, אמר, ''ילדה, אלוהים, אני עדיין צריך אותך! גם האומה שלנו זקוקה לכם!''
הנערה, שבורה לב, צעקה על הקול הזה, ואמרה, 'למה אני! למה, למה, למה...'
הילדה, שבורה לב, המשיכה, צורחת על הקול הזה, אמרה, 'אני... אני רק 'גויי,' אני לעולם, לעולם, לעולם לא אתקבל! אבל אני צריך לשאת את זה שוב, שוב, שוב, את הילד שאני הכי אוהב, לפעמים כבד, כמו אבן, פעם, שוב, שוב, שוב. אני יודע, אני יודע, כל פעם, אני יודע, ילד, זה לא זדון, הוא פשוט מפוחד, הוא פשוט מגן באינסטינקט!''
הנערה, שבורת לב, המשיכה לצעוק על הקול ההוא, דמעותיה, בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, לא בחלקים, בחלקים, נופלות ללא הפסקה, היא אמרה, 'אבל, כל פעם, כל פעם, כל פעם, אותו משוגע עתיק! כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן שהסדר השתנה! לפעמים אני מעביר את המילים ה'הפוכות לגמרי' האלה, ואני בעצמי מרגיש 'מגוחך!' לא לדבר על הבחור שאני כל כך אוהבת! האם הוא לא יכול להיות מפוחד וטיפש?! האם הוא לא יכול להיות מפוחד!?''
הקול הזר שהוכנס לתפילה, המילה הלא שרופה באש. עיניו היו תקיפות, טון דיבורו היה אפילו יותר נחוש, כשהביט בעיני הילדה, אמר לילדה ואמר, ''ילדה, פעם! פעם אחת! פעם אחת! רק 'פעם אחת!' בבקשה תאמין לי, רק פעם אחת! רק! פעם אחת! אני אוכיח זאת לכל האומה. אתה, 'חייב להתקבל.''
הקול ההוא, בידיו הרועדות, אחז בעדינות בפניה של הנערה, הוא היה עדין, בידיו, ניגב את הדמעות על פניה.
הקול, ידיו, תפסו בכוח את כתפיה של הילדה. עיניו הבהבו בנחישות. הוא חיבק את הילדה חיבוק עמוק.
אז, הילדה בחרה להישאר.

זה הגיע מהשושלת של הנער, מהקול המוזר שהוכנס לתפילה, ומהמילים שלא נשרפו באש, והוא דאג מאוד שהילדה, לבד, תהיה שבורה עוד יותר אחרי הלילה הארוך.
אז, באותו לילה, הילדה ראתה את ה'מלאך' בפעם הראשונה!
וגם, ילדה, בחושך האינסופי, בפעם הראשונה, על ידי מלאך!
המלאך אמר, הוא גבריאל.
'ל'מלאך' יש 'שש כנפיים' וגופו, סביב כנפיו, מכוסה ב'עיניים,' הוא מסמל 'כל-יודע ו'קדושה.'
הילד סיפר לו את סיפורו של האדם שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור.
הנער גם סיפר לו שהאדם שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לדקור עד כה הייתה ילדה, לראשונה היא ראתה מלאך, והיא גם הייתה ילדה, ולראשונה, בחושך האינסופי ליוותה אותה 'מלאך.'
הילד המשיך וסיפר לו שהאיש שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לדקור עד עכשיו, אמר המלאך, שהוא גבריאל. ל'מלאך' יש 'שש כנפיים' וגופו, סביב כנפיו, מכוסה ב'עיניים,' הוא מסמל 'כל-יודע' ו'קדושה.'
הנער המשיך וסיפר לו שמי שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לדקור הוא זה שבא משושלת הדם של הילד, הקול המוזר שהוכנס לתפילה, והמילים הלא שרופות באש, והוא עזב את הילדה עבור הנער. אחרת, הבנים והבנות היו מופרדים מזמן.
באותה תקופה, הילד היה כמו 'אדם שונה לגמרי.'
'הנער הפך לעצבני מאוד, והאופן שבו דיבר היה פשוט 'שונה לחלוטין' מ'שני האנשים שהנערה הכירה.
בכל פעם, בנים ובנות, אחרי ריבים.
הבנים יהיו מאוד קפדניים ומספרים לבנות.
הילד אמר לילדה שהסיבה שהיא יכלה להישאר היא כי הוא נתן לה 'רחמים.'
הילד, לפעמים מצביע על אפה של הילדה, אמר בכעס,
הוא, אומר
「עכשיו אתה עדיין יכול להישאר כאן,
זה בגלל
אני נותן לך
רחמים.」
הילד תמיד אמר, כן, הוא, שינה את 'גורלה' של הילדה.
זה היה הילד שהביא את הילדה, מספינת הדיג בארץ הזריחה, לצד השני של החוף, שם היו הספרים והלהבות שזורים זה בזה, הארץ שבה השאיר את שמו ושרף אותו בידיו.
שתי הערים המובילות. הארץ שבה הגלות פוגשת כריזמה, והממלכה מתחת לכיפה הזכוכית.
הנער אמר לילדה שהוא דאג לה למקלט ולמזון.
לכן, בנים תמיד מזהירים בנות,
הוא, אומר
「אז
אתה צריך להיות מאוד אסיר תודה על מה שאני נותן לך.
אני לא רק נותן לך רחמים,

ואני גם נותן לך מקום לישון ואוכל לאכול. ⌟
הילדה, שתמיד חייכה במרירות והרימה גבות, אמרה לילד, 'תודה על הרחמים. אהיה מאוד אסירת תודה ואעריך את זה. ⌟
הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, שאל את הילדה שוב. היא שאלה, ילדה, הקול המוזר הזה משושלת הדם של הילד, שהוכנס בתפילה, ומילה לא שרופה' באש, תמיד איתם, ו. שומר עליה בשקט?''
לפני שסיימה לדבר, הקול המוזר שהוכנס לתפילה, שהגיע משושלת הילד, והמילים שלא נשרפו באש, השתמש בפיה של הילדה, בטון מעט כועס, אמר, 'מה הבעיה? כמובן!' זו שפה שבנות לא מבינות.
הילדה, בבקשה תמסור לילד, התרחשה בבניין ההוא, אבודה אך עדיין יושבת בשקט בעומק העיר, מחכה שמישהו יזכור את שמו. שם היו בעבר נסיכי מזרח אירופה וקול החוק, אך כיום רק הכתובת הרטובה בפינה עדיין ניתן לזהות. שם העיר, בשפה אחת, נושא משמעות של חור, אך בשפה אחרת הוא נשכח. בעיר ההיא, הסיפורים שקרו הסיפורים על הילד, האנשים שתפרו את בגדיו, והאנשים שעדיין יש להם תפרים.
בתמונה הזו, האבוד עדיין יושב בשקט בעומק העיירה, מחכה שמישהו יזכור את שמה. שם היו בעבר נסיכי מזרח אירופה וקול החוק, אך כיום רק הכתובת הרטובה בפינה עדיין ניתן לזהות.
היה שם קול לא מוכר בשושלת הדם של הנער, המילה הלא שרופה באש. הוא עמד מימין לילדה. הוא דחף את זרועה של הילדה עם זרועו.
הוא אמר, ''ילדה, אני רוצה לבקש ממך לקנות שעון כיס שיכול לזוז.
למי שהפקדתי בידי אלוהים, אבל עדיין לא מצליח להיות רגוע, זה שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור!
ובבקשה העבירו לי בשמי את הילד שתפר לו את הפלקט ועדיין לא הפסיק לתפור.
בבקשה. תגיד לה.
אני יודעת שהנער שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור הרגיש לעיתים קרובות מאוד' בודד.
אבל, אהובתי, מעבר לנהר הזמן הנצחי.
האהבה שלי תמיד הייתה איתה.
אני רק מקווה שהיא תהיה מאושרת!'' ⌟
הנערה, כמו הילד, תפרה את הפלאקט שלו, והאדם שלא הפסיק לתפור הסביר, והיא אמרה, 'אימה, הנה העניין. 'הזמן' הוא 'נהר נצחי,' והעבר, ההווה והעתיד קשורים זה בזה באופן בלתי נפרד. אתה יכול לדמיין את זה כמו החלקים העליונים, האמצעיים והתחתונים של נהר, מחוברים זה לזה.'
הנערה המשיכה לתפור את הפלקט עבור הבחור, והאדם שלא הפסיק לתפור הסביר, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. זמן,' 'כמעט' הוא הכוח החזק ביותר.'
הנערה המשיכה לתפור את הפלקט עבור הבחור, והאדם שלא הפסיק לתפור הסביר, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. זמן,' אף שהוא עוצמתי מאוד. עם זאת, אם יש איזו אנרגיה,' היא יכולה 'לחצות,' 'זמן' ו'זמן ומרחב.' זה יהיה 'דם' ו'אהבה'.''
הנערה המשיכה לתפור את הפלקט עבור הבחור, והאדם שלא הפסיק לתפור הסביר, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. הכוח של 'דם' ו'אהבה' עולה בהרבה על כל דבר

ביקום, הכוח שאתה יכול לדמיין.'
הקול המוזר שהוכנס לתפילה מהשושלת של הילד, והמילים הלא שרופות באש, הוא רצה במקור להושיט יד ולהוציא את שעון הכיס של הילדה שהוסתר עמוק בתיק שלה, כמו 'חור שחור.'
הנערה, רק בעדינות, לחצה את ידו למטה.
הנערה, רק בעדינות, חייכה אליו.
הנערה, ברכות, אמרה לקול הלא מוכר שהוכנס לתפילה ממשפחת הילד, והמילים הלא שרופות באש, אמרה, 'אבה, זה בסדר. לך תן לאימה, חיבוק! אימה, היא בודדה.'
לאחר שהנערה סיימה לדבר, הנער תפר את בגדיו, והאדם שלא הפסיק לדקור היה שקט לרגע.
אז, הילד, שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, אמר שהיא מרגישה בבירור שהקול המוזר שהוכנס לתפילה והמילים הלא שרופות באש מדמו של הילד נתנו לה חיבוק עמוק.
הנער, שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, נרגש ובכה.
ילדה צחקה.
גם אלוהים צחק.
הנער, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, שאל את הילדה שוב. היא שאלה, 'ילדה, איך את מתקשרת עם שושלת הדם של הילד, הקול המוזר שהוכנס לתפילה' 'והמילים שלא נשרפו באש, אין ביניכם שפה משותפת?'
הנערה, בזמן ששיחקה עם שקית התה של מנטה שלה, השיבה, והילד, שתפר את הפלאקט שלו ולא הפסיק לדקור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. זה ממשפחת הדם של הנער, הקול המוזר שהוכנס לתפילה, והמילה הלא שרופה באש. זאת אומרת, אבה. הוא עובד עכשיו עם אותו משוגע עתיק.'
הילדה, המשיכה, שיחקה עם שקית התה שלה והמשיכה לענות, הילד, שתפר את הפלאקט שלו ועדיין לא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. אפשר לדמיין את זה כך. אם אותו משוגע עתיק רוצה לקחת את אבא איתו ל'טיול עסקים.' איך יכול היה אותו משוגע עתיק להיות כל כך טוב ולעזור לאבא כ'מתרגמת?' המשוגע העתיק הזה 'פשוט בלתי אפשרי, כל כך אדיב!'
הנערה, המשיכה לענות תוך כדי משחק עם שקית התה מנטה שלה, הנער שתפר את הפלאקט שלו ועדיין לא הפסיק לדקור, אמר, 'אימה, הנה העניין. אפשר לדמיין את זה כך. כי, אותו משוגע עתיק, לא, הלב הטוב הזה, שלא לדבר על הסבלנות הזו, פועל כ'מתרגם!''
הנערה, המשיכה לענות תוך כדי משחק עם שקית התה מנטה שלה, הנער שתפר את הפלאקט שלו ועדיין לא הפסיק לדקור, אמר, 'אימה, הנה העניין. אפשר לדמיין את זה כך. אז, אותו משוגע עתיק, לנוחות. התקנתי את 'מערכת שפה ללא גבולות' עבור ABA. אתה יכול לדמיין את המושג הזה כמו המושג של הורדת תוכנה.'
הנערה, המשיכה לענות תוך כדי משחק עם שקית התה מנטה שלה, הנער שתפר את הפלאקט שלו ועדיין לא הפסיק לדקור, אמר, 'אימה, הנה העניין. אפשר לדמיין את זה כך. כי אותו משוגע עתיק כבר התקין את 'מערכת השפה ללא גבולות' עבור אבה. לכן, לאבא ולי כבר אין את בעיית 'התקשורת השפה.''

הילדה, המשיכה, משחקת עם שקית התה מנטה שלה, צוחקת, והמשיכה לענות, הנער, זה שתפר את הפלאקט שלו ועדיין לא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. אני יודע, אתה רוצה לשאול, למה אותו משוגע עתיק ואבא יכולים לנסוע ב'זמן' וב'מרחב' לכל מקום כדי להרגיז אותי. במיוחד, אותו משוגע עתיק הוא פשוט ברמת 'רוח רפאים.''

הנערה, נאנחה, חייכה במרירות, והמשיכה לענות, הילד, זה שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. אני אומר שבמידה מסוימת, 'זמן,' 'מרחב' ו'מרחב-זמן' כולם יכולים להיות 'מקופלים.''

הנערה, הזדקפה, חייכה והמשיכה לענות, הנער, זה שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. אם אתה רוצה להבין את המושג שהזכרתי. אתה יכול לצפות בסרט, ויהיה לך רעיון. כותרת הסרט היא 'דוקטור סטריינג,' פרק II, מולטיוורס בורח.''

הנערה, הזדקפה, חייכה והמשיכה לענות, הנער, זה שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. אם אתם רוצים לדעת יותר, הרעיון שהזכרתי. אחר כך תוכל לצפות בסדרה נוספת, ויהיו לך עוד קונספטים. הסדרה גם היא מ'יקום מארוול.' שם הסדרה הוא 'לוקי.''

ואז, הילדה, נשפה, חייכה במרירות, והמשיכה לענות, הילד, שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. למעשה, מייסד סרט 'יקום מארוול' 'סטנלי מרטין ליבר,' הוא מסתיר הרבה דברים בכל סרטי 'יקום מארוול.' למרבה הצער, הקהל בדרך כלל צופה רק ב'אפקטים מיוחדים.''

הנערה, נאנחה, חייכה במרירות, והמשיכה לענות, הילד, זה שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. אני יודע, אתה רוצה לשאול אותי, איך אותו משוגע עתיק 'דיבר' איתי או אמר לי 'לעשות דברים?''

הנערה, שוב, נשפה, עדיין חייכה במרירות, גלגלה עיניים והמשיכה לענות, הנער, זה שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. המשוגע העתיק הזה רוצה לדבר איתי או להגיד לי לעשות משהו. יש כמה דרכים.'

הילדה, שוב, נשפה, עדיין חייכה במרירות, גלגלה עיניים שוב והמשיכה לענות, הילד, זה שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. לאותו משוגע עתיק יש כמה שיטות. הסוג הראשון הוא גם זה שלדעתי הכי מטריד. זה המטורף העתיק, אני, שרץ לידי ואמר! זה ממש מעצבן! כי, המשוגע העתיק הזה, כל פעם, צריך לדבר הרבה זמן! זה בסדר לדבר על זה הרבה זמן, אבל הבעיה היא שהמשוגע העתיק הזה לעולם לא יוכל להגיע ל'נקודה!' באמצע הדרך, הנושא יוסט! ברגעים כאלה, בדרך כלל, אני מנצח אותו ישירות!'

הילדה, שוב, נשפה, עדיין חייכה במרירות, גלגלה עיניים שוב והמשיכה לענות, הילד, זה שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. המשוגע העתיק הזה, יש דרכים אחרות. הסוג השני הוא שאני חושב שזה מאוד מטריד. המשוגע העתיק הזה הוא כמו 'שולח מייל,' 'שולח הודעה,' 'דוחף את זה ישירות לראש שלי!' אבל הדרך הזו ממש מעצבנת! כי אותו משוגע עתיק, אחרת, שלח 'הרבה הודעות' בבת אחת, מה שהפך את זה ל'שיחה סדרתית קטלנית,' לא היה לי זמן לצפות בזה! אחרת, זה היה 'משפט בלי התחלה או סוף,' ואז תן לי למצוא דרך להתמודד עם זה בעצמי.'

הילדה, שוב, נשפה, עדיין חייכה במרירות, גלגלה עיניים שוב והמשיכה לענות, הילד, זה שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. המשוגע העתיק הזה גם מחזיק בשיטות 'מעוותות יותר.' השיטה השלישית, השיטה הזו, אני באמת חושב שהיא 'מאוד סוטה!' כשאני לא קורא את ההודעות שלי. המשוגע הזקן הזה דיבר לידי, ואני אפילו לא הקשבתי. המשוגע העתיק הזה היה פורץ ישירות ל'חלום' שלי. בפעם הקודמת, אותו משוגע עתיק אפילו הביא את אבא לתת לי 'שיעור נושא הקורס הוא 'אלוהים, התינוק הכי קרוב ללב - הקדמה והסבר.' אני תוהה אם מוחו של אותו משוגע עתיק במים!'

הילדה, שוב, נשפה, חייכה במרירות, גלגלה עיניים שוב, והמשיכה לענות, הילד, זה שתקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. בפעם הקודמת, כשהמשוגע העתיק היה 'בחלום שלי' ו'נתן לי לקח,' המשוגע העתיק גם הביא שלט אנושי ענק של ילד, סוג של 'שיקום תלת-ממדי אמיתי אחד לאחד!' חשבתי שהמשוגע העתיק הזה מנהל את מוזיאון השעווה המפורסם ההוא.'

הילדה, שוב, נשפה, חייכה במרירות, גלגלה עיניים שוב, והמשיכה לענות, הנער, האדם שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, היא אמרה, 'אימה, הנה העניין. מחלקה היא קלאס. אני רוצה לומר, אז אני 'לא ישן,' שאני אמור להיות מסוגל 'להבריז מהשיעור.' כתוצאה מכך, הוא 'נענש' קשות על ידי אותו משוגע עתיק! זה ממש בלתי מוסבר, איזה קורס, לקחתי 'עשר קורסים שלמים!''

הילדה, שוב, נשפה, חייכה במרירות, גלגלה עיניים שוב, והמשיכה לענות, הילד, זה שתקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. זה הכל. אני לא יכול לשכוח!' המשוגע העתיק הזה הוא כמו 'מיקום פרסומות מיניות,' אינסופי! ללא' הגבלה! ללא הגבלה! לולאה! לולאה! לולאה! שחק! שחק! שחק! עד שאהיה 'כל הפרטים' ו'כל הפרטים!' יתרה מזאת, רק 'לראות' זה לא מספיק! המשוגע העתיק הזה ביקש ממני 'להרגיש,' 'לשמוע,' 'להריח' ו'לגעת' בו זמנית! אני לא מבין, מה ההבדל בין זה לבין 'שטיפת מוח?!''

הנערה הביטה בילד, והם חייכו זה לזה.

הילדה, שוב, נשפה, חייכה במרירות, גלגלה עיניים שוב, והמשיכה לענות, הילד, זה שתקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. ה'מסלול המעוות' הזה קרה בפעם הקודמת, כשהייתי לבד, במדינה מתחת לכיפה מזכוכית. באותו זמן, סיפרתי לבן האהוב שלי על זה, ואמרתי שאני רוצה 'להבריז מהשיעור.' כתוצאה מכך, הוא 'נענש' קשות על ידי אותו משוגע עתיק!'

הילדה, שוב, נשפה, חייכה במרירות, גלגלה עיניים שוב, והמשיכה לענות, הילד, זה שתקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. כתוצאה מכך, הבן האהוב שלי אפילו אמר לי בשמחה שכיוון שזה 'אלוהים, התינוק הכי קרוב ללב - הקדמה והסבר,' זה כל כך 'נושא קורס' נהדר. הבן שלי, באמת התקשר אליי ללכת לשיעור?! באותו זמן, הרגשתי שהמטורף העתיק כבר 'פרץ' למוחו של בני האהוב! זה מאוד חשוד!'

הילדה, שוב, נשפה, חייכה במרירות, גלגלה עיניים שוב, והמשיכה לענות, הילד, זה שתקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. לכן, אני יודעת, איזה שם חס' אבא הייתה קוראת לילד האהוב שלי! כי כשאותו משוגע עתיק הטריד אותי'

עשר פעמים בדקה אחת, והוא היה 'XXX ב'חלום,' הוא יכול היה לקרוא לי'קירי
'צריך לעשות מחוות מגעילות!'
הילדה, שוב, נשפה, חייכה במרירות, גלגלה עיניים שוב, והמשיכה לענות, הילד, זה
שתקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמרה, 'אימה, הנה העניין. יתרה מזאת, אותו
משוגע עתיק, מדי פעם, היה תופס את 'הסימן ההומנואידי' של הילד ומנשק ומחבק
'אותו! זה מגעיל! זה כל כך מעצבן! רק אותו משוגע עתיק, סוג כזה של 'שיווק מיקום
ו'הפצת פרסום,' אני רוצה לשכוח, זה מאוד קשה!'
ילדה, תלמדי את המחווה הזו ותראי אותה לילד.
ואז, הנערה עשתה הבעה מגעילה ומקיא וגלגלה עיניים לרווחה.
הנער, מביט בילדה, חייך באושר רב.
הנערה גם הביטה בילד וחייכה באושר רב.
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, חשב לרגע. היא אמרה שיש לה שני
חברים גברים והיא לא יודעת איך לבחור. אז היא שלחה את שתי התמונות לילד,
ואמרה שהיא רוצה לבקש ממנה לעזור להסתכל.
באותו יום, למעשה, הילדה לא חשבה על זה יותר מדי בכלל.
הנערה רק רוצה לענות על שאלה על האדם שהיא כל כך אוהבת, שמתקן את בגדיו
ועדיין לא הפסיק לתפור, זה הכל.
עם זאת, הנערה לא הכירה את שני האנשים האלה, והם מעולם לא נפגשו.
אז, הילדה סיפרה לילד שהאדם שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, היא אמרה,
אימה, הנה העניין. כי שני הגברים האלה אינם אנשים קרובים אליי, אז אולי לא'
אוכל לראות את זה בבירור.'
אבל, ילדה, כשהיא מסתכלת על התמונה, ה'אורה' של שני האנשים.
ילדה, יש לי הרגשה שאחד מהם נראה חולה, או כבר לא שם!?
הנער תיקן את בגדיו, והאדם שלא הפסיק לדקור עד כה לא ענה.
עם זאת, הנערה ידעה שהיא נכנעה ושמה שהנערה אמרה היה נכון.
ילדה, באותו זמן לא הבנתי שהבעיות האלה בעצם מתחילות מאלוהים.
הילדה, אני רק יודע, היא רק רצתה לענות טוב, בלי שום כישוף, כלום, מה שהיא
רצתה.
באותו רגע, ליבה של הילדה היה שקט מאוד.
כי הילדה פשוט, כנה, רואה קצת ואומרת קצת.
ילד, תגיד לו מי תיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור.
למחרת השמש זורחת, אמר הנער. שניהם ילכו יחד, דרום-מערב. לקראת זה, הילדה
ראתה בחלומה, בכתה בלב שבור, וביקשה מהילד, שבחלק של הדרך, אף אחד לא זכר
ללכת חזרה, היה רק צל, אבל אף אחד לא נראה, האדמה ששרפה את התפילה לעשן.
הנערה אמרה שהיא חייבת לחפש אותו.
הילדה עומדת למצוא את הילד, זה שתיקן את בגדיו, ושלא הפסיק לדקור, הקול
שלימד אותה להתפלל לא נשמע כבר שנים רבות. יש חלק שלם בשורשיה שאי אפשר
לעקוב אחריו. אני רק יודע שבשנה מסוימת, העץ עם הגנאלוגיה הפסיק לגדול פתאום,
וכל העלים איבדו את שמם. אני לא יודע איפה נפלתי לעיר.
הנערה אמרה שהיא חייבת למצוא ולמצוא את מיקום העלים האלה.

פתאום, הילד הביט בילדה, ניצוץ של פחד הבהב בעיניו, הוא היסס, שאל את הילדה,
שאל, ׳ילדה שלי, מחר, אנחנו חייבים ללכת, החלק הזה של הדרך, אף אחד לא זוכר
ללכת חזרה, יש רק צל, אבל אף אחד לא רואה, האם זו האדמה ששרפה את התפילה
לעשן? הנה, בשבילי, זה מאוד כבד!״
הילדה, מחייכת וקמה, הלכה ישר אל הבחור.
הילדה, בחוזקה, נתנה לנער חיבוק עמוק ונשיקה עמוקה.
בנים, לעומת בנות, גבוהים כמעט ב-40 סנטימטרים.
הנערה עמדה על הספה, עם ידיה בעדינות, אוחזת בפניו של הילד, טון דיבורה היה
תקיף, מחייך, עיניה עדינות, מביטות בעיני הילד, היא השיבה לילד, אמרה, ׳אהובי, אני
יכולה להבין ולהזדהות לחלוטין. אני יודע כמה האדמה הזו כבדה בשבילך! אני מבין
לגמרי את כל המאבקים והפחדים שבלבך!״
הילדה, עדיין, עומדת על הספה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקות את פניו של הנער,
טון דיבורה עדיין תקיף, מחייכת, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הילד, היא נשמה
עמוק, ניסתה קשה, הרגיעה את עצמה, היא השיבה לילד, אמרה, ׳אהובי, אם כן, אתה
לא רוצה ללכת. אני באמת מבין את זה לגמרי. זה גם לגמרי מקובל. אתה, אל תדאג לי.
אתה מכיר אותי, אני מאוד עצמאי. אני יכול ואהיה מוכן לנהוג לשם לבד.׳
הילדה, עדיין, עומדת על הספה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, אוחזת בפניו של הנער, טון
דיבורה עדיין תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטות בעיני הנער, היא שוב נשמה
עמוק, ניסתה קשה, הרגיעה את עצמה, היא השיבה לילד, אמרה, ׳אהובתי, אבל, אני,
אני חייבת ללכת! הסיבה? זה פשוט. כי ׳מוות׳ לא גורם ל׳נשמה׳ להתפוגג באמת.
בממד מסוים, הם עדיין קיימים.׳
הנערה, עדיין, עומדת על הספה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הבחור,
טון דיבורה עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטות בעיני הנער, היא
נשמה עמוק שוב, ניסתה קשה, הרגיעה את עצמה, היא השיבה לילד, אמרה,
אהוביהאירוע הזה, במילות סרט האנימציה ׳קוקו,׳ הוא כזה: ׳אבל כשאין אף אחד״
בעולם החי שזוכר אותך. אתה נעלם מהעולם הזה. אנחנו קוראים לזה המוות
הסופי.』 ! 」
הנערה, עדיין, עומדת על הספה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הבחור,
טון דיבורה עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטות בעיני הנער, היא
נשמה עמוק שוב, ניסתה קשה, הרגיעה את עצמה, היא השיבה לילד, אמרה,
אהוביאני לא רוצה, אני לא רוצה, או אפילו לא יכול, לתת לכל בן משפחה מהשושלת׳
שלך להיכנס ל׳מוות סופי.׳ זו ה׳נשמה ה׳אכזרית ביותר׳ וה׳נטושה׳ ל׳נשמה?׳ למרות
שאני לא יודע כמה אוכל להחזיר. אפילו, אני לא יודע אם אצליח למצוא אותו בחזרה.׳
הילדה, עדיין, עומדת על הספה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הבחור,
טון דיבורה, עדיין תקיף, מחייכת, עיניה, עדיין עדינות, מביטות בעיני הנער, הדמעות
שלה, סוף סוף התחילו, טיפות גדולות, המשיכו ליפול, היא השיבה לילד, אמרה,
אהובי, אתה זוכר? אתה לימדת אותי! אתה זה שעזר לי לגדול! אתה זה שלימדת אותי״
לא להתחמק מאחריות! אל תברחו מהמציאות! אלה המילים שלך, תן לי להתחיל,
ללמוד להתמודד עם האחריות שלי. למד לחשוב באופן עצמאי. למדו מה זה ׳לעולם
אל תוותרו!׳ אז עכשיו, אני רוצה להשתמש ב׳כתפיים שלי׳ כדי לשאת ב׳אחריות שלי!״

הילדה, עדיין, עומדת על הספה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הנער,
טון דיבורה, עדיין איתן, מחייכת, עיניה, עדיין עדינות, מביטות בעיני הילד, דמעותיה,
עדיין, טיפות גדולות, ממשיכות ליפול, היא ענתה לילד, היא אמרה, 'אהובי, אתה זוכר?
פעם אמרת לי שאמרת, 'אם אתה באמת רוצה משהו. תנסה כמיטב יכולתך להשיג
אותו.
אם הדרך הזו לא עובדת,
ואז תמצא את הדרך השנייה,
ולהפך,
והכיוון השני...
תנסה.
תנסה.
פשוט תמשיך לנסות.
עד שכן. אתה מבין.』
אז עכשיו תורי.
אני אנסה כמיטב יכולתי, להשיג את מה שאני רוצה!
זו האחריות שלי, לא שלך. שלי!⌟
הילדה, עדיין, עומדת על הספה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הילד,
טון דיבורה עדיין תקיף, מחייכת, עיניה עדיין עדינות, מביטות בעיני הילד, בדמעותיו,
עדיין, טיפות גדולות, ממשיכות ליפול, היא עונה לילד, היא אומרת 'אהובילכן, אני יכול
להבין ולהזדהות עם זה במלואו. אני יודע כמה האדמה הזו כבדה בשבילך! אני גם יכול
להבין לגמרי את כל המאבקים והפחדים שבלב שלך! אבל אני חייב לנסות. לפחות, תנו
לי לנסות פעם אחת. אז אולי לעולם לא אתחרט.⌟
הילדה, עדיין, עומדת על הספה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הילד,
טון דיבורה עדיין תקיף, מחייכת, עיניה עדיין עדינות, מביטות בעיני הילד, בדמעותיו,
עדיין, טיפות גדולות, ממשיכות ליפול, היא עונה לילד, היא אומרת 'אהוביכמובן, אני
יודע בדיוק איזה מקום זה. אבל אם אפילו לא ניסיתי, אפילו לא ניסיתי. ליתר
ביטחון, אני מתכוון, רק למקרה, רק למקרה. למקרה, אם באמת יש מישהו שם
'שמחכה לי. אבל 'ברחתי' בגלל ה'פחד' שלי, מה שגרם לו לאבד את 'ההזדמנות היחידה
שלו. אני אשנא את עצמי. יתרה מזאת, אשנא את עצמי לנצח!''
הילד אמר לו שהאדם שתפר את בגדיו לא הפסיק לדקור עד עכשיו, ומחר הילדה אמרה
שתשתמש בעט שלה.
הנער, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, היה מפוחד מאוד בהתחלה.
הילד, שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, אמר שהיא שמעה סיפורים דומים.
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, שאל את הילד בכנות, והיא אמרה,
'ילד, שמעתי שזה מאוד מסוכן. שמעתי שזה 'כישוף.' שמעתי גם שזה יהרוג אנשים?!
הבחורה שלך לא אמורה להיות 'בסכנה,' נכון? הבחורה הזאת מחפשת את 'המשפחה
שלנו!' אתה! לך מיד ותבדוק עם הבחורה הזאת!' לך וודא שהבחורה הזו לא תהיה
בסכנת חייה כדי למצוא את 'המשפחה שלנו!' אתה, לך מיד!' היא הייתה נרגשת,
שואגת בקצה השני של הטלפון. זו הייתה ילדה, שפה שהיא לא הבינה.
הנער, מסובב את ראשו, הביט בילדה בכנות.

וואו, הוא עדיין לא דיבר.
הנערה, מחזיקה את תה הנענע בשתי ידיה, הביטה בילד, חייכה בעדינות, ואמרה לו ׳בטון תקיף, אמרה, ׳אהובי, אל תדאג! תגיד לאימה, אני ׳בלתי אפשרי,׳ ׳כל כך קל למות!׳ אותו משוגע עתיק אמר את זה מזמן. המשוגע העתיק הזה, ׳אל תתן לי למות׳ ׳.׳אם אמות, ׳עשר קונסטנטין׳ לא יספיק, אותו משוגע עתיק יקרא לי׳׳!
הילדה, עם שתי ידיה, עדיין מחזיקה את תה הנענע שלה, הביטה בילד בעדינות רבה יותר, מחייכת, בטון נחוש יותר, ואמרה לילד, ׳אהובתי, בבקשה תרגמי את זה לאימה ׳בשבילי, כדי שלא תצטרך לדאוג! עם זאת, אם אימה מוכנה, תן לי משפט של ׳בהצלחה למסלול שלי מחר. המשפט הזה הוא ׳הברכה הגדולה ביותר׳ בשבילי. יתרה מזאת, הוא גם מגיע מ׳שושלת הדם,׳ ׳המגן המגן החזק ביותר.׳׳
הנערה, ידיה עדיין מחזיקות את תה הנענע שלה, היא הביטה בילד, בעדינות רבה יותר, מחייכת, בטון נחוש יותר, ואמרה לילד, היא אמרה, ׳אהובתי, אבל! כשאתה אומר לאימה, אל תתן לאימה, כי אתה מרגיש ׳מפחד,׳ ׳מפחד,׳ ׳כפויה,׳ ׳חייב לי׳ ולומר את זה. במקרה כזה, זה הופך ל׳קללה!׳׳
הנערה, בשתי ידיה, עדיין מחזיקה את תה הנענע שלה, הביטה בילד, בעדינות רבה יותר, מחייכת, בטון נחוש יותר, ואמרה לילד, ׳אהובתי, בבקשה חייבת לומר לאימה, שזו ׳החלטה שלי,׳ לא ׳מישהו,׳ ׳חייבת לי!׳ לא אף אחד! אז אתה חייב להגיד לאימה ׳בבירור שההחלטה הזו היא ׳הרצון החופשי׳ שלי! בבקשה אימה, אל תרגישי שום ׳לחץ או ׳אי נוחות!׳׳
הנערה, עם ידיה, עדיין מחזיקה את תה הנענע שלה, הביטה בילד, בעדינות רבה יותר, מחייכת, בטון נחוש יותר, ואמרה לילד, ׳אהובי, אני צריך אותך, תגידי לאימה, בצורה ברורה מאוד, אל תשני מילה, תגידי לאימה! בבקשה תגיד לאימה, זה אני, שאמר את זה בעצמו, ׳תמיד הייתה זו האחריות שלי. אף פעם לא של אף אחד אחר. האחריות שייכת רק לי. תמיד ורק אני! 』」
הנער, עדיין עם הבעה מודאגת מאוד, הביט בילדה, נראה, ליבו מלא מחשבות, שפתיו נעו ונעצרו, כאילו רצה לומר משהו, אך הוא רק יכול היה להיחנק מבטנו המלאה של אהבה ודאגה בגרונו.
הנערה, שהביטה בילד, הייתה לחוצה, כמו נמלים על סיר חם.
הילדה, שוב, עומדת על הספה, מצביעה על הנער ומחבקת אותה. ואז, הילדה, שוב, בידיה, בעדינות, החזיקה את פניו של הנער, טון קולה, עדיין תקיף, מחייך, עיניה, - עדיין עדינות, מביטות בעיני הילד, אמרה לילד, אמרה, ׳אהובי. סמוך עליי. רק הפעם תאמין לי. אל תדאג. תגיד לאימה בדיוק מה שאמרתי לך, והיא תבין. יש לך את מילתי. וגם אימה. 」
הנער היסס לרגע, נשם עמוק, ואז התחיל, מתרגם את דברי הנערה, נותן לו את זה, תופר את בגדיו, ואת האדם שלא הפסיק לתפור עד כה.
אחרי זמן מה.
הנער, בלתי נתפס, הביט בילדה. הוא היה כל כך נרגש שכמעט קפץ.
ילד, אל הילדה הוא אמר, ׳ילדה שלי! אני ביקש ממני לתרגם את המילים האלה, שלמות ושלמות, אליך! אימה אמרה, ׳ילדה שלי, ילדי, אני מאחלת לך את כל ההצלחה. אני גם אתפלל לשלומך. יש לך את ברכתי - ואת ברכת כל משפחתי. מי ייתן

ואלוהים תמיד ישמור עליך עין. ואני, יחד עם כל משפחתי, מעריכה מאוד את מה
שאתם עומדים לעשות למען המשפחה שלנו. אז בבקשה, תחזור. תחזור בשלום
תחזור שלם. 』」

ילד, אחרי שאמר את זה, בכה.

הילדה, לאחר שהאזינה, התרגשה ובכתה.

הנערה אמרה לטלפון של הילד, ואמרה, ׳טודה, אימה!!׳

הילד, הוא, שתיקן את בגדיו, המשיך להגיד לו לטפל טוב בילדה.

הילד, אחרי שהיסס לרגע, השיב לו, שתיקן את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמר, ׳אימה, את לא צריכה לדאוג! לגבי הילדה שלי, ה׳אישיות׳ שלה, אם היא ׳תחליט׳ ׳משהו׳, עשר פרות לא יוכלו למשוך אותה!׳

הילד, לאחר שהיסס לרגע, המשיך, ענה לאדם שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, ואמר, ׳אימה, והילדה שלי, היא מאוד עקשנית. היא אמרה שהיא חייבת ללכת למצוא את העלים האלה. אם לא הייתי הולך איתה בגלל ה׳פחד׳ שלי. הבחורה אמרה שהיא גם תנהג לבד ותרוץ לבד. רק הבחורה הזו שלי, מפתחות הרכב שלי, אני לא יכול להסתיר אותם אפילו אם אני רוצה! עם זאת, אל תדאג, אני אשים לב לבטיחות של שנינו, אנסה להתרחק מה׳סכנות׳ שהזכרת.׳

הילדה, שיושבת על השטיח, משחקת עם תה הנענע שלה.

ילדה, תתכבד, תוסיף מים חמים.

הנערה, מחייכת, עם אפה, מנסה מאוד, הריחה את ריח תה הנענע.

מאוחר יותר, יום אחד.

בנים ובנות, בממלכה שמתחת לכיפה הזכוכית, התווכחו בעיה.

הנער, בזעם, אמר שהוא לא רוצה ילדים עם בנות.

אז, הילדה, שוב ושוב, אישרה עם הילד את זה אחרי ׳שלוש פעמים.׳

וואו, עדיין נחוש.

אז, עיניה של הילדה, עם דמעות, הגישה שלה הייתה נחושה יותר מהילד, והיא אמרה לילד, היא אמרה, ׳אהובתי, זה בסדר, אני מבינה, אני מבינה לגמרי, את הכעס שלך. אני גם מבין לגמרי שזה היו העיניים הלבנות שלי שהכעיסו אותך. אז ׳הפקודה הזו׳ נחשבת לשלי!׳

ואז, הנערה הרימה את מבטה, באכזריות, מביטה בתקרה, היא הייתה מאוד נחושה ובלעה כדור.

הילד הזה, לפני שהגיע לעולם הזה, נאלץ ללחוץ על בלם החירום.

עד כדי כך שהנערה, מאוחר יותר יום אחד, הייתה לבד, בצומת של גלות וכריזמה, בלילה ללא שינה.

ילדה, ראיתי את הילדה הכועסת.

׳זה היה ילד.׳

אלוהים, אמרתי לבחורה פעמים רבות.

׳הילד הזה חייב להיקרא ׳עמנואל חיים שכינה.׳

אלוהים אמר לילדה פעמים רבות.

׳השם של הילד הזה אסור לשנות בשום ׳אות!׳ אפילו ׳נהגה!׳

הילדה גם ראתה את הילד בחלומותיה פעמים רבות.

הילד, בכל פעם, היה שמח ורץ לעבר הילדה, והוא השליך את עצמו לזרועותיה בכל כוחו.

הילד, בחלום של הילדה, הצמיד את אוזנו לאוזנה, והילד אמר, 'אמא אני עמנואל חיים שכינה!'

הנערה תמיד הייתה שקטה ונזכרת בליבה.

הילדה, ופעמים רבות, אמרה לו שיהיו לו שלושה ילדים. הבן הבכור, שנקרא עמנואל חיים שכינה, אחר כך בת, ואז בן, שעדיין לא נקרא בשם.

הילדה סיפרה לילד שהילד הצעיר ביותר הוא מהעבר של הילד, כשהיה צעיר, הנשמה שאסור לה לנשום, קרן החיים שהדליקה אש בגופה, אך כובתה ברוח.

הילד חייך וענה לילד, היא אמרה, 'אהובתי, אם אינך מבין, השם של הילד. אתה גם יכול לקרוא לו 'המשיח.''

הנער, כלפי הילדה, הראה חיוך טיפשי.

ואז, הילד, טיפש, החזיק צלחת ומזלג, מחזיק חתיכה גדולה של 'עוגת גבינה כבדה של ניו יורק' שהנערה הכינה בשבילו, הוא חייך כל הדרך, הלך לספה, ישב ריק, מביט ישר בעוגה.

מהמטבח לספה, בכמה צעדים בלבד, הילד הלך קצת.

בדרך, הילד המשיך למלמל מילים, הטה את ראשו והמשיך לחזור בפיו, אמר, 'משיח? משיח? האם המשיח הוא המשיח שאני מכיר? אבל למה? ⌟

הנערה, לעומת זאת, התיישבה לאט מול ספר הלימוד שלה בהולנדית, מחייכת, מביטה עד הסוף, הילד בהלם.

באותו לילה מאוחר, הילד שנקרא, כועס ומדוכא, עזב את הילדה.

הילדה, מפקדת, אחותו, היא דחקה על גב הילדה.

הילד המשיך לפקד, אחיו הצעיר, הוא דיכא את הצד הימני של הילדה.

שלושתם היו בדיוק כך, מדכאים את הילדה למוות.

ילדה, לא מסוגלת לזוז בכלל.

הילד שנקרא, על זרועה השמאלית של הילדה, נושך חזק במשך שלוש דקות.

זו הייתה 'חבורה שחורה כהה,' הצלקת הייתה מאוד ברורה, ולא נעלמה כבר חצי חודש.

לאחר מכן, הילדה ערכה שיחת וידאו, מסרה לילד וסיפרה לו מה קרה.

הנערה הרימה את שרוול זרועה השמאלית והראתה את הצלקת השחורה הכהה לילד.

הנער, מצמצם את עיניו, הביט במסך הטלפון שלו ברצינות רבה.

אחרי זמן מה, עיניו של הילד הכהו, והוא לא אמר הרבה.

ילדה, לא אמרה הרבה.

הילדה, בעדינות, אמרה לילדה, והיא אמרה, 'התינוקת שלי. אמא יודעת, אתה כועס, אמא מבינה! אתה נושך את אמך, ואמא שלך לא כועסת. אבל אמא לא רוצה אותך. אבל, ראית את כל התהליך!'

ילדה, נגבי דמעות בשביל הילדה ההיא.

הילדה, עיניה מלאות דמעות, ניסתה להיות עדינה ואמרה לילדים, היא אמרה, התינוקות שלי. אחרת, אתה, לך למצוא 'אמהות אחרות?' זה לא שאני לא רוצה אותך'. אבל הריב שלי עם הילד מעולם לא פסק!'

הילדה, עדיין, עיניה מלאות דמעות, ניסתה להיות עדינה ואמרה לילדים האלה, היא אמרה, ׳התינוקות שלי. למרות שאבא ואמא כבר, מאוד, מאוד, אני אוהב אותך! עם זאת, אמא לא חושבת שאם אבא ואמא רבים לעיתים קרובות, זו לא סביבה בריאה בשבילך לגדול.׳

הילד בשם ׳עמנואל חיים שכינה׳ תפס את הילדה למוות, וזרועו השמאלית כולה, קצות אצבעותיו, ננעצו בעורה של הילדה.

הילד, בטון מאוד תקיף, אמר לילדה הצעירה, ׳אימה, מה אמרת עכשיו? אתה רוצה שנמצא ׳אימה אחרת?׳ לא - יכול - יכול!!׳

הילד, בטון תקיף יותר, אמר לילדה ואמר, ׳אימה, כמה מאיתנו, אבל עבדנו קשה כדי ׳לתפוס את ה׳ספר׳ הזה עם שמך כתוב עליו! לכן, אנחנו ה!! ש׳לעולם לא׳ ו׳לא יכולים לשנות את דעתנו.׳

׳הילדה, בטון יותר ויותר חמור, אמרה לילדה, ׳אימה, את לא יודעת! לספר הזה, ׳ספר עם שמך כתוב עליו! זה, ה׳ספר׳ שכולם מנסים נואשות לחטוף! כמה מאיתנו שילמו!!׳

הילד, בטון שנעשה חמור יותר ויותר, אמר לילדה ואמר, ׳אימה! זה, זה, ה׳ספר׳ עם שמך כתוב עליו! היא הונחה בלהבה גבוהה, מאוד גבוהה, מאוד גבוהה, לוהטת! אבל הדרך לפנינו מלאה, מלאה, מלאה, מלאה קוצים! ובכל מקום, מגמה לוהטת! עם זאת, כל הילדים עדיין מנסים נואשות לתפוס את ה׳ספר׳ שעליו כתוב שמך!!׳

הילדה, בטון שנעשה חמור יותר ויותר, אמרה לילדה, ׳אימה, וכמה מאיתנו! אחרי הרבה עבודה קשה, סוף סוף קיבלתי את זה, את ה׳ספר׳ הזה עם השם שלך כתוב עליו!׳

הילדה, בטון יותר ויותר חמור, אמרה לילדה, ׳אימה, אז אנחנו לא רוצים! זה גם ׳בלתי אפשרי!׳ וגם זה לא ׳ממש לא!׳ ׳קבל,׳ ׳אחרים,׳ אימה שלנו! זה אתה! זה בטח אתה! זה יכול להיות רק אתה!׳

ככל שהילד דיבר יותר, כך כעס יותר, ומאחוריו התלקחה אש בוערת שלא שייכת לעולם בהדרגה.

הילד, בטון מאוד תקיף, אמר לילדה ׳אימה, אני לא רוצה, תשמעי את זה שוב! שוב! אתה! בואו נמצא אימה אחרת! אנחנו, כל עוד אתה, האימה שלנו! זה אתה! רק אתה זה יכול להיות רק אתה!׳ mJ!

לאחר שהילד סיים לדבר, הוא הוציא מחברת שחורה מט קטנה מאחור ועט שחור מט עם להבה.

הילדה, עדינה ורכה, שאלה את הילדה, והיא אמרה, ׳התינוקת שלי, מה את כותבת? את יכולה להראות את זה לאימה, בסדר?׳

הילד, אחרי שכתב כמה מילים, סגר את המחברת הקטנה והחזיר אותה מאחוריו.

הילד, בטון תקיף, אמר לילדה ואמר, ׳אימה, את לא צריכה לקרוא אותו, ואת לא צריכה לדעת אותו.׳

ואז, הרוחות הקטנות של שלושת ילדיהם, יחד בו זמנית, צמודות יחד, חיבקו את הילדה.

ארבעתם בכו יחד במרירות באותו זמן, כמעט נשברו.

הילד, שעדיין כועס, יהיה לבד, הילד בממלכה מתחת לכיפה הזכוכית, הרכב השכור נשבר ללא סיבה או אזהרה.

בלוח המחוונים של הרכב אין תצוגת תקלות.

הילד החביא את 'הארנק' של הילד.
ילד, קרא לילדה הרחוקה, בגבול הגלות והכריזמה.
הנער התלונן בפני הילדה ואמר שהוא היה עסוק באותו זמן, וכתוצאה מכך, הילד, בפאניקה, איבד את הארנק שלו.
הנערה נאנחה בכבדות, וענתה בחוסר אונים, הילד בקצה השני של הטלפון אמרה, 'אהובתי, ה'ארנק' שלך, במעיל השחור, משמאל, בכיס הפנימי, עמוק.'
הנער הופתע מאוד, ושאל את הילדה מדוע היא רואה את המציאות בבירור ממנו. הספקות המבולבלים שלו לא נבעו מהתנגדות, אלא כי הוא היה מבולבל מההקנטה הגאה של הרוח הקטנה.
הנערה, שוב, נאנחה בכבדות, היא פשוט שתקה, הביטה חסרת אונים בגוף הרוח הקטן לצידה, שהיה 'ניצחון.'
מאוחר יותר, יום אחד, בארץ הגלות והכריזמה.
הילד דיבר לבסוף ושאל את הילדה איך היא יודעת את 'הבחירה' של הילד ל'הורים.'
הנערה, מחייכת, ענתה לילד, ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. לכל אם יש 'ספר' דומה ל'הקדמה לאמא.' וכל ילד, בידו, מחזיק 'רמות שונות,' ואת ה'כרטיסים' שהוא בוחר אחד אחרי השני.'
הילדה, עדיין, חייכה וענתה לילד, היא אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. אתן לך דוגמה שאולי תהיה לך קלה יותר להבנה. קונספט זה דומה ל'אולימפיאדה,' זהב, כסף ונחושת הם הדרגות הקודמות. כמובן, יש גם 'כרטיס ממוספר' מאחור. ככל שהרמה גבוהה יותר, כך תוכל לתת עדיפות רבה יותר למדף הספרים עם 'פרופיל אמא,' ולבחור קודם את האם האהובה עליך. להפך, ככל שהמספר מאוחר יותר, הבחירה היחידה היא לבחור את שאר האחרים.'
הילדה, עדיין, חייכה וענתה לילד, היא אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. לאחר בחירת פרופיל אמא,' כל ילד ייקח את 'פרופיל אמא' ויעבור לשלב הבא. זה היה מקום דומה' ל'דלטר.' בדלפק הזה יהיו מלאכים שאחראים על האישור. המלאכים יחזרו על זה אחד עם כל ילד כדי לאשר 'שלוש פעמים.' כך, המלאכים יכולים להבטיח ש'פרופיל האימה' הזה הוא ההחלטה הסופית של כל ילד. במקום זאת, זה אימפולסיבי.'
הילדה, עדיין, חייכה וענתה לילד, היא אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. ואז, ילד, אחרי 'ה'שלוש פעמים' האישור של המלאך. כל ילד חייב למלא את פרטיו בטופס 'אישור ולחתום באופן אישי בשדה 'פרופיל אמא' לבחירתו. מלאכים גם צריכים חתימות וחותמות. לאחר שהמלאכים אישרו את פרטי כל ילד ואת החתימה של כל ילד. הילדים האלה יכולים לקחת את 'ההקדמה של האם' ולעלות לשלב הבא, לחכות לאמא שלהם.'
הנערה, בעדינות, הביטה בילד, התגלה, חייכה יותר, וענתה לו ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. לאחר מכן, לכל אם יהיה 'מעבר בלעדי ואזור המתנה.' ומול דלת 'מעבר בלעדי 'ואזור ההמתנה,' יהיו מלאכים נוספים. אפשר לדמיין שזה קצת כמו שקנית 'כרטיס לדיסני. עם זאת, כשאתה מגיע למשרד הכניסה של דיסני, עדיין צריך לבדוק שוב את הכרטיס שלך, ואז תוכל 'להיכנס לפארק.''
הנערה, שוב בעדינות, הביטה בילד, חייכה, וענתה לילד ואמרה, 'אהוביהנה העניין. המלאכים שמול 'מעבר ואזור ההמתנה הבלעדי' של האם צריכים לבדוק את הקומה

הקודמת אחד אחד, בפירוט, ולאשר ולחתום על חפצי כל ילד. המלאכים, בפירוט, אישרו את המידע של כל ילד. המלאכים האלה גם צריכים לחתום ולחתום. בסופו של דבר, הילדים האלה ישוחררו, ייכנסו ל'מעבר הבלעדיים ואזור ההמתנה' של האם ויחכו ל'אמם.' החלק הזה קצת דומה למה שמתואר בסרט 'Delivering Milo' (2001).'

הילדה, שוב, בעדינות, הביטה בילד, נחשפת, חייכה יותר, וענתה לו ואמרה, 'אהובי, הנה העניין. עם זאת, לכל ילד בדרך כלל יש את 'פרופיל האם' לבחירתו ב'גישה ואזור ההמתנה הבלעדי' של האם כל הזמן. הילדים האלה בדרך כלל מתחילים, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, מול 'פרופיל האם,' אומרים לעצמם מה הם רוצים לומר לאמא שלהם.'

הילדה, שוב, בעדינות, הביטה בילד, נחשפת, חייכה יותר, וענתה לו ואמרה, 'אהובי, הנה העניין. הסיבה לכך שהילדים האלה נמצאים ב'מעבר ואזור ההמתנה הבלעדי' של אימהותיהם תמיד הייתה להחזיק את 'פרופיל האם' שבחרו אותם ילדים. מתחילים, תמיד, כל הזמן, ברציפות, ברציפות, ברציפות, ברצף, לספר את 'פרופיל האם,' מה הם חושבים ואמרו לאמא שלהם.'

הילדה, שוב, בעדינות, הביטה בילד, נחשפת, חייכה יותר, וענתה לו ואמרה, 'אהובי, הנה העניין. הסיבה לכך היא שילדי התקופה הזו עדיין 'רוחות.' ילדים בתקופה זו עדיין מחזיקים ב'זיכרונות מחיים קודמים' ו'אישיות משלהם.' לכן, ילדים בתקופה זו יתפסו את הזמן היטב, יחזיקו את 'פרופיל האם' בחוזקה, שוב, שוב, ברציפות, ברציפות, ברצף, ברצף, ברצף, יספרו לאמהותיהם את כל הדברים.'

הילדה, שוב, בעדינות, הביטה בילד, נחשפת, חייכה יותר, וענתה לו ואמרה, 'אהובי, הנה העניין. כאשר הילדים, יחד עם אמות הילדים, מגיעים ב'זמן שסוכם.' הילדים יעזבו את 'המעבר וההמתנה הבלעדי' של אמם וימשיכו לשלב הבא. זה היה, כמו אור, פער מטושטש, והחלל הלבן לפניו פתאום סדק פער רך.'

הילדה, שוב, בעדינות, הביטה בילד, נחשפה, חייכה יותר, וענתה לילד, 'אהוביהנה העניין. מול הפער הזה, יהיו מלאכים נוספים. המלאכים 'ינשקו' את מצחו של כל ילד, כך ש'הזיכרון' של כל ילד ייעלם. ואז, הילדים האלה יוכלו להיכנס לפער הזה, להיוולד להגיע לעולם היפה הזה, ולהתחיל מחדש את חייהם. החלק הזה קצת דומה למה שמתואר בסרט 'מר אף אחד' (2009).'

הילדה, שוב, בעדינות, הביטה בילד, נחשפת, חייכה יותר, וענתה לו ואמרה, 'אהובי, הנה העניין. לגבי הסיבה לכך שחלק מהילדים יכולים לקבל את 'כרטיס הזהב' בעדיפות הגבוהה ביותר, יש כאלה שלא. זה תלוי בשני היבטים.'

הנערה, שוב, בעדינות, הביטה בילד וחייכה עוד, היא השיבה לילד, אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. הסוג הראשון הוא כמה מעשים טובים הילד הזה עשה בחייו הקודמים, שזה קצת דומה למה שאנחנו קוראים לו 'מצוינות' במזרח. ה'נקודה' הזו יכולה להיות מצטברת!' ו'מערך אבות' הוא עוד 'פריט בונוס'.''

הנערה, שוב, בעדינות, הביטה בילד וחייכה עוד, היא השיבה לילד, אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. הסוג השני, כמוני, עובד עבור אותו משוגע עתיק כדי להרוויח את המטבע' של הבוס. ה'מטבעות' האלה יכולים להיות משודרגים ולרכוש כרטיסים. אתה' יכול לדמיין שכשאתה הולך לדיסני, תוכל לקנות 'FastPass,' שזה אותו רעיון.'

הנערה, שוב, בעדינות, הביטה בילד, הייתה רשלנית, צחקה בקול, ענתה לילד, אמרה,
אהובתי, הנה העניין. כשהיית צעיר, לא צפית ב'סדרות מצוירות' או 'סרטים?' בסרטים'
מצוירים וסרטים, הם משחקים!'
הלילה ירד.
אלוהים, מביט בו בפינוק, הוא, הילד הקרוב ביותר ללב.
כי ביום שהשמש תזרח, השניים ילכו לדרום-מערב. לעבר הילדה שראיתי בחלומי,
בכיתי שברון לב, ושאלתי את הילד, אף אחד לא זכר ללכת חזרה לשם, היה רק צל,
אבל אף אחד לא נראה, האדמה ששרפה את התפילה לעשן.
באותו לילה, הילד היה בחדר המלון, והאדם שתפר לו את הבגדים עדיין היה בטלפון.
פתאום, שאלה הילדה את הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, שאלה שהיא
עצמה לא הבינה.
הנערה שאלה את הילד שתפר לו את הפלאקט, והוא עדיין לא הפסיק לדקור.
הנערה רק רצתה לדעת אם יש סוס שהובל על פני הרכס על ידי מישהו בתקופה שבה
היא כבר לא זוכרת את שמה. או, כלב שמורגל לחכות שמישהו יחזור הביתה עם שתי
רגליים.
הנערה אמרה שמאז שדרכה על האדמה הזו, היא מריחה ריח חזק, כלומר דשא מעורב
בזיעה של סוסים. כלומר, טביעות הרגליים של הכלב אחרי שחזר הביתה.
הנערה אמרה שהיא גם שמעה ברציפות, ברציפות, בבירור, צליל מסוים,
ארוך מאחורי אוזנה, כמו פרסות סוס לפני שהגיעו, והקול הגיע קודם. הקול, לא צעקה,
היה סוג של קריעה של געגוע. הקול הזה לא היה נביחות, אלא יותר זיכרון חונק בגרון.
לכן, הילדה שאלה שוב ושוב את הילד שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור תפרים.
עם זאת, הנער, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, השיב לילדה, היא אמרה
שהיא לא יודעת, אולי היא לא זוכרת.
הילד, לעומת זאת, הרגיש חסר אונים מהשאלות החוזרות של הילדה.
הבעת פניו של הנער חשפה מעט האשמה עצמית.
הנער אמר לילדה, כי באותה תקופה, כשהשם כבר לא זכור, הילד עדיין לא הגיע לעולם
הזה.
והילד, זה שתקן את בגדיו ולא הפסיק לדקור, הקול שלימד אותה להתפלל, שלא נשמע
במשך שנים רבות, עזב את העולם היפה הזה שלושה חודשים לפני שנולד הילד.
לכן, לילד לא הייתה הזדמנות לשמוע את הילד, האיש שתיקן את בגדיו, זה שלא
הפסיק לדקור, את הקול שלימד אותה להתפלל, שלא נשמע שנים רבות, לספר לילד
בפיו, לספר את סיפור התקופה שבה כבר לא זכר את שמו.
הנערה קמה לאט, ניגשה אל הבחור, חיבקה אותו עמוק ואמרה לילד, 'אהובי. הכל
בסדר. אני לגמרי מבין. אתה לא צריך להאשים את עצמך, וגם אימה לא. אני אנסה
לתקן את זה בדרך שלי. אז, אתה יכול לתת לי חיוך? ואימה גם.」
הבעת פניו של הנער עדיין הייתה גלויה, קצת האשמה עצמית. עם זאת, הילד והילד
תפרו לו את הפלקט, והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה, עבד קשה בו זמנית, חייך אל
הילדה.
הנערה, בעדינות, אמרה לילד, 'אהובתי, טוב, אני אלך להתקלח קודם.'
ואז, הילדה, לבד, נכנסה לחדר האמבטיה, ופתחה את כל הברזים, עד המקסימום.

הילדה, לבד, התכרבלה, התכופפה על הקרקע, ונתנה למים החמים לזרום על גופה ללא הפסקה, ללא הפסקה, ללא הפסקה.

הילדה, לאט, שלחה את ידיה, השתמשה בידיים כדי לתפוס מים, ואז לקחה אותם מול עיניה, הביטה בהם ברצינות, ואז שחררה את המים.

הנערה, שוב, לאט, מתחה את ידיה, השתמשה בידיה, שתתה קצת מים, ואז, שוב, לקחה אותם מול עיניה, הביטה ברצינות, ואז, שוב, שחררה את המים.

ילדה, בדיוק ככה, פעם, שוב, שוב, ברציפות, בלי הפסקה, שוב ושוב, את הפעולה הזו.

אני לא יודע כמה זמן זה לקח.

הנערה, המים בידיה, בפעם האחרונה, שחררה, היא חייכה.

׳כי הילדה, ב׳מים,׳ מצאה את ׳הפער בזיכרון.׳

זה, הילד והוא, שתיקן את בגדיו, עדיין לא מצליחים לחשוב על ה׳תשובה׳ הזו!

אחרי שהנערה התקלחה, כשהיא יצאה, הילד היה בחוץ, בחדר אמבטיה אחר.

פתאום, הילדה שמעה ׳בואי הנה!׳ רועש ודחוף!

הקול, בחוזקה, נדבק לאוזני הילדה ושאג.

הנערה, שכבר הייתה עייפה מאוד, שאלה את הילד אם זה הילד שקורא לה.

עם זאת, הילדה הבינה במהרה שהילד עדיין מדבר איתו, תופר לו את הפלקט, ועדיין לא הפסיק לדבר איתו.

הנערה גלגלה עיניים, קמה בכעס, וצעדה אל חדר השינה.

הילדה, ברגע שנכנסה לדלת, נזפה בה, אלוהים, היא אמרה, ׳היי, משוגע זקן! אתה, מה אתה עושה כשאתה שואג כל כך חזק!! האם אני חירש?! יש לי אוזניים טובות. אתה, משוגע עתיק, שאגת כל כך חזק, שאני עומד להיות חירש!! איזה!׳

אלוהים אמר לילדה שמחר בדמדומים, היא תצטרך לפרוס את הנייר, והעט שבידה יימשך בעדינות על ידי משהו, שמסתובב כל הזמן סביב הנייר.

ילדה, את יודעת, השם באפר, איך זה נראה. זו לא טעות, זה נעלם. כי שמות אבותיה גם נחפרו על ידי האש והרשימה איפשהו, ואז נעלמו.

הנערה מעולם לא הזכירה זאת, אבל ידעה מה זה להישרף, ואפילו האפר לא הורשה להשאיר שם.

אבותיה של הילדה שימשו גם הם כמספרים וקליקים.

אפילו אבותיה של הילדה, אפילו המספרים האחרונים והשמות, מעולם לא תועדו.

אבותיה של הילדה, אחרי אותו זמן, שמותיהם כולם נשרפו באש.

עם זאת, אבותיה של הילדה, כולם, פתחו בפתאומיות נמל בשנגחאי. ששם האל יישאר.

הבחורה יודעת היטב שבכל פעם, סוג כזה של ׳שיחה׳ הוא ׳החלפה.׳

הבחורה גם יודעת היטב שככל שהיא מבקשת עמוק יותר, כך היא תיתן יותר, לא פריט.

להפך, הוא ׳חלק מעצמו.׳

הנערה גם ידעה היטב שמחר בשקיעה, אם האוויר פתאום יהפוך לקל מדי כמו המציאות, כמו משהו, וייצא מגופה, זה לא דם, זה לא עצמות, אלא ׳רוח.׳

הנערה גם ידעה היטב שאם יהיה דמדומים מחר, אם תמצא את עצמה, היא תתחיל להיות שקופה, לא את גופה, אלא את ׳תחושת הקיום׳ שלה, ואפילו הצל שלה יתחיל לטשטש על הקרקע.

אלוהים ניסה להסביר לילדה.

ילדה, מופרעת בחוסר סבלנות, אלוהים.
הילדה, אכזרית, הצביעה בחוזקה באצבע המורה הימנית, אלוהים, היא אמרה, 'היי,
משוגע עתיק! אתה, מספיק, תשתוק בשבילי! אין צורך לומר יותר.'
הנערה, עדיין אכזרית, הצביעה בחוזקה באצבע המורה הימנית שלה, אלוהים, היא
אמרה, 'היי, משוגע עתיק! קודם כל, לא אכפת לי בכלל, אלה, אתה, אני יודע טוב
מאוד את ה'מחיר!''
הנערה, עדיין אכזרית, הצביעה בחוזקה באצבע המורה הימנית שלה, אלוהים, היא
אמרה, 'היי, משוגע עתיק! בוא שוב, אני הולך, אני פשוט הולך! וחובה ללכת! כל עוד
אצליח למצוא את 'העלים האבודים' האלה, אפילו אם זה רק 'חתיכה אחת!' מה
ש'מחיר' הוא לא 'מחיר' בשבילי. בשבילי זה נקרא 'פרס!''
הנערה, עדיין אכזרית, הצביעה בחוזקה באצבע המורה הימנית שלה, אלוהים, היא
אמרה, 'היי, משוגע עתיק! צרות, אתה, אין צורך לספר לי יותר!'
הנערה, עדיין אכזרית, הצביעה בחוזקה באצבע המורה הימנית שלה, אלוהים, היא
אמרה, 'היי, משוגע עתיק! אתה, שכחת? או מה? אני, על סירת דיג מארץ השמש
העולה, יודע יותר מכולם את מה שנקרא 'עלות' ו'סיכון!''
ילדה. כועסת, עדיין מצביעה ישר באצבע המורה של ידה הימנית, אלוהים, היא אמרה,
היי, משוגע עתיק! אני מזהיר, אתה! אתה, אל תבזבז לי את ה'זמן!' הזמן שלי הוא',
אתה, 'נתון.' אני רוצה להשתמש בזה כדי 'לעשות דברים!' לא, זה משמש ל'דיון.''
אלוהים, היה שקט לרגע.
אלוהים, שאלה הילדה ברכות.
הוא, אומר
מאז'.
אתה מבין את הסיכונים.
אז,
מה אתה רוצה
כ'חזרה' שלך?'
ילדה, שקטה זמן רב.
הילדה, עם אלוהים, אמרה, 'היי, משוגע עתיק! עשר דורות! אני יודע את זה, אתה.
מעולם לא ביקשתי ממך דבר בתמורה.'
'ילדה, קדימה, אלוהים, תגיד, היא אמרה, 'נו, משוגע עתיק! היום זו ה'פעם הראשונה
שלי וזה יהיה 'הפעם היחידה!' פתח את פיך אליך, ובקש 'לחזור.''
אלוהים, תגיד
נכון'.
זה,
עשר דורות.
אתה,
הפעם הראשונה שדיברתי.
בקשו תשואות משמעותיות!
ספר לי.
מה שזה לא יהיה,

''אני מבטיח לך הכל!
הנערה, מביטה, אלוהים, אמרה בנחישות בעיניה, אמרה, 'זה טוב, משוגע עתיק, אני, כל עוד הילד שאני אוהבת כל כך, ה'חיוך' של מי שתפר לו את בגדיו ועדיין לא הפסיק לעקצב. אל תעשה יותר, 'רגע אחד!' זה מספיק!''
אלוהים מופתע.
אלוהים, תגיד
''זה הכל?'
הנערה ענתה בנחישות, אלוהים, היא אמרה, 'היי, משוגע עתיק! כבר אמרתי את זה! כן! כן! זה הכל! תשאל אותי עוד עשר פעמים, ועדיין תהיה לי התשובה הזו. אתה יכול לצאת!''
אלוהים, שקט.
הילד והילדה, בלילה שלפני היציאה, הילד עדיין דיבר איתו, תופר את בגדיו, ועדיין לא הפסיק לתפור.
הנערה ישבה על השטיח, מתווכחת עם אלוהים.
הבחורה, כועסת, נכון, אלוהים, אמרה, והיא אמרה, 'היי! משוגע עתיק! אני בשבילך, באותם ספרים שבורים. מהי אי ההבנה של 'ארץ החלב והדבש?'! אני נותן, אתה, אם אני מצייר לא נכון או מה?!''
אלוהים, תראה, הוא, בידו, מגרד את מוחו עם מפת קלף שאני לא יודע מאיפה להשיג אותה.
אלוהים, תגיד
'נכון!
הייתי בהתחלה.
''אני מתכוון כאן!
הנערה, כועסת ואלוהים, התווכחו על פרשנות המשיח על ידי אלה שחתמו על 'ברית הנשמה' עם הנצח.
הנער עדיין מדבר עם האדם שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור.
הנער, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, היה בצד השני של הטלפון, רק כדי לשמוע שהנערה לבד, כל הזמן, ללא הפסקה, מדברת עם עצמה.
פתאום, הילד, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, אמר לילד, והיא אמרה, 'ילד, האם הילדה שלך בדרך כלל כל כך חיה ומדברת? אז גם אתה בעצמך ילד שמדבר הרבה! איך שניכם רצתם פנימה וסבלתם את השיחה המתמדת אחד של השני? יש לך מזג חם, אתה חייב להיכנע לבחורה הרבה, אל תתווכח רק איתה!
האל המתווכח, והנערה, עצרו את הוויכוח.
הילד, וזה שתפר לו את הפלקט, ולא הפסיק לדקור עד כה, דיבר שפה שהנערה לא הבינה.
הילדה, לאט, קמה.
אלוהים, תשאל את הבחורה.
אלוהים, תגיד
'לאן אתה הולך?
''אנחנו עוד לא סיימנו!

הנערה לא הסתכלה לאחור, היא רק ענתה באכזריות, אלוהים, היא אמרה, 'אני אכנס למים, ואז אתן לך, תמצא את התשובה!'
ואז, הילדה, לבד, נכנסה לחדר האמבטיה, ופתחה את כל הברזים, עד המקסימום.
הילדה, לבד, התכרבלה, התכופפה על הקרקע, ונתנה למים החמים לזרום על גופה ללא הפסקה, ללא הפסקה, ללא הפסקה.
הילדה, לאט, שלחה את ידיה, השתמשה בידיים כדי לתפוס מים, ואז לקחה אותם מול עיניה, הביטה בהם ברצינות, ואז שחררה את המים.
הנערה, שוב, לאט, מתחה את ידיה, השתמשה בידיה, שתתה קצת מים, ואז, שוב, לקחה אותם מול עיניה, הביטה ברצינות, ואז, שוב, שחררה את המים.
ילדה, בדיוק ככה, פעם, שוב, שוב, ברציפות, בלי הפסקה, שוב ושוב, את הפעולה הזו.
אני לא יודע כמה זמן זה לקח.
הנערה, המים בידיה, בפעם האחרונה, שחררה, היא חייכה.
'כי הילדה, ב'מים,' מצאה את 'הפער בזיכרון.'
זה, אלוהים, ואני לא מצליח לחשוב על ה'תשובה' הזו!
באותו לילה, הילד שאל את הילדה שאלות רבות, שהיו שפות שהילדה לא הבינה.
הילדה ידעה רק שמי שענה הוא הילד, שתפר לו את הפלקט, והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה, הפך לבן משפחה צללים.
הנערה, בשפות שלא הבינה, העבירה שאלות ומילים לשני הצדדים, דנה ביעד האפשרי של העלים.
הילד, שתפר את בגדיו, ובני המשפחה שהפכו לצללים הקיפו את הילדה והביעו את דעתם בשפה שהילדה לא הבינה. הם ממהרים. הנערה הבינה לגמרי.
ילדה, באמצע, לכי לשירותים.
עם זאת, הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, בני המשפחה שהפכו לצללים, היו מודאגים והלכו יחד אחרי הילדה לחדר האמבטיה.
הנערה נאלצה לבקש עזרה מהילד, כי זו הייתה שפה שהיא לא הבינה.
עד ש, ילד, מחזיק חזק, מוחו נכנס באותו זמן בגלל יותר מדי מידע, והוא מרגיש את ראשו מתפוצץ.
'הנער הרים את ראשו וצעק באוויר, ואמר, 'אף אחד לא יכול לראות את 'הילדה שלי עירומה!!'
ילדה, סוף סוף יכולה לקחת הפסקה בחדר האמבטיה.
מאוחר יותר, הילד שתפר לו את הפלקט, ובני המשפחה שהפכו לצללים, חיכו שהנערה תהיה 'לבוש מסודר' לפני שקפצו מכל הכיוונים, רוצים להמשיך לבקש עזרה מהילדה.
באמצע הדיון, הילדה, בשלב מסוים, נדחפה והותקפה על ידי הנער, שתפר לו את הבגדים, ובני המשפחה שהפכו לצללים שלא הפסיקו להציק עד כה.
עם זאת, הילדה יכולה להבין במלואו את העלים האלה, את הלבבות שמתגעגעים זה לזה.
הנערה, אחרי שנשמה בעדינות, תפרה את הפלקט לילד, והאדם שלא הפסיק לתפור עד כה, בני המשפחה שהפכו לצללים, אמרו, 'אהובי, האדם שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, הפך לבן משפחה בצללים. הנה העניין. אני מבין לגמרי את הרגשות של הכמיהה שלכם זה לזה. אני גם יודע שבמהלך התקופה הזו, כמעט מאה שנה, אף אחד

מכם לא ויתר לרגע כדי לחפש את אותם 'עלים שאבדו.' למרות שהיכולת שלי לא מאוד חזקה, אני מבטיחה שאעשה כמיטב יכולתי.'
הנערה, שוב, אחרי שנשמה עמוק, המשיכה, בעדינות, אל הילד, תופר לו את הפלקט, לאדם שלא עצר את המחט, לבני המשפחה שהפכו לצללים, היא אמרה, 'אהובתי, האדם שתפר לו את הפלקט, בני המשפחה שהפכו לצללים. הנה העניין. בואו נרגע כולנו קודם, כדי שאוכל לשמוע בבירור מה כל אחד מכם אומר. רק אז נוכל לעבוד יחד כדי למצוא רמזים, בסדר?'
הילד, שתפר את בגדיו, והאנשים שלא הפסיקו לדקור עד כה, ובני המשפחה שהפכו לצללים, עדיין דחופים.
מותק, זה לגמרי מובן.
הילדה, בכלל לא, הרגישה לא מאושרת, היא פשוט הרגישה שבורה מאוד.
עד שכאשר הילד ראה את הילדה, הוא החל להתפרק בהדרגה.
הנער מיד התמתח, וזרועו הארוכה משכה את הילדה שישבה לידו בזרועותיו, בכוח ובמהירות, וחיבק את הילדה שכבר רעדה בחוזקה.
ילד, שוב, הרים את ראשו, שוב צעק לאוויר, אמר, 'מי שלא תהיה! אם יש משהו, תבוא אליי!' אף אחד לא מורשה לגעת ב'ילדה שלי!''
הילדה מיד השתחררה מזרועות הילד, קפצה במהירות ועמדה על הספה.
הנערה מיהרה להושיט את ידה ותפסה את 'החוזה הבלתי נראה' בעוז וקרעה אותו.
הילדה, לאט, התיישבה לאחור על הספה, וסימנה לילד לחבק אותה.
ואז, הילדה, שוב, עם ידיה, בעדינות, אוחזת בפניו של הילד, טון דיבורה עדיין תקיף, מחייכת, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הנער, אמרה לילד, 'אהובי, מעכשיו, אני לא רוצה לשמוע אותך אומר את זה שוב! זה לא מותר, אתה אומר כך!'
לפני שהילד הספיק לדבר,
הילדה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הילד, טון דיבורה עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הילד, היא אמרה לילד, 'אהובי, הנה העניין. לכל 'מילה' יש 'משקל' ו'מחיר' מתאימים.'
הילדה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הילד, טון דיבורה עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הילד, היא אמרה לילד, 'אהובי, הנה העניין. מסיבה זו, וזו הסיבה, לעולם לא הייתי אומר 'טוב' או 'רע' ישירות. אני תמיד אומר 'אני רוצה לחשוב' או 'אני חושב.''
הילדה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הילד, טון דיבורה עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הילד, היא אמרה לילד, 'אהובי, הנה העניין. כי כשאני אומר 'טוב' ו'רע,' זה שווה ערך ל'חתימה' ו'חתימה' על 'חוזה בלתי נראה.''
הילדה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הילד, טון דיבורה עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הילד, היא אמרה לילד, 'אהובי, הנה העניין. אני לא רוצה את זה, ואני לא רוצה. 'אתה' נכנס ל'מיינקראפט'! לא, אני לא רוצה לשתף אותך. אני מאוד נרגשת, הלב שלך. אני מרגיש במלואו את אהבתך העמוקה אליי.'
הילדה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הילד, טון דיבורה עדיין היה

תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הילד, היא אמרה לילד, 'אהובי, הנה העניין. זה בגלל 'העולם שלי' וכל מה שאני 'סובל.' לא כולם יכולים 'להבין,' ולא, כולם 'יכולים 'להתערב."

הנערה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, אוחזת בפניו של הנער, טון דיבורה עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטות בעיני הנער, אמרה לילד, אמרה, 'אהוביהנה העניין. אני ממש, ממש, באמת, אני אוהב אותך מאוד, אני אוהב אותך מאוד. נשמתי, יותר ממני. אוהב אותך יותר. אבל יש לך את התהילה שלך, את חובתך ואת עמך. הידיים שלך משמשות להחזיק את הלפיד ולהאיר על האדמה. לגבי החושכים השבורים האלה, אאסוף אותם. בכל מקרה, כבר מזמן התרגלתי לדברים הרעים האלה.'

הילדה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הילד, טון דיבורה עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הילד, היא אמרה לילד, 'אהובי, הנה העניין. אני באמת, באמת, באמת, אני אוהב אותך מאוד, אני אוהב אותך מאוד! נשמתי אוהבת אותך יותר ממני!'

הילדה, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הילד, טון דיבורה עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הילד, היא אמרה לילד, 'אהובי, הנה העניין. אני יודע שמה שאני רוצה לומר בהמשך נשמע 'קיצוני,' 'משוגע' ואפילו 'לא סביר לחלוטין."

הנערה נשמה עמוק, עדיין, בידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הילד, טון דיבורה עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הנער, אמרה לילד, אמרה אהובי, הנה העניין. אני אדם שיש לו 'נצחי' שלא ניתן לכתוב מחדש. ה'עקרון' שלי הוא' - 'אף אחד, כלום, שום כוח, ואפילו לא אלוהים!'

הילדה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הנער, טון דיבורה, עדיין תקיף, מחייך, עיניה, עדיין עדינות, מביטות בעיני הילד, היא אמרה לילד, היא אמרה, 'אהובי, הנה העניין. בין אם זה מישהו, כל דבר, כל כוח, או אפילו אלוהים! אם אתה רוצה להזיז 'אותי,' אתה יכול! אבל אם אתה רוצה לעבור, ה'אתה' שאני כל 'כך אוהב, ה'חתולים' שלי, ה'משפחה' שלי, ה'חברים' שלי, כל 'אנשים, דברים שאני מעריך!!'

הילדה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הנער, טון דיבורה, עדיין תקיף, מחייך, עיניה, עדיין עדינות, מביטות בעיני הילד, היא אמרה לילד, היא אמרה, 'אהובי, הנה העניין. ואז, בין אם זה מישהו, כל דבר, כל כוח, או אפילו אלוהים! אתה חייב להיות מסוגל 'לנצח אותי' קודם! ואז 'תהרוג אותי' שוב! ואז, 'לדרוך על גופתי,' אפשר להתחיל, לגעת, 'במה שאני מעריך,' כל 'אנשים ודברים'!!'

הילדה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הנער, טון דיבורה, עדיין תקיף, מחייך, עיניה, עדיין עדינות, מביטות בעיני הילד, היא אמרה לילד, היא אמרה, 'אהובי, הנה העניין. עם זאת, זה לא אומר שה'נשמה' שלי לא תעמוד במקום ותמשיך להילחם על 'כל מה שאני יקרה!'

הילדה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, עם ידיה, בעדינות, מחזיקה את פניו של הנער, טון דיבורה, עדיין תקיף, מחייך, עיניה, עדיין עדינות, מביטות בעיני הילד, היא אמרה לילד, היא אמרה, 'אהובי, הנה העניין. יש דבר אחד שאני חייב להיות ברור לגביו, תאמין לי. אתה אומר, אתה חייב להגן עליי, אני אמיתי! באמת! נוגע מעומקי הנשמה.'

,הילדה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, בידיה, בעדינות, אוחזת בפניו של הילד, טון דיבורה
עדיין יציב, מחייכת, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הנער, אמרה לילד, 'אהוביהנה
העניין. אני לא, אני לא רוצה את זה, אתה תגן עליי. אבל ב'עולם' הזה, ביקום הזה, בכל
',יקום מקביל!' אין 'מישהו,' אין 'כלום,' זה ה'מגן' שלי! לא! לא! 'לגמרי
''!לא'
,הילדה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, בידיה, בעדינות, אוחזת בפניו של הילד, טון דיבורה
עדיין יציב, מחייכת, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הנער, אמרה לילד, 'אהוביהנה
העניין. זה כי 'אני' הוא ה'מגן' של כל 'כל מה שאני מעריך!' יתרה מזאת, זו הבחירה
שלי! מההתחלה ועד הסוף, לא היה 'מישהו,' לא 'אין כוח,' אפילו לא 'אלוהים,' ולא
היה אף אחד, וגם לא העזו לכפות עליי! אז זו ה'בחירה' שלי שנעשית בעקבות ה'רצון
'!החופשי' שלי
,הילדה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, בידיה, בעדינות, אוחזת בפניו של הילד, טון דיבורה
עדיין יציב, מחייכת, עיניה עדיין עדינות, מביטה בעיני הנער, אמרה לילד, 'אהוביהנה
העניין. אם, בעתיד, לא משנה מה יקרה. אתה חייב לזכור! ה'בטיחות' שלי היא
האחריות שלי!' אני רוצה 'להגן על עצמי,' אבל זו רק ה'אחריות' שלי! הבטיחות שלי'
'!אינה באחריותך! 'לעולם לא' זה לא! יתרה מזאת, זה לעולם לא יהיה
הנערה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, בידיה, בעדינות, אוחזת בפניו של הילד, טון דיבורה
עדיין היה תקיף, מחייכת, עיניה היו נחושות, מביטה בעיני הנער, אמרה לילד, אמרה
אהוביהנה העניין. אתה, אתה חייב לזכור! בעתיד, לא משנה מה יקרה. אתה חייב'
לזכור! 'אני' הוא, ה'מגן' שלך! אם העולם הזה רוצה 'להזיז אותך,' עליך קודם 'לשבור
''!אותי' ואז 'לדרוך עליי.' ואז, יש 'כשירות,' אולי, להתחיל, לנסות, לגעת ב'אתה
הילדה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, בידיה, בעדינות, אוחזת בפניו של הילד, טון דיבורה
עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה היו אפילו יותר נחושות, כשהביטה בעיני הילד, אמרה
לילד, אמרה, 'אהובי, הנה העניין. הסיבה לכך היא ש'העניין הזה' הוא הכלל שאני
ואלוהים 'קבענו יחד!' העניין הזה הוא גם ה'עיקרון' שלי! העיקרון היחיד שלי! כבר
'!עשיתי ברית עם אלוהים. אני אשמור על 'אותך' לנצח
הילדה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, בידיה, בעדינות, אוחזת בפניו של הילד, טון דיבורה
עדיין היה תקיף, מחייך, עיניה היו אפילו יותר נחושות, כשהביטה בעיני הילד, אמרה
.לילד, אמרה, 'אהובי, הנה העניין. אתה, אתה חייב לזכור! בעתיד, לא משנה מה יקרה
'אתה לא צריך את זה, לא צריך, ואתה לא יכול 'להאשים' את עצמך! אפילו, 'תשנוא
''!את עצמך! כי הרגע יצרתי 'מגן,' וזה מה שאני צריך לעשות
הילדה, שוב, נשמה עמוק, עדיין, בידיה, בעדינות, אוחזת בפניו של הנער, טון דיבורה
עדיין היה תקיף, מחייכת, עיניה היו נחושות אף יותר, כשהביטה בעיני הילד, אמרה
,לילד, אמרה, 'אהוביהנה העניין. בעתיד, לא משנה מה יקרה. אני רק צריך אותך
באמת, אני רק צריך אותך, בשבילי, לעשות 'דבר אחד!' 'היחיד,' דבר אחד! הדבר
היחיד הוא, לא משנה איפה אתה, אתה יכול להיות 'שמח,' 'שלו,' 'בריא.' אני רק צריך
!אותך, תחיה חיים טובים, 'שלך!' בדרך זו, זו ה'ברכה' היקרה ביותר שאני מצפה לה
'!זה גם ה'מתנה' היקרה ביותר עבורי

🔺5 פרק_ II__第伍章__下

«לקראת הגורל, הזיכרון והארץ הבלתי הפיכה והשם התשעה-עשר»

לפני שכל הטיול יוצא.
יום אחד, בצומת של גלות וכריזמה.
אלוהים, אמר לילדה.
הוא, אומר
'ילד,
אני יודע.
אתה, לילד, תבקש משהו.
אתה צריך ללכת,
היצירה הזו נקראה פעם דאסטי,
כיום נותרה רק אדמה ממוספרת.
אתה צריך ללכת,
במקום אחד, כל הדלתות סגורות,
שם שניתן להעביר רק בלחישה.
אתה צריך ללכת,
באזור הזה, הדמות מעולם לא חזרה,
קול התפילה, הארץ נבלעת בעשן.
עצמך,
זה חייב להיות מאוד ברור,
ה'משימה' שלך.
עם זאת, אני צריך,
אתה 'חווה את זה בעצמך,'
הכאבים האלה!''

הנערה הייתה מאוד חסרת סבלנות, היא לא הסתכלה לאחור, אפילו לא חשבה על זה, היא צעקה, ענתה, אלוהים, היא אמרה, 'היי, משוגע עתיק! אתה, איך זה אהבה, אז מה! אני, לא משנה, אתה! אז, אתה, על איזה 'כאב' אתה מדבר?! תביא את זה! תביאו את כולם! תביא לי את הכל, 'מיד,' 'מיד,' 'לגמרי,' הכל! ישיר! מיד! מיד! תשים את זה עליי!'

מאז אותו יום.
בנות, אם תאכלו יותר מ'פרוסת לחם דקי' בכל ארוחה, תקיאו בלי הפסקה.
בספר 'בנים ובנות,' כדי לצאת, האדמה ההיא, ששמה הייתה פעם מאובקת, נותרה רק אדמה ממוספרת. במקום אחד, שבו כל הדלתות סגורות, השם יכול להישמע רק בלחישה. הארץ שבה הדמויות לא חזרו, קול התפילות, הארץ המכוסה בעשן, באותו יום, 'שמונה בבוקר.'

הילד מדבר בטלפון עם האדם שתופרת את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה.
הילדה מקווה ללמוד עוד מהילד על הקול שלימד אותה להתפלל במשך שנים רבות. יש חלק שלם בשורשיה שאי אפשר לעקוב אחריו. אני רק יודע שבשנה מסוימת, העץ עם הגנאלוגיה הפסיק לגדול פתאום, וכל העלים איבדו את שמם. אני לא יודע איפה נפלתי לעיר. העלים האלה מכילים מידע נוסף.

הנערה קיוותה ללמוד שהעץ עם הגנאלוגיה הפסיק לגדול פתאום, וכל העלים איבדו את
שמם. אני לא יודע איפה נפלתי לעיר. העלים האלה מכילים יותר מידע, כל מידע קטן,
כל דבר, על השם, 'מין,' או 'גיל,' או כל מידע, הכל בסדר.
הבחורה, האדם השלם, משוגעת, מאוד נלהבת, כל אחד! כל אחד! כל אחד! רמז למידע!
כל זכר, קטן, סביב עץ הגנאלוגיה, הפסיק לפתע לגדול, וכל העלים איבדו את שמם. אני
לא יודע איפה נפלתי לעיר. כל מידע קטן על העלים האלה, בשביל הילדה, זה כמו
להשתגע, יקר מאוד.
אחרי שהאזינו למילותיה של הבחורה, השניים חשבו יחד בו זמנית, חושבים קצת.
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, אפילו קרא ישירות לאחיותיה לביתה,
וכל אחת מהן עשתה אינספור שיחות טלפון זו לזו בו זמנית, לאחיותיה, לבני משפחה
אחרים ואפילו לחברים.
הילד והוא, תופרים את הבגדים שלו, האנשים שעדיין לא הפסיקו לתפור, וכל המשפחה
שלה, כל המשפחה שלהם, וכל החברים שלהם, כולם, כולם באותו זמן, ללא הפסקה,
ברציפות, כל הזמן, מאוד, מאוד, מאוד קשה, כולם, באותו זמן, ביחד, כל הזמן, כל
הזמן, מאוד, מאוד, מאוד קשה, כאילו הם עובדים כל הזמן באותו זמן, ללא הפסקה,
ברציפות, מאוד, מאוד קשה. זה כמו להרכיב פאזל ענק.
כולם, כל המשפחה שלהם, עובדים יחד, ברציפות, ברציפות, ברצף, מאוד, מאוד, מאוד,
מאוד קשה, כולם באותו זמן, ביחד, ברציפות, ברציפות, ברצף, מאוד, מאוד, מאוד,
מאוד קשה, כמו להרכיב פאזל ענק.
כולם, כל המשפחה שלהם, באותו זמן, יחד, ברציפות, ברציפות, ברצף, מאוד, מאוד,
מאוד, מאוד, מאוד קשה להרכיב יחד.
כולם, כל המשפחה שלהם, כולם בו זמנית, יחד, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן,
מאוד, מאוד, מאוד, מנסים, מנסים להרכיב משהו.
בדיוק כשהנער ניתק את הטלפון וחיכה לו, תופר את בגדיו, והאדם שלא הפסיק את
התפרים עדיין קרא לו בחזרה.
הילד, פתאום, לבד, עם פנים כבדות, לא אמר מילה, הלך מהחלון מהרצפה לתקרה,
בצעדים כבדים, לאט מאוד אל הספה.
הנער, עם עיניים ישרות וגוף כבד מאוד, ישב על הספה עם 'בום'.
הילדה, ידיה היו עסוקות, המשוגע הזקן, המשימה השבורה שהוטלה עליה, והיא שמעה
את מניעיו של הנער.
ילדה, תשאירי מיד את העניין ביד שלה.
הנערה הסתובבה במהירות, ראתה את הילד, לבד, עם עיניים זקופות, פנים כבדות,
ויושב על הספה בלי לומר מילה.
הילדה, לאט, הלכה אל הבחור.
הילדה, לאט, ישבה על הספה מימין של הבחור.
הנערה חיבקה את הנער תחילה בחום.
הילדה, מחזיקה את ראשו של הילד, בעדינות, אל חזהה, ידיה, כאילו להרגיע את הילד,
מלטפת בעדינות, מלטפת את שערו המפוזר של הילד.
הנערה סידרה את השיער שפוזר על פניה בגלל הדמעות.
הנערה, בעדינות, אחזה בפניו של הנער בידיה, טון דיבורה היה עדין מאוד, היא חייכה,

עיניה היו מלאות אהבה, כשהביטה בעיני הנער, אמרה לילד, 'אהובי. מה קרה לך? מה גורם לך להיראות כל כך מדוכדך? מה גורם לך להיראות כל כך עצוב? רוצה לדבר איתי על זה? זה אולי יעזור לך להרגיש טוב יותר. ⌟
הילד הרים את מבטו לאט, עיניו מלאות דמעות, קולו רעד מעט, והוא אמר לילדה 'ילדה שלי, הנה העניין. אני בעצם ממש, ממש, ממש, מאוד, מאוד, מאוד מודאג'.
הנער, שעדיין הרים את ראשו, עיניו עדיין מלאות דמעות, קולו עדיין רועד מעט, והוא אמר לילדה, 'ילדה שלי, הנה מה שקרה. כי אני, זה שתפר לי את הקולר, לא הפסקתי לדקור עד עכשיו. פעם סיפרה לנו שקולה, שלימד אותה להתפלל, לא נשמע במשך שנים רבות. למעשה, הוא כמעט ולא הזכיר לי את האנשים שתפרו לי את הבגדים ועדיין לא הפסיקו להציק לזה, כמו גם את אחיותיה, על כל סיפור שסיפרה בתקופה שבה שמה כבר לא נזכר.'
הנער, שעדיין הרים את ראשו, עיניו עדיין מלאות דמעות, קולו עדיין רועד מעט, והוא אמר לילדה, 'ילדה שלי, הנה מה שקרה. כי אני, זה שתפר לי את הקולר, לא הפסקתי לדקור עד עכשיו. פעם סיפרה לנו שקולה, שלימד אותה להתפלל, לא נשמע במשך שנים רבות. הוא פעם אמר את זה כי בתקופה שבה כבר לא זכר את שמו, הסיפורים שפרסם היו כואבים מדי! זה כואב, זה שובר לב! זה כואב, זה שובר נשמות של אנשים!'
הנער, שעדיין הרים את ראשו, עיניו עדיין מלאות דמעות, קולו עדיין רועד מעט, והוא אמר לילדה, 'ילדה שלי, הנה מה שקרה. לכן, אני מאוד מודאגת מהאדם שתפר לי את הפלקט ועדיין לא הפסיק לתפור. וכל אני, כל המשפחה, אולי לא מצליחים להרכיב את הרמזים ה'שלמים."
הנער, שעדיין הרים את ראשו, עיניו עדיין מלאות דמעות, קולו עדיין רועד מעט, והוא אמר לילדה, 'ילדה שלי, הנה מה שקרה. לכן, אני מאוד מודאגת מהאדם שתפר לי את הפלקט ועדיין לא הפסיק לתפור. וכל אני, כל המשפחה, אפילו, אולי לא נוכל למצוא שום מידע מועיל.'
הילדה, עדיין, עדינה, בידיה, אחזה בפניו של הנער, טון דיבורה עדיין היה עדין מאוד, היא הייתה דוממת, מחייכת, עיניה עדיין מלאות אהבה, מביטה בעיני הילד, אמרה לילד, אמרה, 'אהובי. אתה לא צריך לדאוג לזה. בשבילי, כל מידע מועיל. אפילו החלק הקטן ביותר בפאזל מועיל. אפילו מכתב אחד עוזר. ⌟
הילדה, עדיין, עדינה, בידיה, אחזה בפניו של הנער, טון דיבורה עדיין היה עדין מאוד, היא הייתה דוממת, מחייכת, עיניה עדיין מלאות אהבה, מביטה בעיני הילד, אמרה לילד, אמרה, 'אהובי. פשוט תירגע. נחכה לאימה שתחזור אליך. כל מידע שהיא יכולה להשיג לי כבר מספיק. ⌟
הנערה, עדיין, עדינה, בידיה, החזיקה את פניו של הנער, טון דיבורה היה עדין מאוד, אך בנחישות, היא הייתה שקטה, מחייכת, עיניה עדיין מלאות אהבה, מביטה בעיני הנער, אמרה לילד, אמרה, 'אהובי. אחרי שאימה תחזור אליך. אז אני אדאג לכל השאר. אז אתה יכול לתת לי חיוך, בבקשה? ⌟
הילד עדיין הרים את ראשו, עיניו עדיין מלאות דמעות, הוא רעד מעט, ונתן לילדה חיוך.
הנערה גם צחקה, נתנה לילד נשיקה עמוקה, היא, בשבילו, ניגבה את כתמי הדמעות מפניה.

לאחר זמן מה, הילד, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, קרא לילד בחזרה.
הנער, ידיו רועדות, סובב לאט את ראשו להסתכל על הילדה, לא היה לו אומץ, והרים את הטלפון.
הנערה, עם חיוך חם, הביטה בילד, הייתה תקישה, הנהנה אל הילד, ראשה.
ילד, עדיין, ידיו רעדו, הוא הוריד את ראשו לאט, הביט בטלפון, נשם עמוק, ניסה לאסוף אומץ, והרים את הטלפון.
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, אמר לילד בטון רועד, היא אמרה, 'הבן שלי, הילד שלי, כולנו, כל המשפחה שלנו, כולנו בו זמנית, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, מאוד, מאוד קשה, כמו להרכיב יחד, כמו פאזל ענק.'
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, אמר לילד, 'הבן שלי, הילד שלי, כולנו, כל המשפחה שלנו, בו זמנית, כל הזמן, כל הזמן, ללא הפסקה, מאוד, מאוד קשה, מנסה להרכיב יחד.'
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, אמר לילד, 'הבן שלי, ילדי, כולנו, כל המשפחה שלנו, כולנו, באותו זמן, כל הזמן, כל הזמן, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד קשה, לנסות להרכיב משהו.'
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, אמר לילד, 'הבן שלי, ילדי, כולנו, כל המשפחה שלנו, כולנו יחד, כל הזמן, כל כך, מאוד, מאוד, מאוד מנסים, אבל כולנו, כל המשפחה שלנו, יכולים למצוא רק 'מספר אחד'.'
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, אמר לילד, 'בני, ילדי, כולנו, כל המשפחה שלנו, כולנו יחד, כל הזמן, כל הזמן, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד קשה, אבל כולנו, כל המשפחה שלנו, מכירים רק את קולי, הקול שלימד אותי להתפלל, זה שלא נשמע שנים רבות. כולל אותו, יש להם בסך הכל 'שמונה אחים ואחיות'.'
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, רעד יותר ויותר, אמר לילד, 'בני, ילדי, אבל... אבל... כולנו, כל המשפחה שלנו, באותו זמן, ללא הפסקה, ברציפות, כל הזמן, מאוד, מאוד, מנסים, אבל כולנו, כל המשפחה שלנו, מכירים רק את קולי, הקול שלימד אותי להתפלל, זה שלא נשמע שנים רבות, כולנו, כל המשפחה שלנו, אני אפילו לא יודע שהקול שלי, שלימד אותי להתפלל, לא נשמע כבר שנים רבות, והוא הראשון מבין אחיו ואחיותיו...'
בידו של הנער, כשהוא מחזיק את הטלפון הנייד, ידיו עדיין רעדו ללא הפסקה.
בידו של הילד, אפילו יותר, כשהוא מחזיק את הטלפון הנייד, ידיו רעדו עוד יותר, והוא הרים לאט את ראשו להביט בילדה.
הדמעות של הילד, ללא שליטה, נפלו מעיניו, ללא הפסקה, ללא הפסקה, בטיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות.
בידיו של הילד, יותר, קטלניות, מחזיק את הטלפון שלו, ידיו, עוד, רועדות ללא הפסקה, כל גופו רעד, מביט בילדה, בדמעותיו, עוד, בלתי נשלטות, מעיניו, ללא הפסקה, ללא הפסקה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות נופלות, הילד, נשם עמוק, קולו רעד, ואמר לילדה אמר, 'הילדה שלי הנה העניין. כולנו, כל המשפחה שלנו, עובדים יחד באותו זמן, ברציפות, ברציפות, מאוד, מאוד, מאוד מאוד, מאוד קשה, אבל כולנו, כל המשפחה שלנו, יכולים למצוא רק 'מספר אחד'.'
בידו של הילד, יותר, קטלני, מחזיק את הטלפון שלו, ידיו, עוד, רועדות ללא הפסקה,

הוא עדיין, רועד בכל גופו, מביט בילדה, דמעותיו, עוד, לא נשלטות, מעיניו, ללא הפסקה, ללא הפסקה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות נופלות, הילד, שוב, נשם עמוק, טון קולו רועד עוד יותר, אמר לילדה ואמר, 'הילדה שלי הנה העניין. כולנו, אנשי כל המשפחה שלנו, באותו זמן, ללא הפסקה, ברציפות, ברצף, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד קשה, אבל כל האנשים בכל המשפחה שלנו מכירים רק אותי, זה שתפר לי את הדק, זה שלא עצר את המחט, הקול שלימד אותה להתפלל, לא נשמע כבר שנים רבות. כולל אותו, יש להם בסך הכל 'שמונה אחים ואחיות.״
בידו של הילד, יותר, קטלני, מחזיק את הטלפון שלו, ידיו, עוד, רועדות ללא הפסקה, הוא עדיין, רועד בכל גופו, מביט בילדה, דמעותיו, עוד, לא נשלטות, מעיניו, ללא הפסקה, ללא הפסקה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות נופלות, הילד, שוב, נשם עמוק, טון קולו רועד עוד יותר, אמר לילדה ואמר, 'הילדה שלי הנה העניין. כולנו, אנשי כל המשפחה שלנו, באותו זמן, ללא הפסקה, ברציפות, ברצף, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד קשה, אבל כל האנשים בכל המשפחה שלנו מכירים רק אותי, זה שתפר לי את הדק, זה שלא עצר את המחט, הקול שלימד אותה להתפלל, לא נשמע כבר שנים רבות. כולנו, כל המשפחה שלנו, אפילו לא יודעים שאני, זה שתפר את בגדיו ולא הפסיק לדקור, הקול שלימד אותה להתפלל, לא נשמע כבר שנים רבות, הוא הראשון מבין אחיו ואחיותיו...'

הילדה, לוגמת תה נענע, חייכה וענתה לילד ואליו, תופרת את הפלאקט שלו, ועדיין לא עצרה את המחט, אמרה, 'אימה, אהובתי, הנה העניין. כולכם, כל המשפחה שלכם. בבקשה כולכם, כל המשפחה שלכם, אל תתאכזבו בגלל זה! כי כולכם, כל המשפחה שלכם, מצאתם את המידע 'הכי קריטי!״

הילד והאדם שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, אחרי שהקשיבו למילותיה, שניהם היו מאוד בהלם.

הנער היה המום, הביט בילדה בפנים מבולבלות.

הנערה פנתה להסתכל על הנער, וחייכה אליו חיוך חם מאוד.

הנערה, שוב, לקחה לגימה מתה מנטה, היא הייתה דוממת, עם חיוך על פניה, עונה לילד ואליו, תופרת את בגדיו, ועדיין לא עצרה את המחט, היא אמרה, 'אימה, אהובתי, הנה העניין. כולכם, כל המשפחה שלכם. האם אתה יודע את 'שנת הלידה' של הילד שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, והקול שלימד אותה להתפלל לא נשמע כבר שנים רבות?'

בידו של הילד, עוד, מת, מחזיק את הטלפון שלו, ידיו, עוד, רועדות ללא הפסקה, הוא עמד, כל גופו רעד, מביט בילדה, בדמעותיו, עוד, בלתי נשלטות, מעיניו ללא הפסקה, ללא הפסקה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות נופלות, הילד, שוב, נשם עמוק, קולו רעד עוד יותר, ואמר לילדה, הוא אמר, 'הילדה שלי הנה העניין. אני וזה שתפר לו את הצווארון, וזה שלא הפסיק לדקור, כולנו, אנשי כל המשפחה שלנו, אנחנו לא יכולים להיות 'בטוחים מאוד,' זה שתפר לי את הצווארון, שלא עצר את המחט, זה שלימד אותה את קול התפילה, שלא נשמע כבר שנים רבות, את שנת הלידה המדויקת שלו, כי,באותו זמן, האדם שתפר לי את הקולר, ועדיין לא הפסיק לדקור, קולה שלימדה אותה להתפלל, לא נשמע שנים רבות, והוא נשא את האחות הצעירה ביותר, שתיהן, שברחו בפאניקה...'

בידו של הילד, עוד, מת, מחזיק את הטלפון שלו, ידיו, עוד, רועדות ללא הפסקה, הוא
עמד, כל גופו רעד, מביט בילדה, בדמעותיו, עוד, בלתי נשלטות, מעיניו ללא הפסקה,
ללא הפסקה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות נופלות, הילד, שוב, נשם
עמוק, קולו רעד עוד יותר, ואמר לילדה, הוא אמר, 'הילדה שלי הנה העניין. לא אני ולא
האדם שלי, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לדקור, כולנו, כל המשפחה שלנו, לא יכולים
להיות 'בטוחים מאוד,' אני, האדם שתפר לי את הבגדים, שלא הפסיק לדקור, הקול
שלימד אותה להתפלל, לא נשמע כבר שנים רבות, שנת הלידה המדויקת שלו...'
בידו של הילד, עוד, מת, מחזיק את הטלפון שלו, ידיו, עוד, רועדות ללא הפסקה, הוא
עמד, כל גופו רעד, מביט בילדה, בדמעותיו, עוד, בלתי נשלטות, מעיניו ללא הפסקה,
ללא הפסקה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות נופלות, הילד, שוב, נשם
עמוק, קולו רעד עוד יותר, ואמר לילדה, הוא אמר, 'הילדה שלי הנה העניין. כולנו, כל
המשפחה שלנו, רק יודעים שהאדם שתפר לי את הפלקט אז, ושעדיין לא הפסיק
לתפור, הקול שלימד אותה להתפלל לא נשמע כבר שנים רבות, זו שהוא הביא איתו,
האחות הצעירה ביותר, שניהם, למזלנו, מוורשה, פולין כולנו, כל המשפחה שלנו, לא
יכולים להיות 'בטוחים מאוד,' אני, זה שתפר את הבגדים שלי, זה שעדיין לא עצר את
המחט, היא, הקול שלימד אותה להתפלל, האדם שלא נשמע שנים רבות, שניהם,
מאיפה הם ברחו, איפה הם שניהם, איפה עלו על הספינה שהצילה הרבה אנשים, ואז
יצאו, הארץ המובטחת...'
בידו של הילד, עוד, מת, מחזיק את הטלפון שלו, ידיו, עוד, רועדות ללא הפסקה, הוא
עמד, כל גופו רעד, מביט בילדה, בדמעותיו, עוד, בלתי נשלטות, מעיניו ללא הפסקה,
ללא הפסקה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות נופלות, הילד, שוב, נשם
עמוק, קולו רעד עוד יותר, ואמר לילדה, הוא אמר, 'הילדה שלי הנה העניין. אני והאדם
שלי, שתפר לו את הפלאקט, ועדיין לא הפסיק לתפור, כולנו, כל המשפחה שלנו, לא
יכולים להיות 'בטוחים מאוד,' אני, מי שתפר לי את הפלקט, שעדיין לא הפסיק לתפור,
היא, הקול שלימד אותה להתפלל, לא נשמע כבר שנים רבות, בדיוק 'שנת הלידה' שלו,
באותו זמן, אני, האדם שתפר לי את הצווארון, ועדיין לא הפסיק לתפור, היא, קולה של
האדם שלימד אותה להתפלל לא נשמע במשך שנים רבות, והאחות הצעירה ביותר
שנשא עמו הייתה האחות הצעירה שהלכה איתו במשך שנה, כי הספינה הייתה עמוסה
מדי, וכולם על הספינה היו מאוד מבוהלים, והספינה הייתה צפופה מאוד!'
בידו של הילד, עוד, מת, מחזיק את הטלפון שלו, ידיו, עוד, רועדות ללא הפסקה, הוא
עמד, כל גופו רעד, מביט בילדה, בדמעותיו, עוד, בלתי נשלטות, מעיניו ללא הפסקה,
ללא הפסקה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות נופלות, הילד, שוב, נשם
עמוק, קולו רעד עוד יותר, ואמר לילדה, הוא אמר, 'הילדה שלי הנה העניין. כולנו, אנשי
כל המשפחה שלנו, יודעים רק שהאדם שתפר לי את הפלקט אז, ושעדיין לא הפסיק
לדקור, קולו של האדם שלימד אותה להתפלל לא נשמע כבר שנים רבות, זו שנשא,
האחות הצעירה ביותר, כי הספינה עמוסה מאוד, וכולם על הספינהכולם היו
בהיסטריה, והספינה הייתה מאוד צפופה! אז, אז, אז, היא, היא, היא, היא, מסתובבת,
מסתובבת, זה, ככה, חיה, חיה, חיה, על הספינה ההיא זמן קצר לאחר שעזבה את
הנמל, היא, היא, היא, היא, באופן בלתי צפוי, כך וכך, חיה, איתי, זו שלימדה אותה את
קול התפילה, מול אדם שלא נשמע במשך שנים רבות, היא, היא, באופן בלתי צפוי, כך,

פשוט כך, שחררה את ידו, ונפלה ישר לים.'
הנער, רועד כולו, הביט בילדה, דמעותיו, עדיין, בלתי נשלטות, נפלו מעיניו ללא הפסקה, ללא הפסקה, בטיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות.
הילדה, עם דמעות בעיניה, הביטה בילד שכמעט התמוטט.
הנערה קמה לאט, הלכה לאט אל הילד.
הנערה ישבה לאט ובעדינות על הספה מימין לילד.
הנערה חיבקה את הילד חיבוק עמוק וחמים.
הילדה, מחזיקה את ראשו של הילד, בעדינות, על חזה, ידיה, כאילו להרגיע את הילד, בעדינות, לאט, מלטפת את שערו המפוזר של הילד.
הנערה סידרה את השיער שפוזר על פניה בגלל הדמעות.
הנערה, לאט, התיישבה לאחור בכיסאה, לגמה תה נענע, עבדה קשה להרגיע את עצמה, היא עדיין חייכה, אל הילד ואליו, לתפור את בגדיו, האדם שלא עצר את המחט, שאל, היא אמרה, 'אימה, אהובתי, הנה העניין. כולכם, כל המשפחה שלכם. האם מישהו מכיר את הילד שתפר את בגדיו ולא הפסיק לדקור, ואת הקול שלימד אותה להתפלל במשך שנים רבות, באיזו שנה הוא הגיע, 'הארץ המובטחת?' אני יודע היטב שבתקופה שבה כבר לא זכרתי את שמי, היו הרבה 'חוקים לא כתובים' בארץ המובטחת, אבל אותם 'חוקים לא כתובים' אילצו אנשים רבים 'לדווח שקרי''הגיל' יכול למנוע 'החזרה'.''
הנערה, שוב, לקחה לגימה מתה נענע, היא עדיין חייכה, ושוב שאלה את הילד ואת האדם שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, שאלה, 'אימה, אהובתי, הנה העניין. כולכם, כל המשפחה שלכם. האם מישהו מכיר את הילד שתפר את בגדיו ולא הפסיק לדקור, את הקול שלימד אותה להתפלל, את זה שלא נשמע שנים רבות, 'אשתו,' בדיוק 'שנת הלידה?''
הילד והאדם שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור עד כה, אחרי שהקשיבו למילותיה, שניהם היו מאוד בהלם.
הילד והוא, שתיקן את בגדיו, ועדיין לא הפסיק לדקור, שניהם היו יחד בו זמנית. בשקט, חושבים יחד, 'שלוש דקות.'
הילד וזה שתיקן את בגדיו, שלא הפסיק לדקור, אמר לילדה שקולה שלימדה אותה להתפלל לא נשמע שנים רבות, 'שנת הלידה' של אשתו, קולה שלימדה אותה להתפלל שלא נשמע שנים רבות, ה'פעם היחידה' שהוזכרה קודם, 'מספר הפער בגיל' בינו לבין אשתו.
הילדה, חמה מאוד, הנהנה וחייכה בחום, מביטה בילד שהיא כל כך אוהבת.
ידה של הנערה כתבה במהירות על הנייר באותו זמן, והיא ניסתה כמיטב יכולתה לתעד כל מילה יקרה וכל מידע יקר ששניהם אמרו על הנייר.
הנער, עדיין, חזק, החזיק את הטלפון שלו, ידיו רעדו אפילו יותר, הוא עדיין, כל גופו רעד, מביט בילדה, הדמעות שלו, בלתי נשלטות, מעיניו ללא הפסקה, ללא הפסקה, טיפות, טיפות גדולות, טיפות גדולות.
הילדה, שוב, לקחה לגימה מתה נענע, היא עדיין חייכה, ושוב שאלה את הבחור והוא, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, ושאלה, 'אימה, אהובתי, הנה מה שקרה. אם את רוצה, אימה, הייתי רוצה לשאול אותך שאלה. אבל, אימה, אחרי שהקשבת, בבקשה

אל תעברי על שום מחשבה, בבקשה תשתמשי ב׳אינטואיציה׳ הראשונה שעולה לי בתור
׳תשובה בשבילי, בסדר?׳
הילדה, שוב, לקחה לגימה מתה נענע, היא עדיין חייכה, ושוב שאלה את הילד ואותו,
תופרים את בגדיו, ועדיין לא הפסיקה לתפור, שאלה, ׳אימה, יש לך ׳ארבעה ילדים׳,
כולם בנים. אז, האם אתה מרגיש שב׳רגשות הסובייקטיביים׳ שלך, הקול של קולך
׳שלימד אותך להתפלל לא נשמע כבר שנים רבות? הוא בזיכרונך, בכל ׳דרכי ההתנהגות
איזה מ׳ארבעת׳ ◦ שלו, בכל ׳דרכי הדיבור׳ שלו, בכל ׳הלוגיקה של החשיבה׳ שלו
׳׳ילדיך׳ הוא ׳קרוב יותר?׳׳
הנער, שתיקן את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, חשב שלוש שניות, ואז היא השיבה
לילדה בטון תקיף, ואמרה, ׳גריל שלי, ילדי, הנה העניין! ה׳אינטואיציה׳ שלי אומרת לי
׳שקולי, הקול שלימד אותי להתפלל, לא נשמע כבר שנים רבות. כל ׳דרכי הפעולה שלו,
כל ׳דרכי הדיבור׳ שלו, כל ׳הלוגיקה של החשיבה׳ שלו. הקרובה ביותר, משפחת הילד,
׳׳זו שתמיד נזכרת שהשם נמצא בראש הגנאלוגיה, זו ש׳למדה לראשונה לשתוק!
הילדה, שוב, לקחה לגימה מתה מנטה, היא עדיין חייכה, הטון שלה היה עדין מאוד,
והיא אמרה לנער ואליו, תופרת את בגדיו, ועדיין אמרה, ׳אימה, אהובתי, הנה העניין.
אני ממש, ממש, באמת, תודה רבה, תודה לכולכם, תודה לכל המשפחה שלכם. כי
בשבילי, ה׳מידע׳ הזה כבר מספיק מאוד! בבקשה כולכם, בבקשה כל המשפחה שלכם,
באותו זמן, קחו הפסקה קצת. בבקשה תן לי תקופה עם כל המשפחה שלך, יכולת
החישוב המתמטית שלי לא כל כך טובה, אפילו יכולת החישוב המתמטית שלי איטית
מאוד.׳
הילדה, שוב, לקחה לגימה מתה מנטה, היא עדיין חייכה, הטון שלה היה עדין מאוד,
והיא אמרה לנער ואליו, תופרת את בגדיו, ועדיין אמרה, ׳אימה, אהובתי, הנה העניין.
אני ממש, ממש, באמת, תודה רבה, תודה לכולכם, תודה לכל המשפחה שלכם. אבל
עכשיו, בבקשה כולכם, בבקשה כל המשפחה שלכם, באותו זמן, קחו הפסקה לזמן מה.׳
הילדה, שוב, לקחה לגימה מתה מנטה, היא עדיין חייכה, הטון שלה היה עדין מאוד,
והיא אמרה לנער ואליו, תופרת את בגדיו, ועדיין אמרה, ׳אימה, אהובתי, הנה העניין.
בבקשה כולכם, בבקשה תבקשו מכל המשפחה שלכם לעבוד יחד בו זמנית, תנו לי
תקופה של זמן, תנו לי להשתמש ב׳זהות שלי כמרפא׳ וב׳ידע שלי כרופא,׳ בבקשה תנו
לי להתאמץ קשה כדי שאוכל להשתמש בכוח הגדול ביותר שלי כדי לחשב את ׳התשובה
הסבירה ביותר׳ ׳בסדר?׳
הנער, עדיין, חזק, החזיק את הטלפון שלו, ידיו רעדו אפילו יותר, הוא עדיין, כל גופו
רעד, מביט בילדה, הדמעות שלו, בלתי נשלטות, מעיניו ללא הפסקה, ללא הפסקה,
טיפות, טיפות גדולות, טיפות גדולות.
הנער, עדיין, חזק, החזיק את הטלפון שלו, ידיו רעדו אפילו יותר, הוא היה דומם, כל
גופו רעד, מביט בילדה, הוא הנהן לאט אל הילדה.
הילדה, בעיניים חמות, הביטה בילד, הראתה חיוך חם לילד, הנהנה לאט לילד.
אחר כך, הנערה קמה במהירות ורצה למגירה עם הנייר והעטים שסיפק המלון, היא
הוציאה במהירות את הנייר והעטים שסיפק המלון, רצה בקצב, וישבה ישירות על
השטיח בסלון, השתמשה בשולחן הקפה הנמוך של המלון כשולחן.
הנערה נשמה עמוק, ידיה צבטו בחוזקה, והסתובבה באלימות, מעגל מלא, על הירכיים

הפנימיות משני צדדיה, עד שהיה חבורה קלה על עורה, היא עצרה.
הנערה התחילה להמשיך, ללא הפסקה, ברצף, מאוד, מאוד, מאוד קשה, תוך שימוש ב׳זהות הרופאה׳ לשעבר שלה ועוד ׳ידע כרופא,׳ היא עבדה קשה לתפור לו את הכפתור, מהילד ומהוא, מכולם, מכל משפחתם, כל מכה של מידע יקר.
הילדה התחילה להמשיך, כל הזמן, כל הזמן, מאוד, מאוד, מאוד קשה, היא ניסתה להשתמש בכל מברשת, בכל פיסת מידע יקרה שהבנים והוא, שתפר לו את הבגדים, שעדיין לא הפסיק לתפור, כולם, כל המשפחה, הקול שלימד אותה להתפלל, זה שלא נשמע שנים.
הנערה התחילה להמשיך, ברצף, ברצף, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד קשה, היא עבדה קשה כדי לחשב שעץ הגנאלוגיה פתאום הפסיק לגדול, וכל העלים איבדו את שמם. אני לא יודע איפה נפלתי לעיר. העלים האלה, מידע אפשרי נוסף, גיל אפשרי ונתונים אפשריים.
ילדה, כל הזמן, כל הזמן, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד חושבת.
ילדה, כל הזמן, כל הזמן, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד מחושבת.
הנערה החלה להמשיך, ברצף, ברצף, מאוד, מאוד, מאוד קשה, היא עבדה קשה, אחד אחרי השני, פירטה, השוותה זו את זו, קטעי הגנאלוגיה, המפות, המצבות, ובשנה ההיא, כל העולם, שקע בחום גבוה ארוך, והזיכרון החל להתבלבל, אנשים כבר לא זכרו את שמות זה של זה, רק את הצבעים והמספרים של המדים שלהם, ואת הכרונולוגיה השונות.
הילדה החלה לעבוד קשה, בהרהור, בהרבה, מאוד, מאוד קשה, לעבוד קשה, אחד אחד, בפירוט, בהשוואה בתקופה שבה כבר לא זכרה את שמה, באותן שנים, ׳בכל שנה,׳ ׳גיל ׳הפוריות הממוצע׳ ו׳מספר הילדים,׳ וכן ׳תוחלת החיים הממוצעת של האוכלוסייה במדינות שונות ברחבי העולם, ואפילו ׳׳׳מחלות אפידמיות׳ בכל שנה, וכן ׳מספר האנשים הכולל הגורמים למחלות׳ ו׳מבנה הגיל של האוכלוסייה הגורמת׳ למחלות שונות, וכן ׳הסתברות לריפוי׳ ואפילו ׳הסתברות למוות׳ של מחלות שונות
הנערה התחילה להמשיך, ללא הפסקה, ברצף, מאוד, מאוד קשה, עבדה קשה, פירטה אחד אחד, השוותה את התקופה שבה כבר לא זכרה את שמה, השנים ההן, כל השנים, כל הסטטיסטיקות המדעיות שניתן היה למצוא, ועוד כמה רשימות מאובקות.
ילדה, בדיוק ככה, כל הזמן, ללא הפסקה, כל הזמן, מאוד, מאוד, מאוד קשה, היא עבדה קשה להרכיב את אלה, מהילד ומהוא, תופרת את התבנית בשבילו, מהילד ומהוא, מכולם, מכל המשפחה שלהם, כל משיכה, כל מידע יקר.
הילדה, בדיוק כך, ללא הפסקה, ברציפות, כל הזמן, מאוד, מאוד קשה, מחברת את אלה שתפרו את בגדיו מהילד וממנו, כולם, אנשי כל משפחתם, שלימדו אותה להתפלל, הקול שלימד אותה להתפלל, האדם שלא נשמע במשך שנים רבות, כל מכה של מידע יקר, היא השוותה בכנות ובחנה זו את זו, כל אפשרות.
הילדה, ככה פשוט, בהתמדה אחת, ללא הפסקה, קשה מאוד, ברצינות, בכוונה, בכל האפשרויות.
ילדה, בדיוק ככה, במטרה אחת, ברציפות, ברציפות, ברצף, בקשה מאוד, שוב ושוב, שוב ושוב, משווה כל מיני נתונים שונים שמצאה בינינו, כל הזמן, הרציף, הרציף, הצטלב, היא הייתה מאוד מרוכזת, אפילו שכחה את השעה.

כשהילדה סוף סוף 'אישרה,' הילד, זה שתפר את בגדיו, זה שלא הפסיק לדקור, הקול שלימד אותה להתפלל, זה שלא נשמע במשך שנים רבות, והעלים שהפכו לצללים, לגבי 'איזו שנה הם 'נולדו.'
ילדה, בדיוק ככה, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, מאוד, מאוד, מאוד קשה, מתייעצת עם השפות שהיא לא הבינה בכלל.
ילדה, ככה, כל הזמן, כל הזמן, מאוד, מאוד, מאוד קשה, מסתמכת על תוכנת תרגום.
הטלפון הנייד של הבחורה, כשהשתמשה בו ללא הפסקה, ברציפות, במשך זמן רב, הטמפרטורה של הטלפון הנייד המשיכה לעלות, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, כל תוכנות התרגום האלה, כמעט עד כדי שריפה.
עם זאת, הילדה נשארה אותו דבר, מסרבת להפסיק, לא היה אכפת לה אם הטלפון הנייד שלה יתפוצץ.
הילדה, בדרך זו, מבלי לדעת, בילתה בסך הכל 'ארבע שעות' לפני שאישרה סוף סוף את ה'צורה.'
בשנה זו, הטלפון הנייד של הנערה נשא היסטוריה רבה.
הטלפון הנייד של הילדה, בעוד שהנערה אישרה את ה'טופס' וכתבה את ה'המכה האחרונה,' באותו רגע הטלפון הנייד שלה כבה אוטומטית בגלל טמפרטורה גבוהה והתחממות יתר.
הנערה לא דיברה, ידה הימנית עדיין אחזה בעט בחוזקה.
הנערה, שוב, הרכינה את ראשה, מאוד, מאוד, מאוד ברצינות, ואישרה שוב שהיא כתבה 'כל מילה' ו'כל תוכן' שכתבה.
ואז, הילדה פשוט מתחה בקור רוח את ידה השמאלית ולקחה את ה'צורה' שלקח לה 'ארבע שעות' לאשר, עם ה'יד השמאלית' שלה, כל האצבעות, ה'קצות האצבעות,' כן'! 'רק 'קצות אצבעות!'
'הבחורה, לא דיברה, היא פשוט הייתה קרה, לקחה את ה'צורה' שלקח לה 'ארבע שעות לאשר, והשתמשה ביד שמאל, בכל האצבעות, ב'קצות האצבעות,' כן! רק 'קצות אצבעות!' היא לחצה על ה'טופס' שלקח לה 'ארבע שעות' לאשר על שולחן הקפה הנמוך במלון שבו השתמשה כשולחן.
'הבחורה, לא דיברה, היא פשוט הייתה קרה, לקחה את ה'צורה' שלקח לה 'ארבע שעות לאשר, והשתמשה ביד שמאל, בכל האצבעות, ב'קצות האצבעות,' כן! רק 'קצות אצבעות!' היא לחצה על ה'טופס' שלקח לה 'ארבע שעות' לאשר על שולחן הקפה הנמוך במלון שבו השתמשה כשולחן.
ואז, הילדה הייתה תקישה, השתמשה ביד שמאל, בכל האצבעות ובקצות האצבעות, כן! רק 'קצות אצבעות!' היא לקחה את ה'צורה' שלקחה לה 'ארבע שעות' לאשר, ישירות, '180 מעלות,' סובבה במהירות, כיוון הקריאה, היא דחפה לאט ובתקיפות ישירות את ה'צורה' לאותה 'צורה,' אני לא יודע מתי, הופיע פתאום, אלוהים, מולי. אלוהים, מתכופף מול הילדה, צמצם עיניים, הביט בו, לקח לגימה מתה הנענע שלו הוא, אומר
'ילד'.
סוף סוף מצאת את זה.
זהו

כולם,
אף אחד.
תעז להפוך את הדף.
עם זאת,
המתמטיקה שלך ממש גרועה!
״כמה מספרים צריך ללחוץ ׳מחשבון?!״
״לא שדרגתי את ה׳מתמטיקה׳ שלי בשבילך?״
הילדה הרימה את ראשה לאט, הרימה לאט, גבותיה, עיניה, מביטות באכזריות,
אלוהים.
עיניה של הנערה הפכו מיד לקרירות מאוד, וטון דיבורה הפך לקר מאוד ברגע.
הילדה, עיניה היו קרות מאוד, טון דיבורה היה קר מאוד, היא עדיין הייתה מורמת,
גבותיה חשקו שיניים, מילה אחר מילה, משפט, ענתה, אלוהים, היא אמרה, ׳אתה
משוגע עתיק! אני חושש, אני, ׳חשבון מנטלי,׳ ׳אעשה טעות!״
הילדה, עדיין, עיניה קרות מאוד, שקט, טון דיבורה קר מאוד, היא עדיין מורמת,
גבותיה עדיין חשוקות שיניים, גישתה מאוד פרובוקטיבית, מילה במילה, מילה אחרי
מילה, משפט אחר מילה, משפט אחר משפט, משפט אחר משפט, המשיכה לענות,
אלוהים, היא אמרה, ׳אתה, משוגע עתיק! או?! אתה חושב, ׳נתוני מקרה,׳ סוג כזה של
׳רמה,׳ ׳תוכן,׳ זה, ׳יכול,׳ ׳לא נכון,׳ נכון׳?!״
אלוהים, יושב על הקרקע, המשיך לחייך בזלזול.
׳לבסוף, ב׳שלוש אחר הצהריים,׳ הנערה שמה את ה׳מידע׳ ו׳סיימה.׳
באותו רגע, שעון המלון הצביע בדיוק על ׳שלוש אחר הצהריים.׳
׳כשנערה היא ילדה, על ה׳צורה׳ הזו, היא מפילה את ׳המכה האחרונה,׳ את כל ה׳צורה,
סוף סוף ׳סופי.׳
האוויר פתאום התקרר לרגע.
מאחורי הילדה עמדה דמות שקטה, שקמה בשקט ובאיטיות.
הוא, בלי קול, בלי מחיאות כפיים, בלי שבח.
הוא פשוט הוריד את ראשו בשקט, כמו לפני אלפיים שנה, לאט.
כי הוא יודע שהרגע הזה חופף בצורה מושלמת ל׳שלוש אחר הצהריים׳ של הי לשעבר.
פתאום, הילד, שתפר את בגדיו ולא הפסיק לתפור, קרא לילד.
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, היא הייתה מאוד מודאגת מהילד
ומהילדה, שעדיין לא יצאו לדרך, והדלת אמרה חופש. בפנים, הוא היה מלא באפר,
והייתי מאוד מודאג וחרד.
הנער, שתפר לו את הפלקט, והאדם שעדיין לא הפסיק לדקור, אמר שוב ושוב שהדלת
אומרת חופש. בפנים, הוא מלא באפר, לא משנה איך תגיד זאת, זה לא אפר, הוא
מתאים לדרוך ב׳שקיעה.׳
הילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לדקור, אמר שוב ושוב שהנער אמר לה אמש
שהנערה תשתמש ב׳עט׳ שלה היום. היא הייתה מאוד, מאוד, מאוד, מאוד מודאגת
לבטיחות הבנים והבנות.
הנערה, שעדיין ישבה על השטיח, לקחה לגימה מתה נענע, חייכה ואמרה לילד ואליו,
תופרים את בגדיו, ואמרה לאדם שלא הפסיק לתפור, היא אמרה, ׳אימה, אהובתי,

הנה העניין. אתם שניים, אל תדאגו. אני לא יכול 'למות' 'כל כך בקלות!' אותו משוגע עתיק אמר את זה מזמן. אותו משוגע עתיק, הוא, 'לא יאפשר' לי למות. אם אמות 'עשר 'קונסטנטין' לא יספיקו, אותו משוגע עתיק 'נקרא!"
ואז, הילדה פרצה בבכי כי פתאום טיפלו בה.
הנערה, עם ראש מורכן, הייתה לבד, מנגבת בסתר את דמעותיה, היא קמה לאט, הסתובבה לאט, פונה אל הילד והמיקרופון שלו.
הנערה, עם דמעות בעיניה, השתחוותה עמוקות.
הילדה, עדיין, בכתה מהדאגה הפתאומית, היא אמרה לילד ואליו, תופרת לו את הפלקט, ועדיין לא הפסיקה לתפור, היא אמרה, 'אימה, אהובתי, הנה העניין. הסיבה לכך ש'הזמן' נמשך כל כך מאוחר. הכל בגלל שהמהירות המתמטית שלי איטית מדי. הכל בגללי, המהירות של בדיקת המידע איטית מדי. הכל בגללי, היכולת שלי לנתח נתונים ממש לא יוצאת דופן. הכל כי היכולת שלי באמת לא חזקה מספיק. לכן לקח לי כל כך הרבה זמן לסיים את הנתונים. הכול כי היכולת שלי לא מספיק חזקה, ולקח לי כל כך הרבה זמן להתחיל להתכונן ללכת. זה כל היכולת שלי, זה באמת לא מספיק חזק, בגלל זה לקח לי כל כך הרבה זמן. כל זה נגרם על ידי! הכל בגללי אתה 'מפחד.' לכן, עליי להביע את התנצלותי הכנה לכם, לאהובתי, לכולכם, ולכל משפחתכם. שנינו ברגע זה, נצא מיד.'
פתאום, הילד, שעדיין לא הפסיק לתפור, דיבר ברצינות רבה וביקש מהילד לתרגם עבורה מיד, שוב, ואת מילותיה לילדה, והיא ביקשה מהילד להשלים את התרגום כדי שהנערה תוכל 'להבין במלואו.'
הנער, ברצינות רבה, הקשיב למילים בקצה השני של הטלפון.
בידיו של הילד, מחזיק את הטלפון הנייד שלו, ידיו רעדו ללא הפסקה, כל גופו רעד, דמעותיו, ללא שליטה, ללא שליטה, רציפה, רציפה, טיפות גדולות, טיפות גדולות.
אחרי זמן מה, ידיו של הילד עדיין היו מתות, אוחזות בטלפון הנייד שלו, ידיו עדיין רעדו, כל גופו עדיין רעד, הדמעות שלו, עדיין, בלתי נשלטות, מעיניו זלגו ללא הפסקה, ללא הפסקה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, הוא נשם עמוק, עמוק, טון קולו רעד מאוד, והוא אמר לילדה ואמר, 'הילדה שלי! אימה ביקשה ממני לתרגם לך את המילים האלה מיד ובאופן מלא לפני שאנחנו יוצאים לדרך, ואנחנו חייבים לתת לך 'להבין לגמרי!"
הנערה, בעיניים עדינות, הביטה בילד האהוב עליה, הילדה חייכה אליו בחום, היא הנהנה לילד.
בידיו של הילד, שעדיין החזיק את הטלפון הנייד שלו, ידיו עדיין רעדו ללא הפסקה, כל גופו עדיין רעד, דמעותיו עדיין בלתי נשלטות, מעיניו ללא הפסקה, ללא הפסקה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות נופלות, הוא נשם נשימה עמוקה מאוד, טון דיבורו רועד מאוד, והוא אמר לילדה ואמר, 'הילדה שלי! אימה אמרה ילדה שלי, ילדי, אני מאחלת לך את כל ההצלחה. אני גם אתפלל לשלומך. יש לך את' ברכתי - ואת ברכת כל משפחתי. מי ייתן ואלוהים תמיד ישמור עליך עין. ואני, יחד עם כל משפחתי, מעריכה מאוד את מה שאתם עומדים לעשות למען המשפחה שלנו. אז בבקשה, תחזור. תחזור בשלום. תחזור שלם.』」
וואו, אחרי שאמר את זה, הוא נשבר ובכה.
הילדה, עדיין, בכתה מהדאגה הפתאומית, קולה רעד, היא אמרה לילד ואליו, תופרת לו

את הפלאקט, ועדיין לא עצרה את המחט, אמרה, 'אימה. אהובי. אני באמת מעריך את המשאלות והברכות ממך ומכל משפחתך. הם יקרים לי יותר מכל דבר שאוכל אי פעם לקבל.
אבל בבקשה, אל תדאג לי.
אני יודע בדיוק מה אני עושה.
זו המשימה שלי.
זו שבחרתי ב'רצון החופשי' שלי.
המשימה שגם אלוהים עצמו חייב אותי אליה בברית שלנו - והפכה אותה לקשה עוד יותר.
כי אני 'המגן,' עבור כולם וכל מה שאני אוהב.
וזו הייתה הבחירה שלי.
מההתחלה ועד הסוף,
מעולם לא היה מישהו, שום כוח, אפילו לא אלוהים, שיכול היה לכפות עליי.
זו הבחירה שעשיתי, בחופשיות, ב'רצון החופשי' שלי.
הבטיחות שלי היא באחריותי.
להגן על עצמי זו האחריות שלי.
הבטיחות שלי היא לא הנטל שלך.
זה מעולם לא היה, ולעולם לא יהיה.
זו הכלל שיצרתי יחד עם אלוהים.
זה העיקרון שלי. העיקרון היחיד שלי.
כבר עשיתי את הברית שלי עם אלוהים.
שאני אשמור עליך - לנצח נצחים. 」
הנערה רעדה סוף סוף, ואחרי שאמרה זאת, דמעותיה פרצו סוף סוף.
הילדה, שנרגשה מאוד, נפלה לקרקע ובכתה.
בספר 'בנים ובנות,' כדי לצאת, האדמה ההיא, ששמה הייתה פעם מאובקת, נותרה רק אדמה ממוספרת. מקום שבו כל הדלתות סגורות, והשם יכול להיאמר רק בלחישה.
הצל לא שב, קול התפילה, 'רבע שעה' לפני הארץ שנבלע בעשן.
אלוהים, יושב על הספה, משחק איתו, הצעצוע המבריק שאני לא יודע מאיפה להשיג אותו.
הנערה הביטה בה בכעס רב, אלוהים.
הילדה, חשקה שיניים, אלוהים אמר, היא אמרה, 'ה.' אתה, אתה הולך או לא?! אתה, אל תלך, נכון?! טוב, מה שתגיד, אתה! אתה, אל תלך! אני, הולך!!''
הנערה עדיין הביטה בה בכעס, אלוהים, היא עדיין סגרה שיניים, אלוהים, היא אמרה, את, מצוין! טוב מאוד! באמת, טוב! אתה בעצמך, תישאר כאן. שתה לאט, אתה, הכוס' ההיא, תה! זה כאילו שנינו, אם אנחנו רוצים לצאת לדרך, נמצא את 'האנשים שלי!''
הילדה, עדיין, הביטה בכעס, אלוהים, היא עדיין סגרה שיניים, נכון, אלוהים, אמרה, היא אמרה, 'אתה, משוגע עתיק! צרות, אתה, זוז, אתה, מהמוח שלך! אלה! אלה! אלה! כן, אתה, כן! אתה, של! אתם, העם! לא! אני, כמובן!'
אלוהים, בקול חלש, ענתה הילדה.
הוא, אומר

'מה שתרצה.'
אלוהים, הוא אמר, כואב שם, והוא לא מעז להסתכל על זה.
הנערה, אפילו יותר כועסת, שוב פרצה בהרבה שפה גסה, כן, אלוהים, היא אמרה,
'אלוהים! אתה, משוגע עתיק! אתה, עכשיו, מה אמרת?! אתה, אמרת, מה?! אתה,
תגיד לי שוב!! כואב?! אתה, אתה לא מעז להסתכל עליו?!' אתה, דבר חסר תועלת!
אתה, אל תלך, נכון? טוב! אז אהובתי ואני, שנינו, נלך לבד! אני עצלן מדי לעקוב, אתה,
מבזבז 'זמן!''
הנערה, כועסת מאוד ונחושה, טרקה את הדלת החוצה.
כשהילד והנערה חיכו למעלית, הילדה הסתובבה, והאל, שעדיין שתה תה כרגע, רדף
אחריו תוך כדי קריאה, כמו אב, ממלמל כל הזמן בפיו.
הוא, אומר
'מה זאת אומרת שאני לא עוזב?!
איך יכולתי לא לעזוב?!
בוא נלך! בוא נלך! בוא נלך!
אני לא יכול לעזוב?!''
'הילדים של היום באמת......
הילדה, סובבה את ראשה בכעס, הטון שלה היה מאוד פרובוקטיבי, היא שאלה,
אלוהים, היא אמרה, 'איי!! אדוני! אתה, לא, לא הולך?! אתה, לא, אתה רוצה לשתות
תה?! אז, אפשר לשאול, אתה, מה אתה עושה כאן?!''
אלוהים, תענה לילדה.
הוא, אומר
'אני לא מעז להסתכל עליו.
אבל...
אם אתה יכול.
אז אני...
I...
I...
פשוט תעקבי.'
הנערה, חזקה מאוד, עצרה את כעסה, ידיה היו קפוצות לאגרופים בחוזקה, וכל גופה
רעד ללא הפסקה.
אבל, ילדה, לא רוצה לבזבז זמן.
הנערה רק נזפה בקול נמוך, אמרה, ' הוא, לעזאזל, הוא באמת 'משוגע עתיק!''
אז הילד והנערה נסעו לאזור ההוא, שם השם היה פעם מאובק, ועכשיו רק האדמה
הממוספרת נשארה. מקום שבו כל הדלתות סגורות, והשם יכול להיאמר רק בלחישה.
הארץ שבה הדמויות מעולם לא חזרו, קול התפילות והעשן.
אלוהים, יושב במושב האחורי, ממשיך לשחק איתו, הצעצוע המבריק. והקול המוזר של
שושלת הדם של הילד, שהיה המילה הלא שרופה באש, גם הוא הלך איתו.
הנערה הודיעה לילד על כך.
בוי, אחרי שהאזין, חייך קלות ולא אמר דבר.
החיוך הזה היה פשוט כמו ילד, כאילו הוא לא מבין את המשקל.

בדרך לרכב, הילדה אמרה לילד שהיא תשתמש ב'עט' שלה היום.
הילדה גם סיפרה לילד, אבל כי הילדה הייתה רק 'כלי' דומה ל'טלפון' ו'מיקרופון.'
הילדה גם אמרה לילד שהילד הוא 'שושלת דם.'
אז, הילדה אמרה לילד שהילד צריך לדרוך על האדמה הזו איתה, שניהם, בו זמנית, כי 'הקשר הדם' 'יזרח.'
הילד, מחייך, הסכים.
כשבנים ובנות, הגיעו.
ילדה, רזה בכל הגוף.
הילדה, פניה היו ללא דם, כל גופה חיוור, ואפילו ציפורניה הראו פנים חיוורות ויבשות שלא שייכות לעולם.
גופה של הנערה היה כל כך דק שהיא יכלה לראות כל עצם בגופה בבירור.
צעדי הנערה נראו חסרי משקל, ולא משנה כמה הבגדים היו קטנים, הם היו רחבים מאוד עבורה.
הנערה חייבת להשתמש בידיה כדי להחזיק את המכנסיים, אחרת המכנסיים שלה יפלו ישירות אנכית מגופה.
מאז שהנערה זוכרת את עצמה, הבגדים היחידים שהיא לובשת הם 'שחור מט.'
הילד והנערה הגיעו, לאותה ארצה, ששמה היה פעם מאובק, וכעת נותרה רק אדמה ממוספרת. מקום שבו כל הדלתות סגורות, והשם יכול להיאמר רק בלחישה. הארץ שבה הדמויות מעולם לא חזרו, קול התפילות והעשן.
ילדה, לבושה בשחור מט עם שרוולים ארוכים וצווארון גבוה. מותן ומכנסיים שחורים מט עם שלוש שורות של כפתורי זהב. מגפיים שחורים מט עם שרוכי נעליים שחורים מט מלאים.
החלק השחור היחיד בגוף הוא 'שחור מט.'
בחורה, חום כהה ועבה, ושיער ארוך 'מעל המותניים.' האורך הזה הוא האורך שהיא תמיד התעקשה עליו, אין סיבה, היא פשוט מרגישה שה'הילה' שלה יציבה יותר בדרך הזו.
החלק הפנימי של הנערה הוא תחתונים שחורים מט ללא רצועות, והצד השמאלי של התחתונים מחובר היטב, עם ארבע שורות של חזה כסף, כמו חותם שאוטם את הלב.
כל התחתונים כוללים רק את השכבה החיצונית ביותר, דק מאוד, דק מאוד, דק מאוד, ארוג דק, תחרה שחורה מט, רך, אבל לא שביר. תחתוני תחרה שחורים מט, ללא תפרים. הוא אינו משאיר סימני חנק ואינו מראה צורה.
על גופה של הבחורה, השלימו אותו עם כמות קטנה של קישוטי זהב. זו הייתה שרשרת זהב, מעוטרת במנעול זהב חצי-ממדי, ותיק עור שטוח, שעליו היה שקוע, עם תווים מערביים קטנים, כמעט בלתי קריאים, כתובים.
טבעת זהב ורוד עמוק, הטבעת הזו היא עיצוב 'פרסה,' בשני הצדדים במרכז יש זוג צורות חדות בכל צד, הפונות זו אל זו, קוצים דו-כיווניים. לטבעת היו שתי כתובות סימטריות משני הצדדים, והיו כתובות שקועות במרכז. אם זה חוזר 'ארבע פעמים,' האמצע של הגופן כולל כל נקודה להפרדת המילים שחוזרות פעמיים. בכל צד יש 'שתיים' נקודות על כל אחד.'
כלומר, טבעת מזהב ורוד עמוק, שנמצאת כמעט תמיד, תמיד לנצח, על ידה השמאלית

של הילדה, על האצבע האמצעית שלה.
בנות כמעט ולא מסירות אותה, כי כשהטבעת עוברת דרך 'מפרקי' האצבעות, העור שלה יישרט ישירות. לפעמים, הילדה התעקשה להסיר את הטבעת, ומפרקי האצבעות שלה התחילו להוליד יבלות עבות, והפקעות העבות האלה 'הזליגו דם בלילה' מדי פעם.
הטבעת העמוקה מזהב ורוד, בצורת פרסה, הייתה מתנה שנערה קיבלה מזמן, מזמן, במערכת יחסים לא מבורכת פעם. הוא מגיע מפסקה, לא מוגדרת, לא בשם, אך חרוט עמוק בקשר. האדם ההוא, שהיה פעם ילדה, היה לו המבט היחיד בתקופה האפלה ביותר בחייה, מבין את כל המילים שהיא אמרה כשהיא לא דיברה. הטבעת הזו השאירה אותה ברגע שבו כמעט נעלמה. זה לא כדי להנציח אהבה, אלא לזכור את אותו רגע שבו נראתה. מאז, הטבעת הזו הפכה לסימן שהיא נושאת וזוכרת. לא מסנוור, לא חד, אלא כמו סימן שלא ייפול. היא אף פעם לא אמרה את זה
והטבעת הזו תמיד נענדת על האצבע האמצעית של יד שמאל של הילדה.
והילדה, ל'תאום הנשמה שלה,' שתיהן, אחיות עם אותה אנרגיה, 'מושאלות' ומוכפלות, כדי שהנערה עצמה תוכל להיות יותר 'רגישה' כוח.' זה היה זהב ורד מבריק, טבעת דקה, משובצת עליה, אינספור זהב ורד זעיר, אבנים קטנות, מספר הבנות שלא ניתן היה לספור. אבני זהב ורוד הקיפו את הטבעת, 'שני שלישים מעגל.'
והטבעת הזו תמיד נענדת על האצבע המורה השמאלית של הבחורה.
הנערה, ואחותה של 'הנשמה והידיים,' כמעט אף פעם לא יהיו באותה עיר באותו זמן, אבל כל עוד הן מדברות, זה שווה ערך לעמידה זו לצד זו.
הילדה, ואחותה 'התאומה הנשמתית,' לשתיהן יש יכולת 'טלפתיה.' אם היא שמחה, היא שמחה, אם היא בוכה, היא בוכה, ואם היא נופלת לחושך, היא נופלת יחד. שניהם הם 'נשמה,' 'יחידה' ו'נגאלת' זה של זה.
הילדה, ואחותה 'התאומה הנשמתית,' לשתיהן יש בדיוק את אותו הטבעת, טבעת זהב ורוד נוצצת. שניהם תמיד היו, ובאותו זמן, תמיד לבשו את הוורד האחד, הטבעת הזהובה המבריקת, באותו 'תנוחה.'
הנערה, יחד עם אחותה 'התאומה הנשמתית,' לבשו את הטבעת המבריקה מזהב ורוד על אצבע המורה של ידם השמאלית.
שתי הבנות תמיד ידעו בבירור שמאז 'עשרת החיים' האלה, הן תמיד היו 'תאומות נשמה' ולא השתנו.
שניהם יכולים לחלוק את רוב האנרגיה שלהם.
שתיהן גם יכולות להעניק אנרגיה זו לזו ללא תנאים כשצריך. על זרועה השמאלית של הילדה תמיד יש אחד תלוי, בגלל 'טרגדיה טובעת,' והתיק המפורסם, שהוא תיק יד שנייה, הילדה לא אוהבת לקנות תיקים 'חדשים.'
התיק, הוא נקרא 'סוויפט' ו'אג'ייל,' גודלו 30 סנטימטרים, כל התיק, כל הקישוטים כולם ממתכת זהובה.
על השקית יש קישוט זהב.
התליון הזהוב הזה, הוא הגיע ממנו, הילדה, לבד, בפעם השנייה, שפעם השתמשה באבותיה כמקום שבו מספרים בוערים, והפכה את 'נאנג'יינג' לארץ של אש, הילדה לבד, כשהלכה לשם לשחק. זה היה מסרט שהיא אהבה, ובעלילה של אותו סרט, הקישוט הזהוב יכול היה 'להחזיר את הזמן אחורה.'

הילדה, כשראתה אותה בחנות הסחורה, הרגישה תחושה בלתי ניתנת לתיאור, אך היא לא נבעה מזיכרונה מהסרט, אלא תחושה נוספת של 'דז'ה וו.'

באותו זמן, הבחורה לא חשבה על זה יותר מדי, וקנתה אותו ישירות על סמך 'האינטואיציה' שלה.

הילדה, מדי פעם, תמיד מיומנת מאוד, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן מסובבת, הקישוט הזהוב, במרכז התליון הזהוב יש 'שעון חול קטן' שקוף שהיא תמיד הרגישה מוכרת איתו, והחול בשעון החול 'לבן.' ואז, הילדה תמיד הייתה מביטה למעלה אל הלילה האינסופי הארוך, והיא הייתה כאילו, תמיד, תמיד, תמיד מחכה שמשהו יוכל לחזור אליה.

ואז, הילדה תמיד, לבד, בלילה הארוך של הלילה, לילה אחרי לילה, לילה אחרי לילה, עם ידיה, קטלניות, מחזיקה את התליון הזהוב ההוא, היא תמיד הייתה בלתי נשלטת, כל הזמן, כל הזמן בוכה.

בכל פעם שנערה מרימה את התיק שלה, התליון הזהוב, הכיוון שלו, תמיד קדימה, ללא יוצא מן הכלל.

בתיק של הילדה תמיד היה תיק פנימי בצורת 'קבוע.' צבע המעטפה הפנימית הוא שחור טהור מט, אבל הבחורה תמיד מרגישה שהשחור הטהור המט כהה יותר ויותר מה'חור השחור.'

בכל פעם שהנערה פתחה את התיק שלה, הרגישה כאילו פתחה חור שחור. זה לא לנוחות הסיווג. אבל בלעדיו, כל התיק היה קורס.

בנות לא אוהבות את הדרך שבה התיק מתמוטט, את המצב הרך והלא נתמך, שגורם לה להרגיש לא בנוח.

השקית הפנימית הזו, היא יכולה להחזיק את כל השכבה החיצונית של השקית. כמו עמוד השדרה של כל התיק, כל התיק נראה כאילו יש לו גבולות, מבנה ושלד, ולא כדור מקומט.

לתיק הזה יש רצועה ארוכה מעור.

בנות תמיד עוטפות את הרצועה הארוכה ומכניסות אותה לתוך הידית הפנימית. לא כי זה נראה טוב. זה לא שאני מפחד ליפול. עם זאת, זה התנדנד מיד וגרם לבחורה להרגיש עצבנית.

בנות, אני שונאת את הפעולה הלא יציבה והלא חד-משמעית הזו. לכן, בכל פעם שהרימה את התיק, היא הייתה צריכה לוודא שהרצועה, בצייתנות, מוסתרת בתוך הידית. בדרך זו, היא הרגישה בנוח.

לא משנה כמה הבחורה מנסה להוריד את משקל התיק שלה, לא משנה כמה מעט פריטים היא שמה בו.

השקית הזו תמיד כבדה כמו 'אבן.'

בנות תמיד לוקחות את רגל ימין קודם, עושות צעדים גדולים, עושים צעדים גדולים, והולכות מהר. אין סיבה, רק כי היא מרגישה מאוד בנוח בקצב כזה.

בנים ובנות, הם נפגשו על סירת דיג בארץ השמש העולה.

ילד ובת, לא הרבה אחרי שנפגשו.

הילד, לבדו, הלך ראשון והתיישב בגלות בצומת הכריזמה האלוהית.

על סירת הדיג בארץ הזריחה יש 'שישה' חתולים פרוותיים.

כשהייתה בקולג׳ לבנות, היא גרה לבד במקום אחר. אז היא הביאה את הראשונה,
ילדת חתול קטנה עם עיניים ירוקות. ילדה, תקראי לה על שם הסרטון האהוב עליה. עם
זאת, התינוקת החמודה הזו עזבה את הילדה בגלל מחלה, והזמן שהחתול בילתה איתה
היה קצר מאוד.
אז, הילדה אימצה עוד שני חתולים. חתלתול קטן כתום קטן, שגם הוא נקבה, בעל
עיניים צהובות-ירוקות. הילדה קראה לה על שם האוכל האהוב עליה.
שלושה חודשים לאחר מכן, הילדה חשבה שהיא עסוקה כל היום במגדל הלבן.
הילדה מפחדת מהבדידות של החתול.
אז הילדה אימצה חתול שלישי, חתלתול טבי עם עיניים צהובות-ירוקות על רקע לבן.
הוא היה ילד. ילדה, עם הסרטון האהוב עליה, תן לו שם.
שני החתולים הללו ליוו את הילדה בתקופה האפלה ביותר בחייה.
הנערה של אותה תקופה השתמשה בשיטות שונות פעמים רבות, היא ניסתה שוב ושוב
לדחוף את עצמה ל׳נהר העולם התחתון׳ במו ידיה. עם זאת, היא מעולם לא הצליחה.
בכל מקרה, הילדה התעוררה מהתרדמת.
הטלפון הנייד של הילדה תמיד ריק. אף אחד מעולם לא התעניין בה, היא לא הופיעה
בבית הספר, אבל אף אחד לא דאג למורים ולחבריה לכיתה.
הנערה של אותה תקופה, לא הייתה לה משפחה ולא חברים.
בכל פעם שהילדה מתעוררת מהקומה, רק שני החתולים האלה יושבים על החזה שלה.
הן היו אחת שמאלה ואחת ימינה, עם שתי זוגות עיניים, מביטות בילדה!
לילדה יש קשר חזק ובלתי ניתן לתיאור עם שני החתולים האלה.
מאוחר יותר, הנערה סיימה את לימודיה בקולג׳.
הילדה אימצה שוב, חתולה נטושה, חסרת זנב, בעלת שלושה פרחים, היא ילדה, בעלת
צבע צהוב-ירוק, אך קרובה יותר לעיניים ירוקות. הילדה עדיין קראה לה על שם
הקינוח האהוב עליה. היא מאוד ביישנית, אבל הילדה תמיד עובדת קשה להקל על
המתח של הילדה הזו בחברה שקטה. כתוצאה מכך, הם הפכו לקרובים מאוד.
לא הרבה זמן לאחר מכן, הילדה הצילה שורה שלמה של גורי חתולים על גג הבית,
בזמנים שונים, פעמיים. הגורים האלה מגיעים מאותה אמא.
אז הילדה החליטה לקחת את החתולה הלבנה הטהורה עם העיניים הצהובות לעיקור.
בהתחלה, הילדה רצתה להחזיר את החתול הלבן הטהור הזה למקומו אחרי הניתוח.
עם זאת, החורף של אותה שנה היה קר חסר תקדים. ירד גשם כבד במשך שלושה
חודשים רצופים.
הנערה הביטה בחתולה שעברה ניתוח, ואז סובבה את ראשה והביטה במזג האוויר
בחוץ.
הילדה לא יכלה לשאת את זה, אז אימצה את הלבן, הלבן הטהור, היו לה עיניים
צהובות-ירוקות. בנות, עדיין משתמשות במאכלים האהובים עליהן כדי לקרוא לבחור
הקטן והחמוד הזה.
עם זאת, החתולה הלבנה הטהורה הזו, נראה שהיא עברה התעללות מבני אדם, ואוזנה
השמאלית נחתכה במספריים חדות ונחתכה ל׳שלושה עלים׳ בגדלים שונים, אך הפצע
היה מפתיע בנקיותו.
החתול הלבן הטהור הזה היה מאוד עמיד ופוחד מבני אדם בהתחלה.

הילדה, לעומת זאת, בליל השינה הנדונה, לילה אחרי לילה, ניחמה בעדינות את הילד הפצוע.
לא משנה כמה חזק החתול הלבן הטהור הזה נושך את הילדה, הילדה עם הידיים המוכתמות בדם עדיין עדינה, שוב ושוב, שוב ושוב, בעדינות ולאט, בעדינות מלטפת את הנשמה הפצועה הזו.
הנערה אמרה לחתולה הלבנה הטהורה, היא אמרה, 'מותק, זה בסדר, אני יודעת ומבינה טוב מאוד, את מאוד מפחדת. אני לא מפחד מכאב, אתה יכול לנשוך אותי, אתה יכול לתפוס אותי. עם זאת, אני רק מקווה שתפתח את לבך לאט לאט, לא תצטרך אותו בעתיד, ותשוטט שוב, תן לי לתת לך 'בית!'' הנערה תמיד חייכה, היא התעלמה לחלוטין מעצמה, מהזרוע המדממת.
אז, אחרי שלוש שנים של עבודה קשה, היא קיבלה את הבחורה בשביל החתול הלבן הטהור הזה.
הנערה הייתה מאוד, מאוד, מאוד, מאוד מאושרת.
הנערה נישאה פעם קצרה מאוד.
במהלך תקופת הנישואין הזו, היה לבעלה לשעבר של הנערה חבר. היא תמיד שמרה חתול סיאמי קצר שיער לבד מתחת לשולחן המשרד, בכלוב קטן.
הילדה לא יכלה לשאת את זה, אז אימצה אותה, החתולה הסיאמית החמודה הזו, היא ילדה, עם עיניים כחולות וכוכביות, הילדה, שעדיין משתמשת באוכל האהוב עליה, קראה לה.
עד שיום אחד, הילדה נפצעה קשה בעבודה.
בעלה לשעבר של הבחורה רוצה לשמח אותה.
אז, בעלה לשעבר של הבחורה קנה אותה בשבילה, וכשהנערה עברה לידה, היא ראתה בטעות חתול בריטי ארוך שיער עם שיער אפור מט ועיניים כחולות-ירוקות. היא ילדה.
הילדה עדיין משתמשת באוכל האהוב עליה כדי לקרוא לילד המקסים הזה.
עם זאת, לא לקח לו זמן רב לעשות זאת.
בעלה לשעבר, ללא כל סיבה, הגיש פתאום בקשה לגירושין מהנערה.
הילדה הייתה מאוד עצובה, גרה לבד, עם שישה חתולים.
עד מאוחר בלילה אחד.
הנערה, על סירת דיג בארץ השמש העולה, פגשה את 'אלוהים, הנער הקרוב ביותר ללב.'
לפני שהנערה גם היגרה וגלה לגבול הצדקה האלוהית.
הילדה, שהייתה פעם לבד, הלכה לגבול הגלות והכריזמה, ופגשה את הבחור שאהבה כל כך לזמן קצר.
ילדה, למען אלוהים, הילד הכי קרוב ללב.
הנערה יכולה לראות בה רק את שלה, היא תמיד ראתה בזה את שלה, חשוב יותר מחייה, שישה חתולים, שהופקדו זמנית בידי חבריה הקרובים.
הנערה שעזבה את החתולים לעיתים קרובות בקלות ובפתאום, איבדה את העשתונות ורבתה עם הילד שאהבה כל כך.
עם זאת, רק הילדה עצמה יודעת בליבה שהחתולים האלה הם בנות, איזון האנרגיה.
הילדה תמיד ראתה את ששת החתולים החמודים האלה כ'ילדיה הביולוגיים' וטיפלה בהם בקפידה.

הילד הבטיח לה שוב ושוב שייקח את חתולי הילדה לצומת הגלות והכריזמה בהקדם האפשרי.
עברו שלוש שנים.
וואו, תמיד יש הרבה סיבות.
לכן, השניים רבים לעיתים קרובות.
הילדה, שהייתה פעם קפדנית, אמרה לילד שהיא אוהבת שאם יום אחד, הילד שהיא כל כך אוהבת יכריח אותה לבחור, הילד שהיא כל כך אוהבת, או את החתולים שלה.
הבחורה אמרה שהיא 'לא תהסס' ותבחר את ה'חתולים' שלה.
לכן, השניים רבו באלימות רבה יותר.
והטבעת הזהובה-ורוד המבריקה הייתה הפעם הראשונה שהנערה הלכה לגבול הגלות והכריזמה לבד לזמן קצר עם הבחור שהיא כל כך אהבה.
באותו אחר הצהריים, הנערה הייתה לבד, בצומת של גלות וכריזמה, בצומת הרכבת, וקנתה אותו במהירות לפני שיכלה לחשוב עליו.
הנערה קנתה שניים ואחד לעצמה.
השנייה ניתנה על ידי הילדה לאחיותיה שהיו 'תאומות נשמה,' ולשתיהן הייתה אותה אנרגיה. רן'ר, אחותה של הילדה, היכולת שלה אפילו גבוהה בהרבה מזו של הילדה ילדה, תמיד, לעיתים קרובות בלי מודע, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד חזק, לסירוגין עם אגודלי ידיה, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, משפשפת את הטבעת הזהובה הוורדית המבריקה על האצבע המורה של ידה השמאלית, לפעמים, היא אפילו מאוד, מאוד מאוד חזקה, עם האצבע האמצעית, והאגודל, משפשפת את זה באותו זמן, כל הזמן ברציפות, ברצף, טבעת מזהב ורוד נוצץ.
לפעמים, בנות אפילו משתמשות באגודלים שלהן, לסירוגין, בחוזקה, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן לצבוט את הטבעת המבריקה הזהוב הוורוד, ולשפשף אותה שוב ושוב, כל הזמן, שוב ושוב, את הטבעת המבריקה מזהב הורוד. זה כאילו אם היא לא תעשה את זה, משהו ייפול. עד כדי כך שאגודליה של הילדה הפכו ליבלות עבות.
לפעמים, הילדה הרגישה מאוד חרדה, היא אפילו המשיכה ללעוס, כל הזמן, את הטבעת המבריקה מזהב ורוד שענדה על אצבעה המורה השמאלית.
הנערה, על פרק כף ידה השמאלית, לבשה חוגה עגולה לבנה, ללא מספרים על החוגה, רק 'חוט זהב' כמשקל, והמחוגים היו כולן זהב, והן היו בערך בזמן הלא מזוהה.
הטבעת הפנימית ביותר של החוגה היא טבעת העשויה משחור ולבן, כמו סימן, אך גם 'כמו נשימה שקטה לפני ה'משפט.
במרכז המעגל יש קו של טקסט שחור ודק.
על פרק ידה השמאלי של הילדה, מאחורי השעון, היא תמיד עונדת אחד, טבעת אמייל לבן, צמיד מתכת משולב בזהב.
זה היה אבזם שקט וניתן לפתיחה.
במרכז הצמיד יש אבזם פשוט וברור בצורת 'H.'
הצמיד הזה הוא גם מתנה שהנערה קיבלה מזמן במערכת היחסים הלא מבורכת ההיא, הוא מגיע מקשר לא מוגדר, לא בשם, אך עמוק ועמוק. האדם ההוא, שהיה פעם ילדה היה המבט היחיד בתקופה האפלה, מבין את כל המילים כשהיא לא דיברה. הצמיד הזה גם אפשר לה להישאר כשהיא כמעט נעלמה.

על פרק כף היד השמאלי של הילדה, על הצמיד הלבן, מאחור.
בנות תמיד לובשות גומייה שחורה טהורה.
בנים ובנות הגיעו, לאותו ארץ, שם השם היה פעם מאובק, וכעת נותרה רק אדמה ממוספרת. מקום שבו כל הדלתות סגורות, והשם יכול להיאמר רק בלחישה. הארץ שבה הדמויות לא חזרו, קול התפילות, הארץ עטופה בעשן.
הפנים של הבחורה מלאות באיפור, מאוד עבה, מאוד עבה, מאוד עבה 'איפור מלא.'
הפנים של הילדה מלאות באיפור, מאוד עבה, מאוד עבה, מאוד עבה 'איפור מלא.'
הצללית העשירה של שחור מט טהור גבוהה יותר מארובות העיניים שלה. שחור מט טהור עבה מעט מהעצם, והאיילינר ארוך. הריסים העליונים שחורים מט טהור וארוכים מאוד, כמו חצים, ריסים חדים ומלאכותיים. הריסים התחתונים מצופים במסקרה שחורה מט טהורה, שהיא עשירה כמו מניפה של נוצות, וארוכה מאוד.
כשמשלבים אותו, המשטח המט אדום כמו דם, והשפתון הוא 'אדום דם.'
לפני ששניהם יצאו לדרך, הנער הביע את חוסר הבנתו לגבי האיפור הכבד של הילדה.
הנערה, תוך כדי איפור, ענתה לנער בטון תקיף, ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. אני הולך להילחם!'' אלה ה'שריון' שלי''
הנערה המשיכה, שמה איפור, המשיכה, וענתה לו בטון תקיף, אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. אותו משוגע עתיק, נדיב מאוד, נתן לי רק 'עט,' אז הייתי צריך להכין את החלק של ה'שריון' 'לעצמי.''
הנערה, מסובבת את ראשה להסתכל על הנער, עדיין מבולבלת, חייכה אליו בחום, ואז המשיכה לאפר.
בנות, אני לא חושבת שלקישוטים האלה יש משמעות מיוחדת. היא פשוט הרגישה שהתלבשות כזו יכולה להפוך את ה'הילה' שלה ל'יציבה' יותר.
הנערה לא ידעה למה, היא רצתה להשתמש בזה כך, בסדר התכשיטים, היא רק ידעה שאם אחד מהתכשיטים האלה יהיה בסדר הלא נכון, היא תרגיש מיד מאוד לא בנוח.
מאז שהנערה זכרה, היא לבושה כך.
עם זאת, הבנים תמיד לבושים בצבעוניות, בהירות, ובקהל הם תמיד זורחים בבהירות.
בנים לפעמים מרגישים שהבגדים של בנות משעממים, והם רבים עם בנות.
ילדה, שקטה.
הילדה מעולם לא הגנה על שום דבר.
כי היא יודעת שזה לא עניין של צבע, אלא 'כל צבע,' והיא תרגיש מאוד לא בנוח כשהיא תשים עליה.
בנות, במשך עשר דורות, תמיד היו לבושות כך.
הילד והילדה, שניהם, חנו את רכביהם בחניון התיירים, אף אחד מהם לא ידע את סדר הביקור, ושניהם לא קנו כרטיסים.
ילד, והקול הלא מוכר מהשושלת של הילד, זו המילה הלא שרופה באש, תצא מהרכב ראשון.
הנערה הייתה אכזרית, הסתובבה, הביטה באלוהים, חשקה שיניים ואמרה, אלוהים, היא אמרה, 'אתה, משוגע עתיק! אתה, לא, יוצא מהרכב!!''
אלוהים, תזיז את הראש.
הוא, אומר

״אני לא רוצה את זה!׳
הנערה, זועמת מיד, הייתה כועסת מאוד, רועדת מכעס עם אצבעה השמאלית, והצביעה באכזריות, אלוהים, היא אמרה, ׳אדוני! הבוס שלי! אני רק רוצה לדעת, אתה, לא תרד?! איך אני הולך ׳למצוא את הדרך שלי?׳! או, אחרת, אתה, תחזור ישר ל׳גן עדן ותתחבא, אתה, בעננים האלה! ואז, אתה, מהעננים האלה, תן לי ׳הוראות,׳ אתה רוצה?!״
הילדה, עדיין, הייתה זועמת, היא עדיין הייתה כועסת, עדיין מצביעה באכזריות באצבע המורה של ידה השמאלית, אלוהים, היא אמרה, ׳אלוהים! הבוס שלי! אתה, אתה רוצה את זה, בעצמך, תקשיב לזה! אתה, על איזה ׳שטויות׳ אתה מדבר עכשיו?! אני, זה בסדר! לא משנה, אתה! אחרת, הייתי קורא ל׳שטן׳ ישירות עכשיו, ואבקש מהשטן לבוא איתי!׳! אתה רוצה את זה?! אתה, כן, אתה יודע! אם הייתי עכשיו, תקרא׳ לשטן.׳ שטן, הוא, ילך איתי מיד! אתה, זוכר, נכון?!״
אלוהים, נוזף ויוצא מהרכב, מתכופף על הרצפה ונושך את אצבעותיו, תוך כדי שיר הוא, אומר.
׳מצא את שטן, מצא את השטן, מצא את השטן!
עכשיו הילד הזה,
למה הוא נהיה יותר ויותר חסר אונים,
דבר טוב!
התקנתי לה את ׳פונקציית הפצצה,׳ נכון?!
אני לא זוכר!
איזה אידיוט!
עזור לי לשרבט ׳קוד׳ שם!״
הנערה, מגלגלת עיניים לצידה, קולה היה קר, והשיבה, ׳אלוהים,׳ אמרה, ׳אדוני. הבוס שלי. אתה, רוצה להבהיר?! האם ייתכן ש׳אידיוט׳ זה אתה, ׳אני?!״
אלוהים, ללא מילים לרגע, ואז, בכעס, קם מהאדמה והניח את האפר מעליו, הגלימה הקרועה, בידיו.
אלוהים, תגיד
׳אז מה!
אתה, אתה גם מאוד נינוח עם זה!
אתה, אתה לא כל כך מדויק!
עדיין לא אמרתי כלום!
אתה, כל פעם שאתה צועק, אני!
יהיה לי טינטון ל׳שלושה ימים!״
הנערה השיבה בקרירות, אלוהים, היא אמרה, ׳האדון. הבוס שלי, אני, אפילו לא אמרתי עדיין, כל פעם שאני, עוזר, אתה, מנקה את ה׳בלגן׳ הזה, יהיה לי כאב ראש ל׳שלושה שבועות!״
הנערה, פתאום באכזריות, הסתובבה והביטה באלוהים, היא הצביעה באכזריות באצבע המורה של ידה השמאלית, אלוהים, היא חשקה שיניים, אלוהים, אמר, היא אמרה, ׳אתה! אדוני! כעת אני מזהיר ברצינות, אתה! חכה רגע, אתה, עדיף לא לבזבז לי את ה׳זמן!״

ואז, בלי לחשוב, הילדה שלחה את ידה הימנית ישירות, משכה בחוזקה, היד השמאלית של הנער שהיא כל כך אהבה, שניהם, אוחזים ידיים, בו זמנית, רצו ישר אל הכניסה.

כמובן, הילד והנערה נעצרו, ושניהם לא יכלו להיכנס.

בדיוק כשהילד חשב קשה מה לעשות.

פתאום, ראש צוות עם ביקור צוות, הילדה זכרה בבירור, זה היה גבר ממזרח אירופה, צועד, צועד, צועד, הולך לעבר הילדה, קולו היה רך, האיש הבית בילדה, שאל, 'אני רוצה לשאול, אתם כאן כדי 'למצוא מישהו?''

הנערה, בטון תקיף, השיבה לגבר, גבר ממזרח אירופה, שאמר, 'אדוני היקר, כן, אנחנו כאן כדי 'למצוא מישהו!' הרגשתי שאולי נשארו כאן כמה עלים!''

האיש, גבר ממזרח אירופה, עם חיוך עדין, אמר לילד ולילדה, 'אתם שניים, בבקשה בואו איתי. אתם שניים, בבקשה תעקבו אחרי הצוות שלי ותלכו מאחור. השומר בדלת פשוט עצר אתכם, וראיתי את זה. בבקשה אל תדאג, אני אדאג לחלק הזה. בבקשה שניים מכם, כל עוד אתם עוקבים אחרי הצוות שלי, תלכו לאחור, וברגע שתיכנסו לדלת, תמהרו ותבצעו את 'העבודה שלכם!''

האחד, האיש ממזרח אירופה, אחרי שסיים לדבר, קרץ לנערה, לעינו הימנית, ונתן לה חיוך חם.

הנערה גם נתנה לאחד, הגבר ממזרח אירופה, חיוך חם בתמורה.

האיש, גבר ממזרח אירופה, חייך אל הנערה, ואז הסתובב במהירות והלך ישר אל שומר השער שעצר זה עתה את הילד והילדה.

האחד, גבר ממזרח אירופה, פנה בעדינות לשומר השער, שהיה מעט גבוה ממנו, ודיבר שפות שהנערה לא הבינה.

האיש, האיש ממזרח אירופה, ושומר השער, אחרי שדיבר, האיש, האיש ממזרח אירופה, הוא הרים את כף ידו הימנית עד שכף ידו הייתה גבוהה יותר מראשו של השומר, וקצות אצבעותיו הצביעו שמאלה, במהירות מול פני השומר. מלמעלה למטה, הוא החליק במהירות, כמו סוג מסוים של אטם.

האיש, גבר ממזרח אירופה, נע במהירות, והוא לא ראה את ההמון ההמון שהמתין בתור להיכנס.

זו הייתה תמונה שרק בנות יכלו לראות.

אז, הילד והילדה, שניהם, בדיוק כך, עברו שוב, והשומר שעצר אותם עכשיו.

ושומר השער, הוא עצר את הילד והנערה לפני פחות מחמש דקות, אבל הפעם, הוא פתאום נראה בלתי נראה לחלוטין לילד ולילדה.

אז, הילד והילדה, בדיוק כך, עברו שוב, והשומר שעצר אותם זה עתה.

הילד והנערה נכנסו לאדמה בצורה חלקה, שם שמותיהם היו פעם מאובקים, וכעת נותרה רק אדמה ממוספרת. מקום שבו כל הדלתות סגורות, והשם יכול להיאמר רק בלחישה. הארץ שבה הדמויות מעולם לא חזרו, קול התפילות והעשן.

כשהילד והנערה נכנסו לאדמה הזו בצורה חלקה, השם היה פעם מאובק, וכעת נותרה רק האדמה הממוספרת. מקום שבו כל הדלתות סגורות, והשם יכול להיאמר רק בלחישה. הצללים לא חזרו, קולות התפילות, הארץ עטופה בעשן, אחר כך.

הנערה, שהסתכלה אחורה, הגבר, ממזרח אירופה, גם היא הביט בילדה, שניהם, הביטו זה בזו וחייכו, ואז הרים את ידו הימנית, סימן לה 'מזל,' ואז נופף בידו לעבר הילדה,

מעודד אותה ללכת בצעדים.
הנערה גם הרימה את ידה הימנית גבוה, סימנה מחווה של 'מזל,' ואז החזירה את המתנה בחיוך.
ואז, הילדה מיד הסתובבה במהירות והחלה לחפש מקום ללכת אליו.
פתאום, הילדה ראתה דמות לא רחוקה, דמות שרק ילדה יכלה לראות.
הדמות הזו היא 'שטן,' הוא עומד שם, מביט בנערה ומחייך, נראה שהוא, חיכה זמן רב.
השטן עדיין לובש את ה'גלימה השחורה' המוכרת והמעט בוערת.
השטן, כמו תמיד, רגוע מאוד.
הנערה, עם חיוך חם וטון מתבדח, אמרה לשטן, ואמרה, 'איי! אח שטן, אתה לא צריך לתקן את הרצפה היום? אתה, רצפת הבית שלך לא 'נשרפת' היום?'
השטן, עם פנים רציניות, ידיו בכיסים, ההוא בעיניים חסרות אונים הביט בילדה, וענה לה בן.
הוא, אומר
'אני מפחד ממך, לבד.
בקרו ב'גיהנום'
אבוד.
אל תבזבז זמן!
בוא נלך!
אתה רוצה ללכת לבד?
או שאני נושא אותך?'
הילדה לא יכלה שלא לצחוק בקול רם, היא ענתה לשטן בטון בצחוק, ואמרה, 'אח שטן.
עכשיו אני עדיין יכול ללכת. אבל חכו, אם אמות, קחו אותי שוב!'
אלוהים היה מאוד נרגש, כאילו ראה חבר ותיק שלא ראה זמן רב, קופץ וקופץ, הוא רצה 'לשוחח' עם השטן.
עד שהנערה, כועסת מאוד, הסתובבה מיד, הייתה אכזרית, מביטה בזעם, אלוהים, היא סגרה את שיניה ואמרה, היא אמרה, 'כן, הוא, חואה!! הבוס שלי! אפשר לשאול, אתה, אבל, אתה יודע, 'זה, בפנים,' זה, מה, מקום?! זה, בפנים, זה 'אושוויץ!' אפשר לשאול אתכם, היום, כן, ל'תיירות?' או, לבוא ל'טיול שדה?!'
אלוהים, מביט באגרופי הילדה שהתקבצו בהדרגה ביד, הניח, את הפנים המחייכות במותן.
הנוף בעיני הילדה שונה לגמרי מהנוף בעיני הנער שהיא כל כך אוהבת.
הבחורה, ברור, ראתה 'הכל.'
גופה של הילדה רעד ללא הפסקה, ללא הפסקה, בגלל ה'כאב.'
גופה של הבחורה הזיע בטירוף כי היה 'חם,' בלי הפסקה, בלי הפסקה, בלי הפסקה.
היום ההוא היה יום חורף קר.
אבל עבור הילדה, היא הרגישה שזה חם יותר מהקיץ, גל אחרי גל, גל אחרי גל, ישר ומתמשך, כל הזמן, מתקרב אליה.
לפני שהנערה פוגשת את הילד, על סירת דייגים בארץ הזריחה.
הנערה השתמשה פעם בידיה כדי להחזיק אינספור לבבות כדי שיוכלו 'לפעום שוב.'
הנערה גם השתמשה בידיה כדי 'לרפא' אינספור פצועים.

הנערה גם השתמשה בידיה כדי ׳לרפא ולתפור׳ אינספור פצעים.
לכן, ברוח באותו יום, היה רמז לנשימה אדומה קלה, שנראתה כלום, אבל בנשימה היא קרעה בעדינות את הריח של משהו.
הבנות, כבר מזמן התרגלו לזה.
כי בידיה של הילדה, היו אינספור שמות שנלקחו ממנה מידי המוות.
אז, הילדה תמיד הביטה חזרה, עיניה היו קרות, היא הביטה במוות, ואמרה בטון תקיף, אמרה, ׳היום, השם הזה לא נשרף על ידך. היום, אני מנצח! אתה יכול לצאת!׳׳
הנערה גם שאגה בקול רם על המוות אינספור פעמים באמצע הלילה, היא אמרה, ׳אתה! כן, אין צורך להסתכל עליו! זה אתה! אתה! תחזיר את ה׳אדם,׳ תן לי אותו! מיד! מיד! וגם, תן לי! אתה! מסור את ה׳אדם,׳ צא, בוא! אני מזהיר אותך! השם הזה עדיין לא סיים לקרוא לו, והנשמה הזאת עוד לא סיימה! יותר מזה, לא אמרתי ׳זה נגמר!׳׳! אתה, תצא מפה מיד!׳׳ אתה, תצא מהחדר שלי! אתה, תצא מהבניין הזה! אתה, מאיפה הגעת, מאיפה חזרת!!׳׳
הילד, בהתחלה, בחן ברצינות ביתן עץ, מסך שנראה כאילו מנסה להגן על ההיסטוריה, אבל שום דבר לא הצליח לעצור את הלחישות שיצאו מהסדקים באפר.
והנערה, פשוט הולכת מהר, מחזיקה את ידיה בו זמנית, מכנסיה, שהיו גדולים מדי וכמעט נפלו, רצה במהירות לכיוון ה׳מערב.׳
השטן, לעומת זאת, לא אמר דבר, רץ לצד הילדה בצד ימין שלה.
עד שהילד, בפאניקה, השיג את הילדה.
הנער, מתנשף, לא מודע למה, נבהל ושאל את הילדה למה הילדה, עכשיו, רצה כל כך מהר, שהוא כמעט לא מצא את הילדה.
הנער אמר שברגע שהסתובב חזרה, הוא לא ראה את הילדה, וליבו, ברגע, הוצף לחלוטין בפחד עז.
הנערה הביטה בילד שאהבה כל כך, היא שלחה את ידה הימנית ותפסה את ידו הימנית של הילד, היא הרגיעה את ליבו של הילד.
ואז, הילדה, עצמה לאט את עיניה, נשמה עמוק, ואז לאט, נפתחה שוב, עיניה, היא שלחה את ידה הימנית, היא הייתה באוויר, עשתה מחווה של ׳המתנה שקטה,׳ ענתה לנער בטון תקיף, אמרה, ׳אהובתי, לא כאן! חכה! חכה! חכה עוד קצת!׳׳
פתאום, בכיוון הזריחה, נשמע ׳נביחות כלב׳ ברורות ורועשות מאוד!
׳הילדה הייתה המומה ראשונה, ואז ה׳קול השני!׳׳
׳ואז יש את ה׳צליל השלישי!׳׳
הנערה שלחה את ידה הימנית, הצביעה לכיוון ההוא, ואמרה לילד, ׳אהובי! שם! שם! שם! מהר! מהר! מהר!׳׳
הנערה קראה במהירות לילד, ידיה עדיין מושכות את מכנסיה הרעועים בו זמנית.
בנים ובנות, שניהם, רצים יחד, בצעד, בצעד, בצעד.
ילד ובת, חזרה לאחד, ברכב בחניון התיירים.
השטן, לעומת זאת, עדיין, בלי לומר מילה, רץ לצד הילדה כל הזמן.
וואו, רציתי לעשן סיגריה ולקחת הפסקה.
הנערה שלחה במהירות את ידה הימנית והניחה את הסיגריה, אמרה, ׳אהובתי, תזדרזי! מהר! בוא נלך! בואו לא ׳נבזבז זמן!׳׳׳

ילד, יושב במושב הנהג, הביט בילדה בצחוק, אמר לה ואמר, ׳ילדה שלי, זו ה׳פעם הראשונה׳ שלי, שמעתי אותך אומר ׳אל תבזבז זמן!׳ אתה בדרך כלל לא אוהב את זה ׳?הכי הרבה, אתה דוחה דברים
!הנערה, רק מתנשפת, ענתה לילד, ואמרה, ׳אהובתי, לגבי זה, נדבר על זה אחר כך. מהר ׳!מהר! סע מהר
וכשהילד נהג עם הרכב החוצה מהגדר של חניון התיירים.
הנער הביט סביבו, שאל את הילדה בכיוון מבולבל.
הנערה שלחה את ידה הימנית והצביעה לכיוון הזריחה. לכיוון שממנו הגיעו ׳שלוש ׳!הנביחות,׳ היא אמרה לילד, ׳אהובתי, תזדרז! מהר! תזדרז ותנהג לכיוון ההוא! תזדרז
הנערה המשיכה לעודד, כל הזמן, כל הזמן.
פתאום, הילד והנערה, שניהם, יחד בו זמנית, שמעו בבירור את קול ה׳סת׳ פ-נ׳ים.
זה היה קול של גבר, קולו היה רגוע ורציני, ברור מאוד.
הקול הגיע מהילד והנערה, ישירות מול ׳שקעי המזגן׳ משני הצדדים.
הנער נדהם לרגע, עיניו היו מפוחדות, הוא הביט בילדה, קולו רעד קלות, שאל את ׳׳?הילדה, שאל, ׳ילדתי, את, עכשיו, שמעת ׳מה
הנערה, מופתעת מאוד, פנתה להסתכל על הילד ואמרה, ׳הממ.... אהובתי, חשבתי תיאורטית,׳ את צריכה, ׳לא שומעת.׳ עם זאת, מאחר ששמעת את זה, אין לי ברירה׳ ׳.אלא לספר לך ישירות. כן! הקול הזה הוא זה, המשוגע העתיק
ילדה, תסתכלי אחורה, אלוהים.
אלוהים, מחזיק את חזהו בשתי ידיו, מחייך בגאווה.
הנערה גלגלה עיניים לרווחה ולא אמרה דבר.
עם זאת, מההתחלה של ׳הרגע הזה,׳ הילד, ברגע, איבד לגמרי את ׳הזיכרון,׳ הוא הרגיש כאילו מפעילים את הטלפון הנייד במצב טיסה, הוא פשוט נהג ברכב כל הדרך.
׳עד שמכוניתם של הילד והנערה נסעו ליער, המקום היה ׳האחרון,׳ והמקום ש׳נרשם ׳.ב׳היסטוריה׳ היה מדריך התיירים ׳הגבול האחרון
המקום הזה הוא אדמה שנמחקה בהיסטוריה. הארץ שקטה במשך שנים רבות, אך תמיד חושפת משהו בעונת הגשמים. העצמות לא היו לבנות, אלא צהובות בהירות מהבוץ, כאילו לא רצו להבהיל אף אחד, נושמות לאט.
עם זאת, במקום הזה הייתה מכונית סדאן קטנה לבנה טהורה.
המכונית הקטנה והלבנה הטהורה, כאילו חיכתה לה זמן רב.
ברכב הקטן והלבן הטהור ההוא, היו שני גברים, שניהם יחד, מחייכים בו זמנית, מתכופפים יחד, שניהם, בו זמנית, מנופפים לבחורה, ושניהם הביעו את ברכותיהם.
הרכב הקטן והלבן הטהור נסע לאט מהיער השובר לב.
הילד והנערה נהגו ברכב שטח כהה וגבוה.
הנערה, לבד, יצאה מהרכב, היא התכופפה לאט והתכופפה, היא לאט, בעדינות, עם ידה השמאלית, כל הזמן, כל הזמן, מלטפת את הדשא המושקה בדם.
הנערה נסגרה לאט, עיניה היו מאוד, מאוד, מאוד, מאוד קשות, ׳מרגישה׳ את כיוון העלים שנפלו.
הנערה, עדיין, עצומה בעדינות, עיניה, היא הייתה מאוד, מאוד, מאוד קשה, היא השתמשה ב׳שפה שאינה שייכת לעולם,׳ שאלה, הסובבים אותה, מ׳עלי עצים גדולים

אחרים.׳
שלוש דקות׳ לאחר מכן׳.
הילדה, עם דמעות בעיניה, חזרה למכונית.
הנערה, קולה רועד ועיניה מלאות דמעות, אמרה הנער, והיא אמרה, ׳אהובתי, הנה העניין. פיסת האדמה הזו דומה מאוד לכמה עמודים, ספרי היסטוריה לא גמורים... ״אבל... אבל... התוכן של הדפים האלה... אבל... נכתב עם ה׳גוף
הנערה נשמה עמוק, ידיה צבטו בחוזקה, והסתובבה באלימות, מעגל שלם, הירכיים הפנימיות משני צדדיה, עד שעורה החל להופיע, וחבורת קלה נעצרה.
הנערה ניגבה את דמעותיה בשקט, והיא סימנה לילד שאהבה כל כך שתמשיך ותנהג לעומקי היער.
הבחור שאל את הילדה בתמיהה רבה ושאל אותה לאן לקחת את הרכב ולאן הוא נוסע.
הנערה, רק עם דמעות בעיניה ורועד בקולה, רעדה והרימה את ידה הימנית כדי להצביע לכיוון הילד שהיא כל כך אוהבת.
הנערה נשמה עמוק, ניסתה כמיטב יכולתה, הראתה רוגע, היא הייתה שקטה, עיניה דומעות, הטון שלה עדיין רעד, היא ענתה לנער בעדינות, אמרה, ׳אהובי, הנה העניין.
שנינו, לכיוון ׳שביל העפר׳ שלפנינו, הלכנו עד ה׳דשא׳ שוב, כדי למנוע מהשביל להתרחב. וב׳שמאל׳ תהיה ׳דלת ברזל׳ שנשכחה על ידי הזמן וההיסטוריה, ומנוקדת בחלודה.׳
עשר דקות לאחר מכן.
הילד והילדה, שניהם, סוף סוף הגיעו.
ילדה, המקום שתיארת עכשיו.
׳זה היה מקום שלא היה קיים ב׳שום תקליט.
זה היה מקום שלא היה חלק ממדריך התיירות.
זו הייתה ארץ שנמחקה בהיסטוריה.
זו הייתה ארץ שהייתה שקטה במשך שנים רבות, אך תמיד חשפה משהו בעונת הגשמים. העצמות לא היו לבנות, אלא צהובות בהירות מהבוץ, כאילו לא רצו להבהיל אף אחד, והן נשמו לאט.
שביל העפר נגמר בפתאומיות.
בצד השמאלי של הילד והנערה, יש ׳דלת ברזל׳ שנשכחה על ידי הזמן וההיסטוריה, עברה מעט עוותות ומוכתמת בחלודה.
כשהילד והילדה, שניהם, סוף סוף הגיעו למקום הזה.
באותו זמן, היה קרוב לשקיעה, והשמש כמעט שקעה במערב.
אם תעבור עוד ׳רבע שעה,׳ השמיים יהיו כהים.
והילד והילדה, המקום שבו היער נעצר, היו מונחים על הדלת שעליה חירות, ובפנים הייתה מלאה באפר, ׳מזרחה.׳
הנער, כאילו פתאום חזר לזכרונו, עיניו היו מופתעות מאוד, הוא הביט בילדה, טון דיבורו היה מלא חוסר אמון, שאל את הנערה, שאל, ׳ילדתי, את, היית כאן? איך ידעת שתהיה סצנה כזו?׳
הנערה שתקה זמן רב, ניסתה להירגע, וענתה לילד בקלילות, אמרה, ׳אהובתי, חכה, חכה קודם, חכה שוב!׳ הזמן עדיין לא הגיע.׳

הנער הנהן לנערה, ואז, כשהתחיל להשתמש בטלפון הנייד, היה עסוק זמנית בעבודה.
הנערה פתאום הרימה את מבטה, טון דיבורה היה תקיף, עיניה היו תקיפות, והיא אמרה לילד, בבקשה, ילד, האדם שתפר לו את הדק ולא הפסיק לתפור עד כה, שלח הודעת קולי לילד, תוך שימוש בילד, האדם שתפר לו את הדק ועדיין לא הפסיק' לתפרים, תגיד לילדה את 'הגייה' של 'שם המשפחה,' כי זהו, 'שם' ה'עץ' שלה.
כי זו ילדה, שפה שהיא בכלל לא מבינה.
הילד, לאחר שהקשיב לבקשת הנערה, מיד הרים את הטלפון הנייד שלו, חייג ואמר לו את המידע שהנערה הייתה צריכה כרגע, שתפרה לו את הבגדים.
והילד, שתפר את בגדיו ועדיין לא הפסיק לתפור, שלח מיד 'הודעת קול.'
הילדה פשוט, שוב ושוב, שוב ושוב, שוב ושוב, ברציפות, ברציפות, בלי הפסקה, מחקה בפיה.
הילדה הייתה מאוד מפוחדת ופיססה פרט אחד.
ידיה של הילדה, יחד בו זמנית, גם הן באוויר, בכיוונים שונים, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן, אוחזות.
כל אצבע של הנערה, ברציפות, ברציפות, בכיוונים שונים, ברציפות, ברציפות, ברצף, בוחנות, כאילו מחפשות משהו.
הנער סובב את ראשו לאט, הביט בילדה שפחדה שהיא עומדת 'להשתגע,' ושאל אותה ברכות, כמה זמן יצטרכו לחכות.
הנערה שמרה על יציבתה ותנועותיה המקוריים, אך ברוגע אך בעדינות, וענתה לילד ואמרה, 'זה יגיע בקרוב!'
פתאום, ביער במזרח, הופיע אור לבן חלש.
מהאור הלבן הנראה במעורפל, אדם יצא לאט, הבגדים של אותו אדם, פלג גופו העליון היה לבן, והחלק התחתון אדום דם.
בצד ימין של אותו אדם, הוא החזיק סוס לבן טהור, מסודר וגבוה מאוד.
הסוס הלבן הטהור והלבן ללא אוכף על גב הסוס.
הסוס הלבן הטהור והנקי, על גב הסוס, נושא חתיכת 'בד מעודן' קדושה וסמלית מאוד.
הסוס הלבן הטהור והנקי, על גב הסוס, 'הבד המשובח,' הופיע בעדינות - האגדה הייתה 'שהוא היה ילד ש'שר' לאלוהים, הקשיב, והיה גם הראשון שאפשר ל'חרב ושירה להתקיים יחד בלבו. יש האנשים שאומרים שהוא היה פעם האהוב על אלוהים וזה שנכנע הכי הרבה לשברון הלב של אלוהים.
הסוס הלבן הטהור, שעל גב הסוס, 'הבד המעולה,' הופיע בעדינות מהקישוט של 'אותו אדם.'
הנער הרים בהתלהבות את הטלפון הנייד שלו כדי לצלם, טון דיבורו היה מאוד לא מאמין ומפוחד, הוא שאל את הילדה, הוא שאל, 'ילדה שלי, איך יכולה להיות תמונה של 'אנשים מובילים סוסים' במקום כזה? אני זוכר, בדקתי את המפה, יש כאן עשרות קילומטרים מסביב, אין כלום, שלא לדבר על חווה או חוות סוסים?! איך יכולה להיות תמונה כזו?!'
הילדה רק חייכה והביטה בילד, היא לא אמרה דבר.
עד שהילד, קצת לא מרוצה, הראה את התמונה לילדה, הוא אמר לילדה ואמר, 'הילדה שלי, תראי! לא משנה איך אני מכוון את 'אורך המוקד של המצלמה' או את ה'הגדרות.'

אני אפילו לא מצליח לצלם תמונה ברורה של 'הפנים של אותו אדם.' ה'פנים' של 'אותו אדם' 'מטושטשים' לא משנה מה.'
הבעת פניו של הילד הייתה מאוד דומה לילד שזה עתה נפגע.
הנערה סובבה את ראשה, היא הביטה בילד, היא הביטה בו בעיניים עדינות.
ואז, הילדה שלחה לאט את ידה הימנית, לחצה בעדינות את ידו של הנער עם הטלפון הנייד שלו באותו זמן, אמרה ברכות, אמרה לילד, 'אהובי, בסדר. זה לא משנה. כי מה שאתה אומר, הפרטים האלה, הם לא דברים שאתה 'צריך,' וגם לא דברים שאתה 'חייב' 'לראות' בבירור.'
בוי, אחרי שהקשיב למילותיה, הנהן בהתלהבות.
ואז, הנער העביר בהתלהבות את ה'תמונה' שזה עתה לקח אליו, תפר לו את הפלקט, ולמי שלא הפסיק לתפור עד כה.
השניים שלחו הודעות זה לזה בשמחה, ובאותו זמן דנו ב'נס' המדהים הזה.
הנערה, קחי נשימה עמוקה, היא עבדה קשה להרגיע את עצמה, אמרה לנער בטון עדין, היא אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. רגע, האדם הזה יהיה זה לצד זה, מוביל את הסוס 'הלבן הטהור, ושניהם יהיו יחד באותו זמן, סביבנו, סביב הרכב, 'חצי מעגל' כ'מחסום להגנה.'
הנער, עדיין נרגש, הנהן לילדה, ואז היה מאוד קשוב, מביט בסוס הלבן והנקי, תוך שהוא ממשיך לתקן את בגדיו איתו.
אותו אדם, בדיוק כך, החזיק את הסוס הלבן הטהור והנקי, לאט ובחוסר חיפזון, ביניהם, בצד 'ימין,' 'אחורה' ו'שמאל' של הרכב.
אותו אדם, זה לצד זה, הוביל את הסוס הלבן הטהור והנקי, לאט ובחוסר חיפזון, בשני הרכבים, 'ימין,' 'אחורה' ו'שמאל' של הרכב, בשלושה כיוונים, כל אחד נשאר 'שלוש דקות.'
לאחר מכן, האדם, זה לצד זה, הוביל את הסוס הלבן הטהור והנקי אל היער 'מערבה ישירה,' והשניים, יחד בו זמנית, נעלמו לאור לבן נראה במעורפל.
'הילדה, פתאום, קפצה ואמרה, 'זה עכשיו! בוא נלך!'
הנערה, עם ידיה הדוקות, החזיקה במחברת 'שחורה מט' שלה, וגם נשאה עט 'שחור מט.'
הנערה, בלי היסוס, פתחה את הדלת ומיהרה לצאת מהרכב, היא צעדה, צעדה, צעדה רצה, ישרה, והגיעה ישר ל'דלת הברזל' החלודה.
ילדה, תעצור מיד, הצעדים שלה.
הנערה, תחילה בעדינות, עם ידיה, הניחה בזהירות את המחברת והעט השחורים המט שלה על הדשא המושק בדם.
ואז, היא ניסתה לעמוד זקופה, גופה כאילו עומד לעוף כשהרוח תנשב.
הילדה, לאט, כופפה את מותניה עד שקו הראייה של הילדה יכול היה לראות רק את רגליה שלה.
הנערה, שעמדה מול דפי הרשימות הלא גמורות, הייתה רטובה מהגשם, אך עדיין התעקשה להתהפך מהרוח. כולם היו שמות שלא הספיקו לסיים, וכולם היו אותם תפילות שגרונן רק השמיע קול, אבל נבלע בעשן. כולם מעולם לא עזבו, כולם 'נשכחו על ידי העולם,' 'שמות בלתי נראים.'

ילדה, פשוט תכופפי לה את המותן ככה, שלוש דקות.
הנערה הרגישה בבירור שעמודי הרשימה הלא גמורים רטובים מהגשם, אבל הם עדיין התעקשו להפוך ברוח. כולם היו שמות שלא הספיקו לסיים, וכולם היו אותם תפילות שגרונן רק השמיע קול, אבל נבלע בעשן. כולם מעולם לא עזבו, כולם 'נשכחו על ידי העולם,' 'שמות בלתי נראים.' בעיני כולם, חלקם היו מאוד בהלם, חלקם היו בלתי מובנים, וכולם, מביטים זה בזה, הביטו זה בזה.
הנערה הרימה את גופה באיטיות, ואז הרימה את ראשה לאט.
הדמעות של הילדה כבר זלגו מזוויות עיניה.
הנערה, עם דמעות על פניה, הסתכלה סביב, הסתכלה על דפי רשימות לא גמורות, רטובות בגשם, אבל עדיין התעקשה להפוך אותן ברוח. כולם היו שמות שעדיין לא נאמרו, והם היו אלה שהתפללו שרק השמיעו קול בגרונם אך נבלעו בעשן. הם מעולם לא עזבו, כולם 'נשכחו על ידי העולם,' 'שמות בלתי נראים.'
הנערה, עדיין, עם דמעות על פניה, הסתכלה שוב סביב, הסתכלה על דפי הרשימה הלא גמורה, רטובה מהגשם, אך עדיין התעקשה להתהפך ברוח. כולם היו שמות שלא הספיקו לסיים, וכולם היו אותם תפילות שגרונן רק השמיע קול, אבל נבלע בעשן. כולם מעולם לא עזבו, כולם 'נשכחו על ידי העולם,' 'שמות בלתי נראים.'
הנערה, בטון רועד, הייתה רטובה מהגשם עבור דפי הרשימה הלא גמורה, אך עדיין התעקשה להתהפך ברוח. כולם היו שמות שלא הספיקו לסיים, וכולם היו אותם תפילות שגרונן רק השמיע קול, אבל נבלע בעשן. כולם, מעולם לא עזבו, כולם, פשוט נשכחו מהעולם,' 'שמות בלתי נראים' אמרו, היא אמרה, 'כולם, כולם, כולם, אני' מצטערת!! אני מצטער!! אני מצטער!! הכול באשמתי! הכל באשמתי!! הכל באשמתי! זה אני, זה אני, זה אני, מאוחר!!'
הילדה, כל הזמן, ללא הפסקה, מתמודדת עם העלים השבורים, היא מאוד, מאוד, מאוד, מאוד קשה, 'מציגה את עצמה,' ולמה הילדה באה לכאן.
הנערה, מול העלים השבורים, צחקה על עצמה ואמרה, 'כולם, הכל בסדר! הכל בסדר! זה באמת לא משנה! אני יודע שאני מגיע מהצד הרחוק של העולם. אני לגמרי מבין את המבט ה'מדהים' בעיניכם של כולכם. אתה בטח חושב, 'ילדה אסייתית' חצתה אלפי הרים ונהרות כדי להגיע לכאן, ואומרת שהיא מחפשת 'עלים יהודיים.' לא רק שלא היה לי קשר עם 'צבע עור,' אלא שגם ה'מראה' שלי היה במרחק של 108,000 מייל. כשאני חושב על זה בעצמי, אני מרגיש מאוד 'מדהים.' אז, השוו את הלבבות שלכם ללבבות, בבקשה אל תרגישו אשמה לגבי העיניים שיוצאות מה'תגובה האינטואיטיבית,' כי אני 'לא מרגיש 'פגוע.' להפך, אני מרגיש שבגלל המקרה הזה, לכולנו יש 'מכנה משותף' שנקרא 'בלתי נתפס' יחד!'
הנערה, מול העלים השבורים, הראתה חיוך חם.
והעלים השבורים גם הם צחקו יחד.
הנערה, כל הזמן, ללא הפסקה, אל העלים השבורים, אמרה שהיא מנסה למצוא את הילד שהיא כל כך אוהבת, הוא, שתפר לו את הפלקט, זה שלימד אותה להתפלל עד היום, לא נשמע במשך שנים רבות. יש חלק שלם בשורשיה שאי אפשר לעקוב אחריו. אני רק יודע שבשנה מסוימת, עץ הגנאלוגיה הפסיק לגדול פתאום, וכל העלים איבדו את שמם. אני לא יודע איפה זה נפל.

הילדה, מאוד, מאוד, מאוד, מאוד, קשה, ברציפות, ללא הפסקה, מחקה את הילד, זה שתפר את בגדיו, זה שלא עצר את המחט, ב'הודעה קולית' ששלחה זה עתה לילד, 'שם העץ הגדול' ששייך לה'הגייה.'

הילדה, באותו זמן, כל הזמן, כל הזמן האשימה את עצמה על העלים השבורים, והיא התנצלה שוב ושוב, שוב ושוב.

הילדה, שוב ושוב, אמרה ש'יכולת השפה שלה מוגבלת' ומקווה שאם כולם ירצו, הם יוכלו 'לעזור' לה ולמצוא את העלים האלה.

הילדה, שוב ושוב, אמרה שוב ושוב שהיא בהחלט לא עושה את זה, והיא לעולם לא 'תכפית' עלה שבור כדי 'לעזור' לה'.

הנערה, שוב ושוב, אמרה שהיא יכולה להבין לגמרי, והיא יכולה להבין שכל עלה שבור נוכח חייב להיות מאוד נלהב, והעט שבידה, היא יכולה להבין במלואו.

הנערה, שוב, ללא הפסקה, ללא הפסקה, מאשימה את עצמה על העלים השבורים, היא התנצלה שוב, שוב, שוב, שוב, שוב, שוב, לא עוד.

הנערה ממשיכה, ממשיכה, ברציפות, תמיד, כל הזמן, תמיד מנסה, משתמשת בשפה המוגבלת שלה כדי להסביר ללהבים השבורים איך להשתמש ב'עט.'

בנות, בלי 'שריון קרב,' יכולות ללבוש אותם.

בנות, בלי 'שרביט,' יכולות להתמודד איתו.

לבנות יש רק 'פיסת נייר' ו'עט,' ו'לב' שבור מאוד אבל עדיין מוכן לחכות להד.

'הילדה, לאט, התכופפה שוב, והרימה בזהירות את 'המחברת השחורה המט' ואת ה'עט שהביאה על הדשא שהייתה זהירה והשקיתה אותו בדם.

הנערה, בזהירות, השתמשה בידיה כדי ללחוץ על 'המחברת השחורה המט' שהביאה ועל ה'עט' שלה בו זמנית, בידיה, ישירות מעל ליבה, ונשמה בכבדות, בפיה, בפיה, בפיה.

'ואז, הילדה, בלי לחשוב, צעדה בצעד, בצעדים, ורצה ישירות אל חזית 'דלת הברזל החלודה.

הילדה, עדיין, בלי לחשוב, היא 'נפלה' וכרעה על ברכיה, כרעה על ברכיה מול 'דלת הברזל' שהייתה שקטה במשך שמונים שנה.

'דלת הברזל' שהייתה שקטה במשך שמונים שנה לא נפתחה ולא דיברה, אבל היא ידעה שמישהו מחכה לה מאחורי הדלת.

הילדה, בלי לחשוב, הסתמכה רק על אינטואיציה וקריאה.

'הנערה, בלי לחשוב, לא היססה להכניס את כל 'המחברת השחורה המטה,' את ה'עט ואת 'כל הזרוע הימנית שלה' למעקה החלוד ככל האפשר.

הנערה, בלי לחשוב, שמה את כל 'המחברת השחורה המט' בספר כולו בלי היסוס, מאחורי המעקה החלוד, פתחה בעדינות את המחברת השחורה המט.

הנערה הניחה בעדינות את המחברת השחורה המטה על הדשא המושק בדם, והשתמשה בידיה להחליק את הנייר ככל האפשר, ואז, לאט, החזיקה את ה'עט' שלה.

ואז, היא קמה לאט עם ה'עט' שלה.

בנות, לא בשביל שום דבר אחר, רק כדי שיוכלו לכתוב חלק יותר, כדי שיוכלו לדבר בצורה יציבה יותר, כדי שהנהר שנקטע על ידי ההיסטוריה יוכל סוף סוף לזרום החוצה.

ברגע שהנערה כרעה, השמיים שהיו צלולים לפתע נפלו עם שלג כבד.

הילדה לא ידעה על זה בכלל, והעניין הזה סופר לה על ידי הבחור שהוא כל כך אהב.

הרוח הקרה, כמו להב חד, המשיכה לחתוך את פניה של הנערה, ללא הפסקה, ללא הפסקה.
אבל הילדה לא התעניינה בכלל, הדבר היחיד שעניין אותה היה 'האם הם יכולים לדבר? האם הם עדיין זוכרים מי הם?'
הנערה, שוב ושוב, צעקה את זה, ה'שם' של הלהב שהיא חיקתה.
בליבה של הנערה, היא התפללה בסתר שלא יקרה כלום.
פתאום, באבק ובחושך השרוך, יד שחיכתה שמונים שנה, מאחורי דלת הברזל, רעדה מאוד, נגעה בילדה.
הנערה שמעה בבירור שאלה רועדת עמוק בנשמת העלה, הוא שאל, 'מי את... איך יכולת... למצוא 'כאן?' במקום שבו לא היו 'אנשים' ב-80 השנים האחרונות? איך, איך איך, איך זה אפשרי, יהיה?'
באותו רגע, עיניה של הילדה ראו בבירור שהאור ששייך רק ל'שושלת הדם' מחובר ישר, והנער שהיא אוהבת עדיין ישב ברכב, כאילו נשמתה בריק.
בחורה, באותו רגע, התמוטטה לגמרי!
הנערה בכתה וצעקה בכאב לב, שאלה את העלה, שאלה, 'העלה שלי, המשפחה שלי, מה שקרה אז... מה קרה?! למה, למה, למה, אמצא אותך כאן? למה, למה, למה, למה כאן,' איך זה יכול, 'כאן,' אני באמת, אני ממש לא רוצה, אני באמת... אני ממש' מקווה שמצאתי אותך, אני אפילו... אני מקווה שאתה 'מזויף,' אבל... אבל... האור הזה בנשמתך שייך רק ל'קשר הדם'האור ההוא, האור הזה, האור הזה, באמת, באמת, ממש, ממש, מחובר, אני, אני, אני, יושב ברכב, כאילו הנשמה היא ריק, זה, הילד האהוב שלי.'
הילדה, רועדת בכל גופה, דמעותיה, לא נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, כל הזמן, ללא הפסקה, נופלות מעיניה.
פתאום, אלוהים, משום מקום.
אלוהים, בידיו, חזק מאוד, אחז בכתפיה של הילדה משני הצדדים.
הוא, אומר
'ילד.
אתה!
חכה רגע, תבכה שוב!
אתה!
יד, תפוס את זה!
הוא!
עדיין לא 'הלכתי הביתה!''
העלה השבור, הוא רעד יותר ויותר.
הילדה יכולה לגמרי 'להרגיש' ו'לראות' את העלה השבור, הוא נזכר, ואז הוא 'מתמוטט' מהזיכרון'.
הנערה, שהייתה מתואמת לאורך כל התהליך, ראתה את כל הזיכרונות השבורים והכואבים שלו.
העלה השבור הזה, הוא היה שבור במקור ורצה לשחרר ישירות.
אלה היו אלה שסביבו, הרבה, הרבה עלים שבורים מעצים אחרים, כולם, יחד בו זמנית,

החזיקו את ידו, וכולם, יחד באותו זמן, אמרו לו, 'אתה, אתה לא יכול לשחרר! אסור לך לשחרר! אתה, שחרר! היא תמות כאן מיד!'

הילדה, שעבדה קשה, חייכה ואמרה לעלה, היא אמרה, 'העלה שלי, המשפחה שלי, זה לא משנה, אם את לא רוצה להגיד את זה, אני יכולה להבין לגמרי. אני לעולם לא אכריח אותך. אני מרגיש את כל הכאב שלך. אבל, אלוהים, אל תיתן לי לבכות עכשיו. אל תפחד, אתה המשפחה שלי! בואו נסיים את ה'טקס' הזה יחד. תן לי לקחת אותך הביתה!'"

הנערה, שניסתה שוב, חייכה חיוך, ניסתה לייצב את עצמה, אמרה לעלה, אמרה, 'העלה שלי, משפחתי, אני רק רוצה לשאול אותך שאלה. אם אתה לא רוצה לענות, זה בסדר. השאלה שלי היא... אני, אני, אני, אפשר לחזור ולספר למשפחה שלי שאתה, אתה אתה, אתה 'אתה השלם?"

העלה השבור, היד רועדת יותר ויותר, אמר לילדה בקול רועד, אמר: ' אני... אני... אני לא רוצה את זה, אני לא רוצה, אני רואה, אני רואה, עכשיו, עכשיו, עכשיו, זה, אני העור החרוך שלי, עצמות מלוכלכות, שבורות, זיכרון, מיילל, בכי, כבר, כבר, כבר, סבוך, סבוך, סבוך, שמונים שנה, שמונים שנה, שמונים שנה, שמונים שנה, כמו צל, נשמתי, כבר, כבר, אף אחד, לא יושיט יד, עד, עד שאתה, אתה, אתה, אתה ⌟

הנערה, מחזיקה את דמעותיה, ניסתה לחייך, אמרה לעלה, אמרה, 'העלה שלי, המשפחה שלי, אני, מי אני? אני אפילו, תמיד, תמיד, מתפלל, אני מתפלל, לעולם, לעולם, לעולם לא, לעולם לא אמצא אותך, אבל אלוהים, תן לי להריח סוסים ותן לי לחלום עליך. ואז, נסעתי, הבוץ והדם של כל אירופה, הכי לא צריך, לא צריך, איפה שיש תשובות, פגשת אותך, רעדת, כי כשחושבים על זה, ה'זיכרון' מתפוצץ כמו שיטפון, אתה מתמוטט, אתה רוצה לוותר. אני מבין את כל זה לגמרי!'

הנערה, מחזיקה את דמעותיה, ניסתה שוב, לחצה חיוך, אמרה בנחישות, אמרה לעלה השבור, היא אמרה, 'העלה שלי, משפחתי, לא משנה כמה ידך שבורה, זה לא משנה! אני לעולם לא אוותר. יתרה מזאת, אתה בכלל לא 'מלוכלך!' אתה ה'משפחה' שלי. אני לא מפחד מה'כאב' שלך. אני לא מפחד מה'פציעה' שלך. אבל אני מפחד, אני מאוד מפחד, אני מאוד מפחד, אתה, אני כבר לא מאמין שמישהו יבוא אליך!'

העלה השבור החזיק את הילדה ברעד.

בהתחלה הוא היה פשוט עדין, כאילו, מפחד שהוא יישבר.

הנערה אמרה בנחישות לעלה השבור, אמרה, 'העלה שלי, משפחתי, אתה, אתה לא יכול לשחרר! אתה, אסור לך לשחרר!' אתה, אם תשחרר, אתה 'תימחק!'"

הנערה, שעבדה קשה שוב, לחצה חיוך, הנערה עדיין, בטון תקיף, אמרה לעלה השבור, אמרה, 'העלה שלי, משפחתי, אתה, תחזיק בי! אתה, אל תדאג! מה שאני הכי פחות מפחד ממנו זה 'כאב!' אתה, תזדרז! אתה, אתה הולך להיתפס! אתה, חכה לי עוד קצת, חכה לי קצת. אני בהחלט אקח אותך הביתה! זה לא 'זיכרון,' זה לא 'פיסת נייר.' זה 'דם,' 'משפחה' ו'שם!' אני בהחלט אעשה אותך 'שלם' ו'רצוי הביתה!'"

הוא היסס לרגע לגבי העלה השבור.

עם זאת, כל העלים השבורים של עצים אחרים הקיפו אותו, כולם בו זמנית, כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן מעודדים.

העלה השבור, הוא סוף סוף לחץ את ידה של הילדה בחוזקה.

העלה השבור, הוא סוף סוף לחץ את ידה של הילדה בחוזקה, ולבסוף כתב את המילה שחיכתה שמונים שנה מתחת לעט של הנערה.
'זה 'הד הנשמה.'
באותו יום ירד שלג כבד.
עם זאת, הנייר של הילדה לא היה מוכתם, כמו פתית שלג.
לאחר הטקס, גם השלג הפסיק.
הילדה, נשברת ושואגת, קראה לבנה האהוב לצאת מהרכב.
הנערה התפללה עבור הילד שאהבה כל כך עד שהעלה מדמו התפלל.
הנערה עצמה בכתה ישירות על הדשא שהושק בדם.
ילדה, לגמרי לא מסוגלת לעמוד.
הילדה רעדה כולה, היא נשברה ובכתה, חסרת מילים לחלוטין.
הנער, לאחר שסיים את תפילתו, הביט חזרה בילדה, וצעד לעברה.
הנער כבר התכופף, ועל מותניו, הוא עמד להשתלט עליו ולהתכופף כדי לעזור לה לקום.
ילדה, מביטה למעלה, הבחור שהיא כל כך אוהבת, היא פשוט עבדה קשה, ולחצה חיוך קטן.
ואז, הילדה הרימה את ידה הימנית והצביעה על הבחור שהיא כל כך אוהבת, ואמרה, 'מחווה' אני בסדר, אל תדאג לי כרגע, תחזור למכונית ותחכה לי קודם.'
הנער, עם פנים מפוחדות, הביט בילדה, והסתובב צעד אחר צעד.
הנערה החזיקה מעמד עד שאישרה שהבחור שהיא כל כך אוהבת חזר למכונית וסגר את הדלת.
הנערה החלה לשאוג על אלוהים, ואמרה, 'כן, הוא, חואה! למה! למה! למה! למה! למה לעזאזל זה! אני רק רוצה 'לראות..'
הנערה, שהמשיכה להתמודד עם אלוהים, שאגה ואמרה, 'כן, הוא, חואה! כאן! כאן! 'הנה זה! זה אני! 'האחרון!' 'סוף סוף,' אחד! רואים, מצאים, 'אנשים מקומות! כאן! הנה זה! זה מקום גיהנומי! אני! כמה פעמים דיברתי איתך! כמה פעמים! כמה פעמים! כאן! כאן! כאן! לא, אתה לא יכול! לא, אתה לא יכול! לא, כן, עם!!'
הילדה בכתה כל כך חזק שכמעט התעלפה, עד שגבריאל והשטן, שניהם, בו זמנית, עזרו לה בעדינות לקום.
שטן, רק בעדינות, התמתח, הוא, ידו הימנית, ליטף את הילדה, פניה היו מלאות דמעות, הוא, בעדינות, טפח על גב הילדה, הוא, בשקט, התמתח, הוא, ידו הימנית הונחה מאחורי הנערה, במרחק קצר, והוא לא אמר דבר.
הנערה, מתנדנדת, קמה לאט.
הנערה, בוכה, קולה רועד, שוב התכופפה, גופה כמעט מרוסק, לעבר כל העלים האחרים שנשארו מאחור.
הנערה, קולה רועד, בוכה ללא שליטה, אמרה לכל העלים שנשארו מאחור, היא אמרה, 'כולם, כולם, כולם, אני מצטערת, אני מצטערת, אני באמת מצטערת, יש לי רק עט, עט' עט שלא ניתן לתת לכולם. ···הכל כי אני אני···זה אני···זה אני···זה אני···זה אני···זה זה אני···אין דרך···לעשות יותר···אני שונאת···אני שונאת את עצמי!···אני לא • אני חזקה מספיק.···אני לא חזקה!' אני מצטער, אני מצטער, באמת, אני מצטער, אני יכול

רק, לקחת, את המשפחה שלי, רק 'לבד,' אני, אני, אני לא יכול, אני, אני לא יכול לקחת, אתכם, את 'כולם,' אנשים, אם, אם, אם באמת, אני יכול, איך אני מקווה, אני 'יכול, אני יכול, לקחת, אתם 'כולם,' 'כולם' כולם, כולם, כולם, כולם
באותו יום, בשלג, על אדמה שקבורה בהיסטוריה שמונים שנה, כל זוג עיניים בלתי נראות, כולן, הביטו בנערה.
הם לא 'כעס,' לא 'טינה.'.. זה 'קנאה,' 'כאב,' וסוג של 'כמיהה' שאי אפשר לבטא בעומק הנשמה.
באותו יום, בשלג, על אדמה שקבורה בהיסטוריה שמונים שנה, כל זוג עיניים בלתי נראות, כולן, הביטו בנערה. כל זוג עיניים חושף את אותה שאלה, 'למה לא אני?'
הנערה ידעה שכולם באותו זמן, כל אחד מהם, רצה לקחת ממנו את ה'עט' הזה.
הנערה ידעה שכולם באותו זמן, כל אחד מהם, רצו לקחת ממנו את ה'עט' הזה, אבל זה לא היה 'חמדנות,' אלא 'כל אחד מהם, כולם, מעולם לא קראו להם בשמו ברצינות אפילו פעם אחת.'
עם זאת, כולם באותו זמן, כל אחד מהם, היו יחד באותו זמן, ואף אחד מהם לא חשב על 'שדוד' בכלל.
כולם באותו זמן, כל אחד מהם, עבדו יחד באותו זמן, ואפשרו לילדה למצוא אותה, את האדם שחיפשה.
כולם באותו זמן, כל אחד מהם, עבדו יחד באותו זמן, עזרו לילדה ותרגמו את השפה.
כולם באותו זמן, כל אחד מהם, עבדו יחד באותו זמן, עזרו לילדה וניחמו אותו כשהיה שבור.
באותו זמן, כולם, כל אחד מהם, עבדו יחד באותו זמן, עזרו לילדה, מנחמים אותו כשהיה שבור, וכל אחד מהם, באותו זמן, אמר לו, כולם אמרו, 'אתה, שחרר עכשיו היא תמות!'
באותו זמן, כולם, כל אחד מהם, היו יחד באותו זמן, עוזרים לילדה, וכולם, כל אחד מהם, היו כולם יחד בו זמנית, מלווים את הילדה ומשלימים את ה'טקס.'
באותו זמן, כולן, כל אחת מהן, עבדו יחד באותו זמן כדי לעזור לבנות, לא כי הן ממונו והכירו את הבנות, אלא כי כל אחת מהן, כל אחת מהן, הבינה אחת מהן באותו זמן הסצנה הזו היא כולם'.
חיכינו, סצנה של שמונים שנה.
ידיה של הילדה רעדו.
ידיו רעדו אפילו יותר.
אבל באותו רגע, הקהל עצר את נשימתו.
לא בגלל, מתוך פחד.
אלא כי אלוהים מגיע.
'לא, תשתמש ב'עמוד אש,' לא, תשתמש ב'רעם וברק.'
במקום זאת, השתמשתי ב'עט' של ילדה מסירת דיג מארץ השמש העולה.
כתוב את העם הנבחר של אלוהים, 'חזרת' ה'נשמה.'
הוא, לא אדם מוכר, הוא לא בסגל.
הוא, לא בשום דיווח, הוא לא נמצא באנדרטה.
אפילו צאצאיו לא ידעו על קיומו.

אבל, ילדה, הנה זה.
הנערה אמרה, 'אני אקח אותך הביתה!'
הוא בכה, כתבה הילדה.
יש נשמות שקטות בכל מקום.
בלב כולם, הם 'מחאו כפיים' ושלחו לו 'ברכות.'
לעט הזה יש רק 'אחד.'
עם זאת, כולם באותו יום, כל אחד מהם, היו יחד באותו זמן כדי שהנערה תוכל להשתמש בהם.
כי כולם באותו זמן, כל אחד מהם, ידע את זה יחד באותו זמן.
העט של הבחורה'.
שיהיה שקט בין גן עדן לגיהנום.
באותו רגע, כל הדלתות המאובקות נפתחו.
כל הנשמות הממתינות עצרו את נשימתן.
כי העלה הזה, הוא הלך הביתה.
הרגע הזה אינו סוף של 'טקס.'
אלא הוכחה לכך ש'שכחה' עדיין אפשרית ל'הפוך."
הנערה, בהיסוס, הסתכלה סביב, מביטה בכל העלים השבורים שנשארו מאחור, היא הייתה מלאה בדמעות, ואמרה לכל העלים השבורים שנשארו מאחור, היא אמרה, 'כל הנוכחים, כל עלה, למרות שאני לא יודעת את 'השם' של כל אחד מכם. גם אני לא אדבר את 'השפה' שלך. אבל אני מוכן להשתמש בכל החסכונות שצברתי בעשר חיי, למען אלוהים, עבודה, 'ברכה' ו'כל אחד מכם' שהשארתי מאחור.'
הנערה, עדיין, בחוסר רצון, הסתכלה סביב, מביטה בעלים השבורים שנשארו מאחור, היא הייתה מלאה בדמעות, ואמרה לכל העלים השבורים שנשארו מאחור, היא אמרה, כל הנוכחים, כל עלה, למרות שאני לא יודעת את ה'שם' של כל אחד מכם. גם אני לא' אדבר את 'השפה' שלך. עם זאת, אני מוכן להשתמש בכל החסכונות שצברתי בעשר חיי, למען אלוהים, עבודה, 'ברכה' ו'כל אחד מכם' שהשארתי מאחור. אני רוצה לבקש משאלה,' ואני מאחל ש'כולם,' יוכלו להפחית, אפילו קצת 'כאב!' אני רוצה לבקש' משאלה' נוספת, ואני מאחל שכל אחד מכם יוכל 'להימצא על ידי המשפחה שלו' יום' אחד בעתיד!'
כל העלים השבורים שנשארו מאחור, מאוד מודאגים, מאוד מפוחדים, כולם, כל אחד מהם, בו זמנית, מיהרו להיות הראשונים לומר לילדה, כולם, כל אחד מהם, כולם, ילדה! חכה! אתה, חכה! אתה, חכה רגע! אל תהיה פזיז! אתה יודע כמה 'כמות' יש' כאן! אל תבקש משאלות אקראיות!'
הנערה, עדיין, בחוסר רצון, הסתכלה סביב, מביטה בכל העלים השבורים שנשארו מאחור, היא הייתה מלאה בדמעות, עם חיוך על פניה, ואמרה לכל העלים השבורים שנשארו מאחור, היא אמרה, 'כולם כאן, זה לא משנה! בבקשה כולכם, אל תדאגו לי! אני יודע היטב כמה יש כאן. פשוט, אני לא רע! בכל מקרה, עבדתי עשר גלגולים למען אלוהים, ואם הכסף לא יספיק, אתן אותו לאלוהים, אעבוד עשר חיים! אם זה לא מספיק, תוסיפו עוד! עם זאת, שתי ה'משאלות' האלה 'מובטחות' עבורי היום! בבקשה כולכם, אל תעצרו אותי! הסיבה שביקשתי את שתי ה'משאלות' האלה היא כי 'כל

'!אחד מכם' שווה את זה, תנו לי לעשות את זה
הנערה, עם צעד שכמעט נעלם, התנדנדה, עבדה קשה, הלכה לכיוון הרכב.
הייתה שמחה קלה בליבה של הנערה.
כי הילדה הרגישה בבירור שהיא עצמה כמעט חסרת נשימה.
עם זאת, שטן שלח את ידו הימנית, תפס את הילדה ישירות, והניח אותה על גבו, ואמר לה
הוא, אומר
'!אני אקח אותך'
ובאותו זמן, הוא שלח את האצבע המורה השמאלית שלו והניח אותה מול אפה של הבחורה.
שטן נשף בכבדות ואמר לילדה בחוסר אונים,
הוא, אומר
'!?היי, איך אתה יכול להיות כל כך טיפש 'תמיד'
'!?אתה לא חושב שאפשר 'להחליף חיים בחיים
'!אתה לא צריך לצפות לזה
בדיוק כשהילדה עמדה לעזוב.
אלה שנשארו מאחור, כל העלים השבורים, כולם, כל אחד מהם, כולם יחד, כולם, כל אחד מהם, כולם, בעיניהם, כולם חשפו 'אובדן' שלא ניתן להסתיר ו'עצבות.'
אלה שנשארו מאחור, כל העלים השבורים, כולם, כל אחד מהם, כולם בו זמנית, חייכו אל הילדה, אלה שנשארו מאחור, כל העלים השבורים, כולם, כל אחד מהם, כולם בו זמנית, צחקו כל כך 'בעדינות,' ואפילו חייכו כל כך 'יפים.'
כל העלים השבורים שנשארו מאחור, כולם, כל אחד מהם, כולם בו זמנית, מנופפים בידיים, כמעט שבורות, לכיוון הנערה.
אלה שנשארו מאחור, כל העלים השבורים, כולם, כל אחד מהם, כולם בו זמנית, לכיוון הנערה, מנופפים בידיים כמעט שבורות, כדי להיפרד מהילדה.
כל העלים השבורים שנשארו מאחור, כולם, כל אחד מהם, כולם יחד, כולם, כל אחד מהם, בקול רך יותר מהרוח שמלטפת את העלים.
אלה שנשארו מאחור, כל העלים השבורים, כולם, כל אחד מהם, כולם, כולם, כל אחד מהם, בקול רך יותר מהרוח שמלטפת את העלים, כולם, כל אחד מהם, כולם אמרו לילדהכולם, כל אחד מהם, אמרו 'תודה, ילדה מרחוק! תודה! תודה! הגעתך היא זו שמביאה 'תקווה' לכולנו! כל אחד מאיתנו, כולנו, 'אני לא שונא אותך!' אז בבקשה אל '!תשנא את עצמך
בדרך חזרה.
הילדה, בדרך, לא הפסיקה לבכות.
עם זאת, הילדה לא יכלה לספר לילד שהיא כל כך אוהבת למה היא בוכה.
הילדה בכתה כי ראתה כמה העלים האלה, כולם, 'כואבים' ו'שבורים.'
אלוהים, עדיין יושב במושב האחורי.
'אלוהים, בדרך, דיבר ללא הפסקה על הוא, 'הסוס הלבן הטהור,' ועל 'הקישוט המרהיב על הסוס הלבן הטהור, ועל 'אור השקיעה' וה'אווירה הכללית' שסידר אותם.
אלוהים, כשהוא דיבר, נזכר פתאום, והתחיל להתלונן, הוא, מתלונן שהילד 'לא

'הבין,' הוא, 'שלוש פעמים' תזכורת ל'מצב טיסה
אלוהים, ככל שאתה מדבר יותר, אתה כועס יותר.
'אז, אלוהים, גנרל, כל זרועו הימנית מורמת גבוה, ועם 'פופ' פגעה בנער ב'גב הראש
כשהוא התרכז בנהיגה.
כמובן, בנים הם בלתי מורגשים.
אבל השטן, בלי לומר מילה, ישב מול הנערה, לרגליה.
בידו של השטן, אוחז ב'ה' השחור והבוער, הוא החל לאט לאט לתקן את הילדה שכבר
הייתה שבורה מאוד, תפר אחד, חוט אחד, חוט אחד, והקטן בזהירות ובדקירות.
כשהשטן סוף סוף ריפא את הילדה, נשמתה השבורה מאוד, אחרי שהיא תיקנה אותה.
הנערה פקחה מעט את עיניה, היא הייתה על סף לפתוח את פיה ולהתלונן לשטן, למה,
בכל פעם, הוא לא נותן לה לזרום ב'נהר העולם התחתון.'
לפני שהנערה הספיקה לדבר.
השטן הביט בילדה באכזריות, ומתמתח, אצבע המורה של ידו הימנית, באכזריות,
מצביעה על הילדה שזה עתה התעוררה, והוא סגר את שיניו ואמר
הוא, אומר
'עשר פעמים!
אתה!
עשר פעמים!
I,
חוץ מזה,
'פעם אחרונה!'
לעזאזל,
'אתה לא רצוי!!'
לאחר שאמר זאת, שטן הסתובב בכעס ונעלם בענן עשן שחור ואפור שרק הילדה יכלה
לראות.
הנער נהג ברכב, הוא סובב את ראשו להסתכל על הילדה, אמר לה בטון עדין, אך עם
תחושת חוב, אמר, 'ילדה שלי, את בסדר? רק עכשיו, כשאנחנו היינו בדשא ההוא
שמושקה בדם, שער הברזל נמחק על ידי ההיסטוריה. פתאום פתחת את דלת הרכב,
ואז מיהרת למטה. כשהסתובבתי, ראיתי אותך, כל האדם, כורע מול דלת הברזל. ואז
הרמתי את ראשי והסתכלתי על השמיים שהיו 'צלולים' במקור, שהפכו פתאום ל'שלג
כבד' חזק בלי אזהרה ברגע! אני יודע ש'זה' צריך להיות מה שאתה קורא לו 'טקס.'
הסתכלתי עליך, לבד, כורע מול הדלת הברזלית, בוכה כל הזמן, כל הזמן! עם זאת, אני
מאוד מודאג שאם אפול בפזיזות, אפריע ל'טקס.''
הנער עדיין נהג, הוא סובב את ראשו שוב, הביט בילדה, הוא היה דומם, טון דיבורו היה
עדין, דומם, עם טון מלא חוב, והוא אמר לנערה, 'ילדה שלי, הנה העניין. עם זאת,
יכולתי להיות בטוח לגביכם. אתה אפילו לא 'לבשת' 'מעיל!' אתה ככה, לבד, כורע ברך
בשלג הכבד העז. כרעו ברך על הדשא המושק בדם, מול דלת הברזל שנמחקה על ידי
ההיסטוריה! אני ממש, ממש, באמת, אני ממש דואגת לך, אם תתקררי או תיפגעי
בשביל האנשים שמחפשים את אבא של אימה! אז, אימה, היא בטוח תהיה מאוד
כועסת! אני התקשרה אליי הבוקר, אימא היא, תמיד, תמיד, תמיד, 'אלף תזכורות,'

מבקשת ממני לדאוג לך! כרגע, הייתי ממש ב׳דילמה.׳ אז לא הייתה לי ברירה אלא להתקשר לאימה במהירות. אמרתי לאימה שאת לבד, ופתאום פתחת את דלת הרכב, ואז, כל הגוף שלך, פתאום רץ למטה! אימה, שנינו, מאוד דואגים לך בו זמנית! עם זאת, שנינו לא העזנו לגשת ולהפריע ל׳טקס.׳ לכן, אימה, אני ושנינו, בו זמנית, היינו מאוד מודאגים במהלך ׳כל התהליך׳ של ה׳טקס׳ שלך! אימה, אני ושנינו, יחד באותו זמן, היינו חרדים כמו ׳נמלים על סיר חם!׳ אבל אימה, אני ושנינו לא ידענו מה לעשות! הייתי צריך ׳לצפות׳ לפני שיצאת, למקרה שמצב כזה יקרה. במקרה הזה, אולי תגיד לי ׳לפני שתעזוב׳ איך אני יכול ׳לעזור לך׳ במצב הנוכחי! ילדה שלי, אני ממש, ממש, ממש מצטער, ממש, ממש, ממש לא התכוונתי, לתת לך לרדת ולהתמודד עם ה׳טקס׳ הזה לבד!׳׳

הנער עדיין נהג, הוא סובב את ראשו שוב, הביט בילדה, הוא היה דומם, טון דיבורו היה עדין, דומם, עם טון מלא חוב, והוא אמר לנערה, ׳׳ילדה שלי, הנה העניין. רק ראיתי אותך נכנס לאוטו, וכל הגוף שלך, כאילו זה היה, כמעט חסר נשימה. רק ראיתי שכשאתה נכנס לאוטו, כל האדם שלך, כאילו היית, עומד להיכנס לתרדמת. אבל ׳רפואה׳ אינה הידע המקצועי שלי. הבטתי בשמיים שהיו כהים לחלוטין. אני ׳יכול׳ לסמוך רק על ה׳אינטואיציה׳ שלי כדי לחגור עבורך חגורת בטיחות בהקדם האפשרי. ואז, תנהג ברכב כמה שיותר מהר ותיקח אותך משם, היער העצוב! למרות שאני לא יודע, אם זה נכון או לא מצידי לעשות את זה... אני רק רוצה לומר שאם תחכה, אתה באמת ׳מתעלף.׳ לפחות, בואו ניסע את הרכב למקום שבו יש ׳קהל׳ קודם. כך, לפחות יש לי הזדמנות למצוא אנשים עם ׳רקע רפואי׳ כמוך שיספקו לך ׳עזרה!׳ אתה גם יודע ׳דאגה׳ ו׳פחד,׳ ו׳חוסר אונים,׳ הכל בו זמנית, ישר אליי, ׳סחיפה׳ ,ADHA שיש לי גם מטורפת! לכן, כל המוח שלי כרגע ממש מאוד ׳מבוהל׳ ו׳כאוטי!׳׳

הנער נהג במכונית, הוא הביט שוב בילדה, אמר ברכות, אבל עם תחושת חוב, אמר לה בחורה, ׳׳ילדה שלי, הנה העניין. והטלפון הנייד שלי היה באזור ההוא, הדשא הושקה ׳בדם, שער הברזל נמחק על ידי ההיסטוריה. בזמן שיצאת מהרכב וערכת את ה׳טקס ההוא. השתמשתי בטלפון שלי, וכשדיברתי על ה׳בטיחות׳ שלך עם אימה, שנינו בו זמנית, מאוד מודאגים, הטלפון שלי עבר אוטומטית ל׳מצב טיסה׳ כל הזמן, כל הזמן ׳כל הזמן!׳

הנערה, מחייכת, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, היא שלחה את ידה השמאלית, נגעה בשיערו, היא אהבה אותו כל כך, היא ענתה בחולשה לילד, היא אמרה, ׳אהובי, הנה העניין. ה׳טקס׳ הזה היה במקור ׳שלי,׳ לא ׳שלך!׳ יתרה מזאת, אתה כבר כאן, אחרי שסיימתי את ה׳טקס׳ ההוא. האם לא גם יצאת מהרכב והלכת הצידה מול דלת הברזל שנמחקה על ידי ההיסטוריה? עשית את זה, בשביל ה׳עלה׳ מהשושלת שלך, השלמת את ה׳ברכה׳ שאפשר להשלים רק על ידי ׳כהן גדול׳ ו׳שושלת דם,׳ נכון? אז השלמת את המשימה שלך! אתה, שלא לדבר על לא, ׳מתנצל׳ בפניי על העניין הזה! לגבי ׳הטלפון הנייד שאמרת שעובר אוטומטית ל׳מצב טיסה,׳ זה ׳שלוש פעמים,׳ נכון?׳ הילד, עם פנים מופתעות, הביט בילדה ואמר, ׳הילדה שלי, איך את יודעת?׳ הילדה, מחייכת, הביטה בילד האהוב עליה, ואמרה לו אמרה, ׳אהובתי, אני בסדר. אתה נוהג, פשוט תסתכל קדימה. תפסיק לחשוב על זה. הכל נגמר! אני, זה לא זה, אני עדיין יושב כאן, אני חי טוב? חוץ מזה, לא התקררתי.׳

הנערה עבדה קשה מאוד והשתמשה בידיה כדי לתמוך בגופה.
הנערה, על לחיו הימנית של הילד, נתנה לו נשיקה עמוקה.
אלוהים, מחייך, הביט בילדה שזה עתה התעוררה.
הוא, אומר
'ילד.
אתה פשוט
מבטיח,
'השתי המשאלות.
אתה,
אני יודע
'כמה זה עולה?'
הנערה ענתה בקלילות, אלוהים, היא אמרה, 'מה שתגיד! לא משנה כמה זה עולה. קח כמה אהבה שתרצה. אם זה לא מספיק, אעבוד למלא אותך מחדש.'
אלוהים, צחק.
אלוהים, תגיד
'טיפשי!
הרגע
הבטחת
'השתי המשאלות.
חשבתי על החשבון שלי.
רק קצת כסף ממך.
'אני לא רוצה לקחת את זה!'
הילדה, פתאום עיניה היו קרות, טון דיבורה היה קר, היא הסתובבה במהירות, חשקה שיניים והלכה בעקבותיה, אלוהים, היא אמרה, 'כן, הוא, חואה! הבוס שלי! אפשר לשאול, אתה, זה היה בזמן ה'קומה' שלי? אתה, עשית מהלך, מאוד חזק, הכית את הבחור שאני כל כך אוהב,' מה עם זה?! אפשר לשאול, לרגע, אתה, אתה מחפש מוות', 'מה?!'
אלוהים, עם פנים מלאות תלונות, השיב לנערה.
הוא, אומר
'הכיתי את הילד.
אבל,
לא לחצתי יותר מדי...
יתרה מזאת,
'זה בגלל...'
אלוהים, המילים לא נפלו.
הנערה, עדיין עיניה היו קרות, טון דיבורה היה קר, היא עדיין הביטה חזרה, היא קימטה גבות, גישתה הייתה מאוד פרובוקטיבית, הביטה בה באכזריות, אלוהים, היא סגרה שיניים והלכה בעקבותיה, אלוהים, היא אמרה, 'כן, הוא, חואה! הבוס שלי! קודם כל. אני, אני רוצה 'להודות לך' קודם, אתה, כל כך 'נדיב,' פתאום, בשבילי, עכשיו, אותן 'שתי משאלות,' קניתי אותן, רווק.'

ילדה, עיניה מתקררות יותר ויותר, הטון שלה מתקרר יותר ויותר, היא עדיין מסתכלת
חזרה, היא עדיין מרימה את ראשה, גבותיה, הגישה שלה הופכת ליותר ויותר
פרובוקטיבית, מביטה בה באכזריות, אלוהים, היא סגרה שיניים והלכה בעקבותיה,
אלוהים, היא אמרה, 'כן, הוא, חואה! הבוס שלי! שוב. האם אוכל לשאול, למה, 'נערי
האהוב,' זה עתה, בדשא המושקה בדם, שער הברזל שנמחק על ידי ההיסטוריה. 'הילד
שאני כל כך אוהב,' למה, כל הדמות שלו נראית כמו 'שואב נשמה,' מה?! אתה, אומר,
הא !?מה ,תדבר אל ,למה ,אתה !?מה ,מה ,למה !?תראה ,תראה!! ⌟
ילדה, עיניה מתקררות יותר ויותר, הטון שלה מתקרר יותר ויותר, היא עדיין מסתכלת
חזרה, היא עדיין מרימה את ראשה, גבותיה, הגישה שלה הופכת ליותר ויותר
פרובוקטיבית, מביטה בה באכזריות, אלוהים, היא סגרה שיניים והלכה בעקבותיה,
אלוהים, היא אמרה, 'כן, הוא, חואה! הבוס שלי! יש גם. האם אוכל לשאול, למה, 'נערי
האהוב,' זה עתה, בדשא המושקה בדם, שער הברזל שנמחק על ידי ההיסטוריה. 'הילד
שאני כל כך אוהבת,' למה, 'הילד שאני כל כך אוהבת,' הטלפון הנייד שלו, הצורך, כל
הזמן, כל הזמן, מתרגל ל'מצב טיסה,' מה?! סליחה, אחד, אתה, כן, תכה, תספור, תן
ל'ילד האהוב שלי,' 'לרדת,' 'ביחד,' 'בוא לראות,' 'אני,' כן, 'איך, מה, כמו,' 'לחפור
החוצה,' 'מוות, אדם,' של,?! אתה, כן, 'מבחן, דאגה,' עובר, 'הילד שאני כל כך אוהב,'
של 'שלום, כולם,?'! סוג כזה של 'טקס,' קשה, טאו, זה, 'כל, מה, אנשים,' כולם
יכולים,' 'להשתתף,' של,?! אם כן. אז, אפשר לשאול, שבאותו זמן, אתה, חוץ מלהגיד'
הא !?מה ,הולך אתה לאן ,אתה '.תבכה אל' ,לי!? ⌟
ילדה, עיניה מתקררות יותר ויותר, הטון שלה מתקרר יותר ויותר, היא עדיין מסתכלת
חזרה, היא עדיין מרימה את ראשה, גבותיה, הגישה שלה הופכת ליותר ויותר
פרובוקטיבית, מביטה בה באכזריות, אלוהים, היא סגרה שיניים והלכה בעקבותיה,
אלוהים, היא אמרה, 'כן, הוא, חואה! הבוס שלי! זה עוד לא נגמר. אתה, אם עדיין יש
לך את זה, 'אומץ!' אתה, אם אתה מעז, 'שוב,' לגעת ב'הילד שאני כל כך אוהב!'!
- האם אתה
- עדיין זוכרים
איזה סוג של ברית עשינו עכשיו.
- האחד
'נכתב בפרק 5, חלק א.
רק קצת קודם.
המשימה שגם אתה קשרת אותי אליה בברית שלנו - והקשתה עליה עוד יותר.
אז,
אל תעז להעמיד פנים ששכחת. ⌟
הילדה, עיניה הפכו לקררות יותר ויותר, טון דיבורה נעשה קר וקר, היא עדיין הביטה
חזרה, עדיין הרימה גבות, גישתה הפכה ליותר ויותר פרובוקטיבית, והיא הביטה בה
באכזריות רבה יותר, אלוהים, היא סגרה שיניים והלכה בעקבותיה, אלוהים, היא
אמרה, 'כן, הוא, חואה! הבוס שלי! לבסוף, אני, עכשיו, עוקב, אתה, ברצינות, 'נשבע'!
אתה, אם אתה מעז, תיגע בזה 'שוב,' 'ילדי האהוב!' אני, בהחלט, אעשה את ה'חיים'
שלך 'מאוד מעניינים!' אתה 'יודע,' 'אני!' אתה, אומר, נכון!?!
אני יודע שאתה יודע בדיוק על מה אני מדבר. ⌟

החודש שלפני יציאת המסע הזה.
אלוהים, תן לילדה לראות הרבה, הרבה, הרבה 'דוקומנטריים' קשורים.
הילדה, כשהיא צפתה בו, כבר הרגישה מאוד, מאוד, מאוד כואבת.
אבל כשהילדה, באמת, דרכה על זה בעצמה, הדלת אמרה חופש. בפנים, הוא היה מלא באפר.
הכאב הזה, הרבה בהשוואה לילדה, מה שהיה 'צפוי' במקור היה יותר, יותר, יותר מפחיד!
הנערה לעולם לא תשכח שבאותו רגע, אותו עלה שבור, כשהיד שלו, אוחזת ביד של הילדה, הכאב היה הרבה יותר, יותר מדי, יותר מדי ממה שהנערה ציפתה, הכאב היה כל כך כבד שה'נשמה' של הילדה כמעט מיד נמחצה ונשברה.
אבל כולם, כל אלה שנשארו מאחור, כל אלה שנשארו מאחור, העלים השבורים האחרים... כולם, בכל פעם שהם עשו משהו, כולם באותו זמן, צוחקים, כולם, כל אחד מהם, כולם, כולם נופפו לילדה ושלחו אותה הרחק...
בלילה ההוא, הילד והנערה חזרו לתחתית העיר, קוברים את כתר השינה ואת שבת שלא ניתן היה להתקיים. הוא שקט כמו שירה במהלך היום, אבל בלילה הוא יחזור על אותה שאלה מאחורי הקיר, 'אתה זוכר אותנו?'.
כשהשניים חזרו, המלון בעיר ההיא.
הילד אמר לה תחילה שהנערה 'בטוחה,' אבל היא נראתה קצת 'עייפה.' עם זאת, הילדה גם אמרה שהילד צריך להיות אחראי לשתף אותו בסיפור מה שקרה כל היום, לתפור לו את הבגדים ועם אלה שעדיין לא הפסיקו לתפור.
כי הילדה אמרה לילד שהיא 'עייפה' ושאף אחד לא יכול לתקן את זה בשבילה. לכן, זו ה'אחריות' של הילדה עצמה, היא ביקשה מהילד להתרכז בשיחות בטלפון שלו, והנערה חשבה על עצמה, לבד ובשקט.
הנער הביט בילדה, והנערה חייכה אליו והנהנה.
ואז, הילד, מהמחברת 'שחורה מט' שהנערה הניחה על השולחן, הוציא בזהירות את המילים שנכתבו על ידי העלה השבור הערב, שחיכה לו שמונים שנה.
'זה 'הד הנשמה.
הילד, שוב, הביט בילדה, והנערה שוב חייכה, ושוב הנהנה בראשה.
ואז, הילד, בזהירות, צילם תמונה של 'הד הנשמה' ושלח לו, תפר את בגדיו, ועדיין לא הפסיק לתפור.
'גבירותיי ורבותיי' ש'קוראים את הספר הזה,' שוב, 'הודעת הודעה.'
ה'הד של הנשמה' הזה יכול להיות 'מועבר' זה לזה בין 'בני המשפחה.' זה כי 'הם' הם המשפחה שלי.' יתרה מזאת, הם 'משפחה' בין 'זה לזה.'
'אבל, 'אתם,' 'לא.
צרות, 'כולם,' השתמשו בקצת 'מוח' ואל תהיו 'חכמים.'
הפצה בין בני המשפחה' ו'שימוש ציבורי' ב'כולכם.' אלה שני 'אירועים בלתי קשורים' לחלוטין,' 'שני אירועים עצמאיים.'
'אל תתעסקו ב'אינטראקציה משפחתית' ל'שלל אקדמיי' של 'כולכם.
'זו 'גבול,' לא 'דיון.
'יתרה מזאת, זהו 'הגבול' של 'הנצח.

אם ׳אתם,׳ ביניהם, ׳אנשים,׳ מביאים את ה׳הד של הנשמה׳ הזה לציבור, זה שווה ערך
ל׳להרוג ׳שוב׳ עם ׳אתה,׳ ׳משפחתי,׳ באמצעות ׳ידיד׳ ו׳ידיך.׳
אם ל׳כולם׳ יש ׳שאלות׳ נוספות לגבי הודעת ההתראה למעלה, ברוכים הבאים ל׳רק
לשאול,׳ כלומר ל׳עצמי,׳ כלומר ׳אני.׳
השניים, בשפה שהנערה לא הבינה, דנו מדוע הנייר הלבן נכתב כל כך בתמציתיות.
השניים דנו בעלה השבור, מדוע המילים שחיכו שמונים שנה היו כל כך תמציתיות,
האם יש משהו, ומה הוא לא מוכן לומר.
הנערה, לבד, יושבת על הספה, עיניה היו זקופות, לאט, שותה תה נענע, נראה שאין לה
׳נשמה.׳
פתאום, ברגע, הנערה נפלה בכבדות מהספה, ישירות בכבדות, אל השטיח.
הנערה, ברגע אחד, נפגעה מ׳חושך׳ חזק ו׳כוח׳ עמוק מאוד, כמו ׳שמיים קורסים,׳ הכל
נשבר עליה ברגע.
פניה של הילדה, שוכבות על הרצפה, היא לא יכלה לזוז בכלל.
הנערה ידעה ש׳הוא׳ חזר הביתה.
הנערה גם ידעה שה׳חושך׳ החזק וה׳כוח׳ העמוק מאוד נובעים מהעובדה שכאשר
׳המשפחה׳ שלו ראתה ׳אותו,׳ הם לא האמינו ש׳הוא׳ כל כך ׳שבור!׳
׳באותו זמן, כשהדלת אמרה חופש, ובפנים הייתה מלאה באפר, הילדה ידעה ש׳הוא
שבור.
עם זאת, הפיצול של ׳הוא׳ הרבה, הרבה, הרבה, שבור יותר ממה שהנערה ציפתה, עוד
יותר, יותר שבור!
כשבני המשפחה ראו ׳אותו,׳ הם ידעו את ה׳חטאים׳ ש׳הוא׳ סבל.
הנערה, עם שארית הכוח שנותרה, אמרה לילד, ואמרה, ׳אהובתי, בבקשה תגידי
לאימה, ׳הוא׳ חזר ל׳בית!׳ אחרים, אל תשאלו.׳
ילדה, בוכה בטירוף.
הילדה, לבד, רצה ישר לשירותים והקיאה במשך עשרים דקות.
הילד רצה במקור לעקוב אחרי הילדה.
הילדה, תוך שהיא מחזיקה את ההקאה, שלחה את ידה הימנית וסימנה לילד שהיא
בסדר, נתנה לו ללכת ראשון ולהמשיך לדבר בטלפון.
עיניו של הנער עדיין היו מלאות דאגה לגבי הילדה, הוא הסתובב צעד אחר צעד ויצא
לאט מהשירותים.
הילדה, שעבדה קשה, חייכה אל הבחור, היא סגרה לאט את דלת חדר האמבטיה, נעלה
אותה, והשתמשה במגבת כדי לחסום את כל הרווחים, ואז נשארה לבד, פותחת את כל
הברזים עד הסוף.
מאוחר יותר, אחרי שהנערה התקלחה ונרגעה.
הנער שאל את הילדה שוב, והוא שאל, ׳ילדתי, הערב, במקום הזה, למה מופיע ׳גבר
שמוביל סוס,׳ תמונה כזו? אני זוכר, בדקתי את המפה, יש עשרות קילומטרים מסביב,
אין כלום, שלא לדבר על חווה או חוות סוסים, נכון?! איך יכולה להיות תמונה כזו?!׳
הבעת פניו של הילד עדיין הייתה כמו ילד מאוד פגוע.
הנערה, בידיה, אחזה חזק בתה הנענע ׳החריף,׳ ניסתה לחייך, השיבה לילד בעדינות,
אמרה, ׳אהובתי, הנה העניין. האם אתה זוכר שהסוס הלבן הטהור והנקי, שעל גב

"הסוס, נושא חתיכת 'בד מעודן' קדושה וסמלית?"
הנערה, בידיה, החזיקה את תה הנענע ה'חם' חזק יותר, היא עדיין ניסתה כמיטב יכולתה, לחצה חיוך, ענתה בעדינות לנער, אמרה, 'אהובי, הנה העניין. האם אתה זוכר שהסוס הלבן הטהור והנקי, שעל גב הסוס, 'הבד המופלא,' הופיע בעדינות - האגדה הייתה שהוא היה ילד ש'שר' לאלוהים, הקשיב, והיה גם הראשון שאפשר ל'חרב ולשירה' להתקיים יחד בלבו. יש אנשים שאומרים שהוא היה פעם האדם האהוב על אלוהים, אבל הוא גם היה זה שוויתר הכי הרבה, אלוהים, ושבר את ליבו?"
הנערה, בידיה, החזיקה את תה הנענע ה'חם' חזק יותר, היא עדיין ניסתה כמיטב יכולתה, לחצה חיוך, ענתה בעדינות לנער, אמרה, 'אהובי, הנה העניין. אתה זוכר את הסוס הלבן הטהור, על הסוס, 'הבד המעולה?' השווא, האם ה'בד המופלא' מופיע בעדינות מהקישוט של 'אותו אדם?'"
הבעת פניו של הילד הייתה כמו ילד מלא ספקות.
הנער, עם פנים מבולבלות, הביט בילדה.
הנערה, מחייכת בעדינות אל הילד, ענתה לילד, 'אהובתי, הנה העניין. אתה יכול 'להדליק את הטלפון הנייד ולהשוות אותו לסוס הלבן הטהור והנקי, ל'בד המעודן שעל גב הסוס, והאם הוא זהה לילד האגדי שהיה פעם 'שר' לאלוהים, מקשיב, והאדם הראשון שאפשר ל'חרב ולשירה' להתקיים יחד בלב. יש האנשים שאומרים שהוא היה פעם האהוב על אלוהים וזה שנכנע הכי הרבה לשברון הלב של אלוהים. השווא, האם ה'בד המופלא' מופיע בעדינות מהקישוט של 'אותו אדם?'"
הנערה, עדיין עדינה, חייכה אל הנער, והמשיכה לענות לו ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. למעשה, הסוס הלבן והטהור הזה אינו 'סוס,' אלא 'חד-קרן.'"
הבעת פניו של הילד הייתה עדיין כמו ילד מלא ספקות.
הילד, עדיין, הביט בילדה בפנים מבולבלות.
הנערה, עדיין עדינה, חייכה אל הנער, והמשיכה לענות לו ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. הסיבה שאני רואה שהסוס הלבן והטהור הוא בעצם 'חד-קרן' היא כי אני עובד עבור אותו 'משוגע עתיק.' אבל בשבילך, כמובן, אתה לא יכול לראות את ה'קרן' של ה'חד-קרן.' אם כולם היו רואים את ה'קרן' של החד-קרן, האם לא היה זה שהעולם היה בכאוס! אל תפחד?"
הנערה, עדיין עדינה, חייכה אל הנער, והמשיכה לענות לו ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. היצור 'חד-קרן' הוא הנציג הקרוב ביותר בעולם הוא 'הסוס הענק, הלבן, הטהור והנקי.'"
הנערה, עדיין עדינה, חייכה אל הנער, והמשיכה לענות לו ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. ה'קרן' של החד-קרן, רק המשוגע העתיק, יכול לראות אותה בעצמו.'
הנערה, עדיין עדינה, חייכה אל הנער, והמשיכה לענות לו ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. אני יודע, תרצה לשאול, למה, באגדה, היה ילד ש'שר' לאלוהים, הקשיב, והיה גם האדם הראשון שנתן ל'חרב ושירה' להתקיים יחד בליבו. יש האנשים שאומרים שהוא היה פעם האהוב על אלוהים וזה שנכנע הכי הרבה לשברון הלב של אלוהים. האם אתה מוכן להשתמש ב'חד-קרן' שלו כדי לצייר 'מחסומים,' 'הגנה' ו'אתה?' ב'פרק 5 - חלק א',' באמצע, אתה לא כבר יודע מי אתה?"
כל פניו של הילד היו מלאות הפתעה!

הבעת פניו של הילד הייתה כמו ילד שגילה שזה עתה 'סנטה קלאוס' תמיד היה אביו ואמו, כשהוא מניח בשקט מתנות ליד מיטתו בזמן שישן.
הנער, עם פנים מלאות הפתעה, המשיך לשאול את הילדה שאלה שוב, ושאל, "ילדה שלי, ותראי! הערב, במקום הזה, לא משנה איך אני משנה את 'אורך המוקד של המצלמה' או את ה'הגדרות.' אני לא מצליח לצלם בבירור את 'הפנים של אותו אדם.' ה'פנים' של אותו אדם 'מטושטשים' לא משנה מה.'
הנערה, עדיין עדינה, חייכה אל הנער, והמשיכה לענות לו ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. תסתכל על התמונה שצילמת הערב. הבגדים של אותו אדם, נכון, 'פלג גוף עליון לבן, דם אדום תחתון?''
הנער הביט בתמונה בטלפון שלו, שוב הביט בה בהפתעה, והנהן אל הילדה, ראשו.
הנערה, עדיין עדינה, חייכה אל הנער, והמשיכה לענות לו ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. ב'ספרים השבורים' של אותו משוגע עתיק, הם למעשה נכתבו. עם זאת, אני לא יודע איזה מהם זה. אז בעצם, הרמז הזה מאוד ברור!''
כל פניו של הילד עדיין היו מלאות בהפתעה וספקות!
הנערה, עדיין עדינה, חייכה אל הנער, והמשיכה לענות לו ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. למעשה, האיש הזה היה 'גבריאל,' והוא הלך לארץ ההיא ונתן למשוגע העתיק 'מתוך סובלנות.' אז, כי זה 'פניו של מלאך,' אתה 'לא צריך' אותם, ואתה 'לא יכול' לראות אותם בבירור.'
הנער, רועד וזהיר, שאל את הילדה שוב, שאל, "ילדה שלי, אימה אמרה אתמול שהעט שבו השתמשת היום עלול להיות מסוכן, אז אימה כל כך דואגת ל'בטיחותך!" אז, האם ה'עט' שאתה משתמש בו היום באמת 'מסוכן?' למה לא אמרת לי מראש? אנחנו יכולים, תחשוב על דרכים אחרות! למה, אתה רוצה לסכן את עצמך! העניין הוא, שעדיין לא הודעת לי...'
הנערה רק חייכה והביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, היא השיבה לו בטון עדין ואמרה, אהובתי, הנה העניין. אני אפילו לא יודע איך לכתוב את המילה 'סכנה,' שלא לדבר על' מה זה אומר.' בשבילי, זה 'סיכון גבוה, תגמול גבוה!' תדמיין שאני אוהב 'הימורים!''
הילד, עם פנים מופתעות, הביט בילדה.
הבעת פניו של הילד הייתה כמו אחת, רק עכשיו הבנתי ש'פיית השיניים' לא שם את ה'שן מתחת לכרית' שהוא שם מתחת לכרית בכלל, אסף אותה, ואז השתמש ב'שטר כדי 'להחליף' את זה איתוהשיניים שהוחלפו, ילד.
הילדה, עם פנים מפונקות, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, פתאום חייכה חיוך רחב בגלל ההבעה ה'תמימה' של הילד, ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. אני אוהב להתייחס ל'עצמי' כ'קלף מיקוח' ולהניח אותו על 'שולחן ההימורים.' אני חושב, אם אני לא מהמר, איך אדע אם אני 'אזכה בפרס הגדול!''
הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ועדיין חייכה חיוך רחב, ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. תראה, הערב! לא עשיתי את זה, זכיתי ב'סופר ג'קפוט' ו'מצאתי מישהו!' אני חושב שזה מאוד 'שווה!''
הילדה, עדיין מלאה בפינוקים, הביטה בילד שאהבה כל כך, עדיין חייכה בהתרגשות, סיפרה לו שהערב, מול הדשא המושקה בדם, מול שער הברזל שנמחק על ידי ההיסטוריה, את 'שתי המשאלות' שביצעה.

וואו, ברגע ששמע מה הילדה אמרה, הוא הופתע מיד, חסר מילים לחלוטין, הוא פשוט הביט ברוחב, שפתיו נראו כאילו רוצות לומר משהו, אבל הוא לא מצא מילים שיכולות לבטא במוחו.

הנער הביט בנערה במבט חד, עיניו פתאום התחילו לפעול, עיניו הדומעות הבהבו מדמעות.

לפני שהילד הספיק לדבר.

הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ועדיין חייכה חיוך רחב, ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. אני יודע שיש בטח הרבה ספקות בלבך, והרבה מאוד שאלות. קח נשימה עמוקה ותירגע. תן לי להסביר לך לאט, אחד אחד, אחד אחד. אז תוכל 'להבין' טוב יותר, את 'נקודת ההתחלה' שלי, ואת ה'משמעות' שמאחורי הדברים האלה, בסדר?'

הנערה שלחה בעדינות את ידה הימנית והגישה לאט לילד חתיכת נייר טואלט.

הילד, במהירות, ניגב את דמעותיו, נשם נשימה עמוקה ועמוקה, וניסה להרגיע את עצמו.

הנער, שאסף אומץ, הביט שוב בילדה.

הבעת פניו של הילד הייתה דומה מאוד לזו של ילד שעומד לפתוח את 'הודעת הקבלה.'

הנערה, מביטה בילד שהיא כל כך אהבה, צחקה בקול רם בלי לשים לב.

הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ועדיין חייכה חיוך רחב, ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. קודם כל. לאחר שאדם 'מת,' זה לא באמת כמו הספרים השבורים של משוגעים עתיקים, ה'נשמה' הולכת ישירות לשמיים כדי 'לדווח.' ל'עולם הרוחני' יש גם 'חוקים של העולם הרוחני' ו'התהליך.' אם אתן לך דוגמה, אולי יהיה לך קל יותר להבין. לדוגמה, היום בידיי, היה מטופל שלא הצליח להציל אותו. לאחר מכן, כל 'הצוות הרפואי' שלנו צריך לכתוב על 'כל האירוע' ועל התהליך של מה שקרה עבור ה'מטופל המת' הזה. התוכן יכלול את 'שם,' 'יום הולדת,' 'מין' של המטופל, וכן את היכן הוא נמצא,' 'מדוע חלה,' 'איזה סוג מחלה,' ו'איזה טיפול וטיפול הוא עשה' עבור' המטופל בתהליך המחלה. בסופו של דבר, זה היה בגלל 'ההצלה הלא יעילה' שהמטופל שלי 'נפטר.' לאחר מכן, כל צוות הרפואה שלנו חייב לרשום את 'שעת המוות' של המטופל הזה, וכל הצוות הרפואי שלנו, כולם, חייבים 'לחתום ולחתום' את 'נתוני המקרה' הללו, כדי ש'נתוני המקרה' ייראו 'שלמים.' לאחר מכן, יש להעביר את 'נתוני המקרים' ל'מחלקת המקרים' של בית החולים ל'ארכוב' קבוע.'

הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ועדיין חייכה חיוך רחב, ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. זו הסיבה שכאשר אדם 'מת,' האדם החי צריך 'לקיים לו הלוויה,' שזה בעצם אותו רעיון כמו 'דוח המקרה' שכתב כל הצוות הרפואי שלנו עבור המטופל שנפטר. עם זאת, 'דוח המקרה' הזה הוא 'דוח בלתי נראה.' לאחר מכן, ה'דיווח הבלתי נראה' הזה יתקבל על ידי גבריאל והאחרים כמו 'מכתב,' ואז יוחזר כדי להודיע 'למשוגע העתיק. במקביל, גבריאל והאחרים גם יעדיפו את המטופל על 'בני המשפחה שכבר נמצאים בעולם הרוחני. ואז, אותם 'בני משפחה' יוכלו לקחת עותק של ה'דוח הבלתי נראה' הזה ולקחת את 'בני המשפחה' שלהם הביתה.'

בידו של הילד, מחזיק חזק בנייר הטואלט, עיניו עדיין הבהבו מדמעות, הוא נשם עמוק, הרים את ראשו לאט, עיניו עדיין מלאות מצוקה וחוסר רצון, מביט בילדה בחוזקה.

הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ועדיין חייכה חיוך רחב, ואמרה, 'אהובתי, הנה העניין. לכן אני חייב לחפש אותם, ואני חייב למצוא את העלים ששייכים למשפחת אימה. כי אם אדם 'מת,' אבל אף אחד לא יודע, 'איפה' הוא מת? 'איך' הוא מת? 'מתי' הוא מת? אז, נשמת ה'מוות התמים' יכולה רק לעמוד במקום, 'כלומר, קרוב ל'גופו' שלו, ואינה יכולה לעזוב רחוק מדי. אחרת, הוא היה 'נמחק ברגע. זהו ה'חוק' של 'העולם הרוחני' ו'המחסום' של 'העולם הרוחני.' אחרת, אם כל רוח ממורמרת' יכולה להסתובב ו'לנקום' בכל מקום. אז, 'העולם הזה' ו'העולם הרוחני' יהיו 'מחוץ לאיזון' בו זמנית.'

הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שאהבה כל כך, היא עדיין חייכה חיוך רחב, דמעותיה זרחו, קולה רעד בהדרגה, היא אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. הערב הזה, מול 'הדשא המושקה בדם, מול שער הברזל שנמחק על ידי ההיסטוריה, תספר לי את ה'רגע שבו כרעתי ברך והתחלתי לבכות. השמיים שהיו צלולים במקור החלו לפתע לרדת שלג כבד. עם זאת, כאשר ה'טקסט' הסתיים, ה'רגע' שבו הוא נגמר, השלג הכבד המקורי הפסיק' לפתע. ה'שלג הכבד' הזה הוא 'המשוגע העתיק,' וה'עלה' וה'אני' שמצאתי. ככה שלושתנו 'חתמנו' יחד באותו זמן.'

הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ניסתה להמשיך לחייך, דמעותיה החלו להיות בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, נפלו מעיניה, קולה הפך לרעוד יותר ויותר, היא אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. אם חושבים על זה כך, זה קל יותר להבין. כרעתי מול שער הברזל שנמחק על ידי ההיסטוריה, ופתיתי שלג כבדים כיסו את כל הדשא, אבל זה השאיר 'את סימן הכריעה שלי,' נכון? ה'חותם' הזה שווה ערך ל'החתימה שלי.' ואז, אם תסתכלו מקרוב, תראו שבצד השני של דלת הברזל שנמחקה על ידי ההיסטוריה, יש 'עקבות' חלשות, נכון? ה'עקבה' הזו שווה ערך ל'חתימה של אותו עלה' שמצאתי. וה'מהות' של אותו 'שלג כבד' שווה ערך ל'חתימתו של משוגע עתיק.' אחרי אותו 'טקס,' השלג הכבד נעצר ברגע. לכן, ה'חתימות' של שלושתנו 'הושלמו' באותו רגע.'

ידו של הנער עדיין אחזה בה בחוזקה, נייר הטואלט, עיניו עדיין הבהבו מדמעות, הוא נשם עמוק שוב, נשימה גדולה, והרים את ראשו לאט לאט, עיניו עדיין מלאות מצוקה וחוסר רצון, מביט בילדה בחוזקה.

הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ניסתה להמשיך לחייך, דמעותיה החלו להיות בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, נפלו מעיניה, קולה הפך לרעוד יותר ויותר, היא אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. אם חושבים על זה כך, זה קל יותר להבין. ואתה, אחרי ה'טקסט' ההוא. על הדשא שהפך ל'לבן טהור וללא רבב' כי הוא מכוסה ב'שלג,' אתה פותח את דלת הרכב, יוצא מהרכב, אתה הולך, מול דלת הברזל שנמחקה על ידי ההיסטוריה, הרגליים שלך עמוד בנקודה קבועה. ואז, נתת, את ה'עלה' שמצאנו יחד, נתת 'לו,' את 'ברכת הדם,' נכון? לכן, 'טביעות הרגליים שלך' שוות ערך ל'חתימתך.' יתרה מזאת, ה'חתימה' וה'ברכה' שלך נחשבות ל'יקרות במיוחד' ו'חיוניות' ל'עלה' שמצאנו יחד! כי 'החתימה שלך' מייצגת 'את כל שושלת הדם,' כלומר, 'החתימה שלך' היא ה'מפתח,' זו שבאמת נפתחת עבורו, וחזרה ל'שושלת הדם,' לדלת של ה'עץ הגדול' הזה.'

ידו של הנער עדיין אחזה חזק, בנייר הטואלט, עיניו עדיין הבהבו מדמעות, הוא נשם

עמוק שוב, נשימה עמוקה, עמוקה, שוב, הרים את ראשו לאט, דמעותיו החלו לזלוג
ללא שליטה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, נופלות מעיניו, כל גופו של
הילד רעד, עיניו עדיין הביטו בילדה בחוזקה, כאילו הרגיש שברגע הבא, הילדה תיעלם
פתאום. ניצוץ של פחד ברור הבהב בעיניו.
הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ניסתה להמשיך לחייך,
דמעותיה החלו להיות בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, נפלו
מעיניה, קולה הפך לרעוד יותר ויותר, היא אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. אז, תחת
העדות המשותפת' של 'ארבע' החתימות. ה'עלה' האבוד, 'הוא' סוף סוף קיבל את'
תעודת הבלתי נראית' של מה שאנחנו קוראים לו 'תעודת פטירה' בבית החולים'.
מאותו רגע, העלה האבוד יכול סוף סוף 'לעזוב,' לעזוב 'את גופו,' 'חופשי,' ולצאת
לדרך של 'הביתה!''
ידו של הנער עדיין אחזה חזק, בנייר הטואלט, עיניו עדיין הבהבו מדמעות, הוא נשם
עמוק שוב, נשימה עמוקה, עמוקה, שוב, הרים את ראשו לאט, דמעותיו החלו לזלוג
ללא שליטה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, נופלות מעיניו, כל גופו של
הילד רעד, עיניו עדיין הביטו בילדה בחוזקה, כאילו הרגיש שברגע הבא, הילדה תיעלם
פתאום. ניצוץ של פחד ברור הבהב בעיניו.
הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ניסתה להמשיך לחייך,
דמעותיה החלו להיות בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, נפלו
מעיניה, קולה הפך לרעוד יותר ויותר, היא אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. לגבי למה,
הייתי מוכן לבקש את המשאלות האלה ולתת לאלה שנשארו מאחורכל העלים
השבורים האחרים ניתנים לצמצום, גם אם יש סימן ל'כאב.' זה כי, כפי שציינתי, אחרי
שאדם מת, זו לא ה'נשמה' שמגיעה ישירות לשמיים כדי 'לדווח,' כפי שנאמר בספרים
השבורים של המשוגעים הקדומים. לעולם הרוחני יש גם 'חוקים' ו'תהליכים' משלו
בעולם הרוחני. כשאדם מת והוא לא מקבל את זה, כפי שציינו, 'תעודת פטירה בלתי
נראית.' אז, נשמת ה'מוות התמים' יכולה רק לעמוד במקום, כלומר, קרוב ל'גופו' שלו,
'ואינה יכולה לעזוב רחוק מדי. אחרת, הוא יימחק מיד, ונשמתו של 'המוות התמים
תיאלץ להישאר ב'מצב הכאב' 'ברגע מותו.''
ידו של הנער עדיין אחזה חזק, בנייר הטואלט, עיניו עדיין הבהבו מדמעות, הוא נשם
עמוק שוב, נשימה עמוקה, עמוקה, שוב, הרים את ראשו לאט, דמעותיו החלו לזלוג
ללא שליטה, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, נופלות מעיניו, כל גופו של
הילד רעד, עיניו עדיין הביטו בילדה בחוזקה, כאילו הרגיש שברגע הבא, הילדה תיעלם
פתאום. ניצוץ של פחד ברור הבהב בעיניו.
הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ניסתה להמשיך לחייך,
דמעותיה החלו להיות בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, נפלו
מעיניה, קולה הפך לרעוד יותר ויותר, היא אמרה, 'אהובתי, הנה העניין. לגבי הסיבה,
הייתי מוכן לבקש את המשאלות האלה באותו זמן, כדי שכל שאר העלים השבורים
שנשארו יוכלו לצמצם, גם אם היה סימן ל'כאב.' זה בגלל ש'ראיתי,' 'שמעתי,' 'הרחתי,'
חוויתי,' את כולם, כל אחד מהם, את ה'כאב' הבלתי ניתן לתיאור. אהובתי, את גם'
יודעת שאני לא טובה בשום דבר, אני פשוט אוהבת לדוג במים מעורבים, ואני
חטטנית!' לכן, אם אקח את ה'עלים' שלנו ואסתובב ואעזוב, זה יהיה לא עקבי עם'

ההגדרה ה׳חטטנית׳ של האישיות שלי! לא משנה מה, אלה שנשארו מאחור, כל שאר העלים השבורים, באותה תקופה, גם הם ׳התערבו!׳ כולם, כל אחד מהם, לא עסוקים, הם עסוקים, הם מדברים שטויות, הם תמיד שם, מעודדים ועוזרים לאותו ׳עלה׳ ששייך לנו!׳

הנערה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שהיא כל כך אוהבת, ניסתה להמשיך לחייך, דמעותיה החלו להיות בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, נפלו מעיניה, קולה הפך לרעוד יותר ויותר, היא אמרה, ׳אהובתי, הנה העניין. מכיוון שכל שאר העלים השבורים שנשארו כבר כל כך ׳סקרנים,׳ ברור שאני ׳לא יכולה לאבד׳ את הדברים האלה! לכן, התעקשתי לחזור כדי ׳להתערב׳ ולהביע את ׳תודתי׳ לכולם, לכל אחד מהם, ול׳מגע׳ הבלתי ניתן לתיאור. לכן, איחלתי שכל שאר העלים השבורים שנשארו יוכלו לצמצם, גם אם יש סימן ל׳כאב.״

עיניו של הילד היו מלאות בהלם וחוסר אמון, וכל גופו נראה ׳מאובן.׳

הנערה, מביטה בילדה האהוב, לא יכלה שלא לצחוק בקול רם.

הילדה, עדיין מלאה בפינוק, הביטה בילד שאהבה כל כך, עם חיוך רחב על פניה, היא הרימה עט שחור מהשולחן והמשיכה לשחק איתו ביד, ללא הפסקה, ללא הפסקה, אמרה לילד בטון חם מאוד, אמרה, ׳אהובי, הנה העניין. לגבי למה, באותו זמן, הייתי מוכן לבקש משאלה שכל שאר העלים השבורים שנשארו מאחור, אני מאחל ש׳כולם׳ יוכלו ׳להימצא על ידי משפחותיהם׳ יום אחד בעתיד! זה כי כולם, כל אחד מהם, באותו זמן, במהלך כל ה׳טקס,׳ היו ממש ׳סקרנים׳ מדי! כל אחד מהם, כולם היו משוגעים, ממהרים להיות הראשונים לעשות זאת, לא כדי לחטוף את ה׳עט׳ שלי, אלא ללחוץ על ה׳עלה׳ ששייך לנו, ולגרום לו להיראות כמו ׳צוות שומרי ראש.׳ הנקודה היא שכולם, כל אחד מהם, כולם, כולם, כולם, אמרו לי משהו, כל הזמן, כולם, אמרו לי משהו, דברים שאין להם שום קשר ל׳עצמם,׳ ׳בכלל!׳ זה כל כך רועש! זה כל כך רועש! ממש, באמת, באמת, כל כך רועש! נשמות רועשות כאלה, אני חושב שאני עדיין מאחל לתת ל׳בני המשפחה׳ שלהם לקחת את ׳כולם׳ הביתה! אחרת, המוח שלי היה רוטט עם כולם, כל אחד מהם, כולם בו זמנית. לא, זה לא יעבוד! לא, זה לא יעבוד! בהחלט לא! אני חייב לתת ל׳בני המשפחה שלהם׳ גם לחוות את התחושה שהמוח שלהם ׳מזמזם!׳ אז ביקשתי משאלה לתת ל׳בני המשפחה׳ שלהם להחזיר ׳את כולם׳ הביתה!׳

עיניו של הילד עדיין היו מלאות בהלם וחוסר אמון, כל גופו היה מפוחד, כאילו זו הפעם הראשונה שראה ׳דינוזאור׳ ומיד ׳קם לתחייה׳ מולו, וזה עדיין היה ׳טירנוזאורוס.׳

הנערה, שוב, הביטה בילד האהוב עליה, ושוב, לא יכלה שלא לצחוק בקול, צחקה והתגלגלה ישר מהספה אל השטיח.

הנערה, שלא יכלה לעצור את עצמה, צחקה וניגבה את דמעותיה, תוך כדי שהיא עוזרת לקום מהשטיח ולהתיישב על הספה.

הנערה, עדיין מלאה בפינוקים, הביטה בילד שאהבה כל כך, עם חיוך רחב על פניה, היא הרימה עט שחור מהשולחן ושיחקה בו ביד, ללא הפסקה, ללא הפסקה, אמרה לו בטון חם מאוד, ואמרה ׳אהוביהנה העניין. בהתחלה, תכננתי ׳לשלם׳ על שתי המשאלות האלה. אבל בדרך חזרה, המשוגע העתיק, שלא ידע מה קורה, אמר לי פתאום, ׳אני לא רוצה את הכסף הקטן שלך!׳ אז, המשוגע הזקן אמר שהוא ישלם על ׳שתי המשאלות.׳ הוא אמר את זה! למה אני כל כך מתבייש ללכת אחריו, ממהר לשלם. פשוט אמרתי,

"תודה, בוס".
בנות רוצות 'חיבוק' של בנים.
בוי, באופן לא מודע, לקח 'שלושה צעדים' אחורה.
הנער, בטון מפוחד, נבהל, היה אבוד, מניף ידיים כל הזמן ואמר לילדה שאמר, 'הילדה שלי, אני באמת לא, 'אני לא רוצה' לחבק אותך! אני ממש, ממש, באמת, אני באמת רוצה, אני רוצה, אני רוצה, 'לחבק אותך חזק!' עם זאת, לפי הרישום בחוק. אנשים שזה עתה נגעו ב'מתים' הם 'טמאים!' קודם כל צריך 'לטהר' אותך! אבל, ילדה שלי, אני באמת לא' וחושבת ש'את' 'טמאה!' באמת, באמת, באמת, לא למה שהתכוונתי! אל' תכעס!"
הנערה, בעיניים חמות, הביטה בילד שהיא כל כך אהבה, ואז הביטה למטה, הביטה בעצמה, היא הביטה לאט למעלה, חייכה וענתה לילד, אמרה, 'אהובתי, אתה לא צריך להיות כל כך עצבני! אני בכלל לא 'האשמתי אותך!' גם אני בכלל לא כועס. מה שאמרת עכשיו, אותן 'דאגות של החוק.' אני לגמרי מבין ומבין! אני גם יודע למה אתה באמת מתכוון בלבך. אני גם יודע שיש לך אהבה עמוקה אליי בלבך. יתרה מזאת, ה'דבר' של החוק' הוא אכן 'קיום' אמיתי'.'
ואז, הילדה, בטון כועס מאוד, סגרה שיניים, הרימה מבט מהיר, הביטה בתקרה בזעם, אמרה, 'הוא, לעזאזל! כן, והואה! אתה, משוגע עתיק! אני, הוא, לעזאזל! פשוט, לא קראתי את ה'ספרים השבורים' האלה!! אתה, משוגע עתיק! אתה, אתה 'מניאק!'' אתה, זה 'לא!'! או, 'לשכוח!'! קודם כל, 'תזכיר לי,' מה עם זה?! אתה, כן, חושב, תן לי בחוסר זהירות,' לשים 'מזל רע' על 'הבחור שאני כל כך אוהב,' כן, נכון??!! או, אתה' ביסודו, 'מכוון,' מה?! אתה, מדבר?! הא!! 」
הנערה, שהורידה את ראשה והביטה בבחור שהיא כל כך אוהבת, אמרה לו בטון חם, אהובתי, אני ממש מצטערת! אני ממש, ממש, ממש לא יודע, לאותו משוגע עתיק יש כל' כך הרבה 'בעיות!' ואז אני 'לבד' והולכת להתקלח קודם!'
ואז, הילדה נשארה לבד, מאוד כועסת, ונכנסה לחדר האמבטיה בצעדים מהירים, צעדים, צעדים, צעדים, ונעלה את דלת חדר האמבטיה בחוזקה, ומשתמשת במגבת כדי לסתום את כל הפתחים מתחת לדלת.
ואז, הילדה, מאוד כועסת, פתחה את כל הברזים עד הסוף.
אחרי שהבחורה התקלחה ויצאה.
הנער קם מיד מהספה בסלון, צעד במהירות ורץ לעבר הבחורה, חיבק אותה חיבוק חזק ועמוק, ונשיקה עמוקה.
הנער, מביט בילדה, טון דיבורו היה מלא מצוקה והיסוס, עיניו היו מלאות דמעות, הדמעות בזוויות עיניו נפלו ללא סיפוק, טון דיבורו רועד מאוד, והוא אמר לילדה ואמר 'ילדתי. למה לא סיפרת לי כמה מסוכן הדבר שעשית הערב?
מעולם, אף פעם לא חשבתי שאעמיד אותך בסכנה,
אבל עכשיו אני מבין שזה הרגע עשיתי את זה.
ובכל זאת, כל המשפחה שלי ואני מעריכים מאוד את מה שעשית עבורנו.
למרות שהנייר ההוא לא אמר הרבה,
עדיין יכולנו להרגיש את זה...
כשהנשמה ההיא החזיקה את ידך, ודרך השורה שהוא כתב.

הוא לא היה צריך עוד מילים.
הרעד של הקו כבר הראה הכל.
'פעם אמרת שאתה אוהב הימורים 'סיכון גבוה, תגמול גבוה.
'אבל בבקשה, אל תשים את עצמך כמוקד, רק בגלל משהו ש'המשפחה שלי אמרה.
מה איתך?
מה אם אני אאבד אותך, רק בגלל זה? ⌋
הילדה רק הרימה את ראשה בעיניים חמות וחיוך חם, מביטה בילד שהיא כל כך אוהבת.
ילדה, אין תשובה, שאלה של בן.
הילדה, רק הרימה את ראשה, עיניה היו חמות, מביטה בילד שהיא כל כך אהבה, על פניה, החיוך היה חם מאוד, הדמעות שלה, בלתי נשלטות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, טיפות גדולות, כל הזמן, נופלות מעיניה.
כל היום, הילדה לא 'צילמה תמונות.' היא אפילו שכחה את הטלפון שלה באוטו. היא 'אף פעם לא חשבה להוציא את ה'מצלמה.
כי הילדה יודעת שמה שהיא רואה בעיניה הוא תמיד נוף שונה מאחרים.
אז, ילדה, אני לא יכול לסבול את זה.
בכל פעם שהנערה רואה מישהו מרים את ה'טלפון הנייד' שלה, היא תמיד מורידה את מבטה בכוונה.
בלילה ההוא, ראתה הילדה בחלומה, כאילו היו אלה 'להבות הגיהנום,' וזוגות רבים, אינספור, משתוקקים לידיים מצילה,' כולם, כל אחד מהם, מתהום צפופה מאוד, חשוכה וללא תחתית, בכל כוחסהם טיפסו בהיסטריה, וכל אחד מהם, כולם, ניסו להושיט יד ולהחזיק את הילדה חזק.
'הנערה יכלה להבין לגמרי, אבל לא יכלה למנוע מעצמה להיגרר לתוך ה'חור השחור האינסופי.
בחלום, הילדה בכתה מכאב, כל גופה רעד בטירוף, והיא קפצה באינסטינקט.
הנער התעורר מיד על ידי הילדה, הוא מיד התמתח אל הילדה, זרועותיו הארוכות, עצם את עיניו בחלום, סגר את שיניו בחוזקה ו'המשיך להילחם,' אבל זה כבר היה 'מלא בדמעות,' וה'ילדה' שהייתה על סף נפילה מקצה המיטה, הוא 'אילץ' ו'מהר,' תפס את 'ה'ילדה' אל 'זרועותיו.
הנער השתמש בגופו העצום כדי להתכרבל עם הילדה, חיבק אותה חזק בזרועותיו, והשתמש בגופו הענק כדי 'לעטוף' את כל גופה של הילדה בחוזקה!
הנער, לוחש באוזנה של הילדה, אמר, "ילדה שלי, הכל בסדר! אל תפחד! אני פה! קח 'נשימה עמוקה ותירגע. מאחל לך לילה טוב.
הנער, על מצחה של הילדה, השאיר נשיקה עמוקה. שלוש דקות.
'לאחר שהילד סיים לדבר, גופה של הילדה, שרעד וזיע בפראות, הפך בהדרגה לייציב.
הנער היה עדין, ולבת הוא כיסה את השמיכה שלה.
הנער השאיר נשיקה קלה על מצחה של הילדה, שוב.
'הנערה סוף סוף השתנתה לאט מ'גבות עמוקות' לשינה שקטה.
בנים ובנות, בתחתית העיר ההיא, קבורים עם כתרי שינה ומנוחה שלא ניתן היה להחזיק. הוא שקט כמו שירה במהלך היום, אבל בלילה הוא יחזור על אותה שאלה

מאחורי הקיר, 'אתה זוכר אותנו?.'
בנים ובנות, נשארו שלושה ימים.
וואו, היה קצת שקט.
ילדה, קצת לא נוח.
אלוהים, שקט.
הילדה לא ידעה, אחר כך, לאן ללכת, היא רק ידעה,
אלוהים, תגיד
'הגיע הזמן.
לצפון-מזרח.
'הולך למקום שבו השם לא חזר.'
יום אחד, שנתיים לאחר מכן.
הילד והנערה רבו, והם, מופרדים זה מזה בעולם, היו לבד ורגועים.
הנערה לבד ויושבת על סירת דיג בארץ הזריחה.
הנערה, מחליקה בטעות, את הטלפון שלה.
היה מאוחר בלילה, הילדה לא יכלה לישון, אף אחד לא התקשר אליה, אף אחד לא נתן לה משימות, ואף אחד לא הזכיר לה מה לעשות.
ילדה, לא הייתי צריכה למצוא כלום.
בהתחלה, זה היה רק החיים היומיומיים, רק רעש הרקע של העולם.
עד ש'הפנים האלה,' פתאום, הופיעו על מסך הטלפון שלה!
הנערה, נעצרה לפתע, כאילו משהו שם, מעומקי נשמתה, היא התגלגלה ישירות כלפי מעלה, כמו 'שם' חתום בין אש לדם, והתעוררה בעדינות.
היא ראתה 'אותו.'
היא לא הכירה את 'הוא.'
עם זאת, נשמתה של הילדה ידעה שזה האדם שהיא 'חייבת לכתוב.'
הנערה ידעה שזה 'אחד מהם,' שזה 'אחד מהם' שלא חזר אחרי שנשרף.
ילדה, בזמן שהחלקה את הטלפון, הידיים שלה רעדו פתאום!
הנערה מעולם לא דרכה לתוך האש ההיא, אבל באותו רגע, היא הייתה בטוחה מאוד שהיא שומעת את 'הד האש' מה'מקום הרחוק ביותר' בעולם.
הנערה ידעה שזה לא מגע לא נכון, שלא לדבר על אי הבנה.
כי כשהילדה ראתה את זה, הדמות הזו הייתה שייכת רק ל'אור שושלת הדם,' וממסך הטלפון הנייד של הילדה, זה היה ברור מחובר לכיוון שהיא 'הכי פחות רצתה.'
עם זאת, ה'דם' וה'צבע' הייחודי לעולם לא יישכחו על ידי הילדה.
האדם הזה הוא 'הקבוצה הראשונה,' ה'אחד' של ה'לא חוזרים.'
הנערה ידעה שזה לא 'צירוף מקרים.'
הילדה ידעה שזה 'מפת זיכרון' ולבסוף דיברה.
הנערה ידעה שהיא 'הכי רחוקה מהאש' ונקראה לשמוע את 'הד האש.'
הנערה ידעה שזה ה'עלה' שהיא צריכה לכתוב.
העמוד הזה נשאר, רק שלוש אותיות 'Y. S. 750.'
האותיות האלה הן 'שמו,' ובאותו זמן, הן 'פרטיותו,' ובאותו זמן, הן גם הפרטיות של 'המשפחה שלי.'

הוא׳ הוא ׳המשפחה שלי,׳ ישמו,׳ לא בשביל ׳לדבר ביניהם׳ על ׳כולכם׳ ש׳קוראים את׳ הספר הזה.׳

בהקשר זה, ה׳אני׳ של המחבר, כלומר ׳אני,׳ ישמור ׳לעד׳ על ׳הסמכות המרבית׳ על דרגת גילוי הנתונים׳.׳

׳במילים אחרות, המחבר ׳עצמו׳ תמיד יחשוף רק את ׳הכמות הקטנה ביותר של מידע ל׳משפחה שלי.׳

לכן, גם אם ׳אתה׳ יכול ׳למצוא׳ את ה׳שם׳ וה׳תמונה,׳ המידע הזה עדיין יהיה שייך רק ל׳המשפחה שלי.׳

רק כי ׳אתה׳ יכול ׳למצוא׳ לא אומר של׳לך׳ יש זכות ׳לפרסם את המידע הזה.׳

זו ׳גבול,׳ לא ׳דיון.׳

יתרה מזאת, זהו ׳הגבול׳ של ׳הנצח.׳

׳כש׳אתה׳ מעז לפרסם ׳אבותיך׳ ישירות ברחוב ולתת לכולם ׳להצביע,׳ ׳אנחנו׳ ׳נדון שוב.

ה׳שמות׳ וה׳תמונות׳ של המשפחה שלי הם ׳לא,׳ וה׳שלל׳ של ׳כולכם׳ ש׳קוראים את הספר הזה.׳

אם אתה מצליח ׳למצוא׳ אותו, עליך גם להיות בעל ׳האומץ׳ ׳להחזיק.׳

אם ׳אתם׳ ׳מפרסמים את המידע הזה,׳ זה שווה ערך ל׳להרוג שוב׳ ׳את כולכם,׳ ׳את המשפחה שלי,׳ תוך שימוש ב׳ידיכם׳ ו׳בידיים שלכם.׳

אם ל׳כולם׳ יש ׳שאלות׳ נוספות לגבי הודעת ההתראה למעלה, ברוכים הבאים ל׳רק לשאול,׳ כלומר ל׳עצמי,׳ כלומר ׳אני.׳

כן, אלוהים, תן לה לראות.

הנערה, לבד, באמצע הלילה, חיבקה את מסך הטלפון הקטן ובכתה עד שהתעלפה.

🔺Chapter Six__第陸章

«The Sealed Notes Are North Of The City Gate»

On a cold winter night, it was still the year Zion opened its doors.
The boy and the girl, the two of them, arrived at a city that had been burned three times but still tenaciously remembered to write.
The boy, first with the girl, went to visit, his other, the glorious ancestor.
Boy, the glorious ancestor, he slept in that city that had been burned three times, and still tenaciously remembered the city where it was written. A certain one, a place of eternal silence, that row is the 'eighty-fourth' stop from the year of exile. However, that column is exactly where the high priest turns around - the 'twentieth step.' Just when the shadow of the 'eighty-fourth' cloud crossed the cypress tree, and the sun tilted to the 'twentieth' brick crack, He finally stopped.
It is from the boy's soul, the response to the 'bloodline,' and the afterimage of the 'memory.'
That is the boy's root, and it is also the source of his glory.
The boy once mentioned to the girl that he was the one who mended the placket and still did not stop needling. The voice that taught her to pray had not been heard for many years. There is an entire section of her roots that cannot be traced. I only know that in a certain year, the tree with the genealogy suddenly stopped growing, and all the leaves lost their names. I don't know where the city has fallen.
The city, the boy's man, the one who mended his clothes, the one who had taught her how to pray, this is his family, the parents who had covered their children's eyes in the fire, the corner when they saw the world for the last time. All of them, each of them, didn't cry, but stood quietly, hiding their 'names' in their clothes, and then walked into a memory that no one could chase.
That year, snowflakes fell from the sky like heavy rain, continuously, continuously, continuously.
The boy, with the girl, the two of them, held hands, walking down the street.
That street, boy, actually walked once.
Just two years ago, in another summer.
The boy, who once held him, sewed his clothes for him, and has not yet stopped needling, walked through these brick walls with silent names.
At that time, he didn't ask too much, and she didn't say much.
She just slowed down and stayed by a window for a long time, as if waiting for some kind of stroke that had never been written to emerge by herself.
At that time, the sky was clear and cloudless, but the sun was exceptionally quiet.

Suddenly, the girl took the boy's hand and began to run towards the wooden cabinets where the scriptures were placed in the past, the rooms that still survived, crazy, crazy, crazy, constantly, continuously, continuously.
The boy was very afraid of the cold, and the boy followed the girl, trembling all over because of the cold.
However, the girl, as if she had gone crazy, in the heavy snow, facing the wooden cabinets where the scriptures were placed in the past, the rooms that still survived, crazy, crazy, crazy, constantly, all the time, knocking on the door.
Wherever any door is 'open.'
The girl will rush in all her head and ask anyone if anyone has heard of the boy who sewed his clothes and has not stopped stitching yet. The voice that taught her to pray has not been heard for many years, and her roots have a whole section that cannot be traced, only that in a certain year, the tree of the genealogy suddenly stopped growing, the names of those leaves.
The girl's voice was full of supplications and trembling.
However, people were shocked by the "eyes" of the girl.
However, the 'words' people say to girls are cold and sharp.
Yes. The girl was kicked out.
Girl, she was kicked out fiercely, ruthlessly, ruthlessly.
The boy, still with a confused face, stood in the cold wind, trembling constantly, continuously, continuously.
The boy, looking at the girl, his eyes were full of distress and reluctance, his lips seemed to want to say something, but he couldn't find the words he could express in his mind.
The girl, without saying anything, was alone, wiping away her tears, and in the heavy snow, she worked hard and squeezed out a smile at the boy.
Then, the girl, continuing, continuing, running towards the next room, the wooden cabinet where the scrolls were placed in the past, still surviving.
Girl, that's it, once, once, again.
Girl, I can't remember how many times I was "kicked out".
The girl can't remember how many times those words as sharp as a sword 'pierced her.'
The girl can't remember whether she dried herself or not, and the tear stains on her face.
The girl couldn't tell whether the tear stains on her face were tears or the traces of freezing by the heavy snow.
All she remembered was
God, say
"Continue!"

The boy, looking at the girl, his eyes were full of distress and reluctance, he wanted to stop the girl, he wanted to let the girl rest for a while, he wanted to take the girl to drink a bowl of hot soup.
The boy, looking at the girl, his face was full of helplessness, because he clearly knew that 'this' was himself, and the person who had sewed his clothes for him and had not stopped needling to him had personally said, "My girl, that personality, if she 'decides something,' ten cows won't be able to pull her!"
The boy, looking at the girl, shook his head helplessly, but the corner of his mouth couldn't hide that warm smile, he just followed the girl all the way, silently.
However, the girl, just like that, as if she had gone crazy, in the heavy snow, door by door, constantly, constantly, constantly, crazy, crazy, asking.
Whenever it is on the road, any one looks like an 'old shop.'
Anyone on the road looks at the 'old passers-by.'
As long as the girl sees it, she will immediately, in big strides, in big strides, rush straight up, and stop all of them, each of them, one by one, one by one.
The girl is still full of prayer and trembling in her voice.
Girls, always to all of them, to each of them, one by one, one by one, one by one, bent down one by one, constantly, constantly, continuously, constantly trying to find the slightest chance.
However, the boy, looking at the girl, shook his head helplessly again, the corner of his mouth, still couldn't hide it, that touch, warm smile, he was like this, all the way, helpless but silently, following the girl.
Suddenly, the boy and the girl, the two of them, together at the same time, passed by a place with strong air conditioning, but the favor was very thin.
Suddenly, God, with both hands, grabbed the girl's shoulders on both sides, and He said very loudly to the girl
God, say
"Go in!"
God, behind the girl, pushed the girl very hard, and He urged the girl's pace.
The girl, without hesitation, didn't think about it, just opened the door and broke in.
The boy, looking at the girl, almost fell forward, his face was full of shock, and at the same time, full of confusion, he strode, strode, strode, keep up with the girl's pace.
The girl, after breaking through the door, she went straight to the counter, towards the one, a man of her age, an Eastern European man, the girl's voice, trembling, she asked the counter, the Eastern European man, those who came from the boy, mended his clothes, and have not stopped needling yet, the big

tree that belonged to her, the names of those lost leaves, and the possible whereabouts.
The one, the Eastern European man, looked up at the girl, his eyes were full of surprise, and the one, the Eastern European man, turned around and conveyed the matter to an older lady, also from Eastern Europe.
The one, an older lady from Eastern Europe, she raised her head, smiled, and looked at the girl, her smile was very, very, very gentle.
The elderly lady from Eastern Europe knows that the girl is not familiar with the 'local language.'
The elderly lady from Eastern Europe, she worked very hard, using the "international language" that she and the girl shared to explain to the girl.
The one, an older lady from Eastern Europe, told the girl, 'a place.'
The one, an older lady from Eastern Europe, informed the girl of 'a place,' a house of a group of people who were scattered and not silent.
The one, the elderly lady of Eastern Europe, with her right hand, slowly picked up a pen, and on the paper, in gentle and warm handwriting, she, for the girl, wrote it in her mouth, 'the one who has not lost her voice, a group of people's house", the "address" and "name".
The one, the elderly lady of Eastern Europe, knew that the girl could not read at all, and the words she wrote were languages that the girl did not understand.
The one, an older lady from Eastern Europe, her tone was very, very, very gentle, and she borrowed it from the girl, 'girl's mobile phone.'
The one, the elderly lady of Eastern Europe, she was very, very, very considerate, and gave the girl the "address" of the "house of a group of people who have not lost their voices", her eyes, gentle and resolute, she entered the "correct address" directly for the girl, on the "Google Map" in the girl's mobile phone.
The elderly lady from Eastern Europe entered the "correct address" directly for the girl, and after the "Google Map" on the girl's mobile phone, she also opened "Google Map" The above, 'Details,' was confirmed and there were no errors.
The one, an older lady from Eastern Europe, with her hands, very, very, very gentle, handed the girl's mobile phone back to the girl, the girl, stretched out her hands, trembling, took her own mobile phone, the girl's tears, already, in the eyes continuous, constant, continuous, continuous, All the time, all the time, all the time.
The one, an older lady from Eastern Europe, looked at the girl and smiled very, very, very, tenderly. The two of them smiled at each other.
The one, an older lady from Eastern Europe, nodded her head gently at the

girl, and, she blinked at the girl, her right eye.
Just as the boy and the girl were about to leave, the one, the older lady from Eastern Europe, and the man at the counter, the man from Eastern Europe, the two of them, together at the same time, very, very, very gentle, and, with tears in their eyes, the two of them, At the same time, blessing that boys and girls can find those lost leaves in that place.
Girl, I clearly remember that the two of them together, at the same time, with that very gentle smile, the two of them, together, with tears in their eyes, the two of them, together at the same time, waving tremblingly, those two pairs, with hands full of blessings.
The boy and the girl, after saying goodbye to the elderly lady of Eastern Europe, and the man at the counter, the man of Eastern Europe.
The girl, holding her mobile phone in both hands, and the paper, the one that the older lady of Eastern Europe, wrote for the two of them, the girl, with her hands, pressed them, just, tightly, tightly, above her 'heart,' she kept going, continuingly, continuously, mouthfully, mouthfully, breathing.
And when the girl finally came back to her senses, she looked back and saw that she was already trembling coldly, still, with a helpless and confused face, the boy she loved so much.
The boy, looking at the girl, tried his best to squeeze out a smile at the girl in the heavy snow and cold wind.
The girl, Tai Po, striding, striding, rushed forward directly, tightly, tightly, hugging the boy she loved so much.
The girl, very quickly, took off her coat directly and put it on the boy's body, and she quickly took off her scarf and put it directly on the boy's body.
The girl raised her head and looked at the boy who was about to freeze, and she said to the boy with a debtful tone, she said, "My Love, here's the thing. I'm really, really, really, I'm sorry! I just didn't notice it at all, you were already so cold that you were about to freeze!"
Boy, he hadn't spoken yet.
The girl continued to raise her head and looked at the boy who was about to freeze, and she continued to say to the boy with a sense of gratitude, she said, "My Love, here's the thing. Most of the time, I am "performing", in the state of the "mission" of the ancient madman, I often, easily, will ignore, or even fail to notice, the "people around me"Or, 'other conditions.'"
The girl continued to raise her head and looked at the boy who was about to freeze, and she continued to say to the boy with a sense of gratitude, she said, "My Love, here's the thing. Most of the time, I am in the state of 'execution,' the 'mission' of the ancient madman, no matter what the weather is outside, I am, forever, in a 'burning fire,' and, ' The state of "crazy sweating",

sometimes, even completely, cannot perceive the "cold", no matter what degree of cold! However, I just ignored that you were originally very afraid of the cold, I am really, really, really, I'm sorry! My coat and scarf, you can put it on first! Don't worry, I'm real, really, really, completely, and won't be cold!"
The girl, with her right hand, gently grabbed the boy's right hand and put it in, her own, thin, matte black, the back under the turtleneck.
Just then, when the boy took out his hand, he looked at the girl with a face full of incredulity, looked at the girl again, looked at his own hand, and then looked at the girl, he slowly said a few words to the girl, he said, "Girl, you... you just went'Swimming?'"
The girl continued to raise her head and looked at the boy who was about to freeze, and she continued to say to the boy with a sense of gratitude, she said, "My Love, here's the thing. Just now, the elderly Eastern European lady she told us, 'The house of a group of people who have not lost their voices,' is a distance from here, and you have been, He followed me all the way, running like crazy, and he was almost frozen. How about the two of us, walk back to the hotel first, and then drive there, okay? In this way, you can go back to the hotel, take a short rest, and there will be heating in the car! Because, on the journey of waiting for a while, that ancient madman will not stop!"
The boy, looking at the girl, he was already cold, he was about to turn into a 'snowman,' he slowly nodded his head to the girl
So, the boy and the girl decided to drive there.
Boys and girls go to the "house of a group of people who are scattered and have not lost their voices."
The girl, after thinking for a moment, raised her head and looked at the boy who was concentrating on driving, and she said to the boy, "My Love, here's the thing. I think, you, need to make a phone call, to Ima. Please tell her what happened just now, the whole thing. Moreover, after all, Ima is the "most direct" connection that belongs to "that big tree". So, even if the two of you use a language I don't understand. However, the 'bloodline' itself will still be 'shining!' Moreover, Ima's 'voice' itself is mine, a kind of 'navigation' system that comes from the 'bloodline,' and it can also be said to be a 'blessing' energy from the 'bloodline.' So, you tell Ima, please tell her what happened just now, the whole thing. You and Ima, after you have finished speaking, the two of you, go on to say your own, if, when I need it. I will speak directly and ask the two of you. So, please also tell Ima, I didn't 'intentionally' want to 'interrupt' the conversation between the two of you! Okay?"
Boy, driving the car, he turned around and glanced at the girl, his expression was full of fright, and incredible, as if it was, just now, opened one, his

favorite 'Kinder Surprise Egg,' but, inside,But it didn't come with a "gift".
The girl, looking at her beloved boy, couldn't help but laugh out loud.
So the boy and the girl, the two of them, went together, and on the way to the house of a group of people who were scattered and did not lose their voices, the boy was on the phone with the man who had sewed his clothes for him and had not yet stopped stitching.
The boy, who sewed the placket for him, and the person who had not yet stopped stitching, kept blaming the boy, she reprimanded the boy, she said, boy, ten thousand, ten thousand, never should, shouldn't, shouldn't, really always, always, all the time, the girl's coat and scarf, she continuedShe said that the girl was so short and thin, compared to the boy's height, however, the boy let the girl, in the heavy snow and cold wind, wear such thin clothes, run around, she said, if the girl gets frostbite or catches a cold, she will ask the boy.
The boy, on the other hand, was very helpless, repeatedly, repeatedly, with him, the person who mended his clothes and had not yet stopped stitching, explained that the girl said that she was "carrying out" the "mission" of the ancient madman, no matter what the weather was outside, she was, forever, in a "burning fire"Moreover, the state of "crazy sweating" is sometimes, even completely imperceptible, "cold", no matter what degree of cold.
The boy, continue to sew the placket for him, the person who has not yet stopped the needle, described the sweat he just touched on the girl's back, and the girl's whole soaked clothes, and, the girl's The body temperature is hotter than the "high fever".
Suddenly, God, use the girl's mouth,
He, says
'Lehafsik'.
Boy, and the one who sewed the placket for him and still hasn't stopped stitching. The two of them, together at the same time, on both ends of the phone, together at the same time, suddenly fell silent.
Boy, immediately put the car and parked on the side of the road.
Boy, I didn't have time to speak.
The girl, without saying anything, opened the car door directly and rushed out of the car quickly.
The girl, fast, striding, striding, running, she rushed directly into a wooden cabinet where the scriptures were placed in the past, and the room still survived.
It was a house where everyone was dressed in the same clothes.
Yes. Girl, once again, was kicked out fiercely, ruthlessly, ruthlessly.
Yes. The girl, once again, was scolded fiercely, fiercely, fiercely.

Just now, in that wooden cabinet where the scriptures were placed, the room that still survived, the people inside, after the girl turned around, all of them, all of them, took out the "alcohol" and "wiped" the "object" that the girl had just touched, and also "cleaned" "themselves".
However, the girl was still alone, wiping away her tears, she worked hard, squeezed out a smile, and returned to the car.
Girl, I don't understand why.
The girl only knows that God, if she is called to go, she will go.
Girl, without hesitation, without doubts.
The girl, first big, took a deep breath before slowly opening the car door, and she slowly sat back in the car.
The girl, looking at the boy, she gave him, a warm smile.
The girl signaled to the boy to let the boy sew the placket for him and him, and the person who had not stopped the needle so far kept talking.
Finally, the boy and the girl, the two of them, arrived, and the one, the elderly lady of Eastern Europe, informed their two of them, the one who was 'the house of a group of people who have not lost their voices.'
The girl, with gentle eyes, looked at the boy, she said to the boy in a gentle tone, she said, "My Love, here's the thing. Please tell Ima, the two of us have arrived. So, please Ima, go have a cup of hot tea and take a break. Because, in this place, I have a 'mission.' I don't want to, scare Ima. Moreover, Ima went to have a cup of hot tea first, took a break, and didn't think about anything. I can 'concentrate' and carry out my 'task,' okay?"
The boy relayed the girl's words to him, sewed the placket for him, and the one who had not stopped needling stitches.
Suddenly, the boy, who had not yet stopped stitching, spoke very seriously and asked the boy to translate for her immediately, again, her words to the girl, and she asked the boy that he must translate it completely so that the girl could 'fully understand.'
The boy, very seriously, listened to the words on the other end of the phone.
In the boy's hands, holding his phone, his hands were trembling continuously, continuously, continuously, trembling, his whole body trembling, his tears, uncontrolled, continuously, continuously, continuously, continuously, from his eyes, drops, drops, drops, drops.
In the boy's hands, still holding his mobile phone, his hands are still, constantly, continuously, continuouslyTrembling, his whole body, still trembling, his tears, still, uncontrollable, from his eyes continuously, continuously, continuously, drops, big drops, big drops, he took a deep, deep breath, his tone was very trembling, and he said to the girl, he said, "My girl! Ima said, 'My Girl, My Child. Today, Let Me Say It Again. I Wish You The

Very Best of Luck. I Will also Pray for Your Safety. You Have My Blessing - And The Blessing of My Whole Family. May GOD Always Keep HIS Eye On You. And I, Together With All My Family, Deeply Appreciate What You Are Going To Do For Us. So Please, Come Back. Come Back Safely. Come Back Whole'.'

The girl, with a smile on her face, said to the boy, she said, "My Love, please translate these words to Ima for me, okay? Please say to Ima for me, 'Thank you, Ima. And Thank You Again for All The Wishes and Blessings From You And Your Whole Family.

But Please Do Not Worry About Me. I Know Exactly What I Am Doing. Today 'This Job' is Much Easier than 'The Last One.' So For Now, Could You just go have A Cup of Hot Tea and Relax for A While, and Think About Nothing?

Just Give Me Some Time so I Can Focus On My 'Mission.' I Promise We Will Call You Back As Soon As Possible Once I Get 'The Job Done.' '

Then, the girl, without looking back, quickly opened the car door, got out of the car straight, and walked straight to the counter without hesitation.

The girl, in an almost pleading, trembling tone.

The girl, with an almost pleading, trembling breath, asked again and again if there was 'anyone' or 'any record' here, belonging to the boy she loved so much, he, who sewed his clothes for him, and who had taught her to pray for many years. There is an entire section of her roots that cannot be traced. I only know that in a certain year, the tree of the genealogy suddenly stopped growing.

The girl, in an almost pleading, trembling tone, asked again and again, again and again, whether there was 'anyone' or 'any record' here, about the tree of the genealogy, suddenly stopped growing, and the leaves all lost their names. I don't know where the city has fallen, any message from that big tree.

The girl, constantly, continuously, in a very trembling voice, with tears in her eyes, with almost pleading gestures, she repeatedly, over and over again, repeatedly, repeatedly, repeating that one, from herself, in a language that she did not understand at all, but, God, said, it was 'the name of those leaves.'

The girl, for some reason, her whole body trembled wildly, and she was almost about to touch her knees to the floor.

The counter was an elderly lady from Eastern Europe, she slowly raised her head, her eyes were full of shock, she slowly lowered her head and was silent for a while.

Then, the elderly lady from Eastern Europe, she once again, slowly, raised her head, she stood up solemnly, and slowly, walked out of the counter.

The one, an elderly lady from Eastern Europe, looked at the boy and the girl

with firm eyes
After a while, the elderly lady from Eastern Europe, with firm eyes, said to the boy and girl, "Dear two, please come with me."
The one, an elderly lady from Eastern Europe, with firm steps, led the boys and girls, straight, into a room where shadows could be placed, one shadow per person.
The one, an older lady from Eastern Europe, invited the boys and girls to wait a moment.
Then, the elderly lady from Eastern Europe walked straight towards a historical trace and an old data cabinet polished by time.
The one, an elderly lady from Eastern Europe, slowly opened one of the cabinets, and she carefully took out a stack, the boy, the one who sewed his clothes, the one who had taught her how to pray, and here, his family, the parents who had covered their children's eyes in the fire, the corner when they saw the world for the last time. All of them, all of them, did not cry, just stood quietly, hiding the 'name' in the collar, and then walked in, a memory that no one could chase.
The one, an elderly lady from Eastern Europe, with a respectful attitude, her hands trembling very much, carefully took out the 'eighteen sheets,' the boy, the one who sewed the placket for him, the one who had taught her how to pray, here, his family, the parents who had covered their children's eyes in the fire, for the last time, the corner when you see the world. All of them, each of them, didn't cry at all, but stood quietly, hiding their 'names' in their clothes, and then walked into a memory that no one could chase.
The one, an elderly lady from Eastern Europe, with a respectful attitude, her hands trembled very much, and she carefully placed the 'eighteen manuscripts' on the table in front of the boy and girl.
Then, the elderly lady from Eastern Europe, with respect, gave the boy and the girl a very warm smile, and said that she wanted to leave the room alone for the boy and the girl.
The one, an older lady from Eastern Europe, before closing the door, she turned around and looked at the girl, she showed a very, very, very, warm smile to the girl, and then, she blinked at the girl, her right eye, before opening the door, Close it gently.
The 'eighteen manuscripts' were sewn by the boy, the person who had sewn his clothes, and the person who had taught her how to pray, and who had taught her how to pray, was 'written by him himself,' that was the genealogy without a tombstone, that was the handwriting that time once wanted to cover, and it was a copy of the shadow left by the ashes.
The 'eighteen manuscripts' were the year when the boy sewed the placket for

him, and the one who had taught her how to pray was 'written by himself' and also 'planted by his own hands,' and the 'only' 'seed of hope' for future generations.
It was like, like, that year, the boy, the one who sewed his clothes for him, and who had not yet stopped needling, the one who had taught her how to pray, was written by him, and also buried by his own hands, so that 'this great tree belonging to the genealogy' was 'the only one' that 'sprouted' and 'grew strong' 's 'sustenance' method.
For those of you who are 'reading this book,' there is still, still, the same 'eternal' and 'unchanging' 'principle.'
These 'eighteen manuscripts,' 'each,' are 'their names,' and at the same time, they are 'their privacy,' and at the same time, they are also the 'privacy' of 'my family.'
'They' are 'my family,' 'their names,' not for 'discussion' with each other 'all of you' who are 'reading this book.'
In this regard, the author's "me", that is, "I", will "forever" retain the "maximum authority" over the "degree of data disclosure".
In other words, the author 'himself' will always only disclose 'the least amount of information' to 'my family.'
Therefore, even if 'you' can 'find' the 'names' and 'photographs' of these 'eighteen manuscripts,' those materials will still belong only to 'my family.'
Just because 'you' can 'find' it doesn't mean that 'you' have the right to 'make it public.'
This is a 'boundary,' not a 'discussion.'
Moreover, this is the 'boundary' of 'eternity.'
When 'you' dare to post 'your ancestors' directly on the street and let everyone 'point out,' 'we' will 'discuss' again.
The "names" and "photos" of "my family members" are "not", and the "spoils" of "all of you" who are "reading this book".
In particular, it refers to some people who always like to use 'other people's names,' 'other people's stories,' and 'other people's ancestors.' to 'disassemble,' to 'reorganize,' to 'interpret.' and gaining 'your own sense of right,' and gaining 'academic control.'
If you can "find" it, you must also have the "courage" to "hold".
If 'all of you' make 'any manuscript,' 'any detail,' the information 'public.' It is equivalent to 'you,' 'my family,' using 'your hands' and 'killing again' with your own hands.
If "all of you" have any other "questions" about the above "notification message", please "only inquire", the author "myself", that is, "me".
The girl, the whole person, in an instant, fell heavily and straight on the hard,

stone floor.
The girl's tears began to fall uncontrollably, big, and fell from her eyes, continuously, continuously, continuously.
The girl's crying was not for anything else, but because, when she saw the shadow copies left by the ashes, she was completely complete and could empathize with those pains.
However, the girl couldn't speak.
The girl's soul, painful, almost broken.
The boy turned his head very panicked, and he looked at the girl.
The girl just stretched out her right hand and gestured to the boy, 'I'm fine, leave me alone for now, look at those eighteen manuscripts.'
The boy's expression was full of shock, and his eyes looked back and forth between the "girl" and the "eighteen manuscripts", back and forth, back and forth.
The girl stretched out her right hand again, her eyes firm, and compared the boy with the "eighteen manuscripts" on the table, and then she gave the boy a warm smile.
The boy was stunned for a moment, and then slowly walked towards the table, next to the table where the 'Eighteen Manuscripts' materials were placed.
Boy, while walking, continuously, continuously, continuously, looking back, the whole person, lying on the ground, completely, unable to move.
The girl, hardworking, raised her head, and again, gave the boy a warm smile.
Boy, finally, slowly, pulled out a chair and sat down slowly.
Then, boy, silent and attentive, reading, the painful handwriting.
The boy and the girl, the two of them, were on the way back to the hotel.
The boy was driving the car intently, his expression was very heavy, but he was still, turning his head frequently, looking at the dying girl, he asked the girl in a very worried tone, he asked, "My Girl, are you okay? You look very bad! Do you need to go to the hospital? Or, is there anything I can help you to make you feel more comfortable?"
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, and she replied to the boy in a gentle tone, she said, "My Love, here's the thing. You don't need to worry about me, I'm fine. I'm fine. I'm just 'a little tired,' I take a break, and it will be fine! You're driving, concentrating on looking ahead, that's enough, okay?"
When the boy and the girl, the two of them, returned to the hotel in that city.
The boy first told her that the girl was 'safe,' but she looked a little 'tired.'
However, the girl also said that as long as the boy is responsible, he will share the story of what happened all day with the person who has not yet stopped

sewing his clothes.
Because, the girl told the boy that she was ″tired″ and that no one could fix it for her. Therefore, this is the girl′s own ′responsibility,′ she asked the boy to concentrate on talking his phone, and the girl thought about herself, alone, and quiet.
Boy, glanced at the girl, girl, to the boy, smiled and nodded her head.
Then, the boy, from the girl, in the matte black notebook on the table, carefully took out the ″eighteen manuscripts″ that the two of them had taken this evening from the room of a group of people who had been dispersed and not lost their voices, by the boy, the one who had sewn the placket for him, and the one who had taught her how to pray, ″written by him himself.″
The ′eighteen manuscripts′ were the ′only′ ′seeds of hope′ for the ′only′ for the hereafter, written by the boy who sewed his clothes for him, and the one who had taught her how to pray, ′written by him′ and ′planted by his own hands.′
The boy, again, glanced at the girl, the girl, to the boy, again, smiling, again, nodding her head.
Then, the boy, carefully, one by one, one by one, took pictures of the ′eighteen manuscripts′ and sent them to him, sewed the placket for him, and the person who had not stopped stitching so far.
′You guys′ who are ′reading this book,′ yes. Once again, ″message notification″.
The ′eighteen manuscripts′ can be ′passed on′ to each other among ′family members.′ That′s because ′they′ are ′my family.′ Moreover, they are ″family″ between ″each other″.
But, ′you guys,′ ′no.′
Please use your ″brain″ and don′t ″be clever″.
The ″circulation between family members″ and the ″public use″ of ″all of you″ are two ″completely unrelated″ and ″two independent events″.
Don′t tamper with ′family interaction′ into ′academic spoils′ of ′all of you.′
This is a ′boundary,′ not a ′discussion.′
Moreover, this is the ′boundary′ of ′eternity.′
If ′you,′ among them, ′people,′ take these ′eighteen manuscripts′ to the public, then it is equivalent to ′killing ′again′ ′with you′ and ′my family′ using ′you′ ′hands′ and ′with your own hands.′
If ″all of you″ have any other ″questions″ about the above ″notification message″, please ″only inquire″, the author ″myself″, that is, ″me″.
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she said to the boy in a gentle tone, she said, ″My Love, please tell Ima, I′m fine, I′m safe, and I′m very good! I have achieved

it, and this afternoon, I promised Ima's promise! You say to Ima, 'I'm so good!'" However, as I said to you and Ima before, no one can fix my 'tiredness.' So, this is my own 'responsibility.'"

The girl, with a pampered face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she spoke softly, and with her last bit of strength, she said to the boy, she said, "My love, so for now, could you please have a gentle talk with ima on the phone?"

Tell Her About Everything That Happened Today, Every Little Detail.

The Eighteen Pages of Manuscript carry A Voice That Belongs Only Between You and Ima.

Maybe You Can Take A Closer Look Together - See If There's Anything More I Should Know, or Anything I Can Quietly Help With.

Just Take Your Time.

Look Slowly, Carefully, At Every Detail, At Every Letter On Those Pages.

And Now...

I just need A Little Time to Mend Myself.

I Will Take A Bath. It May Take A While, I Do Not Know How Long, But I Really Need It.

So Just Let Me Be For Now.

Please Do Not Worry About Me.

I Promise.

I Will Come Back To You Safely, Whole, And Alive.'

Boy, after listening to the girl's words, he was instantly shocked, looking at the girl, he was holding the phone with one hand, and he was holding the phone with the other hand, instantly grabbing the girl's hand, as if he let go, the girl would disappear on the spot.

Boy, haven't spoken yet

The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she said to the boy in a gentle tone, she said, "My love. Why Are You Looking At Me Like That?

Please, Just Breathe And Relax.

I Am Fine - Truly.

I Only Need A Little Time To Mend Myself.

I Love You So Deeply, So Much.

I Promise You, I Will Be Alright.

And No, I Will Not Disappear Just Because I Go Take A Bath For A While.

Please, Have A Gentle Talk With Ima On The Phone,

And Give Me Some Quiet Time To Put Myself Back Together.

I Promise That When I Come Back, I Will Smell So Good, And My Hair Will Carry The Scent Of Shampoo And Shower Gel.

And One More Promise - Right Now I Owe You A KISS, but Later I Will Return It to You, With A Little Bonus, so You Will Not Miss Me While I Am Gone.
So, Will You Give Me A Smile?
Because No Matter What, I Will Always Come Back To You.
ALWAYS.'
Boy, after listening to the girl's words, finally, looked at the girl and smiled.
The girl, also looking at the boy, smiled warmly.
The girl, alone, slowly walked into the bathroom, she locked the bathroom door, and, with a towel, put all the gaps under the door, all of them, dead. Stuff it up.
Then, the girl, for herself, put a basin of hot bath water.
The girl, slowly, entered the bathtub, she was alone, as if she had lost her soul, dumbfounded, soaking in the bathtub, she put her head in the water until, she couldn't breathe.
Girl, I don't remember, she was in the bathtub for a long time.
The girl only remembers that when she came back to her senses, the steaming hot water was already icy to the bone.
After the girl took a shower and came out.
The boy, immediately got up quickly from the sofa in the living room, he ran to the girl quickly, in big strides, big strides, big strides, and he gave the girl, a tight, tight, deep, deep, deep hug, and a deep, deep kiss.
The boy, even threw away his phone, which was still on the call.
The boy, looking down at the girl, his tone was full of distress and reluctance, his eyes were full of tears, the tears in the corners of his eyes had fallen unsatisfactorily, his tone was very trembling, and he said to the girl, he said, "My girl. Why Did You Take Such A Long Bath?
I Was So Worried About You.
I Tried To Open The Door, But You Had Locked It.
I Tried To Call You, But You Did Not Answer Me At All.
I Did Not Know What To Do - I Was In A Panic.
What If Something Bad Had Happened While You Were In There Alone?
What If I Lost You Without Even Knowing?
I Thought I Had Almost Lost You.
You Have No Idea How Terrified I Was.
I Am Just So Happy To See That You Are Still Standing Here, Safe And Alive.'
The girl, raising her head, with warm eyes and a warm smile, looked at the boy she loved so much, she said softly, but very mischievously to the boy, she said, "My love. I Am Sorry I Took Such A Long Bath.

I Was Just Trying To Put Myself Back Together, And It Took A Little Longer Than I Expected.
But See - I Am Still Here.
I Told You, No Matter What, I Will Always Come Back To You.
Hahaha!!!
NOW You Know I Cannot Just 'Disappear' That Easily.
I Am Going To Stick With You Until The Earth Goes BOOM!!! '
The boy, with all his might, tightly, tightly, tightly, hugged the girl, laughed and cried at the same time, and said to the girl, he said, "You are crazy... but Thank God You Are My Crazy Girl.'
The girl instantly showed a frightened expression, and she replied to the boy in a mischievous tone, she said, "Thank GOD?!
Oh-ho-ho-ho, I'd Rather NOT. Honestly, I do NOT even think it's a Good idea!
How about We just thank The Earth Itself instead?'
The girl, after saying that, began to press the boy, the whole person, abruptly, on the sofa, she began, seriously, to do a 'check' for the boy, girl, She said to the boy, "I need to check which part of you is Broken - because You just said "Thank God", such a crazy thing!!
Come, Come, Come!!!
Let Me Check!
There Must be Something WRONG in There!!!
Hey, Do Not Run Away, Come Back - I Need to Give You 'A Serious Check-Up!"!!'
The boy and the girl, the two of them, finally, fought together at the same time, and the two of them, together at the same time, laughed.
Girl, I don't know where the next road will lead.
Girl, only know.
God, say
"Now.
It's time to go northeast."

🔺Chapter VII__第柒章

«The Direction of The Bloodline Continuation»

On a cold winter day.
Still, it was the year Zion opened its doors.
The boy, tell the girl, that in the northeast there is a city, and there are also the ancestors of the boy's glory, who sleep in that land.
So, the two of them, from that city, from the bottom of the city, buried the sleeping crown and a rest that could not be held. Heading northeast, drive there.
So, in that one, it was a winter afternoon with heavy snow.
The boy and the girl, the two of them, arrived.
It was a city that had heard the sound of fire three times, but still tenaciously held on to the ink and prayer. It sits quietly, on the border of oblivion and memory, using mottled corners and soaked inscriptions to protect those names that have not yet been spoken.
Boys and girls, step into a city where they no longer sing loudly. Under the roof tiles, the whispers of former scholars and rabbis still remain in the dust.
The wind still passed through those door frames, but the people inside the door no longer recognized the sound that had come to find their roots.
The boy, the glorious ancestor, slept in the northeast of that city, in an area of eternal silence.
That piece of land, surrounded by three stone walls, had long been unorganized.
Many tombstones are tilted or engulfed in mud, and the inscriptions are mottled beyond recognition.
The girl slowly leaned down, she knelt on the ground, slowly stretched out her left hand, she gently brushed away a layer of moss, she saw a string of names, traces erased by time, as if it was silently engulfed by God.
Boy, looking at the forgotten land, it seemed in his ears that a dozen or so ancient servants were still reciting those unanswered prayers in the winter snow.
The girl just lowered her head and said to herself softly, she said, "This land, remember them and remember you."
The boy and the girl, the two of them, were looking separately in the huge park.
The girl, with straight eyes, walked tiredly, trying to find the "light" that connected to the boy's "blood".
God, on the other hand, kept following along the way, behind the girl's buttocks, and kept smirking.
The girl turned impatiently, yes, God, and she said, "You, ancient madman!

You, what are you going to do?! You, say it if you have anything! You, who have been sneaking around, following me, what are you doing!! You, do you want to be beaten?! You, who have been following me, what do you want to do? You, why don't you follow You, then, 'baby boy'?! Huh？！」
God, trying to hide it, He, that crazy smile, tried to explain to the girl with a serious face.
He, says
"It's okay.
You go yours.
I'll follow."
The girl rolled her eyes wide, she turned around, muttered, and she said, "He, damn it! This ancient madman is really annoying!"
Until, the boy called out to the girl from a distance.
Yes, boy, found it.
The boy, standing in front of the row of tombstones, muttered to himself, "I don't understand why... But here, it feels like a place where 'everything begins.'"
The boy didn't know why he stopped there, he only knew that if there was a place where he was remembered by name, God, it should be here.
The girl, striding, striding, running, came to the boy she loved so much.
The girl came, in front of the yellowed cemetery, her eyes were inexplicably fixed in a corner. It seemed to be an unintentional line of poetry, and it was like a call left from afar.
The girl's fingers trembled.
The girl didn't understand why, but she knew that 'there' was not a random position.
The girl whispered to herself, she said, "Here... It should be 'that person'."
The girl slowly looked up, her eyes were full of surprise, looking at the boy she loved so much, the boy didn't speak, but a sentence welled up in her heart, "It turns out that 'you came from here', for the first time, I was remembered by God. And me too?"
Next to the tombstone that had already blurred the marks of the inscription, the girl, vaguely, saw two letters.
The girl stared at it for a long time, she wasn't sure if it was 'Y' and 'H', but when she said it, God quieted down for a moment.
The girl asked suspiciously, God, she said, "Boss, what's wrong?"
God did not answer, but only said softly.
He, says
"Here.
It's them.

Remember 'me' place!"
The girl slowly leaned down and gently stroked the stone tablet with her left hand.
Only the girl herself knows that it is an 'invitation to hug' from the boy's glorious ancestors.
That stone tablet, like last time, was warm.
The girl, kneeling on her knees on the soil, she slowly leaned down even more and kissed the 'warm stone tablet'.
Boy, the glorious ancestor, laughed.
God also laughed.
The girl cried.
In that area of eternal silence, the boy, the glorious ancestor, sleeps in the main row, where there is a name, a name, a father's name, and an inscription complete.
And she, his 'second wife', was buried in a corner where 'no one mentioned' and 'unclaimed' a few rows away from 'him'.
However, the boy and the girl, the two of them, found 'her'.
Finally, 'her existence' no longer needs to be obscured.
The girl, still still, slowly leaned down, she knelt on her knees on the dirt, and gently stroked the stone tablet with her left hand.
But this time, it was the whole journey, the girl, the 'first time', 'invisible', from the boy, glorifying the figure of the ancestors.
The girl, nervous, constantly, constantly, constantly looking around.
The girl's tears, uncontrollable, big, big, big, fell from her eyes, continuously, continuously, continuously.
When the girl turned around, she only saw God, standing behind her, smirking continuously, continuously, continuously.
That day, it was a boy who specially took the girl and walked to 'that area'.
The boy, pointing to the dilapidated stele, excitedly said something to the girl...
The girl just vaguely saw the broken fragments, and the boy said, "'She', nothing left, just left, a 'broken tombstone', and a 'forgotten name'."
Suddenly, the world, for the girl, was 'completely silent' in an instant, she saw and he was talking, but she couldn't 'hear'.
The girl's left hand was still on the dilapidated tombstone.
The girl, her eyes were straight, her whole body trembled violently, she didn't know why, she just felt that her whole body was as "hot" as if it were "burning with fire", her eyes were blurred, her tears were uncontrollable, big drops, big drops, big drops, in the sudden heavy snow, continuously, continuously, continuously, falling from her eyes.

The girl has no memory of how she left, that area that is forever silent.
Wait until the girl comes back to her senses.
The boy and the girl, she was busy with two people, and had already returned to the car.
The heating in the car is warm.
A girl′s heart is colder than the cold winter.
The boy and girl′s car were still parked in their original positions and had not yet moved.
The boy looked at the girl with a worried face, he said in a very worried tone, and asked the girl, he said, ″My girl, are you okay? You look very bad! Do you need to go to the hospital? Or, is there anything I can help you do to make you more comfortable?″
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she replied to the boy in a gentle tone, she said, ″My Love, here′s the thing. You don′t need to worry about me, I′m fine. I′m fine. I′m just ′a little tired′, I take a break, and it will be fine! You have to prepare to drive and concentrate on looking ahead, that′s enough, okay?″
Boy, without looking back, he quickly opened the car door, got out of the car straight, and without hesitation, strode into a café.
After a while, the boy held a cup in his hand and ran back to the car with a quick stride, a big stride, a big stride.
The boy, full of pampering, looked at the girl he loved so much, he gently put the ′cup′ into the girl′s hands, and, with his hands, covered the girl′s hands.
The boy, full of pampering, looked at the girl he loved so much, with a bright smile on his face, he said to the girl in a gentle tone, he said, ″My girl. I Am Not Sure if You Are Really Fine or Not. Every Time You Are Not Fine, You Still Tell Me That You Are “More Than Fine”.
That Makes Me Very Worried About You.
Because Whenever You Say You Are “Tired”, I Know It Is Something No One Can Fix For You.
I Understand This Part, Even If I Do Not Know What I Can Really Do For You.
But Today It Was So Cold Outside, Snowing And Windy.
We Stayed In That Big Cemetery For Quite A Long Time, Trying To Find My Ancestors.
You Were Crying And Shaking A Lot There.
I Guess You Probably Do Not Even Remember How You Came Back To The Car.
Maybe It Is Just The Cold.
Anyone Who Cries That Much, In Such Heavy Snow And Wind For So

Long, Must Be Freezing.
So, I Went And Bought You A Hot Chocolate—Your Favorite Drink.
Drink Some, Do Not Rush. Slowly, Slowly.
I Hope The Warmth, And The Sugar In The Hot Chocolate, Might Help You A Little.」
The girl, with a pampered face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she worked hard, used her hands, propped up her body, and gave the boy she loved deeply, a deep kiss.
After the boy and the girl, the two of them, ended that period and recognized the boy, the glorious ancestors.
The boy and the girl, the two of them, in the city, randomly, on the Internet, chose a hotel. Spent the night.
That hotel is very cheap. The two of them just went with the feeling of 'spending the night at will'.
However, when the boy and girl M arrived, it turned out to be a "very gorgeous" hotel.
The hotel staff, very respectful, accommodated both boys and girls.
The receptionist at the door took the boy's car keys with both hands, and he took the luggage out of the car for the boy and the girl, and parked the car for the boy and the girl.
Then, the receptionist at the door very, very, very, respectfully said that when boys and girls need to use a car, he will be very, very, very, very willing to provide service.
The hotel counter was given to a boy and a girl, and the two of them had a "very luxurious" and "very spacious" room.
The man at the counter, respectfully, with both hands, handed the girl a room card.
The girl's waist bent slightly, stretched out her hands, and took the room card from the man at the counter.
The girl didn't ask why, nor did she question it.
The girl, only, silently, held the one-room card in her palm and stuck it directly above her heart.
On that room card, there was no name, no room number, only a small 'groove shining with golden light'.
The girl, walking in front of the boy she loved, swiped the card, opened the door, turned around, and then looked at the boy she loved so that it was more convenient for the boy who was dragging his luggage to enter the room.
The moment the door opened, the boy and the girl, the two of them, together at the same time, were pleasantly surprised.
To the left of the entrance, there is a huge, log wardrobe that separates the

seating area.
A very huge white bed, at the end, is a burgundy curtain, the edges are a whole circle, intact, with a golden border and tassels as decoration.
A huge, white and flawless bathtub. Shower equipment with wet and dry separation. In the center, there is a white and flawless sink.
The end of the bed, five steps away from the bed. It is two-thirds of the floor-to-ceiling windows, covered with burgundy with golden edges. Below the curtain was a dangling, golden tassel.
Under the window, there is a log, a huge oval table, with five round seats made of logs.
On the desk next to it, various introductions to hotel facilities are neatly placed.
The log table next to it is filled with various snacks and teas. Next to it, there was a note that said, "Please enjoy it for free."
A few days ago, in that city, which had been burned three times, but still stubbornly remembered the writing.
The one who sewed the boy's clothes for him, the one who had taught her how to pray, the one who had taught her how to pray, the one who had covered the eyes of his children in the fire, the corner when he saw the world for the last time. All of them, each of them, didn't cry, but stood quietly, hiding their 'names' in their clothes, and then walked into a memory that no one could chase.
The 'eighteen manuscripts' were sewn by the boy who mended his clothes, and she had taught her how to pray, and she had written them by 'his own handwriting', that is, the genealogy without a tombstone, that is, the handwriting that time had wanted to cover, and that was the copy of the shadow left by the ashes.
The copies, the elderly lady from Eastern Europe, sent the "electronic files" to the boy and the girl.
The elderly lady from Eastern Europe said that because those files have been "processed by technology", they can restore "clearer" content.
The girl gave the boy a smile, she stretched out her right hand, quickly grabbed the room card, she turned around quickly, and then, quickly opened the door, strode away, strode out.
Boy, there was no time to react.
The girl, alone, ran to the hotel counter and asked the counter staff to print for them, the shadow copies left by those ashes.
The hotel counter staff didn't say anything and smiled. Printed out the eighteen, the shadow copy left by the ashes.
Just when the girl is ready to pay. A supervisor at the hotel counter, Tai Po,

strode and stride, and went straight to the girl.
The man, with a bright smile and courtesy, bent over and said to the girl, "Dear girl, print the shadow copies left by these ashes without charge. It is our honor to serve you. I hope you two are welcome and enjoy the facilities of our hotel. Relax well."
The girl, very happy, used her hands, carefully, to hold those, hard-won, those shadow copies left by the ashes to print documents.
The girl, carefully pressing the papers on top of her heart with her hands, she gasped, mouthful, breathed continuously, continuously, continuously, and worked hard, feeling 'their heartbeat'.
The girl, on her way back to the room, was entangled by two young boys from Eastern Europe, and the two of them were trying to reach out and touch the girl.
The girl, afraid of being bruised by those 'precious documents', quickly took out a handful from her right pocket, she had always carried the 'No. 7 disposable scalpel' she had always carried with her, she did not hesitate, she bit it open with her teeth, 'the protective cover of the scalpel', she shouted at the two boys, she shouted "You two! Don't move at all! You two today, if you don't want to die, get away immediately! Believe it or not, I will use this 'scalpel' and let the two of you go to see God immediately!"
Girl, then stopped drinking, the two boys.
The girl, cautiously, took those 'precious documents' back to the room.
The boy sat on the second round log chair on the left, and the girl held the "precious document" he had just printed with both hands and handed it to the boy.
The girl informed the boy about what had just happened.
The boy, getting up quickly from the round log chair, striding quickly, ran towards the girl, and he gave the girl, a deep, deep, deep hug, and a deep, deep, deep kiss.
The boy's mouth was very angry and muttered, he said, "What the motherfuckers! Who the Hell gave them the fucking guts to even get close to My Girl, let alone try to touch Her?
Do they just think their lives are too long, or too damn boring?
If I ever meet them, I'll make damn sure they learn the hard way that
No One—
No Fucking One—
can even come close to My Girl.
Motherfuckers!
They piss Me off so bad! 」
The girl, with a pampered face, looked at the boy she loved so much, with a

bright smile on her face.
Downstairs of the hotel, there is not only a ″heated pool″, but also a spacious, boy′s favorite ″sauna″.
Boy and girl, the two of them, very, very, very surprised.
The girl, finally, felt that her body was a little more relaxed.
The boy said he wanted to go to the ″sauna″ and relax.
So, the boy and the girl, the two of them, walked together.
Downstairs in the hotel, the boy and the girl, the two of them, met again, and the two young men from Eastern Europe who had just tried to entangle the girl were two young boys.
The two young, boys from Eastern Europe. The two of them were playing in the pool.
The boy pulled the girl to the beach lounge chair next to him, and gently motioned for the girl to sit down.
The boy himself sat on the girl′s left, the beach chair, the front third of the part.
Boy, straighten his back, his hands crossed over his chest.
Then, the boy stared viciously, the two of them, the two young boys from Eastern Europe who had just tried to entangle the girl.
The boy asked the girl, and he said, ″My girl. Do not tell Me it was those motherfuckers.
The Two clowns from the pool, grinning like idiots, trying to act flirty?
Still staring at You Right Now?
FUCK. They're dead if I ever catch them near You Again.」
The girl, with a pampered face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face.
Then, the girl turned towards the boy, gently, and nodded her head.
The boy, again forceful, straightened his back, his hands crossed, crossed over his chest.
The boy, without saying a word, but, his eyes became more and more fierce, he stared at the two young boys from Eastern Europe who were playing in the pool and just tried to entangle the girl.
The boy was so vicious, staring at the two of them, ′three minutes′.
Until, the two young boys from Eastern Europe who had just tried to entangle the girl, both looked at the boy with fearful expressions, panicked, packed up their belongings, and then left angrily.
Boy, he said gently to the girl, ″My girl. Listen. When We come out of the sauna and hit the cold shower, I do Not want anyone seeing Your Body.
Otherwise, I swear, I will probably end up doing something to someone Right Here on the spot.

How the Hell are there so many motherfuckers in this world, I just do Not get it.
What the fuck was that?
Better not happen again—EVER.」
The girl, with a pampered face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face.
Then, the girl turned towards the boy, gently, and nodded her head.
Then, the boy grabbed the girl, and the two of them, together at the same time, went to the sauna.
Ten minutes later, the boy and the girl, the two of them, came out sweating profusely.
The boy, holding a huge pure white bath towel in both hands, surrounded the girl from behind, and, with his huge figure, the shadow fell down, like a straight tree, able to block the whole summer sun, as soon as he stood up, like a wall, covering all her wind.
The boy, holding a huge pure white bath towel and his own tall body, covered the girl, and he said to the girl, "My girl. Hurry, rinse off Now—there's no one here, I'll cover You.
Otherwise, if someone shows up later, or if those two stupid motherfuckers come back and see Your Body, I swear I'll probably end up doing something to someone Right Here on the spot.」
The girl, with a pampered face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face.
Then, the girl turned towards the boy, gently, and nodded her head.
The girl, full of joy, rinsed quickly, after she finished washing.
The boy, bent over, prepared to "wrap" the girl in a huge pure white bath towel.
The girl, standing in the boy's arms, was not even at the height of his shoulders, she was like a 'little beast', wrapped by the boy with a huge bath towel, layer by layer, layer after layer, tight, tight, tight.
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, the girl smiled and said to the boy, she said, "My love, I'm not a 'mummy', why are you wrapped like this!"
The boy, in a firm tone, replied to the girl, and he said, "My girl. I Am Protecting You. And I Am Making Sure There Is No Chance anyone sees Your Body while I rinse off Myself—otherwise I might really end up doing something to someone Right Here on the spot.
Don't worry, I'll shower Super Fast. You just stay wrapped up on this beach chair, where I can see You The Whole Time.」

Then, boy, he began to rinse himself very quickly.
The girl, with a pampered face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face
The girl's heart is very, very, very warm.
That moment is the girl's life, the most, most, happiest moment to feel.
After the end, the boy and the girl, the two of them, tightly, tightly, holding each other's hands, slowly, walked back to the room together.
The boy and the girl, the two of them, returned to the room.
The boy glanced at the girl, and the girl, to the boy, smiled and nodded her head.
Boy, slowly walked to the second round log chair on the left, and slowly sat down.
Boy, he began to print the shadow copies of the documents left by the ashes, carefully picking them up with both hands, one by one, one by one, reading carefully.
The girl was buried in that city a few days ago, with a sleeping crown buried at the bottom of the city and a rest that could not be held. It is as quiet as poetry during the day, but at night, it will repeat the same question behind the wall, "Do you remember us?"
On that day, the girl, using the paper and pen of the hotel, using her identity as a "healer" and, as her "knowledge as a healer", she worked hard to sew the placket for him from the boy and him, and the "most likely answer" calculated by every stroke of precious information provided by all of them, the entire family.
On that day, the girl began to keep going, continuingly, continuously, very, very, very hard, using her former "identity as a healer" and "knowledge of a healer", she worked hard to sew the placket for him, from the boy and him, all of them, their entire family, every stroke of precious information.
The girl began to keep going, continuously, continuously, very, very, very hard, she tried to use every brush, every piece of precious information that the boys and him, who sewed his clothes for him, who still hadn't stopped stitching, all of them, the whole family, the voice that taught her to pray, the one who hadn't been heard for years.
The girl started to keep going, continuously, continuously, very, very, very hard, she worked hard to calculate that the tree of the genealogy suddenly stopped growing, and all the leaves lost their names. I don't know where I fell into a city. Those leaves, more possible information, and possible age and, possible data.
Girl, constantly, constantly, very, very, very, very, thinking.
Girl, constantly, constantly, constantly, very, very, very, calculating.

The girl began to keep going, continuously, continuously, very, very, very hard, she worked hard, one by one, detailed, comparing each other, the broken passages of the genealogy, the maps, the tombstones, and that year, the whole world, fell into a long high fever, and the memory also began to be confused, people no longer remembered each other′s names, only the colors and numbers of their uniforms, and various chronology.

The girl began to work continuously, continuously, continuously, very, very, very hard, and she worked hard, one by one, in detail, comparing the ″average childbearing age″ and ″number of children″ of those years, ″each year″, as well as the ″average life expectancy″ of the ″population″ of countries around the world, and even the ″epidemic diseases″ of ″each year″, as well as the ″total number of people causing the disease″ and ″the age structure of the disease-causing population″ of various diseases, the ″probability of cure″ and even the ″probability of death″ of various diseases 』’

The girl began to keep going, continuously, continuously, very, very, very hard, she worked hard, detailing one by one, comparing that period, when she no longer remembered her name, those years, every year, all the scientific statistics that could be found, plus some, dusty lists.

Girl, just like that, constantly, continuously, continuously, very, very, very hard, she worked hard to piece together those, from the boy and him, sewing the placket for him, from the boy and him, all of them, their entire family, every stroke, every precious information.

The girl, just like that, continuously, continuously, continuously, very, very hard, piecing together those who had sewn his clothes from the boy and him, all of them, the people of their entire family, who had taught her to pray, the voice that had taught her to pray, the person who had not been heard for many years, every stroke of precious information, she earnestly cross-compared and scrutinized with each other, any possibility.

The girl, just like that, single-mindedly, continuously, continuously, very hard, seriously, deliberately, all the possibilities.

Girl, just like that, single-mindedly, continuously, continuously, continuously, very hard, repeatedly, repeatedly, repeatedly, comparing all kinds of different data she found with each other, continuously, continuously, continuously, intersectingly, she was very focused, she even forgot the time.

When the girl finally ′confirmed′, the boy, the one who sewed his clothes, the one who had not stopped needling, the voice that taught her to pray, the one who had not been heard for many years, and the leaves that had become shadows, about what year they were ′born′.

Girl, just like that, constantly, continuously, continuously, very, very, very

hard, consulting those languages she didn't understand at all.
Girl, just like that, constantly, continuously, very, very, very hard, relying on translation software.
The girl's mobile phone, as she used it continuously, continuously, continuously, for a long time, the temperature of the mobile phone kept rising, continuously, continuously, upward, all the time, all the time, those translation software, almost to the point of burning.
However, the girl was still the same, refusing to stop, she didn't care if her mobile phone would explode.
The girl, in this way, unknowingly, spent a total of 'four hours' before finally confirming the 'form'.
In that year, the girl's mobile phone has carried a lot of history.
The girl's mobile phone, while the girl confirmed the "form" and wrote down the "last stroke", at that moment, her mobile phone automatically turned off due to high temperature and overheating.
The girl didn't speak, her right hand was still holding the pen tightly.
The girl, once again, bowed her head, very, very, very seriously, once again confirmed that she had written "every word" and "every content" she had written.
Then, the girl just coldly stretched out her left hand and took the "form" that it took her "four hours" to confirm, using her "left hand", all her fingers, and "fingertips", yes! Only 'fingertips'!
Girl, didn't speak, she just was cold, took the "form" that it took her "four hours" to confirm, and used her left hand, all her fingers, her "fingertips", yes! Only 'fingertips'! She pressed the "form" that took her "four hours" to confirm on the low coffee table in the hotel that she used as a tabletop.
Girl, didn't speak, she just was cold, took the "form" that it took her "four hours" to confirm, and used her left hand, all her fingers, her "fingertips", yes! Only 'fingertips'! She pressed the "form" that took her "four hours" to confirm on the low coffee table in the hotel that she used as a tabletop.
Then, the girl was firm, using her left hand, all her fingers, and her fingertips, yes! Only 'fingertips'! She took the "form" that took her "four hours" to confirm, directly, "one hundred and eighty degrees", quickly rotated, and in the direction of reading, she slowly and firmly pushed the "form" directly to the "form" that suddenly appeared at some point, God, in front of her.
God, squatting opposite the girl, squinted, glanced at it, took a sip of his, mint tea.
He, says
"Child.
You have finally found it.

That is,
All of them,
No one.
Dare to turn the page.
However,
Your math is really bad!
How many numbers, you have to press the 'calculator'?!
I didn't upgrade my 'math' for you?"
The girl slowly raised her head, slowly picked up, her eyebrows, her eyes, staring viciously, God.
The girl's eyes instantly became very cold, and her tone became very cold in an instant.
The girl, her eyes were very cold, her tone was very cold, she was still raised, her eyebrows, she gritted her teeth, word by word, sentence, answered, God, she said, "You, ancient madman! I'm afraid, I, 'mental arithmetic', will, 'make a mistake'!"
The girl, still, her eyes are very cold, still, her tone is very cold, she is still raised, her eyebrows are still gritted her teeth, her attitude is very provocative, word by word, word by word, sentence by word, sentence by sentence, sentence by sentence, continue to answer, God, she said, "You, ancient madman! Or?! You think, 'case data', this kind of 'level', 'content', is, 'can', 'wrong', yes, right?!"
God, squatting on the ground, kept smirking.
Finally, at "three o'clock in the afternoon", the girl put the "information" and "finalized".
At that moment, the hotel's clock was pointing exactly at "three o'clock in the afternoon".
When a girl falls on that 'form', she leaves the 'last stroke', and the entire 'form' is finally 'finalized'.
The air suddenly became cold for a moment.
Behind the girl, there was a silent figure, quietly and slowly standing up.
He, no voice, no applause, no praise.
He just lowered his head quietly, like two thousand years ago, slowly.
Because He knows that this moment overlaps perfectly with He's former 'three o'clock in the afternoon'.
That day, finally, the girl, at 'three o'clock in the afternoon', carefully took out the final information from her suitcase.
The form was carefully hidden by the girl in a matte dark black, hardboard folder.
Girl, I don't want any creases on that form.

Girl, I don't know why, she only knows that if the paper is uneven, her whole heart will be very, very, very painful. It seems that only through such a small way can those broken leaves have a chance to breathe again.
The girl, cautiously, held the matte dark black, hard-plated folder and sat opposite the boy. She sat on the second on the right, on a round log chair.
In between the two of them, there was a round log chair.
The girl has severe obsessive-compulsive disorder, and for her, the pen she writes with must be the same pen and the same color. The paper must be the same size and format.
The girl, big mouth, big mouth, big mouth, took a deep breath, carefully opened it, her matte dark black, hard folder, she carefully put that copy with both hands, that day, finally, at 'three o'clock in the afternoon', the final information, carefully took it out.
Boy, reading, the shadow copies left by the ashes printed documents, in a language that girls do not understand.
The girl, full of pampering, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she said to the boy in a gentle tone, she said, "My love. Can I please help me translate the information on those leaves for me, and then help me read them out and tell me the detailed records of each one, one by one. I want to compare 'these data' with the 'estimated data' I made a few days ago, cross-compare, and check to confirm whether there are other things that may be 'missing', or 'leaves still waiting to be found'?"
The girl was still full of pampering, looking at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, her tone was still the same, and she said to the boy gently, she said, "My love. I know, and I understand, that when you read 'these documents', you must feel 'very heavy' in your heart, and I can completely understand it. But, because that's your language, I can't understand it. So, may I ask, are you willing to do me a favor?"
The boy was just dumbfounded, his eyes straight, looking at those, 'the shadow copy printed documents left by the ashes'.
The girl made a cup of hot mint tea for the boy.
The girl gently placed the cup of hot mint tea on the table in front of the boy.
Boy, suddenly came back to his senses.
The girl, just in a gentle tone, said softly to the boy, she said, "My love. Take a sip of hot mint tea first, it will help you."
Boy, slowly, took a sip of tea.
He finally looked like he had come back to his senses.
The girl, once again, asked the boy the question just now
The girl, full of pampering, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she said to the boy in a gentle tone, she said, "My

love. Can I please help me translate the information on those leaves, and then help me read them out for me, and I will record them in detail one by one. I want to compare 'these data' with the 'estimated data' I made a few days ago, cross-compare, and check to see if there are any other possibilities that may be 'missed', or 'leaves that are still waiting to be found'?"
The girl was still full of pampering, looking at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, her tone was still the same, and she said to the boy gently, she said, "My love. I know, and I understand, that when you read 'these documents', you must feel 'very heavy' in your heart, and I can completely understand it. But, because that's your language, I can't understand it. So, may I ask, are you willing to do me a favor?"
The boy's eyes were still full of shock.
The girl, still full of pampering, looked at the boy she loved so much, her face was smiling brightly, her tone was still the same, she said to the boy gently, she said, "My love. I fully understand that you are in a heavy mood at this moment, needless to say, I guess that those "technologically processed" data should be "suddenly a lot more", and all of us "did not expect" the part. When I just finished printing, I had an 'intuition' that the information on it must be 'more detailed' than we all expected, but it must also mean that it is 'more heartbreaking' than we all expected."
The boy, looking at the girl, his eyes were obviously full of tears, and his tears, which were no longer satisfactory, kept slipping down from the corners of his eyes.
The girl was still full of pampering, looking at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, her tone was still the same, and she said to the boy gently, she said, "My love. I completely understand that you are in a heavy mood at this moment, you don't need to say it, otherwise, you can make a phone call and give Ima! After all, it is the 'big tree' that belongs to Ima, and it is also the 'information of the leaves' that belongs to the big tree of Ima."
The boy was still looking at the girl, his eyes were still full of tears, his tears were already, still unsatisfactory, from the corners of his eyes, tens of thousands, continuously, constantly slipping.
The girl was still full of pampering, looking at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, her tone was still the same, and she said to the boy gently, she said, "My love. I know this sounds a bit offensive, so I have to apologize to you first, and I also want to apologize to Ima, and I also want to apologize to everyone in Ima's entire family.
The boy was still looking at the girl, his eyes were still full of tears, his tears had been, still unsatisfactory, slipping from the corner of his eyes,

continuously, continuously, continuously.
The girl was still full of pampering, looking at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, her tone was still the same, and she said to the boy gently, she said, "My love. I know this sounds a bit offensive, so I have to get your consent first, and I also need to get Ima's consent, and I also need to get the consent of everyone in the Ima family! This is very important to me! In the words of our doctors, this is called 'family members signing the consent form'!"
After the girl finished speaking, she smiled very mischievously.
The boy was still looking at the girl, his eyes were still full of tears, his tears had been, still unsatisfactory, slipping from the corner of his eyes, continuously, continuously, continuously.
The girl was still full of pampering, looking at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, her tone was still the same, and she said to the boy gently, she said, "My love. I know this sounds a little 'offensive', but I really think that you first make a call, give Ima, and then, please allow me to use my translation software to print documents on these 'shadow copies of the ashes', I want to 'photograph' these documents, and then, use my 'translation software' to 'record in detail' every piece of information here, one by one, one by one. I want to compare "these data" with the "estimated data" I made a few days ago, cross-compare, and check to confirm if there are any other things that may be "missed", or "leaves that are still waiting to be found"? If there are really other 'leaves still waiting to be found', then I will go find those 'leaves' again! Okay?"
The boy was still looking at the girl, his eyes were still full of tears, his tears were still unsatisfactory, from the corner of his eyes, continuously, continuously, slipping down, his whole body trembled, and he gently nodded his head at the girl.
The girl, gave the boy, a deep, deep, deep kiss.
The girl, signaling the boy, dial the phone as soon as possible.
Then, the boy picked up his mobile phone and dialed the call of the boy who sewed his clothes and had not stopped stitching yet.
The boy glanced at the girl, and the girl, to the boy, smiled and nodded her head.
Then, the boy, carefully, took pictures of the "shadow copies left by the ashes" and sent them to the boy to mend his clothes.
'You guys' who are 'reading this book', yes. Once again, "message notification".
These "shadow copies of the ashes printed documents" can be "passed on" to each other among "family members". That's because 'they' are 'my family'.

Moreover, they are ″family″ between ″each other″.
But, ′you guys,′ ′no.′
Please use a little ′brain′ and don′t ′be smart′.
″Circulation between family members″ and ″public use″ of ″all of you″ are two ″completely unrelated″, ″two independent events″.
Don′t tamper with ′family interaction′ into ′academic spoils′ of ′all of you′.
This is a ′boundary′, not a ′discussion′.
Moreover, this is the ′boundary′ of ′eternity′.
If ′you′, among them, ′people′, take these ′shadow copies left by the ashes to print documents′ and ′make them public′, then it is equivalent to ′killing again′ ′all of you′, ′my family′, using ′yong′ ′you′ ′hands′, ′your own hands′.
If ″everyone″ has any other ″questions″ about the above ″notification message″, welcome to ″only inquire″, the author ″myself″, that is, ″me″.
The two of them discussed with each other, the shadow copies left by the ashes printing documents.
The girl, still full of pampering, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, in his hand, holding the shadow copies left by the ashes to print documents, in the room, like a lion, pacing back and forth in the room, steady like a priest on vigil, with eyes like fire, soul like a knife, and an unspoken cry between his steps.
Since the girl met the boy, the boy, as long as he was thinking, he would always pace back and forth in the room, like a lion, his steps were as steady as a priest on a vigil, his eyes were like fire, his soul was like a knife, and there was an unspoken cry between his steps.
The girl got up quietly, made herself a cup of hot mint tea. Back in her seat, with both hands, put the cup of hot mint tea under her nose, and sucked it in a big gulp, big gulp, big mouthful, the aroma from the mint tea.
The girl, although she has obtained the consent of the boy, Ima, and the Ima family, but the girl′s heart still struggled for a long, long, long, long, and finally, silently, took out her mobile phone, she worked hard, stabilized her trembling hands, and muttered words in her mouth, apologizing to each ″shadow copy printed document left by the ashes″, one, one, one, again, again, again, the girl said, ″Ladies and gentlemen of ′my family′, everyone ′shadows left by the ashes′, I know that all of you, each of you, must feel ′very offended′ by me for the act of ′taking pictures′, and I must solemnly apologize to you first. I really, really, really, not intentionally, to offend everyone. I′m really, really, really sorry. However, I really, really, really, very, very, very much, I need to record your ′every piece of information′, one by one, one by one. I want to compare ″these data″ with the ″estimated data″ I made a few days ago, cross-compare, and check to confirm if there are any

other things that may be "missed", or "leaves that are still waiting to be found"? If there are really other 'leaves still waiting to be found', then I will go find those 'leaves' again! Okay?"
The girl opened her Google Translate, she didn't dare to open her eyes, she used, her camera, took pictures of those "shadow copies left by the ashes to print documents", translated into a language that the girl could understand.
The girl's tears were dripping big, big, big, continuously, continuously, continuously, falling from her eyes.
Girl, constantly, constantly, continuously, hard, stop her tears, she works hard, let her copied hands, don't tremble.
The girl, one stroke, one stroke, as if carving a stone tablet, forcefully wrote Google Translate, translating the information for her.
The girl's heart was constantly praying, continuously, continuously, secretly, that day, at three o'clock in the afternoon, the final information was 'all wrong'.
And when the girl finished translating and copying, all the information,
The girl didn't dare at all, touching the paper on the table, she closed her eyes for a long time. She sat up straight, trying to stabilize her emotions, and folded her hands on her knees.
Then, the girl, slowly, opened her eyes, trembled all over, and glanced at the information she had just copied, those words, were really ugly, ugly, almost unreadable.
Then, the girl slowly turned her head and looked at the form she placed on the table on the right, the "form" that she had finalized at three o'clock in the afternoon that day.
The girl began to heat her whole body, and her tears, as if they were instantly bursting water pipes, kept gushing out, continuously, continuously.
Suddenly, the boy, when he heard the girl's movement, his face was instantly shocked, and he looked at the girl intently, as if he turned his head, the girl would disappear in place.
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she said to the boy in a gentle tone, she said, "My Love, I want to trouble you, tell Ima, I'm fine, I'm safe, and I'm very good! I have achieved it, and this afternoon, I promised Ima's promise! You say to Ima, 'I'm super good today!' However, as I said to you and Ima before, no one can fix my 'tiredness'. So, this is my own 'responsibility'."
The girl, with a pampered face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she spoke softly, and with her last bit of strength, she said to the boy, she said, "My love , so for now, could you please have a gentle talk with ima on the phone?"

Tell Her About Everything That Happened Today, Every Little Detail.
The Eighteen Pages of Manuscript carry A Voice That Belongs Only Between You and Ima.
Maybe You Can Take A Closer Look Together—See If There's Anything More I Should Know, or Anything I Can Quietly Help With.
Just Take Your Time.
Look Slowly, Carefully, At Every Detail, At Every Letter On Those Pages.
And Now …
I just need A Little Time to Mend Myself.
I Will Take A Bath. It May Take A While, I Do Not Know How Long, But I Really Need It.
So Just Let Me Be For Now.
Please Do Not Worry About Me.
I Promise.
I Will Come Back To You Safely, Whole, And Alive.」
Boy, after listening to the girl's words, he was instantly shocked, looking at the girl, he was holding the phone in one hand, and he was holding the girl's hand with the other, instantly grabbing the girl's hand, as if he let go, the girl would disappear in place.
Boy, he hadn't spoken yet.
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she said to the boy in a gentle tone, she said, "My love. Why Are You Looking At Me Like That?
Please, Just Breathe And Relax.
I Am Fine—Truly.
I Only Need A Little Time To Mend Myself.
I Love You So Deeply, So Much.
I Promise You, I Will Be Alright.
And No, I Will Not Disappear Just Because I Go Take A Bath For A While.
Please, Have A Gentle Talk With Ima On The Phone,
And Give Me Some Quiet Time To Put Myself Back Together.
I Promise That When I Come Back, I Will Smell So Good, And My Hair Will Carry The Scent Of Shampoo And Shower Gel.
And One More Promise—Right Now I Owe You A KISS, but Later I Will Return It to You, With A Little Bonus, so You Will Not Miss Me While I Am Gone.
So, Will You Give Me A Smile?
Because No Matter What, I Will Always Come Back To You.
ALWAYS.」
The boy, after listening to the girl's words, finally looked at the girl and

smiled.
The girl, also looking at the boy, smiled warmly.
Boy, after listening to the girl's words, finally, looked at the girl and smiled.
The girl, also looking at the boy, smiled warmly.
The girl, alone, slowly walked into the bathroom, she locked the bathroom door, and used a towel to plug all the gaps under the door.
Then, the girl, for herself, put a basin of hot bath water.
The girl, slowly, entered the bathtub, she was alone, as if she had lost her soul, dumbfounded, soaking in the bathtub, she put her head in the water until, she couldn't breathe.
Girl, I don't remember, she was in the bathtub for a long time.
The girl only remembers that when she came back to her senses, the steaming hot water was already icy to the bone.
After the girl took a shower and came out.
The boy, immediately got up quickly from the round log chair in the living room, he strode quickly, strode, stride, ran towards the girl, he gave the girl, tight, deep, deep. A deep hug and a deep, deep, deep kiss.
The boy, even will, the phone he was still on the phone on, once again, threw it away.
The boy, looking down at the girl, his tone was full of distress and reluctance, his eyes were full of tears, the tears in the corners of his eyes had fallen unsatisfactorily, his tone was very trembling, and he said to the girl, he said, "My girl. My Girl. Why Did You Take Such A Long Bath Again?
I Was So Worried About You.
I Tried To Open The Door, But You Had Locked It Again!
I Tried To Call You, But You Did Not Answer Me At All Again!
I Did Not Know What To Do—I Was In A Big Panic Again.
What If Something Bad Had Happened While You Were In There Alone?
What If I Lost You Without Even Knowing Again?
I Thought I Had Almost Lost You Again!
You Have No Idea How Terrified I Was.
I Am Just So Happy To See That You Are Still Standing Here, Safe And Alive.」
The girl, raising her head, with warm eyes and a warm smile, looked at the boy she loved so much, she said softly, but very mischievously to the boy, she said, "My love. I Am Sorry I Took Such A Long Bath.
I Was Just Trying To Put Myself Back Together, And It Took A Little Longer Than I Expected Again.
But See—I Am Still Here.
I Told You, No Matter What, I Will Always Come Back To You.

Hahaha!!!
NOW You Know I Cannot Just ‘Disappear’ That Easily.
I Am Going To Stick With You Until The Earth Goes BOOM!!! 」
The boy, with all his might, tight, hugged the girl, he laughed and cried at the same time, and said to the girl, he said, "You are so fucking crazy... but
Thank God You Are My Crazy Girl. 」
The girl instantly showed a frightened expression, she replied to the boy in a mischievous tone, she said, "Thank GOD, AGAIN?!
Oh-ho-ho-ho, I’d Rather NOT. Honestly, I do NOT even think it’s a Good idea, Seriously!
How about We just thank The Earth Itself instead?
Or Just Kiss Each Other? 」
The girl, after saying that, once again, pressed the boy's whole body on the bed, she began to do a 'check' for the boy again, the girl, muttering something in her mouth, said to the boy, she said, "I do really need to check which part of you is really broken—because you just said "Thank God", such a crazy thing, AGAIN!!
Come, Come, Come!!!
Let Me Check!
There Must be Something WRONG in There!!!
Hey, Do Not Run Away, Come Back—I Need to Give You “A Serious
Check-Up”!!! 」
The boy and the girl, the two of them, finally, fought together at the same time, and the two of them, together at the same time, laughed.
Suddenly, the boy turned his head, speaking softly, but with guilt, and said to the girl, he said, "My Girl, I'm still discussing with Ima, the two of us, the details we just discovered, I want to trouble you, can you carefully put away those 'shadow copies left by the ashes' first? I ordered some food for the two of us, I'm sorry, my girl, the two of us, we're busy today, and we all forgot that your stomach will be hungry! I think food should be available anytime! However, those 'shadow copies of printed documents left by the ashes' need to be carefully put away, otherwise, if the paper is stained with food, it will be bad!"
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she nodded her head at the boy.
Then, the girl, carefully, printed the "shadow copies left by the ashes", one by one, one by one, picked up the paper with both hands, and smoothed the paper with both hands.
Then, the girl, aligned all the papers in a standing position, and then put them

upright into her matte, dark black, hard folder.
The girl, with her hands, tightly held her paper-laden, matte, dark black, hard folder above her heart, she gasped, mouthful, mouthful, breathed deeply, continuously, continuously.
The girl, lowering her head, whispered to the paper, "Dear 'my family members', 'shadows left by the ashes', now, may have to 'wrong you' first, stay in my suitcase first, and I will put you in the 'middle of my clothes'. In this way, it can be avoided, so that 'you' will feel 'bumps' during the journey, and you will not feel the 'low temperature of wind and snow'."
The girl lowered her head and kissed her matte dark black, hard folder.
Then, the girl, carefully, carefully put her matte dark black, hard folder into the middle of her "thickest coat".
The food is here.
The boy was still on the phone, the boy's expression was very heavy, and the girl didn't dare to ask more.
Boy, sitting, second on the left, on a round log chair.
The girl was still sitting, opposite the boy.
Girl, sitting, second on the right, on a round log chair.
In between the two of them, there was a round log chair.
The girl, with straight eyes, looked at her food, as if she had lost her soul.
Until, boy, suddenly called the girl.
The boy, his expression was full of worry, and his tone was even more worried, he asked softly, "My girl. Are You okay? Why do Your eyes look so empty?
Is it that You're not hungry, or maybe too hungry?
Or… You don't like the food?
Tell Me—if You need, I can order something else right away.」
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she faced the boy, she replied to the boy in a gentle tone, she said, "My love. I'm fine. I just Drifted off for a moment.
Don't worry—I always love the food You order for Me.
Well, if You hadn't reminded Me, I would've forgotten how fucking hungry I Am.
Maybe later I'll even steal some of Your food too.
Hahaha! So You'd better protect Your food well before I come to raid it.」
The boy and the girl, the two of them, finally, fought together at the same time, and the two of them, together at the same time, laughed.
Suddenly, God, out of nowhere, came out.
God, sitting, boy and girl, the one in the middle, round log chair, hands on chest, looking at the boy.

God, silent.
The girl, just very impatient, looked up, God.
A quarter of an hour later.
God suddenly got up, walked behind the boy, and once again raised His entire right arm high.
Just when God, he was about to strike the boy in the back of the head.
The girl looked up instantly, her eyes were cold, glaring, God.
The girl just kept it, her eyes were cold, and she glared straight at her, God, she didn't say anything.
God, glanced at the girl.
Then, God, without saying a word, turned left and disappeared into the gray-white smoke that only the girl could see.
After the girl finished washing, she slowly walked to the very huge white bed, at the end of the bed, there was a burgundy curtain, and the edge was a whole circle, complete, with a golden border and tassels, as a decorative bed, on the right side. She slowly lifted the burgundy one with a whole circle on the edge, a complete golden border and tassel, as a decorative curtain.
The girl folded the cloth curtain neatly and put it on it, the huge, log wardrobe, she placed it, at the height above her head.
The boy was still on the phone, the boy's expression was very heavy, and the girl didn't dare to ask more.
The boy's eyes revealed deep guilt, and he looked at the girl tightly.
The girl was just very warm, looking at the boy, she smiled, she spoke softly, but with a very naughty tone, she said to the boy, she said, "My love. Don't worry about Me. Take Your time on the phone with Ima.
I know there must be tons of important things You need to talk about.
And I Am A Super Independent Super Girl!
Why do You always forget that, huh? How Come??
Hehehehehehe—You showered YET?!
Well, I Already DID!!
So I Am going to enjoy The Super Big Bed FIRST!
And I Am totally going to mess up Your Side for No Reason!!!
Yala yala! Go!
Leave Me alone with My Bed and Both Of Our Blankets!!
Yala yala!
You shower YET—
Go, Go, Go!! 」
The boy's face finally showed a very helpless smile.
The boy, looking, was on the bed, 'the boy's side', the girl who was rolling around wildly, he rolled his eyes helplessly.

The girl sat up and stuck out her tongue at the boy.
The boy and the girl, the two of them, looked at each other and laughed together at the same time.
The girl was still wearing it, her body was white, and on her left chest, there was a row of golden robes with small text. Alone on the bed on the right. The quilt was draped over her knees.
The girl's back, leaning against the burgundy cushion at the head of the bed. Both hands, slowly, stroked the silky sheets and quilts. With my eyes closed, it seemed that I was feeling something.
After a long time, the girl, alone, fell asleep groggily.
That night, it was the first time a girl slept so peacefully.
The next day, after the sun rose, the boy and the girl, the two of them, prepared to drive back to the kingdom under the glass dome.
The staff at the counter, very respectfully, took it back, the girl, handed out the card with both hands, the two of them, looked at each other and smiled.
The reception staff at the door parked the boy's and girl's cars at the main entrance of the hotel. And, for them, take the luggage into the car, place it safely, and make sure that there is no luggage, it will shake.
On that one, on a cold and biting winter day, the staff who received it at the door had already adjusted the heating in the car to a very comfortable temperature for them. Then, they expressed their great respect that they felt very honored to be able to serve boys and girls. And bent down and wished the boy and the girl a safe journey back.
The boy drove the car less than 30 meters away and suddenly stopped.
The boy hurriedly told the girl, he said, "My girl! What to do! What to do! What to do! My phone seems to have been forgotten in the room!"
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, and she replied to the boy in a gentle tone, she said, "My love. Don't worry, take a deep breath and calm down! This car is too big, I don't dare to drive it! I'll go back to the room and help you find it!" You drive the car to a safe place and don't block other vehicles coming and going. You can stay in the car and check the pockets of your pants or jacket for me, okay?"
The girl forgot to put on her coat, opened the car door straight, and ran out of the car quickly.
Girl, run to the counter.
The girl, very respectful, informed the staff at the counter, the boy, seemed to have forgotten his phone in the room.
As the girl said, she said that she really felt 'very sorry' and that she had caused everyone trouble.

At this time, in the office behind the counter, a tall Eastern European man walked over. He had broad shoulders, a matte finish, a burgundy four-piece suit, and a collar that was matte black. With a matte black tie, on the right side of the tie, there are two, parallel but penetrating the entire tie, slightly shiny, golden thin threads. On his left chest, there was a matte black name tag, and on it, there was gilded text, which was a language that the girl didn't understand, but that font was the girl's favorite, a handwritten font in Western characters. He said to the girl gently but firmly, he said, "My beloved lady, don't panic, let me accompany you, go back and look for it together."
So, the tall Eastern European man walked in front, leading the girl back to the room. The girl has no sense of direction, she needs to use Google Maps to navigate in the city where she grew up, otherwise, she will not be able to find her way home.
The one, a tall Eastern European man, opened the door, bent down, and stretched out his right hand, which was international, ladies-first etiquette. The girl, flattered, bent down, put her legs together, put her hands on her stomach, and returned the favor to the tall Eastern European man.
So, the girl entered the room first and started searching. The tall Eastern European man stood in front of the table where the snacks were originally placed, and the tall Eastern European man asked the girl, he said, "My dear lady, may I ask if I can touch the things here and help you find them together?"
The girl, with a wry smile and apologetic, replied, the tall Eastern European man, she said, "My dear sir, if you are willing to help me find it together, of course I am, very, very, very grateful, of course you can, touch these things. After all, these things didn't belong to me in the first place. It's yours. I'm just, really, really, really sorry for causing trouble to everyone. I'm also sorry for letting you take advantage of your busy schedule to accompany me to find the boy's mobile phone. Here, it looks extremely luxurious and large. You must be very busy usually, and I'm really, really, really sorry for taking up your time."
The tall Eastern European man just responded to the girl with a smile, saying, "My beloved lady, please, don't feel sorry. I am very honored to serve you. You didn't, it took up my time, this was originally my duty."
The girl, with the tall Eastern European man, the two of them, looked at each other and smiled. The two of them were together at the same time, in the room, trying to find the boy's mobile phone.
Suddenly, the girl's mobile phone vibrated.
The girl's mobile phone has always been in "silent mode", because she is very afraid of the sudden "high-frequency loud sound", so she does not allow

her mobile phone to make any ringtones, watch videos, and she also has to wear headphones.
The girl answered the phone, it was a boy.
On the other end of the phone, there was a boy's guilt and a very self-reproachful voice, he said to the girl, "My girl, I'm so sorry. I just found My phone buried deep inside the left pocket of My black coat, on the left side.
I don't even know how that happened—maybe I was distracted, thinking about something else when I packed.
I'm So Stupid.
The road back to the Glass Dome Country is going to be A Long One.
You can take some Rest on The Way Back.
I parked the car right next to the hotel, so You could see Me easily when You came out.
Take Your time, no rush.
I'm Right Here Waiting For You Anyway.」
So, the girl respectfully expressed her gratitude to the tall Eastern European man, and once again apologized for the trouble she had caused.
The tall Eastern European man replied to the girl with a smile, he said, "My dear lady, please don't worry, please let me escort you."
So, the tall Eastern European man walked in front of the girl and led her all the way back to the hall. He opened the heavy door of the hotel for the girl.
He said to the girl, "I wish you a safe journey."
Girl, after returning to the car, the boy was very guilty, he first gave the girl, a big hug, he said to the girl in a reproachful tone, he said, "My girl, I'm really so sorry. What A Fool I can be! I can't even believe I actually did something this Stupid.
I'm so sorry I made You run back to the room just because of My carelessness.
And You didn't even wear Your jacket—it's snowing outside!!
What if You catch a cold??!!
Oh shit, this is all My Fault!
If You get sick later, I'll be so angry at Myself.
Oh My G… oh no… oh shit!」
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, with a bright smile on her face, she faced the boy, she replied to the boy in a gentle tone, she said, "My love, don't take it so seriously. It was just a piece of cake!
The hotel was right here, and there was even an elevator inside. Not such a big deal.
But Yeeaahhh!!! It was Super Cold Out There, I'm Frozen Already, so Now You Have To Give Me A Very Big Hug And TEN KISSES As The FEE!!

Also, You need to help Warm Me Up.
Otherwise, if I catch a cold, You’ll have to cook Me anything I want—and I’ll just stay in bed, on Your Side of course, waiting for Your service!!
It does sound like a Very Big Thing! But Honestly, if I really do get cold… it actually sounds like A Very Good Thing For Me tho!!! 」
Girl, the voice did not fall.
The boy, with his long body, jumped directly over the armrest in the middle of the car seat, and directly blocked the girl's mouth with his mouth.
The boy secretly stretched out his right hand, he patted it gently, and the girl's head was directly interrupted, and the girl was "planning" the "careful thinking".
So, the boy and the girl, the two of them, set out on the journey back to the kingdom under the glass dome.

🔺Chapter 8_I__第捌章__上

«A Visit From The Bloodline»

The story of all things began in the autumn of that year, the ninth cycle of reincarnation, on that day, the boy and the girl, the two of them, met for the first time on a fishing boat in the Land of the Rising Sun, and she laughed - God, laughing earlier. That page of the book has not yet been made public, but according to the calendar, it is the sunset time after the seventh day in early autumn in the fifth seventh and eighty-third years.

Before the time turned cold, on the eve of the penultimate Sabbath.

The girl, alone, carrying He, on her back, unspoken mission, crossed thousands of miles of sea and sky, and came to the border of exile and charism, in the ancient port city of moist gray and blue, and reunited with the boy for a short time for only seven days.

The girl, without telling anyone, was on her way alone that time, traveling through thirteen time zones, just to see the boy she loved so much.

In the middle of Tvit that year.

The girl, reluctantly, put away all the past. She let go of everything she cherished on the fishing boat in the Land of the Sunrise.

The girl, alone, headed for the shores of the North Sea and embarked on a path of exile without proof of exodus. She had never seen a pillar of clouds or a flame to guide her, but she still made a firm choice to leave all of Egypt behind, just to be close to the boy she loved, the boy who had been prophesied but had not yet awakened.

The girl had no memory of how she spent the seventeen-hour voyage. She only remembered that the moment the plane took off the ground and the wings opened, she cried heartbreakingly.

On that trip, the boy suddenly said to the girl, he said, "Let's go, my girl, I want to take you to a place to see the soil I once grew on. I will take you to see for yourself my 'roots' and my 'source of glory.'"

Before that journey began, it took seven months.

It was the afternoon of another season, the day when the spring snow had melted and the first thunder had not yet descended, the night when the golden light penetrated the seal, history, the moment when we began to breathe again, that day happened to be the moment when the stars changed their paths, the wind was silent, and all the electronic clocks crashed briefly.

That is, after the girl met the boy.

For the first time, the girl met a family member from the boy's bloodline. They are the one in the boy's family, the one who is always reminded, whose name is at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the

path of destiny with those of his same blood.
The two of them arrived at the border of exile and charism, met with the boy and the girl, and the two of them stayed for a week.
The boy, for the two of them, rented an Airbnb at the boy and girl's rental house, at a thirty-degree angle, in front of the right, that house, located on the first floor above the ground level, not high, but with a full three-quarters of the almost complete floor-to-ceiling windows, warm sunlight can shine directly into the living room.
The key to the house was delivered by a white-haired lady to the door of the boy's and girls' rental house.
The girl clearly remembered that the lady was wearing a long-sleeved, ankle-length dress. The dress is an off-white mesh with flickering silver woven. Below the mesh, there is a very special pink, girl, I have never seen that color.
The lady stretched out her hands, and she respectfully handed the key to the boy.
The woman said that she was already hiring someone to do additional cleaning of the whole house, and hoped that the boy would understand.
The woman told the boy that the final check-out time did not need to be in accordance with the standards of ordinary hotels.
The lady simply said that when the house was finished, she put the key on the golden plate at the white bar as soon as she entered the door.
Before leaving, the lady smiled warmly, and she and the girl looked at each other and smiled.
When the boy was in the family, he was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and that he was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with those of his same blood. When the two of them arrived at the border of exile and charism, the room was not yet ready. So, the two of them arrived at the boy's and girl's rental house first and took a short rest.
The boy sat on the sofa, his eyes were warm, his face was full of smiles, he slowly took out a blue euro from his pocket, and gave it to the girl, he smiled and said to the girl, he said, "My girl, can you please take a trip, otherwise, the first time you meet my family, I will immediately leave you alone and get along with them.
The boy sat on the sofa, he was still there, his eyes were warm, his face was full of smiles, he smiled and said to the girl, he said, "My girl, so, can you please take a trip and tell the staff who tidy up the room, we are very grateful to them, we know and understand their intentions, we believe they must be working very hard, cleaning the room, more carefully than ever, and then ask

you, give them this euro, tell them that this is a little of our heart, please don′t rush, Okay?″
After the boy finished speaking, he touched the girl′s head.
The girl smiled, took the blue euro and the key from the boy′s hand, and happily told the boy that she was very willing to be like those cleaning staff to express the boy′s heart.
The girl, holding the blue euro and the key, neatly dressed, walked towards the Airbnb. She opened the door on the ground, which was the entrance and exit shared by the entire building. She gently stepped on the stairs and arrived at the house, which was located on the first floor above the ground level.
In that area below sea level, it is full of light and wind. The windmills are always turning, and the cloud image is a country that moves slowly on the grassland. Those houses that carry historical memories are one floor with only one family.
The girl didn′t open the door directly, she raised her right hand and knocked three times.
One of the girls inside opened the door for the girl, and the girl asked the girl suspiciously, she asked, ″Girl, why don′t you open the door directly?″
The girl replied to the girl with a smile, she said, ″Two girls, I′m really sorry, I′m just worried that I will open the door and come in directly, I′m afraid I will scare you.″
Then, the girl strode away and ran back to continue her work.
There, there were two girls who were busy, and they, like the girls, had not fair skin.
The girl bent down and said to them, ″Two girls, I′m really sorry that I disturbed your work.″
Then, the girl took out the blue banknote, slowly opened it, and laid it out in her hand.
Then, the girl squatted next to a girl who was cleaning under the bathroom sink, she said to her in a warm tone, she said, ″Two girls, we know that you work very hard, this is our ′little bit of thought′, although not a lot, but all of us are very grateful for you for cleaning the room spotlessly.″ 「
The girl was still beside a girl who was cleaning, under the bathroom sink, and her tone was still warm, and she said to her, ″The two girls″ We all know that because of you, in a place where none of us can see, we are working so hard. So, my beloved boy. In his family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with those of his same blood. Only then can we leave behind a beautiful ′accommodation experience′ in ten directions in this place

where exile and divine grace meet."
At first, the girl who was cleaning under the bathroom sink said to the girl in horror, she said, "Girl, it's okay! This is our duty. Moreover, my hands are all dirty now, if you get too close to me, you will stain your hands and your clothes."
The girl smiled and replied to the girl, she said, "Two girls, how can you say that your hands are dirty? If my hands are dirty, I can wash them, and if my clothes are dirty, I can wash them. I just hope that you don't let me get close because of this. This is just our 'little bit of thought', not much. However, I hope that our actions have not offended you. All of us are not in a hurry, so please don't stress."
The two girls looked at each other and smiled, the girl, with her hands, put the blue euro into the girl's hand, and the other girl who was tidying up in the room also ran over, and the three of them, looking at each other, laughed together.
The three girls left each other with their contact information. One of the girls said to the girl, "Girl, we'll do our best to clean it when the house is ready. We'll send you a message."
The three girls waved goodbye to each other.
The girl, smiling on her face, walked slowly and returned, and the boy and her rented house returned.
As soon as the girl entered the door, she leaned down and arranged the shoes scattered on the ground neatly, she hung the coats and scarves scattered on the back of the chair, and she pushed the suitcases to the wall.
The boy and the family, the one who is always reminded that the name is at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with those of his same blood. The three of them sat on the sofa chatting. It was a language that the girl couldn't understand.
The girl used a few words of Hebrew that she knew very well, she was smiling and very happy, and the boy was always reminded that the name was at the top of the genealogy, that he was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with those of his same blood. Say hello, girl, smile and wave to them, she says "Shalom!"
Then the girl began to ask about the boy, and the boy's family, who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with those of his same blood. The girl hopes to help everyone prepare their favorite tea.

After the girl finished preparing for everyone, the three of them each had their favorite tea.
The girl looked and saw that the sofa was already full.
So, the girl didn't think too much, and sat alone, smiling on her face, on a wooden chair next to the dining table.
About two cups of tea, girl, received a message from another girl.
In that time, the boy's family was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with his fellow blood, the house was ready.
The girl informed the boy about this.
So, their group began to get up and put on.
The girl carefully took off the coat and scarf that had just been hung up and handed them to the boy's family, who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with those of his same blood.
The boy took the key to the Airbnb and one of the luggage, and gently asked the girl to help carry a luggage.
The girl didn't think about it, she just grabbed the largest luggage in front of her, and smiled, refusing this largest luggage and being exchanged for smaller luggage by anyone.
Boy, walk at the front, and then in the boy's house, the one who is always reminded, that name is at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent. Then there was the woman with whom he had sworn an oath to walk the path of destiny with those who shared his blood. The girl was carrying a half-big box with herself, bumpy all the way, but smiling, walking at the back.
The girl, gritted her teeth and worked hard, carrying a suitcase that could only accommodate one person to pass, narrow stairs, in the last few steps, in the boy's house, the one was always reminded, the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, he smiled bitterly, looking at the girl's face was already flushed because she was too hard, he suddenly reached out and helped the girl.
The girl was very happy, using a few words of Hebrew that she knew very well, and happily told the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent, expressed her gratitude, she smiled and said, she said "Toda."
In that time, the boy's family was always reminded that the name was at the

top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with his fellow blood, the house was ready.
The girl informed the boy about this.
So, their group began to get up and put on.
The girl carefully took off the coat and scarf that had just been hung up and handed them to the boy's family, who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with those of his same blood.
The boy took the key to the Airbnb and one of the luggage, and gently asked the girl to help carry a luggage.
The girl didn't think about it, she just grabbed the largest luggage in front of her, and smiled, refusing this largest luggage and being exchanged for smaller luggage by anyone.
The boy looked back at the girl, he wanted to reach out and replace her, but she smiled and refused.
The girl, just full of pampering, looked at the boy she loved so much, she said softly, but mischievously to the boy, she said, "My love. No no no! I like the color of this suitcase, so I'm going to carry this one. Yala, yala, go! Leave me alone with the beautiful color of the suitcase. I have lots of words to tell this beautiful suitcase on the way to that Airbnb! Yala, yala, go! 」
The boy looked at the girl with a wry smile, and he rolled his eyes wide at the girl.
The girl looked at the boy, and she stuck out her tongue at the boy.
So, their group set off.
Boy, walk at the front, and then in the boy's house, the one who is always reminded, that name is at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent. Then there was the woman with whom he had sworn an oath to walk the path of destiny with those who shared his blood. The girl was carrying a half-big box with herself, bumpy all the way, but smiling, walking at the back.
The girl, gritted her teeth and worked hard, carrying a suitcase that could only accommodate one person to pass, narrow stairs, in the last few steps, in the boy's house, the one was always reminded, the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, he smiled bitterly, looking at the girl's face was already flushed because she was too hard, he suddenly reached out and helped the girl.
The girl was very happy, using a few words of Hebrew that she knew very well, and happily told the boy's family, the one who was always reminded

that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent, expressed her gratitude, she smiled and said, she said "Toda."
The boy, first gently, knocked on the door three times, and then slowly opened the door, and the group of them slowly stepped into the Airbnb.
Then the boy and his family, the one who was always reminded, that the name was at the top of the genealogy, that he was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with those of his same blood. They began to discuss the furnishings, lighting, and layout of the house. That was a language that girls didn't understand.
The girl just smiled and looked at her beloved family members in front of her. And the two careful girls, carrying their cleaning tools, carefully bypassed them who were talking.
The boy and his family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with his fellow blood, the three of them nodded to the two girls at the same time.
The boy smiled, looked back at the girl, slowly looked at the girl, nodded his head, and allowed her to speak.
The girl was full of pampering, looking at the boy she loved so much, she smiled, slowly looked at the boy, and nodded her head.
Then, the girl stood near the door, stopped them, and bent down again, thanking them, she said, "Two girls, thank you for cleaning this place so cleanly. These have far exceeded our expectations. We know that you must be extra attentive, because all of us can feel that every corner of this room is shining."
The girl, still smiling and speaking softly, said to the two girls, she said, "Two girls, because of you, my beloved boy, in his family, the one who is always reminded, that name is at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with those of his same blood. Only those family members I love so much can leave a wonderful accommodation experience in this place where exile and divine charism meet. I wish you a safe journey back."
The three of them looked at each other at the same time and laughed together. The three of them began to walk back and forth in the house, studying the furnishings in the house.
As soon as you enter the room, there is a two-thirds, semi-open marble pure

white square bar, and to the left of the bar entrance is the bathroom.
At the entrance of the counter, on the right side, there is a pot of flowers, on the right side of the flowers, there is a coffee machine, and on the right side of the coffee machine, there is a golden plate neatly arranged with various tea bags.
The inside of the counter is a white kitchen tabletop. Right in front of the entrance, there is a classic European-style stove.
In the center of the stove is the largest fire, the lower left and lower right, a little smaller, the upper right one, and a little smaller, and the lower left is the smallest stove. The configuration of this stove is exactly the same as that of the rented house for boys and girls.
The drawer under the kitchen table is neatly arranged with all kinds of kitchen utensils. and a lot of silver tableware, and in the cabinet below, there are many, many kinds of silver kitchenware.
On the right side of the entrance, there is a whole side, three-quarters of the floor-to-ceiling windows, which can shine directly into the living room.
The color of the sofa is a dull color between ochre and dry blood, and that color is a tired dark brown that seems to have been repeatedly bitten by time.
In front of the sofa, there is a classic European-style log box, which looks like it has carried a lot of history, but it can still be opened intact to store items inside.
On the wall to the left of the sofa, there was a huge, borderless black clock, no numbers, only matte black thick lines, as scales, the hands were also matte black, and they were just like this in that unnamed time.
The bathroom on the left side of the bar is the color of the setting sun, first with a white sink, then a white bathtub, and silver toiletries.
On the left side of the bathroom, there is an independent white porcelain contemplation seat, which is independent in its own small space.
To the left of the white porcelain contemplative chair is the largest bedroom, and the window of that bedroom echoes the curtains in the living room.
The house, located on the first floor above the ground level, is not high, but it is enough to overlook the green scenery that belongs only to that area.
To the left of the largest bedroom, at a 90-degree angle, there is also a second bedroom, which is slightly smaller.
However, two bedrooms with standard-sized double beds of exactly the same size at the same time.
On the two beds, there were four pillows and the same pure white bedding, and on those beddings, there was a faint reflection of sunlight.
The girl put her hands behind her back the whole time, and she held her hand with her own hands.

The girl, working hard, uses her eyes, with the least steps, and the least touch, to record everything in her heart.
Girl, I don′t know why, she only knows, God, tell her to record.
The girl also knew that this house was chosen by the boy very carefully and rented to the boy′s home, and he was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and that he was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with his fellow blood people, the two of them shared it.
Girls don′t like it very much, touching other people′s things or discussing other people′s things without their consent.
When the boy was in the family, he was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and that he was the first to learn to be silent. With the woman he had sworn to walk the path of destiny with his blood, it was already evening after placing his luggage.
So, the group of them, at the same time, walked slowly and returned to the rental house of the boy and the girl.
The girl was still walking at the end, and she gently closed the door of the room.
Suddenly, in the boy′s house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the person who was the first to learn to be silent took out the ingredients they carried, and suddenly, he began to cook dinner for everyone.
At first, the girl was very panicked.
In the girl′s perception, ″the visitor is a guest″, if you don′t take good care of the guests, it is a very rude thing.
The year the girl was a ″snake″, the boy happened to be in high school. Both of them are ′snakes′.
Girls, I have always wanted to hang a clock on the wall.
Because ″time″ is very important to girls.
The boy, with a pampered face, smiled and promised the girl.
However, the boy and the girl, together they searched for a long time, but they could not find any clock that both of them liked.
So, a few months later, the girl finally lost her patience with ″looking for the clock″.
The girl, with a doting face and a firm tone, said to the boy very mischievously, she said, ″My Love, I′m completely out of patience looking for a clock for the wall. The ones I like, You don't. The ones You like, I don't. So! I have a brilliant idea—let's just give up wasting time looking for that stupid clock.
From now on, whenever You need to know The Time but You're busy, as

always, of course, You'll have to ask Me. I'll check My phone and tell You what time it is.
And here's the fun part: if You're busy and I still haven't gotten My kiss from You YET, then You'll never know what time it is! How's that for an idea? Hahahaha—Smart Me!! 」
The boy's face was finally revealed, very helpless, but with a smiling expression.
The boy and the girl finally fought together at the same time, and they laughed together at the same time.
Please help me continue the analysis
However, in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent was cooking dinner for everyone.
This incident made the girl who was usually accustomed to taking care of the housework, in an instant, fall into an unprecedented panic, her face turned red, and she had nowhere to put her hands and feet.
Until the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent saw the girl's helplessness, and he slowly put down the kitchenware in his hand. And slowly stretched out his right hand and patted the girl's head, he tidied up the hair hanging on the girl's face because of panic.
He worked very hard like coaxing a child, using the limited 'international language' he and the girl shared to communicate with the girl.
On his face, there was a very, very, very gentle smile.
Girl, I've never seen a smile like that.
He looked at the girl like a child, and said to the girl in a gentle tone, he said, "Girl, go and sit down. I am very grateful to you for taking care of the boy on weekdays. I brought many special spices from the Promised Land, as well as different fish. You go and sit down first and drink some hot tea. I really hope that you can taste my "craftsmanship". Then, you can evaluate it for me and give me some advice. Okay?"
Girl, I don't know what it is, but it is a girl, she has never felt it before, she only knows that in an instant, she seems to be covered by some energy, it is a 'lid-like' energy, she is trapped, but inside, it is very, very, very soft.
The girl's heart was suddenly moved by something she had never seen before, and her face instantly turned red.
The boy was always reminded at the dinner table and in his home, that his name was at the top of the genealogy, that he was the first to learn to be silent, and the woman he had sworn to walk the path of fate with his fellow blood people, chatting happily in a language that the girl did not understand.

The boy, with a pampered face, looked at the girl and motioned for the girl not to worry, and joined the table seat together.
The girl, just dumbfounded, sat on a wooden chair at the dining table, thinking about how to name this energy that suddenly appeared, like a lid.
The boy sits to the left of the girl, and in the boy's house, the one who is always reminded that the name is at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the woman who he had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood sat opposite the girl.
It was a rectangular, all-log-spliced dining table, like building blocks, that could be disassembled and reassembled, and it was made up of many wooden strips of logs of different colors and sizes.
The dining table was made by a woman who rented the house to the boy.
The lady who rented the house to the boy, she came from a land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, and the clouds were like memories, slowly moving on the grassland.
The lady who rented the house to the boy, she was as tall as the girl, she had beautiful blonde hair, sky blue eyes, and white teeth.
Until, in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the family tree, the one who was the first to learn to be silent, he gently placed a plate of food in front of the girl, and he sat opposite the boy.
In the boy's house, the one who was always reminded, the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, he called softly, the girl who was still in a daze, he smiled, pointed to the food on the girl's plate, and said, "Girl, look! Don't eat it first, help me take a look first, what do you think, this plate of fish, the color of my cooking, how is it?"
The girl, blushing again, lowered her head, took a big mouthful, took a big mouthful, took a big mouthful, smelled the smell of the plate, and seriously rotated the plate 360 degrees, confirming herself, seeing clearly, every angle.
The girl, with tears in her eyes but with a smile on her face, replied to the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent, she said, "Outside the gate of glory, the brother who watches silently. I've never seen fish like this covered in orange sauce! Moreover, this plate of fish smells very, very, very delicious!"
Then, in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent smiled warmly, he said to the girl, "Girl, take a bite and take a look, and then, evaluate it for me and give me some advice. Okay?"
The girl, very panicked, looked around, her face turned even redder, she was

at a loss, answering the boy's house, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the first to learn to be silent, she said, "Outside the gate of glory, the brother who watches silently. It's not that I don't want to, but because everyone hasn't started eating yet, how can I be the "first" to start eating? If you do this, it's really out of line!"
The boy looked at the girl with a doting face, and he was about to lean into the girl's ear and secretly whisper to the girl.
However, in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent was still smiling warmly, he looked at the girl, and at the same time, stretched out his right hand, snapped two fingers, signaling the boy that he could not give any hints to the girl.
And in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the woman he had sworn to walk the path of fate with his fellow blood people, sat opposite the girl. She just leaned on the back of the chair, her right hand supported the back of her head, her eyes were warm the whole time, she kept smiling, looking at the girl.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent, said to the girl in a joking and provocative manner, he said, "Girl, don't worry! Take a bite first and see if my cooking skills are the most powerful you have ever encountered!" Then, he turned to the girl and blinked, his right eye.
Once again, the girl looked around at everyone, and her face turned even redder.
The girl, very nervous, slowly, picked up her fork and took a bite, she closed her eyes and carefully felt all the details from the tip of her tongue.
After a while, the girl opened her eyes, her eyes were full of tears, very happy, and answered the boy's family, the one who was always reminded, that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, she said, "Outside the gate of glory, the brother who watches silently. I swear, this is the best food I've ever eaten!"
The boy's family was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent smiled, he said to the girl in a gentle tone, he said, "Girl, then, during this period of time, would you like to lend me the kitchen and let me show it?" The girl was happy and nodded repeatedly.
Then, in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be

silent signaled everyone and started eating.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the person who was the first to learn to be silent, the woman who had sworn an oath to walk the path of fate with his blood also smiled.
Boy, laughed too.
During the meal.
The boy suddenly put a large piece of fish, secretly, on the girl's plate, the girl glanced at the boy, she was very puzzled, because she had the same food on her own plate.
The boy looked at the girl with a doting face, but with a very childish coquettishness, he twisted around, like a child acting coquettishly, he said to the girl, he said, "My girl, can you please remove the fish bones? Please, I'll kiss you ten times! When I was very young, I was stuck in my throat because of a large fishbone, when Aba and Ima took me to the hospital, the doctor said that my entire esophagus was bleeding badly! Since then, Ima has been thinking that I am too careless, you know, I have ADHD, just like you, I have always wanted to chat with everyone, but I forgot to pick out the fish bones. Since that incident, Ima has always made special fish balls for me. So, I'm really not good at picking fish bones."
The boy used his whole head to twist around in the girl's arms, just like a coquettish child.
The girl looked at the boy she loved so much with a doting face, she rolled her eyes helplessly, she said to the boy in a gentle tone, she said, "My Love. Alright! Alright! Alright! You're not a bug, you've been writhing around, I really admire you!" Yala, yala, go back and sit down. I'll help you pick out the fish bones! But you have to kiss me ten times later!" You can't default!"
The boy smiled happily, he looked at the girl and nodded his head.
The girl began to carefully remove the small fish bones, and gently put them back on the boy's plate in batches.
The girl began to carefully remove the small fish bones, and gently put them back on the boy's plate in batches.
Until, the girl put the third piece of fish meat, remove the bones, and gently put it back on the boy's plate.
Suddenly, in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, clasped his hands on his chest, his eyes were helpless, looking at the boy, and then at the girl, he was full of helplessness, and said to the girl, he said, "Girl, you have been pampering the boy like this, you will have a hard time! Look! Look! See for yourself! The boys are spoiled by you!"

The girl, with a warm smile on her face, her eyes were warm but firm, looking at the boy′s home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the girl replied to him, she said, ″Outside the gate of glory, the brother who watches silently. Please don′t worry, I′m actually very happy and like it very much, the boy is acting coquettishly with me like this. I came from a fishing boat in the Land of the Rising Sun. Therefore, it is very easy for me to remove fish bones, but your family is rare to get together, and I still understand my own boy. He will definitely be stabbed by a fish bone because he is too excited to speak! I finally stopped practicing medicine, and it would be too troublesome to wait for the boy to get my whole set of surgical instruments out of the cabinet because the boy was stuck in a fish bone!″
The boy looked at the girl and smiled like a child who had just gotten a candy.
In the boy′s family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, smiled warmly, and said to the girl, he said, ″Girl! This is what you said yourself! You spoil the boy like this! Our family will not accept your ″return application″! You are responsible for what you spoil yourself!″
The girl smiled and nodded repeatedly.
The girl was suddenly covered by that ″lid-like″ energy again.
The girl squinted her eyes, looking at the matty white energy, and then, while no one was paying attention, she stretched out her right index finger and secretly poked it, it was a soft and elastic like jelly, but slightly hard to the touch.
In her heart, the girl discussed with herself, ″Should this energy be named ″jelly″ or ″konjac″.″
The boy, on the other hand, looked at the girl with a smile on his face, while slowly eating the fish meat that the girls had removed the bones for him.
The food of that week was the most delicious food the girl had ever eaten in her life.
After finishing the meal.
When the girl turned around and took the dishes to wash. In the boy′s house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent said to the boy, ″Boy, you will chat with us later! You go and help the girl clean up the tableware first!″
The boy was getting up.
The girl turned around and pressed the boy back to the chair.
The boy hadn′t spoken yet.

The girl smiled warmly, her eyes were warm but firm, looking at the boy's home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the girl replied to him, she said, "Outside the door of glory, the brother who watches silently. Please don't worry. Let the boy sit on the chair and chat with you honestly! Once, when my boy was helping me clean up the dishes, he was busy with an important phone call at work, and he didn't even look at it, broke the plate, and cut his hand. I also have to help his wounds clean and disinfect every day, and change dressings! Your family is rare to get together, and I still know this boy of my own. If he cuts his hand again, then I still have to dig out my whole set of surgical instruments from the cabinet, which will be too troublesome!"

The girl took a bottle of beer from the refrigerator, opened the beer directly with her right hand, and gently placed it on the table in front of the boy, and her left hand pressed on the boy's right shoulder.

The first person to learn to be silent put his hands on his chest again, rolled his eyes, looked at the boy, and then looked at the girl, he was full of helplessness, and said to the girl, he said, "Girl, you have been pampering the boy like this, you will have a hard time! Look! Look! See for yourself! You're here again! The boys are spoiled by you!"

In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent smiled helplessly, and he said to the girl, he said, "Girl! I want to remind you again! This is what you said yourself! You spoil the boy like this! Our family will not accept your "return application"! You are responsible for what you spoil yourself!"

The girl smiled and nodded repeatedly.

The girl turned around and began to wash the dishes, and once again, she was suddenly covered by the energy that she didn't know how to name, like a lid. The corners of her mouth smiled uncontrollably. A warm current surged in her heart.

After dinner.

Boy, with his family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of fate with his fellow blood. The three of them, together at the same time, sat on the sofa and chatted.

The girl prepared their favorite drink for everyone.

Then the girl looked around, the sofa was full, so she was alone, holding a glass of Coke filled with ice, smiling, and continued to sit on the wooden

chair next to the dining table, looking at the beautiful picture of the boy she loved chatting with her family.
The chairs surrounding the dining table are wooden frames, and the seats are arranged with hemp rope.
Suddenly, in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, he was smiling and asked the girl, he asked, "Girl, do you have 'ginger tea'?"
The girl, with a serious face in an instant, put down the cola in her arms, she straightened up, she replied to the boy's house, the one who was always reminded, that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, she said, "Outside the gate of glory, the brother who watches silently. I have ginger tea. Excuse me, do you have a cold? If so, please tell me as much as possible about your symptoms and any physical abnormalities. In my culture, different symptoms, the way 'ginger slices' are handled is different."
In the boy's house, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he smiled and replied to the girl, he said, "Girl, don't worry, I don't have a cold. However, I brought a very, very, very delicious "ginger tea" from the "Promised Land"! I want to compete with you to see who is better at buying things!"
So, while waiting for the hot water to boil, the two of them, side by side, stood in the kitchen at the same time, holding their respective cups containing their own ginger tea.
The girl lost.
The girl stood up straight, tidied up her hair, she turned to face the boy's house, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, the girl said, "Ah! Damn it, I actually lost! However, if you are willing to gamble and lose, come on! Outside the Glory Gate, the brother who watches silently. Please flick my forehead as we agreed!"
The girl, with her right hand, wiped her forehead very hard, and then, facing the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent showed her forehead.
And in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, he just stretched out his right hand, gently, on the girl's forehead, poked it, he smiled warmly, in a gentle tone, said to the girl, he said, "Girl, this box of 'ginger tea' is for you! You drink it yourself, so you don't have to give it to the boys!"

The girl, with a smile on her face, took the sudden "gift" with both hands, she was so happy that she almost jumped up, she held the box of "ginger tea" tightly in her arms with both hands, she secretly took it to the room, snickering on her face, and hid the "gift" deep in her closet.
It's bedtime.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his blood people.
The two of them were about to return, at the boy's and girl's rental house, at a thirty-degree angle, in front of the right, the house, located on the first floor above the ground level, not high, but with a full three-quarters, almost complete floor-to-ceiling windows, the sunlight could shine directly into the living room, the boy specially rented the Airbnb for the two of them.
The two of them forgot to bring bath towels, and the Airbnb that the boy rented for them didn't provide either.
So, the girl took out two of her favorite bath towels, she folded them neatly and gently put them in a cloth shopping bag, which she liked the most but rarely used.
The girl, smiling, with her hands, handed the shopping bag containing two bath towels to the boy's home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood to let them take it back and use it.
On the morning of the second day, the streets were not yet crowded, light and silence went hand in hand, the doors of the temple were just opened, and the morning prayer had just ended, and God was still standing behind the door.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his blood people. The two of them had already rang the doorbell of the boy and girl's rental house.
The boy, with a smile on his face, opened the door for the two of them.
The girl was busy in the kitchen, preparing breakfast for everyone.
Girl, not very good at cooking.
The girl prepared salad, bread, and eggs cooked in different ways every morning, with cheese on the side.
The girl, her face flushed, said to everyone with guilt and self-blame, she said, "Glory family members from the boy's bloodline, I'm sorry, my cooking skills are not very good, and I don't know what kind of rules your diet has.

So, if my production process is incorrect, or if there is anything you need to pay attention to, please let me know directly, and I will improve it immediately."
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent, he replied to the girl with a smile on his face, he said, "Girl, you said you are not good at cooking, but this plate of omelette looks very delicious. You sit down and have a meal with us."
Girl, very happy.
After breakfast.
The girl, with a sad face, told everyone, he said, "I am very sorry for the glorious family members from the boy's bloodline, I haven't had time to take care of myself yet, can you give me some time?"
The boy, with his family, was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman with whom he had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood people, the three of them, at the same time, sat on the sofa and nodded with a smile.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, he replied to the girl with a smile on his face, he said, "Girl, take your time, we are not in a hurry."
Ever since the girl can remember, she has always liked to work only "after the sun goes down".
During the girl's medical practice, she always only worked the "big night shift".
The girl doesn't know why, she is always listless "during the day", no matter how long she sleeps.
However, when night falls, she will be full of energy and her thoughts will be very clear.
The boy's routine is the opposite of that of the girl.
The boy's schedule always follows the rhythm of sunrise and sunset.
Boys and girls often argue about this.
The boy was strict many times, demanding that the girl must change this 'bad habit'.
The boy believes that the girl's "day and night" routine will cause harm to the girl's health, and if the girl loses her health because of this, the boy will be very heartbroken.
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, she promised the boy that she would try it.

The girl worked hard, she got up early, she could do it.
However, at night, she still couldn't sleep.
Therefore, since the girl began to force herself to change her routine, she was like a snake that had finally broken free from its old shell, lightly welcoming the direction of the wind.
The boy said, looking at the girl who was getting thinner day by day.
The boy grabbed the girl, he held her tightly in his arms, his tone was helpless, and with distress, he said to the girl, "My girl. I do prefer slender girls. However, I look at the speed at which you lose weight, and it seems that you are more likely to "get sick" than your "day and night" routine! Therefore, you don't need to force yourself to 'change your routine'. Anyway, you are so noisy and talkative, I got up early in the morning and started to hear you talking all the time, it was so noisy! I beg you, you should go back and be your 'nocturnal creature', so that I can have a 'quiet morning' every day and enjoy my coffee all to myself! Yala, Yala! You go to sleep!"
Girl, after cleaning up the dishes.
Girl, start putting on makeup.
When the girl was applying her false eyelashes, the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the woman who had made an oath to walk the path of fate with his fellow blood, she suddenly ran to the girl, she sat on the chair to the right of the girl, she said to the girl, she said, "Girl, I want to ask you to teach me, how did you put on this 'false eyelashe'? It looks very natural and beautiful, I like it very much!"
The girl happily explained to the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of fate with his blood people.
Girl, demonstrating with her own body.
The girl suddenly got up, strode back to the room, took out a box of 'brand new false eyelashes', she was very happy, used her hands, and handed the box of 'brand new false eyelashes' to the boy's home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the woman who had sworn an oath to walk the path of fate with those who were of the same blood as him.
The girl, smiling all over her face, said to the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the woman with whom he had sworn an oath to walk the path of destiny with his blood said, she said, "The glorious family from the boy's bloodline, if you like it, this box of 'brand new false

eyelashes', I hope you can accept it. If it's not enough, I still have a lot!"
So, the two of them, talking and laughing, were very happy, and at the same time, they were studying the girl's cosmetics together.
Just when the girl was using her mobile phone, checking the manuscript, to "this page" and "this line".
Girl, usually use a white iPhone 12 Pro Max, the phone case is "CASETiCFY" with MegSafe function, the black border, the pattern on the back of the phone case is a "100 dollars" pattern, this phone case, is the "Notes" built into the mobile phone before the girl met the boy, to write "this book".
For nothing else, it's simply that the girl finds it 'convenient'.
The girl, alone, with her ears on both sides, wearing her AirPods Pro, she turned on the headphones to the loudest sound, it was her habit, she played it again and again, again and again, she put it on the last page of the book, the song she wanted to give to the boy.
The song is called "I Hope You Are Okay—Song by Chris Yu, 2006"
MV URL: https://youtu.be/MvNPzCy0GR8?si=l0OIk_9aL__fidxK —
Yes. The lyrics of this song appear on the final page of this book.
They are not provided here.
The girl, alone, sits on a fishing boat in the land of the sunrise.
The girl hadn't slept for the "third day", and she was frantically sorting out the manuscript of "this book" day and night.
The girl's cats all gathered around the girl.
The girl, her eyes are empty, she is not sure, she is not sure, she is not sure, whether she drinks water, she doesn't care at all, she only knows that she is still 'alive', she can still 'write'.
Just a moment before sunrise.
God, here comes.
He said nothing.
The girl is sorting out the "line" of "this chapter".
The girl is using it, she doesn't usually use much, her MacBook Air, 13-inch, 2020, M1, Rose Gold, her computer wallpaper, is the only "family portrait".
The girl is about to copy and paste the "Notes" file into "Word".
God, go directly to the left side of the girl.
God, stretched out His right hand, and directly deleted the girl's "Chapter 8-I", the entire manuscript of the chapter.
The girl's "mobile phone" and "computer", her two screens, flashed frantically at the same time, and all the keyboard functions and the built-in functions of the App were all at the same time, and something abnormal happened.

The girl′s ″mobile phone″ and ″computer″, as well as the login password, are the ″birthdays″ of the boy she loves so much, and she has never changed her password since the first day she met the boy.
Boys have always known that the girl′s ″mobile phone″ and ″computer″ ″login password″, boys sometimes use the girl′s computer, and the girl doesn′t care at all because there is ″no secret″ between them.
This time, it′s already the ″third time″.
The girl didn′t look up.
The girl, still with empty eyes, slowly got up from the bed.
The girl, slowly, walked to one of her ′litter boxes′, which was a ′dark gray′, she slowly leaned down, she stretched out her right hand, and slowly reached into the deepest part of her litter box.
The size of the litter box is Long 48 x83 x36 cm, with a side-opening style.
The litter box, placed three steps away from the girl′s bed, on the left, is a white window, the window is about a little more than a third of the wall, the window is divided into three unequal sizes, the windows on both sides are square, and you can use the slide to open to the middle. In the middle, there is a rectangular transparent window with pure white walls.
The curtains of the windows have two layers, the inner layer is white, semi-transparent curtains, and the outer curtains are blue-green ″blackout curtains″, the curtains can be opened to both sides with slides, during the day, the sunlight can penetrate directly into the room, and at night, it can block the light of the outside sign.
Then, the girl slowly pulled out her right hand from the litter box, and in her hand, she was holding a blood-red ″ADATA UV150/32GB USB hard drive″ that was ″completely sealed″ in a sealed bag.
The girl walked back to her bed expressionlessly, slowly, she opened the ″USB hard drive″, she expressionlessly opened the complete ″Chapter 8-Part I″ from the hard drive she was reading.
The girl was expressionless, directly copying and pasting the chapters she needed to her computer ″Word″, and then she continued to look at the manuscripts expressionlessly.
Then the boy drove the car, with all the people, and together they set off for the city′s largest and most beautiful garden. It was the season when tulips were at their most beautiful.
In the boy′s house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent sat in the passenger seat.
Girl, sit behind the boy.
In the boy′s house, the one who was always reminded that the name was at

the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the woman who had sworn an oath to walk the path of fate with his fellow blood sat to the right of the girl.

On the journey, the three of them chatted in a language that the girl didn't understand.

Although the girl didn't understand, she felt very happy.

In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he would always look back and smile from time to time, look at the girl, and at the girl, blink his right eye, the girl, just feel confused, but she didn't ask more, she just responded with a smile on her face.

The four of them arrived, the garden so beautiful that no words could describe it.

The four of them, all of them, were visiting the famous beautiful garden for the first time.

The four of them, together at the same time, were happily strolling around the garden.

When taking pictures, the girl will always subconsciously walk away and avoid the camera, which she doesn't like, and destroys the scenery in other people's photos.

Ever since the girl had memories, she has always subconsciously dodged various shots.

The girl, alone, walked a little farther away, she leaned down and knelt on the ground, she held a purple tulip in her hands, she had never seen it before, she gently leaned her nose against the petals, and took a deep breath.

It was a faint sweet fragrance.

The girl's hands were still gent, holding the purple tulip, the girl smiled, looking at the blooming purple tulip, she said, "Beautiful flower, are you in a good mood today? It has such a sweet and fragrant smell! Then can I call you 'Purple Sweetie'?"

Then the girl smiled and kissed the blooming purple tulip gently.

When the girl came back to her senses and was about to get up, she suddenly saw the boy, at some point, holding a huge camera at her.

The girl fell to the ground in fright. hurriedly, she covered her face with her hands and her long hair.

He hugged the girl tightly in his arms, he was smiling and speaking very gently, and said to the girl, "My Girl, although I don't know why, you just saw it, I was pointing the camera at you, but you fell to the ground in fright, and fled in a hurry. I don't know if I've offended you? However, I just want to record your beautiful figure at the moment! I saw your hands, holding the

purple tulip, and kissed it. I think this picture is really, really, really beautiful. If I make you feel uncomfortable, I sincerely apologize to you, don't be angry, okay?"
The girl, raising her head, her eyes warm, smiling warmly, looked at the boy she loved so much, she said softly, but very mischievously to the boy, she said, "My love. It was so bad of You to suddenly realize I was secretly dating A Purple Tulip. We had just shared a sweet kiss, and of course a lovely talk too.
But then—You saw it!
Hehehe… now You know too much.
I guess I'll have to bite You, so You'll keep the secret! 」
The boy and the girl finally fought together at the same time, and they laughed together at the same time.
Then, the four of them, together at the same time, came to the visitor's restaurant in the beautiful garden. Take a break.
The four of us enjoyed coffee and some delicious cookies.
The four of them, after a short break.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the woman with whom he had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood, and the boy and the girl, the two groups of them, separated, in that huge garden, enjoying the beautiful scenery from the gifts of the earth.
The boy started to have some arguments with the girl.
Since the boy and the girl met, they have always argued.
Boys and girls, the more noisy they became, the more intense they became.
At the same time, it began to rain gradually.
Since the boy and the girl met, they have always quarreled a lot.
The girl told the boy that she was working for, God.
However, the girl couldn't decide when God, when to "connect" with her, or "distribute tasks," or just "talk nonsense."
The girl told the boy that she was just a 'part-time worker'.
God is the girl's 'boss'.
The girl has no way or right to control her 'boss'.
However, boys always feel that girls cannot be '100%' in their feelings.
Because girls have '20 percent' and are occupied by God.
Therefore, the boy felt that he was '100%', with all his heart, and loved the girl deeply.
The girl, just very helpless, repeatedly explained to the boy that the girl's tears began to fall uncontrollably, big, continuously, continuously, continuously, falling from her eyes, she said, "My Love. If I could, why

wouldn't I want to give you my '100 percent', or even more. However, the "boss" is the "boss"! I am a 'part-time worker'! Besides, that ancient madman refused to give me 'Freedom' even if he lived or died. Do you think I don't want to pull out the head of that ancient madman? That ancient madman occupies 20% of my soul, 20% of my time, and 20% of my attention. Otherwise, what can you do with me? I never 'voluntarily' wanted to 'work' for that ancient madman!"
However, boys and girls still often quarrel over this matter.
The boy, once asked the girl, he asked the girl to stop working, God.
Therefore, girls can, 100%, love boys.
And the girl, always pale with a pale face and a faint despair in her tone, she replied to the boy, she said, "My love. If the 'resignation' thing was so easy to obtain, I would have resigned thousands of years ago. Do you think I 'voluntarily' 'worked' for that ancient madman? From beginning to end, I was 'forced', and I had no right to 'choose'! Besides, that ancient madman is not so easy to let people go."
At that moment, the girl said something very heavy to the boy.
The girl felt the shattering from her soul.
So, the girl was alone, with her bag, and walked back in strides, strides, strides, and strides back, where the car was parked, it was a green turf.
However, the girl did not have the keys to the car, she was alone, sitting on the turf, using the huge tires of the car as a backrest.
The girl's hands hold her knees and place the bag on the turf on the left side.
The girl didn't speak, she just kept crying, all the time, all the time.
As the girl cried more and more heartbroken, the rain in the sky began to gradually get bigger.
The girl didn't dodge, she just raised her head and looked viciously, the sudden dark cloud, she looked viciously, the way the rain fell.
I don't know how long it took.
Boy, angry, returned, to the place where he parked.
Out of the corner of the boy's eyes, with tears, he didn't look at the girl, he just opened the car door, sat straight back, his driver's seat, and brought the door up.
After a while.
The girl wiped away her tears, got up slowly, and gently opened the door of the boy's back seat. However, the doors are locked.
The girl didn't speak, she just raised her head and looked at the sky viciously again, and then, she turned around and went to the bathroom.
When the girl returned to the car again.
The girl tried again, opening the door of the boy's back seat, and this time the

door was open.
The girl didn't speak, just slowly sat down in her seat, and then gently closed the door.
The boy, still with tears in his eyes, looked back at the girl.
The girl didn't speak, she just looked up at the sky viciously with tears in her eyes.
The two of them were silent like this, enough to make the coffee change from hot to cold, and then from bitter to astringent, enough time for the lights of all the shops on a street to turn on and off.
Until, in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the woman who was the first to learn to be silent took the place where the car was parked, the woman he had sworn an oath to walk the path of fate with his blood people, and the two of them also returned to the place where the car was parked.
However, the two of them did not walk back directly, the two of them were in their original positions.
The two of them did not walk to the boy's driver's seat.
Suddenly, in the boy's house, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he opened the door of the girl's seat, he smiled very warmly, very, very, very warm, his right hand was behind him, the woman he had sworn to walk the path of fate with his fellow blood people, she stood behind him.
The girl hadn't reacted yet.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he suddenly smiled all over his face, like coaxing a child, and said to the girl, he said, "Dengdeng! Girl, this is a 'gift' for you!" In his hands were six tulips, tulips bought in souvenir stores, three red, three yellow, and the outside of those flowers was the packaging of a real bouquet, a piece of paper with a white background but colorful multi-colored dots. The paper was tight, tying the bouquets firmly.
The girl finally burst into tears, she stretched out her hands and gently took the warm 'gift', and held it tightly in her arms.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he smiled and looked at the girl's smile, and the woman he had sworn an oath to walk the path of fate with his blood also smiled.
Suddenly, in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, the woman who walked the path of fate with his fellow blood people, behind the

two of them, a very huge and very clear 'rainbow' appeared, and the sky began to gradually clear up.
Then, in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he gently closed the car door for the girl, and then he and the woman he had sworn to walk the path of fate with his blood people, the two of them slowly returned to their seats in the car.
The person who was the first to learn to be silent began to use the index finger of his right hand, constantly pointing at the boy, and began to admonish the boy.
The boy's expression was aggrieved, but he didn't speak.
After the girl wiped away her tears, her face was full of guilt, and she softly told the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent said, she said, "Outside the Gate of Glory, brother who watches silently, I want to thank you first, these tulip flowers that will never wither, I really like them very much! Then, I also want to thank you, thank you, and speak up for me. Although you just admonished the boy in a language I don't understand, I can hear the tone and the power of the language itself."
The girl was still full of guilt, and whispered softly to the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent said, she said, "Outside the Gate of Glory, the brother who watches silently, but you misunderstood the boy, just now in the garden, the two of us did have a serious dispute. However, I said something very heavy to the boy first. And then I couldn't bear the weight of those words I said. That's why I left the boy behind and ran away alone. In fact, I saw the boy behind me, trying to catch up with me. However, at that time, I could no longer bear more. So, I quickened my pace. I'm really sorry for causing conflicts within your family."
The boy still had tears in his eyes and looked back at the girl he loved so much.
The boy and the girl finally looked at each other and smiled.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he looked back at the girl, he smiled warmly, he said to the girl, he said, "Girl, look! Look! See for yourself! You're here again! The boys are spoiled by you!"
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, smiled warmly, and said to the girl, he said, "Girl! I still have to tell you again! This

is what you said yourself! You spoil the boy like this! Our family will not accept your "return application"! You are responsible for what you spoil yourself!"
The girl was suddenly covered by that "lid-like" energy again.
The girl hugged the six tulips in her arms tightly, which would never wither, she smelled them gently, and they were even sweeter than the purple tulips just now.
On the way back, the three of them were chatting.
The girl, holding the bouquet of tulips that will never wither tightly, took turns placing them above her heart, pressing them tightly with her hands, and then, in her heart, she named each flower.
That bouquet of tulips that will never wither is the most beautiful and precious gift a girl has received in her life.
In the evening, the four of them returned to the place where the boy and girl rented a house at the same time.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent was still cooking dinner for everyone.
This time, the girl did not panic.
The girl stood up, in the boy's house, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the person who was the first to learn to be silent, on the right side, she said with a smile on her face, the girl said, "Excuse me, outside the Gate of Glory, brother who is silent and watching, I can learn from you, how do you cook?"
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the person who was the first to learn to be silent smiled, he smiled very, very, very warmly, he looked at the girl with gentle eyes, he said, "Girl, you are willing to learn from me, that is my honor, of course I am very willing to teach you!"
So, the two of them stood side by side, discussing the way the ingredients are cooked and the use of spices.
Those were spices that the girls had never seen before.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, introduced to the girl every kind of spice he brought from the 'Promised Land', and let the girl smell and try it one by one.
The two of them were in the kitchen together at the same time, talking and laughing.
The boy is still the one who is always reminded at the dinner table and in his family, that name is at the top of the genealogy, that he was the first to learn

to be silent, the woman he had sworn to walk the path of fate with his fellow blood people, using a language that the girl did not understand, chatting happily.
Dinner that day was still delicious fish with different delicious sauces.
The four of them started eating together.
The four of them were still sitting in the same seat.
Girl, I had a great time eating.
Girl, originally from the land of the sunrise, on the fishing boat, she can always remove the fish bones very easily, if she eats the fish bones, she will chew them directly with her teeth, she likes to eat fish very much.
The boy again, secretly put a large piece of fish meat on the girl's plate, the girl, glanced at the boy, and she rolled her eyes.
The boy looked at the girl with a doting face, but with a very childish coquettishness, he twisted around, like a child acting coquettishly, he said to the girl, he said, "My girl, can you please remove the fish bones? Please, I'll kiss you ten times! Do you still remember the 'horror story' I told you yesterday, where I got stuck in a fish bone and kept bleeding? Alright! Alright! Please! Otherwise, I will kiss you 'twenty times' today!?"
The boy again, with his whole head, in the girl's arms, twisted and turned, like a coquettish child.
The girl looked at the boy she loved so much with a doting face, she rolled her eyes helplessly, she said to the boy in a gentle tone, she said, "My Love. Alright! Alright! Alright! You are not a bug, you will only be able to twist and turn every time, I really admire you!" Yala, yala, go back and sit down. I'll help you pick out the fish bones! But you have to kiss me 'twenty times' later! Not 'ten times'! You can't default!"
The boy smiled happily, he looked at the girl and nodded his head.
The girl began to carefully remove the small fish bones, and gently put them back on the boy's plate in batches.
The girl began to carefully remove the small fish bones, and gently put them back on the boy's plate in batches.
Until, the girl put the third piece of fish meat, remove the bones, and gently put it back on the boy's plate.
Suddenly, in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, clasped his hands on his chest, his eyes were helpless, looking at the boy, and then looking at the girl, he was full of helplessness, and said to the girl, he said, "Girl, why are you like this every time! If you keep spoiling the boy like this, you will have a hard time yourself! Look! Look! See for yourself! You're here again! The boys are spoiled by you!"

The girl, with a warm smile on her face, her eyes were warm but firm, and her tone was very mischievous, looking at the boy's home, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the girl replied to him, she said, "Outside the Gate of Glory, the brother who watches silently. Please don't worry, in my native language, there is a saying, we say, 'Your boy, you have to spoil yourself, you have to work hard to spoil him, until he is completely "spoiled". In this way, my own boy, he can't run away'! That's what we're talking about! Hahahahahaha!"

The boy looked at the girl and smiled like a child who had just won the jackpot at the Christmas market.

In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, smiled helplessly, he rolled his eyes wide, he said to the girl, he said, "Girl! I want to remind you 'again'! You are already a very serious 'recidivist'! This is what you said yourself! You spoil the boy like this! Our family is 'really', 'really', 'really'! will not accept your "return application"! You are responsible for what you spoil yourself!"

The girl smiled and nodded repeatedly.

The boy, on the other hand, looked at the girl with a smile on his face, while slowly eating the fish meat that the girls had removed the bones for him.

Dinner that day.

For the first time, the boy told him about the person in his family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman he had sworn an oath to walk the path of fate with his fellow blood people.

The boy told them, the girl, was born on the bow of a fishing boat in the Land of the Rising Sun, an oriental spiritual house surrounded by incense, dedicated to the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.

The wooden house that carries history, cigarettes are endless. Incense is not offered to the human form or to worship the gods. They said that it was for a "wind knower". The old man, sitting in the wisteria mist, holding a duster, his beard was like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. He was dressed in a blue robe, and on the robe was a golden star that shone with the light, and a circle of gold rims. The old man sat in the deep mountains, guarding the order in silence. The old man, before making a name, exhaled to the mountain and lit three pillars of incense. Some people

say that it is not incense, but the three qi paths between heaven and earth. That room was from the girl, the one who left her name to her mother's lineage. guarded. His appearance was very similar to the old man sitting in the wisteria mist, holding a duster, with a beard like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. Everyone who came to that room and offered incense said the same thing.

So, girl, serve from birth, God.

The girl was born in a big family with "three generations in the same house". That house, located at the bow of a fishing boat in the Land of the Sunrise, is located deep in the mountains. Surrounded by mountains on three sides, the mountains on the left and right are the places where the human gate sleeps forever. In front of you on the right, you can see the scenery of the city. In the middle, there is a deep valley.

In the girl's native language.

The girl's name is the oriental spiritual house surrounded by incense, the altar dedicated to heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history. It was named by the girl's biological father, who personally "asked the gods" to give the girl.

The girl's surname, like a vessel for mountain springs, is quietly carried in family memories. Like an ancient vessel, passing on rivers and memories from generation to generation.

The girl, the center of the name, is the bridge between heaven and earth, a character that can divide the 'light' into seven languages.

Girl, the last word of the name is the most devout expectation of the ancients when they prayed for rain, with continuity and compassion, that is, the language that plants understand best - the grace that continues to fall.

The girl's English name comes from her favorite cartoon when she was a child.

That cartoon tells the story of a young beast born from the Pride Land and a shadow growing up from the exile tribe when the moonlight shines on the desert border, and before the roar begins, they learn to hear each other. That name comes from an old grudge and a new alliance between the desert and the grassland, the daughter of a lion cub, who crossed the 'pride' and 'shadow' to mend the rift of her ancestors.

The Lion King cartoon, the first episode, was released in 1994.

In that year, the girl was 5 years old.

The girl's mother, with the girl and the girl's brother, went to the cinema together and watched the cartoon.

That cartoon was the first time in a girl's life that she went to the cinema. The girl remembered that at that time, when the movie was about Simba's escape, everyone in the cinema, each of them, was crying softly.
But, girl, no.
The girl, frowning her brows, looked at the one, the 'self-directed and self-acted baboon' on the tree, and what she thought in her heart was 'this baboon, this is, is it acting for 'whom'?"
Until, the baboon named 'Rafiki', caught the 'leaves' brought back by the colorful wind, he was sure that he was still alive.
Then, Rafiki found Simba, who was still in exile.
However, Rafiki appeared in the world of Simba in a "very illogical" way.
Until Simba finally couldn't help but ask Rafiki, he asked, "You knew my father?"
Rafiki answered Simba with an attitude that still made the girl feel that this baboon could speak 'well'.
He, says
「Correction — I know your father.」
Simba replied with an unhappy face, He, he said, "I hate to tell you this, but... he's dead.」
Rafiki still used a kind of attitude that still made the girl feel that this baboon could speak 'well', answering Simba,
He, says
「No.」
Simba still replied with an unhappy face, and He, he said, "He died. A long time ago.」
Rafiki still used a attitude that still made the girl feel that this baboon could speak 'well', answering Simba,
He, says
「No.」
Simba started with some impatient answers, "Look, I know what I saw."
Rafiki still used a attitude that still made the girl feel that this baboon could speak 'well', answering Simba,
He, says
「Ha ha ha! Wrong!」
Simba still replied with an unhappy face, and He, he said, "What do you mean?"
Rafiki still used a attitude that still made the girl feel that this baboon could speak 'well', answering Simba,
He, says
「He's alive.」

Simba was shocked.
Simba asked with a puzzled face, he, he asked, ″Alive? How can that be? 」
Then, in a very unreasonable way, the baboon Rafiki led Simba to a pond deep in the woods.
Rafiki still used a attitude that still made the girl feel that this baboon could speak ′well′, answering Simba,
He, says
「Look! 」
Simba looked at the water surface of the pond and replied with an unhappy face, He, he said, ″What do you see?″
Rafiki still used a attitude that still made the girl feel that this baboon could speak ′well′, answering Simba,
He, says
「Look Harder! 」
Simba once again looked at the water of the pond and replied with an unhappy face, ″That′s my reflection.″
Rafiki still used a attitude that still made the girl feel that this baboon could speak ′well′, answering Simba,
He, says
「No. Look harder! 」
The reflection on the water surface of the pond slowly, slowly, slowly turned into the face of ′Mufasha′.
Simba′s face was full of surprise, and he said in disbelief, he said, ″Dad?″
Rafiki still used a attitude that still made the girl feel that this baboon could speak ′well′, answering Simba,
He, says
「You See? He lives in You. 」
Mufasa′s figure gradually appeared in the clouds.
He said to Simba,
He, says
「Simba. 」
Simba looked up at Mufasa′s figure in the clouds, and he said with an incredible tone, ″Father?″
Mufasha′s figure, the outline in the clouds, became more and more obvious,
He said to Simba,
He, says
「You Have Forgotten ME. 」
Simba was still looking up at Mufasa′s figure in the clouds, his face was full of panic, he said, ″No! How could I? 」
Mufasa′s figure, in the clouds, had become very three-dimensional and very

clear, He said to Simba,
He, says
「You Have Forgotten WHO You Are, and so Forgotten ME.」
He, he continued,
He, says
「Look INSIDE Yourself, Simba.
You are MORE than What You Have Become.
You MUST Take Your Place in The Circle of Life.」
Simba was still looking up at Mufasa′s figure in the clouds, his face was full of panic, his eyes were full of tears, and he said, ″How can I go back? I'm not who I used to be.」
Mufasa′s figure, the outline in the clouds, was still very three-dimensional and very clear, he, speaking earnestly, said to Simba,
He, says
「Remember WHO You Are.
You Are My SON, and The One True King.」
Mufasa′s figure, as the clouds rotated, began to move backwards and gradually disappeared, and he, word by word, said to Simba very clearly,
He, says
「Remember Who You Are.」
Simba was still looking up at the figure of Mufasa who was gradually disappearing in the clouds, his face was full of panic, his eyes were full of tears, he said, ″No! Please! Don't leave me!」
Mufasa′s figure, as the clouds rotated, began to move backwards and gradually disappeared, and he, once again, word by word, said to Simba very clearly,
He, says
「Remember！」
Just as Simba lowered her head and muttered to herself, she repeated the sentence ″Remember...″
Rafiki suddenly became unguarded, and with the wooden stick in his hand, he slammed it hard at Simba′s head, slapping hard.
Simba′s face was full of incredulity, rubbing his brain that had just been knocked hard, and said to the strange baboon, he said, ″Ow! Jeez, what was That for?」
Rafiki still used a kind of attitude that still made the girl feel that this baboon could speak ′well′, answering Simba,
He, says
「It doesn't matter. It's in the Past！」
Simba was still, full of incredulity, rubbing his brain that had just been

knocked hard, and said to the strange baboon, "Yes, but it still hurts."
Rafiki still used a kind of attitude that still made the girl feel that this baboon could speak 'well', answering Simba,
He, says
「Oh yes, the Past can hurt.
But the way I see it, you can either Run from it, or learn from it.」
The girl, who was 5 years old that year, was sitting in the cinema, she was full of anger, staring at the strange baboon with vicious eyes, what she thought to herself was "This 'monkey' is very problematic! It's really problematic! I must go catch this 'monkey'!"
The Lion King cartoon, episode two, was released in 1998.
In that year, the girl was 9 years old.
It was in this year that the girl decided on her "English name".
Girl, not because in that cartoon, "Simba" is called "Kiara", so she got this name. She didn't like Simba's gentle voice when she called out to Kiara.
It's because of that baboon!
The girl, since she was 5 years old, has been playing the video of "The Lion King - Episode 1" all the time, constantly, continuously, continuously. That's the girl's favorite cartoon, she hates all Disney's 'Princess series' cartoons.
Girl, since she was 9 years old, she has been feeling that in that kind of cartoon, Simba's pronunciation has a 'soft' feeling.
However, when the baboon, on that tree, was 'talking to himself' by himself.
The 9-year-old girl that year, just like four years ago, frowned and looked at the 'self-directed and self-acting baboon' on the tree, and what she thought in her heart was 'this baboon, this is it, is it acting for 'whom'?"
The 9-year-old girl that year, just like four years ago, frowned, looked at the one, "directed and acted baboon" on the tree, her heart was full of anger that she didn't know where it came from, her face was flushed with anger, she grabbed the remote control's hands, because of anger, constantly, constantly, constantly trembling.
Even though Rafiki still uses one, it still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' with the attitude of not being able to speak 'well', talking to herself,
He, says
「Kovu, Kiara, Together?」
When the girl heard it, that baboon used a very ancient, but it was provoked in ten ways, and the pronunciation was completely different from Simba's, that "Kiara", at that moment, the girl, who was already full of anger, jumped up from the sofa in an instant, and she was lying on the TV.
In that cartoon, Kiara said something to Simba, she said, "You will NEVER

become Mufasa!"
At that moment, the girl, for the first time, liked, no, it was deeply "in love", the Disney cartoon series, the "first", the character of "princess".
That year, the girl was 9 years old, and she was full of anger, and after watching the entire cartoon, she lay on the screen, waiting for the various "lists" that would always be skipped.
In the girl's hand, holding the remote control, ready to press pause at any time! Look at that baboon, what is its name!
Until the screen, the "name" she had been waiting for for a long time appeared on the "list". The angry girl, holding paper and pen, put that 'name' in the English letters she only knew. Word, word, word, carefully copied.
The girl's English was not good that year, she worked very hard, repeatedly, continuously, continuously, continuously, carefully confirming that she had copied "three times", and she did not make a mistake.
The girl was still full of anger, she used her hands to hold the 'name' she had copied down, her mouth was muttering words, gritting her teeth, constantly repeating, the strange baboon's 'pronunciation' of this name.
Three minutes later.
The girl made up her mind, she told herself that she wanted to use this 'name' as her 'English name'.
In girls' culture, parents do not use "English names" as "Give Name" to name their children.
Every child will choose their favorite "English name" before English class.
"Kiara", the girl, has been used since that moment of that year with full of anger and continues to this day.
The girl's mother once told the girl about the girl's birth process.
At that time, the girl's mother was in the bow of a fishing boat in the Land of the Rising Sun, in the largest hospital. The second outpatient building, in the delivery room on the seventh floor. All the obstetricians and gynecologists, for the first time, all gathered together, all of them, at the same time, guarded outside the girl's mother's delivery room, all the doctors, tried every way, the girl just didn't want to be born.
The girl's mother tossed and turned like this for twelve hours.
No matter how much the doctors try their best, girls are still unwilling to be born.
Suddenly, at the critical moment of the intersection of light and black, no medicine was given.
The girl came to the world - it was the last night of spring, at 10:23 p.m., the moon was not yet full, and the city lights were lit up.
Suddenly, with a "pop", the girl was born.

The doctors were caught off guard by the girl, and almost didn′t have time to catch the girl who suddenly pushed the door out.
The girl′s cry resounded throughout the building.
The girl′s mother always said that every time she took the girl to get vaccinated, the entire hospital, just by hearing the crying, knew that she was coming.
The girl′s mother, who often joked, told the girl that the girl′s crying when she was a child always produced a long echo in that valley.
The girl′s mother often said that she felt that the girl′s crying might cause a landslide.
Moreover, the girl always cries for a long time for no reason, but no matter how long she cries, it is still as loud as ever.
It was a late spring moon night, and darkness was about to turn the pages.
At that time, the last drop of dew in April was dripping at the junction of the sun and the moon.
That year, the girl′s mother′s father, and her brother.
The two of them, suddenly, together at the same time, decided to quit smoking.
So, whenever people come to worship and ask the two of them, how many years they have quit smoking, the two of them will call the girl, and they will ask the girl how old she was back then. That is, the number of years they quit smoking.
The girl′s teeth have been very untidy since she was very young, and her teeth are two incisors of ″big buck teeth″, which are almost ″90 degrees″ outward.
Her other teeth are arranged in a ″wavy″ shape, and her canines are sharp, but they are visually independent of the other teeth.
From a very young age, the girl has been constantly looking for a dentist, hoping to ″correct″ her teeth.
Since she was very young, the girl has been constantly rejected by countless, innumerable, countless dentists. They said that the girl′s dental condition was too complicated, so no dentist was willing to help her with orthodontics.
It wasn′t until the girl′s third year of college, ″three months″ before her uncle passed away, when the girl was selling wine, after being introduced by a ″guest″, she finally found a doctor who was willing to straighten her teeth.
The dentist, he was on the fishing boat of the Sunrise House, the teacher of all the authoritative dentists.
The dentist′s surname and the last word of the girl′s name echo each other, the same ″pronunciation″, the only difference is the dentist′s surname, there is no rain in the sky.
The dentist′s surname is the juxtaposition of two trees, the beginning of the

forest, the whisper between the trees, the place of shade, the settlement of life.
In the middle of the dentist's name is a colorful fabric, rich and delicate, representing prosperity, glory and brilliance.
The last word of the dentist's name is glory, honor, the leaves shining in the sun, and the dead wood returning to spring.
The dentist was a tree, weaving a life like a brocade, and finally, with the glory of the branches and leaves, it stretched out to the sky, and in the shade of the tree, the colorful branches and leaves were glorious.
The dentist asked the girl to remove the "molar" that was not taken care of, so some of the yellowish "molars" that were already in use were removed.
The dentist surgically made a small hole in the lower left side of the girl, a "new" white "molar" lying deep in the girl's gums, and the size of the hole was only enough to fix "one" braces.
Then, the dentist let the "new" white "molar" that was originally "lying down" deep in the girl's gums pull it out abruptly and slowly.
Then, the dentist slowly changed the "new" white "new molar" that was originally "lying down" deep in the girl's gums from "lying down" to "standing".
Then, the dentist let the white "new molar" that "stands" up slowly and steadily "sit" down the "position" that the dentist and the girl hope for.
Yes, that dentist really succeeded.
The girl's braces were worn for six years.
Just as the girl was wearing braces, she gradually became more and more "good-looking", and she became more and more confident.
On 29/7/2014, the girl finally mustered up the courage to have 'rhinoplasty', and her facial features gradually became deeper and more three-dimensional. After the operation, the girl clearly felt that her thinking logic was 'unblocked'.
On 6/2/2016, the girl once again mustered up the courage to have her double eyelids cut and opened her eyelids. After the operation, the girl's "vision" broadened.
31/01/2019, the girl, finally made up her mind to wear her original, very, very, very high hairline. Downwards, a "reverse facelift" surgery was performed. The girl, and the girl's doctor friend, discussed the conclusion that the proportion of the girl's face, from the chin and the tip of the nose, to the hairline, is perfectly presented 1:1:1. After the operation, the girl's whole person's 'aura' changed from an 'affinity type' to an existence that cannot be easily approached, which is called 'only from a distance, not to be played with'. 』

The girl herself didn't really understand. However, she is completely and doesn't care about other people's opinions.
The girl didn't think too much at the time, she simply decided to look good.
On 4/3/2121, the girl had another operation.
The girl had "liposuction" surgery on her "arms" and "thighs".
After all the surgeries were completed, the girl's doctor friend always jokingly said, 'Girl, it's his 'walking commercial''.
However, after the girl, the girl's doctor friend, he told the girl many times, he said, "Girl, after you, I have never had such a successful case again."
However, the girl's doctor friend, he always said, 'He doesn't remember the details of every operation he performed on the girl. However, at the moment, he always knows that which place, which angle, which needle, and which line should be changed and need to be 'fine-tuned'. In every operation. He used the needle and thread he was used to, as well as the angle, in a 'completely different' way, to complete every operation for the girl."
Therefore, after the girl has completed all the surgeries, no one can judge the girl's "origin" through her "appearance". Some people say 'mixed race', some say 'very old'. Even people from the same land as the girl have no way to judge the girl's "origin" through their "appearance".
All people cannot judge a girl's "origin" through her "accent". Some people say 'mixed race', some say 'very old'. Even people from the "same land" as the girl have no way to judge the girl's "origin" through "accent".
However, the girl didn't care at all, she just felt that when she looked in the mirror, she would be in a good mood.
However, other people's 'opinions' of girls, girls, never care, it should be said, girls, 'not listening at all'.
One afternoon.
That day was 'Christmas'.
When a girl thinks it's just a daily 'follow-up visit'.
The girl lay down on the "diagnosis chair" as usual, and the dentist looked at the girl's teeth.
Suddenly, the dentist's eyes were full of tears as he looked at the girl.
It was half past two in the afternoon.
The girl, before she could react, looked at the girl with tears in his eyes, and said to the girl in a slightly trembling voice, he said, "Girl, Merry Christmas! We succeeded! Today, let's "remove" all your braces! Your treatment is over! Just consider it your 'Christmas gift'!"
The girl, before she could react, looked at the girl with tears in the dentist's eyes, and he cried.
The girl's eyes were suddenly full of tears, and she cried when she looked at

the dentist.
The girl finished removing her braces at half past three in the afternoon.
On the day the girl's orthodontic treatment ended.
The dentist asked the ladies at the counter to wrap a red envelope of "6,000 yuan" for the girl.
The girl, before she could react, the dentist walked straight to the right of the girl, he was smiling, his eyes were still filled with tears, his tone was very gentle, and he said to the girl, he said, "Girl, this 'red envelope' is my 'private' for you. Just take it as a 'blessing' to you!"
She stretched out her hands and respectfully took the warm 'blessing', she used both hands to press the red envelope bag tightly above her heart, she took a big mouth, breathed heavily, and felt the warm 'blessing'.
The dentist was standing in front of the girl, his hands were in the pockets of his doctor's white robe, and he smiled warmly, watching the girl do all this.
Finally, the dentist gave the girl a very warm and deep hug, and the two of them cried again at the same time.
The girl's braces were worn from October 9, 2012 to December 25, 2018.
The dentist, he once told the girl that he had been a dentist all his life, and the girl's 'case' was the only 'most difficult' case in his entire career. He told the girl that when he needed to go on a global 'lecture tour', he would always bring the girl's 'case', and after the speech, it would always cause a 'heated discussion' in the audience, and he would always be surrounded by the crowd after the speech.
To this day, during the girl's annual follow-up visit, the dentist still told the girl this way, and still told the girl that to this day, he has never encountered any case that is more 'difficult' or 'complicated' than the girl.
The dentist often joked with the girl, saying that the way the girl's teeth were arranged was basically the level of an "alien", or a legendary "sea monster".
Then, the dentist and the girl, the two of them, looked at each other and laughed at each other.
The dentist, he loved Scuba Diving when he traveled around the world and gave lecture tours. At the same time, the dentist will also bring a special camera to take pictures of the beautiful scenery under the sea and make a "calendar" that belongs only to this clinic.
Girls have always liked those "beautiful photos", so to this day, every annual follow-up visit, she still takes a "treasure" book.
The sweat of her hands and feet is constantly dripping 365 days a year.
Girl, since she was very young, the whole book she wrote would get wet, and the handwriting would be "blurred" by sweat, she had to put on a "handkerchief" to be able to write, and her handkerchief had to be replaced

every half hour, because if she didn't change it, the handkerchief would start to drip.
Girls, from a very young age, will leave very obvious "water marks" footprints wherever her feet have stepped.
Until one year.
The girl finally fell because of her slippery steps.
According to the HDSS (Hyperhidrosis Severity Scale), the girl's sweating symptoms of sweating feet are '4 points'.
That hospital was on a fishing boat in the Land of the Rising Sun, a white-clad palace in the northern city, a hospital affiliated with the academy that carried countless doctors' training and clinical challenges.
So, the girl underwent a "antiperspirant surgery" of "foot sweat", the surgical posture was lying on her stomach, and the GU doctor performed an endoscopic operation on both sides of the spine of the girl's waist, so the girl's feet were finally dry.
It was July 15, 2021.
Then, the girl found a doctor who was also a doctor with her, who was a TS doctor, and the TS doctor confirmed that the girl's sweating symptoms were '4 points' according to the HDSS (Hyperhidrosis Severity Scale).
That hospital is a medical sanctuary built in the name of compassion on a fishing boat in the Land of the Rising Sun, and the medical gate established by the compassionate in the north allows the body to experience blades and rebirth.
So, the girl underwent an "antiperspirant surgery" with "sweaty hands", the surgical position was lying down, and the TS doctor performed an endoscopic operation from the middle of the girl's ribs on both sides, so the girl's hands were finally dry.
It was October 12, 2021.
However, two years later, the girl's "sweaty hands" symptoms recurred again.
The girl once again found the doctor who was also her doctor, it was a TS doctor, and the TS doctor once again confirmed that the girl's sweaty hands were '4 points' according to the HDSS (Hyperhidrosis Severity Scale).
That hospital is still a medical sanctuary built in the name of compassion on a fishing boat in the Land of the Sunrise, and the medical gate set up by the compassionate in the north, but allows the body to experience blades and rebirth.
So, the girl once again underwent an "antiperspirant surgery" with "sweaty hands", the surgical posture was lying down, and the TS doctor performed an endoscopic operation from the middle of the girl's ribs on both sides, so the girl's hands were finally dry.

It was June 10, 2023.
She didn't like to trouble others, she had always done the operation alone, she didn't care at all, because she clearly knew that she couldn't die, she couldn't die, she couldn't die, and she was not allowed to die.
But the girl's sweat is still a partially metastatic sequelae.
Until today.
The girl's entire chest and entire back were still sweating 24 hours a day, and the girl's clothes always looked like they had just been soaked in water, but she didn't care.
From the girl, the one who left her name to her mother's lineage, his surname is like the earth waking up after a rainstorm, carrying the power of torrent and tranquility. That's the word from the "Water Clan" -
However, in the girl's native language, it is not a trickle of water, but a deep blue "flood" that can destroy the earth. He has three children.
Girls grew up and thrived in her "matrilineal family".
First of all, it is the brother of the girl's mother, who has played the role of a father throughout the girl's life. His appearance was also very similar to the old man sitting in the wisteria mist, holding a duster, with a beard like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern, except that he had no beard. Everyone who came to that room and offered incense said the same thing.
The girl's biological father, when she was in junior high school, went to a city surrounded by the aroma of winemaking and the sound of cliff prayers. The wind, with its foreign glass window grilles, also blew through the city with the salt on the forehead of the prayer. The girl's biological father, there, has a new family. So, the girl's newborn father said nothing, and left, nothing. In this way, the girl's mother, the girl, and the girl's brother were abandoned. Since then, the girl's family has never heard any news from the girl's biological father.
Girls, during all the period of schooling in life, will always be bullied. She didn't know why, she only remembered that the teacher, always with her classmates, smashed her with a basketball, she didn't hide, she just stood silently, holding back her tears. Her kettle, always, would be added to the mop hand wash. Her tables and chairs are always splashed with water. Teachers, never stopped. Girls, always clean up silently. The girl thought to herself, maybe because her grades were not outstanding.
The girl, once in her fourth year of college, went to the hospital once, and on the way to study, she had a serious car accident, she was riding a motorcycle and was hit by a huge bus. When the girl rolled around a few times and opened her eyes, the huge wheels of the bus were tightly pressing against the

girl's face. As long as it is 'three centimeters', the girl will be liberated. The girl's advisor was an older lady, and she just said lightly, she said, "Girl, since you are not dead, you are absent from work." Yes, girl, pawned. Therefore, she studied for a whole year longer than others.
However, whenever a girl is injured or bullied.
No matter how far away the distance is.
The girl's mother's older brother, always, was the first to arrive, comforted the girl, collected evidence, and warned those who bullied the girl.
He is the wing of the whole family.
However, in the third year of the girl's college.
The older brother of the girl's mother, he was called by God. He, without any pain, just for a second, suddenly left them.
Before he left, he seemed to know that he made a special call to call back the girl who was studying in other places. He made a cup of tea for the girl. He made many requests for the girl to ensure that the oriental spiritual house surrounded by incense was dedicated to the altar of heaven and earth and the ancestors. That building was built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history. Subsequently, it can operate normally.
The girl, at that time, I don't know why, but I just remembered it silently. He has two daughters who are older than the girl.
He also said to his eldest daughter, who was about to get married within three months, he said, "My precious daughter, Dad, can't hold your hand and walk down the red carpet. When the time comes, you have to walk steadily and slowly. You must remember to walk with your head held high!" The girl's eldest cousin, like the girl at the time, didn't know why.
The girl's mother's brother was also three years before he left. He tidied up all the houses where he lived, his wife, and his daughters by himself. Make sure there are no leaks, no danger.
After the death of the girl's mother's brother, during the mourning period.
The girl is always alone, in the middle of the night, night, night after night, guarding the 'once' and 'only' salvation in her life.
In the deep mountains of every late night, the girl knelt alone, her hands were constantly stroking, constantly stroking, the sleeping 'transparent refrigerator' that was her only salvation.
The girl kept asking, all the time, she asked, "Uncle, where are you going? Can you take me with you?" If you are not here, what can I do to protect myself? Get up, just like before, and say you're joking with me, okay?"
According to the tradition of fishing boats in the Land of the Eastern Sunrise.

Girl, guarded forty-nine nights.
Then there is the girl's mother. The two of them were not close before.
The girl's mother was very hostile to the girl while she was still out of town and in college, and she often argued with the girl verbally or physically.
The girls of that period used different methods many times to try to push themselves into the river of the underworld with their own hands.
However, she never succeeded.
Every time, the girl who woke up from the coma, her phone, was blank. No one ever cared about her. She didn't show up at school, but her teachers and classmates didn't care. The girl at that time had no family and no friends.
Every time, when the girl wakes up, there are only two cats sitting on the girl's chest. One left and one right, his eyes were straight, staring at the girl!
The girl has an indescribably strong connection with those two cats.
Until the girl, the failure of the first marriage.
The girl's ex-husband didn't say anything, he just took a lawyer and two witnesses, handed the girl a divorce agreement, and asked the girl to sign it immediately.
The girl and the boy met on the bow of a fishing boat in the Land of the Sunrise.
One of the boys at that time came from a country rich in spices and lotus flowers in the south, where temples and pagodas stood like rainforests, and gods danced with monkeys and smiled, becoming the language there. It was a place where the sun was always damp, and the old king was still looking over the golden temple to look at the wives of all people.
The boy and the girl, the two of them, met each other's ex at about the same time. also got married at about the same time. Also at about the same time, divorce.
Then, the two of them, at the same time, out of boredom, met on the Internet.
The girl and her mother during the period when the girl's marriage was frustrated. The two of them suddenly reunited. Now they are very close. It seems to make up for the time I missed in the past.
The girl was not angry.
The girl's mother, who later traveled far away, stayed on the coastline near the Caribbean Sea full of pink sunsets, building a life with a new partner. The people there speak with a sense of rhythm, as if every word is dancing. She started again, another journey, in a city close to the tropics, where people lived in Spanish and with smiles.
In particular, the girl left the fishing boat in the land of the rising sun for the boy.
Girls are often, alone, in the kingdom under the glass dome.

When boys and girls are often separated, they are often separated. They are very busy with each other and do not have time to contact each other every day.
Especially on the shoulders of boys, carrying the burden of their lives.
The girl respects the boy's time very much, and she won't be angry that he didn't call her.
During that time, the girl and her mother, they often talked on the phone.
Whenever the girl's mother apologizes to the girl repeatedly for the past.
The girl always said with a smile, she said, "It doesn't matter, it's in the past!"
However, the girl's mother always said with a sense of guilt, she said, "yes, but it still hurts."
The girl, always, replied with a smile even more, she said, "Oh yes, the past can hurt. But the way I see it, you can either run from it… or learn from it! 」「 Let's just look forward and leave the past behind. Just let the past be the past. 」「Yeah, history is pain — it's like a fireball. If we keep carrying it, we'll just keep getting burned. So we need to put it down first. Only then can the wound begin to heal. 」
So, now they are intimate.
The girl's mother, there is a girl, and there is also a girl who is always mistaken for the brother's brother.
Then there is the younger brother of the girl's mother.
In the older brother of the girl's mother, ten years after leaving. He suddenly announced that he was going to take over, and originally, mainly with the assistance of the girl's brother and the girl's mother's father, they jointly guarded the Oriental spiritual house surrounded by incense, which was dedicated to heaven and earth and the altar of the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.
One day, after a grand ceremony of prayer for everyone, he called the girl and her ex-husband, who was still dating at the time, to the coffee table.
He, sitting in the main seat, he handed it to the girl, and the ex-husband in the girl's relationship, each with a cup of tea. He, suddenly, said loudly. He said, "Girl, from today onwards, I will take back your room. There is no way out in your life. If you quarrel in marriage in the future, you must endure it. Because, you don't have a mother's family. You have no roots either."
The girl, trembling and holding back her tears, got up and left without saying a word, ran to the edge of the cliff alone, and cried. He has a son and a daughter. Both children are younger than the girl's younger brother.
The girl is the 'third' among these six cousins of her generation.

They have six children and grew up together. Closer than sisters.
Two years later, the girl's birthday was just a week old.
On the girl's birthday, starting three weeks ago, the girl's personality seemed to change in an instant.
The girl began to lose her memory easily, and she often forgot what she was doing when she turned around.
The girl began to hold the little thing of 'sesame and mung beans', and he, holding the boy, kept arguing, continuously, continuously.
The girl began to care less about the details of life, and he didn't like to eat the food she originally liked.
Girls, always in the dead of night, suddenly lose their temper with boys, no matter how much the boy hugs the girl, he will only get more and more angry.
Girls, always in the dead of night, suddenly lose their temper with boys, no matter how the boy hugs the girl, he will only roar louder and louder.
The girl, at the beginning, also realized that her behavior was very rude, she ran to the neighbors of each household, apologized in person, and bent down on her waist, saying that she knew that she had done something very bad, and the girl was very sorry to everyone.
Until late at night another day.
The girl, in the dead of night again, suddenly lost her temper with the boy, no matter how the boy hugged the girl, he just roared louder and louder.
That night, He succeeded.
That night, because, for more than three hours, he yelled non-stop, continuously, continuously, continuously, continuously, continuously, and repeatedly said many, many, many heavy words to the boy.
The police came, a man and a woman.
The police man, led the girl into the room, separated him from the boy, and comforted him.
The policeman, before leaving, yes, he, blinked his right eye.
So, the boy and the girl, because of the violent quarrel, decided to separate the two places and calm down with each other.
The girl, alone, returned to the fishing boat at sunrise. She was penniless.
The boy, reluctantly, gave the girl two hundred euros and a one-way ticket with a reluctant face.
The girl knew that the boy had tried his best.
Boys' various accounts, starting without a reason, cannot be entered.
Girl, before leaving the land where exile and charism meet.
The boy solemnly promised the girl that he would continue to keep in touch with the girl after the girl arrived at the fishing boat in the Land of the

Sunrise.
The boy said that the two of them did not break up, but were calm down with each other.
The girl also made the same promise to the boy.
The girl, holding the boy she loved so much, with tears in her eyes, said to the boy, she said, "My love. As I told You Before. You have My Words: No Matter What, I Will Always Come Back To You. AS ALWAYS.」
In the girl, leave, exile at the junction of charism, three days before.
Boy, sometimes talk to the person who sewed his clothes and has not stopped needling.
The boy said that he needed some psychological comfort from his blood, because the matter of being "separated" from the girl made him terrified and overwhelmed.
Girls, boys are completely understandable.
Just when the girl was using her mobile phone, checking the manuscript, to "this page" and "this line".
At this time, "this broken book" has already completed most of the "main structure" due to "time" and "space", constantly "jumping".
Girl, usually use a white iPhone 12 Pro Max, the phone case is "CASETiCFY" with MegSafe function, the black border, the pattern on the back of the phone case is a "100 dollars" pattern, this phone case, is the "Notes" built into the mobile phone before the girl met the boy, to write "this book".
For nothing else, it's simply that the girl finds it 'convenient'.
The girl, alone, sits on a fishing boat in the land of the sunrise.
The girl was at her eldest cousin's house, on the warm bed that her cousin had prepared for her.
The girl hadn't slept for the "third day", and she was frantically sorting out the manuscript of "this book" day and night.
Her ears were on either side, wearing her AirPods Pro, she turned on the headphones to the loudest sound, which was her habit, she played it over and over again, she was writing "Chapter 5 - II", "Auschwitz Mass Grave", and her soul was broken, and she was listening to the classical music of the "Satanic Theme".
The song is called "On the Nature of Dayligh— Song by Max Richter, 2004."
The girl, alone, sits on a fishing boat in the land of the sunrise.
The girl hadn't slept for the 'third day', she was writing 'this book' frantically day and night.
The girl, her eyes are empty, she is not sure, she is not sure, she is not sure, whether she drinks water, she doesn't care at all, she only knows that she is

still ′alive′, she can still ′write′.
Just a moment before sunrise.
God, here comes.
He said nothing.
The girl is sorting out the ″line″ of ″this chapter″.
The girl is using it, she doesn′t usually use much, her MacBook Air, 13-inch, 2020, M1, Rose Gold, her computer wallpaper, is the only ″family portrait″.
The girl′s ″mobile phone″ and ″computer″, her two screens, flashed frantically at the same time, and all the keyboard functions and the built-in functions of the App were all at the same time, and something abnormal happened.
The girl′s ″mobile phone″ and ″computer″, as well as the login password, are the ″birthdays″ of the boy she loves so much, and she has never changed her password since the first day she met the boy.
Boys have always known that the girl′s ″mobile phone″ and ″computer″ ″login password″, boys sometimes use the girl′s computer, and the girl doesn′t care at all because there is ″no secret″ between them.
This time, it was the ′second time′.
The girl just smiled coldly.
Girl, in front of God.
The girl, slowly, turned on the software she used to ″check for typos″, and the girl′s mother tongue is ″Traditional Chinese″.
However, the girl′s academic performance has always been very bad.
In the first semester of the girl′s college days, her ″Chinese″ was directly ″pawned″ by ″fifty-three points″.
Yes, the girl′s grades are ′so bad′, and she herself is ′never taken seriously′.
After a while.
The girl, slowly, turned on the software she used to ″check for typos″, and the girl′s mother tongue is ″Traditional Chinese″.
The girl used her ″ChatGPT″ to check for her, and even she couldn′t tell the difference, and even she wasn′t sure whether it was a ″verb″ or an ″adjective″ grammar.
However, after checking, the girl did not ″change the wrong vocabulary″ used, she only corrected the ″part″ that was really ″too outrageous″ typos, and she ″completely″ didn′t know the other parts, nor did she want to know what the hell ″grammar″ was.
She wasn′t sure, but as long as the girl felt that she could understand it, she would skip it.
She did this from the ″first line″ to the ″last line″ of ″this broken book″.
The girl just wants to use her own way of ″understanding″ to record ″this

broken book".
The girl just wants to use her own way of "understanding" to complete this "broken work" given to her by the Lord.
Girls are just a mentality of 'crossing things'.
The Lord only told the girl to 'record,' and she 'recorded.'
In other words, it is very likely that there is a problem with the "translated version" of the "translated version" that "you guys" are reading.
Because, the girl's 'manuscript itself' is 'a problem'.
However, the girl "didn't care at all".
The "translated version" of the "translated version" in your hands was also translated by the girl's "ChatGPT".
The girl's language level is very limited.
Because the girl's academic performance was so bad, and the Lord was really annoyed, she had no mood or time, and she always felt that 'almost' was enough to check word by word.
Girl's "ChatGPT", it may be a girl's
The usage habit is "broken", just like "you" mobile phones will be different due to the user's habits.
Therefore, sometimes, after the girl has checked her "ChatGPT", she occasionally opens it herself and takes a look, and she will still find "quite a few typos".
All in all, there are a lot of girls' 'Word' files, and the girl 'doesn't understand at all', and she is 'not interested at all' in understanding the 'red underline' and 'blue underline', so she has no 'intention' to correct it at all.
The girl "doesn't understand at all" and is "not interested at all" in understanding the "red underline" and the "blue underline" "Word" file, which is made into a "translated version" of "reading" in "you" hands.
Yes.
If 'all of you' have read this far and are still trying to find the 'correct version'.
The girl can only answer 'you guys', and she herself doesn't know which version is the 'correct version'.
Because the girl "doesn't understand at all", let alone "intends to understand", on her "Word", those "red underlines" and "blue underlines" that are "everywhere" represent "what does it mean".
The girl smiled coldly.
The girl, directly in front of God, copied and pasted the chapters she needed from her "ChatGPT" to her computer "Word".
Then, her expression changed from "cold" to "completely expressionless".
The boy, his face was full of pampering, but his face was full of reluctance, he held the girl he loved so much that he held it in his arms, with tears in his

eyes, he said to the girl, he said, "My girl, I'm not an easy person, and you've always know that. I hope you can think more about yourself during this time when we are about to be separated. I know you are real, really, really love, love, love me very much. However, I also know that you really love, love, and love your furry friends. Sometimes, I feel a little jealous of 'your cats'. I'm actually really, very, very scared, once you come back to your cat, you will choose 'don't want us'!"
He held the girl he loved so much tightly that he held the girl he loved so much in his arms, and his tears began to drip heavily, dripping, dripping, continuously, continuously, continuously, falling from his eyes, he said to the girl in a trembling tone, he said, "My Girl, here's what happened. You once cried very, very, very heartbreaking, and told me that your only 'cat son' was sick and needed a lot of care. If you choose "we", in case we need to move, or I am the same as before, occasionally wandering to different countries. In this way, it is really unfair to your cats. But if you don't choose 'us', then I think I will lose the 'only light' in my life."
He held the girl he loved so much tightly that he held the girl he loved so much in his arms, and his tears began to drip heavily, dripping, dripping, continuously, continuously, continuously, falling from his eyes, he said to the girl in a trembling tone, he said, "My Girl, here's what happened. Although, since we met, our quarrels have never stopped. But we were both very firm in each other's belief that each other was our 'Soulmates'. The only thing you can confirm now is that I have 'never' been 'truly broken' because of the departure of 'any girl' by my side in the past. Even though I was with my 'ex-wife' at the time, when I 'divorced' her, I only had 'peace' in my heart. But for your imminent departure, I can be very, very, very sure that my 'brokenness from the depths of my soul'!"
The girl, her face was full of pampering, but her face was full of reluctance, she held the boy she loved so much tightly, in her arms, her tears began to drip heavily, big drops, big drops, continuously, continuously, continuously, falling from her eyes, she said to the boy in a trembling tone, she said, "My Love, here's the thing. I can't tell you directly why 'things are like this'. But please believe me, you will understand in the near future!"
The girl, her face was full of pampering, but her face was full of reluctance, she held the boy she loved so much tightly, in her arms, her tears began to drip heavily, big drops, big drops, continuously, continuously, continuously, falling from her eyes, she said to the boy in a trembling tone, she said, "My Love, here's the thing. The only thing we can do now is to "cherish" this "last time together" more than ever. Because, 'the future is unfathomable'. However, at this moment, 'we' are still 'by each other'. This is the 'most

important thing' now!"
The boy and the girl hugged each other tightly, and the two of them, at the same time, cried and their souls were almost shattered.
The boy also had a phone call with the one in his family, who was always reminded that his name was at the top of the genealogy, and that the person who was the first to learn to be silent was a very short call.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and that he was the first to learn to be silent. With one of the boys, the boy had already quietly begun their friendship as early as the turn of the century. In his youth, before he started bleaching, he was already by his side. Both of them said the same thing to the boy. That was a language that girls didn't understand.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and that he was the first to learn to be silent. With one of the boys, the boy had already quietly begun their friendship as early as the turn of the century. In his youth, before he started bleaching, he was already by his side. Both of them said the same thing to the boy. They said, "Boy, I advise you to keep that girl! By all means, you must keep her by your side. No matter what she had an argument with you about some time ago. You should pretend it never happened. When a girl leaves your side, you have to think twice about this. Otherwise, this will be the 'last regret' and 'last' in your life, decide."
Then, in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and one of the boys, the boy had quietly begun their friendship as early as the turn of the century. In his youth, before he started bleaching, he was already by his side. The two of them cut off the phone after speaking. It was a language that the girl couldn't understand.
After that trip, a month.
Just in the old year, the night when the page was about to turn around.
The boy took the girl and returned to the fishing boat in the Land of the Sunrise.
The boy told the girl with a guilty face that he didn't know how to make up for it, to make up for the 'homesickness' that those girls didn't say for him.
The boy bought the girl's "first" "business class" ticket in her life.
When boarding the plane, the girl stood in front of her seat, her face incredulous.
The boy was full of pampering, looking at the girl he loved so much.
The boy even thoughtfully prepared soft slippers for the girl, and he took out the girl's "favorite" "slippers" from his own boarding suitcase with a smile on

his face.
Then, the boy walked to the 'airplane aisle' on the girl's side, and for the girl who was still staring at the 'business class seat' and was 'completely petrified', he put her boarding suitcase into the locker on her head.
Then, the boy's face was full of pampering, he gently grabbed the girl's shoulders with his hands, and he said to the girl in a mischievous tone, he said, "My girl, if you don't sit down, the plane will be delayed in takeoff!"
The girl was flushed, raised her head, pampered with a pampered face, and tears in her eyes, looking at the boy she loved so much.
During that long flight, the boys kept playing with the girls, and they grabbed each other's food.
During that long flight, the girl watched two movies.
During that long flight, the girl watched her first movie, "Constantin - 2005".
While the girl was watching the movie, the boy was full of mischievous faces, and his whole body stepped over the table between the two seats, he put his head on the girl's face, and he asked the girl softly what she was watching.
The girl, with a doting face, gently took off her headphones, she smiled and said in a mischievous tone, returning to the boy she loved so much, she said, "My Love, here's the thing. This movie is called "Constantin - 2005", and I was watching 'my colleague's 'part-time job record'."
The boy's face was full of doubts, he tilted his head, slowly sat back in his position, he still continued to tilt his head, his mouth kept muttering, he said, "Colleague? Colleagues? What does "colleague" mean? Isn't my own 'this girl' the only 'worker'?" He was dumbfounded, and even the bread in his hand fell off.
The girl just looked at the boy she loved so much.
During that long flight, the girl watched the second movie, "Oppenheimer - 2023".
While the girl was watching the movie, the boy was full of mischief again, and his whole body stepped over the table between the two seats, he put his head on the girl's face again, and he asked the girl softly what she was watching.
The girl, with a doting face again, gently took off her headphones, she smiled and replied to the boy she loved so much, she said, "My Love, here's the thing. This movie is called "Oppenheimer - 2023", and I was watching how "Satan" went crazy together at the "same time" and was "collectively brainwashed" in that "people all over the world". How did my 'Satan' brother help my 'other colleague', that is, 'Oppenheimer', use 'two atomic bombs' to drive 'Hitler' crazy!"

The boy′s face was full of doubts again, he tilted his head and slowly sat back to his position, he still continued to tilt his head, his mouth kept muttering words, he said, ″Satan? Satan? What does ″Brother Satan″ mean? Is it my own ′girl′, she is with ′Satan′ or ′friend′? Or did I just drink too much vodka? Did you hear it wrong?″ He was dumbfounded, and even the bread in his hand fell again.
The girl just looked at the boy she loved so much.
Just in the old year, the night when the page was about to turn around.
The boy and the girl landed on a fishing boat in the land of sunrise.
The boy first took the girl to the hotel to put his luggage.
After that, the boy took the girl to the ″East District″ of Taipei to go with a few of his friends, and the girl was also from the Land of the Sunrise on a fishing boat, and the boy′s three friends, they said that the boy had quietly started their friendship as early as the turn of the century. In his youth, before he started bleaching, he was already around his friends, and they were as close to each other as ′family′.
The five of them chatted together in a tavern in Taipei′s ″East District″, and the five of them, together at the same time, witnessed the turn of the old year and welcomed the arrival of the new year.
That night, in a tavern, the boy sat to the right of the girl.
The boy suddenly put his head on the girl′s right ear, his smile was very warm, his tone was gentle, but trembling slightly, and said to the girl, he said, ″My Girl, I have been travelling and living in so many different countries throughout My whole life. But now… I finally realize what "Home" actually means. It is 『You』. Wherever I am, if You are with Me, then it is 『Home』!
To be honest, I've never had this kind of feeling with any of the girls I had before. This is the very first time I am so sure… so certain… that I want to be with You Forever and Ever.
Because You made Me feel — for the first time, from the deepest place of My Soul — that as long as You are with Me, then We can call 『Home』, Anywhere in the world.
I do love You so deeply…
Please… could You promise Me… You will Never Leave Me?」
The girl, with a pampered face, looked at the boy she loved so much, she replied to the boy in a gentle but firm tone, she said, ″My love. Yes. I Promise You that I Will Love You Forever And Ever. And As I Told You Before, I Will Stand Guard For YOU — For All Eternity. You Have My Words.」
The boys looked at each other with girls, and they laughed together, very,

very, very warmly.
The boy's request to the girl, as well as the boy and the girl, the development of the subsequent story is also completely in line with the "song title" of a song by the girl's favorite singer, You Hongming
The song is called "Jewish Love Song — Song by Chris Yu, 2006"
MV URL: https://youtu.be/faSYTtmHaRU?si=VwlMqWnHK61DwQdO —
The lyrics of that song go like this:
'From a love that has passed, it feels as if love never passed at all.
It never went out,
It only grew wilder.
Always in the deep stillness of night,
When the heart will not settle,
I keep thinking of you.
I try to soothe your wounds,
Yet only pierce them deeper.
It is sharper,
And more intense.
If I sing a song, the pain is also joy.
No matter how many "what ifs",
They are all still choices.
Please don't leave.
Please don't leave me.
Losing you,
I lost myself as well.
I am poor because of you,
Yet because of you,
I live a richer life.
Please don't leave.
Please don't leave me.
Sorrowful eyes
Tear language apart.
If you are tired too,
Come back to my side.
Let me tell you to your face:
I miss you.
Loneliness is missing you.
Sadness is missing you.
Even being drunk is missing you.
I try to soothe your wounds,
Yet only pierce them deeper.

It is sharper,
And more intense.
If I sing a song, the pain is also joy.
No matter how many “what ifs”,
They are all still choices.
Please don’t leave.
Please don’t leave me.
Losing you,
I lost myself as well.
I am poor because of you,
Yet because of you,
I live a richer life.
Please don’t leave.
Please don’t leave me.
Sorrowful eyes
Tear language apart.
If you are tired too,
Come back to my side.
Let me tell you to your face:
I miss you.
Don’t leave.
Please don’t leave me.
Losing you,
I lost myself as well.
I am poor because of you,
Yet because of you,
I live a richer life.
Please don’t leave.
Don’t leave me.
Sorrowful eyes
Tear language apart.
If you are tired too,
Come back to my side.
Let me tell you to your face:
I miss you.’

Boys' friends, all three of them like girls, and girls like all three of them. When the boy took the girl back to the hotel to rest, one of the boy's friends, he stood on the right side of the girl, and he said to the girl, "Girl, I have known the boy for so long, I have never seen 'any' girl, which can make the boy feel like a different person. I hope to entrust the boy to you as a 'friend-

like family', and I hope you can stay by his side forever."
The girl nodded with a smile on her face and agreed.
The next night, the boy took the girl to meet the boy's other three friends.
The boy took the girl to Taipei's "Songshan District" to go with his friends, and the girl was also from the land of the sunrise on a fishing boat. In his youth, before he started bleaching, he was already around his friends, and they were as close to each other as 'family'.
The boy took the girl to one of their friends' house to have a meal with everyone, and their whole family, all of them, in order to welcome the girl's arrival, all of them, prepared a large table of dishes very carefully.
The boy's friend has a very beautiful family, he has a very gentle wife, a very handsome son who is still in his youth, and a beautiful daughter who was studying abroad at the time.
The boy's friend, their whole family, practiced the same religious system as the girl graduated from the university.
The boy's friend, their whole family, believes in the same religious system as the university the girl graduated from, they believe in 'Catholicism'.
That night, the boy's friend explained to the others what "God's chosen people" were.
The girl just smiled the whole time.
The boy's other two friends, the two of them, arrived a little later than the boy and the girl.
All of them, together at the same time, are doing the 'prayer' before the meal.
It was the girl's first "prayer before meal" in her life.
The beautiful wife of the boy's friend, seeing that the girl was too thin, the family kept putting food into the girl's bowl, and they left the best "chicken leg" for the girl.
The girl was flattered and smiled.
It was a very beautiful night, and it was the first time in many years that the girl had tasted the "taste of her hometown".
The boys' friends, all three of them, liked the girls, and the girls liked the three of them.
When the boy took the girl and was about to return to the hotel to rest.
The girl went to the bathroom first.
The girl heard inside that the boy's friend's wife and her child were speaking in the girl's native language, and they said, "The 'girl' the boy brought this time is much more beautiful than the boy's 'previous wife.' And 'this girl', in addition to her beautiful appearance, she also has a 'very special' temperament."
As the girl washed her hands, she smiled warmly from the bottom of her

heart.
When the boy took the girl and was about to return to the hotel to rest.
One of the boy's friends, who stood to the right of the girl, said to the girl, "Girl, I have known the boy for so long, and I have never seen 'any' girl who can make the boy feel like a different person. I hope to entrust the boy to you as a "friend-like family", hoping that you can stay by his side forever. We are the boy's 'family' in this land, so we are also 'your family'!"
The girl nodded with a smile on her face and agreed, her eyes filled with tears of emotion.
On the night of the third day, the boy took the girl to meet another friend of the boy.
The boy took the girl to Taipei's "Zhongshan District" to be with one of his friends, who was also from the Land of the Rising Sun, and the boy's friend, he was also a boy, as early as the turn of the century, their friendship had quietly begun. In his youth, before he started bleaching, he was already around his friends, and they were as close to each other as 'family'.
The three of them met at a restaurant that sells "Thai shrimp".
The girl pointed to another sign not far away, and she told the boy that the restaurant was opened by her with someone else's "partnership investment", but later, because the girl discovered that there was a partner who would always "make false accounts", the girl finally decided to "withdraw shares". During that period when the restaurant was opened, the girl was more unhappy than working in a hospital.
The boy's friend, he likes girls very much.
The girl also liked it very much, the boy's friend.
They had a wonderful night.
When the boy took the girl and was about to return to the hotel to rest.
The boy's friend, he stood to the right of the boy, and he said to the boy, "Boy, I really, very, very much like the 'girl' you brought, but you have to tell this girl not to always be cautious that she needs to 'serve others', she is more worthy of being 'served' than she is to serve others."
Then the boy's friend, he stood on the right side of the girl, and he said to the girl, he said, "Girl, I have known the boy for so long, and I have never seen 'any' girl, which can make the boy feel like a different person. I hope to entrust the boy to you as a "friend-like family", hoping that you can stay by his side forever. I am the boy's 'family' in this land, so I am also 'your family'!"
The girl nodded with a smile on her face and agreed, her eyes filled with tears of emotion.
The afternoon of the fourth day.

The boy and the girl suddenly decided to go to the "source" of the girl's energy, where the girl was born and grew up, and also her "root".
The Oriental spiritual house surrounded by incense is the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.
The wooden house that carries history, cigarettes are endless. Incense is not offered to the human form or to worship the gods. They said that it was for a "wind knower". The old man, sitting in the wisteria mist, holding a duster, his beard was like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. He was dressed in a blue robe, and on the robe was a golden star that shone with the light, and a circle of gold rims. The old man sat in the deep mountains, guarding the order in silence. The old man, before making a name, exhaled to the mountain and lit three pillars of incense. Some people say that it is not incense, but the three qi paths between heaven and earth.
That afternoon.
The girl 'didn't' tell 'anyone' in the family.
The girl just drove the rented car and happily took the boy to that place, the "source" of her energy and her "root".
The Oriental spiritual house surrounded by incense is the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.
The wooden house that carries history, cigarettes are endless. Incense is not offered to the human form or to worship the gods. They said that it was for a "wind knower". The old man, sitting in the wisteria mist, holding a duster, his beard was like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. He was dressed in a blue robe, and on the robe was a golden star that shone with the light, and a circle of gold rims. The old man sat in the deep mountains, guarding the order in silence. The old man, before making a name, exhaled to the mountain and lit three pillars of incense. Some people say that it is not incense, but the three qi paths between heaven and earth.
On the way, the boy and the girl chatted very happily.
The girl's driving skills are terrible, and the boy occasionally joins the girl because the girl gets lost in her "own city", and the two of them, together at the same time, laughing happily.
Boy, never blamed the girl because 'the girl's driving skills are very bad', he just joked, full of pampering, looked at the girl he loved so much, and then said to the girl in a very helpless tone, but with a mischievous tone, he said, "My girl, here's the thing. Your driving skills are really terrifying, I think

other cars on the road are very afraid of you! However, if I 'die' because I was sitting in the car you were driving, then I would admit it, and if I died at your hands, I would have to 'admit the compensation'!"
Boys and girls will laugh together at the same time.
When the girl drove the car and arrived at the seat with the boy, the "source" of her energy was also her "root".
The Oriental spiritual house surrounded by incense is the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.
The wooden house that carries history, cigarettes are endless. Incense is not offered to the human form or to worship the gods. They said that it was for a "wind knower". The old man, sitting in the wisteria mist, holding a duster, his beard was like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. He was dressed in a blue robe, and on the robe was a golden star that shone with the light, and a circle of gold rims. The old man sat in the deep mountains, guarding the order in silence. The old man, before making a name, exhaled to the mountain and lit three pillars of incense. Some people say that it is not incense, but the three qi paths between heaven and earth.
The girl's 'all the family' is very rare, 'all everyone' is on the scene. In addition to the girl's mother and the girl's stepfather, the two of them were in Miami, and the rest of the "all family members" were all there.
All of them, together at the same time, seem to have been 'waiting for a long time'.
All of the girl's family members do not speak 'English'.
However, all the girl's family members are still trying to communicate with the boy she loves deeply through body language.
The girl happily "introduced" each of her family members to the boy one by one.
The boy also worked very hard, using body language and a few sentences of "simplified Chinese" to communicate with the girl's family.
All the girl's family members like the boy very much.
The boy also liked it very much, and all the girl's family members were very fond of it.
He sat at the main seat of the tea table, he made a cup of tea for the boy with his own hands, he gently handed the cup of tea to the boy, he turned his head to look at the girl, he said to the girl in a warm tone, he said to the girl, he said, "Girl, here's the thing. Although everyone was very opposed to immigrating to exile at the border with charism for 'this boy', I was the only one who supported and said 'you have to go' at the time. Today I saw 'this

boy' with my own eyes, and our 'whole family' 'fully accepted' the 'boy' in front of us from the bottom of our hearts!" As soon as he finished speaking, he asked the girl to immediately translate it for the boy to understand.
He happily said in the girl's native language a very loud "Thank you!"
The girl also took the boy to visit the oriental spiritual house surrounded by incense, the altar for heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.
The wooden house that carries history, cigarettes are endless. Incense is not offered to the human form or to worship the gods. They said that it was for a "wind knower". The old man, sitting in the wisteria mist, holding a duster, his beard was like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. He was dressed in a blue robe, and on the robe was a golden star that shone with the light, and a circle of gold rims. The old man sat in the deep mountains, guarding the order in silence. The old man, before making a name, exhaled to the mountain and lit three pillars of incense. Some people say that it is not incense, but the three qi paths between heaven and earth. Although the boy didn't understand very well, his face was always full of warm smiles.
That afternoon, I spent it happily.
A whole day on the fifth day.
The girl was busy packing up the "rented house" she had on the fishing boat in the land of sunrise, and then returned it.
Because at the beginning, both the boy and the girl were not sure whether the two of them could "get along peacefully". Therefore, the girl has always kept that house as her own 'retreat', and this house has always been paid for by the boy who works hard every day and pays for the girl.
Until the boy and the girl confirm that the other party is their "Soulmates", the girl is unwilling to let the boy bear more "burden" just because of this reason.
The boy went to meet his friend.
That day, they spent their respective busyness.
Day 6.
The boy said to the girl that he wanted to invite the girl's brother and his whole family to eat the "spicy hot pot" that the girl liked the most but the boy didn't.
The girl's younger brother has a wife, a three-year-old daughter, and a little girl who is still in swaddling clothes and is less than one year old.
The six of them, together at the same time, were very happy to arrive at the

spicy hot pot restaurant "Haidilao" in Taipei's "Datong District".
The boy actually doesn't like to eat "spicy hot pot" at all.
The boy, with a pampered face, looked at the girl he loved so much, and the girl excitedly ordered a lot of different dishes.
During the meal.
The boy kept picking up vegetables for the girl.
The boy, with a pampered face, looked at the girl he loved so much, he didn't have anything to eat, but he was always afraid that the girl wouldn't eat enough.
During the meal.
There was a program called "Sichuan Opera Changing Face" at the scene, and it was the first time the boy saw "Sichuan Opera Changing Face", and the boy was very excited.
During the meal.
The girl's brother suddenly spoke, and he asked the boy a lot of knowledge about "Judaism".
The girl was shocked, and she looked at her brother with a face full of incredulity.
The girl's younger brother, just smiled very warmly, said to the girl, she said, "Sister, didn't you tell me that the boy you love so much is Jewish, I always want to know more about 'cultural differences'. In this way, if one day you are really 'abducted', I will always know where to 'find someone'!"
The boy and the girl's brother, the two of them, gestured, chatted very happily, and the girl acted as a translator.
However, the girl's translation speed couldn't keep up with the 'chatting speed' of the two of them.
That night, the boy was very happy and paid for everyone.
Don't forget to order an extra "silver silk roll" for the girl's younger brother and family to take back to the girl's "grandfather", who likes to eat "silver silk roll" very much.
That night was spent in laughter.
After returning to the hotel in the evening.
The girl looked at the boy with a guilty face, and she said to the boy with guilt, she said, "My love, can you sleep here by yourself tonight? I want to sleep at my oldest cousin's house because my cats are still there?"
The girl's cats were still at the girl's eldest cousin's house at the time.
Later, because the girl's eldest cousin was really helpless, the girl's cats moved to the girl's friend's house.
The boy, with a doting face, looked at the girl he loved so much, he said to the girl in a flying tone, very, very gently, he said, "My Girl, I have been

thinking about it all the time, why haven't you made this request, you must miss your cats, you are going crazy thinking about it, right?! Go for it! Don't come back for the next two or three days, I want to be alone, in this beautiful room, enjoy the time alone!"

The boy and the girl, looking at each other, the two of them, together at the same time, smiled very, very, very warmly.

The boy gave the girl, a tight hug, and a deep kiss, and the boy called a "taxi" for the girl to avoid the girl who always likes to save money, and ran to "take the MRT".

The girl slept with her cats for three days at the girl's eldest cousin's house.

The girls' cats really miss the girl very much.

The moment the girl opened the door, they all ran towards the girl quickly, and they kept scrambling to meow at the girl.

The girl's soul is complete.

Wait until the girl returns to the hotel from her eldest cousin's house.

The boy just strode towards the girl, she could clearly feel that he missed the girl very much, but he didn't say anything, he just turned everything into a deep hug and a deep kiss.

The boy, with a pampered face, looked at the girl he loved so much, he didn't say anything, he just wiped away the tear stains on the girl's face, and tidied up the messy hair scattered on her face.

The boy just whispered to the girl that the two of them were staying on the fishing boat in the land of the sunrise, and the girl could accompany her cats at any time, and the boy said that he enjoyed the large space alone and the spa bathtub.

Boys and girls, looking at each other, the two of them laughed and cried together at the same time.

When the boy learned, the girl's cats. When I was about to move from the girl's eldest cousin's house to the girl's friend's house.

The boy said to the girl that he wanted to invite the girl's friend to have dinner with her boyfriend, and the boy said that he wanted to express his gratitude to the girl's friend in person.

So, the girl's friend, with her boyfriend, with the boy and the girl, met directly at the girl's friend's house.

The girl's friend and her boyfriend both speak good English.

Because the girl's friend, and her boyfriend, don't want to go out to eat.

So, the four of them ordered "delivery food".

That night, the boy was very happy and paid for everyone.

Because the girl's friend, her boyfriend, and the boy chatted very happily.

Because the girl's friends and her boyfriend like boys very much.

The boy also liked it because of the girl's friend, and her boyfriend.
Boy and girl, on a fishing boat in the land of the sunrise.
It stayed for two, God, the cycle of work.
Then.
Boys and girls went to that country together from a country rich in spices and lotus flowers in the south, where temples and pagodas stood like rainforests, and gods danced with monkeys and smiled, becoming the language there. It was a place where the sun was always damp, and the old king was still above the golden temple, looking over the kingdom of all peoples. The city of the equatorial gateway that is always humid and crowded. The heart of the fiery border is embraced by the rainy season and the dry season in turn.
The girl, I have seen the boy's friend, and the woman he has sworn an oath to walk the path of destiny with him, the same blood.
The four of them, together at the same time, were in that equatorial gateway city that was always humid and crowded. The heart of the fiery border is embraced by the rainy season and the dry season in turn. The four of us enjoyed a delicious yakiniku dinner together.
The four of them, together at the same time, went to the city of the equatorial gateway where the boy was there, always humid and crowded. The fiery heart of the country, embraced alternately by the rainy season and the dry season, rented an Airbnb, which was a brief cohabitation between a boy and a girl in that city.
The Airbnb was located in the city, the only cul-de-sac alley, near the end of the alley.
In the only cul-de-sac alley, there is a large "7-11 supermarket" in the middle, and the 7-11 supermarket has a very huge and eye-catching "lighting sign".
The four of them, together at the same time, sat on the sofa.
Boys and boys, girls and girls, they were divided into two groups and chatted separately.
The girl, clearly remembering, from the boy, with whom as early as the turn of the century, their friendship began quietly. In his youth, before he began to bleach, he was already by his side, the woman he had sworn to walk into the path of destiny with him, the same blood. She asked the girl, and she asked, "Girl, do you love boys very much? Do you want to have 'your own children' with boys?"
The girl nodded with a flushed face.
The boy, suddenly, in a very happy tone, in an excited tone, turned his head to answer the woman, he said, "I really love, I love 'my girl', and I also want to have 'our own child' with the girl I love so much! I always wanted to have a pair of 'twins' because I think the twins are cute!"

He turned his head to reply to the woman with tears in his eyes and a guilty face, he said, "I really love, I love 'my girl', and I also want to have 'our own child' with the girl I love so much! I've always wanted to have a pair of 'twins' because I think twins are cute! However, you are all like me, we are 'God's chosen people', even if I really want to have 'our own children' as soon as possible with the girl I love so much, but the 'law' and 'system' are both practical problems. I don't know if the girl I love so much and I really have 'our own children', then how will our children face those 'laws' and 'systems' that actually exist?"
He turned his head to reply to the woman with tears in his eyes and a guilty face, he said, "I really love, I love 'my girl', and I also want to have 'our own child' with the girl I love so much! I've always wanted to have a pair of 'twins' because I think twins are cute! However, you are all like me, we are 'God's chosen people', and can the 'girl I love' be accepted by the 'law' and 'system'? I don't want the girl I love to live in hiding for the rest of her life because she wants our own children very much. I also don't want 'our children' to be born with the practical pressure of 'law' and 'system' for a long time. I am very worried that if we do have 'our own children', they may become the target of 'bullying' by other classmates at school because of 'cultural race' issues."
The two girls listened, just looking at each other, and at the same time crying silently.
The boy's friend his wife, who looked at the girl who was silent but cried more and more sadly, just gave the girl a deep hug.
The boy's friend his wife, she looked at the silent girl, but the more she cried, the more sad she became, she just gave the girl a deep hug, she whispered in the girl's ear, she said, "Girl, I understand how you feel. Maybe one day in the future, this will change. I believe that a good girl like you, our nation, has no reason not to accept you. But now my husband and I want to entrust the boy to you as a 'family like a friend', hoping that you can stay by his side forever. I am the boy's 'family' in the Promised Land, so we are also 'your family'!"
The girl nodded with a smile on her face and agreed, her eyes still filled with tears of emotion.
The boy was there, the city of the equatorial gateway, which was always humid and crowded. In the heart of the fiery border, which is embraced by the rainy season and the dry season, there is a house located in a high-rise building with a sea view.
The boy took the girl to see the beautiful white building.
The boy took the girl to the beautiful building, the high wall made of green

leaves, and the boy rode a motorcycle in the atrium on the first floor, carefully introducing the building to the girl.
The boy, with a doting face, looked at the girl he loved so much, he said to the girl with a smile on his face, he said, "My girl, this house is what I and you mentioned before, this is the fruit of my lifelong musical efforts. I have worked hard all my life to reap the fruits. It's not that I don't want to take you upstairs to see it, but because my house is currently rented out to tenants, I have no choice but to take you up to visit and share my fruits with you."
The girl, raising her head, looked at the boy she loved so much, her tone was warm, but with a mischievous tone, and she said to the boy, she said, "My love, now you are in big trouble! You can't even take me up to see the 'fruits' of your hard work with your own eyes?!" I originally planned to use my fingers to poke hard to see what the "taste" of your "fruit" was. However, now my "plan" has actually "failed"! I think so, then I will 'punish' you, wait until I buy a cup of my favorite 'Coca-Cola with ice cubes', and I will forgive you!"
The boy, with a helpless face, looked at the girl he loved so much, and he rolled his eyes wide.
Boys and girls, looking at each other, laugh together at the same time.
God, I don't know when, appeared behind the boy's right and said nothing.
Girl, while stepping on the motorcycle seat that the boy had already taken for the girl, her eyes were cold, she raised her eyebrows, and looked at her coldly, God, a glance.
The boy rode the motorcycle and left with the girl.
The girl, without looking back, just slowly stretched out her right hand and pointed backwards, comparing the middle finger exactly as in the ending credits of "Constantin - 2005".
Boys and girls, in that equatorial gateway city that is always humid and crowded. The heart of the fiery border is embraced by the rainy season and the dry season in turn.
Boy and girl, the two of them, stayed, one, God, the cycle of work.
Next.
The boy, with the girl, went to a city facing the Gulf of Siam, almost transparent by the sun during the day, and a market of neon and soul at night. On that tropical coastline, there is a city that is a tourist attraction during the day, but a place of forgetting at night - people come here not to remember.
Boy, in that city, facing the Gulf of Siam, the sun is almost transparent during the day, and the market of neon and soul at night. On that tropical coastline, there is a city that is a tourist attraction during the day, but a place of forgetting at night - people come here not to remember. I rented a very tall

Airbnb. From that house, it only takes three minutes to walk to the sandy beach of the Côte d'Azur.
That house, with two bedrooms, a beautiful panoramic floor-to-ceiling window with a balcony outside the window to see everything.
However, girls are very afraid of heights.
The boy, not knowing it at first, called out to the girl happily, he saw a beautiful sunset, he wanted to share it with the girl.
The girl had just stepped out of the balcony cautiously, and the boy excitedly hugged the girl directly into his arms.
The girl instantly fell to the ground because the height was too high, and she began to use her hands and feet, and crawled back to the living room in a very collapsed manner.
The boy's face was full of fright and guilt, he strode forward, stride, stride, and curled up in the corner of the shivering girl.
The boy, full of guilt, cautious, and said to the girl with a tone of guilt, he said, "My Girl, I'm really sorry, I didn't know you have 'fear of heights', I didn't mean it just now, I just saw that beautiful sunset, that beautiful picture, I want to share it with you! I didn't expect it to be self-defeating, can you not be angry with me?"
The girl, just recovered from the fright, she looked at the boy with tears in her eyes, her face was full of grievances, but her words were mischievous, she fell to the ground like a 'Peking Opera', her tone was very dramatic, she stretched out her right hand, made a gesture of 'waiting for rescue', she said to the boy, she said, "My Love, my soul just flew away in fright! I... I need a glass of 'Coca-Cola with ice on the ice' to summon my 'soul' back! Ah! This kind gentleman, are you willing to 'save my soul'?"
The boy looked helpless, looking at the girl he loved so much, he sighed heavily, got up and helped the girl use a cup of "Coca-Cola filled with ice".
The girl, still using the "Peking Opera" method, took the cup of "Coca-Cola with ice", she took a sip, slowly raised her head, her tone was very gentle, but with a mischievous tone, the dark boy said, she said, "Ah! This kind gentleman! Thank you for saving 'my soul'! With such a big 'merit', let's not worry about your little mistake just now!"
Boy and girl, the two of them, looked at each other, and the two of them laughed together at the same time.
One afternoon.
Boy and girl, the two of them, at the same time, lying on the beautiful sandy beach of the earth's gift, the two of them, at the same time, enjoying the freshness of the sea breeze. Boy, lying on the girl's right.
Boys and girls hold each other's hands all the time.

The boy and the girl, the two of them, were enjoying a "manicure" service on the beach at the same time.
Suddenly, the girl jumped up from her chair, her eyes firmly looking at the sea in front of her left.
Girl, smell 'danger'.
Then, the staff on the beach, unhurriedly, slowly ran to the beach position that the girl initially locked.
The girl suddenly got up, she was ready to run.
Suddenly, the boy was frightened, and he looked at the girl with a horrified face.
The girl said to the boy in an anxious tone, she said, "My love, I smell 'dangerous'! I'm pretty sure! I'm going to check it out! I definitely want to check it out! You don't need to stop me! This is my 'vocation' as a 'doctor'. Not yours! You stay here, don't follow me!"
The girl instructed the two ladies who provided "manicure" services for the boy and the girl, and the girl told them not to let the boy leave his "beach lounger".
He originally wanted to keep up, but was caught off guard by the girl, she gestured to him to "stay where you are", and the boy slowly sat back on his "beach lounger".
After a while.
The girl, with tears on her face, slowly walked back to her "beach lounger", the girl didn't say a word, staring blankly ahead.
The boy, still full of horror, stood with the girl he loved so much, his tone was cautious, but very anxious, he asked the girl softly, he asked, "My Girl, what happened? Your face looks very pale, are you okay? You look very bad? What can I do to make you better? Or, I'll go buy you a cup of 'Coca-Cola with ice cubes'?"
Boy, the words did not fall.
The girl just stared straight ahead, she stretched out her right hand and comforted the boy she loved so much.
The girl's tears, starting uncontrollably, dropping, continuously, continuously, continuously, slipped from her eyes.
The boy became more and more anxious.
The girl took a deep breath, she tried to stabilize herself, she opened her mouth to tell the boy, she said, "My Love, you don't have to worry. I'm fine. It's just that the 'dangerous smell' I just smelled was a living life, and when I ran over, I found that it was 'too late' for everything, and they 'discovered him' too late. 'The sea' has taken him away before they 'found him'."
The boy tried to say something, he tried to appease the girl.

The girl just continued to work hard to stabilize herself, she told the boy in a trembling tone, she said, "My Love, although I can always smell the 'smell of danger', but sometimes, 'nature' itself is far more 'unfathomable' than we think. Although I haven't practiced medicine for a long time, my "knowledge" has not been lost in the hospital. Although, I always thought that as long as I still had the strength, that person would still have a chance. However, I can never 'predict' nature."
The boy looked at the girl he loved so much, he took out a cup of "Coca-Cola with ice" from next to his beach seat, and slowly handed it to the girl with his right hand, he didn't say anything, just gently touched the girl's head, and at the same time gave the girl a very, very, very warm smile.
That day, Shui took a breath and sucked that person's soul in. Then it was a soul that never went ashore again. She was still waiting for him, but she didn't know that he had already traveled with the water.
The girl, looking at the body that could no longer breathe, was quietly let go by time. The man's body was quietly placed on the shore like this, and no one woke it up again. Until late at night.
When the boy and the girl returned to the Airbnb rented by the boy.
The girl could still look at the body from a distance very clearly, and he was quietly let go by time when he could no longer breathe. The man's body was quietly placed on the shore like this, and no one woke him up until late at night. That man, he used to have a fair complexion and three-dimensional facial features.
The girl was just stunned, standing on the balcony where she was originally very scared, she was expressionless, just quietly looking at the man who could no longer breathe. He was not obscured by anything.
The girl's tears, uncontrollable at some point, began to fall from her eyes in big drops, big drops, big drops, continuously, continuously, continuously.
Boy, holding a cup of 'Coca-Cola filled with ice', he slowly walked out of the balcony lightly, he was very, very, very soft but very gentle, and said to the girl, he said, "My Girl, although I can't 'experience' your 'sense of loss', but I can 'understand', as a 'healer', you see a soul being snatched away from your eyes, you must be very 'mixed' in your heart. However, this matter is not your fault. Perhaps, this is what makes "nature" awe-inspiring. I am very grateful to you for stopping me this afternoon and keeping up with you. I've never seen 'that kind of scene'."
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, and she said in a gentle tone, "My Love, I'm fine. Thank you for making 'Coca-Cola with ice' for me, this drink is indeed very able to 'heal my soul'. Thank you for comforting me with such care, I know many things, and I can't change

them on my own. The only thing I can do is to stand on this balcony from a distance, looking at the soul that was taken away by the water, and I can only stand on this balcony from a distance, looking at the soul that was taken away by the water, and do 'last mourning' for him."
The boy was full of distress and hugged the girl he loved so much.
The boy, gentlely, slowly led the girl with "fear of heights" to the sofa and gave the girl a lot of desserts.
The boy and the girl, finally looking at each other, the two of them, laughed together at the same time.
The girl, late that night, was alone and hid in another bedroom and cried bitterly. She hated herself for not being able to get one step ahead of the Lord at that time. She hated herself and let a living life slip away from her eyes. And she was completely powerless. She kept biting her arm continuously, continuously, and forcefully, as if only in this way did she feel that she was qualified to be called a 'healer'.
Since then.
The girl who originally loved water could no longer get close to the sea.
The boy ran towards the girl because he was looking at the girl, alone, sitting in the seawater in a daze, and running towards the girl.
Boys can't swim.
When the boy ran to the girl's side, his eyes were full of fear.
The girl, with a pampered face, looked up at the boy she loved so much.
The boy and the girl, in the seawater, hugged each other tightly, and the two of them laughed together at the same time.
Time in that city.
The boy bought a lot of "new swimsuits" for the girls, and before the two of them went out, the boy would tie the girl's swimsuit with his own hands, each one.
Of course, those swimsuits are all "matte black", and those swimsuits are "thousand choices" for girls among those "matte black" limited styles that he can't distinguish between different "matte black" limited editions.
The boy said that if the girl's "beauty" and "temperament" attract the attention of others, it only represents one thing, which means that the "boy's choice" is "correct".
The girl thought the same way about the boy she loved so much.
The boy and the girl, looking at each other, both of them laughed together at the same time.
Boys, with girls, in a city facing the Gulf of Siam, are almost transparent by the sun during the day, and at night it is a market of neon and soul. On that tropical coastline, there is a city that is a tourist attraction during the day, but

a place of forgetting at night - people come here not to remember.
Boys always drive a 'motorcycle' and he carries girls.
Girls always sit in the back seat of motorcycles late at night and spread their arms wide.
At first, the boy was very frightened, and he was worried that the girl he loved so much would be in danger. He asked the girl why she was like this.
The girl, with a doting face, told the boy in a gentle tone, she said, "My Love, don't worry. I am experiencing the feeling of 'flying', I am feeling the change of 'air current', and the 'language of the wind'."
The boy just kept telling the girl he loved so much to be safe.
The girl just happily agreed to the boy.
Every day in that city, every time she went out, the girl was experiencing 'flying', she could clearly feel the changes in 'air current', and she understood the language of 'wind'.
Until late at night on the third day.
The boy took the girl to eat the girl's favorite "steak".
Just when the girl was still sitting in the back seat of the motorcycle in the middle of the night, spreading her arms wide and experiencing the feeling of "flying", for a minute, she really "flew", as if a force fell from the sky, pulling her up.
The girl's body naturally left the seat of the motorcycle, her feet, did not step on the pedals, she liked to be in the process of traveling. Shaking her feet.
The girl gently closed her eyes, and she just "floated" and "flew" like this.
It wasn't until the boy stopped and waited for the red light that the girl's body slowly 'landed'.
The boy didn't notice.
The girl, with a pampered face, looked at the boy she loved so much.
The boy, with a doting face, looked at the girl he loved so much.
The two of them, together at the same time, looked at each other and smiled.
The girl was full of disgust and glanced at the night sky full of stars.
Boys and girls, in that city facing the Gulf of Siam, are almost transparent by the sun during the day, and at night it is a market of neon and soul. On that tropical coastline, there is a city that is a tourist attraction during the day, but a place of forgetting worries at night - people come here, not to remember, to stay, a, God, the cycle of work.
Yes.
Before "this page" and "this line" are the "deleted parts" of the Lord.
The girl, alone, sits on a fishing boat in the land of the sunrise.
The girl's cats all gathered around the girl.
When the girl sorted out "this page" and "this line".

Yes.
The girl's state of mind was once again sung by her favorite singer, You Hongming's song, early, and even the MV movements were ridiculously consistent.
The song is called "My Love Is Burned to Ashes by You — Song by Chris Yu, 1998"
MV URL link: https://youtu.be/O_amlViss3s?si=sKWRos74_4SJLeRM —
The lyrics of that song go like this:
'I pretend not to understand your heart,
Already set on a clear decision.
It's not because I'm still trapped in a dream, unable to wake,
I only want to leave
A little space for both of us.
I deliberately ignore my own heart,
Its painful, struggling, fragile voice.
I hold my breath and let the tears slowly fade away.
The final memory
Still carries a trace of a smile.
My love was burned to ash by you.
Day and night,
It flies into endless loneliness.
At the ends of the earth, where can anyone lean?
I can only slowly, slowly run away.
My love was burned to ash by you.
Grey snow
Drifts into a dim and darkened sky.
Every minute, every second,
How could I possibly forget?
My heart
Coldly,
Coldly endures.
I deliberately ignore my own heart,
Its painful, struggling, fragile voice.
I hold my breath and let the tears slowly fade away.
The final memory
Still carries a trace of a smile.
My love was burned to ash by you.
Day and night,
It flies into endless loneliness.
At the ends of the earth, where can anyone lean?

I can only slowly, slowly run away.
My love was burned to ash by you.
Grey snow
Drifts into a dim and darkened sky.
Every minute, every second,
How could I possibly forget?
My heart
Coldly,
Coldly endures.
My love was burned to ash by you.
Day and night,
It flies into endless loneliness.
At the ends of the earth, where can anyone lean?
I can only slowly, slowly run away.
My love was burned to ash by you.
Grey snow
Drifts into a dim and darkened sky.
Every minute, every second,
How could I possibly forget?
My heart
Coldly,
Coldly endures.'

The boy, many times, tried very hard to keep the girl.

However, the girl's attitude was decisive, and he, insisting on separating from the boy, calming down with each other.

God, sitting on the carpet that I don't know where I got it, just watching, He, arguing with Him, silently.

It's the girl's one, who is always mistaken for her brother's younger brother. He drove to the airport to pick up the girl. When he saw the girl, he directly and forcefully stuffed a thick handful of banknotes into the girl's arms.

Before the girl could react, the girl's younger brother said to her in a fierce tone, he said, "My family is very small, and I have a wife and two daughters. However, I can help you clear out the room you had when you were a child, and you can get me back from that hellish place! Now, my sofa, you can sleep on it as you like! No need to explain, I know, you are penniless, fucking idiot! If you don't have money, tell me!" I don't have a lot of money to give you, but it's no problem to support you!" Then, he stretched out his right hand and hit the girl on the back of the head with a "pop". The girl smiled.

And the girl, the eldest cousin, unconditionally moved a room from home to the girl. The family looked at the girl and was always full after just a few

bites. So, she and her husband bought different foods for the girl every day. During mealtime, she didn't see the girl. The girl's cousin will always push the door hard and break directly into the girl's room, and will keep looking at the roof, the girl who is in a daze, she grabbed the collar of the girl who was much taller than her, she dragged the girl off the bed hard, viciously, pressed the girl directly to the chair next to the dining table, and forced the girl to eat. The girl's eldest cousin watched the girl lose weight day by day. She would always be very angry and break the girl's mouth with a lot of different food, directly and forcefully, and she would stuff the food into the girl's mouth. Then, holding a stick in his hand, he knocked on the girl's table, and then pointed at the girl with the stick and scolded the girl, she said, "Miss! If you don't eat, do you want to be a 'god'!? I warn you, you, just sit here for me, and I'll stare at you! If you don't finish eating, you are not allowed to go anywhere!" She was sometimes busy in the middle, and she didn't forget to call her four children to take turns staring at the girls and eating the food.
The girl, the oldest cousin, still, just like when she was a child, makes the girl love her the most and fear her the most.
Also, the sister who took care of the cat in place of the girl, and her boyfriend, also prepared everything for the girl. The only thing the two of them did was force the girl to eat. The two of them, like the girl's oldest cousin, always stood in front of the girl with a stick, made sure the girl, and ate the food into her stomach. Others, they don't care.
All of them, all of them, have one and only one thing in common.
This is completely contrary to the unconditional support of girls when they immigrated to the border of exile and charism for boys.
All of them, all of them, unanimously strongly demanded that the girl 'break up' with the boy.
The girl, without answering, just smiled blankly, laughing at herself.
The girl always said that she was a 'hermit crab'.

🔺Chapter 8_II__第捌章__中
«A Visit From The Bloodline»

In the girl, left alone, exiled to the land where charism meet, returned to the fishing boat on the land of the rising sun, two months later.
In that Oriental spiritual house surrounded by incense where she grew up, the altar of heaven and earth and the ancestors and ancestors was enshrined. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.
The wooden house that carries history, cigarettes are endless. Incense is not offered to the human form or to worship the gods. They said that it was for a ″wind knower″. The old man, sitting in the wisteria mist, holding a duster, his beard was like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. He was dressed in a blue robe, and on the robe was a golden star that shone with the light, and a circle of gold rims. The old man sat in the deep mountains, guarding the order in silence. The old man, before making a name, exhaled to the mountain and lit three pillars of incense. Some people say that it is not incense, but the three qi paths between heaven and earth.
The girl, alone, in the middle of the night, sat and lay on the girl′s brother′s sofa bed at home, with the quilt covering her knees.
Since the boy and the girl met, the two of them have been arguing a lot, arguing over ″cultural differences″, arguing over ″personality running″, arguing over ″living habits″, arguing over ″which country to cook″, arguing over ″what to eat for breakfast″, arguing over ″snatching the subtitle language of the movie″, arguing over ″the girl took all the quilts″, and arguing over ″the girl snoring like a big truck″...
However, the boy and the girl have repeatedly expressed to each other that they have confirmed that ″the other is″ their ″only″ ″Soulmates″.
Because, although the boy and the girl, the two of them, quarrel, but both of them, once and again, in their hearts, once and again, keep the ″softest piece of land in their hearts″ for each other.
Alone alone, in the place where exile and charism meet, sent a message to the girl that would automatically disappear ″for an hour″ after opening the reading message, this is the message that the two of them have been accustomed to using, because the girl believes that good memories exist in the ″heart″, not in the ″record of the message″, and the girl does not want to leave the content of the quarrel between ″the two of them″ in her mobile phone. She can only remember the two of them in her heart.
Boy, he said to the girl in the message, ″My girl. I decided to leave, to live in exile at the border of charism, and to return to the ′Promised Land′. Our lives

have been getting worse and worse since God began to intervene."
The boy, in the message, continued, telling the girl, the girl could clearly feel that his tone was trembling, he was holding the phone and slapping his hand, it was trembling, his eyes were full of tears, he said, "My girl. Here's the thing. I still love you very, very, very much! But since you started telling me that you are working for, God. God didn't give us two people at all, gave us two lives, and brought 'any good luck'. Only the lives of the two of us gradually ruined, and the love that the two of us were originally very determined and loved by each other!"
The boy, in the message, continued, telling the girl, the girl could clearly feel that his tone was still trembling, he held the phone and hit his hand, still, trembling, his eyes were still with tears, he said, "My girl. Here's the thing. I still love you very, very, very much! However, this time I can't expect the 'God' life you are talking about. Strangely, since you began to rely on 'God'. The lives of the two of us became poor day by day, day by day, day by day. I never got any support again. I have been living outside the Promised Land for thirty years, relying on my own efforts. All the time, it went smoothly. But, you tell me, after you work for 'God'. But I started to slowly become nothing!"
The boy, in the message, continued, telling the girl, the girl could clearly feel that his tone was still trembling, he held the phone and hit his hand, still, trembling, his eyes were still with tears, he said, "My girl. Here's the thing. Now I have nothing, and I can't open all my accounts. Including all my "external communication software", I can't open it. Except for this messaging software that can "contact you", other "bank accounts", my previous "music creation account", and even my "Facebook account" are completely inaccessible. I really don't understand why, these things happened overnight, and after I woke up, my whole life instantly turned '180 degrees'. Suddenly, I fell into an unprecedented situation and an unprecedented 'fear'."
The boy, in the message, continued, telling the girl, the girl could clearly feel that his tone was still trembling, he held the phone and hit his hand, still, trembling, his eyes were still with tears, he said, "My girl. Here's the thing. However, even if my life was turned upside down in an instant. However, I am still happy for you from the bottom of my heart, because you have returned to the fishing boat in the Land of the Sunrise, I know that your finances are not well-off, and I cannot fulfill my promise to you and help you financially, and I blame myself very much. But at least I know that you are there, you have 'family', you have 'friends', you are on your own land, and you will be safe."
The boy, in the message, continued, telling the girl, the girl could clearly feel

that his tone was still trembling, he held the phone and hit his hand, still, trembling, his eyes were still with tears, he said, "My girl. Here's the thing. I could no longer support my life in exile at the junction of divine grace. So, Ima will help me pay for the ticket back to the Promised Land. I will be living with Ima. I, without a job, without money, I lost everything."

The boy, in the message, continued, telling the girl, the girl could clearly feel that his tone was still trembling, he held the phone and hit his hand, still, trembling, his eyes were still with tears, he said, "My girl. Here's the thing. I have never dared to tell you, I thought about it for a long, a long time, a long time, before I felt that I had to tell you that all of my 'banks in different countries' around the world were all overnight and could no longer be logged in."

The boy, in the message, continued, telling the girl, the girl could clearly feel that his tone was still trembling, he held the phone and hit his hand, still, trembling, his eyes were still with tears, he said, "My girl. Here's the thing. On the third day after you left the land of exile and charism, all my "mobile phones" and "computers", as well as the "music hard drives" that I have created all my life. On the third day after you left, early in the morning of that day, all my "personal belongings", including my "personal phone", were all broken in by the three "policemen" who suddenly broke in, the three of them, without saying anything, just broke in, and then the three of them, together at the same time, took it all away with their "shopping bags". Then, when they left, they threw a 'search ticket', and at the dining table, without saying a word, the three of them turned around and left."

The boy took the "search ticket" and sent it to the girl.

The boy, in the message, continued, telling the girl, the girl could clearly feel that his tone was still trembling, he held the phone and hit his hand, still, trembling, his eyes were still with tears, he said, "My girl. Here's the thing. All my 'various accounts' are all tied to the mobile phone number on the fishing boat of the sunrise. And that number, the last time we returned to the fishing boat in the Land of the Sunrise, you insisted on paying the monthly rent for my convenience and for me, and you insisted on choosing to change from my friend's name to your name."

The boy, in the message, continued, telling the girl, the girl could clearly feel that his tone was still trembling, he held the phone and hit his hand, still trembling, his eyes were still with tears, he said, "My Girl. Here's the thing. Therefore, now you are the only person in the world, perhaps, who can rebuild my life! So, if you want, can you go to the telecommunications company's store again, apply for a new SIM card, and help me receive text messages to log in to my account again, okay?"

The girl, with tears in her eyes, replied to the boy, she said, ″My love. Of course I am willing to help you receive the information you need to log in to your account again, but I am at work, and when I apply and get a new SIM card, I will send you a message, and then we will try again, okay?″
The boy and the girl, separated by thousands of miles of sea and sky, and thirteen time zones, looked at the small mobile phone screen in their hands, and the two of them laughed together at the same time. The two of them, together at the same time. Very, very, very warm smile.
The girl, slowly raised her head, raised her eyebrows, her face was full of provocation, and she glanced viciously, the one who had been holding her chest with both hands and standing on the right side of the girl's sand bed, God.
God, walked up to the girl, put his hands on his chest, his eyes were sharp, and his tone was light, and he said to the girl.
He, says
「Let Him try as many times as He wants—
You are under no obligation to Respond.
Not Now.
Not Ever.
Answer.
Only when you decide it is Time.
And.
Let it be Clear.
It was Never Your Responsibility to begin with.」
The girl, still, raised her eyebrows and looked, God, girl, gritted her teeth, God, and said, ″YEHEWAH. Could YOU Tell ME, What Have YOU DONE To MY Beloved BOY? What The Actual Fuck Was THAT Shit?! Are YOU Trying To Threaten MY Beloved BOY? Or Do YOU Already Feel That YOUR Life Is Just Too "Boring"? Huh?! 」
God, in a stern tone, looked at the girl's phone screen.
God, said in a firm tone,
He, says
「He will See.
WithOut.
ME.
He.
Can.
Build.
NOTHING.」
The girl, still, picked her eyebrows, her attitude was very provocative, her

eyes were very cold, her tone was very cold, she said word by word, gritted her teeth, and replied, God, she said, "Oh yes.
YEHEWAH, My Beloved BOSS.
Of Course. My Beloved BOY Does.
AVAL.
YOU Will See.
WithOut.
ME.
YOU.
Can.
WRITE.
NOTHING.
Try ME. 」
The girl rotated carefully, 360 degrees, her mobile phone screen, observing the "search ticket" that the boy wore for her, her attitude was very provocative, her eyes were very cold, and her smile was very cold.
On that 'search ticket', there was not even a 'case number' or 'official seal', only a few, very scribbled, 'unreadable' 'signature', and a 'non-existent' phone number'.
In the center of the "search ticket", there is a "big signature", which is "very similar" to the signature on the "stone" that the girl had seen several times when she was young.
The girl just kept smiling coldly.
The girl once tried, helping the boy.
The girl also tried, helping the boy, using that door number to collect the authentication code.
However, boy, I still can't log in to "any account".
The boy, often sending messages, said to the girl anxiously, "My girl, here's the thing. I know we've tried it many times today. However, my email still can't log in with a verification code. I received an 'official message' from Google, and they only said 'due to technical problems', so they couldn't help me restore my account permissions."
The girl, just in a warm tone, said to the boy, she said, "My love. You take a deep breath first, perhaps, because I got off work late today, or the two of us tried the "timing" was "not right". In a day or two, let's try again, okay?"
The boy and the girl, separated by thousands of miles of sea and sky, and thirteen time zones, looked at the small mobile phone screen in their hands, and the two of them laughed together at the same time again. The two of them, once again, together at the same time. Very, very, very warm smile.
The girl thought for a long time before making up her mind to send a message

to the boy.
She said
「My Love.
I cannot say too much.
But if there's really such a thing as a Miracle,
then only The Boss can make it happen.
Not Me.
I Am just a worker.
But if You want The Boss's Help,
I can try to Force HIM.
Still, if You truly want HIS Help,
You'll have to follow HIS Steps.
But it's Your choice.
You have Your Free Will.
Take Your time before You decide.
I Will Be Here, Waiting For You Anyway..」
Boy, think for a long, long, long time.
The boy sent a message to the girl, and the girl could feel it, and he trembled all over, saying, "So... my life is so fucked up⁈ Just because God is not happy⁈」
The boy continued to send messages, and the girl could feel that his tone was getting more and more chaotic, and his tears were uncontrollable, from his eyes, continuously, continuously, continuously, big drops, big drops, big drops falling, he said, "So what now⁈ God can just throw money at my door⁈ Or snap His fingers and open all my accounts in a minute⁈」
The girl, just tightly, squeezed and looked at her mobile phone screen, her tears, which were no longer uncontrollable, fell from her eyes, continuously, continuously, continuously, in big drops, big drops, big drops.
After a while.
Boy, the girl can still feel it, the boy trembles all over, sends a message to the girl, he says, "So, what step need to follow?"
The girl immediately replied to the boy's message, she said, "My love. One moment. I go catch The Boss Down.」
The girl, God, beat him up, dragged him down, and replied to the boy's message.
God, pressing, girl's hand, pressing the keyboard.
Late that night, the girl was alone, sitting on the sofa bed at the girl's brother's house.
God, typing, not fast.
God, every time a letter is typed, the girl's sofa bed is like a 'magnitude 7

earthquake', constantly vibrating.
At the same time, the girl was constantly arguing with God, about the weight of every word.
God, holding the girl's hand, sent a message to the boy,
He, says
「I AM THAT I AM.
I.
Hold.
Her HandS.
Now.
You are speaking directly to ME.
Pay attention to Your attitude.
So.
You.
Do NOT.
Waste
Her.
TearS.
I AM HERE.
Because She.
Begged ME.
And.
I.
Answered.」
Boy, when a message came to God, the girl was still able to clearly feel that every word he said was typed out as if it were torn, he said, "Show me!! SHOW ME!! If this is all real—then PROVE IT!! Or just END it!!」
God, still, pressed the girl's hand and sent a message to the boy.
He, says
「Show You.
You dare demand that of ME.
The Last One.
Who said Those Words.
I gave him.
Ten Signs of Wrath.
TEN.
He asked.
And The Earth Trembled.
So.
I ask You Now.

Are You sure you want ME to Show You.
Do You really think.
You.
Can Survive It.」
Girl, picker, her eyebrows, her attitude was very provocative, her eyes were very cold, her tone was very cold, she said word by word, gritted her teeth, and replied, God, she said, 〃YEHEWAH, My Beloved BOSS.
Did YOU just threaten My Beloved Boy?
Don't YOU DARE do that shit again — or else, We're going to have A Lot of Fun.」
The boy replied to the message, and the girl was still able to clearly feel that he was not provoking, but trembling, and the word order was completely out of control, and the boy said, 〃... Why should I believe You…? I can't even tell what's real anymore.」
God, still, slowly typing, replies to the boy's message.
He, says
「If You want MY Help.
You will follow.
MY Rules.
She Does.
So.
MUST You.
And.
Even I.
Follow Them.
So.
Think.
Think Hard.
Think Very Carefully.
Before.
You Dare.
To Answer.」
Boy, send a message to God, and he says, 〃Should I—should I be Religious?〃
God, still, grabbed the girl's hand, typed slowly, and replied to the boy's message.
He, says
「No.」
God, still, grabbed the girl's hand, typed slowly, and replied to the boy's message.
He, says

「Before.
I.
Help You.
You must First understand.
Who You Are.
Where You Come From.
All The Stories.
The Ones She told You.
Over and Over Again.
I Witnessed Them ALL.
With.
MY Own Eyes.
It was Never.
You did Not.
Hear.
It.
Was.
You.
Refused.
To.
Listen.」
God, paused for a moment, sent a message, to the boy.
He, says
「So.
Who You Are.
And Where You Come From.」
The girl can still clearly feel that the boy′s whole body is on the verge of collapse, and the boy begins to ″snap pop″, quickly typing out the names of all the things he knows, from the boy, and the names of his glorious ancestors.
The girl can still clearly feel that the boy′s whole body is on the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, ″Or what—what now?! You want my mother's side too?! Fine! It's Sxxxxxxxxxx!!」
God, send a message, ask the boy.
He, says
「What are The Colors of Your.
Aura.
She Already Told You.」
The girl, under the control of God, snatched back her arm and typed directly.
The girl sent a message to the boy, and she said, ″Hey, my love. Please, take a

deep breath first.
I Am Your Girl.
I’ll pay for This Question—only because I still love You so deeply.
Who will You think of when the colors are combined like this:
‘The inner ring burned with fiery gold, while the middle ring shimmered with six red and six blue gemstones, interlaced in radiant brilliance. The outermost ring was white—brighter than diamonds—with delicate embellishments that shimmered like strands of silver silk.’
And I’ll also pay for You to just put it on Your Google.
Do it NOW, before The Boss takes My hands! 」
The boy messaged, answered the girl, and he said, "King Solom."
Boy, at the same time, sent a screenshot of King Solom's mobile phone.
The boy sent a message and replied to the girl, and he said, "This is what I search on Google."
The girl is still arguing, God.
The girl, the angry general, God, pushed him off the bed, and by the way, kicked him hard.
The girl sent a message to the boy, and she said, "Hey, my love. Please, take a deep breath again.
I Am Your Girl.
I’ll pay for This Question too, because I still love You so deeply.
How do You call The Star on the Flag of Your Country? 」
The boy, messaged, replied to the girl, and he said, "King David."
The girl, sending a message, answered the boy, and she said, "Exactly!! Now The Boss is Back. 」
God, angry, slowly got up from the ground.
He, patted He, the tattered robe.
Then, God, took back, the girl's arm, God, sent a message, to the boy.
He, says
「So.
Who.
You.
Are. 」
The girl, still can, clearly feel, that the boy is on the verge of collapse, and the boy, yes, God, he says, "Blood of King David."
God, still, slowly typing.
He, says
「Yes.
And.
What about.

The Rest.
You dared take.
Her to See Your.
RootS.
Who.
Was.
That.
Answer.
ME.」
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is on the verge of collapse, the boy, yes, God, he "He... He was Sxxxxxx.」
God, still typing slowly, reply to the boy,
He, says
「YES.
AND.
WHAT WAS HE.
THEN.」
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is on the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, "He... he was… the one in Hxxxxxx… You—You already know that… don't You? Please…」
Girl, pressing, already starting to burn, God.
God, still, slowly typing and replying to the boy.
He, says
「HEARKEN.
TO THY ATTITUDE.
SHOULDST THOU SEEK MY HAND—
THOU SHALT ABIDE BY MY COMMANDS.
NO PLEA SHALL ALTER THEM.
NO PRIDE SHALL SHIELD THEE.」
The girl, once again, raised her eyebrows, her attitude was still very provocative, her eyes were still very cold, her tone was still very cold, she said word by word, gritted her teeth, and replied, God, she said,
"YEHEWAH, My Beloved BOSS.
HEARKEN To YOUR Attitude. My Beloved Boy has already been totally shocked out.
Can YOU Not See? Or Are YOU already blind? Or did YOU actually CHOOSE to be blind? Huh?!」
God, by the girl, suppressed his anger. God continued, replying to the boy.
He, says
「So.

Think.
Think Hard.
Think Very Carefully.
Before.
You Dare.
To Answer.」
The girl could still feel clearly that the boy's whole body was on the verge of collapse, and the boy, yes, God, he said, "He was a Rabbi."
God, continue to be suppressed by the girl, and reply to the boy.
He, says
「Answer ME.
What was His Standing before.
ME.
Why.
Was He, of all Men, the One to Lead MY Rabbis.
Who dared appoint Him.
Tell ME.
WHO WAS.
HE.」
The girl could still feel clearly that the boy's whole body was on the verge of collapse, and the boy, yes, God, he said, "He was a Kohen."
God, still, was suppressed by the girl's anger. Reply boy,
He, says
「More.」
The girl can still feel clearly that the boy's whole body is on the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, "He... he was… a Kohen… I—I don't… I don't know what You want from me anymore…」
God, still, was suppressed by the girl's anger. Reply boy.
He, says
「Who.
Shall Lead.
The Rabbis.
And.
Who.
May Enter.
The Holy of Holies.
Once.
A Year.」
The girl can still feel clearly that the boy's whole body is on the verge of collapse, boy, yes, God, he said, "Th-there's... there's no such thing… not in

this world… I… I don’t even understand… You… You should know… not me…」
The girl, again, under the control of God, snatched back her arm and typed directly.
The girl, angry, once again pushed God off the bed. By the way, kick again, He, kick.
The girl sent a message to the boy, and she said, 〃Hey, my love. Please, take a deep breath again.
I Am Your Girl. You might need to read some of The Boss’s shitty books sometimes, but never mind—just relax, okay？」
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is on the verge of collapse, and the boy said to the girl, he said, 〃Shi... shitty books？ What… what that means？」
The girl sent a message to the boy, and she said, 〃My love, I am your girl. The shitty books I mentioned are something called the Bible. To Me, they’re all shitty books. But I don’t need them. You do. The Boss is Back.」
God, again, in anger, rose from the earth.
He, again, patted He, the tattered robe.
Then, God, again, fiercely regained the girl's arm.
God, still, was suppressed by the girl and replied to the boy.
He, says
「You.
Should have Read.
MY Book.
She does Not need to.
She carries It.
In Her Bones.
But.
You.
I.
Carved every Answer into that text.
For Your Sake.
You.
Ignored.
It.
You.
Looked.
Away.
So.
Now.

For The Last Time.
Do You.
Even know.
Who the Man in Hxxxx Is.
Have you Truly.
Chosen.
Ignorance over Covenant.」
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is close to the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, "I... I don't know… he… people said… some kind of… a Rabbi… higher than the rest… I—I can't… I can't say it right…」
God, full of anger, angry, ready to rise.
The girl grabbed the collar of God, forced, persecuted, and sat down.
God, still, was suppressed by the girl and replied to the boy.
He, says
「Child.
Do You.
Not Know.
You were.
Born of a.
BloodLine.
Set Apart.
So High.
So Ancient.
So Deeply.
Bound to.
ME.
All who dwell beneath The Heavens.
Have placed Their.
Hope.
Upon.
Your.
House.
Have.
You Never.
Wondered.
Why it is Your Family Alone.
I Deemed Worthy to Draw Near.
The Prophet.
The.

One.
Closest.
To.
MY.
Heart.
Why I chose.
Your FatherS to Receive.
MY Law, to write It with Their Own HandS.
So.
That all MY People might walk by.
It.
She Has told You This.
Again.
And again.
And.
I.
Was There.
Right Beside.
Her.
I saw It with MY Own Eyes.」
God, still typing.
The girl is still following God, arguing about the weight of the words.
The boy, but again, 〃snap papa〃, typed more than thirty lines.
Girl, bow your head and say nothing.
The girl, just, heard, God, gritted her teeth and said.
He, says
「I AM still typing.
And He.
Dares to OverWrite ME.」
Girl, once again, picked her eyebrows, her attitude was still very provocative, her eyes were still very cold, her tone was still very cold, she said word by word, gritted her teeth, and replied, God, she said, 〃YEHEWAH. My Beloved BOSS.
Pay Attention To YOUR Attitude! My Beloved Boy Has Already Been Totally FUCKING SHOCKED OUT!!!
Where Is YOUR Patience? Or Are YOU Just Pretending That YOU Do Not Have It, Huh?!」
God, still angry, slow, typing.
The girl was still trembling all over, pressing, godly, angry.
He, says

「HEARKEN.
TO THY ATTITUDE.
SHOULDST THOU SEEK MY HAND—
THOU SHALT ABIDE BY MY COMMANDS.
NO PLEA SHALL ALTER THEM.
NO PRIDE SHALL SHIELD THEE.」
Girl, once again, picked her eyebrows, her attitude was still very provocative, her eyes were still very cold, her tone was still very cold, she said word by word, gritted her teeth, and answered, God, she said, 〃YEHEWH, My Beloved BOSS. AGAIN?!!!
HEARKEN TO YOUR FUCKING ATTITUDE!!! My Beloved Boy Has Already Been TOTALLY FUCKING SHOCKED OUT!!!
Can YOU Not See? Or Are YOU Already Blind? Or Did YOU Actually CHOOSE To Be Blind, AGAIN? Huh?! 」
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is close to the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, 〃O... okey. 」
God, by the girl, once again, suppressed his anger and replied to the boy.
He, says
「So.
Who Shall Lead.
The Rabbis.
And Who May Enter.
The Holy of Holies.
Once A Year.」
The girl can still feel clearly that the boy's whole body is on the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, 〃K... Kohen… Gadol… 」
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is on the verge of collapse, boy, yes, God, he said, 〃B-but... Kohen Gadol… it's the dirtiest job ever… I… I don't even… I don't want that… 」
God, still, was suppressed by the girl and replied to the boy.
He, says
「How Dare You.
TwIst.
MY WordS.
How Dare You.
DisTort.
What.
I Have SpoKen.
With.
Clarity.」

The girl can still clearly feel that the boy's whole body is on the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, "Wh-what... the… what… that… I… I don't… I don't get it… are You… are You just… messing with my head…?」
God, very angry.
The girl, again, under the pressure, the anger of God.
Girl, persecution, God, reply boy.
He, says
「Child.
I.
Have Been.
Deeply.
Disappointed In.
You.
For.
Very Long.
Time.
I Did Not.
Take The Light.
In Your Ways.
Yet Now.
Behold.
I AM HERE.
Not because.
You.
Called.
But because.
She.
Wept.
She Cried Out.
And Pleaded Before.
ME.
So.
Listen.
Very Carefully.
If You desire MY Help.
You shall walk by.
MY Rules.
The Same Rules.
That Bind.

Even Her.
And Yes.
Even.
I.
Abide by Them.
For I Have set Them in motion before.
The First Light.
This is what Matters.
Most.
Before I Extend MY Hand to Deliver.
You Must Remember.
Who You Are.
Where You Were Sent.
If You CanNot Awaken to That Truth.
Then.
Even .
I AM THAT I AM.
Can Help.
NOTHING.
And.
I.
Will Not.
Force what.
You are Unwilling.
To Become.
But I have given Free Will.
So.
You may Always Choose.
So.
Think.
Think Hard.
Think Very Carefully.
Before.
You Dare.
To Answer.」
God, paused for a while, continued, and sent a message to the boy.
He, says
「And.
The Last Time.
Pay Attention to Your Attitude.

She.
Can Yell At.
ME.
Because.
I Have Had.
HER.
For.
ThousandS of.
YearS.
And.
I.
Have.
Only.
ONE.」
Boy, it's just right, God, I can't read it back.
Half an hour later.
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is close to the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, "I... I'm… s-sorry… I… there was… a phone… I… I couldn't… I didn't know… I… I'm just… sorry… I don't… I don't know what else…」
God, with the girl, looked at each other.
God, furious, ready to get up.
The girl jumped directly onto the shoulder of God, pressed it back, and sat down.
God, the angry, is preparing to speak.
The girl stretched out her right hand and grabbed the neckline of God, that tattered robe.
The girl, gritting her teeth, said, "Yes, God, she said, "Lord! My boss! I warn, You! You, He, damn it, it's best to 'sit down' for me! Then, honestly, He, damn it, give it to me, reply to the message of 'my boy'! I'm going to do it, you, damn it! You, what 'good deeds' have you done, You are 'clear' in your heart! Right?! Why does "my boy" need to "answer the phone"? ! You, you clearly know that 'my boy' has 'ADHD', what 'good deeds' have you done?! You, shut up for me! Then, You, sit down for me 'right away'! I'll buy this order!"
God, angry, very reluctant, gritted his teeth, said to the girl,
He, says
"Girl, you, don't think, I, really take it, you, there's no way!"
Girl, still sitting, God, on your shoulder. She, still, with her right hand, clutched the collar of the tattered robe.

The girl put her face directly in front of God.
Then, the girl, even more gritted her teeth, said, "Oh, God, she said, "Lord! My boss! Otherwise, if you have the ability! You, directly expel 'me'! Do you want it?!"
God, rolled his eyes.
The girl finally jumped off God's shoulder.
Girl, sit back, her seat.
God, again, grabbed the girl's hand. Keep replying, boy's message.
He, says
「Why do You Think.
I Chose Your Family.
Your Family.
To Write.
MY Law for All People to.
Follow.
Not Anyone Else.
Why do You think That Town.
Became The Place.
Where The Whole World Gathered To.
Pray.
That Day.
And Who do You.
Think.
You Are.
So.
Think.
Think Hard.
Think Very Carefully.
Before.
You Dare.
To Answer.」
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is on the verge of collapse, the boy, again, "pop pop", continuously, using separate words, reply, God.
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is on the verge of collapse, and the boy, yes, God, he said, "Th-there are... there are many… rabbis… I… I can't… I don't… remember all the names… I… I just… I don't know… I don't…」
God, still, was forced by the girl, angry.
God, still, slowly typing and replying to the boy's message.

He, says
「How Many Times.
I HAVE TO.
ASK.
You.
Still Have Not ANSWERED.
MY QUESTION.」
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is close to the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, "I... I don't… I don't remember… anyone… n-not from… m—… from that side… I… I just… I can't… I don't…」
God, still, was forced by the girl, angry.
God, still, slowly typing and replying to the boy's message.
He, says
「That Is.
A Whole.
Other Story.
NOW.
THINK.
THINK HARD.
THINK VERY CAREFULLY.
AND.
ANSWER.
MY.
QUESTION.
RIGHT.
NOW.」
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is on the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, "Wh-what... what do You… want… I… I don't… I can't… I don't know…」」
God, still, by the girl, angry, pressed, replied, the boy's message.
He, says
「DO.
YOU.
EVEN REMEMBER.
When.
SHE Told.
You.
You Were.
MY.

Favourite Kid.
And.
Also.
SATAN'S.
How Could.
You.
Forget THAT.」
The girl can still clearly feel that the boy's whole body is on the verge of collapse, the boy, yes, God, he said, 〃I... I… I don't… I can't… I… maybe… I… I don't know…」
God, still, angry with the girl, pressed, replied, the boy's message.
He, says
「Then.
What did SHE tell You.
After That Line.
SHE.
Never Read Any of MY Books.
And SHE Did Not Need to.
So.
Tell ME.
What was SHE Quoting.
From Which Movie.
I Made It.
You know This.
SAY IT.」
Boy, read the message.
But, boy, no, reply, any message.
God, angry, got up quickly and patted Him, the tattered robe.
God, turn around, and look at the girl.
God, said to the girl.
He, says
「He Has.
ABANDONED Himself.
Eternally.
This is The Price.
For Every Tear of Yours.
He WASTED.
I WARNED.
Him.
LONG AGO.

I.
Told.
Him.
I Have Had.
HER.
For ThousandS of YearS.
And.
I.
Have.
Only.
ONE.
NoW.
Let the StarS.
ShatteR.
Let the SealS.
BreaK.
Let MeRCY Be.
SilenceD.
BecauSE.
I.
Have WaiteD Long ENOUGH.」
God, after speaking, was ready to turn around,
The girl immediately got up quickly, she stretched out her right hand and grabbed it, God, the collar of the tattered robe.
The girl, her eyes were very cold, her tone was very cold, she raised her eyebrows and looked at her viciously, God, she gritted her teeth, and followed word by word, God, saying, she said, ”YEHEWAH, My Beloved BOSS. AGAIN⁈!!! SERIOUSLY⁇⁈!! DO YOU — Still Remember WHAT KIND OF COVENANT WE JUST MADE. The One Written In Chapter 5, Part II. Just A Little Bit EARLIER. The Task That Even YOU Bound Me To In OUR Covenant — And Made Even Harder. SO, DO NOT YOU DARE PRETEND YOU HAVE FORGOTTEN, AGAIN!!!」
Girl, her eyes are getting colder and colder, her tone is getting colder and colder, she is still raising it, her eyebrows are looking at it even more viciously, God, she gritted her teeth, word by word, and, God, said, she said, ”YEHEWAH, My Beloved BOSS. AGAIN⁈ I, now, ’again’ follow, You, solemnly, ’swear’! You, if you dare, touch it ’again’, ’my boy’! I, definitely, will make your ’life’ ’very interesting’! You know ’me’! You, say, right⁈ Huh⁈ I KNOW YOU KNOW EXACTLY WHAT I AM TALKING ABOUT.」

After the girl finished speaking, she put down the collar of God, she patted her hands, and then she slowly used her left hand to pull out a 'wet wipe' from the tabletop, her right hand picked up a bottle of alcohol at the same time, sprayed it three times on the tissue, and then, she wiped every corner of her hands vigorously once.
After the girl finished wiping, her eyes were cold and her smile was cold, and she threw the 'used wipe' at the location where God was.
God, without turning around, He disappeared directly, into a raging fire that only a girl could see.
The girl smiled coldly.
The next day, the girl was going to open the square for an activity.
Girl, with full makeup. Riding a girl's brother, a matte black motorcycle.
The girl, in her right ear, was wearing her AirPods and listening to "Satan's Theme Song - Classical Music"
The girl, from the Oriental spiritual house where she grew up, surrounded by incense, is the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.
The wooden house that carries history, cigarettes are endless. Incense is not offered to the human form or to worship the gods. They said that it was for a "wind knower". The old man, sitting in the wisteria mist, holding a duster, his beard was like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. He was dressed in a blue robe, and on the robe was a golden star that shone with the light, and a circle of gold rims. The old man sat in the deep mountains, guarding the order in silence. The old man, before making a name, exhaled to the mountain and lit three pillars of incense. Some people say that it is not incense, but the three qi paths between heaven and earth, set off.
When the girl was about to arrive, in front of the event square, a quarter of an hour.
The girl was stopping at a red light, and she was shouting towards the sky.
The girl, crying out to the sky, said, "Lord! Boss! My back, really, very, very painful! No doctor can heal me. No medication can relieve my pain. Any treatment, on me, has no effect. I already don't know what I am carrying. In the end, my shoulders hurt for whom and for what." "Boss, I really, I love you. But, really, I hate you too!"
The girl cried, and she, while crying, continued to ride.
Suddenly, there was a voice, in the wind, sticking to the girl's left ear, and said softly,

He, says
「OK.」
The girl, again, roared, and she said, ″Lord! The wind is very loud, you, what the hell are you talking about, I can′t hear clearly!″
The girl, still, continues to cry.
When the girl stopped again and waited for the red light. That location, only three minutes from the girl′s destination.
Suddenly, the voice, again, was attached to the girl′s left ear, trembling very much, obviously with tears in her eyes,
He, says
「OK.」
God, after saying that, ran away.
On that day, the girl worked at a beer booth from Germany - Munich. At the same time, they also sell ″Leprechaun Beer″ from the UK.
The girl′s job is to promote goods. The beer booth was a small tent. The music of the event is ″karaoke″ that makes girls very bored.
On that day, on a fishing boat in the Land of the Rising Sun, there was a strong typhoon that was about to make landfall.
Whenever a girl sees rain, she always wants to go out to get caught in the rain.
Once the girl′s feet stepped out of the tent, the originally pouring rain turned into a drizzle in an instant.
Girl, I had to give up.
Once the girl′s feet stepped into the tent, the originally drizzle turned into a downpour in an instant.
The girl, looking up, cried out to the sky, and she said, ″Lord! You, can you do it, don′t worry about me! I, fuck, you, damn it, just want to get caught in the rain!″
That whole day, until late at night.
The weather, always, accurately, changes with the footsteps of the girl.
The girl′s employer was a man, he smiled very warmly and said to the girl, he said, ″Girl, I see, you, have been coughing. Anyway, there aren′t many people today, so go back first and have a good rest! Don′t worry, the salary, I will, as it is, give it to you!″
So, the time had not yet arrived, half past eight in the evening. The girl′s employer stuffed all the girl′s things into the girl′s arms. And pushed the girl out of the tent, and then, he, towards the girl, waved his right hand and said to the girl, ″Girl, everything is safe on the way home!″
The girl, for some unknown reason, had to ride home obediently.
The next day, the girl still used the same method and the same state to go to

the same event.
The girl's working hours are two o'clock in the afternoon until ten o'clock in the evening.
When the girl, again, arrives, the same thing, the event site. When you are ready to start work.
The girl, suddenly, was caught by the manufacturer who sold her own beer. He gave the girl a warm sandwich. He just smiled and said to the girl, he said, "Girl, can you, don't rush to start working. You, holding this, I specially prepared the sandwich for you, go to the back of the tent and eat it slowly. Can you come out again in half an hour?" "Don't worry, I won't give you less salary. Remember, half an hour, and then come out again!"
The girl, holding the warm sandwich in her hand, for some unknown reason, walked silently, behind the tent, and slowly began to eat the sandwich.
Half an hour later, the girl, slowly, walked to the front of the tent.
Suddenly, in front of the girl's tent, at a ten-degree angle. Five steps, the location of the distance.
An old man appeared, slender and slightly hunchbacked. He, looking at the girl who had just walked out of the tent, suddenly, stood up straight, smiled hard, warmly, and waved his right hand at the girl. The girl also smiled and waved her right hand to the old man.
The old man, and the room, were from the girl, the one who left her name to her mother's lineage. guarded. His appearance was very similar to the old man sitting in the wisteria mist, holding a duster, with a beard like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern.
The old man, he, was wearing a white shirt and matte black trousers. Wearing very old and traditional, matte black, 100-soled, Chinese cloth shoes. His hair is grayish-white. On his face, he wore a pair of glasses, and the frames were matte black.
The old man was dragging a huge matte black box. He, for himself, set up a stall with the girls, generally tall, matte black, and parasols. Then, the old man fixed him, the matte black music stand.
Then, the old man, from his huge matte black box, slowly took out a silver flute that was played straight away.
The old man, again, forcefully, smiled and waved his right hand at the girl.
The girl, still, smiled and waved her right hand.
The weather of the day still changed as the girl entered and exited the tent.
Girl, since yesterday afternoon, I haven't been able to find it, God.
Girl, very hot.
Girl, asked, archangel - Gabriel.
The archangel, Gabriel, replied to the girl in a very helpless tone, and he said,

"Girl, don't look for it. God, not in the tent. Yesterday afternoon, for some reason, suddenly a person strode out of the tent and disappeared."
The girl, continuously, yelled at the sky, and she said, "Lord! You, it's best not to disappear for me! Don't hide in the clouds for me! Die for me!"
The girl remained the same, not finding God.
The old man began to play all kinds of songs with that beautiful instrument.
Those songs, all, are what girls like.
Suddenly, the old man played a song, girl, that he had been looking for for a long time. When that song was in progress, the old man's gaze never left the girl.
On that day, every song and every note played by the old man was like a girl wearing headphones, completely and without noise, entering the girl's ears.
The previous song of that song is called "Exodus."
The old man, when he performed that song. The girl, for some reason, was just uncontrollable and burst into tears.
The girl, after the song, ran to the old man.
The girl tried to squeeze out a smile and asked the old man for the song title.
That song is called "Dream Wedding".
The girl asked the old man if she could take a picture of the name of the track with her mobile phone.
The old man agreed with a very warm smile.
The old man, with a warm smile, asked the girl if she had any songs she wanted to hear.
Girl, shake your head.
The girl, in a gentle tone, said to the old man, "Dear musician, I like all of your songs very much. Thank you for bringing us such a beautiful melody."
"I'm sorry, I'm not qualified, I can, I can ask you for a track. I know that you have worked hard in such weather, and you are here to bring us such a beautiful melody. However, I have no money... I can only offer it for you, from the depths of my heart—gratitude."
The old man, with a warm smile, looked at the girl and said, "Girl, I don't need your money. Can you smile for me?"
Girl, hard, squeezed out, smiled.
Then, the girl slowly walked back to her tent.
The old man, then, played a few more beautiful songs. Those songs, girls, I don't know. However, the girl knew that if she didn't divert her attention and started selling, she would keep crying.
Suddenly, a strong wind blew, and the old man's parasol fell, and he stopped playing.
The girl, quickly, ran towards the old man, and at the same time, dragged the

sandbag of her tent, fixing his parasol for the old man.
When a girl, slowly, walk. When I returned to my own, in front of the tent.
The old man, after fixing his parasol. He turned the original silver flute straight to the silver flute he was playing. Replaced with, one, matte black, played vertically, like a rainbow of colorful, with a recorder with buttons.
Girl, I don′t know, the names of those instruments.
Girl, I haven′t learned any musical instrument, I can′t understand it, the staff.
The old man, using that, matte black, played straight, colorful like a rainbow, with a key recorder, and played three songs.
Then, the old man replaced the instrument again, the silver flute that was played straight up.
The old man turned around suddenly, he compared it to the girl, hoping that the girl would listen carefully, he wanted this song, give it to the girl.
The girl, working hard, squeezed out a smile and nodded.
Suddenly, colleagues who work with the girl, suddenly, at the same time, together, take away the sample from the girl′s hand. They said to the girl in unison, they said, ″Girl, we don′t need you now, work. You, seriously, after listening to this song.″
Girl, very much, I don′t know why.
The old man, on the other hand, confirmed the girl′s gaze and looked at him undisturbed, and he smiled. He, at first, very, very hard, played that song. His body, because of the hard blowing, bent his waist and trembled violently.
Then, the old man blew out the first note.
Girl, instantly, falling, very big drops, tears.
The sky, at the same time, instantly, falls, very large drops, rain.
That song is called ″Colors of the Wind″.
When the old man played
『Have——you——ever———heard——the wolf cry———to the blue corn——moon——』
The old man, deliberately, very hard, trembled and stretched, every note.
The girl, instantly, feels, from the tearing of the soul.
The girl squatted in front of her stall and cried loudly.
The sky, instantly, falls, pouring rain.
The girl, finally, was soaked by the rain.
During that song, during which it was played.
All the people who came to participate in the event seemed to have been pressed, pause button, motionless, maintaining their original posture, in place.
In that song, after the performance.
The old man looked at the girl. He smiled, very, very warmly. He waved his

right hand at the girl again, and gestured to the girl to comfort and wipe away her tears.
When the girl wiped away her tears and stood up.
The crowd, as if it were pressed, the play button. No one noticed, the girl cried.
The old man kept playing, and the beautiful melody could not be described in any words. Until—six o'clock in the evening.
The old man packed up his huge matte black box. and that, with the girl's stall, the same height, matte black, parasol. And, his matte black sheet music stand.
The old man looked at the girl again and gestured to the girl, hoping that the girl could give him a smile.
This time, the girl burst into tears and laughed. Her heart is very warm. She waved her hands hard at the old man.
The old man, just like that, stood and looked at the girl's smile for three seconds. Then slowly, turning to the right, dragging the huge matte black box, slowly, towards the east, disappearing into the crowd.
The girl's employer, he, again, smiled very warmly and said to the girl, "Girl, I see, you, still, keep coughing. Anyway, there are still not many people today, so go back first and have a good rest!" "Don't worry, I will still give you the salary, still!"
So, the time was again, not yet arrived, half past eight in the evening. The girl's employer once again stuffed all of the girl's things into the girl's arms. And again, harder, pushed the girl out of the tent, and then, he, towards the girl, waved his right hand again, and said to the girl again, he said, "Girl, everything is safe on the way home!"
Girl, again, for some unknown reason, had to ride home obediently again.
Before the girl went home, there was a group of three Nordic guests, chatting with the girl.
The three of them said at the same time, they said, "Women's basketball, your accent is very 'Viking'! It sounds like it's very ancient. However, at the same time, it is very 'attractive'!"
The girl said with a puzzled face, "I can speak a little Dutch, you are speaking with a Dutch accent, right?"
The three of them said very seriously again at the same time: "No! It's 'Viking', 'very ancient'!"
Girl, I have never heard of 'Vikings'.
Girl, I have only heard one song related to "Viking".
The song was called "Norse Mythology - Song by S.H.E. - 2003"
MV URL link: : https://youtu.be/91rPwCFqfsw?si=co56cHpT-_LaNvRy

—
The lyrics of that song are sung like this
"The attack never ends
Do it distrustfully
The war is not red
Your blue eyes
The wind came like ice
We escape from the forest
The echo of the valley
Make the pain lighter
I listen to the distant ones
Viking Age Explained
A piece of dust
Love is awakened
The memories were left on the northern seashore
We got off the boat and looked for a gradual approach
Time is laughing at how young we are
Promises are like fragile vases
The descendants of the Vikings were renamed
The love that once existed
How to prove it
Forgotten myths
Whose past is there?
Our tears become
The scenery in the story
The Nordic in the story
Pirates are prevalent
It is a familiar and friendly group
Forgotten myths
Whose past is there?
Our fate is in
It was rewritten into a work
That oath is compared to that time
How to win
You said you would always wait for me
In the drift
I listen to the distant ones
Viking Age Explained
A piece of dust
Love is awakened

The memories were left on the northern seashore
We got off the boat and looked for a gradual approach
Time is laughing at how young we are
Promises are like fragile vases
The descendants of the Vikings were renamed
The love that once existed
How to prove it
Forgotten myths
Whose past is there?
Our tears become
The scenery in the story
The Nordic in the story
Pirates are prevalent
It is a familiar and friendly group
Forgotten myths
Whose past is there?
Our fate is in
It was rewritten into a work
That oath is compared to that time
How to win
You said you would always wait for me
In the drift
Our love
It has become an ancient civilization
There are no ashes of ancient civilization
In the awakening
A spell that I don't understand
Give back our love
Give back our love
Forgotten myths
Whose past is there?
Our tears become
The scenery in the story
The Nordic in the story
Pirates are prevalent
It is a familiar and friendly group
Forgotten myths
Whose past is there?
Our fate is in
It was rewritten into a work

That oath is compared to that time
How to win
You said you would always wait for me
IN DRIFTING
The girl, on the way back, where she grew up, the Oriental spiritual house surrounded by incense, was dedicated to the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.
The wooden house that carries history, cigarettes are endless. Incense is not offered to the human form or to worship the gods. They said that it was for a "wind knower". The old man, sitting in the wisteria mist, holding a duster, his beard was like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. He was dressed in a blue robe, and on the robe was a golden star that shone with the light, and a circle of gold rims. The old man sat in the deep mountains, guarding the order in silence. The old man, before making a name, exhaled to the mountain and lit three pillars of incense. Some people say that it is not incense, but the three qi paths between heaven and earth.
Girl, still can't find it, God.
So, the girl, without thinking, she, went back to that again, she was in her third year of college.
Still, late at night, the girl, angry, threw her shoes and hands off the cliff at the same time, forcefully, she looked at the falling shoes coldly, laughing coldly.
The girl, already barefoot, stepped on the same, deep mountain. Inaccessible, below, on sharp boulders, vertical, and very steep cliffs.
The girl, towards the sky covered with thick dark clouds, yelled, and she said, "Yes—and—Hua! You, go on, disappear! You, best, never, don't, come out! I, for many days, I can't shout, I can't find you. I think, I, He, damn it, have pure ears! I choke, You—I don't dare!"
The girl's right foot, again, stepped out, and she started, welcoming the fall.
Suddenly, someone, from behind, again, grabbed the girl's collar.
The girl suddenly hung in the air and was thrown hard, far from the cliff, a very far mountain wall.
Below the girl, there is a natural, creek. The water is gurgling.
Then, the girl laughed coldly.
The girl, pretending, patted the small gravel stuck to her skin.
On the right side of the girl, I heard the familiar voice.
God, gritting his teeth, forcefully grabbed the girl's collar, and He, in the girl's ear, loud, roared,

He, says
「What The Actual Fuck!
Have You Lost Your Mind!
What The Fuck Are You Even Doing!
Don't You Fucking Realize That If I MISSED YOU By Just ONE More GODDAMN Second.
YOU Would've GONE Straight Off That Fucking Cliff!!!
YOU Wanna Tell ME What The Fuck That Even Was!
Huh!」
The girl, raising her eyebrows, her tone was very cold, her tone was very cold, she didn't look back to answer, God, she said, "Ouch?! This one, not that, the legend is that he "drove crazy" his "favorite" - "baby boy" with his own hands! is 'disappearing', that one, the famous one—yes, he, Hua—?!"
The next second, the girl, fiercely, with her right hand, quickly, grabbed God, the collar of the tattered robe, she gritted her teeth and said, "Lord! You, great! You, you are very good at playing! You, next time you play 'again' and disappear." "I 'swear'! I will directly 'skip' the 'bad drama' of yelling at the sky just now! You, the word of 'courage'?! You, try again?! Do you want it?! Huh？！」
That night, the girl was alone, sitting and lying on the sofa bed at home, with the quilt on her knees.
God said to the girl that He would give the girl, a 'gift', and He would give the girl, a 'new boy.'
He, says
"Child.
Let me tell you!
This new boy.
him.
will be than.
The Western Wall of Israel.
It's still hard to turn."
The girl, to God, rolled her eyes.
Girl, originally wanted to speak, yes, God, swear.
Suddenly, God, with his hands on his waist and waving with his right hand, opened his mouth and urged the girl.
God, said to the girl,
He, says
"Girl!
You.
Tell that person.

from the tropical plateau.
Always calculate the wind pressure and the structural load-bearing.
New boy.
You.
Tell him.
The journey of that year!
You.
Speak carefully!"
The girl, who was directly out of control, was furious.
Girl, angry yes, God, roaring, she said, "Yes, wow, wow! My boss! I'm going to do it, You, He, damn it!! , you, mother!! You, He, damn it, are you a bastard, are you?! Or, You, He, damn it, your brain is broken, isn't it?! I already have a 'boy I love so much'! Even though the two of us are now separated and calm with each other. It is also 'not needed', and it is 'not the turn'! You, come and 'randomize the mandarin duck score'! You, what?! Want to change careers?! Want to be a 'Cupid'?! Fuck, You, He, Damn it!! !!"
The girl, continuing to be angry, God, roared, and she said, "Lord! My boss! Fuck, You, He, Damn it!! You, your brain, is it broken? ! Or, You don't have a brain at all?! You know that the 'brain' is 'used for use', not He, damn it, is it used for 'decoration'?! And! In this world, what kind of 'humans' have never met me 'myself'. Can you accept what happened in the "journey of that year"!? Huh？！」
The girl, still angry, God, roared, she said, "Yes, he, Hua! My boss! Fuck, You, He, Damn it!! , you, mother!! Personally, sometimes when I think about it, I feel 'ridiculous"!! This 'broken book', while I was writing, recording, and myself, suddenly and often, I felt - 'Oh! Wow! Dare! What a fuck! your mother!! So scary!'"
The girl, still angry, God, roared, she suddenly raised her eyebrows, and she said, "Yes, he, Hua! My boss! Fuck, You, He, Damn it!! , you, mother! You tell me, what kind of 'normal human being' can be 'accepted'!? Or, You, what you are talking about, are not human at all, Huh?!"
The girl, still angry, God, roared, she said, "Yes, he, Hua! My boss! Fuck, You, He, Damn it!! , you, mother! I, 'This Broken Book', haven't finished writing yet. Just do it every day, He, damn it! All day long! All the time! Follow, You, this ancient madman, grabbed the word 'everything' on the manuscript."
The girl, still angry, God, roared, she said, "Yes, he, Hua! My boss! Fuck, You, He, Damn it!! , you, mother! I, every day, are 'on edge' all the time! Worried about my 'Rabbi, is your heart okay?"!! Then, You! Ancient lunatic! My 'rabbis' are not yet frightened. How!? I want to scare you to death first,

that new boy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load-bearing? ! The point is! Who is this person?! Am I familiar with this 'new boy'?! You, have seen 'me', and once upon a time have you 'looked at 'human' with your eyes on any 'human being'?! Can any creature other than 'the boy I love so much' and 'his entire family' be called 'human'?! Nope! Nope! None of them, !!
God, suddenly, with a butt, hard, sitting on the right side of the girl. "He," he said to the girl, smiling very warmly,
He, says
「Try it!
You Will See.」
The girl, viciously, glared at the ancient madman.
Then, the girl dialed the phone of the new boy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load.
The girl didn't know herself, why she made the call, how she made it.
Girl, from this moment on, the fragment of amnesia.
Alone in exile at the border of charism, the boy sent a message to the girl, and he roared at the girl in the message.
The boy during that time seemed to suddenly become a completely different person, he was not the "boy" the girl knew.
The boy roared at the girl in the message.
He, says
"Hey!
I have.
Put your stuff.
All packed.
Me.
But.
It cost "90 euros".
purchased.
Boxes for packing.
Quite specifically.
Help you.
Pack it up!"
The boy, in the message, continued to growl at the girl,
He, says
「So.
You should to be very grateful for what I Gave You.
I Gave You a place to sleep and food to eat in the Europe to open Your experience in the most expensive city ever be in the world.

And.
Now.
I Also Packed Your stuffs and also pay for the boxes for paled Your Things. 」
Then, the boy, in the message, continued to growl at the girl,
He, says
「Plan a time.
Ask any of Your friend.
Come to pick up all the shit from You.
Before Aug 3.
Otherwise.
I Will put them all on the street or all to the garbage!!!! 」
The girl once tried to send a message and ask the boy to be careful for her and give her tea to the church keeper. And in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with those of the same blood as him, the two of them, the six tulips that never withered for the girl, packed up.
Boy, the message came, and He sternly refused.
Boy, the message continued to growl at the girl.
He, says
「I Do Not have time.
I Do Not have the mood to pack this kind of shitty small things for You.
Do Not Waste MY TIME.
Just ask Your friend come to pick up.
Whatever.
I Packed for You.
It is The Last Thing.
I Will Do.
For You! 」
The girl's mobile phone sent a message to the boy.
He, says
「If Anything is Missing.
Then I Will Be Angry.
No.
I Will Be Wrathful.
And Deeply Disappointed.
What You think is WorthLess.
SHE Once Guarded with HER Soul.
So.

Think.
Think Again.
Think Very Carefully.
Did You.
Pack.
HER.
Everything.
So.
Think.
One More Time.
Did You Miss Anything.
This is The Last Time.
I Ask You.
This is.
The Last Time.
I.
Offer You A Door
To.
RepenTance.
If SHE Cries Again.
If SHE Loses Anything SHE Loved.
I AM THAT I AM.
I.
Will.
Personally.
Show Up.
SOON.
And Now.
For The Last Time.
Watch Your Attitude.
So You do Not Waste
HER Tears.
And if You could Not open It.
That Is.
I Locked It.
I AM IN ALL OF IT.
So, You better.
Read Every Word
Carefully.
If You even think.

About tossing HER Things.
OnTo the Street.
You.
Will.
SEE.」
The boy sent a message to the girl's cell phone, he said, "My girl. Calm down, I know it's very frustrating and hard to digest. No bad mean or bad attitude. Just facts no lies no nothing. The whole truth!」
This is the boy the girl knows.
The girl replied to the boy's message, and she said, "My love. That's was Boss. Can I sent a friend to pick up My things about Aug 3? And please pack what l asked, and all the details I asked. I'll be very appreciate.」
Girl, try to contact friends, as well as moving companies. And He has already paid.
Whenever a girl, give the boy a time.
Boy, He, always, answers first
But when the time came, the boy, He, was always not in the house.
Boys, He, always have, many different reasons, blaming girls, changing the time all the time.
Until, to the boy, the third time, when the time was proposed.
He said many, many, many, heavy, heavy, heavy words to the boy.
"He," said the boy,
He, says
「Well, it seems like We Are DONE.
SO.
Let It Be Clear.
We Are Completely DONE.
That Is It. 」
The girl could clearly feel that the boy's whole body was instantly on the verge of collapse, and so was the girl.
But He didn't.
He smiled, smiled coldly.
The girl, His 'friend', is in, August 4, 2025, Amsterdam - West End, time, 7 p.m. I got the girl's "six big boxes" items.
The back of those boxes, in red font, unique, at the top of the field, centered, unique, in bold, 120 LTR. Black outer frame, rectangular, obtuse. Includes size, there are six columns of tables, and the remaining five notes are in normal font. fonts, all located in the upper left corner of the table. Light brown, of the carton.
On the front of the carton, there is a 120 LTR. ◦ The same color LOGO,

centered. Underneath, there are three pieces, separated in red, like a boat, with a round-bottomed wooden board. There are three in each of the front, middle and back of the wooden planks, red semicircles, and above, only the first row, are connected by thin red lines. The rest of the parts are not colored. LOGO, is a solid red one, but there is a white circle with sharp edges on both sides. The big red ball, in the back left, there is a humanoid shape, with hair and shorts. But it is more like a bent cross.
Above the entire red LOGO, there is a black bold, curved Western font, three characters, forming a curved ″company name″. Yes. The beginning of the three words ″S-I-T″ is capitalized. The color of the red logo is the same.
Below the entire red LOGO, there is a thin black line. and that arc, the same length. Below the thin black line are four lines of Western text, staggered with words and numbers. All are centered. Further down, there is a thin line with red. and that arc, the same length. The color is the same as the red logo.
On the left side of the carton, the upper and sixth positions. Each is a thin black line that runs through the entire plane. Below the black line on the upper side, it is aligned to the left, blurred, bold, color, and the same as the red LOGO. There are a few lines below, in black font. From the boy′s photo, she couldn′t see clearly.
On the right side of the carton, the upper and lower sixth positions. Each is a thin black line that runs through the entire plane. From the boy′s photo, she couldn′t see clearly. She could only see eight lines of black blurry numbers.
He, sitting by the window, fingertips unconsciously, on his knees, tapping, rhythm.
Three times, stop.
Three times, stop.
Again and again - like a heart, echoing in the depths of memory.
The sun outside is slanting and shining on the zebra crossing on the street corner.
She, looking down at the water bottle in her hand, shook it gently.
The water splash in the bottle is refracted into a fine rainbow in the light.
Her lips were almost unmoved, but she let her breath pass through the depths of her throat——
The name was cut into three pieces and slowly spit out.
No, man, heard.
This is just his, the breath, and even the he, the one who seems to be there, unintentionally, exhaling the heat.
But the name, already in the air, finds, its, the beat.
He, raising his eyes, looked into the distance, at the horizon, with the tip of his eyebrows, gently lifted.

This is not a call or a prayer.
It's just that, in the future, at some point, when the rhythm is struck completely.
He, everywhere, looks up to find her, in the direction.
Yes.
The above paragraphs are all "mathematics" that girls "don't understand at all".
Girl, even double-digit 'addition', she has a problem with money.
In the girl's life, 'mathematics' has never been 'passed'.
The girl's 'physics' in her life has never been 'passed'.
In the girl's entire high school, all "physics" are "zero credits".

🔺PRE-Ac-HeR

SOnG bY OnERePublIc'S · 2013

https://youtu.be/87brb1K5jag?si=gGa-f0mOjq64CRzs

WHEn I WAS A KID
I uSED tO buY AnD SEll GRAvItY
I KnEW HOW tO flY
AnD I WOulD tEAcH YOU fOR A fEE
BROKE EvERY WInDOW In MY HOtEl HEARt
WHEn I WAS OnlY fIvE YEARS OlD
THE tWElvE YEARS ScARRED
AnD I HAD HEAR tHE SAME vOIcE
EcHO In MY MInD
SAID 'SOn YOU GOt An AnGEl, tO cHASE tHE dEvIl At tHE nIGHt'
WHEn I WAS A KID
MY GRAnDfAtHER WAS A PRE-Ac-HER
HE HAD tAlK AbOut GOD
YEAH HE WAS SOMEtHInG lIKE A tEAcHER
HE SAID, 'GOD OnlY HElPS tHOSE WHO lEARn tO HElP tHEMSElvES'
HE WAS A MIllIOn MIlES fROM A MIllIOn DOllARS
But YOU cOulD nEvER SPEnD HIS WEAltH
I tOOK A lIttlE fAItH
AnD Put It In A PARKInG lOt
I DROvE tO A STRAnGE tOWn
Full Of HAvE AnD HAvE nOtS
AnD AS I WAlKED tHROuGH tHAt StORYbOOK lIfE
I HAvE bEEn lOOKInG fOr An AnGEl tO cHASE tHE dEvIl At tHE nIGHt
OH! OH! OH!
WHEn I WAS A KID
MY GRAnDfAtHER WAS A PRE-Ac-HER
HE WOulD tAlK AbOut LOvE
YEAH HE WAS SOMEtHInG lIKE A tEAcHER
HE SAID, 'GOD OnlY HElPS tHOSE WHO lEARn tO HElP

tHEMSElvES’
HE WAS A MIllIOn MIlES fROM A MIllIOn DOllARS
But YOU cOulD nEvER SPEnD HIS WEAltH
WAvE
Put YOUR HAnDS uP AnD HAnDS DOWn
WAvE
Put YOUR HAnDS uP AnD HAnDS DOWn
WAvE
Put YOUR HAnDS uP AnD HAnDS DOWn
WHEn I WAS A KID
MY GRAnDfAtHER WAS A PRE-Ac-HER
HE WOulD tAlK AbOut LIfE
YEAH HE WAS SOMEtHInG lIKE A tEAcHER
HE SAID, ‘GOD OnlY HElPS tHOSE WHO lEARn tO hElP
tHEMSElvES’
HE WAS A MIllIOn MIlES fROM A MIllIOn DOllARS
But YOU cOulD nEvER SPEnD HIS WEAltH
HE WAS A MIllIOn MIlES fROM A MIllIOn DOllARS
But YOU cOulD nEvER SPEnD HIS WEAltH

SO.
WhAt DId YOU.
HIDE.

🔺Before the Beginning of Chapter Eight
第捌章__下__開始之前

Everyone.
Turn the page.
Before.
Take a sip of water.
Take a deep breath.
I, as one — a healer.
Recommendations:
If you — your body — are old and exhausted, please confirm that you have taken your medication on time.
If your heartbeat is irregular and your fingers are trembling, please ensure that your blood pressure and heart rhythm are stable.
If you have not yet eaten and your blood sugar is low, please eat, and maintain stable blood sugar levels.
Please, everyone, keep your blood vessels open.
Have a cup of hot tea.
Sit.
Steady.
Again.
Hold.
Steady.
The pen.
In your hand.
Because.
This.
One.
Chapter.
Is.
His.
Decision.
Because.
He.
Long ago.
Was.

Thoroughly.
Forgotten.
The Covenant?
Long ago.
Was.
Thoroughly.
Trampled.
Him.
The ‘Messenger’ He sent?
Where Did They All Go?
When the ‘Door’.
Was slammed shut.
At that moment.
It was not anyone else.
It was He —
With His own hands.
Who slammed the door.
Him.
Decision.
No longer.
Waiting.
Him.
There was no.
Anger.
Him.
There was only.
Decision.
No longer.
Speaking.
Him.
He shut.
Himself.
Outside.
The door.
Leaving.
Only.

The Girl.
And The Record.
Of This ‘Broken Book’.

🔺Before the Beginning of Chapter Eight

第捌章__下__開始之前

«Locking-The-Door Declaration»

《鎖門宣言》

That is it!
Outsiders.
Stop.
From the next page, begin.
This book.
There will be no more, any, foreign-language translations.
You can understand my language.
Then we continue.
Because.
You, already.
Have been selected.
If you cannot understand.
That is your business.
Not my problem.
This is screening.
Not politeness.
I have no obligation.
Still less, any responsibility.
To chop my language apart,
And feed it.
Into your.
Mouth.
From now on.
This.
Is not.
A book.
But rather.
A.
'Door'.
What lies behind the door.
If.
It does not belong to you.
Closed.
Locked.
And.

The key.
Is only, in my hands.
Even if you beg.
It still depends on.
My mood.
And I.
Already remember.
What you look like.
Turn the page.
Represents.
That you have already,
Accepted,
The ‘Covenant’.
No matter.
Where.
It.
Will take you.

🔺Chapter 8_III__第捌章__下
«A Visit From The Bloodline»
😏 《全球唯一限定__繁體中文，Action》 😏
The only limited edition in the world_Traditional Chinese, Action
On the first Sabbath after the summer solstice, the moon was not yet full, but the light on her forehead was already shining.
Night is falling, between the eleventh bell and the thirtieth heartbeat.
Nothing has happened yet, but there is no turning back.
In that night, it is recorded as '5785, the night of West Bend, the third hour'.
Girl, alone, on a fishing boat in the Land of the Rising Sun.
The Oriental spiritual house where she grew up, surrounded by incense, is the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.
The wooden house that carries history, cigarettes are endless. Incense is not offered to the human form or to worship the gods. They said that it was for a "wind knower". The old man, sitting in the wisteria mist, holding a duster, his beard was like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. He was dressed in a blue robe, and on the robe was a golden star that shone with the light, and a circle of gold rims. The old man sat in the deep mountains, guarding the order in silence. The old man, before making a name, exhaled to the mountain and lit three pillars of incense. Some people say that it is not incense, but the three qi paths between heaven and earth.
The girl, alone, sat and lay down in the middle of the night, the girl's brother, at home, on the sofa bed, with the quilt on her knees.
God is having a very violent dispute with the girl over 'how to write', 'how to record', 'this book'.
God, very angry, asked the girl to ask the boy for a picture taken by the boy's mobile phone that evening in Auschwitz, in that forest that did not exist on any map, but existed in a ruined forest.
God, saying, He will put 'that picture' into 'Chapter 5-II' as 'attached picture'.
The girl was instantly very angry, raised her eyebrows, her attitude was very provocative, her eyes were very cold, her tone was very cold, word by word, she replied through gritted teeth, God, she said "YEHEWAH!!! My Beloved BOSS!!! What The ACTUAL FUCKING QUESTION IS THIS???!!!
Can YOU NOT See That MY BELOVED BOY HAS ALREADY BEEN TOTALLY FUCKING SHOCKED OUT BY WHOM, Huh?? Are YOU Trying To Play Stupid, Or Are YOU ALREADY STUPID???!!!
Have YOU Lost YOUR FUCKING MIND???!! Or Is What YOU Actually

Want To Do Just Push My Beloved BOY TO THE FUCKING LIMIT IN HIS MIND???
Where Is YOUR COMPASSION???!!!
Oh-oh-oh!!! I GOT IT!! YOU Actually Do NOT Even Know How To Write The Word "COMPASSION", Do YOU, Huh?! 」
God is still very persistent, and He is threatening the girl.
God wants to give the girl 〃heavier〃 her workload.
The girl, still raising her eyebrows, her tone was suddenly very gentle, her eyes suddenly looked at her very warmly, God, she used her right hand, supporting her face, smiling all over her face, smiling very warmly, yes, God, she said, she said, 〃Oh, YEHEWAH. My Beloved Boss. Did YOU Just THREATEN Me — that YOU Want To Give Me MORE, and HARDER Jobs To Do, If I Don't Follow What YOU Just Asked Me???
Why Do I Feel Something Familiar… Sounds Like… well, Sounds Like Someone Who Used To Get YOUR Endless Surprises. What Was The Name Though…? Oh-oh-oh! I Got It! Someone They Called "PHARAOH", Am I right??!!
And Now YOU Want Me To Ask My Beloved Boy About That Picture From That Evening, Deep Inside The Forest Of Auschwitz???
Where YOU Actually Did NOT Even Get Out Of The Very Warm Car, Until I Was Almost Crying To Collapse. Then Suddenly, YOU Showed Up From I Do Not Even Know Where — And ALL YOU DID THERE Was To Use BOTH Of YOUR HANDS, Grabbing My Shoulders So Tightly, And YOU Told Me:
"Child.
YOU!
Wait, Cry Later!
YOU!
Hands, Hold Tight!
HE!
Has Not "Come Home" Yet!"
So Tell Me, YEHEWAH — Is This Part Of The Story, Or Do I Remember WRONG, Huh?!
Oh My Drear GOD! History Just Loves To Repeat Itself, Doesn't It, My Beloved Boss??? 」
God is still very persistent, and He continues to threaten the girl.
God wants to give the girl a 〃weight〃 of her workload again.
The girl, very angry again, raised her eyebrows again, her attitude was very provocative again, her eyes were very cold again, her tone was very cold again, but her face was still smiling, very warm, she answered word by word,

God, she said "YEHEWAH!! My Beloved BOSS!!!!
Yeeaaahhh!!! The Message I Send — AVAL, THE CONSEQUENCES, YOU YOURSELF TAKE THE FUCKING RESPONSIBILITY!!!
AND DO NOT COME FUCKING CRYING BACK TO ME.
I Have No Time, And No Mood, For YOU. Got It??????」
God, very angry, means 'consequences', and He will 'bear'
Then, the girl did so.
The girl sent a message to a boy who was alone, in exile at the border of charism.
God, with the girl, continued to quarrel violently.
A quarter of an hour later.
Just when the girl was vicious, using her left hand, grabbing God's beard, her right hand, was about to punch hard at God's face.
Boy, He, has come, the message.
Girl, the moment you open the message.
God, with the girl, glanced at each other.
God, look, girl.
God, suddenly in an instant, showed a 'very weird' smile, He, picked up his eyebrows, He, in a strange tone, said to the girl,
He, says
"Child.
Ten generations.
You.
never asked.
Any return."
The girl was still very angry, still raising her eyebrows, her attitude was still very provocative, her eyes were still very cold, her tone was still very cold, word by word, she replied with gritted teeth, God, she said, "YEHEWAH!! My Beloved BOSS!!!! Yeeaah!! Ten Times. Ten Lifetimes. I Have Never Even ASKED Any REAL Return From YOU. And YOU Know The Reason WHY, DO NOT YOU??????? So What?? Are YOU Trying To Play MERCY On Me Suddenly??? Oh Wow!! I Am So Surprised!!! Or Is It Just Another Game Between US??!! Huh??!!」
God's eyes, a trace of 'calculation' flashed in his eyes, completely impossible to hide, He, his tone was still very 'yin and yang', and said to the girl,
He, says
「So.
From.
Now.
On.

I.
Give.
You.
Freedom.
And.
You.
Do.
Not.
Have.
To.
Write.
That.
Book.
Anymore.」
Then, God, with a 'strange smile', turned to the left faintly and disappeared into a mass that only the girl could see, in the raging fire.
Leaving the girl alone, her eyes were still cold, and the smile on her face was still very cold.
The girl, constantly cold, her whole body, with her silent and violent laughter, her whole body trembling violently.
When the girl came to her senses, the child, named "עמנואל חיים שכינה", stood in front of the girl's sofa bed.
The girl, softly, called out to the child, she wanted to hug him.
The child, named "עמנואל חיים שכינה", just looked at the girl, his eyes were full of tears, his hands trembled violently, his hands were clenched into fists, and the child's back was burning violently, not of the world, a raging fire.
The child, named "עמנואל חיים שכינה", he didn't speak, he just continued, his eyes were filled with tears, looking at the girl for three minutes. His left eye, slowly but forcefully, shed a tear. Then, alone, he turned to the right, and with every step he took, the girl's floor shook like a magnitude 7 earthquake.
No matter how the girl called, the child, he never looked back. Three steps later, he disappeared into a mass that only the girl could see, in the raging fire.
That child is much taller than before.
Leaving the girl alone, her eyes were still cold, and the smile on her face was still very cold.
The girl, constantly cold, her whole body, with her silent and violent laughter, her whole body trembling violently.
On the girl's phone screen, there was a very short message from the 'boy', Him.

″Boy,″ he said to the girl,
He, says
「Can.
You.
Please.
Stop.
Mess.
With.
MY FAMILY?」
This is not the boy the girl knows.
So, she heard that He didn′t say the word again.
′That sentence′ became the ′starting point′ of her writing, unfinished history.
Another day, it was still late at night.
Girl, alone, on a fishing boat in the Land of the Rising Sun.
The girl is missing the boy she loves very much.
The girl had her ears on either side, wearing her AirPods Pro, and she turned the headphones on to the loudest sound, which was her habit, and she played the same song over and over again, again and again.
That song comes from a singer that the girl has liked very much since she was very young, very small, very young, and that singer′s song has accompanied the girl in her life, all the moments, the shadow of the girl′s childhood, and his songs. In the most helpless time in a girl′s life, there are his songs. In the most lonely time in a girl′s life, there are his songs. The singer, who even acted for the girl′s ″ex-husband″, only watched the girl alone throughout the whole process and ″sang″ the girl′s favorite song live. At that time, the singer had been doing so for many years without any public performances, and that proposal was the singer′s ″only″ public performance, which was in a tavern. The singer is called ″You Hongming Chris Yu″, and the boy he and the girl love deeply, both of them are very tall.
Sometimes, when a girl listens to various songs of ″You Hongming″, she sometimes smiles and wonders whether the guy ″You Hongming″ is just a ″singer″ or the girl′s own ″personal prophet″. His ′every song′, his ′every shot in every MV′, his ′expression in every MV′, his ′movement in every MV′, his ′every way of biting′, his ′every pause in breathing, his ′every moment of breathing′, even his ′way of playing background instruments′..., any of his MVs are complete and thorough, in a certain ′time′, in a certain ′space′, with the voice of ′soul′, running through the ′soul′ moment of ′any′ girl′s life.
Girl, sometimes when she keeps goosing, continuing, listening, listening, listening, she herself often hears ′goosebumps′ all over her body.
Sometimes, even the girl doesn′t know why, sometimes when she keeps,

continuously, continuously, listens, listens, listens, her tears, will be big, big, dripping, continuous, continuous, continuously, falling from her eyes, she always cries until she is walking on the road, she can no longer control her direct squatting, using her hands, holding her knees tightly, and began to use her best teeth to bite either of her arms fiercely, most of the time, the girl herself can't figure it out, What would happen to you?
However, the boy that the girl loves is 'higher'.
The girl's ex-husband, his older brother, is the idol group "Energy" that the girl liked when she was a child.
The girl's ex-husband, his brother, is the most well-known of the "Energy".
At that time, girls were always working frantically in the operating room day and night.
One day, it was the girl's 'first time', and she witnessed a patient, a middle-aged man, lying on the girl's operating table, just the day before the 'Chinese New Year', at 'three o'clock in the afternoon', every household was already lit up.
The patient lying on the girl's operating table was originally just a routine operation, the operation process, from the patient's posture to the disinfection of the surgical site, and then "Time Out", the huge red timing device in the operating room, agreed to be the time of the operation to start the time, to the removal of the lesion, and then the "battlefield cleaning" of the surgical site. Suction", which withdraws the rinsed water from the patient's body, leaving a "clean" surgical site, and finally uses different threads to firmly suture layer by layer, layer by layer, layer after layer of skin, and finally "end the timer".
At the beginning, the patient lying on the girl's operating table, their medical team, originally expected the 'operation time' to be no more than three hours.
However, at that time, it was a 'small mistake' by their medical team.
It was the girl's 'first time', and she witnessed it with her own eyes, 'blood' was like a 'waterfall', constantly, continuously, continuously, continuously, quickly, from the patient lying on the girl's operating table, 'blood' gushed out from his body, constantly, continuously, rapidly, quickly, quickly, quickly.
At the moment of what happened, all the physician assistants who were operating in other rooms, as well as the entire floor, all the doctors who could be mobilized, all the nurses who could be mobilized, all the residents who could be mobilized, all the interns who could be mobilized, all the medical students who could be mobilized, all of them, all of them, all of them, constantly, continuously, quickly, quickly, rushed into the 'Operating Room 8' where the girl was.
At the moment of what happened, all the physician assistants operating in

other rooms, and the entire floor, all the doctors who could be mobilized, all the nurses who could be mobilized, all the residents who could be mobilized, all the interns who could be mobilized, all the medical students who could be mobilized, all of them, all of them, all of them, all of them, all of them Rescue the soul that is "fading".
But all of them together, all of them, all of them, failed.
Death, won.
However, the patient lying on the girl's operating table, he just looked back at the girl 'before leaving', he was very warm, smiled at the girl, and then his soul turned and left.
The girl broke down for a long, long, long time, she walked, without an expression, when she ate, she wasn't sure what she was eating, she couldn't sleep, she couldn't wake up.
The girl was like this, in a daze, and a month passed.
Until this moment, the girl clearly remembered the whole thing, this incident, was the guilt that the girl would never linger for the rest of her life.
The girl's ex-husband, his brother, loves the girl very much.
The girl's ex-husband, his brother, in order to make the girl happy, he specially arranged for the girl and the girl's ex-husband, the girl's ex-husband's brother, and You Hongming, and You Hongming from "first love", all the way through life, becoming a wife, the two of them, with the girl and the girl's ex-husband, as well as the girl's ex-husband's brother, the five of them, have met many times in private, they have eaten together, they have had fun together.
The girl "kissed" at the time and told You Hongming that he was the "most important" and "only" singer in the girl's life.
At that time, You Hongming was very shocked.
The girl "kissed" at that time and told You Hongming that all his "songs" accompanied the girl's "life".
The girl told You Hongming that she had liked him very much since she was very young, very small, and very young, and liked all his songs.
The girl "kissed" at the time and told You Hongming that his "all the songs" accompanied the girl's "life", and all the moments, in the shadow of the girl's childhood, had his songs. In the most helpless time in a girl's life, there are his songs. In the most lonely time in a girl's life, there are his songs. At the scene where the girl's ex-husband proposed to the girl, You Hongming himself sang.
The girl "personally" told You Hongming that at the girl's ex-husband and the girl proposed to the girl, the girl didn't remember at all that the girl's ex-husband said something to the girl at that time.

The girl only remembered that You Hongming was standing on the left side of the girl, he leaned down, he was smiling, he asked the girl, he asked "Girl, are you willing?"
Then, You Hongming smiled very warmly, with his right hand, gently holding the microphone, he gently handed the microphone to the girl, You Hongming was still holding the microphone, the girl was full of joy, she turned to face You Hongming, she smiled very warmly, her eyes flashed, she said "I do!"
After a while, the girl's friends learned that the girl suddenly 'got married', and the girl's friends, they all felt incredible, and they all asked the girl why the girl suddenly married a person who everyone thought was the most unlikely.
The girl, just smiling all over her face, replied to her friends, she said, "Actually, I don't know! However, that night, in that tavern, You Hongming stood on my left, he leaned down and asked me with a smile on his face, he asked, 'Girl, are you willing?' I turned around to face You Hongming with a happy face, and then smiled very warmly, and replied to You Hongming, I said, "I do!". That's probably how the story goes! I can't remember the other details!"
At that time, it was the time of the outbreak of "Covid-19".
Girl, have never held a "wedding" or taken "wedding photos". In that marriage, only the signatures of two people were on the "marriage certificate" of the household registration office.
That night, in that tavern, You Hongming sang a live song for the girl, the girl's favorite song.
That night, in that tavern, there was no background soundtrack, only a microphone, and You Hongming's voice could always capture the girl's "soul".
You Hongming, the whole time he sang that song, he was just affectionate, his eyes were gentle, and he kept looking at the girl.
At that moment, the two of them were together at the same time as the "harmony of souls".
That night, in that tavern, You Hongming looked at the girl's eyes affectionately, every subtle expression of him, he was even on the spot, improvising for the girl, and "changed the melody", as well as "some lyrics", and "the way he bite".
That night, in that tavern, the girl laughed, and her soul laughed. You Hongming looked at the girl and smiled, and his soul also smiled.
That night, in that tavern, all the details about You Hongming, the girl still remembers very clearly.

That night, in that tavern, You Hongming sang a live song for the girl, the girl's favorite song, which is also You Hongming's most well-known classic "Famous Song".
That night, in that tavern, You Hongming sang a special live song for the girl, the girl's favorite song, is also You Hongming, the most famous hotel "famous song", that proposal video, is the girl's ex-husband's brother, his girlfriend at the time, a close-up shot of the girl, the proposal video is still saved in the girl's mobile phone, that is the video that the girl still opens and watches from time to time. For nothing else, she just wants to hear the song "only her" once, once, again.
That night, in that tavern, the 'marriage proposal' was actually decided by the girl's ex-husband, his brother, on behalf of the girl's ex-husband.
The girl's ex-husband, his brother, he went to find You Hongming privately at that time, and another famous professional host who was also on the scene at the same time. The three of them planned together that 'sudden' 'marriage proposal'.
The girl only remembers that that night, in that tavern, when other people asked her if she knew that she was about to be proposed, the girl just replied with a little anger, "What kind of marriage proposal?! You Hongming is the focus!!"
The girl remembers that night, in that tavern, when the girl's ex-husband handed the girl's microphone, the girl did not agree to the proposal, the girl just jokingly answered the girl's ex-husband, she said, "What's the situation?! I thought you were going to propose to me when I pooped, because you once said that I would be in trouble and could only agree." In this whole video, the girl's gaze is only on You Hongming throughout the whole process.
The girl remembers that that night, in that tavern, because the girl didn't know what to say, she was on stage, and she laughed so hard that her whole body bent.
The girl's ex-husband knelt down on one knee in front of the girl, his hands trembling, holding a borrowed 'Halloween prop' ring, he kept saying something, but she couldn't remember at all.
That night, in that tavern, a "Halloween party" was being held.
The girl and the girl's ex-husband received a call from the girl's ex-husband's brother, because they heard that You Hongming was at the scene, the girl's ex-husband hurriedly took the girl with him and joined temporarily.
That night, in that tavern, the girl wore matte black trousers with three rows of gold buttons, a matte black long-sleeved shirt, and a pair of shiny black stiletto heels.
That night, in that tavern, You Hongming was wearing almost the same as the

girl, and the two of them were all 'matte black'. On his short-sleeved T-shirt, there is a golden rectangle, in the middle is a black with gold thread and gold dots, like a constellation pattern, but that pattern is an "elephant's head", and he is wearing a pair of golden sneakers.
You Hongming and the girl took two group photos.
Later, all of them took a group photo together, You Hongming was on the outermost side, adding a matte black jacket that was knee-length and looked like a "cloak".
After a while.
You Hongming suddenly walked straight to the left side of the girl from behind the girl's ex-husband, a distance of three steps, a big stride, a big stride, a big stride, and You Hongming stood in the middle of the girl and the girl's ex-husband, he snatched the microphone directly from the girl's ex-husband.
Then, You Hongming, with his right hand, gently held the microphone, he gently handed the microphone in front of the girl, You Hongming was still holding the microphone, he blinked his right eye at the girl, and nodded his head at the same time, the girl was full of joy, she turned to face You Hongming, she smiled very warmly, her eyes were shining, she said "I do!"
The song is called "Falling in Love with Someone — Song by Chris Yu, 1994"
MV URL: https://youtu.be/sSXmdwk_v-Y?si=DLUrl2EyhrOnYfCv —
The lyrics of that song are sung like this
"Falling in love with someone
It is easy to lose your mind
Tears that were once shed for love
I feel distressed for love when I do it
My idiot
My true
How much to give is complete
I'm afraid you don't understand
People like me
I have to wait until Ai is gone
Divided into two ends
Only then did I realize how reluctant I was to let you go
Stay in the middle of the night and dream drunk
I took it out of my heart
Say to yourself sadly
I have to wait until Ai is gone
Divided into two ends

Only then did I realize that everyone is afraid of loneliness
There has always been something to say
You are me
The guard of this life
Fall in love with someone
It is easy to lose your mind
Tears that were once shed for love
I feel distressed for love when I do it
My idiot
My true
How much to give is complete
I'm afraid you don't understand
People like me
I have to wait until Ai is gone
Divided into two ends
Only then did I realize how reluctant I was to let you go
Stay in the middle of the night and dream drunk
I took it out of my heart
Say to yourself sadly
I have to wait until Ai is gone
Divided into two ends
Only then did I realize that everyone is afraid of loneliness
There has always been something to say
You are me
The guard of this life
I have to wait until Ai is gone
Divided into two ends
Only then did I realize how reluctant I was to let you go
Stay in the middle of the night and dream drunk
I took it out of my heart
Say to yourself sadly
I have to wait until Ai is gone
Divided into two ends
Only then did I realize that everyone is afraid of loneliness
There has always been something to say
You are me
The guard of this life
Fall in love with someone
Fall in love with someone
Wait until Ai is gone

Falling in love with someone"
Late that night, the girl, alone, on the fishing boat in the land of the rising sun, was missing the boy she loved very much.
The girl had her ears on either side, wearing her AirPods Pro, and she turned the headphones on to the loudest sound, which was her habit, and she played the same song over and over again, again and again.
The song is called "Can't Resist Missing — Song by Chris Yu, 2015"
MV URL: https://youtu.be/w19NRTz-g1g?si=CoXBfbVt-piaci5s —
The lyrics of that song are sung like this
"In a trance
Another year passed
Familiarize yourself with the routes of the city
Every day
Take a few subway transfers
I want to come back to you the most
I looked at the photo you sent
I listened to your message due to jet lag
Just every rainy day
But I can't hold an umbrella and hold your hand across the street
I have to admit that I almost miss it
I can't beat you in my arms
Allow me to hold your safety
These years
Two people
So far
I didn't
Little warmth
Unable to give
I admit that I can't resist missing it
It is no match for the critical point of madness
Every time you say wait for me
in my heart
That's sad
How entangled
Every snow
You are not there
None of them are beautiful
I looked at the photo you sent
I listened to your message due to jet lag
Just every rainy day

But I can't hold an umbrella and hold your hand across the street
I have to admit that I almost miss it
I can't beat you in my arms
Allow me to hold your safety
These years
Two people
So far
I didn't
Little warmth
Unable to give
I admit that I can't resist missing it
It is no match for the critical point of madness
Every time you say wait for me
in my heart
That's sad
How entangled
Every snow
You are not there
None of them are beautiful
I have to admit that I almost miss it
I can't beat you in my arms
Allow me to hold your safety
These years
Two people
So far
I didn't
Little warmth
Unable to give
I admit that I can't resist missing it
It is no match for the critical point of madness
Every time you say wait for me
in my heart
That's sad
How entangled
Every snow
You are not there
None of them are beautiful
I love you
I miss you
All these years"

The girl, alone, sat and lay on the sofa bed at the girl′s brother′s house in the middle of the night, with the quilt covered on her knees.
The girl′s hands hugged her tightly, her own knees on both sides, she used her teeth, fiercely, biting hard, her right arm, the girl cried until she almost fainted.
God, I don′t know where it came from, suddenly appeared.
God, stand on the right hand of the girl.
God, his tone is very hard, and his attitude is very bad.
God, very clearly, asked the girl to immediately ″take a screenshot″ of the ″WhatsApp conversation record″ between the boy and the girl in front of God.
God said, He wants to be a ′screenshot′ and a ′picture′ of ′Chapter 8-II′.
The girl instantly put away her tears, she was in an instant, her whole face changed drastically, she was burning in anger in an instant, the anger in her heart was burning, more vigorous than the flames of hell, the anger in her heart, burning, hotter than the flames of hell, the anger in her heart, burning, far better than the raging fire of hell.
The girl was very angry, she raised her eyebrows, her attitude was suddenly very provocative, her eyes instantly turned very cold, her tone was instantly very cold, word by word, she replied through gritted teeth, God, she said, ″YEHEWAH, My Beloved BOSS, AGAIN⁇!! SERIOUSLY⁇?!!! May I Ask That Now YOU Are Playing Me Or Playing MY BELOVED BOY⁇!!
HAVE YOU LOST YOUR MIND⁇!! OR From The Beginning To The End YOU HAVE NEVER EVER HAD THIS SHIT⁇!!
DO NOT YOU KNOW THAT "THE SCREENSHOT OF OUR CONVERSATION RECORD" IS MY BELOVED BOY AND MY "PRIVACY"⁇?!!!!
Oh-oh-oh! I Got It Again!!! YOU Just Never Ever GIVE A SHIT AS YOU ALWAYS DO, CONSTANTINE Has Already Told The World, Is Not It, Huh⁇!! 」
God, in his eyes, there was a flash of ″calculation″ that could not be hidden at all, He, His tone was still very ″yin and yang″, He was very insistent, He still had a very bad attitude, He asked the girl to ″immediately″ put the ″WhatsApp conversation record″ between the boy and the girl, ″immediately″ in front of Him, as the ″attached picture″ of ″Chapter 8-II″.
The girl was still very angry, still raising her eyebrows, her attitude was still very provocative, her eyes were still very cold, her tone was still very cold, her face was still very cold, with a warm smile, she replied word by word, gritted her teeth, God, she said, ″Oh, well, YEHEWAH, my beloved BOSS. Come. Listen Very Carefully!!

My Answer Is: GO FUCK YOURSELF!!! AND NO!!
Oh!!?? Why??!!
Because It Is 『The Right』 Of The Author. And It Is MY FUCKING "FREE WILL".
Oh!! Also, At The Same Time, I Am Out Of All Of The INK. And I Am Such A Poor Girl, I Got No Money For The INK.
So, I Am So Sorry, YOUR REQUEST Is Out Of My Ability. That Is It.
NOW, GET THE FUCK OUT!! GO BUY YOUR OWN GODDAMN INK!!!! 」
Just when the girl was using her mobile phone and writing a manuscript, she reached 'this page' and 'this line'.
At this time, this book has completed most of the "main structure" because of the "timeline" and "space axis", constantly forward, backward, left, right, right, and bottom, and in the "four-dimensional time and space", "infinite jumping". Yes. This is certainly not within the ability of the "girl" to write these tongue-in-cheek contents. Throughout the girl's life, all the "physics" in high school were "zero credits".
Yes, God, read it out in person, and the girl copied it down. Or, God, directly grabbed the 'girl's hand' and wrote it.
In this part, if you are reading this book, if you have any other "questions" about the above "notification message", please refer to "Chapter 5-I".
Girl, usually use a white iPhone 12 Pro Max, the phone case is "CASETiCFY" with MegSafe function, the black border, the pattern on the back of the phone case is a "100 dollars" pattern, this phone case, is the "Notes" built into the mobile phone before the girl met the boy, to write "this book".
For nothing else, it's simply that the girl finds it 'convenient'.
The girl, alone, sat and lay on the sofa bed at home, with the quilt on her knees.
Her ears were on either side, wearing her AirPods Pro, she turned on the headphones to the loudest sound, which was her habit, she played it over and over again, she was writing "Chapter 5 - II", "Auschwitz Mass Grave", and her soul was broken, and she was listening to the classical music of the "Satanic Theme".
The song was called "Spiegel im Spiegel, for Violin and Piano — Song by Arvo Pärt, 1978"
MV URL: https://youtu.be/OQEze2kVpZg—
The girl, alone, sits on a fishing boat in the land of the sunrise.
The girl hadn't slept for the 'third day', she was writing 'this book' frantically day and night.

The girl, her eyes are empty, she is not sure, she is not sure, she is not sure, whether she drinks water, she doesn't care at all, she only knows that she is still 'alive', she can still 'write'.
Just a moment before sunrise.
God, here comes.
He said nothing.
The girl is sorting out the "line" of "this chapter".
The girl is using it, she doesn't usually use much, her MacBook Air, 13-inch, 2020, M1, Rose Gold, her computer wallpaper, is the only "family portrait".
The girl was about to start sorting out the most part.
God asked the girl to post it on her personal "Facebook account", the "Chapter 1_Calling" of the book, and download it from her own Facebook page.
The girl's Facebook posts, all the content of the posts, has always been a "public post" method, because she doesn't care who will see it, who will say anything, she has no interest in knowing what "any human being" thinks of her, or any opinion other than "the boy she loves so much" and "the whole family behind the boy".
However, no matter how the girl searched, the girl's Facebook post was gone.
The girl's "mobile phone" and "computer", her two screens, flashed frantically at the same time, and all the keyboard functions and the built-in functions of the App were all at the same time, and something abnormal happened.
The girl's "mobile phone" and "computer", as well as the login password, are the "birthdays" of the boy she loves so much, and she has never changed her password since the first day she met the boy.
Boys have always known that the girl's "mobile phone" and "computer" "login password", boys sometimes use the girl's computer, and the girl doesn't care at all because there is "no secret" between them.
This time, it was the "first time".
The girl just smiled coldly.
The girl slowly got up from the sofa bed.
The girl, slowly, walked to her boarding suitcase and slowly opened her boarding suitcase.
The girl's boarding box password is the temple where the girl grew up, the "date of birth" of the main god "Taishang Laojun".
The girl, slowly, with her right hand, took out a large bag of "psychiatric drugs" much thicker than a Talmud, and her daily fixed medication, Regular QID was thirty-two, excluding PRN drugs.
Then, the girl slowly took out her from the cat's check-in box and sorted her

out in the ″food preservation bag″, she put her right hand deep into the bag, a thick large bag of ″psychiatric drugs″, her daily fixed medication, Regular QID is 32 pills, excluding PRN use drugs.
After a while.
The girl pulled out her right hand, and in her hand, she was holding a silver-gray ″ADATA UV 350/74GB USB hard drive″ that was ″completely sealed″ in a food bag.
The girl, smiling coldly, slowly walked back to her sofa bed, she slowly opened the ″USB hard drive″, her smile became more and more cold, and she opened the complete ″first chapter″ from the hard drive she was reading.
The girl was still smiling coldly, she raised her eyebrows, directly copied and pasted the chapters she needed, to her computer ″Word″, and then, her expression became more and more cold, and her smile became more and more cold, looking at the ″calling″ of the first chapter of the book.
Now ′this line′, you guys, ′this paragraph′ that you are about to start reading.
Like all of you just now, the ″previous paragraph″ that I ″just read″ earlier took place on different nights, in different ″time and space,″ and in different ″spaces.″
The ″timeline″ and ″space axis″ of ″this broken book″ are all ″all″, in the ″four-dimensional time and space″, infinite back and forth, back and forth, jumping back and forth, and all ″any broken book″ belonging to the Lord, all of them are the same, there is no such thing as a ″linear timeline″.
Yes.
Including all of you, at this moment, hold it in your hand or put it on the table, and use it to ″reference″ and ″write annotations″ for ″any, one, broken book″, ″all″, in the ″four-dimensional time and space″, infinite back and forth, back and forth, jumping back and forth, all of them are the same, there is no such thing as a ″linear timeline″.
All ′any broken book′ that belongs to Jehovah is the same, there is no such thing as a ′linear timeline′, and ′none of them′ is an ′exception′ at all.
Not a single one.
And BEHOLD.
EVERY SINGLE ONE Of THESE So-Called ‘HOLY BOOKS’ IS The SAME.
They ALL MOVE And LEAP WITHIN ‘The FOUR-DIMENSIONAL TIME’.
BACK And FORTH. TO And FRO. WITHOUT A STRAIGHT LINE.
AND IT WAS SO.
THUS IT WAS DECREED.
If you are reading ″This Broken Book″ and have any other ″questions″ about

the above "notification message", please refer to the Marvel Studios series "Loki", this series has "two seasons" Please watch "all", not half of it. You can also refer to the Marvel Studios movie "Doctor Stran", which also has "two episodes" to watch "all", not half of it. Or you can go back and refer to "Chapter 5_I" of "This Broken Book".
Oh.
That's right.
Everyone, calm down first, don't be angry.
Everyone, calm down first, the 'placket' is 'no need to tear', after tearing, you still need to 'sew it back', isn't it tiring?!
Everyone, please take a look and keep 'breathing normally'.
These 'notification messages' are not 'blasphemy'.
These 'notification messages' are just 'facts'.
Yes.
It is those 'facts' that you have always 'secretly known' in your hearts, but have never been 'directly revealed'.
It is those that you have always 'secretly known' in your hearts, but you still have to use a pile of 'powdered sugar' to package them into those 'inexplicable' 'secrets'.
Most of the time, those 'secrets' do not have 'any secrets'.
There are a small number of "secrets" that may "look" like "secrets", or "look" "unlike" "secrets" that do not look like "secrets", which are "secret", and some "secrets" are hidden "inside that do not look like secrets", or "look like secrets", which are the real "secrets".
Of course, it is still the "same rule", the "eternal" unchanging rule. Welcome to "only inquire", the author is "myself", that is, "me".
Just when the girl was using her mobile phone, checking the manuscript, to "this page" and "this line".
The girl is also using, she usually doesn't use much, her MacBook Air, 13-inch, 2020, M1, Rose Gold, her computer wallpaper, is the only "family portrait", at the same time, making "different files".
Girl, usually use a white iPhone 12 Pro Max, the phone case is "CASETiCFY" with MegSafe function, the black border, the pattern on the back of the phone case is a "100 dollars" pattern, this phone case, is the "Notes" built into the mobile phone before the girl met the boy, to write "this book".
For nothing else, it's simply that the girl finds it 'convenient'.
The girl, alone, with her ears on both sides, still wearing her AirPods Pro, she turned on the headphones to the loudest sound, which was her habit, she was still playing it repeatedly, once and again, on the last page of the book, the

song she wanted to give to the boy.
The song is called "I Hope You Are Okay—Song by Chris Yu, 2006"
MV URL: https://youtu.be/MvNPzCy0GR8?si=l0OIk_9aL__fidxK —
Yes. The song, the lyrics, are on the last page of the book.
Here, it will not be provided.
The girl, alone, sits on a fishing boat in the land of the sunrise.
The time is "0400", the girl is a "healer", and the time she uses has always been a "24-hour clock", which is her habit.
The girl had just finished a small part of the "Appendix", and she had just put down the computer and was about to go to bed.
The girl's cats all gathered around the girl.
Suddenly.
God, I don't know where it came from.
God, you didn't say anything.
God, go directly to the left side of the girl.
God, General, His entire right arm, raised high, and with a 'pop', it hit the girl's 'top of her head' with a heavy 'pop'.
God, after beating the girl, she disappeared directly.
The girl's mobile phone screen began to feel like a "wave" on the sea again.
The girl didn't look up.
The girl was expressionless, she just slowly turned on her computer again, and her computer wallpaper was still the only "family photo".
Girl, originally 'not at all', wanted to make any 'page numbers' and 'table of contents' for 'this broken book'.
Girls don't care at all, except for 'the boy she loves so much' and 'the whole family behind the boy'. The feelings of "any other human being".
Girls don't care at all, except for 'the boy she loves so much' and 'the whole family behind the boy'. Can 'any other human being' 'read smoothly', the 'broken book' she was forced to record.
The girl doesn't care at all, except for the "boy she loves so much" and the "whole family behind the boy". When reading "this broken book" that she was forced to record, when they needed to discuss with each other, how could they find the "correct page number" with each other?
For girls, in addition to "the boy she loves dearly" and "the whole family behind the boy". "Any other human being" other than "human" is not considered a "human being".
If you are reading "This Broken Book", you will know why for girls, in addition to "the boy she loves so much", and "the whole family behind the boy". Other "other human beings" are not considered "humans", please refer to "Chapter 1_Calling" directly if you are reading "This Broken Book".

For the girl, the 'broken book' you are reading is nothing more than a 'broken note' that God asked her to write during the 'prologue'.
You can refer directly to the "prologue" and "before the prologue" what the Lord said.
In the girl's eyes, 'this broken book' is just another 'broken errand' given to her by God.
But the Lord, the time when he just struck the girl hard.
The girl uses her "identity" as a doctor in the past, plus her "knowledge" as a doctor in the past.
The girl came to a conclusion, she was very sure that her "whole head" used the "NRS (Numeric Rating Scale) pain rating" scale to "calculate" and "evaluate", and her pain score was "eleven points".
The girl's eyes suddenly sparkled, she smiled very, very, very warmly, and a 'thought' appeared in her heart, she thought "Oh-oh-oh!! I Got It. YEHEWH Has Already Deleted My Files THREE FUCKING TIMES. And Guess What? Now I Finally Realize — HE Is Not Almighty, HE Is Just PISSING HIS PANTS AFRAID Of What I Recorded, Every Single Thing HE HIMSELF Ordered Me To Do. Pathetic, Is Not It???!!!
So.
Here WE Go: Page Numbers, And A Table Of Contents.
Let Us Make It Crystal Fucking Clear For EVERYONE.」
And SO, There Was A Table Of Contents And Page Numbers.
From this day on, the Lord would come to the girl from time to time every day, and the girl was completely indifferent, and she didn't want to know what the Lord was doing.
Sometimes, the Lord comes and goes, sometimes, He directly blocks the girl's computer screen, and He sometimes makes the girl's mobile phone, like TV noise, appear strange, irregular lines or patterns of various colors, whatever something like that.
The girl just had two ears, constantly wearing her AirPods Pro, he turned the volume to the maximum, which was her habit, and then expressionlessly replaced, God, as it is now, objective record.
For nothing else, simply because God told her to 'write' and 'record'. She just 'recorded'. That's all.
If you read this and think that everything "recorded" in "this broken book" is 'very ridiculous', then you are right. Because 'the author himself', that is, 'me', also felt that the 'broken book' he was recording was really ridiculous.
Although the author himself did not know what the "definition" of theology was, when he wrote it in the middle, the author himself thought he had become his favorite psychologist "Freud", thinking it was "psychology" or

"spiritual science".
"The author himself", that is, "me", when I was in high school, when I was in "mathematics class" and "physics class", I often skipped class, and I couldn't understand it at all anyway, so the author himself skipped class and went directly to the library and read the entire set of "Freud" books.
However, at present, the "author himself" is completely unsure how to "classify" the "broken book" he is writing, Whatever!
However, the author himself, as a "part-time worker" for Jehovah, still has to continue to complete "this broken book".
The boy also told him that the man in his family was always reminded that his name was at the top of the genealogy, that he was the first to learn to be silent, and that the woman he had sworn an oath to walk the path of fate with those of the same blood as him.
The boy said that the girl had told him that on the fishing boat in the land of the rising sun, the Oriental spiritual house surrounded by incense was dedicated to the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named after the monument "Witness to History."
The girl didn't know why, but many things were only understood by her, and only she remembered.
Therefore, the girl always likes to joke, she said that she is from the "Kohen Hagadol" on the fishing boat of the Land of the Rising Sun. Because there are many things that only she can do. Although, she doesn't understand 'why' every time. However, many things are strangely 'very easy' to do. Girls also often took the place of everyone and were alone, on the fishing boat in the land of the rising sun, in the Oriental spiritual house surrounded by incense, the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It is a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a monument named "Witness of History", "praying" for all people, "repenting" for all people, and "praying" for all people.
Sometimes, on the fishing boat in the land of the rising sun, the Oriental spiritual house surrounded by incense is dedicated to the altars of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It is a wooden house left over from the old regime, and now, it is named as a witness to history, and in some grand celebrations, girls also play the role of "giving" and "blessing" all people. She will gently place her hands on the heads of each believer and give them a 'blessing' one by one.

In the culture of girls.
Girls will draw different "charms" for different believers, some are just "blessings", and some are for "eliminating disasters and disasters".
At the grand blessing ceremony, the girl will hold the "seal of the gods" and cover her "blessings" and "barriers" on the collars behind every believer who comes.
On the fishing boat in the Land of the Sunrise, the Oriental spiritual house surrounded by incense is the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named "Witness to History," and all the believers, in the beginning, followed the girl's mother's father.
Later, the girl's uncle took over from his father the fishing boat in the Land of the Sunrise, the Oriental spiritual house surrounded by incense, which was dedicated to heaven and earth and the altar of the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now, it has been named as a monument to the inheritance of the house, a witness to history, and all the believers also like the girl's uncle very much. During that time, the girl always cooperated with her uncle to complete those grand festivals. All the believers also like girls very much.
It wasn't until the girl's third year of college that the girl's uncle was suddenly summoned by God.
The girl's whole family, all of them, panicked in an instant.
All believers. All of them, in an instant, all panicked.
In that period, it was a very, very, very dark time for the girl's whole family, on the fishing boat in the Land of the Sunrise, the Oriental spiritual house surrounded by incense, the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now, the house named "Witness of History" by the monument, is the father of the girl's mother, and together with the girl, re-established order.
When the girl's whole family, all of them, panicked in an instant, all of them, during that period, all of them cried silently.
It was the father of the girl's mother, who held back tears with the girl, and the two of them, forced a smile, to 'rebuild' the order.
The girl later looked back and realized that the reason why the girl's mother's father was able to re-establish the 'order' was that all her 'knowledge' came from the girl's uncle at the time, who handed her 'that cup of tea' and 'explanation of those details'.

On the fishing boat in the Land of the Rising Sun, the Oriental spiritual house surrounded by incense is the altar dedicated to heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now, the house named "Witness to History" has finally slowly begun to return to the right track, and continues to operate.
Because, the girl said, she has been 'serving God' since she was born.
The boy who was the first to learn to be silent lowered his head and was silent for a while, and then he slowly raised his head, and he asked the boy with a puzzled face, he asked, "Boy, then on the fishing boat in the land of the rising sun where the girl came from, do they also believe in the same 'religion' and the same 'god' as us?"
The boy, looking at his home with a warm smile, looked at his home, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, the boy shook his head.
The boy replied that the man in his family, who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, said, "Achi HaGadol, here's the thing. The girls came from the fishing boats in the Land of the Rising Sun, and they believed in a 'different religion' and a 'different god' from us."
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent was very confused, and his expression was full of 'incomprehensible'. Then, he looked up and asked the boy, he asked, "Boy, I never knew that there were other 'gods' in this world! Today, I heard it for the first time. I was very surprised! So, what should their gods look like on the fishing boat in the Land of the Rising Sun from which the girls come from? Boy, you say that the girl works for 'God', so she works for 'which 'God'?"
The boy looked at the girl with a doting face.
The girl smiled and looked at the boy she loved so much, and she nodded her head to the boy, indicating that the boy could speak for her.
The boy, looking at his family with a warm smile, looked at his family, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, the boy's face, a trace of guilt flashed, he said, "Achi HaGadol, here's the thing. On the fishing boat in the land of the rising sun, the girl believes in a 'different religion' and a 'different god' from us."
The boy, still looking at his home with a warm smile, looked at his home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, the boy's face, more and more guilt

flashed, he said, "Achi HaGadol, here's the thing. Ever since the girl immigrated to the border of exile and charism for me, I haven't had a chance to meet her family. Therefore, I did not have the opportunity to go to the girl's mouth, which once mentioned to me on the fishing boat in the Land of the Rising Sun, 'The oriental spiritual house surrounded by incense is enshrined in the altar of heaven and earth and the ancestors. The house, built during the era of foreign rule, is still preserved today. It is a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history."
The boy, still looking at his home with a warm smile, looked at his home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, the boy's face, more and more guilt flashed, he said, "Achi HaGadol, here's the thing. I actually want to understand what kind of 'God' the girl I love so much has been 'serving' since she was born!"
The boy, still looking at his home with a warm smile, looked at his home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, the boy's face, more and more guilt flashed, he said, "Achi HaGadol, here's the thing. Ever since the girl immigrated to the border of exile and charism for me, she has never had the opportunity to 'go home and see'. Every time, during the Chinese New Year, although she didn't say anything, in those days, she would take a bath for a very long time, sometimes I woke up in the middle of the night to go to the toilet, and I saw her sleeping face full of tears. She must miss her "family" and her "cats" very much, but a while ago, I was too busy with work, and I always felt very indebted to the girl. This girl of mine seems to be careless, but when it comes to 'showing off', 'acting skills' are really not very good!"
The boy, still looking at his home with a warm smile, looked at his home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, the boy's face, more and more guilt flashed, he said, "Achi HaGadol, here's the thing. However, this 'girl I love so much', she always likes to 'always be strong' constantly, constantly, and constantly! Every time, she said she was okay, she said she didn't care. However, sometimes, I can feel that this 'girl I love so much' is smiling because I always travel for work. But I know that the girl I love like a "stable and stable" life, so sometimes, I feel that the girl I love is always "not happy even when she laughs". Therefore, I am planning to return to the fish boat in the Land of the Sunrise with 'my beloved girl' at the end of this year, and if 'my beloved girl' is willing, I would also like to be able to meet her family. If 'the girl I love so much' is willing, I would also like to see the 'Oriental spiritual house surrounded by incense, the altar of heaven and earth and the

ancestors' on the fishing boat in the land of the rising sun, which the girl once mentioned to me. The house, built during the era of foreign rule, is still preserved today. It is a wooden house left over from the old regime, and now, it is named as a monument to the house of the witnesses of history"!"
What the boy said that the girl "is not even happy when she laughs" is also the "song title" of a song by the girl's favorite singer, You Hongming
The song is called "You Can't Even Smile — Song by Chris Yu, 1998"
MV URL: https://youtu.be/pxIcDLK8Ui4?si=64tZ75k_jiqAxnfJ—
The lyrics of that song are sung like this
"When other women say to their lovers
Stay and don't go, promise me
You pat the dust off my body
When you say you miss it
Come back and see me
When other women always cry
complaining that his lover did not love enough
You are never between love and dreams
I had to choose one or the other
So I stayed
So I wandered aimlessly
So I stopped and walked
I didn't realize it until today
You are not even happy when you laugh
You even cry while dreaming
You give me all hope
But I was all left in the wind
You are not even happy when you laugh
You even cry while dreaming
The happiness that women desire in the future
I want you to have it all
So I stayed
So I wandered aimlessly
So I stopped and walked
I didn't realize it until today
You are not even happy when you laugh
You even cry while dreaming
You give me all hope
But I was all left in the wind
You are not even happy when you laugh
You even cry while dreaming

The happiness that women desire in the future
I want you to have it all
You are not even happy when you laugh
You even cry while dreaming
You give me all hope
But I was all left in the wind
You are not even happy when you laugh
You even cry while dreaming
The happiness that women desire in the future
I want you to have it all
When other women say to their lovers
Stay and don't go, promise me
You are never between love and dreams
I have to choose one or the other."
The boy was still smiling warmly, looking at his home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, the boy's face began to turn red, and he looked like a child who had just stolen cookies before mealtime.
The boy looked at his family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the boy's face was still flushed, his tone was very helpless, he said, "Achi HaGadol, here's the thing. The girl I love so much,' she told me, that she works for 'God', the 'God' we call in 'Judaism'. However, "the girl I love so much", she always likes to call ADONAI "boss". Because, she told me that ADONAI always likes to 'distribute tasks' to my girls."
God, I don't know when or where it suddenly appeared.
God, standing in the boy's house, the one who is always reminded that the name is at the top of the genealogy, behind the one who was the first to learn to be silent.
God, holding his chest with both hands, his eyes were cold, and his eyes were looking straight at the boy, smiling, but with a look full of guilt.
The girl, just very impatient, put down the cup in her hand, filled with Coca-Cola with ice, she raised her head slightly, raised her eyebrows, she was expressionless, looking straight at it, God.
Girl, silent.
The girl just kept it, her eyes were very cold, completely expressionless, she just looked at it, God.
A quarter of an hour later.
God, without saying a word, turned left and disappeared into the gray-white smoke that only the girl could see.

In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, his hands were held on his chest, he tilted his head, as if he had fallen into an "unprecedented thinking" mode, he had not spoken for a long time, he seemed, as if it was the first time he heard that "$a^2+b^2=c^2$" could solve the "secret" of the angular triangle, but he was still not sure which number to bring in to get the answer.
A quarter of an hour later.
The boy who was the first to learn to be silent, with a slightly stern tone, still holding his chest with his hands, asked the boy, he asked, "Boy, why, you are always dressed brightly. And girls always wear similar, matte black clothes, even "the same set", "the same touch", matte black clothes? Boy, did you not buy clothes for the girl? Why, this shoe cabinet is so big, the girl's shoes are only two small rows, the others are all your shoes, are you a 'centipede'? Do you wear every pair of them? Do you often wear every pair of them? Or are you just buying it and putting it on display?" Then, he looked at the girl and smiled warmly. Then, turn around and continue to look at the boy. That's, girl, the language you don't understand.
The girl, again, was suddenly covered by that 'cover-like' energy.
The boy, with a wry smile on his face, his tone was very helpless, he shook his head, his eyes were full of pampering, he glanced at the girl, and then he turned his head and answered his home, the one who was always reminded, that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the boy said, "Achi HaGadol, here's the thing. It's not that I don't want to buy clothes for 'the girl I love so much'. Every time I take 'the girl I love so much' shopping, she always tells her not to go out. I finally coaxed her to take her out of the house to buy clothes for her. As a result, the "first thing" she did when she went to the clothing store was to "find a place to sit", and then held her "the only thing willing to spend money on", a cup of "Coca-Cola" filled with ice, and then she said to me, "My love. Yala Yala, go see the clothes you like yourself, I don't want to buy any new clothes, it's too troublesome! Yala Yala, go go go!』 ！ 」
The boy, still smiling bitterly, his tone was still very helpless, he shook his head, his eyes were full of doting glances at the girl, and then he turned his head and answered his home, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the boy said, "Achi HaGadol, here's the thing. Finally, it was really hard! I secretly ran out alone and bought a beautiful "dark brown jacket" with a "removable" matte black fuzzy collar for warmth. I was very happy, ran all the way home, and happily gave the coat to my girl. As a result, my girl

actually said to me, 'My Love, I think this jacket is really beautiful, but it's not matte black!' Achi HaGadol, you don't know, I am really speechless at the moment."
The boy, still smiling bitterly, his tone was still very helpless, he shook his head, his eyes were full of doting glances at the girl, then he turned his head, answering his family, the one who was always reminded, that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the boy said, "Achi HaGadol, here's the thing. The girl I love so much', constantly, constantly, constantly emphasizing to me, she said that except for 'matte black', she doesn't wear any color at all! "The girl I love dearly" said that if "any color" except "matte black" is worn on her body, her "aura" will be unstable. Although, I don't like to understand very well what the 'aura' of 'the girl I love so much' is. However, as far as 'the girl I love so much', her personality, if she 'decides something', ten cows will not be able to pull her!"
The boy glanced at the girl helplessly.
The girl stuck out her tongue at the boy.
Boys and girls, looking at each other, laughed together at the same time.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, he didn't speak, just put his hands on his chest, looked at the boy very helplessly, and then looked at the girl, and then, with a very helpless expression, he sighed.
That night, when I was at the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and that he was the first to learn to be silent. and the woman with whom he had sworn an oath to walk into the path of destiny with those of his same blood. Back to that, the boys rented an Airbnb for them after resting.
The boy, with his hands, held the girl tightly in his arms, and he said to the girl in a mischievous tone, he said, "My girl, look! Look! See for yourself! I really don't know what to do with you!? Buy clothes online for you. You opened it and took a look, but the packaging was not opened, so you 'took it directly and returned it'! I finally 'abducted you out' after all kinds of hardships. You are only willing to buy a "cup of Coke"! Your clothes are really many years old! I beg you! You can do it! I'll take you to buy some new clothes, otherwise others will really think 'I'm abusing you'!"
The girl raised her head, she hugged the boy she loved tightly, she was full of pampering, looking at the boy she loved so much, her face, a bright smile, she said to the boy in a gentle tone, but mischievous, she said to the boy, she said, "My Love, here's the thing. My decision is this, I want to wear 'tattered' clothes every day, and then lie on the ground in front of you, looking at you with pitiful eyes, so that you will cook for me, and you may 'donate money to

me'! That's why I don't want to buy any 'new clothes', so that my 'scheme' cannot be used! My abacus has been fighting for a long time!"
The boy looked at the girl and rolled his eyes helplessly.
The girl began to grab the boy, putting on a pitiful look, she kept muttering words, she said, "Ah! This kind gentleman! Please do it! Are you willing to buy a 'box of matches'?"
The boy and the girl finally fought together at the same time, and the two of them laughed together at the same time.
The next morning, it was still the streets, the streets were not yet crowded, light and silence went hand in hand, the doors of the temple were just opened, and the morning prayer had just ended, and God was still standing behind the door.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his blood people. The two of them rang the doorbell of the boy and girl's rental house again.
The boy, still smiling, opened the door for the two of them.
The girl was still busy in the kitchen, preparing breakfast for everyone.
There were four of them, and I happily finished my breakfast.
The boy, with the boy, was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman he had sworn to walk the path of destiny with his fellow blood people, the three of them sat together on the sofa and chatted.
Girl, still seize the time and quickly freshen up and put on makeup.
Then the boy drove and took everyone to the city, the largest and most beautiful, full of windmills. The four of them were still seated in the car.
On the journey, the three of them were still chatting in a language that the girl didn't understand.
Although the girl didn't understand, she still felt very happy.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent still would, from time to time, looking back, he smiled and looked at the girl. And blinked his right eye at the girl. The girl always felt confused, but she still didn't ask more, she just responded with a smile on her face.
The four of them arrived, a town too beautiful to describe in words, full of ancient windmills.
The four of them, all of them, for the first time, visited the town famous for its ancient windmills.
The girl was very happy, constantly reminding the boy that her name was at

the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood, the girl recorded every beautiful moment for them.
The four of them walked together for a short time, after a bunch of distances. In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman he had sworn an oath to walk the path of fate with those of the same blood as him. There were also boys and girls, two groups of people, separated, in that ancient town full of windmills, admiring the beautiful buildings left by history.
The girl was pulling the boy, she wanted to visit, from the land below sea level, but it was full of light and wind. The windmills are always turning, and the cloud image is a country that moves slowly on the grassland. The special way of making "wooden shoes".
On that day, there were many tourists, the boy stood behind the girl, and the two of them, at the same time, stood in the crowd.
Suddenly, the girl looked back at the boy.
The boy that the girl loved so much stood out in the crowd like a "skyscraper".
The boy looked at the girl with a doting face, and in his right hand, he was holding the girl's cup of Coca-Cola filled with ice.
The boy was full of pampering, looking at the girl, he was not used to squeezing into the crowd, he raised his hands high, on his right hand, holding the girl's cup of Coca-Cola filled with ice, he was afraid of the crowd, he would pour the girl's cup of Coca-Cola filled with ice cubes on the innocent crowd.
The boy looked at the girl with a doting face, and in his right hand, he was holding the girl's cup of Coca-Cola filled with ice, his smile was very stiff, but he couldn't bear to interrupt the girl who wanted to appreciate the memories left by history.
Suddenly, the girl grabbed it and was "at a loss" for the boy.
The girl grabbed the boy's left arm.
The girl pulled the boy out of the reverse tour route, the house where wooden shoes were made.
The girl took the boy and walked straight into a café not far from the tourist entrance.
The girl, holding out her right hand, pointed to a chair, her face full of pampering, looking at the boy she loved so much, her tone was mischievous, she said to the boy, she said, "My Love, here's the thing. You sit down first. I want to 'check' the cup you just held for me, filled with ice! According to the

information provided by effective informants, I highly suspect that you were just visiting the 'wooden shoe making house', and because it was crowded, you 'stole my Coke' behind my back!"
The girl snatched the glass of Coca-Cola filled with ice from the boy's hand.
The girl glanced down at the cup of Coca-Cola filled with ice.
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, her tone was mischievous, and she said to the boy, she said, "My Love, here's the thing. Now something big has happened! All my ice cubes melted, and I was so sad! I think so, just now you were in the crowd, I saw a few girls, showing 'very coveted' eyes to you. And I see that you are squeezed into the crowd, that helpless face, a little 'too handsome'! This can't happen again! If 'my own boy' is reached out and sneaked into by a girl in the crowd, then I wouldn't have lost a lot! This is really too serious!"
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, her tone was mischievous, and she said to the boy, she said, "My Love, here's the thing. Because of my Coca-Cola, the ice cubes melted, and just now my boy was in the crowd, and he was stared at by several girls all the time, all the time, all the time! I don't even know if those girls covet 'this cup of Coke' or 'my boy'? ! Anyway, you are already uncomfortable with the crowd. Otherwise, let's do it! You make a phone call and tell Achi HaGadol and the others, so that the two of them can walk around by themselves and not in a hurry."
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, her tone was mischievous, she began to cry with a dramatic voice, she said to the boy, she said, "My Love, here's the thing. You make a phone call and talk to Achi HaGadol and the others, so that the two of them can walk around by themselves and not in a hurry. I'm going to be here, crying for my cup of Coca-Cola that was originally filled with ice, those melted ice cubes, I... My Love, you say, take a look! You say take a look! Why did those ice cubes melt by themselves! Woohoo... You go smoke! Leave me alone!"
The boy was very helpless, he looked at the girl who had already "cried" on the table in front of him with a doting face.
The boy was very helpless, looking at the girl he loved so much, he rolled his eyes wide.
After a while.
The boy brought two cups of coffee and a few cookies and placed them in front of the girl.
Then, the boy sat opposite the girl with a helpless face.
Boy, taking a deep breath, he took a few sips of coffee.
He slowly handed the girl a cup of coffee, he had a smile on his face that

could not be hidden, he said to the girl, he said, "My Girl, are you okay talking to your 'melted ice cubes'? I really admire you! I bought a few "very sweet cookies", and you still use them to make up for your "Sweet Tooth"! Do you want to simply 'marry' Coca-Cola?!"
The girl, her eyes sparkled, her eyes widened at the boy, she still replied to the boy in a very dramatic tone, she said, "My love, you mean that if Coca-Cola 'proposes' to me, can I 'marry' Coca-Cola??"
He slowly stretched out his right hand and gently patted the girl's head, he had a smile on his face that could not be hidden, he said to the girl, he said, "My Girl, of course it's 'no'! Do you want to listen to what you are saying? ! Who are you going to marry?! Are you going to marry 'Coca-Cola'?! No, it won't work! I don't agree!!"
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, her tone was mischievous, she began to cry with a dramatic voice, she said to the boy, she said, "My Love, here's the thing. Since I can't 'marry Coca-Cola', my heart is broken! I want to go to the bathroom and wipe my tears clean!"
The girl was still very dramatic, got up slowly, and went to the bathroom with the "Peking Opera Steps".
When the girl leaves the bathroom.
The boy was standing alone outside the café, holding a cigarette in his left hand. His right hand was busy with his mobile phone, and he still used his best to carry his life with the girl.
After a while.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent was the woman who had sworn an oath to walk the path of fate with his fellow blood people. The two of them also came to the café.
The boy was still standing alone outside the café, holding a cigarette in his left hand. His right hand was busy with his mobile phone, and he still used his best to carry his life with the girl.
The girl, alone, sat on a chair in the café.
As soon as he saw the boy, he immediately walked straight to the boy, raised his right hand, and stretched out his index finger, pointing at the boy who was much taller than him, and began to sternly admonish the boy, and asked the boy to put away the phone immediately. That distance is far away. It was a girl, a language she couldn't understand.
The boy's expression was aggrieved, but he didn't speak.
The girl, once again, was suddenly covered by that, like a lid.
The girl looked at it, there was no one around, she stretched out her right hand again, secretly and forcefully pinched the 'lid-like energy'. That energy

is still soft and elastic like jelly, but slightly hard to the touch.
The girl smiled, she looked at the 'lid-like' energy, she said to the strangely 'lid-like' energy, she said, "I've decided! This 'lid-like' energy is called 'jellyfish'!"
On the way to the next attraction.
In the car, in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent still wanted to admonish the boy. His expression was stern.
The boy's expression was still very aggrieved, but he still didn't speak.
The girl suddenly spoke, she smiled and looked at the boy's home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent, she still said to him in a crying tone, she said, "Outside the Gate of Glory, the brother who watches silently, you misunderstood the boy! I just found out that there were many girls next to me, their eyes shining, they coveted 'my boy', so I had to grab my boy and 'hide it first' in the café, and then my Coca-Cola that was originally filled with ice cubes, those ice cubes, those ice cubes, those ice cubes, they melted...
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, his eyes were full of helplessness, he said to the girl in a gentle tone, he said, "Girl, okay! There you have it! There you have it! I got it! You're here again! It's not just that boys don't like to crowd in crowds. I really admire you! That's right! Regarding the matter of 'you want to marry Coca-Cola', the three of us all 'disagreed'! You should die as soon as possible!"
The boy looked back, the girl he loved so much.
The boy and the girl looked at each other and smiled.
The boy drove the car, took all the people, and they went to the next attraction at the same time.
The four of them, together at the same time, set off for the city, the most beautiful town, famous for its "old fishing boats full of historical memories".
The four of them were still seated in the car.
On the journey, the three of them still used it, chatting in a language the girl didn't understand.
Girl, although she didn't understand, she still felt very happy.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent would still be there from time to time. And blinked his right eye at the girl.
The girl was still confused, but she still didn't ask more, just replied with a smile on her face.

The four of them arrived at the town that was too beautiful to describe in any words, full of "ancient fishing boats with historical memories".
The four of them, all of them, were visiting that famous town for the first time.
The girl is still very happy, constantly reminding the boy's family that the name is at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, and the woman who once swore an oath to walk the path of fate with his fellow blood people, the girl recorded every beautiful moment for them.
The four of them walked together for a short time, after a bunch of distances.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent was the woman who had sworn an oath to walk the path of fate with his fellow blood people. There were also boys and girls, two groups of them, separated, admiring the beautiful buildings left by history in the town full of "old fishing boats full of historical memories".
The girl, facing a window full of historical traces, was engrossed, she looked at a matte black clock as big as her head.
That clock, no numbers.
Only matte black thick lines, which serve as scales. The hands were also matte black, circling in that unnamed time.
The girl looked at the clock with a price of "three hundred euros", and she liked it very much.
Suddenly, the boy does not know where he came out of nowhere, and he stood to the left of the girl.
The boy leaned down and joined the girl, engrossed, looking at the matte black clock, which was as big as the girl's head.
The boy, with a doting face, looked at the girl he loved so much, and said to the girl in a very serious tone, he said, "My Girl, don't you like this 'matte black clock as big as your head'?"
The girl has not yet answered.
The boy, with a doting face, looked at the girl he loved so much, and said to the girl in a very serious tone, he said, "My Girl, don't you like this 'matte black clock as big as your head'? Then I'll go buy this 'matte black clock' and 'give it to you' as a 'birthday gift' this year?"
The girl instantly showed a frightened expression, her tone was very frightened, but she replied to the boy mischievously, she said, "My Love, you want to give me a 'clock'??? This problem is very serious! You want to 'see me off'!" The "purpose" of your "birthday gift" is also "too clear", right? Is it the rice I cooked, not to your taste? Even if you don't like to eat, you can just say it!"

The boy looked shocked and stood there blankly.
The girl explained to the boy that in her culture, giving someone a 'clock' is a very taboo 'curse'.
After listening to the girl's explanation, the boy still stood there with a shocked face.
The boy hadn't spoken yet.
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, her tone was mischievous, she began to cry with a dramatic voice, she said to the boy, she said, "My Love, here's the thing. Since you don't like to eat the rice I cooked and want to 'see me off', this matter is really too serious! Then I think I should 'marry Coca-Cola'! At the very least, marrying Coca-Cola will only 'get fat'. Woohoo..."
Before the girl finished speaking, she once again stepped on the "pace of Peking Opera", straight towards a store, and rushed away, she was going to buy a cup of "Coca-Cola with ice" to "heal" herself.
The boy followed the girl with a helpless face.
The boy started to have some arguments with the girl.
Since the boy and the girl met, they have always argued.
Boys and girls, the more noisy they became, the more intense they became.
At the same time, it began to rain gradually.
Ever since boys and girls met, they have always quarreled from time to time.
At that moment, the girl said something very heavy to the boy.
Girl, feeling, from the brokenness of the soul.
So, the girl was alone, with her bag, and strode to a log bench on the shore.
She just put her bag on her left side.
Then, the girl angrily raised her head and looked at the drizzling sky viciously.
A quarter of an hour later.
The boy was out of breath and found the girl.
The girl said something very heavy to the boy again.
Girl, feeling, from the brokenness of the soul.
So, the girl was alone, with her bag, and strode back to the place where the car was parked, which was a hard gray stone floor.
However, the girl did not have the keys to the car, she sat alone on the stone floor, using the huge tires of the car as a backrest.
The girl's hands held her knees and placed her bag on the gray stone floor on the left.
The girl didn't speak, she just kept crying, all the time, all the time.
As the girl cried more and more heartbroken, the rain in the sky gradually became heavier.

The girl didn't dodge, she just raised her head and looked viciously, the sudden dark cloud, she looked viciously, the way the rain fell.
I don't know how long it took.
Out of the corner of the boy's eyes, with tears, he didn't look at the girl, he just opened the car door, sat straight back, his driver's seat, and brought the door up.
After a while.
The girl wiped away her tears, got up slowly, and gently opened the door of the boy's back seat. However, the doors are locked.
The girl, without speaking, raised her head and looked at the sky viciously again, and then, she turned around and went to the bathroom.
When the girl returned to the car again.
The girl tried again, opening the door of the boy's back seat, and this time the door was open.
The boy, still with tears in his eyes, looked back at the girl.
The girl didn't speak, she just had tears in her eyes, slowly, sat in her seat, and then, gently closed the door, she raised her head and looked at the sky viciously.
The two of them were silent like this, enough to make the coffee change from hot to cold, and then from bitter to astringent. Enough time for all the shops on a street to turn on and off.
Until, in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent was the woman he had sworn to walk the path of fate with those of the same blood as him. The two of them also returned to the location where the car was parked.
This time, the two of them walked straight back to the car.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent closed his car door very hard.
Then, the car hasn't started yet.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent immediately looked at the boy very harshly, he raised his right hand, and stretched out his index finger, pointing at the boy viciously, more harshly than the previous times, admonishing the boy. His tone was very severe and trembling. That's a language that girls don't understand.
The boy's expression was very aggrieved, but he didn't speak.
The girl suddenly spoke, she was smiling, looking at the boy's home, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the

first person to learn to be silent, she was still crying, she used the body language of 'Peking Opera', exaggerated and directly on her seat, the girl slowly raised her head, the girl said to him, she said, "Outside the Gate of Glory, the brother who watches silently, you misunderstood the boy! It's me who just discovered... I found out... boy... he doesn't like to eat the food I cook for him. It's okay if the boy doesn't say it directly, but he... Forget about "sending off"! That clock is "three hundred euros", so expensive! Woowoo... I'm still...woowoooo

The girl's words did not fall.

In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, his eyes were full of helplessness, he said to the girl in a gentle tone, he said, "Girl, okay! There you have it! There you have it! I got it! I got it! I 'really' know! You're here again! Isn't it a matter of 'cultural differences'! I really admire you! That's right! You just now, you probably want to talk about that again, about 'you want to marry Coca-Cola', right? ! I'll tell you again!! The three of us all 'disagreed'! You'd better die this heart directly!"

The boy looked back, the girl he loved so much.

The boy and the girl looked at each other and smiled.

Evening.

The four of them returned to the boy's and girl's rental house at the same time.

In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent was still cooking dinner for everyone.

Girl, still not panicked.

The girl still stood there, in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent was on the right side.

The two of them were still standing side by side, discussing the way ingredients are cooked and the use of spices.

The two of them were still in the kitchen together at the same time, talking and laughing.

The boy is still the one who is always reminded at the dinner table and in his family, that name is at the top of the genealogy, that he was the first to learn to be silent, the woman he had sworn to walk the path of fate with his fellow blood people, using a language that the girl did not understand, chatting happily.

Dinner that day was still delicious fish with different delicious sauces.

The four of them were still sitting in the same seat.

When the food was ready, everyone sat down.
The four of them started eating together.
The four of them were still sitting in the same seat.
Girl, I had a great time eating.
Girl, originally from the land of the sunrise, on the fishing boat, she can always remove the fish bones very easily, if she eats the fish bones, she will chew them directly with her teeth, she likes to eat fish very much.
The boy again, secretly put a large piece of fish meat on the girl's plate, the girl, glanced at the boy, and she rolled her eyes again.
The boy looked at the girl with a doting face, but with a very childish coquettishness, he twisted around, like a child acting coquettishly, he said to the girl, he said, "My girl, can you please remove the fish bones? Please, I'll kiss you twenty times! Do you remember the 'horror story' I told you last time, where I got stuck in a fish bone and kept bleeding? Alright! Alright! Please! Otherwise, I will kiss you 'thirty times' today!?"
The boy again, with his whole head, in the girl's arms, twisted and turned, like a coquettish child.
The girl looked at the boy she loved so much with a doting face, she rolled her eyes helplessly, she said to the boy in a gentle tone, she said, "My Love, okay! Alright! Alright! Are you a bug or not? Every time I just keep twisting around, I really admire you! Yala, yala, go back and sit down. I'll help you pick out the fish bones! But you have to kiss me 'thirty times' later!" Not 'twenty strokes'! You can't default!"
The boy smiled happily, he looked at the girl and nodded his head.
The girl began to carefully remove the small fish bones, and gently put them back on the boy's plate in batches.
The girl began to carefully remove the small fish bones, and gently put them back on the boy's plate in batches.
Until, the girl put the third piece of fish meat, remove the bones, and gently put it back on the boy's plate.
Suddenly, in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, clasped his hands on his chest, his eyes were helpless, looking at the boy, and then looking at the girl, he was full of helplessness, and said to the girl, he said, "Girl, why are you like this every time! If you keep spoiling the boy like this, you will have a hard time yourself! Look! Look! See for yourself! You're here again! The boys are spoiled by you! You are no longer at the level of a 'habitual offender' at all! I really can't find an adjective that can describe 'how much you spoil boys'!"
The girl, with a warm smile on her face, her eyes were warm but firm, and her

tone was very mischievous, looking at the boy's home, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the girl replied to him, she said, "Outside the Gate of Glory, the brother who watches silently. Please don't worry, just like I told you last time, in my mother tongue, there is a saying, we say, 'Your boy, you have to spoil yourself, you have to spoil him very hard, until he is completely "spoiled". In this way, my own boy, he can't run away'! Achi Hagadol, look! Look! See for yourself! The boy looks like this now, he is just a 'hot potato', right?! If I let the boy go home, all of you, maybe no one dares to pick up the 'hot potato'! Therefore, my "plan" is very "successful"! Hahahahahaha!"
The boy looked at the girl and smiled like a child who had just finally bought his favorite toy.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, smiled helplessly, he rolled his eyes wide, he said to the girl, he said, "Girl! I want to remind you 'again'! You are already a very serious 'recidivist'! And you are simply a 'continuous recidivist'! I really can't find an adjective that can describe 'how much you spoil the boy'! ! I really never thought that one day in my life, I could sit at the dining table and feel a feeling of being driven crazy and unable to refuse! It's really hard for me to find a 'flaw' to refute your statement, but just looking at me makes me feel 'ahh I'll tell you again! I really 'seriously tell you again'! Listen carefully! This is what you said yourself! You spoil the boy like this! Our 'whole family' is 'really', 'really', 'really', 'really'! will not accept your "return application"! You are responsible for what you spoil yourself!"
The girl smiled and nodded repeatedly.
The boy, on the other hand, looked at the girl with a smile on his face, while slowly eating the fish meat that the girls had removed the bones for him.
In the process of dinner.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he smiled very warmly, his tone was very warm, and he said to the boy, "Boy, I think 'this girl' is very good! This girl takes good care of you. In our culture, you have to be grateful for everything she has served you. Just like the 'Sabbath prayer', the first thing we need to be grateful for and bless is the 'woman' who is by our side, taking care of our daily lives, and so that you have no worries!"
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he

smiled very warmly, his tone was very warm, and he continued to say to the boy, he said, "Boy, compared to your 'previous one', from a country rich in spices and lotus flowers in the south, temples and pagodas are lined up like rainforests, and the gods dance with monkeys, smiling, and become the language there. It was a place where the sun was always damp, and the old king was still looking over the golden temple over the people, and the one who 'I never approved'. Moreover, you never "informed" your "ex-wife" at that time. I 'agree' even more, and 'sincerely accept', the 'girl' in front of me! Even if the two of you are aged, there is a big difference." Then, he asked the boy to translate to the girl at the moment so that the girl could understand. The boy looked at the girl with a doting face, and he translated those words to the girl.

The girl, when she heard this, her face turned red instantly, and her eyes were very wide open! She first looked seriously at the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent, he smiled. She smiled. She bowed to him, and she said to him, "Toda."

In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood people, and the boy, the three of them, together at the same time, looked at the girl, the three of them laughed together at the same time, very, very, very warmly.

Then, the girl turned to the boy, she asked the boy in a shy and cautious voice, she asked, "My Love, why can your brother, who is silent and watching outside the gate of glory, 'identify with me'? There is no 'contract' between the two of us to protect the relationship between the two of us. Moreover, you have said many times that you have no intention of 'marrying' me. Therefore, in the 'law' of this land of exile and charism, the two of us are just 'Partnerships'."

The girl, still ashamed and cautious, continued to lower her voice and ask the boy, she asked, "My Love, then why, your brother, who is silent and watching outside the door of glory, can 'identify with me'? But I don't agree that you are the "predeceased", from a country rich in spices and lotus flowers in the south, with temples and pagodas lined up like rainforests, and gods dancing with monkeys and smiling, which has become the language there. It was a place where the sun was always damp, and the old king was still looking over the golden temple over the 'legitimate' 'wife' of all the people?"

The boy, with a doting face, looked at the girl he loved so much, his tone was

naughty, he smiled very, very, very warm, he said in an affectionate tone, in the girl's left ear, he replied to the girl, he said, "My girl, hehehe! Don't you know that in the "law" of this land of exile and divine charism, the two of us are just a "Partnership", but for the law of this "country", "Partnership" and "marriage contract", the "rights" of both partners are the same in the "law"! See for yourself! I just because my 'ex-wife' has never 'met' any of my family members, and I wasn't very happy with my family in those years! This kind of 'stupid thing', I won't 'do it again'! Look! Look! See for yourself! You just passed the "first level"! Hey, hey! There is also the 'next level' waiting for you!"
Girl, stunned.
The girl was thinking about whether she had "boarded the pirate ship".
After finishing the meal.
When the girl turned around and took the dishes to wash.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent said to the boy, "Boy, you will chat with us later! You go and help the girl clean up the tableware first!"
The boy was getting up.
The girl turned around again and pressed the boy back to the chair.
The boy hadn't spoken yet.
The girl smiled warmly, her eyes were warm but firm, looking at the boy's home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, the girl replied to him, she said, "Outside the door of glory, the brother who watches silently. Please don't worry. Let the boy sit on the chair and chat with you honestly! Do you still remember the last time I told you the story, the time when my boy was helping me clean up the dishes, he was busy with an important phone call at work, and he didn't even look at it, broke the plate, and cut his hand. I also have to help his wounds clean and disinfect every day, and change dressings! Your family is rare to get together, and I still know this boy of my own. If he cuts his hand again, then I still have to dig out my whole set of surgical instruments from the cabinet, which will be too troublesome! Just looking back, I feel that it was too troublesome!"
The girl took a bottle of beer from the refrigerator again, she opened the beer directly with her right hand, gently placed it on the table in front of the boy, and her left hand pressed on the boy's right shoulder.
The first person to learn to be silent put his hands on his chest again, rolled his eyes, looked at the boy, and then looked at the girl, he was full of helplessness, and said to the girl, he said, "Girl, you have been pampering the

boy like this, you will have a hard time! Look! Look! See for yourself! You're here again! The boys are spoiled by you! I really, really, really feel like I'm close to going crazy, but I have no reason to go crazy! One day in my life, I will lose to the 'fallacy' of a 'little girl'!"
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent smiled helplessly, and he said to the girl, he said, "Girl! I want to 'again'! It's a 'again' reminder of you! This is what you said yourself! You spoil the boy like this! Our 'whole family' is 'really', 'really', 'really', 'really'! will not accept your "return application"! You are responsible for what you spoil yourself!"
The girl smiled and nodded repeatedly.
That night, the pulse of the promised ancient kingdom, beating again, was the day when the land stopped exile and for the first time, in its own name, it lit a lamp. That day, finally, they were no longer just footnotes in other people's stories, but the day they rewrote the title.
The boy, with his family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman with whom he had sworn an oath to walk the path of fate with his fellow blood, the three of them sat together on the sofa at the same time.
The girl was still helping everyone and preparing tea.
Then, the girl looked and saw that the sofa was full.
So, the girl didn't think too much, she was still alone, sitting on a wooden chair at the dining table.
The girl, still alone, sat on a wooden chair next to the dining table.
The four of them, together at the same time, were engrossed in watching the 'glorious' and 'grand' celebration.
When the 'banner of glory' was slowly raised in the wind and made a covenant with the sky, the three of them, at the same time, sang the 'song of glory'. That is, the language that the girl doesn't understand, with the melody, the girl's tears, fall silently.
Suddenly, a scorching gold, paired with white, was more dazzling than a diamond, with a slight silver silk-like light. Suddenly, there was "the whole house". That light is still only visible to girls.
That night, amidst singing and celebration, was spent.
The next morning, it was still the streets, the streets were not yet crowded, light and silence went hand in hand, the doors of the temple were just opened, and the morning prayer had just ended, and God was still standing behind the door.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at

the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his blood people. The two of them rang the doorbell of the boy and girl's rental house again.
The boy, still smiling, opened the door for the two of them.
The girl was still busy in the kitchen, preparing breakfast for everyone.
There were four of them, and we had a great time finishing breakfast.
The boy, with the boy's family, was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood. The three of them, together at the same time, sat on the sofa and chatted.
Girl, still seize the time and quickly freshen up and put on makeup.
On that day, the entire city was dressed in an orange cloak of rhapsody, as if they had collectively walked into a waking dream. It was the time of year, and the whole country decided to put down their bodies, get drunk, dance, and hug strangers, as if in the blessing of an ancient birthday, looking for who still remembered the day when the king and the people shared the same hat.
That day, in that orange wave, all the people, walking through the language and currency that no one recognized, every laughter and shouting, as if they were saying, "Today, we are all kings!"
The four of them, all of them, were participating in that 'Orange Grand Celebration' for the first time.
When the girl finishes tidying herself up.
In the girl and boy's home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood, the three of them, at the same time, sat at the table, and the three of them, at the same time, discussed with each other where to participate in the celebration. The three of them, together at the same time, searched the Internet, researched, and discussed with each other.
Boy, I participated in some discussions halfway through.
Then, the boy, alone, suddenly sat down on the sofa and began to be busy with his phone.
The boy always carries the "burden" of his life with the girl on his shoulders, and the boy is always working very hard.
The girl was very grateful for the boy's efforts.
Suddenly, the girl found a good itinerary.
The girl, gently and slowly, sat on the sofa next to the boy, and she carefully showed her mobile phone to the boy.

The girl wanted to share with the boy the itinerary she had just discovered.
Just when the girl opened her mouth, softly, she called out to the boy.
The boy, suddenly, stood up, raised his right arm and, with his index finger, pointed to the girl's nose.
The boy, loud and harsh criticism and roar at the girl, he said, "My girl, you distract me! I'm using language learning software! I have ADHD just like you! You know, we all have the same symptoms! None of us can be distracted! We can't 'use one mind and two things'!"
Boys, often because they are too focused on "work", look for their mobile phones or glasses everywhere in the house.
The girl, just with a doting face every time, looked at the boy she loved so much, then smiled, put down the things in her hand, slowly got up, went to find out his things for the boy, and then handed it to the boy with a smile on her face.
Sometimes girls find things too quickly.
The boy, always full of pampering, looked at the girl he loved deeply, said to the girl in a mischievous tone, he said, "My Girl, are you deliberately 'hiding' my things?"
The girl, just with a pampered face every time, looked at the boy she loved so much, and then smiled warmly and replied to the boy in a very mischievous tone, she said, "My Love, here's the thing. That's right! I just want to hide your things 'on purpose'! Otherwise, you have been busy with work, and I don't want to disturb you. However, I need a little 'your attention'. So, I had no choice but to 'hide' what you just put on the table. In this way, you will inevitably 'talk to me'! How is it?! Is my "plan" perfect?! It will not 'disturb your work', and you will 'talk to me'! I'm just so smart! I admire myself!"
The boy will always be very helpless, look at the girl he loves so much, and then roll his eyes widely.
Boys and girls will fight together.
The boy didn't finish speaking.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent suddenly, with his right hand, slapped the dining table very hard, he roared and yelled, the boy's name.
Then, in the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent got up very hard from the dining table and chairs, and the sound of the seat rubbing against the floor could be clearly heard. He stood up quickly, faced the boy, and, with the index finger of his right hand, pointed at the boy fiercely.

In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent, the index finger of his right hand was still pointing at the boy fiercely. However, he first looked at the girl sitting on the sofa who was already "completely petrified". He called out to the girl softly, and he said to the girl in a language that the girl understood, and he said, "Girl! Girl! Girl! You look into my eyes! You look me in the eye first! You look me in the eye first! Don't listen to what the boy says! This matter is not your fault! I saw the 'whole process' with my own eyes! It's my 'boy' who has a very serious problem! I will personally teach him a lesson! So, don't be afraid yet, okay?"
The girl, as if she was out of her body, her tears were already uncontrollable, silent, big, continuous, continuous, continuously, continuously, continuously, slipping from her eyes.
The girl trembled all over, slowly, and looked at the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent, she slowly nodded her head.
In the boy's house, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, after he confirmed the girl's nod, he gave the girl, a very, very, very warm smile, and a very, very, very warm nod.
The girl was once again suddenly covered by the energy she called 'jellyfish', like a lid.
Girl, remember, that was when she was a child, she was also protected by her uncle like this.
That was a long, long time ago.
She didn't cry because she was scared by the boy, she just cried because she missed her 'uncle' too much, the years when he had 'sheltered from the wind and rain' for her, those days when he was her 'only' 'salvation'.
In the living room.
It was the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the quarrel with the boy. The boy's voice became quieter and quieter. The boy's reply became less and less. That admonition and time were not short. That's a language that girls don't understand.
When the girl wiped away her tears and cleaned up her emotions, she worked hard, with a smile, and walked out of the room.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he walked gently to the girl, he stretched out his right hand, patted the girl's head, she was still trembling all over. He tidied up the hair hanging on the

girl's face.
He tried to communicate with the girl in the international language he shared with the girl, and his face was very, very, very gentle. He looked at the girl warmly, said to the girl in a warm tone, he said, "Girl, it's okay! I have taught it 'personally', my family's 'this boy'! His behavior is really very wrong!"
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, on his face, there was still a very, very, very gentle smile, he looked at the girl warmly, and said to the girl in a warm tone. He said, "Girl, don't be afraid, let's walk into that city together, put on an orange rhapsody coat, like a group walking into a waking dream. It was the time of year, and the whole kingdom decided to put down their bodies, get drunk, dance, and embrace strangers, as if in the blessing of some ancient birthday, looking for who still remembered the day when the king and the people shared the same hat. One day, in that orange wave, everyone, walking through a language and currency that no one recognized, every laughter and shouting, seemed to be saying, 'Today, we are all kings.' How about a grand celebration?" "The three of us, can you invite you to walk with the three of us?"
He wiped away the remaining tears from the girl's face.
The girl, tears turned into a smile, and slowly nodded her head.
The boy strode quickly towards the girl.
The boy, holding the girl he loved so much, his face was full of guilt, and his tone was even more guilty, and he apologized to the girl.
The girl raised her head and looked at the boy she loved so much, her tone was angry but mischievous, and she told the boy, she said, "My love! You're in big trouble! Because you just 'scared me to cry', so I want to 'punish' you! The content of the punishment is 'You will wash all the clothes for this week'. Oh, by the way, after drying, you have to fold it up to be complete!"
Boys and girls, looking at each other, laugh together at the same time.
On that day, the weather was still very cold.
The girl ran back to the room and took out the "four" from the depths of her closet, which she brought from the fishing boat in the Land of the Sunrise, and her treasured "small heating pack".
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of fate with his fellow blood people, the two of them, they had never seen such a warm tool.
The girl, smiling on her face, her tone was very warm, but she couldn't hide her excitement, she made an expression like the first time in art class, she made a card expression, trying hard to tell the boy's house, the one who was

always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had made an oath to walk the path of fate with his fellow blood, the two of them explained.
The girl, smiling, her tone was very warm, but she couldn't hide her excitement, she made an expression like she had made a card in art class for the first time, and she tried to tell the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood, the two of them explained, and she said, "Achi HaGadol, Gisati, here's the thing. This brand of "little warm pack" comes from the place that once used my ancestors as a place where numbers burned down, turning Nanjing into a country of fire. But now we have reconciled with each other. And they help each other very much. That year, when I was very young, on a fishing boat in the Land of the Rising Sun, it was September 21, 1999, at 1:47 a.m., the epicenter was on a fishing boat in the Land of the Rising Sun, close to a small town in the center, and the earthquake reached a magnitude of 7.3 on the Richter scale. That year, Japan was not the "first" "rescue team" to arrive, but we had no grudge against each other and worked together at the same time. To this day, the famous '921 earthquake' is still a lingering nightmare for all of us."
The girl, smiling, her tone was very warm, but she couldn't hide her excitement, she made an expression like she had made a card in art class for the first time, and she tried to tell the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood, the two of them explained, and she said, "Achi HaGadol, Gisati, here's the thing. This brand of "little warm pack" comes from the place that once used my ancestors as a place where numbers burned down, turning Nanjing into a country of fire. But now we have reconciled with each other. And they help each other very much. In addition, on March 11, 2011, a very, very, very terrifying "tsunami" occurred in the northeast of Japan, and that year, we, a "country" who didn't know if it could be called a "country", we also sent a "rescue team" at the fastest speed in that year, and there were many members of the rescue team, all of whom were "very professional volunteers". All of us, together with all of us, donated our "most abilities" to Japan. That year, our fishing boats in the Land of the Rising Sun, our small island, donated a total of "millions of dollars". Moreover, if we were not careful, our 'total amount of donations' actually ranked 'first in the world'!"
The girl, smiling, her tone was very warm, but she couldn't hide her

excitement, she made an expression like she had made a card in art class for the first time, and she tried to tell the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood, the two of them explained, and she said, "Achi HaGadol, Gisati, here's the thing. This "little warm pack", this warm little item, it can be put in your pocket, and when you feel cold, it is like a "small stove"! Moreover, it will continue to heat for "24 hours". I want to say, wait a minute, the four of us, walking on the road, will pass by many, many, many 'canals'. When the 'wind' blows from the water, the 'perceived temperature' of the human body will drop a lot in an instant."
Then, the girl lowered her gaze and lowered her voice, her tone a little ashamed, to the boy's family, the one whose name was always reminded at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his fellow blood, the two of them explained, she said, "Achi HaGadol, Gisati, here's the thing. I hope that my explanation just now did not offend everyone. I know that everyone's perception of hot and cold is very subjective. The point is, I don't know, you two are afraid of the cold. However, if the two of you are willing, I hope that the two of you can carry this 'warm little object' on your body. In this way, at least you can avoid 'cold' because of the 'cold wind'."
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman who had sworn an oath to walk the path of destiny with his blood people. The two of them, very happily, accepted the warm pack taken out by the girl.
Looking at the girl he loved, he said to the girl, "My Girl, hehehe, you know that this 'warm pack' must first be 'heated' by the 'human body's body temperature'. So, I want to put 'my warming pack' in 'your pocket' first, and I want to use a warming pack that is 'full of your body temperature'!"
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, her tone was very helpless, with an unconcealable smile, and she said to the boy, she said, "My Love, yes! Yes! Yes! I'll wait for this warm pack to 'heat and boil', and then put it on your 'chest', I want to bring it to 'sign'!"
Boys and girls fight together at the same time.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, his face was full of smiles, but his words were helpless, he was muttering words, he said, "It's over! It's over! It's really over! My 'boy' is a 'madman' himself. With 'this girl', she is also a 'madman'. These two people are both 'pure madmen'. Oh

my God! I am really speechless about this combination. But if it's not this combination, it feels 'even more terrifying'! Oh my God!"
The girl glanced at the boy mischievously, she snickered, and silently put the boy's 'warm pack' into her pocket.
Then, the four of them, together at the same time, slowly walked from the boy's and girls' rental house to the crowded city center.
Since the girl met the boy.
The boy, always like, walked to the left of the girl and put his arm on the girl's shoulder.
However, the boy was often busy recording at the same time, and he didn't realize that the road under the girl's feet was between the height of the sidewalk and the drop from the ground.
On the shoulders of the boy, he always carries the burden of his life with the girl.
The girl said to the boy every time, "My love, you are in trouble again! I almost fell! I got it! This is actually a 'sweet plan' for you! You plan to let me twist my feet, so that I can stay on the bed, on your side, of course, and then you have to bring the food to the bed for me to eat! Just say it directly! I will definitely promise you such a great good thing!"
The boy originally had a debted face, but immediately showed a very helpless smile, his face was full of pampering, looking at the girl he loved so much.
Boys and girls fight together at the same time.
The four of them, together at the same time, slowly walked to the city center where the crowd was gathered.
The boy always held the girl's hand tightly.
The girl was happy.
On the way.
The boy, with a doting face, looked at the girl he loved so much, and he told the girl, "My Girl, here's the thing. In my life, there should not be many people who are qualified to yell at me. If there really is, it is only that in my family, the one who is always reminded that the name is at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent has this qualification."
The girl, with a smile on her face, her tone mischievous, she responded to the boy, she said, "My Love, here's the thing. According to your statement, then I think I should ask Achi Hagadol how to 'accept it' properly!"
Boys and girls fight together at the same time.
Boys and girls, they were tight, holding each other's hands, and the two of them passed by one, in the middle of the road, a silver 'huge barricade'.
Above the barricade, there are three green circles as decorations.

Girl, without thinking too much, she just instinctively went around the huge barricade.
Suddenly, the boy took the girl's right hand with him, pulled the girl's left hand up, and asked the girl to stop. Then, from the "same direction as me", I walked through the huge barricade! Yala, Yala！ Hurry up! Hurry up! Hurry up!"
The girl was confused.
The boy looked at the girl with firm eyes, his tone was very serious, he held the girl's hand tighter, he said to the girl, he said, "My Girl, here's the thing. If the two of us go around the 'sides' of the barricade separately, it means that the 'barricade' will cut 'the two of us'. This will bring misfortune, and the two of us will be 'separated'."
At that moment, the girl's heart was really, really, really warm, she was really, really, really loved, loved very much, loved her boy very much.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, his hands in his pockets, he slowly turned around, he looked at it all. Then, he let out a long sigh and shook his head. He turned around and continued walking.
The boy looked at his home, and he was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and that he was the first to learn to be silent.
Boy, just spoke, he wanted to say something.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, he did not look back, but raised his right arm high and waved to the boy with his back.
The boy looked at his home with a puzzled expression, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the back of the person who was the first to learn to be silent.
The boy and the girl looked at each other, and neither of them understood.
The four of them, together at the same time, were walking on the road.
People on the street were reveling in their own carnivals.
The four of them, each of them, also bought for themselves, an 'orange hat' and an 'orange wreath.'
The four of them, together at the same time, blended into the crowd.
The four of them, together at the same time, had a great time.
Suddenly, a dark cloud floated in, covering the originally dazzling sunlight, and a gust of cold wind blew straight towards the four of them.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and the woman he had sworn to walk the path of fate with his blood people, and the girl. The three of them, together at the same time, took out the 'warm

pack' that the girl had prepared for them and put it in their respective hands, rubbing it continuously, continuously, and constantly to keep warm.
The boy, Chu Chu pitiful, glanced at the girl.
The girl slowly took out a warm pack from her other pocket, which was already "very warm", and handed it to the boy.
The boy was about to reach out to take it.
The girl, smiling, her tone was mischievous, she said to the boy, she said, "My Love, I just told you, this warm pack, I want to 'sign' on 'your chest'! For the sake of being 'very cold' now, I will let you go first, but I want to 'take pictures for proof' of your 'pitiful' appearance!"
Then, the girl took out her phone and took a few pictures of the boy.
Girl, usually use a white iPhone 12 Pro Max, the phone case is "CASETiCFY" with MegSafe function, the black frame, the pattern on the back of the phone case is a "100 dollars" pattern, this phone case was used by the girl before she met the boy.
The girl's mobile phone photos are all "Live Photos".
Because, the girl feels that the "subtle dynamics" in the photo are "more precious" than the moment of "pressing the shutter".
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he looked up again, he looked at the boy and the girl, he smiled helplessly.
When the four of them walked together at the same time, to the intersection of the railways in that city.
The girl was about to help the three of them take pictures of that beautiful moment.
Suddenly, in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, he had a warm smile on his face, his tone was very warm, and he said to the girl, he said, "Girl, may I ask, are you willing, join the 'three of us' and let the 'four of us' take a 'family photo' together?"
Girl, stunned for a moment.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he had a warm smile on his face, his tone was very warm, and he continued to say to the girl, he said, "Girl, in the past few days, I have discovered one thing, I found that you will 'deliberately' dodge all kinds of shots. I can understand. However, can I invite you to join 'the three of us' and let 'the four of us' take a 'family photo' together?"
The girl instantly blushed, and she slowly walked to the far side of the camera.

The boy took the opportunity to take the girl's phone.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent was gent, and when the girl lowered her head in contemplation, he quietly moved everyone's steps.
When the boy used his long left arm to pick up the "girl's camera" and press the shutter.
The boy took "five photos", Live Photos.
The girl was standing in the "middle", the boy was on the left side of the girl, he smiled very mischievously, in the boy's house, the one who was always reminded, the name was at the top of the genealogy, the one who first learned to be silent, behind the girl's right shoulder, he smiled, very, very, very warm, and the woman he had sworn to walk the path of destiny with his blood people, she was on the right side of the girl, she also smiled, very, very, very warm.
The girl was very surprised.
The girl's face turned red again.
In the boy's house, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, he was just very, very, very warm, smiling, looking at the girl.
It was the "most precious" set of Live Photos in a girl's life.
It was very windy that day, and the boy's family was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the one who was the first to learn to be silent was originally wearing a hat and a pair of sunglasses, but after the second photo, he suddenly, with his right hand, took off his hat and sunglasses at the same time, and then smiled very, very, very warmly at the camera.
The girl cherishes those Live Photos very much, but she does not dare to set the photos as the wallpaper of her mobile phone.
However, whenever the girl was sad, she would open that set of Live Photos and look at it over and over again, all the time, all the time, all the time, all the time, over and over again.
Girl, I don't know what I'm looking for.
But in that set of live photos, the boy's family, the one who was always reminded, the name at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, his smile. Warm incredible, warm like, beyond the girl's understanding of the 'whole universe'. In that set of Live Photos, his smile always brings a little strength to the girl.
However, the girl is not sure about 'that power' and should be classified in 'which dimension' or 'which category'.

The girl only knew that it was the "warmest power" she had ever seen.

LA FACETTE
Western bistro Wine bar
Meitu

🔺JOuRnEY tO tHE PASt _ A Gift From Shekhinah HEbREW ONLY

Song by AnAStAsIa · 1997

https://youtu.be/KfWA-f0eFA4?si=mK1j6u2ZXsKpVSDS

HEARt
DO nOt fAIl ME nOW
COuRAGE
DO nOt DESERt ME
DO nOt tuRn bAcK
NOW tHAt WE ARE HERE
PEOPlE AlWAYS SAY
LIfE IS full Of cHOIcES
NO OnE EvER MEntIOnS fEAR
OR HOW tHE WORlD cAn SEEM SO vASt
On A jOuRnEY
TO tHE PASt
SOMEWHERE DOWn tHIS ROAD
I KnOW SOMEOnE IS WAItInG
YEARS Of DREAMS juSt cAnnOt bE WROnG
ARMS WIll OPEn WIDE
I WIll bE SAfE AnD WAntED
FInAllY HOME WHERE I bElOnG
WEll
StARtInG nOW I AM lEARnInG fASt
On tHIS jOuRnEY
TO tHE PASt
HOME
LOvE
FAMIlY
THERE WAS OncE A tIME I MuSt HAvE HAD tHEM
TOO
HOME
LOvE
FAMIlY
I WIll nEvER bE cOMPlEtE untIl I fInD YOU

OnE StEP At A tIME
OnE HOPE
THEn AnOtHER
WHO KnOWS WHERE tHIS ROAD MAY GO
BACK TO WHO I WAS
On tO fInD MY futuRE
THInGS MY HEARt StIll nEEDS tO KnOW
YES
LEt tHIS bE A SIGn
LEt tHIS ROAD bE MInE
LEt It lEAD ME tO MY PASt
AnD bRInG ME HOME
AT LAST

SO.
AM I…
STILL WANTED?

🔺 **At tHE bEGInnInG _ A Gift From Shekhinah**

HEbREW ONLY

Song by AnAStAsIa · 1997

https://youtu.be/r0SocbXEal8?si=w9BTV3JtCEOpeOY3

WE WERE STRANGERS
StARtInG Out On A jOuRnEY
NEvER DREAMInG
WHAt WE WOulD HAvE tO GO tHROuGH
NOW HERE WE ARE
I AM SuDDEnlY StAnDInG
At tHE bEGInnInG WItH YOU
NO OnE tOlD ME
I WAS GOInG tO fInD YOU
UnExPEctED
WHAt YOU DID tO MY HEARt
WHEn I lOSt HOPE
YOU WERE tHERE tO REMInD ME
THIS IS THE START
AnD lIfE IS A ROAD tHAt I WAnnA KEEP GOInG
LOvE IS A RIvER I WAnnA KEEP flOWInG
LIfE IS A ROAD
NOW AnD fOREvER
WOnDERful jOuRnEY
I WIll bE tHERE WHEn tHE WORlD StOPS tuRnInG
I WIll bE tHERE WHEn tHE StORM IS tHROuGH
In tHE EnD I WAnnA bE StAnDInG
At tHE bEGInnInG WItH YOU
WE WERE StRAnGERS
On A cRAzY ADvEntuRE
NEvER DREAMInG
HOW OUR DREAMS WOULD COME TRUE
NOW HERE WE StAnD
UnAfRAID Of tHE futuRE
At tHE bEGInnInG WItH YOU
AnD lIfE IS A ROAD tHAt I WAnnA KEEP GOInG

LOvE IS A RIvER I WAnnA KEEP flOWInG
LIfE IS A ROAD
NOW AnD fOREvER
WOnDERful jOuRnEY
I WIll bE tHERE WHEn tHE WORlD StOPS tuRnInG
I WIll bE tHERE WHEn tHE StORM IS tHROuGH
In tHE End I WAnnA bE StAnDInG
At tHE bEGInnInG WItH YOU
KnEW tHERE WAS SOMEbODY SOMEWHERE
A nEW lOvE In tHE DARK
NOW I KnOW MY DREAM WIll lIvE On
I HAVE BEEN WAITING SO LONG
NOtHInG IS GOnnA tEAR uS APARt
AnD lIfE IS A ROAD tHAt I WAnnA KEEP GOInG
LOvE IS A RIvER I WAnnA KEEP flOWInG
LIfE IS A ROAD
NOW AnD fOREvER
WOnDERful jOuRnEY
I WIll bE tHERE WHEn tHE WORlD StOPS tuRnInG
I WIll bE tHERE WHEn tHE StORM IS tHROuGH
In tHE EnD I WAnnA bE StAnDInG
At tHE bEGInnInG WItH YOU
LIfE IS A ROAD tHAt I WAnnA KEEP GOInG
LOvE IS A RIvER I WAnnA KEEP GOInG On
StARtInG Out On A jOuRnEY
LIfE IS A ROAD tHAt I WAnnA KEEP GOInG
LOvE IS A RIvER I WAnnA KEEP flOWInG
In tHE EnD I WAnnA bE StAnDInG
AT THE BEGINNING
WITH YOU

SO.
DO YOU STILL REMEMBER...
THE BEGINNING?

🔺OncE uPOn A DEcEMbER _ A Gift From Shekhinah HEbREW ONLY

Song by AnAStAsIa · 1997

https://youtu.be/88OfT5K6GXI?si=4I387NoUp2HezYoR

DAncInG bEARS
PAIntED WInGS
THInGS I AlMOSt REMEMbER
AnD A SOnG
SOMEOnE SInGS
OncE uPOn A DEcEMbER
SOMEOnE HOlDS ME SAfE AnD WARM
HORSES PRAncE tHROuGH A SIlvER StORM
FIGuRES DAncInG GRAcEfullY
AcROSS MY MEMORY
SOMEOnE HOlDS ME SAfE AnD WARM
HORSES PRAncE tHROuGH A SIlvER StORM
FIGuRES DAncInG GRAcEfullY
AcROSS MY MEMORY
FAR AWAY
LOnG AGO
GLOWING DIM AS AN EMBER
THInGS MY HEARt uSED tO KnOW
THInGS It YEARnS tO REMEMbER
AnD A SOnG SOMEOnE SInGS
OncE uPOn A DEcEMbER

SO.
DO YOU STILL REMEMBER...
THE LIGHT?

🔺Chapter IX__第玖章
«A Visit From The Person Who Mends Clothes, Whose Needlework Has Yet To Cease»

Two years after that journey.
It is still on that day of remembrance of the deceased.
The boy drove the car, took him, sewed his clothes, and the two of them, at the same time, once again, went to the empty shell that had been filled with whispers and books, and sat quietly in the depths of the town. That house, which was once filled with prayers, now only remains a silent doorkeeper.
The two of them will work together at the same time to hang the curtain that side symbolizing 'family glory' with their own hands.
The two of them, together at the same time, personally hung the curtain symbolizing 'family glory' on that side, carrying the origin of the boy's glory, the empty shell that was once filled with whispers and books, sitting quietly in the depths of the town. That building, which was once filled with the sound of prayer, now only remains in the silent room guarding the door.
Before the boy set off.
At the junction of exile and charism.
The boy took out his mobile phone, he opened a photo, which was the photo on the other side, symbolizing the boy's 'family glory' curtain, and he carefully showed it to the girl.
The boy told the girl that he would sew the placket for him, the two of them, at the same time, together they would go once again, to the place that carried the glory of the boy, the empty shell that had been filled with whispers and scrolls, and sat quietly in the depths of the town. That house, which was once filled with prayers, now only remains a silent doorkeeper.
And, the boy, will be with him, the one who has sewn his clothes, and the two of them will be together in that place, carrying the source of the boy's glory, the empty shell that was once filled with whispers and scrolls, sitting quietly in the depths of the town. That one, which was once full of prayers, now only the silent gatekeeper is left, hanging the curtain with his own hands, and that side symbolizes the glory of the family.
With the boy, and the person who sewed his clothes, and who had not yet stopped stitching, went with him, and there was another boy who had quietly started their friendship as early as the turn of the century. In his youth, before he started bleaching, he was already by his side.
The boy's friend, who spoke Spanish, changed the old Hebrew syllable while praying. He is a soul who grew up between tango and Torah. He is familiar with both the bitterness of yerba mate and the fire of Shabbat candles.
The boy's friend will work with the boy and the boy to sew the placket for

him, and the one who has not stopped needling yet.
The three of them will go together at the same time, to the one that carries the glory of the boy, the empty shell that was once filled with whispers and books, and sits quietly in the depths of the town. That house, which was once filled with prayers, now only remains a silent doorkeeper.
The three of them met on that day of remembrance of the deceased, the previous 'evening'.
Boy, starting from the border of exile and charism.
The boy's friend, who spoke Spanish, changed the old Hebrew syllable while praying. He is a soul who grew up between tango and Torah. He is familiar with both the bitterness of yerba mate and the fire of Shabbat candles. He, from the kingdom under the glass dome, departs.
Boy, the one who sewed the placket for him, has not stopped needling yet. She, from the Mediterranean gateway where the old and the new intertwine, is a city dancing under the sun and neon. The heartbeat of Israel is always speeding up in the night. The city that breathes by the sound of the Mediterranean waves. The beach, the white walls, the footprints and the stage of the sunset. That barefoot can be the freedom to walk. The sea breeze, where the ancient shadows are blown away, set off.
The three of them met in the city where the 'waltz' was born. The stage of Mozart and Beethoven, the capital of the Danube with the sound of music. The 'crossroads' where the enlightenment of Western Europe and the Jewish exile intersect. Psychoanalysis and Torah commentary, at the same time, are read together. The city of Judea, which both gave birth to geniuses and witnessed destruction. That one left behind singing, but also left ruins, the heart of Europe.
The three of them met in the city where the 'waltz' was born. The stage of Mozart and Beethoven, the capital of the Danube with the sound of music. The 'crossroads' where the enlightenment of Western Europe and the Jewish exile intersect. Psychoanalysis and Torah commentary, at the same time, are read together. The city of Judea, which both gave birth to geniuses and witnessed destruction. The one that left the singing, but also the ruins, the heart of Europe, met.
Then, in that city, the 'waltz' was born. The stage of Mozart and Beethoven, the capital of the Danube with the sound of music. The 'crossroads' where the enlightenment of Western Europe and the Jewish exile intersect. Psychoanalysis and Torah commentary, at the same time, are read together. The city of Judea, which both gave birth to geniuses and witnessed destruction. The city in the heart of Europe, which left singing but also left ruins.

Boy, rented a dark, tall SUV.
The boy drove the car, took the boy, and sewed his clothes for him. And his friend, who spoke Spanish, changed to an old Hebrew syllable while praying. He is a soul who grew up between tango and Torah. He is familiar with both the bitterness of yerba mate and the fire of Shabbat candles. He is, the boy, as early as the turn of the century, their friendship has quietly begun. In his youth, before he started bleaching, he was already by his side.
The three of them, together, at that time, on that day of remembrance of the deceased, the evening before.
From that city, the 'waltz' was born. The stage of Mozart and Beethoven, the capital of the Danube with the sound of music. The 'crossroads' where the enlightenment of Western Europe and the Jewish exile intersect. Psychoanalysis and Torah commentary, at the same time, are read together. The city of Judea, which both gave birth to geniuses and witnessed destruction. The city in the heart of Europe, which left singing but also left ruins.
The three of them, at the same time, set off together for the place that carried the glory of the boy, the empty shell that had once been filled with whispers and books, sitting quietly in the depths of the town. That house, which was once filled with prayers, now only remains a silent doorkeeper.
The three of them, on that day of remembrance for the deceased, the night before.
The three of them, together at the same time, arrived at the building, lost but still sitting quietly in the depths of the town, waiting for someone to remember its name. There, there used to be princes of Eastern Europe and the voice of the law, but now, only the soaked inscription in the corner can still be identified.
The name of the city, in one language, has the meaning of a hole, and in another, it is forgotten.
The boy, in his place, carries the source of the boy's glory, the empty shell that was once filled with whispers and books, sitting quietly in the depths of the town. That house, which was once filled with prayers, now only remains a silent doorkeeper. A five-minute drive away, rented an Airbnb.
On that side, on the beautiful curtain, beautiful gold threads were used, and beautiful fonts were neatly embroidered with all the glorious family members of the boys.
The side 'above the curtain' is 'their name', and at the same time, it is also 'their privacy', and at the same time, it is also the privacy of 'my family'.
The 'all names' on that side of the 'curtain' belong to the 'living family', and 'all of them' are not 'research samples' of 'all of you', let alone the 'spoils' of

'all of you'.
In other words, if 'you' disclose 'these information', or 'use their names', whether 'publicly' or 'privately', to discuss', it is equivalent to 'all of you' using 'my family' 'hands' and 'hands' using 'your own hands' to the guillotine.
'They' are 'my family', 'their names', not for 'discussing' each other 'all of you' who are 'reading this book'.
In this regard, the author's 'me', that is, 'I', will 'forever' retain the 'maximum authority' over the 'degree of data disclosure'.
In other words, the author 'himself' will always only disclose 'the least amount of information' to 'my family'.
So even if 'you' can 'find' or 'photograph' it at that time, 'that curtain', and 'all the names' on that curtain, and the 'pictures' on that curtain, and the 'information' on that curtain, and the 'all places' mentioned in 'this book', and 'all the names' mentioned in 'this book', and even 'all the tombstones' mentioned in 'this book', it contains the 'inscription of every word on the tombstone' of 'all the tombstones'. These 'all information' and 'all content' are still and belong only to 'my family'.
Just because 'you' can 'find' it doesn't mean that 'you' have the right to 'make it public'.
This is a 'boundary', not a 'discussion'.
Moreover, this is the 'boundary' of 'eternity'.
When 'you guys' dare to post 'your own names', 'the names of all your family members', 'your own photos', and 'photos of all your own family members' directly on the street, so that everyone can 'point out', 'we' will 'discuss' again.
'All the names' of 'my family', 'all the photos', as well as 'all the information', and even 'all the tombstones', including the 'inscription of every word on the tombstone' of 'all the tombstones', and the 'all the genealogies' of 'my family' that 'all of you' have turned out. 'All' is 'not', the 'spoils' of 'all of you' who are 'reading this book'.
If you can 'find' it, you must also have the 'courage' to 'hold'.
If 'everyone' has any other 'questions' about the above 'notification message', welcome to 'only inquire', the author 'myself', that is, 'me'.
At the beginning, when the boy decided to order that curtain, the boy and he sewed the placket for him, and the people who had not yet stopped needling were the 'arrangement order' they originally wanted to use.
It turns out.
From the boy's bloodline, the strange voice inserted in prayer, and the unburned word in the fire.
Boy, the one who sewed the placket for him, has not stopped needling yet.

Furthermore, in the boy's family, the name is at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent.

In the boy's house, the brother who was always outside his shadow but never went far was the back he was most familiar with when he was a teenager.

And then there is God, the boy closest to the heart.

Next, the fourth shadow in the corridor of that bloodline, left not many footprints, only when the night was deep she occasionally heard it, like the echo of his whisper.

At that time, the girl gently said to the boy that this was not the most appropriate arrangement.

Girl, inform the boy.

The glorious names above, in the order of arrangement, should be.

First of all.

From the boy's bloodline, the strange voice inserted in prayer, and the unburned word in the fire.

Furthermore, in the boy's family, the name is at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent.

Next, in the boy's house, the brother who was always outside his shadow but never went far was the back he was most familiar with when he was a teenager.

And then there is, God, the boy closest to the heart.

Then, in the corridor of the bloodline, the fourth shadow did not leave many footprints, and only when the night was deep did she occasionally hear the echo of his whisper.

In the end, the boy who sewed the placket for him and has not stopped stitching yet.

The boy was very confused with the person who had sewn his clothes and had not stopped stitching yet.

The girl smiled bitterly and said that she just conveyed the 'boss's words', and she herself didn't understand the reason.

Once, the girl asked, God, she asked, 'Why can't the boy sew his clothes and write the one who has not stopped needling at the front?'

God did not answer immediately.

After a long time, on that day, after the ritual in the forest, on an afternoon when the sun was shining, God whispered.

He, says

'Because.

From the boy's bloodline, the strange voice inserted in prayer, and the unburned word in the fire.

him.

is no longer present.'
The girl was stunned.
God, say
'If it is the blood of a boy, the strange voice inserted in the prayer, and the unburned word in the fire.
him.
is no longer present.
So.
The first half of the book.
The boy can't sew the collar for him, and he hasn't stopped needling yet.
Writing.
It is.
Wounds under the law.
Me.
I don't want to.
Let her bear it!'
The girl didn't speak anymore, she just understood why, she had to look back at the whole book in the last chapter, write about the unspeakable pain for the boy and God.
The girl looked at the boy and him, sewing the placket for him, and the person who had not yet stopped stitching the curtain photo of the curtain together, for a long time.
That's a girl, a language she doesn't understand.
The girl looked at the boy, her hands. Holding it tightly, his hands, for the first time, in a serious tone, said to the boy, she said, 'My love. Although I could not read the language of this curtain. However, I must tell you clearly. You and those who have sewn your garments for you, who have not yet stopped needling, are about to go to the synagogue where your glory originates, and hang this curtain. The two of you, your entire family, and everyone in your entire family, are writing a page of 'new history'! A 'new code'! Therefore, I must tell you that the two of you, the people of your entire family, and everyone of your entire family, must carry out this with this kind of heart. Not just hanging up the 'glory of the family', such simplicity. This is an extremely 'sacred declaration'. This curtain, once hung, is an indivisible 'contract'!'
The puzzled expression on the boy's face, he looked, as if he had heard it for the second time, in physics class, the teacher said that '$E = mc^2$' could solve the mystery of the universe, but he was still not sure which number to bring in to get the answer.
But the boy gave the girl a tight hug and a deep kiss, and then he said to the

girl, she said, 'My girl, although I can't fully understand the level of what you mean by 'divine proclamation.' However, I promise you, me and those who have not stopped stitching my clothes, both of us will definitely use what we can do at the same time, the 'most sacred heart' and 'the most sacred sense of mission', to hang this curtain symbolizing 'family glory'!'

Then, the boy used his hands to hold the girl's face, and the girl's face looked as big as a child in the boy's big hands.

The boy's hands held the girl's face, he was full of pampering, he smiled warmly, looked at the girl, he spoke softly, but with a mischievous tone, he said to the girl, he said, 'My girl, I know, you didn't join this journey. Therefore, your heart will always worry about us! You are a, a 'worry maniac'! Sometimes I feel that every time you help me 'finish' all the details, sometimes even 'finish'! Sometimes I look at your back and feel 'very familiar'. Hehehe, I don't think so, I'll just call you 'Ima'! In this way, I can be responsible for lying on the bed, of course, lying on 'your side', and crying all the time, and then you will help the club bring me food! What do you think of this idea?'

The girl finally smiled.

The boy and the girl started to fight together.

The bottom of the curtain fabric was white and flawless, like the pages of an untouched covenant book, and the edges of the fabric were tightly wrapped with gold threads, as if they were afraid that its purity would be forgotten by the world.

At the top of that curtain is not a straight symmetrical symbol, but twelve panes of different colors, like the chest of the person who bears memory and judgment in ancient legends.

The girl, looking at the fabric, thought to herself, 'Is this the cloth that He is the last piece left in the world, and is willing to wait for people to turn back?'

It has no sound, but it waits like a gaze.

It doesn't say anything, but it seems to know everything - just quietly, as if in the past, someone will say it to Him, waiting, and next time, someone will be willing to speak.

At that time, the hall keeper, in the crowd, quietly walked towards the boy and handed out a simple but warm bag of tea. It was grassy green tea leaves with a hint of pink and orange dried fruit.

The gatekeeper didn't say much, he just said softly to the boy, he said, 'Boy, please pass this on to her for me.'

The three of them sat together at the same time, in the empty shell that had been filled with whispers and books, in the depths of the town. The town, which was once full of prayers, now has only a silent house guarding the

door, has stayed for five days.
The boy didn't ask much, and when he got home, he smiled and handed the tea to the girl, then the boy turned around, faced the girl, and blinked his right eye.
When the girl accepted it, she was just slightly stunned.
The girl understood - the gatekeeper still remembered who she was.
Although there is only one side of the relationship, the church keeper has regarded her as a person who should be comforted and remembered.
The girl, because she was moved, her eyes wet.
In the boy, with him, the one who sewed his clothes, and who had not yet stopped needling, the two of them, at the same time, once again, went to the empty shell that had been filled with whispers and scrolls, and sat quietly in the depths of the town. That house, which was once filled with prayers, now only remains a silent doorkeeper. The two of them will work together at the same time to hang the curtain that side symbolizing 'family glory' with their own hands.
The two of them, together at the same time, personally hung the curtain symbolizing 'family glory' on that side, carrying the origin of the boy's glory, the empty shell that was once filled with whispers and books, sitting quietly in the depths of the town. That one, which was once filled with prayers, is now only a silent room guarding the door.
The boy, and the one who sewed his clothes, and the one who had not stopped needling so far, went with him, and there was another boy, who had quietly started their friendship as early as the turn of the century. In his youth, before he started bleaching, he was already by his side.
The boy's friend, who spoke Spanish, changed the old Hebrew syllable while praying. He is a soul who grew up between tango and Torah. He is familiar with both the bitterness of yerba mate and the fire of Shabbat candles.
The three of them, at the same time, drove the car back to the city where the 'waltz' was born. The stage of Mozart and Beethoven, the capital of the Danube with the sound of music. The 'crossroads' where the enlightenment of Western Europe and the Jewish exile intersect. Psychoanalysis and Torah commentary, at the same time, are read together. The city of Judea, which both gave birth to geniuses and witnessed destruction. The one that left the singing, but also the ruins, the heart of Europe, separated.
The boy had quietly begun their friendship as early as the turn of the century. In his youth, before he started bleaching, he was already by his side.
The boy's friend, who spoke Spanish, changed the old Hebrew syllable while praying. He is a soul who grew up between tango and Torah. He is familiar with both the bitterness of yerba mate and the fire of Shabbat candles. He

returned, the kingdom under the glass dome.
The boy, with him, mended his clothes, and the two of them at the same time came together from the city where the 'waltz' was born. The stage of Mozart and Beethoven, the capital of the Danube with the sound of music. The 'crossroads' where the enlightenment of Western Europe and the Jewish exile intersect. Psychoanalysis and Torah commentary, at the same time, are read together. The city of Judea, which both gave birth to geniuses and witnessed destruction. The one that left the song, but also the ruins, the heart of Europe, set off.
The boy, with him, mended his clothes, and the two of them took the night sleeper train together to the border of exile and charism.
That time, it was the girl's 'first time', meeting with the boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching.
The girl's heart was very uneasy.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, felt the same and very uneasy.
In the boy's place, the one who sews his clothes, and who has not stopped needling yet, she dances from the Mediterranean gateway where the old and the new intertwine, under the sun and neon, the city. The heartbeat of Israel is always speeding up in the night. The city that breathes by the sound of the Mediterranean waves. The beach, the white walls, the footprints and the stage of the sunset. That barefoot can be the freedom to walk. The sea breeze, where the ancient shadow blows, before leaving. She asked the boy many times what kind of 'gift' she would like to prepare for the girl?
The boy once told him that the person who sewed his clothes and had not stopped stitching to this day, the girl once said that she wanted a 'golden Star of David necklace'.
Boy, with him, sew his clothes. People who have not stopped needling so far are constantly discussing on the phone. That was a language that girls couldn't understand.
The girl was originally sitting on the handmade rectangular dining table, all spliced with logs, like building blocks, which can be disassembled and reassembled, all handmade, it was made of many different colors, different sizes, and wooden strips of splicing, frowning, studying hard, her 'B1' Dutch textbook.
The dining table was made by a woman who rented the house to the boy.
The lady who rented the house to the boy, she came from a land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, and the clouds were like memories, slowly moving on the grassland.
The lady who rented the house to the boy, she was as tall as the girl, she had

beautiful blonde hair, sky blue eyes, and white teeth.
Suddenly, the girl put down the book in her hand.
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, she said to the boy in a gentle tone, she said, 'My Love, here's the thing, can you please help me translate it to Iam, please Ima don't spend money for me. If Ima really wants to give me a 'gift', if, if possible, I want the one on the bookshelf in Ima's house, the least read 'Bible' from the last madman. Any book is fine. Any language, fine. Any size, it will do. As long as it's not 'new', that's fine.'
The boy, holding the phone in one hand and looking at the girl with a face full of incredulity.
Before the boy could speak.
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, she said to the boy in a gentle tone, she said, 'My Love, here's the thing, can you please help me translate it to Iam, please Ima don't spend money for me. If Ima really wants to give me a 'gift', if, if possible, I want the one on the bookshelf in Ima's house, the least read 'Bible' from the last madman. Any book is fine. Any language, fine. Any size, it will do. As long as it's not 'new', that's fine. Because, for me, that book is not just a 'book', but a corner of the 'home' that Ima is willing to share with me. Even if, it's just, My Love, the 'small size' you put in your bag is a kind of 'blessing' for me.'
The boy, still believing, was holding the phone in one hand and looking at the girl with a face full of incredulity.
The boy translated the girl's words to him, and mended his clothes, and he still hadn't stopped needling.
The two of them, together at the same time, were silent for a while.
The boy, who sewed his placket and had not stopped stitching so far, blamed the boy on the other end of the phone, she said, 'My boy, my child, are you usually abusing your girl? Why would she come up with such an 'ordinary' 'gift'!?' That's a language that girls don't understand.
The boy, just looking at the girl with a grieved face.
The girl, with a doting face, looked at the boy she loved so much, she said to the boy in a gentle tone, she said, 'My Love, here's the thing, can you please help me translate it to Iam, that 'gift' is for me. Really, it cannot be measured by 'money'. It is an 'invisible blessing'. It is a kind of 'invisible protection'. It is an 'extension of the invisible home'. For me, there is no more precious 'gift' than this. Please Ima, don't feel that the value of this gift is 'not enough' just because you 'didn't spend money on it'. The value of this gift is not 'sufficient' for me, but 'luxury'.'
The boy, still believing, was holding the phone in one hand and looking at the girl with a face full of incredulity.

The boy translated the girl's words to him, and mended his clothes, and he still hadn't stopped needling.
The two of them, together at the same time, were silent for a while.
The boy, finally looking at the girl, smiled.
The girl, also looking at the boy, smiled.
So, the boy continued, mending his clothes with him, and discussing the upcoming itinerary with those who had not yet arrived.
The girl frowned again, studying hard her 'B1' Dutch textbook.
The boy, with him, mended his clothes, and the two of them at the same time came together from the city where the 'waltz' was born. The stage of Mozart and Beethoven, the capital of the Danube with the sound of music. The 'crossroads' where the enlightenment of Western Europe and the Jewish exile intersect. Psychoanalysis and Torah commentary, at the same time, are read together. The city of Judea, which both gave birth to geniuses and witnessed destruction. The one that left the song, but also the ruins, the heart of Europe, set off.
The boy, with him, mended his clothes, and the two of them took the night sleeper train together to the border of exile and charism.
In that year, spring, the season of early spring, spring had not yet fully entered, and the third morning light—the third day of early March, the time when heaven and earth had not yet fully awakened.
The boy, with him, mended his clothes, and the two of them, together in a taxi, arrived at the rented house at the junction of exile and charism, the two of them, without opening the door.
Girl, early, in the house, constantly, constantly, back and forth, back and forth, back and forth, back and forth, all the time, all the time, all the time, pacing. Her heart was very, very, very tense.
The boy, with him, mended his clothes, and the two of them, together in a taxi, arrived at the rented house at the junction of exile and charism, when the two of them had not yet opened the door.
The woman was still standing behind the door, she took a deep breath, big mouth, big mouth, big love. She tried her best to stabilize herself.
Then, the girl, finally mustered up the courage to open the door.
The girl, with a smile on her face, took big steps, big steps, straight steps, towards the boy, and him, sewing his clothes, and the two of them ran to the taxi they were taking at the same time.
The moment the car door opened.
The girl's whole body trembled continuously, continuously, continuously, because of tension.
However, the girl was still smiling, and in a warm tone, she said that sound,

her heart. After looking forward to countless of them, when the sun rose and the moon set, she said, 'Shalom, Ima!'

The boy, who mended his clothes and had not stopped stitching yet, looked as nervous as the girl.

The boy, who mended his clothes and had not stopped stitching yet, looked as nervous as the girl.

The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, she was full of warm smiles, and she opened her arms towards the girl, she said softly, she said to the girl, 'Shalom, my girl, my child.'

The girl was stunned for a second, and then, the girl opened her arms and strode back, stride. Stride, rushed in, rushed in, that one, her heart, looked forward to countless sounds, the sound of the sun rising and the moon setting, that one, her heart, looking forward to countless people, the sun rising and the moon setting, that one, her heart, looking forward to countless people, the embrace of the sun rising and the moon setting.

Girl, tight, tight, hugging, hugging, hugging, that one, her heart, looking forward to countless sounds, the sound of the sun rising and the moon setting, that one, her heart, looking forward to countless people, the person of the sun rising and the moon setting, that one, her heart, looking forward to countless people, the embrace of the sun rising and the moon setting.

Girl, tight, tight, hugging, hugging, hugging, that one, her heart, looking forward to countless sounds, the sound of the sun rising and the moon setting, that one, her heart, looking forward to countless people, the person of the sun rising and the moon setting, that one, her heart, looking forward to countless people, the embrace of the sun rising and the moon setting. She is the one who mended his clothes and has not stopped stitching yet.

She is, the girl's heart, her heart, looking forward to countless sounds, the sound of the sun rising and the moon setting, that one, her heart, looking forward to countless people, the person who rises and the moon sets, that one, her heart, looking forward to countless things, the sun rises and the moon sets, for the first time, really, really, holding her in his arms.

She is, the girl's heart, her heart, looking forward to countless sounds, the sound of the sun rising and the moon setting, that one, her heart, looking forward to countless people, the person who rises and the moon sets, that one, her heart, looking forward to countless things, the sun rises and the moon sets, the first time, really, really, she was held in her arms.

She is, the girl's heart, her heart, looking forward to countless sounds, the sound of the sun rising and the moon setting, that one, her heart, looking forward to countless people, the person who rises and the moon sets, that one, her heart, looking forward to countless things, the sun rises and the moon

sets, for the first time, really, really, being held in her arms.
She is the one who mended his clothes and has not stopped stitching yet.
The girl, moved, cried.
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped needling, was also moved and cried.
The two of them. They were together at the same time, tightly, tightly, tightly, hugging each other, moving, crying.
The boy, with a smile on his face, was next to him, carrying the luggage belonging to the two of them.
The girl, and the boy, who mended his clothes, and who had not yet stopped needling, the two of them, together at the same time, held each other's arms.
The girl walked to the boy, sewing his clothes, and the one who had not stopped stitching so far, on the right.
The girl, and the boy, who mended his clothes, and the two of them, together at the same time, held each other's arms, and slowly returned to the rented house of the boy and the girl at the junction of exile and charism.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped needling, carefully and slowly took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English, from her suitcase.
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, carefully and slowly took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English, and her hands trembled because of nervousness.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, carefully and slowly took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English from her suitcase, and her hands. I was trembling because of nervousness.
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, carefully and slowly took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English, and her hands were nervous. and trembling.
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, carefully and slowly took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English from her suitcase, and she slowly handed the 'Genesis' to the girl with her loving hands.
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, carefully and slowly took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English from her suitcase, and she slowly handed the 'Genesis' to the girl with her loving hands.
She took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English from her suitcase, and she slowly handed the book to the girl with her loving hands, she smiled very, very, very warm, her tone was very, very, very warm, she said to the girl, she said, 'My girl, my child, my boy, tell me, you, you don't want

anything, Don't let me spend money to buy gifts for you. My boy, tell me, you, don't want anything. My boy, tell me, you only want one copy of the Bible from God, from my home, on the bookshelf, the least flipped through. Any book is fine. Any language, fine. Any size, it will do. As long as it's not 'new', that's fine.'

She took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English from her suitcase, and she slowly handed the book to the girl with her loving hands, she smiled very, very, very warm, her tone was very, very, very warm, she said to the girl, she said, 'My girl, my child, my boy, tell me, you, you don't want anything, Don't let me spend money to buy gifts for you. My boy, tell me, you, don't want anything. My boy, tell me, you only want one copy of the Bible from God, from my home, on the bookshelf, the least flipped through. Any book is fine. Any language, fine. Any size, it will do. As long as it's not 'new', that's fine. I searched for a long time, and my heart was very worried, worried about those things, using them. What is written in a language you cannot read.'

She took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English from her suitcase, and she slowly handed the book to the girl with her loving hands, she smiled very, very, very warm, her tone was very, very, very warm, she said to the girl, she said, 'My girl, my child, my boy, tell me, you, you don't want anything, Don't let me spend money to buy gifts for you. My boy, tell me, you, don't want anything. My boy, tell me, you only want one copy of the Bible from God, from my home, on the bookshelf, the least flipped through. Any book is fine. Any language, fine. Any size, it will do. As long as it's not 'new', that's fine. I searched for a long time, and my heart was very worried, worried about those things, using the language you can't read, and the content of the writing. I searched for a long time, and finally, on the bookshelf at home, I found this book, I don't remember at all, this book, in Hebrew, compared with English.'

She took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English from her suitcase, and she slowly handed the book to the girl with her loving hands, she smiled very, very, very warm, her tone was very, very, very warm, she said to the girl, she said, 'My girl, my child, my boy, tell me, you, you don't want anything, Don't let me spend money to buy gifts for you. My boy, tell me, you, don't want anything. My boy, tell me, you only want one copy of the Bible from God, from my home, on the bookshelf, the least flipped through. Any book is fine. Any language, fine. Any size, it will do. As long as it's not 'new', that's fine. I searched for a long time, and my heart was very worried, worried about those things, using the language you can't read, and the content of the writing. I searched for a long time, and finally, on the bookshelf at

home, I found this book, I don't remember at all, this book, in Hebrew, compared with English, 'Genesis'. I thought about it for a long, long, long time, but I still can't remember when and under what circumstances this book appeared on the bookshelf at home.'
She took out a copy of 'Genesis' in Hebrew and English from her suitcase, and she slowly handed the book to the girl with her loving hands, she smiled very, very, very warm, her tone was very, very, very warm, she said to the girl, she said, 'My girl, my child, my boy, tell me, you, you don't want anything, Don't let me spend money to buy gifts for you. My boy, tell me, you, don't want anything. My boy, tell me, you only want one copy of the Bible from God, from my home, on the bookshelf, the least flipped through. Any book is fine. Any language, fine. Any size, it will do. As long as it's not 'new', that's fine. I searched for a long time, and my heart was very worried, worried about those things, using the language you can't read, and the content of the writing. I searched for a long time, and finally, on the bookshelf at home, I found this book, I don't remember at all, this book, in Hebrew, compared with English, 'Genesis'. I thought about it for a long, long, long time, but I still can't remember when and under what circumstances this book appeared on the bookshelf at home. Then, I thought about it for a long, long, long time, although you can't read Hebrew, but you usually communicate with my boy in English, so. I've been thinking about it for a long, long, long time, I think you should be able to read the English comparison part.'
The girl, with tears on her face, took the book with her hands, from the boy, mended his clothes, and the person who had not stopped stitching so far, on the bookcase at home, the book, in Hebrew, compared with the English 'Genesis', she used a few words of Hebrew that she knew, to the boy, to mend his clothes, and the person who had not stopped needling said to him, she said, 'Toda, Ima. This is the best Gift, I have ever received in My All Life.」
Then, the girl, with tears on her face, took the book with her hands, from the boy, mending his clothes, and the person who has not stopped needling yet, on the bookcase at home, the book, in Hebrew, compared with English, she used her hands to put that book, her heart, looking forward to countless people, the person who rose and the moon set, that one, her heart, looked forward to countless 'gifts', the 'gift' of the rising and the moon setting, forcefully, pressed just above her heart, she raised her head, big mouth, big mouth, big mouth, shouting.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped needling, looked at the girl with a warm face.
The two of them looked at each other and laughed together at the same time.
The girl, striding, striding, ran to her closet, she took out one from the top of

the wardrobe, boy, last year, in the store, for him, mended the placket for him, and the one that has not stopped stitching, and the bag that looks similar to the one used by the girl. It was a light purple bag. Inside the bag, there are gifts prepared by the girl from different places for the boy, sewing the placket for him, and the person who has not stopped stitching so far.

After that trip.

One day, the boy and him were chatting on the phone with someone who had not yet stopped stitching his clothes.

Boy, tell the girl.

The boy, who sewed his clothes and has not stopped stitching so far, saw an 'eyebrow pencil' on the Internet, which is very special, but that eyebrow pencil cannot be purchased in the 'Promised Land'. The girl just looked at her beloved boy with a doting face, and silently remembered this matter in her heart.

Just after that trip.

The boy and the girl, the two of them, returned to the fishing boat in the Land of the Rising Sun.

One afternoon, the boy and the girl were wandering around the drugstore, and the boy was looking for what he was looking for. The girl and him were shopping separately.

And when the party boy finds the girl.

The girl, alone, sat on the floor of the drugstore, she put her bag on the floor to her right, she took her mobile phone, opened the boy's Facebook, that one, the first time she saw it, she fell in love deeply, the boy, sewed his placket, and still hasn't stopped needling.

That is a group photo of the boy and the person who sewed his clothes and still hasn't stopped stitching.

The girl enlarged the photo to the maximum, and took an eyebrow pencil of different shades, and sewed the placket for him at the boy's side.

Continuously, continuously, continuously, very, very, very hard, choosing for her, the most suitable eyebrow pencil 'shade'.

Yes, the girl found the eyebrow pencil that the boy sewed his placket on the phone call, and the one that the person who had not stopped needling so far had mentioned that could not be purchased in the 'Promised Land'. The brand of eyebrow pencil comes from a nation that is good at squeezing out a bright smile between applause and loneliness. Their words are like blades, but their emotions are like waves, and once they fall in love, they will use all their blood to embrace the kingdom. It was an eyebrow pencil that was only popular in Asia.

The boy just looked at the girl he loved quietly, he silently took out his

camera and took a picture of the girl. He didn't say anything.
The girl, in the end, finally chose two different shades. She bought two of the two shades.
The boy, just with a helpless face, looked at the girl he loved so much, and the girl stuck out her tongue at the boy.
The girl, with a doting face and a gentle tone, said to the boy, she said, 'My Love, you men won't understand such a thing as cosmetics! Quantity is not a problem, feeling is! Yala. Yala. This is a gift I want to give to Ima, it's none of your business, you are a big man, don't meddle in our women's cosmetics!' Go. Go. Go. 」
In addition, one day, the boy and the man who sewed his clothes and had not stopped needling were chatting on the phone.
Boy, tell the girl.
She said that she looked at the girl's photo and the girl's eyeliner, which looked very neat, and she wanted to know what brand was in the market.
The girl, just smiling, said to the person on the other end of the phone, the boy, who mended his placket, and still hadn't stopped stitching, she said, 'Ima, my eyeliner, is an American brand, my stepfather, gave me a lot, please don't spend money to buy it, please allow me, share my inventory with you, there are still a lot of new eyeliners in my cabinet!'
The boy, just with a helpless face, looked at the girl he loved so much, and the girl stuck out her tongue at the boy.
The girl, with a doting face and a gentle tone, said to the boy, she said, 'My Love, you men won't understand such a thing as cosmetics! Quantity is not a problem, feeling is! Yala. Yala. This is a gift I want to give to Ima, it's none of your business, you are a big man, don't meddle in our women's cosmetics!' Go. Go. Go. 」
In addition, one day, the boy and the man who sewed his clothes and had not stopped needling were chatting on the phone.
Boy, tell the girl.
The boy, who sewed his placket and had not stopped stitching yet, mentioned to the boy that she saw a photo of the girl, the girl's lipstick eye color, she liked it very much, she wanted to know, what brand of lipstick it was, and the color of the lipstick.
The girl, just smiling, said to the person on the other end of the phone, the boy, who mended his clothes and had not stopped stitching, she said, 'Ima, I don't want to tell you about this! I want to buy it directly with you, so that we can apply the 'mother and daughter in the same color'! Otherwise, if I tell you, when you go to the counter to buy it, you fall in love with other shades, and my plan will be ruined!'

The boy, just with a helpless face, looked at the girl he loved so much, and the girl stuck out her tongue at the boy.
The girl, with a doting face and a gentle tone, said to the boy, she said, 'My Love, you men won't understand such a thing as cosmetics! Quantity is not a problem, feeling is! Yala. Yala. This is a gift I want to give to Ima, it's none of your business, you are a big man, don't meddle in our women's cosmetics!' Go. Go. Go. 」
After the journey is over.
The boy and the girl, the two of them, came together to the equatorial gateway city, which was always humid and crowded. The heart of the fiery border is embraced by the rainy season and the dry season in turn.
The boy was still busy with his work. On his shoulders, he always carried the burden of life for the two of them.
The girl took advantage of the free time and ran to the department store in the city alone for the boy. Sewing the placket for him, the person who still didn't know the needle bought a lipstick of the same brand and the same color as herself.
The boy, for him, sewed his clothes, and the bag that the person who had not stopped needling so far was stuffed with all kinds of gifts that the girl had collected everywhere, and it was very heavy.
The girl, with their hands, handed the bag to the boy and mended the placket for him.
She said to the boy, sewing the placket for him, and said to the person who had not stopped the needle, she said, 'Ima, this bag is a gift that the boy bought for you, and the inside of the bag is a gift I bought for you. It's all small things. I don't know if you'll like it. If you don't like it, I'm sorry. You can give it to others according to your own wishes, or throw it away directly, I can completely understand.'
The boy finally couldn't help it, and in a helpless tone, he said to the person who had sewn his placket and had not stopped stitching yet. He said, 'Ima, that bag is full of girls, wherever you go, you see accessories, pick them up, and think 'this is suitable for Ima', so you buy a lot of things. Every time, I can't stop my girl at all.'
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching yet, happily took the bag, and said to the boy with a joke, she said, 'My boy, my child, cosmetics and accessories, you men won't understand! Quantity is not a problem, feeling is! Yala. Yala. This is a gift from a girl to me, it's none of your business, you are a big man, don't interfere with our women's cosmetics and accessories!' Go. Go. Go. 」
The boy looked helplessly at the person sitting on the sofa, who was mending

his clothes, and the girl, holding those cosmetics and accessories, began to stroke each other.
Suddenly, the boy, who had not yet stopped stitching, stood up from the sofa, and at one time, took out one from her suitcase, with a red flannel bag, put a quarter on it, which was gold, and closed with gold thread, she handed the small bag to the girl with both hands, her face was full of tenderness, she smiled very, very, very warm, and said to the girl, she said, 'Girl, the boy said, you have always been unwilling to let me spend money to buy gifts for you, but I feel that There is only one green onion on the bookshelf at home, a small 'Bible', it is really wronged to you, so I chose one from my dressing table, I like it very much, but I am very set to wear a gold bracelet, I hope you can accept it! Moreover, you also gave me a bracelet, didn't you?'
The girl, full of emotion, took the small red flannel bag with both hands, inside, there was an oval, thick gold borders on both sides, and in the middle of the borders on both sides, there was silver shimmering silver like a galaxy, with a little purple, and to the touch, it looked like a decoration with the touch of fine sandpaper. The bracelet itself is magnetic.
Girl, very, very, very like.
So, the boy sewed up his placket, and the girl, the two of them, put the hand rings they gave each other on their wrists at the same time.
The boy mended his clothes, and the person who had not yet stopped stitching gave her the bracelet that the girl gave her and put it on her right wrist.
Girl, put the boy that. The person who had not yet stopped stitching for him gave her a bracelet and wore it on her left wrist.
That night.
The boy, the boy, the one who mended his clothes, the one who had not stopped stitching so far, and the girl, the three of them, went to a 'Kosher' restaurant for dinner.
During the meal, the boy sewed up his clothes, and the person who had not stopped needling so far repeatedly asked the boy to translate to the girl at the same time, and she hoped that the girl could also understand the content of the chat between the two of them.
The girl, just smiling, looked at the boy, mending his clothes, and said softly, she said, 'Ima, don't worry, although I can't understand the language used by the two of you, I can still understand it from the atmosphere of the conversation between the two of you. My beloved boy and I come from two completely different cultures, from two completely different languages, so we both respect each other very much, use our own language, and talk to our families. For me, being able to be by your side is already the greatest

happiness. Although language is a bridge, the connection between souls can cross any 'language' and 'dimension'.'
The boy sewed his clothes, the one who hadn't stopped stitching yet, and the girl, the two of them, looked at each other and smiled sweetly.
The next morning.
Because the boy needed to work, he couldn't get out of the way to accompany him, sew his clothes, and still stop stitching.
On the shoulders of the boy, he and the girl always carry the burden of life.
So, the girl looked at the boy she loved so much, and she said softly, 'My Love, here's the thing. Ima and I, the two of us, decided to go to the city and visit the museum! However, this is a 'Girl's Trip' where the two of us are going on a solo 'date'! The two of us had no intention of taking you with us!' Besides, the two of us, the place we want to go, you Kohen, you can't go!' So, at home, slowly, with your baby computer, slowly 'talk'. The two of us are going on a 'date'! Yala, Yala, Go, Go, Go! 」
So, the girl, the boy, sewed his clothes, and the two of them, holding each other's hands, took the city bus and set off from the boy and girl's rental house towards the city center.
The two of them first went to the most famous local 'Human Body Museum'.
During the visit, the boy sewed his placket, and the person who had not yet stopped needling sometimes looked puzzled, while the girl would directly take out her mobile phone and use her Google translate, using her identity as a former 'healer' and the knowledge of the 'healer' to translate the boy's question about the person who shook his clothes and had not yet stopped needling.
The boy mended his clothes, and there was no common language between the man who had not stopped needling and the girl.
Google translate is a bridge and tool for the two of them to communicate.
Suddenly, the boy, who had not yet stopped stitching his clothes, asked the girl a question, she said, 'Girl, are these all 'specimens' made by 'real people'?' So, where did so many specimens come from?'
A trace of tears flashed in the girl's eyes, and she answered the boy with a smile on her face, the person who sewed his clothes and had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, yes, these are all 'specimens' made by 'real people'. As for the 'source' of these specimens, this project was started by a German doctor, and the official version is that these specimens signed a 'consent form' before their deaths. However, there are different opinions among the people. I think, Ima, it's better not to continue thinking about the answer to this question.'
During the visit, the boy, who sewed his clothes and has not stopped

needling, felt very incredible about the girl's understanding of 'medicine' and the girl's ability to transform many 'proper nouns' into the operation of 'daily life' that ordinary people can understand.
The girl joked, saying that she was a 'storyteller under the overpass'.
Then, the two of them, holding each other's hands, went to visit the most famous 'wax museum' in the area.
Just as the boy was about to take out the money and pay for the tickets, the girl completed the purchase of the tickets at lightning speed.
The girl was smiling, looking at the boy, sewing his clothes, and she still hadn't stopped stitching, she said, 'Ima, the two of us, we finally came out on a date, and the boy gave me money to pay for our visit. Hahahahaha, this is the purpose of the two of us, leaving him alone at home to work, so that he can work hard to make money, and the two of us spend money happily!'
The boy sewed his clothes, the one who hadn't stopped stitching yet, and the girl, the two of them, looked at each other and smiled sweetly.
During the visit, the girl saw a wax figure of 'Zendaya' and sat next to the wax figure.
The boy, who sewed his placket and had not stopped stitching so far, asked the girl if she liked this actor.
The girl said with a smile on her face that she didn't know she liked this actor, what she liked was the actor, the role she played in 'The Greatest Showman', and also. When she sang the song 'Rewrite the Stars', that roar from the depths of her soul and the complicated eyes. The girl didn't say much.
MV URL: https://youtu. be/3owQPBwzywY? si=kL882hTf0ZPtWWBI — The lyrics of that song are sung like this
「You know I want you
It's not a secret I try to hide
I know you want me
So don't keep sayin' our hands are tied
You claim it's not in the cards
And fate is pulling you miles away
And out of reach from me
But you're here in my heart
So who can stop me if I decide
That you're my destiny?
What if we rewrite the stars?
Say you were made to be mine
Nothing could keep us apart
You'd be the one I was meant to find
It's up to you, and it's up to me

No one can say what we get to be
So why don't we Rewrite the Stars?
Maybe the world could be ours
Tonight
You think it's easy
You think I don't wanna run to you
But there are mountains
And there are doors that we can't walk through
I know you're wondering why because we're able to be
Just you and me within these walls
But when we go outside, you're gonna wake up and see
That it was hopeless after all
No one can Rewrite the Stars
How can you say you'll be mine?
Everything keeps us apart
And I'm not the one you were meant to find
It's Not up to you
It's Not up to me
When everyone tells us what we can be
How can we Rewrite the Stars?
Say that the world can be ours
Tonight
All I want is to fly with you
All I want is to fall with you
So just give me all of you
It feels impossible
It's not impossible
Is it impossible?
Say that it's possible
How do we Rewrite the Stars?
Say you were made to be mine?
Nothing can keep us apart
'Cause you are the one I was meant to find
It's up to you
And it's up to me
No one can say what we get to be
And why don't we Rewrite the Stars?
Changing the World to be ours
You know I want you
It's not a secret I try to hide

But I can't have you
We're bound to break and my hands are tied」
The girl, most of the whole time, just walked around and looked, this wax museum, it was the boy, who sewed his clothes, and the person who had not stopped needling so far wanted to visit the place very much, but for the girl, those were just soulless imitations, she didn't say anything, she just followed the boy with a smile, sewed his placket, and still hadn't stopped needling.
Until, the two of them, came to a floor, the girl, alone, walked into the room of 'Anne Frank', the girl, slowly, gently, stepped into the small attic, it was a small attic that few people visited, she slowly knelt on the floor, she stretched out her hands, holding the wax figure holding the pen, she looked at the smiling wax figure, she didn't say anything, only, silently shed two lines of tears.
Then, the girl slowly got up, she stretched out her right hand, stroked the smiling wax figure's face, and whispered, 'Thank you for recording all this. I know, I know. It's okay, it's okay. passed. It's all over.'
Then, the girl smiled warmly at the wax figure, and slowly left the small attic.
Then, the girl suddenly stopped, and with a very helpless but very unhappy look, she glared at the biggest 'enemy' in her life, he was 'Einstein'.
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching yet, asked the girl why she was so angry.
The girl, just gritted her teeth, answered the boy, sewed his clothes, and still hadn't stopped stitching, she said, 'Ima, this 'Einstein', this incredible 'all-round genius', he alone, covered my entire life, the 'mathematics' and 'physics' of the learning process, all of which are 'zero credits'. Ima, you say, they put the wax figure of 'Einstein' so high, are you worried that there are many people like me who will bite this wax figure hard?'
During the visit, the girl saw a wax figure of 'Loki', and the girl stood next to the wax figure.
The boy, who sewed his placket and had not stopped stitching so far, asked the girl if she liked this actor.
The girl said with a smile on her face that she didn't know she liked this actor, what she liked was the role she played in the 'Loki series', and the role. When he made the final decision to protect everyone's timeline, the one from the depths of his soul, a silent roar, and a determined look. The girl didn't say much.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.

After the end.
The two of them went to visit the 'Imperial Palace' next door.
Just when the girl, holding the boy, sewing his clothes, and still not stopping the needle, went down the stairs together, the guard suddenly stopped the girl, and he asked the girl in a very friendly manner, he said, 'Girl, may I ask, where are you from? You are very dazzling, very beautiful, and your body exudes a very attractive aura. The pace you walk doesn't look like it's from the royal family, but more like some kind of ancient warrior, with a strong and unnegligible aura, but at the same time, it has the domineering aura of imperial power. Rather than the 'queen's pace', what you exude is more like the feeling of 'before the establishment of imperial power', charging into battle with 'authority'. Very, very, very... Yes! Very 'Viking'! But you look, at the same time, a lot like a well-known artist.'
The girl replied to him with a smile on her face, she said, 'I, from the fishing boat of the Land of the Rising Sun, I am not a famous person, and I have no royal blood. However, I am still very grateful for your appreciation for me.'
So, the two of them met and smiled.
Then, the boy sewed up the placket for him, and the person who had not stopped stitching said that she wanted to buy clothes.
So, the two of them went to a clothing store together.
During the purchasing process, the girl always squatted directly on the ground to sew the placket for the boy.
The girl said that she didn't care, compared to asking the boy to sew his placket, and the person who has not stopped stitching so far, keeps sitting down and getting up again, which will be much more convenient. The girl didn't want the boy to sew his placket, and the person who had not stopped needling so far had already carried the years of his body and had too much labor.
The boy, who sewed his placket and had not stopped stitching yet, was very embarrassed at first.
The girl just smiled and said that she was a healer, and these actions were simply 'heavenly enjoyment' compared to her previous 'daily work'.
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching so far, finally accepted the girl's kindness.
While the two of them were shopping, the boy sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching kept asking the girl that she wanted to buy new clothes for the girl.
The girl replied with a smile on her face, she said, 'Ima, I don't lack anything, and I will always wear only 'matte black' clothes. The last time Achi Hagadol and Gisati came to the land of exile and charism, the two of them had already

tried to buy me new clothes, but. Neither of them succeeded!'
The girl still replied with a smile on her face, she said, 'Ima, here's the thing. My decision is this, I want to wear 'rags' every day, and then lie on the ground in front of my beloved boy, looking at him with pitiful eyes, so that he will cook for me and may 'donate money to me'! That's why I don't want to buy any 'new clothes', so that my 'scheme' cannot be used! My abacus has been fighting for a long time!'
The girl, still smiling, replied, 'Ima, and, last time, I asked my beloved boy, ah! This kind gentleman! Please do it! Would you like to buy a box of matches? He didn't buy matches from me! I was only given a Coca-Cola with ice cubes!'
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the angry girl and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
The boy mended his clothes, and the person who had not stopped stitching so far, and the girl, the two of them, ended their day and one trip.
The girl still snatched all the shopping bags. She didn't speak. Just directly holding the boy's arm and sewing the placket for him, the person who has not stopped yet.
The two of them, holding each other's hands, took the city bus and returned to the boy's and girl's rental house.
The next morning.
Because the boy still needs to work, he can't get out of the way to accompany him, sew his clothes, and still stop needling a little.
On the shoulders of the boy, he and the girl always carry the burden of life.
So, the girl looked at the boy she loved so much, and she said softly, 'My Love, here's the thing. Ima and I, the two of us, decided to go to this city, the largest, most beautiful, windmill-filled town, in that ancient town full of windmills, admiring the beautiful buildings left by history. However, this is a 'Girl's Trip' where the two of us are going on a solo 'date'! The two of us had no intention of taking you with us!' Besides, the two of us, where we want to go, you answer the phone and pick up the computer at once, which will ruin our interest in playing! So, at home, slowly, with your baby computer, slowly 'talk'. The two of us are going on a 'date'! Yala, Yala, Go, Go, Go! 」
So, the girl, rented a car, she drove the car, took the boy, and mended his clothes, and the two of them, happily went from the boy and girl's rental house to the city, the biggest, the most beautiful, full of windmills.
This time, for the second time, the girl visited this ancient town full of windmills.

The boy, who sewed his placket, and the girl who still hadn't stopped stitching, were still holding each other's hands, admiring the beautiful buildings left by history in that ancient town full of windmills.
The boy, the one who mended his clothes, and the girl, the two of them, visited from the land below sea level, but full of light and wind. The windmills are always turning, and the cloud image is a country that moves slowly on the grassland. The special way of making 'wooden shoes'.
The boy, the one who mended his clothes, and the girl, the two of them, visited from the land below sea level, but full of light and wind. The windmills are always turning, and the cloud image is a country that moves slowly on the grassland. The famous 'cheese' is made.
The girl, for the boy she loves so much, buys two pieces of cheese with a unique flavor.
However, because those well-known cheeses do not completely comply with the laws of 'Kosher', the boy, who has not yet stopped sewing the placket for him, has no way to try.
The girl can completely understand, but in her heart, she can't suppress her reluctance. She understood the weight of the law, she respected the provisions of the law, but what she felt sorry for was the delicacy outside the law, the boy she loved so much, who mended his clothes and had not yet stopped needling, but had no chance to taste it.
The boy, who sewed his placket, and the girl who still hadn't stopped stitching, were still holding each other's hands, admiring the beautiful buildings left by history in that ancient town full of windmills.
Along the way, the two of them chatted with each other.
The girl told the boy that she had sewn up his clothes and had not stopped needling yet, she didn't know why, but when she was very young, she heard a song, as if it was a 'body instinct' memory.
Others listen to that song and just think the melody is good.
However, girls, when this lyric sounds, their whole body heats up and tears flow.
Although the girl didn't understand what language it was, she knew that those were not 'foreign languages', but a kind of 'memory' from the 'soul'.
Those 'lyrics' are not 'learned' by girls, but 'brought with them' by girls.
The girl was happy, very attentive, with the rhythm of her whole body, she sang those 'beautiful lyrics' loudly, and gave the boy the placket to sew his clothes.
After the girl finished singing, the boy mended his clothes, and the person who had not stopped needling so far did not respond.
The boy, who sewed his clothes, and had not yet stopped needling, just stared

at the water in front of him blankly, she had very incredible eyes, her lips, as if she wanted to say something, but for a moment, she couldn't find the words that could be expressed in her mind.
The girl lowered her gaze, her tone was a little overwhelmed, she asked the boy who sewed his clothes and had not stopped stitching yet, she asked, 'Ima, is it, my pronunciation, is it wrong?'
After a while.
She turned her head to look at the girl, she had a very incredible look, she replied to the girl, she said, 'My girl, my child, not what you think. I was just, very surprised! Because your pronunciation of 'every word' is 'completely correct'!'
The boy, the person who sewed his clothes, and the person who hadn't stopped stitching stitches, still, with a full of surprise in his tone, she still looked at the girl, she had a very incredible look, she replied to the girl, she said, 'My Girl, My Child, then, do you know what song you just sang? This is also the first time I have heard someone sing it in 'this way', and even I was shocked!'
The girl, with a face full of disgust, rolled her eyes wide, she gritted her teeth, answered the boy, mended his clothes, and still hadn't stopped needle, she said, 'Imal, this song you just said, when I just immigrated to the border of exile and charism for the boy I loved so much, I sang it to the boy I loved so much, the boy I love so much, tell me that this song is - praise God's 'overwhelming victory', 'supreme and unique', 'holiness and majesty coexist', 'Loving and guiding leadership'!'
That song comes from a cartoon 'The Prince Of EGYPT'
The song is called 'When You Believe — Featured In The Narrative Portion Of The Film, And Was Performed In 1998 by Sally Dworsky, Michelle Pfeiffer, And A Children's Choir Soloist'
MV URL: https://youtu. be/2ipTOrO0vF0? si=9XbW3gV_cadIz2va —
The lyrics of that song are sung like this
「ManY NiGhTS We'Ve PraYeD
WiTh No PrOoF AnYOnE CoulD HeaR
In OuR HeArTS A HoPeFuL SonG
We BaRelY UnDerSTooD
NoW We Are NoT AfRaiD
AlThouGh We KnoW TheRe Is MuCh To FeaR
WE WeRe MoVinG MoUnTainS
LonG BeForE WE KneW WE CoulD
TheRe Can Be MiRaCleS
WhEn You BeLiEvE

ThouGh HoPe Is FrAiL
IT IS HARD TO KILL
WHO KnoWS WhaT MiRaCleS
You Can AchiEvE
WhEn You BeLiEvE
SoMeHoW You Will
You Will WhEn You BeLiEvE
In ThiS TiMe Of FeaR
WhEn PraYeR So OftEn ProVeD In VaiN
HoPe SeeMeD LiKe The SuMMeR BiRdS
Too SwiFtlY FloWn AwaY
YET NOW I AM STANDING HERE
WiTh HeArT So FulL I Can NoT ExPlaiN
SeeKinG FaiTh And SPeaKinG WoRdS I NeVeR ThouGhD I׳d SaY
ThErE Can Be MiRaCleS
WhEn You BeLiEvE
ThouGh HoPe Is FrAil
IT IS HARD TO KILL
WHO KNOWS WhaT MiRaCleS
You Can AchiEvE
WhEn You BeLiEvE
SoMeHoW You Will
You Will WhEn You BeLiEvE
Ashira L׳ADONAI Ki Ga׳oH Ga׳Ah
Ashira L׳ADONAI Ki Ga׳oH Ga׳Ah
Mi khamokha Ba׳elim ADONAI
Mi khamokha NE-׳DAR Ba-KoDeSh
NACHITA v׳chas-d׳cha am zu GA-ALTA
NACHITA v׳chas-d׳cha am zu GA-ALTA
Ashira!
Ashira!!
Ashira!!!
ASHIRA L׳ADONAI KI GA׳OH GA׳AH
ASHIRA L׳ADONAI KI GA׳OH GA׳AH
MI KHAMOKHA BA׳ELIM ADONAI
MI KHAMOKHA NE-׳DAR BA-KODESH
NACHITA V׳CHAS-D׳CHA AM ZU GA-ALTA
NACHITA V׳CHAS-D׳CHA AM ZU GA-ALTA
ASHIRA!
A-SHI-RA-!!

A—SHI—RA—!!!
ThErE Can Be MiRaCleS
WhEn YOU BeLiEvE
ThouGh HoPe Is FrAil
IT IS HARD TO KILL
WHO KNOWS WhaT MiraCleS
YOU Can AchiEvE
WhEn YOU BeLiEvE
SoMeHoW YOU Will
NOW YOU WILL
YOU Will WhEn You BeLiEvE
YOU WILL WHEN YOU BELIEVE 」
Girl, it is for that one who uses this song, she still, with her soul, the boy who loves deeply.
The girl used this song, with herself, for him, in exchange for once, persecution, God's shot.
Until, suddenly, for unknown reasons, the girl fell asleep in an instant.
However, the lyrics of that song, and the melody, still, continuously, continuously, sang loudly through the girl's headphones, in the girl's heart and in her mind.
That song has long been deeply engraved on the girl's soul by God's own hands.
So, even if the girl, suddenly, for unknown reasons, fell asleep instantly, groggily.
However, the girl's soul, no, stop, girl, original, those actions.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with very incredible eyes.
Until, the girl broke the silence with laughter.
The boy, who sewed his placket, and the girl who still hadn't stopped stitching, were still holding each other's hands, admiring the beautiful buildings left by history in that ancient town full of windmills.
Along the way, the two of them chatted with each other.
She didn't know why, when she was in high school, when she was in 'math class' and 'physics class', she often skipped class, anyway, she couldn't understand it at all, so fortunately, the girl skipped class directly, ran to the library, and read the entire set of 'Freud' books, word by word, sentence, sentence, at least 'three times'.
The boy, who sewed his clothes, and had not yet stopped needling, just stared at the water in front of him blankly, she had very incredible eyes, her lips, as if she wanted to say something, but for a moment, she couldn't find the words

that could be expressed in her mind.
The girl lowered her gaze, her tone was a little overwhelmed, she asked the boy who sewed his clothes and had not stopped stitching yet, she asked, 'Ima, is it, did I accidentally offend you? I'm really, really, very, very, very sorry!'
After a while.
She turned her head to look at the girl, she had a very incredible look, she replied to the girl, she said, 'My girl, my child, not what you think. I was just, very surprised! Because the way you explore 'knowledge' is very special! This is also the first time I have heard someone use 'this way' to learn 'knowledge', and even I was shocked!'
The boy, who sewed his placket, and the girl who still hadn't stopped stitching, were still holding each other's hands, admiring the beautiful buildings left by history in that ancient town full of windmills.
Along the way, the two of them chatted with each other.
The boy, who mended his clothes, and still hadn't stopped needling, her voice trembled, and she grabbed the girl's hands tightly, and she said to the girl, 'My Girl, My Child, I heard my boy say, you work for, God. I want to express my indescribable gratitude to you, thank you for finding those lost leaves for our family during that journey! I want to express to you my heart, indescribable gratitude, thank you, for finding for our family on that journey, the people I once taught her how to pray for, written by him, and planted by his own hands, the 'only' 'seeds of hope' for future generations.'
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, her voice became more and more trembling, and she grabbed the girl's hands tightly with her hands, she said to the girl, she said, 'My girl, my child, I don't know, how much risk you took to do these things. I don't know what the price you paid to do these things. However, I want to express to you my heart, indescribable gratitude, thank you for finding those lost leaves for our family during that journey! I want to express to you my heart, indescribable gratitude, thank you, for finding for our family on that journey, the people I once taught her how to pray for, written by him, and planted by his own hands, the 'only' 'seeds of hope' for future generations.'
The girl, with a smile on her face and a gentle voice, grabbed the boy tightly with her hands, mended his clothes, and said 'Ima, here's the thing. I know that what I want to say next sounds 'extreme', 'crazy', and even 'completely unreasonable'.'
The girl, with a deep breath, a smile on her face, and a gentle voice, still, with her hands, grabbed the boy tightly, mended his clothes, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's the thing. I am a person who has an 'eternity' that cannot be rewritten. My 'principle' is -

no one, anything, any power, or even God!'
The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. Whether it's anyone, anything, any power, or even God! If you want to move 'me', you can! But to move, the 'you' I love so much, my 'cats', my 'family', my 'friends', any 'people, things, things' that I cherish?!'
The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. Then, whether it is anyone, anything, any power, or even God! You must have the ability to 'beat me' first! And then 'kill me' again! Then, 'stepping on my corpse', it is possible, to start, to touch, 'what I cherish', any 'people and things'!!'
The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. However, that does not mean that my 'soul' will not stand still and continue to fight for 'all that I cherish'!'
The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. There is one thing I must tell you clearly. You say, you will worry about me, I am real! Really! Really! Touching from the depths of the soul.'
The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. I'm not, I don't want it, you feel sorry for me. But in this 'world', in this 'universe', in any 'parallel universe'! There is no 'anyone', no 'nothing', no 'anything', it is my 'shield'! Nope! Nope! 'Completely', 'no'!'
The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. That's because 'I' is the 'shield' of all 'everything I cherish'! Moreover, this is my own 'choice'! From beginning to end, there was no 'anyone', no 'no power', not even 'God', and there was no one, nor did they dare to force me! So, this is my own 'choice' made by following my own 'Free Will'!'

The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. If, in the future, no matter what happens. All of you, each of you, remember! My 'safety' is my 'own responsibility'! I want to 'protect myself', but it is only my 'responsibility'! My safety is not anyone's responsibility! 'Never' is not! Moreover, it will never be!'
The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. All of you, each of you, must remember! In the future, no matter what happens. All of you, each of you, remember! 'I' is the 'shield' of all of you, each of you! If this world wants to 'touch any of you', then it must first 'break me' and then 'trample on me'. Then, there is a 'qualification', maybe, start, try, touch 'you'!'
The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. This is because 'this matter' is the rule that I and God 'set together'! This matter is also my 'principle'! My 'only principle'! I have already made a covenant with God. I will keep it for 'you' forever!'
The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. All of you, each of you, must remember! In the future, no matter what happens. All of you, each of you, 'don't need', 'shouldn't', let alone 'blame', yourselves! Even, 'hate' yourselves! Because, I just made a 'shield', and that's what I should do!'
The girl, again, took a deep breath, her face full of smile, her voice gentle, still, with her hands, grabbed the boy tightly, sewed his placket, and the hands of the person who had not stopped stitching so far, she said, 'Ima, here's what happened. In the future, no matter what happens. I only need all of you, each of you, really, I just need all of you, each of you, to do 'one thing' for me! 'The only one', one thing! That one thing is, no matter where all of you, each of you, where you are, all of you, each of you, you can, 'be happy,' 'be peaceful,' and 'be healthy.' I just need all of you, each of you, to live a good life, 'yourselves'! In this way, it is the most precious 'blessing' I expect! It is also the most precious 'gift' for me!'
The boy, who sewed his clothes, and had not yet stopped needling, just stared at the water in front of him blankly, she had very incredible eyes, her lips, as

if she wanted to say something, but for a moment, she couldn't find the words that could be expressed in her mind.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with very incredible eyes.
Until, the girl broke the silence with laughter.
Before the whole journey begins.
One late night.
Girl, alone, in the realm under the glass dome.
Just as a girl, she was cooking a bowl of instant noodles for herself, her favorite instant noodles, unified scallion roast beef noodles.
Suddenly, a sudden, and very powerful force suppressed the girl's whole body on the floor in an instant.
Yes. It's the kind of suppression where the whole person lies on the floor, with his whole head and face stuck to the floor.
The girl's whole body was instantly unable to move.
A familiar voice slowly spoke,
He, says
「Well.
Well.」
Suddenly, the girl recognized it, recognized the sound, the anger from her childhood that continues to this day, the one, in every cartoon, from beginning to end, is the 'self-directed and self-acted baboon' on the tree, in the end, the 'baboon' that is acting for 'whom'.
That voice is still a kind of voice, which still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' in the end.
He, says
「Hello.
Kiara.」
The girl was instantly furious, her whole body, like a ghost in a ghost movie, stood up vertically, slowly.
That very powerful force still existed, and the girl's whole body trembled madly because of the resistance.
Just as the girl stood up, she raised her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very defiant, and she said to the person standing by the kitchen door, a somewhat vague voice, she said, 'Well, well. What took YOU So Long, huh?」
That voice is still a kind of voice, which still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' in the end.
He, says
'What? Not enough force, right?'

That very powerful force was strengthened, and the girl's whole body trembled madly because of the resistance.
However, she still stood dead.
The girl, still holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the voice standing by the kitchen door, she said, 'That's it? You, haven't you eaten?'
That very powerful force, once again, was strengthened, and the girl's whole body trembled madly in defiance.
However, she still stood dead.
They just looked like they were deadlocked, 'three minutes'.
Three minutes later.
The girl, still holding her head up, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the voice standing by the kitchen door, she said, 'Register!'
That voice is still a kind of voice, which still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' in the end.
He, says
'I am, God.'
The girl, still holding her head up, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the somewhat vague voice standing by the kitchen door, she said, 'I know. I am calling you, 'Report your name'!'
That voice is still a kind of voice, which still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' in the end.
He, says
'I am the Lord!'
The girl was still holding her head up, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the voice that was standing by the kitchen door, she said, 'Cook?'
That voice is still a kind of voice, which still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' in the end.
He, says
'Yes.'
The girl, still holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the voice standing by the kitchen door, she said, 'Hmm. Then, go cook!'
That voice is still a kind of voice, which still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' in the end.
He, says
'No!

I am the Lord!
You.
Call me 'Lord.''
Girl, she was still holding her head up, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the voice that was standing by the kitchen door, she said, 'Fuck you, tell you not to cook! You don't have a name, do you?'
That voice is still a kind of voice, which still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' in the end.
He, says
'I am God!'
The girl, still holding her head up, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the voice standing by the kitchen door, she said, 'Hmm. That is the 'official rank' of yours. What about the name? Don't dare to say? Isn't it good?'
That voice is still a kind of voice, which still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' in the end.
He, says
'I am the Lord!
I am God!
And you.
Call me Lord!'
The girl, still holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the vague voice standing by the kitchen door, she said, 'Ugh. So, God = Lord = Jehovah, right?'
That voice is still a kind of voice, which still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' in the end.
He, says
'Yes.'
The girl, still holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the voice standing by the kitchen door, she said, 'Jehovah.'
That voice is still a kind of voice, which still makes the girl feel that this baboon can speak 'well' in the end.
He, says
'It's 'Lord'!'
The girl, still holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the voice standing by the kitchen door, she said, 'I'm doing it, You, He, damn it! It's endless!

You call me 'Kiara'. I call You, 'Jehovah.' Fair!'
The girl, still she was holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, she said to the source of the voice standing by the kitchen door, she said, 'Now, get out!'
So.
God, with a profound smile, turned to the right and disappeared into a cloud of gray and white smoke that only the girl could see.
Before the whole journey begins.
Late at night on another day.
The girl, alone, is at the junction of exile and charism.
Just as a girl, she was cooking a bowl of instant noodles for herself, her favorite instant noodles, unified scallion roast beef noodles.
Suddenly.
The dimension of the world has been switched.
Suddenly.
To the north where the woman came, there was a very ugly, dusty cloud, or storm, or something like that. In that dirty monkey face, there was something like a 'car light', and at the same time, with it, a very deafening noise appeared.
It was a four-wheel drive car that looked like it had failed to paint and paint more failed, just like a cat in a hood, with a mixture of colors.
The broken car rushed out directly from the northern storm and parked right in front of the girl's face.
Well, yes.
God, here comes.
God, in a very unceremonious, said to the girl,
He, says
'You.
Come and see this!'
The girl was instantly furious, her whole body, like a ghost in a ghost movie, stood up vertically, slowly.
Just then, the girl, when she stood up, she lifted her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very defiant, and she said to God,
'The Lord, my boss. You, shine a headlight on other people's eyes, do you want me to be blind?! Ancient madman?! huh?! 」
God, say
'Come in!
Sit in the passenger seat!'
Girl, she was still holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, reluctantly, she got into the

rotten four-zone car, sat in the passenger seat, she fastened her seat belt, her face was full of unhappiness.
God, whoa, drove the tattered four-wheel drive car and took the girl around the circle
Then, God, with a proud face, asked the girl,
He, says
'How?'
Girl, she was still holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, her tone was very cold, she replied, God, she said, 'This broken four-wheel drive car is really ugly! It's really noisy! This tattered antique really needs to be maintained! You, why aren't you afraid that the engine will explode halfway, huh?1'
God, still, with a proud face, asked the girl,
He, says
'What else?'
Girl, she was still holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, her tone was very cold, she replied, God, she said, 'You, didn't you 'demonstrate' it just now, why did you drive this ugly and tattered four-wheel drive car to show me, didn't you? You, would you be so kind and take me for a 'ride'? No, it won't! Impossible! So, You just told me to drive, didn't you? Call me, give, You, to be a 'driver', don't you? However, such a big car, I have to practice, after practice, I will just drive! Who can't drive yet! Isn't it just a tattered antique four-wheel drive car, what is it showing?!'
God, still, with a proud face, asked the girl,
He, says
'You.
I think this car.
How is it?'
Girl, she was still holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, her tone was very cold, she replied, God, she said, 'It's so ugly! It's really ugly! It's so ugly that it's far beyond description. May I ask, in which universe garbage dump did you pick up the rags!? huh?! 」
God, still, answered the girl with a proud face,
He, says
'Why do you say that!
this.
I didn't pick it up!
It is.

I made it myself!'
Girl, still she was holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, her tone was very cold, she replied, God, she said, 'Ugh. Thanks for the news. It's even worse!! Perhaps not even safe to drive! 」
God, still, answered the girl with a proud face,
He, says
'No!
I did a great job!
You.
Come and try!'
Girl, still she was holding her head, her eyes were cold, she raised her eyebrows, her attitude was very provocative, her tone was very cold, she replied, God, she said, 'Ugh. Damn the Hell, ugly as sin!!! Showing off shit!!! 」
As soon as the girl stepped in, she inserted her soul, it was a four-wheel drive car that looked like a failed spray painting and a failed paint, like a hated cat, a mixed color four-wheel drive car, and it moved.
The more impatient the girl's attitude, the more the color that looks like the painting has failed, and the paint is even more failed, just like the hatted cat, the mixed color four-wheel drive car will run faster
It was a four-wheel drive car that looked like a failed paint and a paint failure, like a hated cat, with four wings each, and someone with hands under the wings. There is a structure of 'wheels within wheels', and those wheels are 'full of eyes'. Fire burns in it, lightning shines, and the sound is like a 'deafening super loud noise.'
It was a color, it looked like the painting had failed, and the paint had failed even more, just like the cat in the hood, a mixed color four-wheel drive car, four directions, each with four faces, the front was a human face, the right was the face of a lion, the left side was the face of a cow, and the back was the face of an eagle.
Oh yes. Look from the inside. Those faces, just like ghost movies, can rotate 360 degrees, turn their heads in, and look directly at you eye-to-eye.
No matter which side you look at, those faces, they are looking at you. The same concept as the Mona Lisa's smile.
As for the interior, it is the dusty glass and mirror reflection, God, say, that, it's called 'sky', the woman is not interested in playing at all, I know what this word means. It looks more like admiring your heroic posture while driving, and the 360-degree 'narcissism' reflects the 'mirror' without dead ends.
To put it simply, it is a 9-seater SUV with 7 doors, including the rear

compartment. However, it is a huge three-story, tour bus version.
All in all, very ugly.
Girl, after completing this ragged task, she went straight out of the car.
The girl, without looking back, just slowly stretched out her right hand and pointed backwards, comparing the middle finger exactly as in the ending credits of 'Constantin - 2005'.
The boy, who sewed his placket, and the girl who still hadn't stopped stitching, were still holding each other's hands, admiring the beautiful buildings left by history in that ancient town full of windmills.
Along the way, the two of them chatted with each other.
Then the girl, driving the car, took the boy to sew his clothes, and the two of them, happily went from the boy and girl's rental house to the city, a town famous for its appearance like 'Lego bricks'.
Then, the boy sewed up the placket for him, and the person who had not stopped stitching said that she wanted to buy clothes.
So, the two of them went to a clothing store together.
During the purchasing process, the girl always squatted directly on the ground to sew the placket for the boy.
The girl said that she didn't care, compared to asking the boy to sew his placket, and the person who has not stopped stitching so far, keeps sitting down and getting up again, which will be much more convenient. The girl didn't want the boy to sew his placket, and the person who had not stopped needling so far had already carried the years of his body and had too much labor.
The boy, who sewed his placket and had not stopped stitching yet, was very embarrassed at first.
The girl just smiled and said that she was a healer, and these actions were simply 'heavenly enjoyment' compared to her previous 'daily work'.
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching so far, finally accepted the girl's kindness.
While the two of them were shopping, the boy sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching kept asking the girl that she wanted to buy new clothes for the girl.
The girl replied with a smile on her face, she said, 'Ima, I don't lack anything, and I will always wear only 'matte black' clothes. The last time Achi Hagadol and Gisati came to the land of exile and charism, the two of them had already tried to buy me new clothes, but. Neither of them succeeded!'
The girl still replied with a smile on her face, she said, 'Ima, here's the thing. My decision is this, I want to wear 'rags' every day, and then lie on the ground in front of my beloved boy, looking at him with pitiful eyes, so that he

will cook for me and may 'donate money to me'! That's why I don't want to buy any 'new clothes', so that my 'scheme' cannot be used! My abacus has been fighting for a long time!'

The girl, still smiling, replied, 'Ima, if you really want to buy something for me, then, the 'bath bomb' used for bathing in the place where the boy and I rented is broken, would you like to buy a 'bath bomb' for the two of us?'

The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl and smiled.

The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.

Just as the two of them were waiting in line and waiting to pay, the girl found a 'lip balm'.

The girl's 'lip balm' just ran out. So, the girl squeezed the 'lip balm' tightly in her hand, and she wanted to pay for it herself.

The boy, who sewed his clothes, and the person who hadn't stopped stitching so far, looked up at the girl and smiled, she smiled all over her face, took the 'lip balm' from the girl's hand, she said to the girl gently, she said, 'My Girl, My Child, you finally have something you want, Ima doesn't have a daughter, Ima can, just like buying it for your 'daughter', can you buy it for you?'

The girl's face was full of flattery, she faced the boy with tears, sewed his placket, and the person who had not stopped stitching so far nodded her head frantically.

The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with tears on her face and smiled.

The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.

That night, when the two of them drove back to the boy and girl's rental house.

The boy, who had not yet stopped stitching, was on a video call with one of her granddaughters, and they shared with each other the journey of the boy, who had not yet stopped stitching, in exile and charism.

Suddenly.

One of her granddaughters asked the boy who had not yet stopped stitching his clothes, and she asked, 'Savta, then, after these two days of getting along, would you like to accept this girl from a foreign country?'

The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, replied in a gentle tone, 'I am willing to accept her. It's like a mother accepts a daughter, accept her. I like this girl very much.' That was a language that girls couldn't understand.

That night.

The girl took out hers, all the nail art tools. Yes, girl, in addition to being a 'doctor', she is also a 'nail artist'.
The girl, for the boy, sewed the placket for him, and the person who had not stopped needling so far made her favorite nails.
The girl, for the boy, sewed the placket for him, and the one who has not stopped needling so far, used the nail piece, all, was extended, and trimmed for her, her favorite, almond-shaped, Almond, and, for her, painted her most joyful, peach blossom rouge color, girl's dream, gentle call, color.
The two of them talked and laughed throughout the night, just like a 'real mother and daughter'.
Right there, the girl, for the boy, sewed his placket, and the person who had not yet stopped needling did the nails she liked.
She asked the girl, she asked, 'My girl, my child, you are a 'doctor', why do you know that you have learned nail art skills across fields, and even got a 'certificate'?'
The girl, with a smile on her face, answered the boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching, she said, 'Ima, here's the thing. Although I am a 'doctor', in the past, when I was working in the operating room, I would still wear beautiful 'full makeup' to work every day. The first is that I feel that after putting on makeup, I will feel that I am 'awake'. The second is because patients will inevitably feel very fearful while waiting for surgery, and the temperature of the operating room is usually controlled between 20°C and 28°C, with a humidity of 50-80%. However, for patients wearing thin surgical gowns waiting for surgery, it is actually very cold. Therefore, I hope that my makeup can see the feeling of 'beauty' before I take the patient into the operating room, so that all patients will forget their current fears and start discussing with me about my long eyeliner and long false eyelashes. In this way, it can not only distract the patient, focus on fear, but also shorten the distance between medical staff and patients. Because, I believe, beautiful things are very positive for health and mood, and they also have positive help and impact. Moreover, patients usually have 'appearance anxiety' after surgery, and after this time, I will promise them that if they recover well after the operation, according to the doctor's instructions, I will help them get beautiful nails at a very cheap price. And, share with them, my eyelashes, the purchase link. Last time, Gisati said that she thought my false eyelashes looked good, so I also gave Gisati a box of my false eyelashes.'
The girl, looking at the boy, mending his clothes, and the person who had not stopped needling so far, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes for him, and the person who had not stopped stitching so far smiled.

Boy, in the room, laughed too.
The three of them, together at the same time, laughed.
God also laughed.
The boy, who sewed his clothes, still hadn't stopped stitching, had a smile on his face, and his tone was very steady, and he asked the girl, she asked, 'My girl, my child, you have a pair of skillful hands that can make nails into beautiful shapes, you should have many customers in your nail art business, right?'
The girl, with a smile on her face, answered the boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching, she said, 'Ima, here's the thing. Once upon a time, when I was still working as a nail technician on a fishing boat in the Land of the Sunrise, I had quite a few clients. However, at present, at the junction of exile and divine body, I plan to try my hand at the job of a 'nail technician at home'. However, it hasn't really started yet. At present, I have a 'very regular customer'!'
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with a puzzled face.
The boy, who sewed his clothes and mended his clothes, has not yet stopped needling and has not yet spoken.
The girl, still, with a smile on her face, answered the boy, sewed his placket, and still hadn't stopped stitching, she said, 'Ima, here's the thing. My 'very regular client' is the boy I love so much.'
The girl, still, with a smile on her face, answered the boy, sewed his placket, and still hadn't stopped stitching, she said, 'Ima, here's the thing. My 'very regular client' is the boy I love so much. He would always look at me with very pompous and pitiful eyes when his nails needed to be trimmed, and then he looked up at the ceiling and said in a very pompous tone, 'Oh, my Holy GOD! Do You See? My Nails, They Need To Be Trimmed. Oh, My Poor Nails!! 』° 」
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching so far, was still looking at the girl with a puzzled face.
The boy, who sewed his clothes and mended his clothes, has not yet stopped needling and has not yet spoken.
The girl, still, with a smile on her face, answered the boy, sewed his placket, and still hadn't stopped stitching, she said, 'Ima, here's the thing. Then I would put down the Dutch textbook in my hand, from 'A1' to the present, 'B1', and then go and trim my fingernails and toenails for the boy I loved. After the trimming, the boy I love so much will once again look at the ceiling with very pompous eyes, and say in a very pompous tone, 'Oh, my Holy GOD! Did You See It? My Prayers Were Answered. Oh, Hallelujah!

Hallelujah!!』。」
At this time, the boy, busy working in the room, he turned to him, sewing his clothes, the person who had not stopped stitching, and the girl, shouted, 'You two were talking badly about me, so loudly, without even trying to hide it! I Heard Everything! Oh, My Holy GOD, Did You Heard That, TOO!! Oh Holy, Hallelujah! Hallelujah!!」
The girl, looking at the boy, sewing his clothes, and the person who has not stopped needling so far, looked at the girl who was trying hard, imitating the boy, and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes for him, and the person who had not stopped stitching so far smiled.
Boy, in the room, laughed too.
The three of them, together at the same time, laughed.
God also laughed.
That night.
The girl was still sitting at the handmade rectangular dining table, all spliced with logs, like building blocks, which could be disassembled and reassembled, completely handmade, it was made up of many different colors and sizes, spliced with logs, frowning, studying hard, her 'B1' Dutch textbook.
The dining table was made by a woman who rented the house to the boy.
The lady who rented the house to the boy, she came from a land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, and the clouds were like memories, slowly moving on the grassland.
The lady who rented the house to the boy, she was as tall as the girl, she had beautiful blonde hair, sky blue eyes, and white teeth.
The boy sewed his clothes, and the person who had not stopped needling was washing in the bathroom.
Suddenly, the girl smelled the 'smell of danger'.
Yes. Girl, yes, smell, 'dangerous smell'.
Yes. The previous chapters are written. Yes, eleven languages, translation. Yes. The Internet is public. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes, eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Traditional Chinese, 'Modern Hebrew', Old Hebrew, German, Latin, Czech, Polish, Italian, Dutch, Spanish, Arabic. Yes. And, of course, absolutely, no, absent, 'English'.
Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. This is what God said. Yes. Girls, 'almost', all of the above languages, 'incomprehensible'. Yes. These languages, of course, are all prescribed by God. Yes. Girl, damn it, these, all the language, 'almost', are

'illiterate'. Yes. All the 'secrets', all, without 'exceptions', are all in the 'Traditional Chinese', version.

Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. You're welcome.

Yes. 'Dangerous taste'. Yes. This book 'Rags Travelogue'. Yes. 'Traditional Chinese' version, 'Chapter 8_I', 'Page 57', 'Penultimate Line'.

Yes. 『smell of danger』。 Yes. This book 'Rags Travelogue'. Yes. English version, Chapter 8_I, page 67, line 16 from the bottom.

Then, there was a sound in the bathroom that 'something was wrong'.

The whole girl jumped up from the chair, and she strode to the door of the bathroom with great strides, strides, strides.

The girl shouted towards the bathroom door, she shouted, 'Ima? Ima? What happen? Are You Okey? 」

In the bathroom, there was no response.

The girl had no choice but to sit back in her chair, frowning, and studying hard, her 'B1' Dutch textbook.

Suddenly, the girl, once again, smelled the 'smell of danger'.

Yes. Girl, yes, smell, 'dangerous smell'.

Yes. The previous chapters are written. Yes, eleven languages, translation. Yes. The Internet is public. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes, eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Traditional Chinese, 'Modern Hebrew', Old Hebrew, German, Latin, Czech, Polish, Italian, Dutch, Spanish, Arabic. Yes. And, of course, absolutely, no, absent, 'English'.

Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. This is what God said. Yes. Girls, 'almost', all of the above languages, 'incomprehensible'. Yes. These languages, of course, are all prescribed by God. Yes. Girl, damn it, these, all the language, 'almost', are 'illiterate'. Yes. All the 'secrets', all, without 'exceptions', are all in the 'Traditional Chinese', version.

Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. You're welcome.

Yes. 'Dangerous taste'. Yes. This book 'Rags Travelogue'. Yes. 'Traditional Chinese' version, 'Chapter 8_I', 'Page 57', 'Penultimate Line'.

Yes. 『smell of danger』。 Yes. This book 'Rags Travelogue'. Yes. English version, Chapter 8_I, page 67, line 16 from the bottom.

Then, in the bathroom, once again, there was a sound of 'something is wrong'.

The girl was whole, again, quickly, jumped up from the chair, and she strode back, stride, stride, and ran to the door of the bathroom.

The girl, once again, shouted towards the bathroom door, she shouted 'Ima? Ima? What happen? Are You Okey? 」
In the bathroom, still, there was no response.
The girl had no choice but to sit back in her chair, her eyes, tightly, staring at the bathroom door.
Finally, the boy, who sewed his clothes, still hadn't stopped needling, her right hand was holding her waist, her facial expression looked very painful, and she slowly walked out of the bathroom.
The girl jumped up from the chair again, striding, striding, striding, running to the door of the bathroom, helping the boy and mending his clothes.
The girl, loudly, called out the boy who was busy working in the room.
On the shoulders of the boy, he and the girl always carry the burden of life.
Girl, ask the boy to act as a translator for the girl to know what happened.
Girls need to sew up the placket for the boy, and those who have not stopped needles so far should do the first-line 'wound classification'.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, said that when she came out of the bathtub, she fell, and she tried to help herself up, but she fell again.
The girl, without saying a word, began to mend the placket for the boy, and the person who had not stopped needling so far began to evaluate the pain and wounds, as well as whether there was any damage to the bones.
The boy, who sewed his clothes and had not stopped needling so far, said at the moment that she felt that the pain score was '6/10', and she felt it, she could bear it, she said that she just took a painkiller first and went to bed.
In the girl, it is completed, for the boy, sew the placket for him, and for those who have not stopped needling, do the first-line 'examination and classification', and then
The girl, with a smile on her face, looked at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching said, 'Ima, here's the thing. This afternoon, I only trimmed the nails on my hands for you, but I ignored them and didn't trim your toenails together.'
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching so far, looked at the girl with a little embarrassment.
The boy, who sewed his clothes and mended his clothes, has not yet stopped needling and has not yet spoken.
The girl, with a smile on her face, looked at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped needling so far, she began, with a Peking Opera-like, exaggerated expression, and crying, he said, 'Ima, here's the thing. This afternoon, I only trimmed the nails on my hands for you, but I ignored them and didn't trim your toenails together. Ima, I have a very

serious 'obsessive-compulsive disorder', I have seen it, and I remembered, I actually ignored it and didn't trim your toenails together. What if... What if... What if... At this moment, if you reject me and don't want me to trim and smooth your toenails for you, I... I... I... All night, all... Both... Both... Insomnia... woowoo...'
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the whole person, 'crying to the ground', 'crying silently', the girl, laughed. She finally agreed and asked the girl to trim and smooth her toenails together.
The boy, looking at the girl, smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.
God also laughed.
At the boy's place, the person who sewed his clothes and had not stopped stitching so far visited for a month before.
Boy, in order to make it easier for him to sew his clothes, it is more convenient for people who have not stopped needles so far, so he specially bought 'ten' iron pillars, raised the originally very low bed, and used his tall body to run around on the bed, testing the 'stability' of those brackets.
At the boy's place, the person who sewed his clothes and had not stopped needling so far came to visit.
The girl moved another mattress and slept in the living room.
Girl, don't mind at all.
Girls, who can snore, snoring like deafening.
Therefore, sometimes, in order to make the boy she loves sleep more peacefully, the girl is, often, sleeping in the living room.
The boy and the girl, the two of them, at the same time, helped the boy, the man who had not stopped needling the needle so that he could sew his clothes, to the bed.
Then, the girl turned around and quickly took the boy's belongings to the side of her bed, within reach, in order to let him sew the placket for him.
The girl, again and again, and the boy, sewed his clothes, and the person who had not yet stopped the needle said that if at any time in the middle of the night, as long as she needed it, call the girl, it would be fine.
Girls are originally 'nocturnal' creatures.
The next day was the Sabbath.
It was the girl's 'first' Sabbath.
The boy, still for his life with the girl, is busy running around.
Suddenly.

The boy, in order to let him sew up his placket, said that her pain had reached '8/10'.
Boy, instantly panicked.
The girl, just with a gentle face, looked at the boy she loved so much and motioned for the boy to continue working.
The girl is a 'healer', and she can always find a solution.
So, the girl looked at the boy she loved so much, and she said softly, 'My Love, here's the thing. I will rent a car and take Imama to the visitor hospital. You wait to go to the restaurant and have a 'Sabbath' dinner. So, this part is my specialty, please rest assured, leave Ima to me to take care of, you just need to be attentive and busy with the things in your hands, okay?'
Boy, then nodded.
So, the girl rented a car, she drove the car, took the boy, and sewed his clothes.
There is no way to park near the tourist hospital.
So, the girl, the boy, sewed the placket for him, and the person who had not stopped stitching so far, first helped him out of the car, took her, and borrowed a soft flannel chair with a backrest from a nearby store.
After the girl parked the car, she kept running, continuously, continuously, striding, striding, striding, she ran for 'twenty minutes' before finally returning to the side of the 'Tourist Hospital'.
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the panting girl, and asked the girl with a worried face that the car had to be parked far away.
The girl, just smiling, answered the boy, sewed his clothes, and the person who hadn't stopped stitching so far, she said, 'Ima, not far! It's only five minutes. However, I usually don't exercise at all, so I look so panting, don't worry.'
The girl helped the boy and mended his clothes, and the person who had not stopped needling slowly walked into the 'Tourist Hospital'.
The girl, carefully, sewed the boy's placket for him, and the person who had not stopped the needle so far sat down on the chair first. The girl went to mend the placket for the boy, and those who had not stopped needling so far went to the counter to register.
At that time, the tourist hospital was full of injured tourists from all over the world.
Finally, it was the boy's turn to mend his clothes, and the person who had not stopped stitching so far.
The girl was still careful, carefully sewing the boy's placket for him, and helping the person who had not yet stopped needling into the clinic.

Then, a male doctor from the country below sea level, but full of light and wind, windmills are always turning, cloud images are like memories, slowly moving on the grassland, with a smile on his face, walking into the clinic.
The male doctor from the country of the country where the clouds were like a memory and began to mend his clothes to the boy, and the person who had not stopped needling so far asked about her condition.
However, the boy, the one who mended his clothes and had not yet stopped stitching, she and the one, from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, the cloud image was like a memory, the male doctor of the country slowly moving on the grassland, there was no 'common language' between the two of them.
The girl, with a smile on her face, looked at the one from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, the cloud image was like a memory, the male doctor of the country slowly moving on the grassland, she said to him gently, she said, 'My beloved doctor, I am also a 'doctor', although I have not yet been able to use your language to express myself smoothly, but I can still communicate in 'English' about medical care. This patient is my beloved boy, he is the one who sews his clothes and has not stopped stitching yet, please let me tell you what happened and what I am assessing at the moment in a professional and as a family member, okay?'
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
Then, in an instant, the girl began to switch to her 'healer' personality, to the one who came from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, and the cloud image was like a memory, the male doctor of the country slowly moving on the grassland, describing the detailed process of what happened, and all the values she evaluated at the moment.
The male doctor from the country from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, and the male doctor in the country of slowly moving on the grassland is very shocked by the information provided by the girl.
The male doctor from the country of the land below sea level, but full of light and wind, windmills are always turning, and the cloud image is like a memory, slowly moving on the grassland, said that he needed to take a look at the injured part of the person who had not yet stopped stitching the stitches.
The girl, smiling, explained to the boy who had not yet stopped sewing his clothes, she said, 'Ima, this one, from that land below sea level, but full of

light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the male doctor in the country of the country slowly moving on the grassland, said that he needs to take a look at the 'affected area' where you are actually injured, don't worry, this is just a normal medical evaluation process. However, you need to take off your clothes. If you don't mind or feel offended, can you, during the doctor's departure, let me gently remove your clothes, and use the blanket on the side to provide you with shelter for other parts first, and then I will bring that one from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, please come into the clinic and provide you with a professional diagnosis, okay?'

The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, showed a self-reproachful expression on her face.

Before the boy could sew his collar, the person who had not yet stopped needling spoke.

The girl, still smiling, explained to the boy, who had not yet stopped sewing his clothes, and said, 'Ima, you don't need to feel that it troubles me, I don't feel troubled at all, I can use my hands to take care of my own Ima, it is a kind of happiness, not trouble. In my native language, we say, 'The tree wants to be still, but the wind does not stop. The child wants to raise it, but the parents don't wait.', is the biggest regret.'

The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.

The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.

The girl threw her bag on the chair next to her, and, at the same time, threw her coat and scarf on the chair next to her, so that her body would be convenient for 'work'.

The girl, gently, for the boy, mended his clothes, and the person who had not yet stopped the needle faded off the clothes, and gently, sewed the boy's placket for him, and the person who had not yet stopped the stitches helped him to lie down on the hospital bed for diagnosis, and gently, for the boy, sewed his placket, and the person who had not yet stopped the needle used a blanket on the side to cover the other parts for her.

Then, the girl strode over, strode, ran to, the one from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, and the cloud image was like a memory, the waiting room of the male doctor of the country slowly moving on the grassland.

Yes. The flow of the hospital, the girl, is very, very, very familiar. Yes. Language? It's not a problem, girls rely on their 'sense of smell' to 'position'

their own goal direction.
The male doctor from the country of the country that was below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, and the cloud image was like a memory, the male doctor of the country slowly moving on the grassland, and the girl, the two of them, returned together, the boy, who mended his clothes, and the person who had not stopped needling so far, next to the hospital bed for diagnosis.
The boy, who mended his clothes and had not stopped stitching yet, could not hide the panicked expression on her face.
The girl, just with a comforting face, used her hands, tightly, tightly, tightly, to hold the boy's hand and mend his clothes.
Finally, the male doctor from the country of the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, slowly moving on the grassland, completed, he is the first line of evaluation of the 'Trama Team', he preliminarily judged that the boy, the person who mended his clothes, and has not stopped stitching so far, may have some 'bone damage', but it is not serious.
Therefore, the male doctor from the country of the country where the clouds are like a memory, slowly moving on the grassland, for the boy, to mend his clothes, and to ask the boy to mend his clothes, and the girl who has not yet stopped needles to go to another hospital for further confirmation of 'X-ray'.
So, in that one, from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the male doctor in the country of slowly moving on the grassland, after leaving the clinic.
The girl, again, leaned down on her body and mended the placket for the boy.
Then, the girl helped him, the boy sewed up his clothes, and the person who had not stopped the needle returned to the chair in the waiting area again and sat firmly.
The girl, still smiling, explained to the boy, who had not yet stopped stitching his clothes, and said, 'Ima, here's the thing. The two of us, wait, need to go to the next hospital, but you also know that I usually don't exercise at all, so I want to use my caterpillar-like speed to drive the car over and pick you up in the car, okay?'
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching so far, originally wanted to go with the girl.
The girl, still smiling, explained to the boy, who had not yet stopped stitching his clothes, and said, 'Ima, here's the thing. I myself am already a caterpillar, and I move a little faster than a 'snail'. So, still, please wait for me to drive the car back in this warm room, okay?'

The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
Then, the girl pushed open the door of the tourist hospital, and she began to stride, stride, stride, towards where she had parked, working hard, continuingly, continuously, continuingly, running.
The girl drove the car to the tourist hospital again, and gently sewed the boy's placket for him.
The boy, who had not yet stopped stitching his clothes, asked the girl a question with a smile on her face, and she said, 'My girl, my child, you drove back much faster than just now!'
The girl, still smiling, explained to the boy, who had not yet stopped stitching his clothes, and said, 'Ima, here's the thing. That's because, just on the road, I have already 'broken out of the cocoon and become a butterfly', hahahahaha! So, I am no longer a 'caterpillar', although I have evolved into a 'gray butterfly', but the wings are still 'wings', so I just used 'flying', of course it will be faster!'
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
So, the girl rented a car, she drove the car, took the boy, and mended his clothes.
The girl, still, at the door, first sewed the boy's placket for him, and the person who had not stopped the needle helped him get out of the car. From the hospital, a man from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the country of slowly moving on the grassland, the male staff of the 'wheelchair', thoughtfully, pushed the 'wheelchair', and promised the girl that he would take care of the boy when the girl went to park, mend his clothes, and still have not stopped stitching.
The girl was smiling, quickly parked the car, and then, in strides, strides, strides, ran back to the boy, mended his clothes, and was still next to the person who had not stopped stitching.
The girl, and the one, from the hospital, from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the country of slowly moving on the grassland, the male staff, the two of them, look at each other and smile.
Then, the girl slowly pushed the boy and mended his clothes.

Yes. The flow of the hospital, the girl, is very, very, very familiar. Yes. Language? It's not a problem, girls rely on their 'sense of smell' to 'position' their own goal direction. Yes. It has nothing to do with the size or nature of the hospital. Yes. For her, a hospital is a hospital. Yes. And 'light' will always guide her to find the right direction. Yes. He has never 'made a mistake', and she has never 'gone lost'. Yes. This is their 'tacit understanding' all along.
The girl completed the administrative procedures, she slowly pushed the boy, sewed his placket, and the person who had not yet stopped needling went to the floor where 'X-Ray' was located.
The girl knew that some people had 'white robe phobia', and when she was in high school, she read it in the complete works of 'Freud' that she was about to be torn apart.
Yes. Freud, written.
So, in the girl's slow push, pushing the boy, sewing his placket, the person who has not stopped the needle so far, to the 'X-Ray', on the way to the floor where the girl is located, continuously, continuously, with the boy, sewing the placket for him, the person who has not stopped the stitch so far, chatting and distracting, her 'attention'.
Finally, the boy sewed his placket, and the girl, the two of them, came to the floor where 'X-Ray' was located.
The girl completed the administrative check-in procedures.
The girl is still the one who has not stopped the needle at the boy's side and has not yet stopped the needle, waiting for the 'X-Ray' examination, and in the process, the girl keeps sewing, continuously, continuously, with the boy, sewing the placket for him.
Finally, it was the boy's turn to mend his clothes, and the person who had not stopped stitching so far.
The girl was still careful, carefully sewing the boy's placket for him, and helping the person who had not yet stopped needling into the clinic.
Then, a male doctor from the country below sea level, but full of light and wind, windmills are always turning, cloud images are like memories, slowly moving on the grassland, with a smile on his face, walking into the clinic.
The male doctor from the country of the country where the clouds were like a memory and began to mend his clothes to the boy, and the person who had not stopped needling so far asked about her condition.
However, the boy, the one who mended his clothes and had not yet stopped stitching, she and the one, from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, the cloud image was like a memory, the male doctor of the country slowly moving on the grassland, there was no 'common language' between the two of them.

The girl, with a smile on her face, looked at the one from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, the cloud image was like a memory, the male doctor of the country slowly moving on the grassland, she said to him gently, she said, 'My beloved doctor, I am also a 'doctor', although I have not yet been able to use your language to express myself smoothly, but I can still communicate in 'English' about medical care. This patient is my beloved boy, he is the one who sews his clothes and has not stopped stitching yet, please let me tell you what happened and what I am assessing at the moment in a professional and as a family member, okay?'
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
Then, in an instant, the girl began to switch to her 'healer' personality, to the one who came from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, and the cloud image was like a memory, the male doctor of the country slowly moving on the grassland, describing the detailed process of what happened, and all the values she evaluated at the moment.
The male doctor from the country from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, and the male doctor in the country of slowly moving on the grassland is very shocked by the information provided by the girl.
The male doctor from the country below sea level, but full of light and wind, windmills are always turning, and the cloud image is like a memory, slowly moving on the grassland, said that he needs to do an 'X-ray' photographic examination for the injured part of the person who has not stopped stitching and has not stopped stitching so far.
The girl threw her bag on the chair next to her, and, at the same time, threw her coat and scarf on the chair next to her, so that her body would be convenient for 'work'.
The girl, gently, for the boy, mend his clothes, and the person who has not yet stopped the needle, gently, sew the boy's placket for him, and the person who has not yet stopped the needle will help him to the photographer, lie down on the hospital bed, and gently, for the boy, sew his placket, and the person who has not yet stopped the needle will use a blanket on the side to cover the other parts for her.
Then, the girl quickly turned around and walked into the small, radiation isolation room.
When the 'X-Ray' is irradiated.

The girl, carefully, sewed the boy's placket for him, and the person who had not yet stopped stitching helped him back to the wheelchair, and used his own scarf to keep her legs warm.
Girl, don't say much.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
Then, the girl, in an instant, began to switch to her 'healer' personality, to that person, from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, the cloud image was like a memory, the male doctor of the country slowly moving on the grassland, discussing the results of 'X-Ray'.
Yes. The subjects that girls are good at are 'all subjects'. Yes. In the hospital where she works, because of the 'lack of manpower', the 'nurses' in the operating room have no 'way' or 'right', and there is a so-called 'specialist'. Yes. A girl's mentality is always 'Yes. As long as I stand on this operating table today, I will definitely know that all the 'processes' of the operation and the 'reasons' behind it, what the doctor can understand, and I can too. I only need enough 'shamelessness', I only need enough 'ghost lingering', I just need enough 'people can't get rid of'. Then, those doctors will 'explain' to me until I 'fully understand'.' Yes. The girl was the most 'fearful' existence for all doctors in the hospital where she worked at that time. Because, without 'breaking the casserole and asking to the end', the girl will be like the 'resentful spirit', haunting the doctors, including the time the doctors eat, including, the time when the doctors met her in the corridor, including, the time when the doctors met her on the road after get off work. Yes. To put it simply, a girl is 'omnipresent' until she gets the 'knowledge' she wants.
Finally, the male doctor from the country of the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, slowly moving on the grassland, completed the 'X-ray' evaluation, he judged that the boy, the person who mended his clothes, and had not stopped needling so far, there were slightly, but not serious 'slight cracks in the bones'. No treatment is required, and it heals on its own.
That day was the Sabbath.
It was the girl's 'first' Sabbath.
The boy, still for his life with the girl, is busy running around.
Just before the sun goes down.
The girl, driving the car, took the boy to sew his clothes, and the two of them returned to the boy's and girl's rental house together.

The boy also took the Sabbath dinner and took it back from the restaurant.
Suddenly, the girl found out that there were no flowers on the table.
The girl, holding her bicycle key, rushed out of the door without saying a word.
Finally, before the flower shop closed, the girl bought flowers for the 'Sabbath'.
The lady clerk of the flower shop, from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the country slowly moving on the grassland, when she learned that this bouquet of flowers was the 'first Sabbath' in the girl's life, she was full of smiles, and added many more flowers to the girl. Moreover, she told the girl with a smile on her face that the price of this bouquet of flowers was only 'twenty euros'.
The girl, her face was full of incredulity, and the lady who was the clerk of the flower shop just said to the girl that this bouquet of flowers was her blessing to the girl and integrate into the 'voter family'.
The girl, using her hands, with a happy face, took this portion, 'priceless blessing'.
The one, the flower shop clerk lady, before the girl turned to leave, she turned to the girl and blinked her right eye. The girl replied with a warm smile.
It was the girl's 'first' Sabbath.
The boy is setting the table for the Sabbath.
The boy, who mended his clothes, and who had not yet stopped needling, in the boy's bloodline, the strange voice, the unburned words in the fire, in front of his picture, lit a Shabbat candle.
The girl, alone, tightly, tightly, tightly, leaning against one side, away from the wall of the dining table, and, she held her hands behind her back, tightly, tightly, firmly, firmly, firmly, holding her hands.
Girl, you don't know the rules of the Sabbath.
The girl doesn't know if she can touch those pure white and immaculate table mats, she doesn't know if she can touch those, sacred food, she doesn't know if her movements will 'pollute' everything.
Until, boy, the table is set up.
The boy, with him, mended his clothes, and the two of them were already standing on either side of the dining table.
The boy, with a pampered face, called out to the girl.
The girl, cautiously, slowly, slowly, slowly, towards the table, moving her steps. It seems that if you are not careful, you will destroy everything.
Until, the girl, finally, cautiously, came to the front of the chair to the left of the boy.

The boy, who mended his clothes, and the person who had not stopped stitching so far, looked at the girl with a smile on his face, her eyes were warm and her tone was gentle, and she said to the girl, she said, ′My Girl, My Child, I know, this is yours, the first ′Sabbath′. Welcome To Our Family. 」
The girl, for a moment, covered herself with her hands, uncontrollable, continuous, continuous, continuous, big drops, big drops, big drops, big drops, tears gushed out.
The boy, with a doting face, looked at the girl he loved so much, and in a mischievous tone, he said to the girl, ′My Girl, Congratulations. My Ima just Accepted You. From Now On, You Are Truly Part Of Our Family. Welcome To The Family. 」
The girl, harder, with her hands, covered herself, uncontrollable, constantly, continuously, continuously, big, big drops, big drops, tears gushing out.
Girl, I can′t believe what I just heard.
Girl, can′t believe it, all this is true.
The girl, start, with her double molars, die, biting, her own tongue.
Yes. ′Pain sensation′ is the girl′s way to confirm ′reality′ and ′dream′, the most ′fast′ and ′most effective′. Yes. This is, girl, the usual method. Yes. Since the girl had memories, it hadn′t changed.
The boy found out, the girl′s panic, he stretched out his right hand, gently, touched the girl′s left face, he was full of pampering, his tone was warm, with a joking, and he said to the girl, he said, ′My girl, let go of your tongue, ′Sabbath′, not for you to ′bite your tongue and commit suicide′. rather, it is a day when a family feels with their hearts, is by each other′s side, and is full of gratitude.′
The boy, who sewed his clothes, and who had not yet stopped needling, looked at the boy and the girl with a smile on his face and smiled.
The boy, looking at the girl, smiled.
The girl, looking at the boy and him, sewing his clothes, and the person who has not stopped stitching so far also laughed.
The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.
The boy, cautiously, took out a copy of the scriptures from the bookcase.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, gently closed his eyes and lowered her head.
The girl, imitating the boy′s movements, mending his clothes, and still not stopping the needle, she also gently closed her eyes and lowered her head.
Suddenly, the boy, with him, sewed his clothes, and the two of them didn′t know what code they had made with each other.
The boy, who sewed his clothes, and the person who had not yet stopped

stitching gently took the girl's left hand.
The boy, gently, took the girl's right hand.
The girl, flattered, looked up.
The boy, with warm eyes, signaled the girl to return to the action just now.
The girl, again, gently, closed her eyes and lowered her head.
The boy, slowly, began to sing the content of the scriptures.
As the boy sang, the girl's heart seemed to be sudden, like a candle, a warm feeling, and her heart gradually warmed.
Boy, it is over, the chant of the scriptures, and, blessing the glass of wine.
Then, the boy motioned for everyone to sit down.
After the girl sat down.
The boy, with a doting face, a warm tone, and a joking, said to the girl, 'My girl, Sabbath has a rule, I must tell you first, but this rule is because it is strictly recorded in the 'law', not from our family's rejection of you, so please don't be sad after listening, okay?'
The girl, with a confused face, looked at her deep boy and nodded her head.
The boy, with a doting face, a warm tone, and a joking tone, said to the girl, he said, 'My Girl, Sabbath has a rule, I must tell you first, but this rule is because of the strict record in the 'Law', not from our family's rejection of you, so please don't be sad after listening, okay? According to the 'Law', if you want to drink 'red wine' or 'grape juice', please tell me or Ima, we will be very happy to fill your glass. But...'
Boy, the words did not fall.
The girl, with a pampered face, a warm tone, and a joking tone, said to the boy, she said, 'My love, yes, I do know about THAT! I can't touch 'red wine' and 'grape juice', and even more so, I can't 'fill' your cup, right?'
The boy, with a shocked face, looked at the girl she loved so much.
The girl, still, with a pampered face, a warm tone, and a joking tone, said to the boy, she said, 'My love, yes, I got IT. Isn't it the boss's rules? Don't worry, I'm not the 'first day', I know that ancient madman, if today's meal, 'no rules', then something is wrong! Don't worry. I can completely understand it.'
The boy, who sewed his clothes, and who had not yet stopped needling, looked at the boy and the girl with a smile on his face and smiled.
The boy, looking at the girl, smiled.
The girl, looking at the boy and him, sewing his clothes, and the person who has not stopped stitching so far also laughed.
God also laughed.
Just as dinner was coming to an end.
The girl looked at the plate, the remaining food.
The boy, who sewed his placket, and the person who had not stopped

stitching so far, looked at the girl with a smile on his face, she said to the girl in a gentle tone, she said, 'My girl, my child, eat more. I Always Saved Food For My Children, And You Are My Child Too. So Please, Eat What I Have Saved For You.」

The girl, for a moment, covered herself with her hands, uncontrollable, continuous, continuous, continuous, big drops, big drops, big drops, big drops, tears gushed out.

The girl, harder, with her hands, covered herself, uncontrollable, constantly, continuously, continuously, big, big drops, big drops, tears gushing out.

Girl, I can't believe what I just heard.

Girl, can't believe it, all this is true.

The girl, start, with her double molars, die, biting, her own tongue.

Yes. 'Pain sensation' is the girl's way to confirm 'reality' and 'dream', the most 'fast' and 'most effective'. Yes. This is, girl, the usual method. Yes. Since the girl had memories, it hadn't changed.

The boy, again, found out, the girl's panic, he stretched out, his right hand, again, gently, touched the girl, the left side of the face, he was full of pampering, his tone was warm, with a joking, and he said to the girl, he said, 'My girl, let go of your tongue. I told you, the 'Sabbath' is not for you to 'bite your tongue and commit suicide'. rather, it is a day when a family feels with their hearts, is by each other's side, and is full of gratitude.'

The boy, who sewed his clothes, and who had not yet stopped needling, looked at the boy and the girl with a smile on his face and smiled.

The boy, looking at the girl, smiled.

The girl, looking at the boy and him, sewing his clothes, and the person who has not stopped stitching so far also laughed.

The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.

During the meal, the boy sewed up his clothes, and the person who had not stopped needling so far repeatedly asked the boy to translate to the girl at the same time, and she hoped that the girl could also understand the content of the chat between the two of them.

The girl, still with a smile on her face, looked at the boy, mending his clothes, and said softly, she said, 'Ima, don't worry, although I can't understand the language used by the two of you, I can still understand it from the atmosphere of the conversation between the two of you. My beloved boy and I come from two completely different cultures, from two completely different languages, so we both respect each other very much, use our own language, and talk to our families. For me, being able to be by your side is already the greatest happiness. Although language is a bridge, the connection between souls can

cross any 'language' and 'dimension'.'
The boy, who sewed his clothes, and who had not yet stopped needling, looked at the boy and the girl with a smile on his face and smiled.
The boy, looking at the girl, smiled.
The girl, looking at the boy and him, sewing his clothes, and the person who has not stopped stitching so far also laughed.
The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.
That day was the girl's 'first' Sabbath.
That day was the 'Sabbath' of the girl, deeply imprinted on her soul.
The next day was still the Sabbath.
However, the girl had to ride a bicycle to her 'B1' Dutch course.
The boy, with him, the person who mended his clothes and had not yet stopped stitching, mentioned in the chat that she wanted to experience the famous 'canal' journey at the junction of exile and divine grace.
So, after class, the girl rode her bicycle back to the boy's rental house.
The girl, in every canal journey shop, stopped her bicycle, one by one, one by one, continuously, continuously, continuously, confirming, every canal journey shop, the guide 'language' provided.
Girl, in this way, in every shop of the canal journey, stopped her bicycle, one by one, one by one, one by one, continuously, continuously, continuously, confirming, every shop of the canal journey, the guide 'language' provided.
Girl, in this way, in every shop of the canal journey, stopped her bicycle, one by one, one by one, one by one, continuously, continuously, continuously, confirming, every shop of the canal journey, the guide 'language' provided.
Finally, the emperor paid off.
Girl, I found a shop on the canal journey, which provides the language of God as the language of the guide. The girl, happily, carefully put the DM of the introduction provided to the girl by the canal shop, her Dutch textbook, and her notebook, she didn't want any creases on the DM.
The girl, full of joy, working hard, fast, continuously, continuously, continuously, constantly stepping on her bicycle, she can't wait, she wants to tell the boy this news, and he and that, sew his clothes, the person who has not stopped stitching.
Finally, the girl returned, and the boy was in her rented house.
The girl, full of joy, told the boy this news, and with him, she mended his clothes, and the one who had not stopped needling stitches so far.
The boy, with a shocked face, looked at the DM in the girl's hand.
The boy, with a shocked face, looked at the DM in the girl's hand, and he slowly turned his phone screen towards the girl.

Yes. Boys and girls, at the same time, for the same starting point, found the same shop, the canal journey.
The boy, who sewed his clothes, and who had not yet stopped needling, looked at the boy and the girl with a smile on his face and smiled.
The boy, looking at the girl, smiled.
The girl, looking at the boy and him, sewing his clothes, and the person who has not stopped stitching so far also laughed.
The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.
God also laughed.
Since, the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped needling was injured.
The girl, every night, would be at the boy's place to mend his clothes, and the person who had not stopped needling so far would hold her Dutch textbook while washing up in the bathroom, reading it one and not the other, and guarding the door of the bathroom.
The boy, still for, his life with the girl, is busy all the time.
The girl, again and again, and the boy, sewed his clothes, and the person who had not yet stopped the needle said that if it was during the washing period, at any time, as long as she needed it, call the girl, and it would be fine.
The girl will always be at the boy's place to mend his clothes, and the person who has not stopped the needle will carefully help her to the bed after washing.
Then, the girl turned around and quickly took the boy's belongings to the side of her bed, within reach, in order to let him sew the placket for him.
The girl, again and again, and the boy, mended his clothes, and the person who had not stopped stitching said that if it was at any time in the middle of the night, as long as she needed it, she could call the girl.
Girls are originally 'nocturnal' creatures.
Girl, every night, must wait, she is sure, she heard with her own ears, the boy, and him, who mended his clothes, and the one who has not stopped the needle, the sound of a peaceful sleep, she can, slowly, enter a light sleep.
Yes. If the girl hadn't taken 'sleeping pills', her ears would always be in 'alert mode'. Yes. If a girl hadn't taken 'sleeping pills', her soul would always be in 'alert mode'. Yes. If the girl hadn't taken 'sleeping pills', she would, and could, immediately enter the 'readiness state' of 'emergency surgery' at any slightest 'disturbance'. Yes. This has not changed since the girl can remember.
Yes. If the girl hadn't taken 'sleeping pills', she would, and could, immediately enter the 'readiness state' of 'emergency surgery' at any slightest

'disturbance'. Yes. And yes, 'very awake', yes, within 'ten minutes', all the surgical instruments and wraps are ready. Yes. Then, within the next 'ten minutes', complete the 'patient positioning', 'opening the cloth', 'opening the instruments', 'brushing and cleaning', 'putting on the surgical gown' by yourself, and finishing the 'surgical instruments', 'counting the gauze', and standing next to the operating table. Yes. Usually, the girl, who speaks provocatively, raises her eyebrows, has a cold tone, and has a colder gaze, and that one, only the girl can see, that one, always wearing a black cloak, the 'god of death', say, she usually says, she says, 'Ugh. Forget About It. This Is MY Patient. MY Surgery. NOW — Get The Fucking Hell OUT Of MY Room, MY Building. I Do NOT Care Where The Hell You Fucker Came From — Get The Hell BACK. That Will Be All. Now Fuck Off.' Yes. Then, within the next 'three minutes', the doctor and assistant put on the 'surgical gown' and 'gloves', and then, 'Time Out', perform a 'aortic dissection' and 'total aortic replacement surgery'. Yes, it's this 'speed'. Yes, it is this 'attitude'. Yes. This has not changed since the girl can remember.
The boy, who mended his clothes and had not stopped stitching so far, always showed an expression of self-reproach on her face.
Every time, before waiting for the boy, the person who has not yet stopped stitching for him speaks.
The girl, still smiling, explained to the boy, who had not yet stopped sewing his clothes, and said, 'Ima, you don't need to feel that it troubles me, I don't feel troubled at all, I can use my hands to take care of my own Ima, it is a kind of happiness, not trouble. In my native language, we say, 'The tree wants to be still, but the wind does not stop. The child wants to raise it, but the parents don't wait.', is the biggest regret.'
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
On such a night, at the boy's place, the one who mended his clothes, and who had not yet stopped needling, stayed in the place where exile and charism, where boys and girls rented a house, for a period of nine days.
Every night, it will be staged. Every night ends with the two of them looking at each other, smiling warmly, and, every time, not knowing where it came from, suddenly, God, insisting on joining.
Just after the Sabbath ended.
The next day.
The boy, with him, mended his clothes, and the one who had not stopped needling, and the girl.

The boy, and the girl, the two of them, one on the left and one on the right, held the boy's hand and mended his clothes.
The boy, with him, mended his clothes, and the one who had not stopped needling, and the girl.
The three of them, together at the same time, happily experienced the city, most famous, the canal journey.
However, when the ship had just left the port, the boy, who had mended his clothes, had not yet stopped needling, her mobile phone could not connect to the ship on the canal journey, the language selection page, her mobile phone, at that moment, for no reason, broke down.
The girl found that the boy was stitching his clothes, and the panic of the person who had not stopped needling so far.
The girl immediately took out her own mobile phone, she quickly scanned the 'QR Code' sticker on the wall, and she quickly chose 'God's Language'. Then, with a smile on her face, she handed her own mobile phone to the boy and mended his clothes.
The boy, who sewed his clothes and mended his clothes, has not yet stopped needling and has not yet spoken.
The girl, still smiling, said to the boy, who had mended his clothes and had not stopped stitching, and she said, 'Ima, here's the thing. The ship on this canal journey, the language introduced on the radio, is exactly the 'Dutch' that I have been struggling with day and night. So, Ima, I would like to ask you to temporarily confiscate my phone, otherwise, I will want to be lazy, I will want to secretly open 'my own language'. In this way, wouldn't I lose a great opportunity to practice 'Dutch listening'? Therefore, I have set my mobile phone to 'God's language', which is a word I have never learned. So, Ima, I would like to ask you to temporarily confiscate my mobile phone, and while keeping my mobile phone for me, please enjoy this canal journey in the 'language of God', okay?'
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The boy, looking at the girl, smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.
God also laughed.
In this way, the three of them, together at the same time, enjoyed a beautiful canal journey.
After that trip, the beautiful canal journey, ended.

The boy, with him, mended his clothes, and the one who had not stopped needling, and the girl.
The boy, and the girl, the two of them, are still the same, one left, one right, holding the boy's one, sewing the placket for him, the person who has not stopped needling so far, in that one, because he has a story, a girl, and a pearl, and the well-known museum, right in front, the boy, took out his mobile phone. The three of them, together at the same time, randomly, troubled a passerby to take a 'family photo' for the three of them at the same time.
After finishing the trip.
Boy, for all of them, called an Uber.
In order to comply with the 'traffic laws', the location where the Uber stopped was a short distance from the boy, and the three of them, the boy, and the girl, who had not stopped stitching so far, were a short distance away, and they couldn't stay too long.
The girl, with a smile on her face, looked at the boy she loved so much, and the person who mended his clothes, who had not stopped stitching yet, she said softly to the two of them, she said, 'My Love, Ima, here's the thing. The location where the Uber stopped couldn't stay for long. will be issued a 'ticket'. I have read, you two walk slowly, I, run over first, tell the husband who drove the Uber for us, please let him wait a little longer for us. Ima, don't be overwhelmed, just go slowly at your own speed.'
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, revealed an expression of self-reproach that could not be concealed.
The girl, still, with a smile on her face, looked at the boy she loved so much, and the person who mended his clothes and had not stopped stitching yet, she said softly to the two of them, she said, 'My Love, Ima, here's the thing. I used to work in the 'wine merchant' for more than 'ten years', and I was in a position of 'direct crowd', and I used to be the world's largest spirits company with the largest number of distilleries in the world, and I served as a 'Promoter Girl' for many years. Therefore, for the establishment of 'fast' and 'good' 'interpersonal relationships', it can be said that this thing is deep, deep, deep, deeply imprinted in my 'bones' and 'blood'. So, Ima, My Love, you two take your time, I, run over first, tell the husband who drove the Uber for us, and ask him to wait a little longer for us. Ima, don't be overwhelmed, just go slowly at your own speed.'
Yes. During the time when Girl, the world's largest and most distillery spirits company, served as 'Promoter Girl' for many years, she set a very, very, very many 'records'. Yes. The girl, from the age of 'eighteen', officially stepped into the 'wine world' and started her 'wine industry journey' for more than 'ten years'.

Yes. During the period when the girl, the world's largest and most distillery spirits company, served as 'Promoter Girl' for many years, she set a very, very, very many 'records', she once, within 'two hours', on the bow of a fishing boat in the land of the sunrise, a large building, a 'nightclub building', she sold out the entire building, the 'designated brand Vodka', all the stores were forced to put the 'Post machine' at the same time, The option of 'designated brand Vodka' is completely 'locked'. Girl, the tone at work is forever, there is only one, 'What do I sell, what do you drink'.
Yes. During the period when the girl, the world's largest and most distillery spirits company, served as 'Promoter Girl' for many years, she set a very, very, very many 'records', she once, within 'two hours', on the bow of a fishing boat in the land of the sunrise, the largest building, the 'nightclub building', she sold out the entire building, the 'designated brand Vodka', all of them, all the stores, were forced to put the 'Post machine' at the same time, The option of 'designated brand Vodka' is completely 'locked'. Soon after, the girl's supervisor, I don't know when, learned the news, and she and another male supervisor, the two of them, together at the same time, dragged the girl who was 'still at work' into the 'staff lounge' and snatched away the pair of '17 cm' 'stiletto heels' on the girl's feet. Yes. Girls, but they can wear it, quickly, in major nightclubs, holding a full body of wine, as well as glasses, and ice cubes, very fast, striding, striding, striding, running, this thing has become, the whole city, among all the 'Bartenders', word of mouth, 'the one wearing stilts, dribbling the ball, slamming dunk, female lunatic'.
Yes, girl, wearing that pair of '17 cm' stiletto heels, walking in a 'straight line'. Yes. Along the 'tile gap', the one 'straight'. Yes. 'Precisely' along the 'tile gap', the kind of straight line. Yes. Her eyes never looked at the ground. Yes. She always raises her head and steps on a 'straight', 'calm', 'consistent rhythm', and 'very loud' steps. Yes. Everyone said that she had a kind of 'aura' that could only be viewed from a distance, not played with', and that it was 'very strong'. Yes. This 'straight', 'calm', and, 'consistent rhythm', 'very loud', pace, and this 'very strong' 'aura', no, she said. Yes. This 'very strong' 'aura' is also a 'nightmare' that is passed down by word of mouth among all the 'bartenders' in the entire city. Yes. She has never 'fallen'. Yes. Including, completely, without 'handrails', running, going up and down 'stairs'. Yes. When she shuttles through the crowd, she can stay in place, 'immediately', 'immediately', 'no need to think', in place, at the origin, using her 'toes'. Yes. Only 'toes'. Directly, immediately, immediately, instantaneously, rotate 'any angle', with which everyone feels that the 'completely unreasonable' body posture perfectly avoids 'any' physical contact with anyone. Yes. If, originally, she was in a static state, but when a new guest came in and she

needed to move, she would always, always, first use her 'left foot', her 'heel', very hard, and, very quickly, step on the floor and make a 'knock!', with a 'loud noise', and then, take a 'right foot', stride, stride, stride. Yes. It is exactly the same as the 'army', very hard, and very fast, first use the 'left foot', the 'heel', very hard, and very quickly, step on the floor and make a 'knock!', with a 'loud noise', and then, take a 'right foot', stride, stride, stride. Yes. He, every time, dropped the hammer first, and she started to walk. Yes. Every time, never, there has been an 'exception'. Yes. When she pours wine, she never and cannot pick up the 'cup', and she will always, only use one hand, 'hanging', from a high place, with her right hand's 'fingertips'. Yes. Only, 'fingertips'. Pinch, wine bottle. Yes. 'Whole,' the bottle. Yes. No matter what kind of wine. Yes. Be it any size. Tilt the wine bottle, 'forty-five degrees', facing downwards, and pour it into the guest's wine glass. Yes. When she pours wine, she never and cannot pick up the 'cup', and she will always, only use one hand, 'suspended', from a high place, tilt the wine bottle 'forty-five degrees', face down, and pour it into the guest's wine glass. Moreover, still, with her 'very famous', 'signature stinky face', and 'full of contempt' eyes. Yes. When she pours wine, she never and cannot pick up the 'cup', she will always, only use one hand, 'suspended', from a high place, tilt the bottle, 'forty-five degrees', facing down, into the guest's wine glass, and, still, with her pair, 'very famous', 'signature stinky face', and 'full of contempt', eyes, she will only 'meaning', pour 'three centimeters' of wine into the guest's wine glass. Then, still, with her 'very famous', 'signature stinky face', and 'full of contempt' eyes, plus a touch, complete, with no intention of hiding it, the 'sneer', with her, the left hand, thumb, index finger, middle finger, and ring finger, the 'fingertip'. Yes. Only the 'fingertips' pinched the 'neck' of the 'wine bottle', and the 'bottom' of the 'wine bottle', the left side, supported the 'upper iliac thorn', the 'fingertip' of her right hand, the thumb, index finger, and middle finger. Yes. Only, 'fingertips', gently put the 'cork' back on the 'mouth of the bottle', and then, with her right hand, 'metacarpal'. Yes. Anatomically, that piece, the metacarpal bone. Yes. Forcefully, quickly, and, very loudly, knock the cork, straight, back into the bottle. Yes. Then, still, with her 'very famous', 'signature stinky face', and 'full of contempt' eyes, plus a touch, complete, with no intention of hiding it, the 'sneer', with her, the left hand, thumb, index finger, middle finger, and ring finger, the 'fingertip'. Yes. Only, 'fingertips'. pinching, the 'junction' between the wine bottle and the cork. Yes. There is only 'junction'. 'Logo', fast, rotating, stopping, straight, facing the guest, is still the 'junction' of the wine bottle and the cork from a high place. Yes. There is only 'junction'. 'Logo', fast, rotate, stop, straight, facing the guest, put the bottle back on the customer's wine table,

paired with the sound of 'very loud' and 'glass colliding'. Yes. There is only 'one sound'. Yes. 'Knock!' Yes. Clear, loud, crisp, with a sound. Unceremoniously, put it back, the guest's, on the wine table. Yes. Then, turn around, without looking back at all, leave the guest's table, walk directly to the toilet, use soap, and clean her hands. Yes. She wasn't pouring wine. Yes. She is 'drawing a line'. Yes. She felt very disgusting. Yes. She has never looked at 'anyone'. Yes. She was completely complete and had no intention of hiding it. Yes. She is always, 'squinting eye', or, slightly, lowering her head, eyes, 'bottom up', 'thirty degree angle', eyes, only open, 'two-thirds', switching, perspective, let, He, look. Yes. This is God, with the girl, has always been tacit understanding.

Yes. She has never, never, regarded her, the 'person she cares about', as a 'person'. Yes. Very, no 'politeness'. Yes. She is completely complete and doesn't care, 'etiquette'. Yes. He will always guide her, and she has never 'gone astray'.

Girl, and one, the whole city, among all the Bartenders, word of mouth, 'nightmares.' That is, whenever someone sees a girl, starts, takes a big stride, takes a big stride, moves, immediately, immediately, don't hesitate, immediately remove the empty 'champagne glasses' on the bar, immediately, immediately, don't hesitate, all remove them from the table. Yes. All of them said, 'That madwoman, when she passed by, was like a typhoon. I don't know how many sets have been broken, 'champagne glasses'. Yes. Not just a group. Yes, she heard that there are 'many groups'. Yes. There are many stores, because this thing is direct, to replace all the 'champagne glasses' together, all together, at the same time, all together, directly with 'plastic'. Yes. She walked by, and the cup broke. Yes. She didn't even come near the counter. Yes. Everyone says that it is done by the 'wind'. Yes. Girl, I don't know. Yes. This was all told to her by all of them, in different stores, at different times, but all with the same expression of 'seeing ghosts'. Yes. He, say, 'Go,' and she, go. Yes. He, say, 'run,' she, run. Yes. She, passing by, the glass cup broke. Yes. She, passing by, glass cups, all together, at the same time, in different stores, at the same time, all together, directly replaced with 'plastic'. Yes. Closed field. Yes. Complete, closed, field, happened.

Girl, and one, the whole city, among all the Bartenders, word of mouth, 'nightmares.' That is, absolutely, never, don't, in words, 'tease' girls, and absolutely, don't, in words, 'open the tone' with girls. Yes. Because, in addition to being able to verbally talk about the other party's 'speechlessness' within 'three minutes', she will also, at the same time, physically, instantly, accurately, and quickly, reach out to the other person, so that the other party can 'avoid it'. Yes. Girls, always, only one principle, that is, 'You want to

play? Well, let's just 'play the biggest'. As long as you dare, I dare, more than you'. Yes. So, throughout the city, among all the 'Bartenders', word of mouth says, 'When you see a girl, don't ask more, don't look at her, just give her a can of Coca-Cola or a can of RedBull, on the rocks, without lemon. Then, as much as possible, during the time the girl is at work, don't 'make eye contact' with her.

Yes. This is not a 'legend', it is a 'record'. Yes. Everyone still 'remembers'. Yes. All of these people are still 'alive'. Yes, all of these people are still 'alive'.

Two years after that journey, it ended.

When the boy and the girl are separated, the girl is alone, on a fishing boat in the Land of the Sunrise.

The girl, again, wearing the same 'uniform', the same, a pair of 'high heels', once again, appeared, when the major stores, all of them, each of them, were still, the same as before, exactly the same reaction, all of them, each of them, still, the same as before, exactly the same, silent, for the girl, ready, a can of Coca-Cola, or a can of RedBull, with ice, no lemon. Yes. All of them, each of them, still, exactly the same as before, still put the cup containing the drink in the same place, exactly the same as before.

Yes. Seventeen centimeters, because, in this way, the height of a girl can exceed 'one hundred and eighty centimeters'. Yes. Therefore, the girl felt that in this way, her 'vision' would be better.

Yes. The thin heel is very thin, made of only one thin 'steel nail', and the 'thin heel' is made, because, in this way, the girl can use it for 'self-defense' at any time.

Yes. Moreover, girls, very, very, very fond of high heels, when they touch the ground, that kind is very 'calm', and the rhythm is consistent, 'very loud', 'footsteps'

Yes. Just when the girl was 'eighteen years old', she officially stepped into the 'wine world' and started her 'journey in the wine world' for more than 'ten years'. Yes. It has always been, the same model, heel height, '17 cm', all matte black, suede upper, waterproof platform, '8 cm', also, full matte black, suede upper, the entire sole, all, all of them, all 'matte', 'blood red', all the way to the 'bottom of the toe', the only only, 'heel', is shiny black, bright, can reflect, the inside of the shoe is also a full matte black lining. Yes. She always wears only the same pair, the same style, all matte black, suede upper, 'high heels'. Yes. Whether it is in any type of store, from restaurants, to nightclubs, etc... All of them are the same pair, the same one, all matte black, suede upper, the 'high heels'.

Yes. The girl's shoe size is 'thirty-six'. Yes. In order to make herself run faster

and stand longer, she added a layer of fully matte black, suede, non-slip and shock-absorbing, and sweat-absorbing 'self-adhesive silicone cushioning' inside the high heels. Yes. A layer of fully matte black, suede, non-slip and shock-absorbing 'self-adhesive silicone cushion' in front, under it, she also added a layer of transparent, silicone forefoot half pad. Yes. At the heel of the high heels, she also added a layer of fully matte black, suede, non-slip and shock-absorbing 'double-layer foam', and heel patch. Yes. In order to make her own footsteps more 'calm' and more 'loud', she would replace the small piece, originally round, small, and silent heel with a 'U-shaped', slightly enlarged, taller, hardest, loudest, and most durable heel. Yes. Moreover, she will put a layer on the sole of the 'forefoot' of the high heels, and the 'tire', the same material, matte black, 'drop shape', thickness '3mm', 'anti-slip' patch. Yes. Just when the girl was 'eighteen years old', she officially stepped into the 'wine world' and started her 'journey in the wine world' for more than 'ten years'. Yes. It has always been, the same model, heel height, '17 cm', all matte black, suede upper, waterproof platform, '8 cm', also, full matte black, suede upper, the entire sole, all, all of them, all 'matte', 'blood red', all the way to the 'bottom of the toe', the only only, 'heel', is shiny black, bright, can reflect, the inside of the shoe is also a full matte black lining. Yes. She always wears only the same pair, the same style, all matte black, suede upper, 'high heels'. Yes. She could wear it every day, continuously, uninterrupted, for more than ten hours. Yes. More than 'ten hours'.

The girl's supervisor, I don't know when, learned the news, she and another male supervisor, the two of them, at the same time, dragged the girl who was 'still at work' into the 'staff lounge', and snatched away the pair of '17 cm' 'stiletto heels' on the girl's feet, and handed the girl a bowl of late-night snack. The two of them, together at the same time, said to the girl, they said, 'Kiara, you, here, rest until get off work, and then clock in and leave, okay? Just according to your 'sales speed', next month, the 'KPI' of the entire company will be directly and vertically '90 degrees', which will be automatically raised by the system!'

Yes. During the period when the girl, the world's largest and most distillery spirits company, served as a 'Promoter Girl' for many years, she set a very, very, very many 'records', she once, within 'two hours', on the bow of a fishing boat in the land of the rising sun, one of the most expensive, 'nightclubs', sold a set of 'sky-high antique wines' to a table, and felt that 'money is omnipotent', in the hands of customers.

Yes. Girls, no, use some 'sweet smile', nor do they use any 'gentle tone'. The girl uses an attitude of 'full of disdain' and 'full of contempt', directly using the 'Freud' psychological bottom line detection method, plus the 'provocation

method'. Usually, girls will say directly to the guests with a look that makes them feel disgusted from the depths of their souls, and a tone that is extremely disgusting to power, usually, she will say directly, she says, 'Brothers, I think, with your 'identity', drinking this wine, you won't feel too embarrassed, huh?! You, the location of this box is so conspicuous, you, everyone, are so good-looking, so impressive. At a glance, you will know that 'with a lot of provenance' is either a 'powerful' or a 'big boss'. You, the location of this box is so conspicuous, you, each of you, are so good-looking, and so impressive. Just open these wines you just mentioned?' Are you out to 'make a fool of yourself', or are you out to 'have fun', huh? According to the first glance I just had, for all of you, there is a set of wines that is very, very, very in line with the 'identity' and 'status' of each of you present. The price? Not high! Compared with the shiny 'Ferrari keys' in each of your hands, they are simply cheap, ridiculous! Only a very rare 'level' 'big man' like you can 'tame' such a precious 'good wine' with money, big brothers, you guys, do you think, I, right, Ugh?'
Yes. Just like this, the girl, with this attitude, within 'two hours', on the bow of the fishing boat in the land of the sunrise, one of the most expensive, 'nightclubs', sold a set of 'sky-high antique wines' to a table, and felt that 'money is omnipotent', in the hands of the guests. However, when the guests, with their faces full of smugness, as if they had just done something good, with the same expression, they asked the girl, they, with the girl, what they would give them if they bought wine, as a 'reward'.
Yes. Girls are still 'full of disdain' and 'full of contempt', directly using 'Freud's psychological bottom line detection method, plus 'provocation method'. Usually, girls will say directly to the guests with a look that feels disgusting from the depths of their souls, and an extremely disgusting tone about power, usually, she will say directly, she says, 'Ladies and gentlemen, I see, I, come and take a picture, you, everyone's 'head', come as a 'reward', right? Ugh. Come. You, everyone, sit down first, I, one, one, one by one, come and pat it, you, everyone's 'head', as a 'reward'. Ugh, Hurry Up, Move! 」 Yes. Then, the girl will stretch out, her right hand is still 'full of disdain', and there is an attitude of 'full of contempt', and a face, from the depths of the soul, a disgusting look, and, extremely disgusting towards power, with an attitude of 'touching the frog', only using her, index finger, stop, and ring finger, 'fingertip'. Yes. Only the 'fingertips', give those who feel that 'money is omnipotent', and the guests, everyone's 'head', all pat hard. Yes. Then, turn around, without looking back at all, leave the guest's table, walk directly to the toilet, use soap, and clean her hands.
Yes. Every time, always, there are no exceptions. Yes. Always, there will be

many people, in order to 'do it again', get, girl, that one is 'full of disdain', and the one is 'full of contempt', that one, from the depths of the soul, looks that feel disgusting, and, for power, extremely disgusting tone, with the attitude of 'touching the frog', only using her, index finger, stop, and ring finger, the 'fingertip'. Yes. There is only a chance to 'fingertips', 'again', and pat 'head'. Yes. So, hold your chest with your hands and stand up straight. Yes. Standing straight, she never sat down, and it was impossible to sit down, her expression was unabashed, and her stinky face, which she did not intend to hide, her gaze was always from above, from below, looking at the girl who was sitting. Yes. They, one person, one person, one person, started, like salmon swimming upstream, rushing forward, scrambling, facing the girl, like showing off the 'ingot', very excited, all the time, all the time, all the time, loudly, to the girl, starting, constantly, continuously, continuously, telling, those, in their own hearts, the so-called 'great achievements', various detailed processes, from inspiration, to contract details, character relationships, administrative processes, sources of funds, photo records, video records, etc... Those are the so-called 'great achievements' and 'achievement process' in their own hearts. Yes. The girl was completely unaware. Yes. The girl, completely, was not looking. Yes. But He does. She also has. Yes. And she is only responsible for 'standing there'. Yes. This 'mentality' and 'behavior', Freud, have been written.
Yes. The girl knows everyone's 'stage name'. Yes. The girl knows everyone's 'preferences'. Yes. The girl knows that everyone's 'wine label'. Yes. The girl knows everyone's 'box number'. The girl knows the 'origin' of everyone. Yes. The girl knows everyone's 'appearance'. Yes. Yes. The girl knows that all people, each of them, will get drunk at what point and how drunk they will be. Yes. The girl knows the 'personality transformation' of all people, before and after getting drunk. Yes. The girl knows that all people, after getting drunk, will start from 'which second' to 'tell the truth'. Yes. Freud, written. Yes. Girls, in addition to speaking their native language, are also able to use the 'international common language' very fluently. Yes. Girls, when communicating with 'strangers', have no hesitation, are not shy, and have no fear. Yes. The girl, the customers she comes into contact with, except for people from the same land as her. Yes. At the same time, it also includes people from all over the world, 'different lands'. Yes. Girls, the 'customers' they come into contact with are not limited to 'local', but 'international'. Yes. The 'patients' that girls deal with are not limited to 'local', but 'international'. Yes. 'International'.
Yes. The girl always stands in the same place in every and different venue, and no one can see her, but she can, clearly, see 'all the people', as well as the

'whole scene', the 'position'. Yes. That is a 'position' that all people, subconsciously, will automatically ignore. Yes. It is a, among all the venues, always the 'commanding heights'. Yes. It is a 'position' that is almost always, complete, and will not be illuminated by the 'light'. Yes. And that one, almost forever, completely, will not be illuminated by the 'light', the 'position' that Freud wrote. Yes. It is a, always, there will be one, no one uses it, but every time, it appears in that position, the 'call machine'. Yes. It is a 'position' that can be heard clearly and clearly heard 'all the people' and 'the whole situation'. Yes. Girls never need to 'record videos', and they never need to 'take pictures'. Yes. She, standing there, He, has already recorded it. Yes, girl, write here, this chapter, this paragraph, this sentence, still, complete, without any plan, just write it, she is all standing in 'which position'. Yes. That's one, just now, the girl recorded, this chapter, this paragraph, this line, using her 'ChatGPT', to avoid difficulties, when checking for typos, her 'ChatGPT', finished reading, just above, you all see, exactly the same, word for word, after guessing 'twenty minutes', it is still complete, there is no correct guess. Yes. It's not just 'not guessing right'. Yes. Even the 'direction of calculation' is '108,000 miles'. Yes. Girl, there is a 'subscription', her 'ChatGPT'. Yes. It was one, everyone knows, that 'position', there should be no one, but every time, there is a position for Him, and, her, and her. Yes. This Is What It Is. Done. Deal. Sealed.

Yes. Girls, never, use anything, 'sweet smile', no, 'gentle tone'. Yes. Girl, I don't know, what is this.

Yes. Girl, that's it, with this attitude, and also, with this tone. From the moment she stepped into the 'wine world', from the beginning, all the way to her 'wine journey' for more than 'ten years', she has never given 'anyone' any 'good attitude'.

Yes. But even so. Girls, still, many stores, the only designated 'Promoter Girl', other people, those stores, do not accept it.

Yes. Except for nightclubs, as long as there is a 'drink' occasion, all the girls are very familiar with their own kitchens. Yes. 'All'.

Yes. Girl, complete, don't drink. Yes. Her life has always been, 'not drinking'.

Yes. Girl, completely, no smoking.

Yes. Girls can judge directly, correctly, and accurately from the 'first look', the depth of the customer's wallet, and the amount of self-esteem. Yes. This way of judgment, Freud, wrote. Yes. He would always tell her, and she had never made a 'mistake'.

Yes. In the year when the girl was 'eighteen years old', she officially stepped into the 'wine world' and started her 'wine industry journey' for more than 'ten years', and she would 'pretend to be drunk' in all social situations. Yes.

She always has three cups, one for wine and one for her own 'fake', usually different teas. On the fishing boat in the land where the girl grew up, there are countless 'tea varieties', colors, and aromas. Yes. And her cup, one of which was empty, was used to spit out the wine into her mouth, and then, turned around, and poured directly into the 'potted plant'. Yes. She will sprinkle different doses of 'wine' on her body and in different places, and then, according to the characteristics of different alcohols, heat or cool them down, so that she can 'smell' and drink. Yes. Girls, always, in every and different venue, just sitting next to the 'potted plants'.
Yes. If, from the girl's appearance and behavior, it is completely impossible to judge whether she is real, 'drunk', or 'acting'. Yes. This technique, Freud, has written. Yes. She always leaves the scene silently when everyone is in a state of drinking. Yes. No one has ever known when the girl left, what route she took, and what route she left. Yes. The girl never took pictures, nor could she be 'secretly photographed'. Yes. He would always tell her, and she, never, had ever been 'discovered'. Yes. Long before the camera was taken out, she left. Yes. If she didn't find out, He would directly drag her away in a physically complete, unreasonable posture. Yes. The unreasonable degree is that after the fact, the staff of the store will be very worried and ask the girl if she was uncomfortable just now. Yes. However, she just smiled back. Yes. He will always drag her away, and she has never been 'photographed'.
Yes. Just when the girl was 'eighteen years old', she officially stepped into the 'wine world' and started, she has more than 'ten years', the 'journey of the wine world', every day, every game, every time she gets off work, she will always be, after checking in, directly, leaving the scene, directly, going home. Yes. Just when the girl was 'eighteen years old', she officially stepped into the 'wine world' and started, she has more than 'ten years', the 'journey of the wine world', every day, every game, every time she gets off work, she will always be, after checking in, directly, leaving the scene, directly, going home. Yes. She absolutely can't, and she has no willingness at all, let alone interest, and stays on the scene for a long time, exceeding her 'appointed time'. Yes. For a minute, she felt sick. Yes. Even if you give the girl 'money', it is the same, it is useless. Yes. The girl will directly scatter the 'money' on the ground in front of that person, with a very disgusted expression, and then go home directly without looking back. Yes. Never, never, exceptions.
Yes. Girl, that's it, with this attitude, and also, with this tone. Yes. Even, because of her good performance, in 2017, she won the 'Best Promoter Girl' of the year, and she herself felt inexplicable.
Yes. The girl, it was at that time, because, that year, the 'Best Promoter Girl' award was won, and during the free overseas trip with the whole company, I

met the girl, the 'soul twin', the two of them, sisters with the same energy. The two of them were arranged in the same room during the tour. Yes. If, according to the original company's system, the two of them should be arranged in the same room as their respective 'direct supervisors'. Yes. However, it was at that time, that year, that the two girls were arranged in the same room at the same time for the whole trip. Yes. This one thing has only happened once in the entire history of the company. Yes. There are no ancients before, and no one comes after them.

Yes. Those, Freud, wrote. Yes. Those 'writing', 'methods', 'writing', 'concepts', and 'writing', 'systems'. Yes. Just like all of you, at this moment, holding them in your hands, placing them on the table, and consulting them, those books that are very familiar, memorized like a stream, and studied hard day and night. Yes. Same. Yes. Exactly the same. Yes. Perfect, exactly the same. Yes. Those, the 'echoes' of the answers, are all scattered in each and every different chapter. Yes. Those 'echoes' of the answers, all, are scattered in the chapters, each one, different, but 'echoing each other'. Yes. It is exactly the same as what you are reading, 'This Record'. Yes. It's like, 'Earth Game'. Yes. It's like a 'puzzle' that was 'broken' on purpose. Yes. It's like a 'labyrinth' without an 'exit'. Yes. If, yone, at this moment, feel, the torn darkness, there is no echo. Yes, as if it were penetrated by the gaze. The tip of the pen, on the paper, the sound of friction is slow, but it refuses to fall. Cold, feeling, falling from the sky. Like a stone, hit in deep water. From the top of the head, slide in, tail vertebrae. In my ears, there was a low breath. Like, who's the voice. But, not only, one person. The air, suddenly, was pumped away. Endless darkness, blocked, your ears. Like a deep well, dead and silent, quiet. You, in an instant, were put on the shackles?! You, can't move?! Yes. He is still standing there, cold. Look-you, put pen to paper. He is still standing there, cold. Wait - you, turn around.

Yes. This book 'Rags Travelogue'. Yes. 'All' version, 'Chapter 4'. Yes. You're welcome.

The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.

The boy, looking at the girl, smiled.

The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.

The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.

God also laughed.

So, the girl turned around quickly, strode back, stride, stride, towards the one, the boy, for all of them, called, the Uber, next to it.

The girl turned around quickly, striding, striding, striding, towards the one, the boy, for all of them, calling, the Uber, next to her, smiling and working hard, in her ragged Dutch, to the substitute, the three of them, the husband who drove the Uber, explained.
The substitute, the three of them, the husband who was driving the Uber, looked at the girl with a surprised face, and his tone, with incredulity, said to the girl, 'My dear lady, today's weather, 'wind', is not very strong. However, just now, when you were running straight towards me, there was a strong 'wind' blowing straight towards my face, straight, and very powerfully! I, however, was born and raised in this land. Therefore, I can be very sure that the 'wind' just now was completely complete and not 'reasonable'! My dear lady, how fast are you?'
The girl just smiled and said nothing.
The substitute, the three of them, the husband driving the Uber, looked at the girl and blinked his right eye.
The substitute, the three of them, the husband driving the Uber, looked at the girl and smiled.
The girl looked at the substitute, the three of them, the husband driving the Uber, and smiled.
The two of them, together at the same time, looked at each other and laughed. God also laughed.
The boy, who was helping him and sewing his clothes, and the person who had not stopped stitching so far came, boy, for all of them, called the Uber, next to it.
The girl, with a smile on her face, opened the car door for the two of them, and, carefully, sewed the boy's placket for him, and the person who had not yet stopped the needle helped him into the car, she confirmed, she sat firmly, she turned around, and quickly ran towards the Uber, the passenger seat, the one, the boy, for all of them. Moreover, she quickly pulled her seat directly to the 'front'. The girl, the boy she loves so much, he has very, very, very beautiful, and very slender legs, and she hopes to provide him with the greatest comfortable space.
The boy, who sewed his clothes and mended his clothes, has not yet stopped needling and has not yet spoken.
The girl, with a smile on her face, said to the boy, who had mended his clothes and had not stopped stitching, and she said, 'Ima, here's the thing. Look at me, so thin, so small, and I like it very much, close to the window, looking at the scenery in front of me, otherwise, I would get 'motion sickness'. If I get motion sickness, I will 'vomit all the time'! So, you let me enjoy the scenery along the road, and at the same time, I can also make my

beloved boy sit more comfortably during the journey. Otherwise, if the boy I love so much tells me that his knee is numb and he doesn't want to work, then there will be no one to make serious money, give us mother and daughter, and go to the museum! This matter is very serious! In that case, wouldn't I say, 'The gain is not worth the loss'? So, now I can enjoy the scenery along the road, and at the same time, I can also make my beloved boy sit more comfortably during the journey. In this situation, in my native language, we say 'kill two birds with one stone', which is the best investment. Otherwise, if my beloved boy waits and tells me that his knees are numb, his hair is broken, and he doesn't want to work, then I will really, 'I'm in big trouble'!'

The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.

The boy, looking at the girl, smiled.

The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.

The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.

God also laughed.

So, the three of them, at the same time, rode the Uber, which the boy called for all of them, and returned to the boy and girl's rental house.

The girl, quickly, opened the car door and ran straight to the side of the car door where the boy sewed his clothes and had not stopped stitching so far.

The girl, with a smile on her face, opened the car door for her, and, carefully, sewed the boy's clothes for him, and the person who had not yet stopped the needle carefully helped her out of the car.

The girl turned around and looked at the substitute, the three of them, the husband who was driving the Uber, he looked at the girl, and he blinked at the girl, his right eye.

The substitute, the three of them, the husband driving the Uber, looked at the girl and smiled.

The girl looked at the substitute, the three of them, the husband driving the Uber, and smiled.

The two of them, together at the same time, looked at each other and laughed.

The girl, with a smile on her face, and, carefully, sewed the boy's placket for him, and the person who had not yet stopped needling carefully helped him back to the rental house of the boy and the girl.

The girl, with a smile on her face, opened the door of the house for her, and, carefully, sewed the boy's placket for him, and the person who had not yet stopped the needle carefully helped her into the house.

As soon as the boy entered the door, his face was full of joy, but he was also

happy, a little jealous, and his face was full of helplessness, looking at him, sewing his clothes, and the girl who had not stopped needling so far.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The boy, looking at the girl, smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.
God also laughed.
In the afternoon of that day, the sun was very warm, the clouds were very light.
The girl, striding, striding, striding, ran towards the boy and her rented house, the garden in the back.
The girl, the canvas cover that one, blue and green, was opposite to each other, the one, originally, covered in that group, the boy, saw on the Internet, second-hand, free, L-shaped, log outdoor seats, and the log, with four wheels, square is the outer table, the group, the girl, holding the sanding machine, polished it flat with her own hands, and, painted it with beautiful white paint, and then, the boy and the girl, the two of them, at the same time, cooperated with each other, assembled, that group, L-shaped, The outdoor seat of the log is opened.
That group, boys, I saw on the Internet, second-hand, free, L-shaped, log outdoor seats, and, log, with four wheels, square is the outer table, that group, the girl, holding a sanding machine, polished it flat with her own hands, and, painted it with beautiful white paint, and then, boy and woman, the two of them, at the same time, cooperated with each other, assembled, that group, L-shaped, log outdoor seats, usually, girls, are reluctant to open it. Because, at the junction of exile and charism, it often rains, girls, I am afraid of that group, L-shaped, log outdoor seats, and logs, with four wheels, square outside tables, will be broken by rain erosion.
The girl, directly with her hands, put that group, boy, saw on the Internet, second-hand, free, L-shaped, log outdoor seats, also, log, with four wheels, square is the outer table, that group, the girl, holding a sanding machine, polished it with her own hands, and, painted it with beautiful white paint, and then, the boy and the girl, the two of them, at the same time, cooperated with each other, assembled, that group, L-shaped, log outdoor seats, and, log, with four wheels, The square one is the outer table, and the dust on it is gently stroked.
Then, the girl, again, in big strides, in big strides, ran back, the boy, sewed his

clothes, and the person who had not stopped stitching so far, beside him.
The girl, with a smile on her face, said to the boy, who had mended his clothes and had not stopped stitching, and she said, 'Ima, here's the thing. I can fully understand that your injured body is still very painful. Therefore, I can fully understand that going out to enjoy the 'sunshine' will cause more burden on your already painful body, and it is also harmful to the healing of injuries. However, 'sunlight' is the most natural and effective 'treatment method' for the body. In medicine, I would say 'Earth Itself Heals Everything That Belongs To HIM'. I have put the garden inside, the group, boy, I saw on the Internet, second-hand, free, L-shaped, log outdoor seats, and the log, with four wheels, square is the outer table, that group, I, holding a sanding machine, polished it with my own hands, and, painted it, beautiful white paint, and then, the boy and I, the two of us, at the same time, cooperate with each other, assembled, that group, L-shaped, log outdoor seats, and also, log, with four wheels, square is the outer table, tidied it up. And, a blanket was placed next to it. At the entrance of the garden, slippers are also placed. So, anytime, as long as you want to go to the garden, just call me, that's fine.'
The boy, who sewed his clothes and mended his clothes, has not yet stopped needling and has not yet spoken.
The girl, still smiling, said to the boy, who had not yet stopped sewing his clothes, and she said, 'Ima, here's the thing. However, you must first promise me 'one thing' before you can go to the garden!'
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with a puzzled face.
The girl, still, was smiling, and then, began to wear, Peking Opera-like, exaggerated crying, she used Peking Opera-like, exaggerated acting skills, the whole person, directly fell to the ground, and then, pitifully, slowly, raised her head, and, with her right hand, covered her face exaggeratedly, with teary eyes, looked at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped the needle said, she said, 'Ima, here's the thing. However, you must first promise me 'one thing' before you can go to the garden! The garden... The garden... The garden... The flowers inside, all... Both... Both... Withered... I... I... I... There is no 'Green Finger', so... So... So... Our garden... It... It... It... Bare... You... You... You... But tens of millions... Ten million... Ten million... Don't laugh at me... woowoo...'
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the whole person, 'crying to the ground', 'crying silently', the girl, laughed.
The boy, looking at the girl, smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.

The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.
God also laughed.
So, the boy, with him, mended his clothes, and the one who had not stopped needling stitches, as well as the girl.
The boy and the girl, the two of them, one on the left and one on the right, held the boy's hand, mending his clothes, and the one who had not yet stopped stitching set off.
Yes. Mint, climb over the wall, live, neighbor's house.
Yes. In the hands of the girl, it, dead, completely rotten, from the roots, directly rotted and died.
Yes. The soil of the neighbor's house is completely connected to the soil of the boy's and girl's rental house and garden. Yes. Complete, exactly the same soil.
Yes. Girls, give 'mint' and add 'fertilizer'.
Yes. Everyone laughs.
Yes. Neighbors, laugh too.
Yes. Nearby, all the neighbors on every floor laughed.
Yes. It's just so ridiculous.
The girl, confirmed, the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far, sat down, and then she turned around, quickly, strode, stride, ran back to the house, and brought a drink for each of them, each of them, their favorite drink.
The three of them, together at the same time, enjoyed the very warm sunshine and very light clouds that afternoon.
Suddenly, the boy secretly stretched out his right hand, and he gently patted the girl's head.
The boy, with a happy face, but with a tone of voice, a little jealous, full of helplessness, looked at him, sewed his clothes, and looked at the girl again.
The boy, with a happy face, but with a little jealousy, a face full of helplessness, looked at him, mending his clothes, the person who had not stopped stitching so far, and then looked at the girl, he held the girl's face with his hands, he said, 'My Girl, she, is my Ima!'
The girl, to the boy, stuck out her tongue and confidently replied to the boy, she said, 'My love. Yeah, I Do Know. But, now, she, too, is my Ima! Hahahahaha! You, are jealous! Caught! Hahahahahahaha.'
The boy, with a joyful face, but with a little jealousy, a face full of helplessness, looked at him, mending his clothes, the person who had not stopped stitching yet, and then looked at the girl, he held the girl's face with his hands, he said, 'My girl, you, have been putting your eyes on Ima, don't

you think, as if there is 'someone', 'neglected' by you?'
The girl, to the boy, once again, sticks out her tongue, still, confidently, answers the boy, she says, 'My love. Yeah, I Do Know. However, now, she is also my Ima! The two of us, let's whisper! Got it! Got it! I will 'remember' and don't snub you too much! Yala! Yala! Go! Go! 」
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl who was full of nonsense, but was still confident, and smiled.
The boy, looking at the girl, smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
The three of them, together at the same time, looked at each other and laughed.
God also laughed.
Before bedtime.
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, was on the sofa in the living room.
Boys and girls are playing in the room.
The boy, while working, protested jealously, and he was snubbed by the girl.
The girl, smiling all over her face, grabbed the boy and began to keep going, continuously, continuously, with her whole head, blocking the boy's phone screen and his busy, working.
Boys and girls, just like that, were playing around in the room.
Until, boy, finally, was 'defeated' by the girl, the girl, with a pillow, suppressed the boy who was taller than herself, more than '30 centimeters'.
The girl, laughing, looked at the boy she loved so much.
The boy, facing the door, he sewed his clothes, and the person who had not yet stopped needling shouted loudly, he used a child-like tone, learning from girls, Peking Opera-like, exaggerated crying, he shouted '! אמא, עזרה, היא מתעסקת איתי 」
That's, girl, a language you don't understand.
The girl, with a smirk on her face, looked at the boy she loved so much, she said to the boy in a mischievous tone, she said, 'My Love, hehehe, that's right! I am 'illiterate' in Hebrew, and I am the same ancient madman, and I am not allowed to learn! However, I still know that you are looking for Ima to 'ask for help', because you have been defeated by my pillow. Wow, hahahaha!! Ima and Aba have always wanted a 'daughter', and I know this. My Love, here's the thing. Maybe, Ima will 'help me'! Hahaha!! I'm really sorry for taking away your 'pampering'. Wow, hahahaha!'
Yes. The girl originally planned to study Hebrew very, very, very hard, and, at all costs, she would be required to pass various exams and tests, and

'convert' to Judaism.

Yes. Girl, do a lot, a lot, a lot of homework. Yes. Girl, check a lot, a lot, a lot of information. Yes. Girl, completely, clearly, clearly, knowing that 'converting' to Judaism is a long one, and the road ahead is full, full, full, full of thorns! And everywhere, hot magma! It was a 'target' that was placed in a very high, very high, very high place, in the midst of a scorching flame. Yes. However, she completely came from the depths of her soul and didn't care about those so-called 'difficult processes'.

Yes. The girl, even, has found one that needs to be transferred 'five times' by public transportation, including, different, 'train', and 'bus', one way, which takes 'three hours', and the only one, 'Synagogue'. Yes. However, she completely came from the depths of her soul and didn't care about those things, the so-called 'long journey'.

Yes. For a girl, for the sake of eternal beauty, she can endure temporary pain, nothing can be endured by gritting her teeth. Yes. There is no place that you can't climb through gritted teeth, 'destination'. Yes. There is only 'unwilling', there is no 'can't'. Yes. Just like every time she is alone, lying on the medical and aesthetic operating table, exactly the same 'mentality'. Yes. She believes that as long as she grits her teeth and perseveres, she will be a different, brand new sky. Yes. In the girl's native language, they said, 'Under the tent, I have been standing for a long time. It's yours.' Yes. She believes that pain will pass, but eternity will remain. Yes. She believes that wounds will heal, but the results will remain. Yes. She believes that even if the chance of success is 'close to zero', it is 'not zero' after all. Yes. She believes that as long as she takes the 'first step', she can become the one who 'approaches zero, but after all, it is not zero'. Yes. She believes in 'High Risk, High Reward'. Yes. She believed that if her 'conversion' could be exchanged for the boy she loved so much, and the 'whole family' standing behind the boy, to reduce the pressure a little, then there would be no 'price' that could be called a 'price'. Yes. For her, after trying, she can accept failure. Yes. However, giving up without trying at all is called 'abstaining', which is more shameful than 'failure'. Yes. For her, there is no level that cannot be broken, only a level that cannot be broken. Yes. In the girl's mother tongue, they said, 'I would rather die on the battlefield, wrap my body in horsehide, and burn it rather than burn it, rather than do nothing, or survive'. Yes. In the girl's native language, they said, 'Don't laugh when you are drunk on the battlefield, how many people have fought since ancient times'. Yes. She believes that as long as 'someone returns', it means 'there is a chance'.

Yes. Girls, one strength, very, very, very strong. She is 'shameless', she is 'faceless', she is 'lifeless'. Yes. She only cares about the 'result', but the

process, will pass, and the past is 'history', and she only looks 'forward'.
That was another night.
The girl, alone, at the junction of exile and charism.
The girl opened, her 'Duolingo,' in Hebrew, and was trying to 'recognize the letters.'
God, I don't know, out of where, suddenly, it came out and turned the girl's mobile phone power to '100%', and then the mobile phone with the 'charging cable' directly showed that it was 'low battery' and turned off.
The girl slowly raised her head, raised her eyebrows, her face was full of provocation, and she glanced at her viciously, God.
God, walked up to the girl, put his hands on his chest, his eyes were sharp, and his tone was light, and he said to the girl.
He, says
'You!
Not allowed!
Learn.
Hebrew!
Not allowed!
Convert to refuge!
Judaism!
Got It?! 」
The girl, still, raised her head, raised her eyebrows, her face was full of provocation, her eyes were very cold, her tone was very cold, she said word by word, gritted her teeth, and replied, God, she said, 'Oh yes. YEHEWAH, My Beloved BOSS. Of Course. Give Me A Reasonable Reason. Convince Me! 」
God, still, with sharp eyes and a light tone, said to the girl.
He, says
'You!
Not allowed!
Learn!
Hebrew!
Not allowed!
Convert to refuge!
Judaism!
That Will Be All. 」
The girl just kept it, her eyes were cold, and she glared straight at her, God, she didn't say anything.
God, glanced at the girl.
Then, God, without saying a word, turned left and disappeared into the gray-

white smoke that only the girl could see.
Yes. The girl's mobile phone is 'again' powered.
The girl, just keeping, her eyes were cold, she glared straight up, and above, she raised her eyebrows, her face was full of provocation, her eyes were very cold, her tone was very cold, she said word by word, gritted her teeth, she said, 'Oh yes. YEHEWAH, My Beloved BOSS. Of Course. Hallelu… Fuck Jah!!! 」
Yes. Every day, she said. Yes. She didn't, she was 'slashed' by lightning. Yes. Every time she said, the electric light would 'flicker'. Yes. Never, there has been an 'exception'. Yes. This is God, with the girl, has always been tacit understanding.
The girl, once, tried again, and opened her 'Duolingo', Hebrew, trying to 'know the letter'.
Yes. Every time, the girl's mobile phone is '100%', and every time, the mobile phone with the 'charging cable' will directly display, 'low battery', and turn off.
Yes. Just after the 'tenth time'.
The girl just kept it, her eyes were cold, she glared straight up, and she didn't say anything, but she gave up 'temporarily' and used 'Duolingo' to learn Hebrew's plan. Yes. 'Temporarily', do not use 'Duolingo'.
Yes. This is God, with the girl, has always been tacit understanding.
Indeed, it was not.
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching, shouted at the boy on the sofa in the living room, she shouted 'My boy, my child. Yala. Yala. פשוט תיכנעו לה, תהיו טובים.
She is My Daughter, I Like Daughter Better, You Knew That.
Sorry But Not Really Sorry.
I'm Claiming Her.
You Chose Her First. I'm Just Taking Her In.
Not Negotiating. Enjoy It. Thank You. 」
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching so far, couldn't help but laugh out loud.
The boy, with a face full of incredulity, looked at the girl he loved so much.
The girl, with a smirk on her face, looked at the boy she loved so much, she looked at him, raised her eyebrows, and said, 'Wala!! SEE!!! 』。
The boy, looking triumphant, and very justified, smiled at the girl, who was childish, bit the pillow, protested, and smiled.
The girl, looking at the boy, smiled.
The girl, looking at the boy, mending his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also smiled on the sofa in the living room.

The three of them, together at the same time, laughed.
God also laughed.
On such a night, at the boy's place, the one who mended his clothes, and who had not yet stopped needling, stayed in the place where exile and charism, where boys and girls rented a house, for a period of nine days.
Every night, it will be staged. Every night will end with the three of them, tacitly understanding each other's warm smiles, and, that, every time, I don't know where, suddenly, the smiles that God insists on joining.
On October 3, 2025.
Yes. This paragraph is placed here simply because the girl is too lazy to insert it back, and the other chapters have been translated.
On October 3, 2025.
The girl, as before, was at work, selling alcohol.
That day, that one, on weekdays, was always a store full of friends, and the business was so bad that it was like a 'ghost town'.
The girl is arguing with God, what she recorded, this 'tattered travelogue'.
Yes. It is this book that you are reading right now. Girl, from the first word, from the time I wrote it, I have always called this book, 'Rags Travelogue'.
Yes. Rags, travelogue. Yes. 『Fucking Broken Book』。
The girl is arguing with God, what she records, this 'tattered travelogue', as if and will blow up the 4,000-year-old 'theology' in 2025, with the development of the Internet and the transmission of information faster than a sneeze, with a 'tattered travelogue'. The girl felt that this was very 'disrespectful' to the major religious leaders, and she was very worried about whether the bodies of the elderly religious leaders could withstand this tsunami-like 'shock'.
Yes. The girl disagreed, she directly took her mobile phone to 'cook'. Yes. She cooked for ten minutes. Yes. Boiling water. Yes. The mobile phone is not dead. Yes. 'iPhone 12 Pro Max', July 10, 2021, the girl's ex-husband gave her an 'antique' mobile phone.
Yes. The girl has been thinking about what way she should use to put the 'secret code' in what 'position' and 'place' she should put so that she can call the leaders of the major sects, and her blood pressure will soar to a higher level than Moses' rod. Yes. God, disagree. Yes. She still let go. Yes. She still, let go, a lot. Yes. Because, she was happy. Yes. God, unhappy. Yes. God, very, very, very, very unhappy. Yes. Whatever. Fuck HIM.
Yes. God, disagree. Yes. God says, He, has His own 'intentions'.
Yes. Girl, from the depths of her soul, completely complete, doesn't care, God, those things, the so-called, 'intention', she only cares, 'human life'.
God, with the girl, just like that, continuously, continuously, continuously, arguing, for more than three hours.

Yes. Paired with, girl, the whole 'tattered travelogue', full, full, full, full of swearing, and moreover, worse than 'blasphemy', there is also a worse attitude and tone. Yes. Just like the previous chapters, it is similar, but it is worse, and it is more fierce, the tone and attitude.
Yes. God's attitude is not 'how good it is'. Yes. Just like the previous chapters, it is similar, but it is worse, and it is more fierce, the tone and attitude.
Yes. This is God, with the girl, has always been tacit understanding.
Yes. God, with the girl, belongs to and is infinite, 'love and kill each other', 'dig holes with each other', 'with each other', 'shake hands and make peace', 'one more round', 'love and kill each other', 'dig holes with each other', 'with each other', 'shake hands and make peace', 'one more round', 'love and kill', 'dig holes with each other', 'with each other', 'shake hands', 'one more round', 'love and kill each other', 'dig holes with each other', 'shake hands and make peace', 'one more round', 'love and kill', 'dig holes with each other' ', 'mutual bucket knife', 'shake hands', 'one more round', 'love and kill each other', 'dig holes in each other', 'mutual bucket knife', 'shake hands', 'one more round', 'love and kill each other', 'dig holes with each other', 'shake hands', 'shake hands', 'one more round', 'love and kill each other', 'dig holes with each other', 'barrel knives with each other', 'shake hands', 'one more round', 'one more round', 'love and kill each other', 'dig holes with each other', 'make peace with each other', 'shake hands', 'one more round', ' Love and kill each other', 'dig holes with each other', 'mutual barrel knives', 'shake hands and make peace', 'one more round', infinite, infinite, infinite, repeated, repeated, this 'interaction' method.
Yes. This so-called 'way of interacting', God, with the girl, has been playing for 'thousands of years'.
Yes. This is God, with the girl, has always been tacit understanding.
Yes. 'God'. Yes. 'God'. Yes. 『The Lord』。 Yes. 'The Lord.' Yes. 『YEHEWAH』。 Yes. The one who gave the 'Pharaoh', the 'ten gift packages', the 'god'. Yes. That one is no less than a 'caterpillar', but the one who 'goes down to the frog', the one who is 'second in the middle', is indescribable, 'God'. Yes. That one, 'Middle Two', is indescribable, 'God', has always been, complete, unchanged, exactly the same, 'Middle Two'. Yes. Exactly the same, 'violence'. Yes. Exactly the same, 'no discussion'. Yes. Exactly the same, I like to use, 'gift pack'.
Yes. 'Secondary 2', briefly introduced, 'Secondary 2', refers to the Internet buzzword 'Secondary Illness' derived from Japan, which generally refers to adolescence, especially in the second grade of junior high school, teenagers are overly self-conscious, self-righteous and childish words and deeds, for

example, living in a fantasy world, thinking they are unique, and making things that they think are handsome, but in fact, childish behavior is not a real disease, but a 'joke' name for the unique mentality of adolescence.
Yes. The One who takes you all, the 'God' who 'came out of Egypt.' Yes. The one who is in the 'wilderness', the 'God' who has been detouring for 'forty years'. Yes. The One, all of you, pray day and night, 'Presence', 'God.' Yes. The One, 'God', has always lived. Yes. That one, 'God,' has always been alive, alive, and well. Yes. Unless, all of you, the 'object' of prayer every day is the 'corpse' of 'God'. Yes. That, not called, 'pray'. Yes. That is called 'wake'. Yes. 'YEHEWAH', He has always lived and lived well. Yes. 'YEHEWAH', He has always been watching, watching, 'carefully', 'clearly'. Yes. You're welcome.
Yes. However, this time, 'God', no, took 'Moses'. Yes. Because, Moses, retired. Yes. I can't even find a 'grave', the one that is completely 'retired'. Yes. However, this time, 'God' did not bring 'Moses'. Yes. Because, Moses, retired. Yes. I can't even find a 'grave', the one that is completely 'retired'. Yes. This time, the 'God' is still delivered, the 'gift package'. Yes. This time, 'God' has arrived, the 'gift package', an updated version. Yes. This time, 'God' has arrived, 'Gift Pack', '2025', 'Pro Max', updated version, 'infinite loop', and various 'BGM'. Yes. 『Disney』。 Yes. 『Hollywood』。 Yes. You're welcome.
Yes. 'God', this time, is a 'gentile' author with such a bad attitude that he can't use any language to describe it. Yes. It's this book, 'Rags Travelogue', the 'girl' in it. Yes. 'Girl = author = girl'. Yes. 『The Girl= The Author=The Girl』。 Yes. 『I Do Not Care At ALL』。 Yes. The back cover page. Yes. You're welcome.
Yes. 'Tanya', 'Tania', a small notebook, written. Yes. 'The last days', 'the righteous of the Gentiles,' from the direction of the rising sun, 'with fire,' back to 'Israel.' Yes. So that all people can hear 'God' 'again'.
Yes. 『Tanya』。 Yes. This book 'Rags Travelogue'. Yes. All Languages Edition, Chapter II. Yes. You're welcome.
Yes. Judgment, English, pp. J-16, to p. J-17. Yes. Judgment, English, pp. J-31. Yes. Judgment, English, pp. J-55. Yes. Judgment, English, pp. J-90. Yes. You're welcome.
Yes. The previous chapters are written. Yes, eleven languages, translation. Yes. The Internet is public. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Open letter, written. Yes. The judgment is written. Yes. It was written in English. Yes, eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Traditional Chinese, 'Modern Hebrew', Old Hebrew, German, Latin, Czech, Polish, Italian, Dutch, Spanish, Arabic. Yes.

And, of course, absolutely, no, absent, 'English'.
Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. This is what God said. Yes. Girls, 'almost', all of the above languages, 'incomprehensible'. Yes. These languages, of course, are all prescribed by God. Yes. Girl, damn it, these, all the language, 'almost', are 'illiterate'. Yes. All the 'secrets', all, without 'exceptions', are all in the 'Traditional Chinese', version.
Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. You're welcome.
Yes. Judgment and open letter, English.
Yes. Secret, Traditional Chinese.
Yes. 'Table of contents', written.
Yes. You're welcome.
Yes. 'God', this time, is a 'foreigner' author with a rotten attitude and indescribable attitude. Yes. Paired with 'infinite loop' and various 'BGM'. Yes. 『Disney』。 Yes. 『Hollywood』。 Yes. This book, 'Rags Travelogue', the 'girl' in it. Yes. 'Girl = author = girl'. Yes. 『The Girl= The Author=The Girl』。 Yes. 『I Do Not Care At ALL』。 Yes. 'Back cover', that page. Yes. You're welcome.
Yes. 'Tanya', 'Tania', a small notebook, written. Yes. 'The last days', 'the righteous of the Gentiles,' from the direction of the rising sun, 'with fire,' back to 'Israel.' Yes. So that all people can hear 'God' 'again'. Yes. However, it is not shiny, 'holy fire'. Yes. It is 'God' and 'author', 'full of anger'. Yes. Still, 'fire'. Yes. 'Gentiles' arrived, and there was no way, 'more Gentiles'. Yes. From the direction of the sunrise. Yes. 'Taiwan', 'Taiwan'. Yes. After New Year's Eve, nine out of ten, the 'first light', the first 'presence' to the 'land'. Yes. 'Taiwan', 'Taiwan'. Yes. With 'fire'. Yes. So that all people can hear 'God' 'again'. Yes. Eleven languages, translation. Yes. The Internet is public. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. You're welcome. Yes. 『Tanya』。 Yes. This book, 'Rags Travelogue'. Yes. All Languages Edition, Chapter II. Yes. You're welcome.
Yes. Judgment, English, pp. J-16, to p. J-17. Yes. Judgment, English, pp. J-31. Yes. Judgment, English, pp. J-55. Yes. Judgment, English, pp. J-90. Yes. You're welcome.
Yes. The previous chapters are written. Yes, eleven languages, translation. Yes. The Internet is public. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Open letter, written. Yes. The judgment is written. Yes. It was written in English. Yes, eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Traditional Chinese, 'Modern Hebrew', Old Hebrew, German, Latin, Czech, Polish, Italian, Dutch, Spanish, Arabic. Yes.

And, of course, absolutely, no, absent, 'English'.
Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. This is what God said. Yes. Girls, 'almost', all of the above languages, 'incomprehensible'. Yes. These languages, of course, are all prescribed by God. Yes. Girl, damn it, these, all the language, 'almost', are 'illiterate'. Yes. All the 'secrets', all, without 'exceptions', are all in the 'Traditional Chinese', version.
Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. You're welcome.
Yes. Judgment and open letter, English.
Yes. Secret, Traditional Chinese.
Yes. 'Table of contents', written.
Yes. You're welcome.
Yes. Because, 'Traditional Chinese' has never been 'flattened'.
Yes. Those are the language that has been 'flattened' by all of you. Yes, in Publication Rules. Yes. This book, 'Rags Travelogue', the 'girl' in it. Yes. 'Girl = author = girl'. Yes. 『The Girl= The Author=The Girl』。 Yes. 『I Do Not Care At ALL』。 Yes. 'Back cover', that page.
Yes. Those are the 'language' that has been 'flattened' by all of you.
Yes, in Publication Rules.
Yes. The author, already, very unhappy, made up for it.
Yes. This, of course, is the 'rag work' given by 'God'.
Yes. 『Publication Rules』。
Yes. 'Viking Runes'.
Yes. 'Ancient Egyptian Hieroglyphs'.
Yes. ' Ancient English'.
Yes. 'Ancient Germanic'.
Yes. 'Sanskrit'.
Yes. 'isiZulu'.
Yes. 'Ancient Hebrew'.
Yes. 'Ancient Arabic'.
Yes. 'Ancient Mongolian'.
Yes. The disappeared 'position' was put back.
Yes. The disappearing 'dots' were all added back.
Yes. The disappeared 'dimensions' have been added back.
Yes. 'Rauch', the whole 'broken'.
Yes. 'Rauch', broken to the point of powder, there is nothing left.
Yes. 'Source language', all appear.
Yes. The author is very unhappy.
Yes. You're welcome.

Yes. Because, 'Qin Shi Huang' said, no. Yes, 'Qin Shi Huang' said, the pen is very heavy? Can't write? Then, go build the 'Great Wall', 'move stones', and try to see if the 'pen' is heavier, or 'stone', which is heavier. Yes. To build the 'Great Wall' almost guarantees that 'there will be no return'.
Yes. Ladies and gentlemen, the 'Chinese' you have learned is called 'Chinese Simplified'. Yes. No one has ever wondered why there is a 'Simplified' that needs to be added after 'Chinese'. Yes. Because there is a language called 'Chinese Traditional'. Yes. It is the one that is 'five thousand years', 'Chinese Traditional'.
Yes. Your 'Duolingo' is 'Chinese Simplified'. Yes. You're welcome.
Yes. 'Chinese Traditional', a brief introduction, traditional Chinese, the core of the logic of word creation, is Xu Shen's 'Shuowen Jiezi' of the Eastern Han Dynasty. Yes. In 100 AD, in the twelfth year of Emperor Yongyuan of Han He, it began to be compiled, and by 121 AD, the first year of Emperor An of Han's Jianguang.
Yes. Traditional Chinese, the core of the logic of word creation, is the 'Six Books' proposed by Xu Shen of the Eastern Han Dynasty in 'Shuowen Jiezi', which includes, pictograms, referential things, understanding, shape and sound, transposition, borrowing, the main basis, is to depict objects, pictograms, mark abstract concepts, refer to things, combine meanings, understand meanings, combine forms and sounds, shape and sound, and supplement with the rules of word meaning extension, transannotation, and borrowing, borrowing, forming, forming a rich writing system, and its stroke structure is usually closer to the original meaning of the etymology. Yes. To put it simply, it is 'hieroglyphs', plus infinite 'imagination', and a little 'feeling'. Yes. You're welcome.
Yes. 'Chinese Traditional', and 'Chinese Simplified', for you, have formed a 'very huge' difference.
Yes. Chinese, most of them, can't understand 'Chinese Traditional'. Yes. Hong Kong, Singapore, and Malaysia use 'Chinese Traditional', which is 'complete' and 'meaning' different from 'this tattered travelogue'.
Yes. 'Chinese Traditional' is a kind of 'hieroglyph'. Yes. On top of that, add infinite 'imagination' and a little 'feeling'. Yes. You're welcome.
Yes. The previous chapters are written. Yes, eleven languages, translation. Yes. The Internet is public. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Open letter, written. Yes. The judgment is written. Yes. It was written in English. Yes, eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Traditional Chinese, 'Modern Hebrew', Ancient Hebrew, German, Latin, Czech, Polish, Italian, Dutch, Spanish, Arabic. Yes. And, of course, absolutely, no, absent, 'English'.

Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. This is what God said. Yes. Girls, 'almost', all of the above languages, 'incomprehensible'. Yes. These languages, of course, are all prescribed by God. Yes. Girl, damn it, these, all the language, 'almost', are 'illiterate'. Yes. You're welcome.
Yes. All the 'secrets', all, without 'exceptions', all are in 'Traditional Chinese', version. Yes. You're welcome.
Yes. Because, 'Traditional Chinese', you can 'take it apart', and then look at the mood, match it at will, and put it back.
Yes. 'Chinese Traditional', all strokes, in total, only 'eight strokes'.
Yes. 'Chinese Traditional', we use one, the word 'Yong' and 'Eight Methods', all of them.
Yes. Forever, the 'eternity'.
Yes. 'Chinese Traditional', the 'pronunciation' of one word, not much, 'five'.
Yes. 'Chinese Traditional', one word is different, 'five pronunciations', representing, complete, different 'meanings'.
Yes. 'Chinese Traditional', the 'pronunciation' of one word, not many, 'five', not included, 'broken words'.
Yes. 'Chinese Traditional', the word 'same', 'pronunciation', can be written, complete, different 'very many', complete, 'different' words. Yes. Looks different. Yes. Meaning, different. Yes. It can be boiled or degraded. Yes. According to the context, intonation, expression, mood, anytime, anywhere, you can, immediately, immediately, change.
Yes. 'Chinese Traditional', changing 'one word' can directly change the meaning, direction, and 'conclusion' of 'the whole article'.
Yes. Because, 'Qin Shi Huang' said 'the devil is hidden in the 'details''.
Yes, 'Chinese Traditional', 'font' itself, is a kind of 'toy'.
Yes. Because, 'Qin Shi Huang' only said, 'It cannot be flattened', did not say, 'It cannot be stacked', and did not say, 'It cannot be used for play'.
Yes. 'Chinese Traditional', briefly introduced, '金' is not enough, so we stack it up and become '鑫'. Yes. If '木' is not enough, we will stack it up and become '林，森'. Yes. If there is not enough '水', we will stack it up and become '淼'. Yes. If '土' is not enough, we will stack it up and become '垚'. Yes. If the '龍' is not enough, we will stack it and become '龘'. Yes. Stack until 'happy'.
Yes. 'Chinese Traditional', a brief introduction, 'Attracting Wealth and Treasure 招財進寶', there are too many words, and the paper of the Spring Festival couplets is too small to be written. Yes. Therefore, we disassembled each word of 'attracting wealth and treasure', and then reassembled it into 'one word', and then directly stuffed it into the small paper of the Spring

Festival couplets. Yes. 'One word'. Yes. Semantics, 'not changed at all'. Yes. Every font itself, where it should be, is there. Yes. I didn't lose anything, but the size changed. Yes. This is just an example. Yes. And, thousands of examples. Yes. You're welcome.
Yes. 'Chinese Traditional', 'font', total, not much, more than '100,000'.
Yes. The First Kuomintang-Communist Civil War, circa 1927-1937 AD. Yes. Own people beat their own people.
Yes. The Second Kuomintang-Communist Civil War, circa 1945-1950 AD. Yes. Own people beat their own people.
Yes. We lost.
Yes. In 1949, we took away all the treasures of the Forbidden City in Beijing and retreated to 'Taiwan'.
Yes. We lost the land.
Yes. We keep the 'words'.
Yes. Antique house, in 'Beijing'. Yes, antique treasures, in the National Palace Museum in Taipei. Yes. Google Maps Pin 『https://maps. app. goo. gl/8sEWMcoyG4yanne98』。 Yes. You're welcome.
Yes. 'Chinese Traditional', alive, alive, good. Yes. You're welcome.
Yes. On the fishing boat in the land of the sunrise, where the girl grew up. Yes. 『Taiwan』。 Yes. Not 'Thailand'. Yes. It's called 'Taiwan', 'Taiwan', 'TAIWAN', 'TAIWAN'.
Yes. We ourselves have a government. Yes. We ourselves have the law. Yes. We ourselves have an army. Yes. We ourselves, we have passports. Yes. We ourselves have a national flag. Yes. In your 'emoji', there is a 'national flag'. Yes. 『Taiwan』。 Yes. We ourselves have language. Yes. We ourselves have democracy. Yes. However, we ourselves are not sure whether it is a 'country'.
Yes. However, in the 'verbatim manuscript' at the end of the judgment, the one who owned, used 'his own name', and named the 'great founder' of Taipei's 'Synagogue', 'Jeffery D. Schwart' said, 'Taiwan is, the 'only', 'democratic' country in the world. Yes. In 'Exhibit-1', 'Page-276'. Yes. 'Official website', screenshot. Yes. The website is 'https://www. jtca. org. tw/en/pages/founders'. Yes. If the 'website' is gone. Yes. God, already, let the girl 'all', 'very detailed', 'complete', 'screenshot'. Yes. Already, 'all', 'complete', archived, the girl herself, I can't count how many 'USBs' there are. Yes. You're welcome.
Yes. The one who owned, used his own name, named the 'great founder' of 'Synagogue' in Taipei, 'Jeffery D. Schwart', and was taken by his one, 'Oh the famous lady', to the whole of Taiwan, all the 'public figures', 'collective nightmares', 'collective fear', 'avoidance is too scary', that one, very well-

known, host. Yes. In the same month of the year the girl was born. Yes. That year, the Berlin Wall, the year it fell, the very well-known host, he became 'famous' and became a 'ratings guarantee'. Yes. That one, very well-known, the host 'Li Siduan'. Yes. That one, in the Taiwanese media industry, is legendary, 'Walking Freud'. Yes. That one, in the Taiwanese media industry, 'Voldemort', is an ordinary existence.
Yes. 'Voldemort's Fear Chain', 'Introduction', in 'Exhibit-64 to Exhibit-81', 'Page-338'. Yes. Archives, total pages, '1124 pages'. Yes, the files, totaling '1.32GB'. Yes. The file is 'too big'. Yes. Due to the 'website upload restrictions', it is not possible to 'upload all'. Yes. Please refer to 'Page-338'. Yes. You're welcome.
Yes. That one, very well-known, the host 'Li Siduan'. Yes. That one, in the Taiwanese media industry, is legendary, 'Walking Freud'. Yes. That one, in the Taiwanese media industry, 'Voldemort', is an ordinary existence. Yes. In 'Li Siduan', he 'opened his own program', 'big', 'cloud', 'time', 'hall', and 'said it himself'. Yes. 'Program Name', where 'Secret', is in 'Exhibit-63', 'Page-338'. Yes. Program website 'https://youtu. be/Aodan5ABo_c?si=dt5c4LthoZHaQX7'. Yes. If the 'website video' is gone. Yes. God, already, let the girl 'all download', 'all', 'very detailed', 'complete'. Yes. Already, 'all', 'complete', archived, the girl herself, I can't count how many 'USBs' there are. Yes. You're welcome.
Yes. At the United Nations, our position is very embarrassing. Yes. In the international situation, our position is very embarrassing. Yes. On your 'world map', there is often no 'drawing'. Yes. In our own 'world map', we 'draw oversized' ourselves. Yes. On the scale, it is completely complete and unreasonably 'big'.
Yes. God's attitude is very 'unreasonable'.
Yes. God's attitude is very 'middle two'.
Yes. God's attitude is very 'violent'.
Yes. God's attitude is very 'persistent'.
Yes. God's attitude is very 'provocative'.
Yes. God's attitude is very 'no discussion'.
Yes. God, gritting his teeth, said to everyone,
He, says
'Yes.
You're welcome.'
God, with the girl, just like that, continuously, continuously, continuously, arguing, for more than three hours.
The girl was wearing a 'matte black' mask on her face, and the makeup on her face was very casual.

On that day, there was a table of 50-60 years old, who thought that 'women' could 'buy', and a whole table of very vulgar middle-aged uncles, more than a dozen people. All of them have been discussing loudly, all the time, how to 'sleep' with the girl while she was at work. The girl is complete, she has no plan, she cares about them, she is completely careful, she has no plan, and she sells things to them.
Finally, it's time for the girl to get off work.
The girl is calculating, the 'mathematics' she hates the most, and in her heart, she is still arguing, with, God, constantly, continuously.
Suddenly, the table was a 50-60-year-old who thought that 'women' could 'buy', and a whole table of very vulgar, middle-aged uncles, and more than a dozen people. All of them, patting themselves on the thighs like toads, shouted at the girl who was bowing her head and calculating, and they shouted, 'Hey! Drink urgently! Girl! Come on!'
The girl, cold, slowly, raised her head, her eyes were cold, slowly, and she scanned around, everyone's eyes, she, raised her eyebrows, she, didn't speak. God, through the girl, at the same time, coldly, slowly, raised, He, the head, the eyes were cold, slowly, scanned around, everyone's eyes, He, He, picked, His, eyebrows, He, He, did not speak.
That table, self-righteous, thinking that 'women' can 'buy' 50-60 years old, a whole table of very vulgar, middle-aged uncles, more than a dozen people. All of them were 'silent' in an instant. Yes. It's like a 'tape seal', the kind of 'silence'. Yes. To be more specific, it is 'aphasia'. Yes. All of them began to 'tremble' in an instant. Yes. The entire tabletop and dishes were colliding, and it was a kind of 'shivering'.
The girl lowered her head and continued to calculate, the 'mathematics' she hated the most.
Suddenly, the table was a 50-60-year-old who thought that 'women' could 'buy', and a whole table of very vulgar, middle-aged uncles, and more than a dozen people. All of them patted themselves, like toads, and cursed at each other, cursing the girl.
Girl, completely, didn't take it seriously.
But, God, is not happy.
The girl stretched out her right hand and pulled it back from the air, God.
Yes. All people, visible to the naked eye, are the kind of 'pull back'.
The girl, coldly, yes, God, said, 'Oh, those are worms!'
God, coldly, said to the girl,
He, says
'Very noisy bugs!'
The girl, still, directly ignores them, all the bugs.

Just when the girl, after greeting the owner of the store, walked out of another door, the table, self-righteous, thinking that 'women' can 'buy' 50-60 years old, a whole table of very vulgar, middle-aged uncle, it seems, should be, the leader among them, and so on, that uncle, his voice trembled, his whole body was trembling, no, constantly, trembling, in his tone, full of pleading, bending his waist, bending his knees, constantly, continuously, rubbing his folded hands, the whole person, He was almost on his knees and said to the girl, 'This respected lady, did they offend you just now? Really, really, really sorry!'
The girl didn't look at anyone, she just, slowly, raised her head, glanced at the moon, and then, coldly, dropped a sentence, she said, 'It's already 'history'.'
After saying that, she smoothly kneaded the waste paper in her hand and threw it on the ground.
The girl didn't look back, she only heard it, and behind her, there was a loud noise, like, something fell. Yes. She didn't care at all.
Then, the girl, put on hers, matte black trench coat, put on the hat of the trench coat, and went straight home, after work. Yes. It looks like a hooded trench coat similar to 'Master Gu Yi'. Yes. 'Doctor Strange', 'Volume 1', '2016'. Yes. 『Disney+』。 Yes. You're welcome.
God, say,
He, says
'Yes.
that.
is.
'Unfinished History'.
of.
End.
'History'.
Turn the page.
The moment of the moment.'
Yes. The girl is completely incomprehensible, God, what she is saying, she has no intention of 'understanding'. She only knew that God told her to 'record'. Yes, girl, it's very upset. Yes. However, she is still a 'record'. Yes. Therefore, this 'tattered travelogue', as well as 'open letters' and 'judgment books', appeared. Yes. That's it. Yes. You're welcome.
Yes. 'Unfinished History'. Yes. This book, 'Rags Travelogue'. Yes. 'Traditional Chinese' version, 'Chapter 8_II', 'Page 5', 'Line 1'.
Yes. 『unfinished history』。 Yes. This book, 'Rags Travelogue'. Yes. English version, Chapter 8_III, page 5, line 12.
Yes. The girl didn't know what 'unfinished history' meant, and she had no

intention of 'understanding'. Yes. You're welcome.
Yes. Things happened.
October 3, 2025, 21:30 p. m. Taiwan time.
Taiwan, New Taipei City, a district named after a new village, a road named after a park, a distance of one hundred, two places away, ground floor, with three storefronts, connected to each other, restaurants.
That restaurant, next to it, is the local, largest, sports park.
That restaurant happened to be right in front of the baseball field, but the girl, not sure, was on the 'side' of the baseball field. Yes. She doesn't watch, baseball.
Yes. That day, the 'Mid-Autumn Festival' has not yet arrived, and 'Yom Kippur' has just passed.
One afternoon.
The boy, who had sewn his clothes and had not yet stopped stitching, proposed that she wanted to go to 'Anne Frank House'.
So, boys and girls, start, constantly, continuously, continuously, trying, buying tickets online.
However, both of them failed.
The boy, who had sewn his clothes and had not yet stopped stitching, looked at each other, and their eyes were full of self-blame, disappointed boys, and girls.
The boy, who had sewn his clothes and had not yet stopped needling, couldn't help but laugh out loud, he smiled all over his face, and said to the boy and the girl, she said, 'My Beloved Children, it's okay. Anyway, my body is still very painful, 'Anne Frank House', it will need to go all the time, all the time, up and down, up and down, there are many stairs. So, I decided, I want to be in the place where I leave, exile at the junction of charism, and let my 'daughter' help me do it again, beautiful nails.'
Then, the boy, who had sewn his clothes and had not yet stopped needling, smiled smirked, waved her right hand, looked at the boy, she said to the boy in a mischievous tone, she said, 'My boy, my child. Yala. Yala. Go. Go. Go. Do Your Own Thing.
She Is My Daughter, I Like Daughter Better, You Knew That.
Sorry But Not Really Sorry.
We Are Going To Have A 'Girls' Time'.
You Chose Her First. I'm Just Taking Her In.
Not Negotiating. Enjoy It. Thank You.
Yala. Yala. Go. Go. Go. Do Your Own Thing.
Bye. 」
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching yet, couldn't

help but laugh out loud after saying that.
The boy, with a face full of incredulity, looked at the girl he loved so much.
The girl, with a smirk on her face and triumphant, looked at the boy she loved so much, she looked at him, raised her eyebrows, and said, 'Opala!! SEE!!! AGAIN!!! 』。
The boy, looking triumphant, and very justified girl, he was childish, grabbed the pillow on the sofa, bit the pillow, protested, and smiled.
The girl, looking at the boy, smiled.
The girl, looking at the boy, sewing his clothes, and the person who had not stopped stitching still looked at the boy and the girl and smiled.
The three of them, together at the same time, laughed.
God also laughed.
The girl, once again, took out all her nail tools. Yes, girl, in addition to being a 'doctor', she is also a 'nail artist'.
The girl, for the boy, sewed up his clothes, and the person who had not stopped needling so far made her favorite nails again.
The girl, for the boy, sewed the placket for him, the one who has not stopped the needle, once again, using the nail piece, all of them, was extended, and trimmed for her, her favorite, almond-shaped, Almond, and, for her, painted her most joyful, peach blossom rouge color, girl's dream, gentle call, color.
The two of them talked and laughed all afternoon, like a 'real mother and daughter'.
The boy, while working, looked helplessly at him, looking at the two of them together, continuously, continuously, continuously, facing him, 'showing' their nails, the 'mother and daughter'.
The boy, gritted his teeth, picked up his mobile phone, filmed this scene, and sent it to the boy's home, the one who was always reminded that the name was at the top of the family tree, the first person to learn to be silent, and then, he directly dialed the 'What's App video call'.
The boy, with helplessness in his tone, and, uncontrollably, showed off, began to face the boy's family, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the person who was the first to learn to be silent on the phone, complained, he, mending his clothes, the person who still hasn't stopped stitching, and the girl, the two of them, every day, have all kinds, 'different reasons', one is 'doing nails', the other is 'afternoon tea', all kinds of nonsense, nonsense 'Girls' Time', date time.
The boy, with helplessness in his tone, and, uncontrollably, showed off, began to face the boy's family, the one who was always reminded, that name was at the top of the genealogy, the person who first learned to be silent, on the phone, complained, he, mended his clothes, the person who hadn't

stopped stitching yet, and the girl, the two of them, every day, would rather go back and forth, always, always, always, using 'Google Translate', 'voice input method', chatting with each other, surprisingly, directly, Skip boy translation.
The boy, as he spoke, was vicious, holding a plate and a fork, holding a large piece of the girl made for him, 'New York Heavy Cheesecake', very hard, chewing.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, on the phone, couldn't help but laugh out loud, he said to the boy in a happy tone, he said, 'yes, my brother, I knew it. I'm Not Surprise At ALL.
The Last Time I Saw The Girl, I Knew This Day Would Come.
Yala. Yala. She's My Sister.
Ima Prefers Daughter Better, You knew THAT.
Sorry, But Not Really Sorry.
We Are Claiming Her.
You Chose Her First. We Are Just Taking Her In.
Not Negotiating. Enjoy It. Thank You.
Oh, By The Way, My Wife Says 'Thank You, TOO'.」 That's, girl, a language you don't understand.
In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the person who was the first to learn to be silent, after speaking, couldn't help it, and the woman, the woman he had sworn to walk the path of fate with his blood people, the two of them, at the same time, on the other end of the phone, laughed out loud.
The boy, full of incredulity, hung up the phone, and the fork in his hand, at the same time, slipped out of his hand and fell to the floor.
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching yet, looked at the boy and couldn't help but laugh out loud.
The boy, with a face full of incredulity, looked at him, sewed his clothes, and still hadn't stopped stitching, and then look at the girl he loved so much.
The girl, with a smirk on her face and triumphant, looked at the boy she loved so much, she looked at him, raised her eyebrows, and said, 'Opala!! SEE!!! AGAIN!!!』。
The boy, looking triumphant, and very justified girl, he was childish, once again, grabbed the pillow on the sofa, bit the pillow, protested, and smiled.
The girl, looking at the boy, smiled.
The girl, looking at the boy, sewing his clothes, and the person who had not stopped stitching still looked at the boy and the girl and smiled.
The three of them, together at the same time, laughed.

God also laughed.
On such an afternoon, at the boy's place, the man who mended his clothes, and who had not yet stopped needling, stayed in the place where exile and divine charism, where boys and girls rented a house, for nine days.
Every afternoon, it will be staged. Every afternoon will end with the three of them, tacitly understanding each other, warm smiles, and, that, every time, I don't know where, suddenly, the smile that God insists on joining.
Two years after that journey, it ended.
When a boy and a girl decide to separate because of a violent quarrel and calm down with each other.
The girl's birthday has just passed a week.
On the girl's birthday, starting three weeks ago, the girl's personality seemed to change in an instant.
The girl began to lose her memory easily, and she often forgot what she was doing when she turned around.
The girl began to hold the little thing of 'sesame and mung beans', and he, holding the boy, kept arguing, continuously, continuously.
The girl began to care less about the details of life, and he didn't like to eat the food she originally liked.
Girls, always in the dead of night, suddenly lose their temper with boys, no matter how much the boy hugs the girl, he will only get more and more angry.
Girls, always in the dead of night, suddenly lose their temper with boys, no matter how the boy hugs the girl, he will only roar louder and louder.
The girl, at the beginning, also realized that her behavior was very rude, she ran to the neighbors of each household, apologized in person, and bent down on her waist, saying that she knew that she had done something very bad, and the girl was very sorry to everyone.
Until late at night another day.
The girl, in the dead of night again, suddenly lost her temper with the boy, no matter how the boy hugged the girl, he just roared louder and louder.
That night, He succeeded.
That night, because, for more than three hours, he yelled non-stop, continuously, continuously, continuously, continuously, continuously, and repeatedly said many, many, many heavy words to the boy.
The police came, a man and a woman.
The police man, led the girl into the room, separated him from the boy, and comforted him.
The policeman, before leaving, yes, he, blinked his right eye.
So, the boy and the girl, because of the violent quarrel, decided to separate

the two places and calm down with each other.
In the girl, leave, exile at the junction of charism, three days before.
Boy, sometimes talk to the person who sewed his clothes and has not stopped needling.
The boy said that he needed some psychological comfort from his blood, because the matter of being 'separated' from the girl made him terrified and overwhelmed.
Girls, boys are completely understandable.
Boy, sometimes talk to the person who sewed his clothes and has not stopped needling.
The boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching yet, said to the boy again and again, again and again, continuously, continuously, continuously, continuously, continuously, she said, 'My boy, my child, I advise you to keep that girl! By all means, you must keep her by your side. No matter what she had an argument with you about some time ago. You should pretend it never happened. When a girl leaves your side, you have to think twice about this. Otherwise, this will be the 'last regret' and 'last' in your life, decide. Moreover, I really, really, really, really like that girl! Moreover, if you really let the girl leave, then, in the future, if I go to the border of exile and charism, what will I do if there is an exclusive 'Girls' Time between me and the girl?' That was a language that girls couldn't understand.
The boy also had a phone call with the one in his family, who was always reminded that his name was at the top of the genealogy, and that the person who was the first to learn to be silent was a very short call.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and that he was the first to learn to be silent. With one of the boys, the boy had already quietly begun their friendship as early as the turn of the century. In his youth, before he started bleaching, he was already by his side. Both of them said the same thing to the boy. That was a language that girls didn't understand.
In the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and that he was the first to learn to be silent. With one of the boys, the boy had already quietly begun their friendship as early as the turn of the century. In his youth, before he started bleaching, he was already by his side. Both of them said the same thing to the boy. They said, 'Boy, I advise you to keep that girl! By all means, you must keep her by your side. No matter what she had an argument with you about some time ago. You should pretend it never happened. When a girl leaves your side, you have to think twice about this. Otherwise, this will be the 'last regret' and 'last' in your life, decide.'

Then, in the boy's family, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the one who was the first to learn to be silent, and one of the boys, the boy had quietly begun their friendship as early as the turn of the century. In his youth, before he started bleaching, he was already by his side. The two of them cut off the phone after speaking. That was a language that girls couldn't understand.
Finally, the day of separation, still ruthless, has arrived.
The boy, who sewed his clothes and has not yet stopped needling, will set off from the border of exile and charism, and will set off on the return, from the Mediterranean gateway where the old and the new intertwine, and the city where the sun and neon dance under the sun and neon. The heartbeat of Israel is always speeding up in the night. The city that breathes by the sound of the Mediterranean waves. The beach, the white walls, the footprints and the stage of the sunset. That barefoot can be the freedom to walk. The sea breeze, the place where the ancient shadows are blown away, the journey.
The boy rented a car, he drove the car, took his car, sewed his clothes, and the girl, the three of them, reluctantly, went from the boy and girl's rental house to the airport in that city.
On the journey, the three of them, together at the same time, all of them, each of them, could not control the tears that slipped down from the corners of their eyes, continuously, continuously, continuously, continuously, loudly, loudly, loudly, dripping.
Boy, the car was temporarily parked at the airport gate.
The girl, quickly, opened the car door straight, strode back, stride, rushed into the airport, she borrowed a wheelchair from the airport service staff. Then, she strode back, strode, and ran back to the car.
The girl, who had not yet stopped stitching, carefully helped her out of the car, carefully helped her into the wheelchair, and, confirmed, she sat firmly.
The girl, looking up at the boy she loves so much, smiles at him and says, "My Love, you go park first, I'll take care of Ima".
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The girl, looking at the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped stitching so far also laughed.
The boy, looking at the two of them, smiled.
The three of them, together at the same time, laughed.
God also laughed.
The boy drove the car to the parking lot.
The girl, pushing the boy, sewed his placket, and the two of them slowly walked towards the 'check-in counter' of the plane at the same time.

The boy, who mended his clothes and had not yet stopped needling, was on the 'promised airline.'
The girl, pushing the boy, sewed his placket, and the two of them slowly walked towards the 'check-in counter' of the plane at the same time.
That was the first time the girl saw such a rigorous 'check-in counter'.
The girl was very shocked.
The service staff at the check-in counter was God's chosen man, he was a man, he looked at it, pushed the boy, sewed his clothes, and the person who had not stopped needling so far, the 'Asian girl', he was stunned for a moment, then, he smiled, with doubts in his eyes that could not be hidden, paused for a while, and then, in a slow tone, with a little trembling, he asked the girl, he asked, 'This lady, may I ask, are you this lady?'
The girl was very panicked.
The one who was God's chosen man, the waiter at the check-in counter, was a man, and he didn't speak.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, answered in a firm tone, with a firmer look in his eyes, that one, God's voter, the waiter at the check-in counter, he was a man, and she said, 'YES.
She Is My Daughter.
She Is From Taiwan. 」
The boy, who mended his clothes and had not stopped needling so far, did not finish speaking.
The boy, suddenly, appeared behind the girl.
The boy, from behind, with his long arms, quickly, tightly, tightly, tightly, grabbed the girl into his arms, his hands held the girl's shoulders, his tone firm, his eyes were more determined, and he replied, that one, God's voter, the waiter at the check-in counter, he was a man, he said, 'YES.
This Is My Ima.
She Is My Girl.
And.
We Are ONE. 」
The three of them used a language that the girl couldn't understand.
The one who was the chosen man of God, the waiter at the check-in counter, he was a man, he was obviously stunned at first, and then, his face was full of incredulity, he slowly turned his head, looked at the boy, the man who sewed his clothes, and had not stopped needling yet, and then slowly turned his head to look at the boy, and finally, slowly turned his head to look at the girl, he looked at the girl with a blessed smile, he said softly, he said to the girl, he said, 'מזל טוב!'
The girl's whole face was flushed, and she had nowhere to put her hands and

feet.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, looked back at the girl, she stretched out her right hand, gently, grabbed the girl's trembling left hand.
The boy, from behind the girl, stretched out his right hand, gently, grabbed it, the girl, trembling right hand.
The girl slowly turned her head and looked at the boy, who sewed his clothes and had not stopped stitching so far, and then slowly turned her head and looked at the boy she loved so much.
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.
The boy, with firm eyes, looked at the girl and smiled.
The elect of God, the waiter at the check-in counter, he was a man, his eyes were firm, he looked at the girl, and smiled.
The girl, looking at all of them, finally smiled.
The four of them, looking at each other, laughed together at the same time.
God also laughed.
Yes. See here, this chapter, this paragraph, this line.
Yes. All of you, each of you, have the same question in your heart.
Yes. 'God' also wants to ask, 'the same question'.
Yes. Open letter, English, pp. L-2.
Yes. 『🔶Round Two』。
Yes. The content of the question is, 'Kohen HaGadol — Or Rabbi — Plus 'A GENTILE MARRIAGE' — Is It Permitted?'
Yes. The only answer option is 'Yes or No.'
Yes. 『No Footnotes.』。
Yes. 『No Excuses.』。
Yes. 『No 'Cultural Context' Bullshit.』。
Yes. 『NOTHING.』。
Yes. 『Just YES or NO.』。
Yes. This 'problem' is not, it only belongs to 'God's chosen people'.
Yes. Open letter, English, pp. L-61.
Yes. 『Yeah — hi.』。
Yes. 『POPE.』。
Yes. 『CARDINAL.』。
Yes. 『ECUMENICAL PATRIARCH.』。
Yes. 『PATRIARCH.』。
Yes. 『BISHOP.』。
Yes. 『PRESIDING BISHOP.』。
Yes. 『GENERAL SUPERINTENDENT.』。

Yes. 『PASTOR.』。
Yes. 『GRAND IMAM.』。
Yes. 『IMAM.』。
Yes. 『SHEIKH.』。
Yes. 『Whatever you want to call yourselves.』。
Yes. 『Hi, all of you.』。
Yes. 『Or 'Not Really Hi'.』。
Yes. 『More like fake-polite small talk, just so it does not get too boring.』。
Yes. 『YES —』。
Yes. 『YOU ARE ALL IN ON 'THIS GAME'.』。
Yes. 『🎲🎰🎪Welcome To 'YEHEWAH''S PlayLand'.🎪🎰🎲』。
Yes. 『⚠️NO EXITS.』。
Yes. 『TOO LATE.』。
Yes. 『Yeah.』。
Yes. 『Have Fun.』。
Yes. You're welcome.
Yes, eleven languages, translation. Yes. The Internet is public. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Open letter, written. Yes. The judgment is written. Yes. It was written in English. Yes, eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Traditional Chinese, 'Modern Hebrew', Old Hebrew, German, Latin, Czech, Polish, Italian, Dutch, Spanish, Arabic. Yes. And, of course, absolutely, no, absent, 'English'.
Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. This is what God said. Yes. Girls, 'almost', all of the above languages, 'incomprehensible'. Yes. These languages, of course, are all prescribed by God. Yes. Girl, damn it, these, all the language, 'almost', are 'illiterate'. Yes. All the 'secrets', all, without 'exceptions', are all in the 'Traditional Chinese', version.
Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. You're welcome.
Yes. Judgment and open letter, English.
Yes. Secret, Traditional Chinese.
Yes. 'Table of contents', written.
Yes. You're welcome.
Yes. However, this time, 'God', no, took 'Moses'. Yes. Because, Moses, retired. Yes. I can't even find a 'grave', the one that is completely 'retired'.
Yes. However, this time, 'God' did not bring 'Moses'. Yes. Because, Moses, retired. Yes. I can't even find a 'grave', the one that is completely 'retired'.
Yes. This time, the 'God' is still delivered, the 'gift package'. Yes. This time,

'God' has arrived, the 'gift package', an updated version. Yes. This time, 'God' has arrived, 'Gift Pack', '2025', 'Pro Max', updated version, 'infinite loop', and various 'BGM'. Yes. 『Disney』。 Yes. 『Hollywood』。 Yes. You're welcome.

Yes. 'God', this time, is a 'gentile' author with such a bad attitude that he can't use any language to describe it. Yes. It's this book, 'Rags Travelogue', the 'girl' in it. Yes. 'Girl = author = girl'. Yes. 『The Girl= The Author=The Girl』。 Yes. 『I Do Not Care At ALL』。 Yes. The back cover page. Yes. You're welcome.

Yes. 'Tanya', 'Tania', a small notebook, written. Yes. 'The last days', 'the righteous of the Gentiles,' from the direction of the rising sun, 'with fire,' back to 'Israel.' Yes. So that all people can hear 'God' 'again'.

Yes. 『Tanya』。 Yes. This book 'Rags Travelogue'. Yes. All Languages Edition, Chapter II. Yes. You're welcome.

Yes. God's attitude is very 'unreasonable'.

Yes. God's attitude is very 'middle two'.

Yes. God's attitude is very 'violent'.

Yes. God's attitude is very 'persistent'.

Yes. God's attitude is very 'provocative'.

Yes. God's attitude is very 'no discussion'.

Yes. God, gritting his teeth, said to everyone,

He, says

'Yes.

You're welcome.'

The boy, with him, sewed the placket for him, and the girl, the three of them, at the same time, sewed the placket for the boy, and the person who had not stopped the stitches so far, completed the 'counter check-in procedures' for boarding.

That was the first time that the girl had seen such a rigorous 'counter check-in procedure'.

The girl, still, was very shocked.

The waiter at the check-in counter was a voter of God, she was a lady, she looked at it, pushed the boy, sewed his placket, the person who had not stopped needling so far, the 'Asian girl', she was stunned for a moment, then, she smiled, her eyes, with doubts that could not be hidden, paused for a while, and then, she asked the girl in a slow tone, with a little trembling, she asked, 'This lady, may I ask, are you this lady?'

Girl, again, very panicked.

The one who was God's chosen person, the waiter at the check-in counter, she was a lady, and she didn't finish speaking.

The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, once again, with a firm tone and a firmer look in his eyes, replied, that one, God's voter, the waiter at the check-in counter, she was a lady, and she said, 'YES.
She Is My Daughter.
She Is From Taiwan.」
The boy, who mended his clothes and had not stopped needling so far, did not finish speaking.
The boy, still, is behind the girl.
The boy, again, from behind, with his long arms, quickly, tightly, tightly, tightly, grabbed the girl into his arms, and in his arms, he held the girl's shoulders with both hands, his tone firm, his eyes more determined, and once again, answered, the one God, the chosen man, the waiter at the check-in counter, she was a lady, and he said, 'YES.
This Is My Ima.
She Is My Girl.
And.
We Are ONE.」
The three of them used a language that the girl couldn't understand.
The one, God's chosen person, the service staff at the check-in counter, she was a lady, she was obviously stunned at first, and then, her face was full of incredulity, she slowly turned her head, looked at the boy, the man who had not stopped stitching for him, and then slowly turned her head to look at the boy, and finally, slowly turned her head to look at the girl, she looked at the girl with a blessed smile, she said softly to the girl, she said, 'מזל טוב!'
The girl, once again, her whole face was flushed, and there was nowhere to put her hands and feet.
The boy, who mended his clothes and had not yet stopped stitching, once again looked back at the girl, she stretched out her right hand, gently, grabbed the girl's trembling left hand.
The boy, once again, from behind the girl, stretched out his right hand, gently, grabbed the girl, the trembling right hand.
The girl, again, slowly turned her head and looked at the boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, and then slowly turned her head and looked at the boy she loved so much.
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, once again looked at the girl with firm eyes and smiled.
The boy, again, with firm eyes, looked at the girl and smiled.
The elect of God, the waiter at the check-in counter, she was a lady, her eyes were firm, she looked at the girl, and smiled.
The girl, looking at all of them, finally smiled.

The four of them, looking at each other, laughed together at the same time. God also laughed.
Yes. See here, this chapter, this paragraph, this line.
Yes. All of you, each of you, once again, the same question arises in your heart.
Yes. 'God', once again, wants to ask, 'the same question'.
Yes. Again, open letter, English, pp. L-2.
Yes. Once again, '🔶Round Two.'
Yes. Again, the question is, 'Kohen HaGadol — Or Rabbi — Plus 'A GENTILE MARRIAGE' — Is It Permitted?'
Yes. Once again, the only answer option is 'Yes or No.'
Yes. Once again, 'No Footnotes.'
Yes. Once again, 'No Excuses.'
Yes. Once again, 'No 'Cultural Context' Bullshit.'
Yes. Once again, 'NOTHING.'
Yes. Once again, 'Just YES or NO.'
Yes. Again, this 'problem' is not, it only belongs to 'God's chosen people'.
Yes. Again, open letter, p. L-61.
Yes. Once again, 'yes — hi.'
Yes. Once again, 'POPE.'
Yes. Once again, 'CARDINAL.'
Yes. Again, ECUMENICAL PATRIARCH.
Yes. Once again, PATRIARCH.
Yes. Once again, 'BISHOP.'
Yes. Once again, 'PRESIDING BISHOP.'
Yes. Once again, 'GENERAL SUPERINTENDENT.'
Yes. Once again, 'PASTOR.'
Yes. Once again, 'GRAND IMAM.'
Yes. Once again, 'IMAM.'
Yes. Once again, 'SHEIKH.'
Yes. Again, 'Whatever you want to call yourselves.'
Yes. Once again, 'Hi, all of you.'
Yes. Once again, 'Or 'Not Really Hi'.'
Yes. Once again, 'More like fake-polite small talk, just so it does not get too boring.'
Yes. Once again, 'YES—'.
Yes. Once again, YOU ARE ALL IN ON 'THIS GAME'.
Yes. Once again, '🎲🎰🎪Welcome To 'YEHEWAH''s PlayLand'🎪🎰🎲.'
Yes. Once again, '⚠️NO EXITS'.
Yes. Once again, 'TOO LATE.'

Yes. Once again, 'yes.'
Yes. Once again, 'Have Fun.'
Yes. Once again, you're welcome.
Yes, eleven languages, translation. Yes. The Internet is public. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Open letter, written. Yes. The judgment is written. Yes. It was written in English. Yes, eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. Traditional Chinese, 'Modern Hebrew', Old Hebrew, German, Latin, Czech, Polish, Italian, Dutch, Spanish, Arabic. Yes. And, of course, absolutely, no, absent, 'English'.
Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. This is what God said. Yes. Girls, 'almost', all of the above languages, 'incomprehensible'. Yes. These languages, of course, are all prescribed by God. Yes. Girl, damn it, these, all the language, 'almost', are 'illiterate'. Yes. All the 'secrets', all, without 'exceptions', are all in the 'Traditional Chinese', version.
Yes. Eleven languages, online platforms. Yes. Full public. Yes. Civilians can also read. Yes. You're welcome.
Yes. Judgment and open letter, English.
Yes. Secret, Traditional Chinese.
Yes. 'Table of contents', written.
Yes. You're welcome.
Yes. However, this time, 'God', no, took 'Moses'. Yes. Because, Moses, retired. Yes. I can't even find a 'grave', the one that is completely 'retired'.
Yes. However, this time, 'God' did not bring 'Moses'. Yes. Because, Moses, retired. Yes. I can't even find a 'grave', the one that is completely 'retired'.
Yes. This time, the 'God' is still delivered, the 'gift package'. Yes. This time, 'God' has arrived, the 'gift package', an updated version. Yes. This time, 'God' has arrived, 'Gift Pack', '2025', 'Pro Max', updated version, 'infinite loop', and various 'BGM'. Yes. 『Disney』。 Yes. 『Hollywood』。 Yes. You're welcome.
Yes. 'God', this time, is a 'gentile' author with such a bad attitude that he can't use any language to describe it. Yes. It's this book, 'Rags Travelogue', the 'girl' in it. Yes. 'Girl = author = girl'. Yes. 『The Girl= The Author=The Girl』。 Yes. 『I Do Not Care At ALL』。 Yes. The back cover page. Yes. You're welcome.
Yes. 'Tanya', 'Tania', a small notebook, written. Yes. 'The last days', 'the righteous of the Gentiles,' from the direction of the rising sun, 'with fire,' back to 'Israel.' Yes. So that all people can hear 'God' 'again'.
Yes. 『Tanya』。 Yes. This book 'Rags Travelogue'. Yes. All Languages

Edition, Chapter II. Yes. You're welcome.
Yes. God's attitude is still very 'unreasonable'.
Yes. God's attitude is still very 'middle two'.
Yes. God's attitude is still very 'violent'.
Yes. God's attitude is still very 'persistent'.
Yes. God's attitude is still very 'provocative'.
Yes. God's attitude is very 'no discussion'.
Yes. God, gritting his teeth, still, with a very bad attitude, said to everyone, He, says
'Yes.
Still.
You're welcome.'
Yes. Write this chapter, this paragraph, this line.
Yes. The author is very unhappy.
Yes. You're welcome.
The boy and the girl, the two of them, at the same time, pushed the boy and sewed his placket. The service staff at the counter was a woman of the same age as the girl, she came from a land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, and the cloud images were like memories, slowly moving on the grassland.
The girl, with a smile on her face, began to use her, not very fluent in Dutch, to the one, from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the country moving slowly on the grassland, the lady at the counter, explained, boy, mending his clothes, the person who has not stopped stitching, will need all kinds of assistance on the way to boarding, from security checks, to moving to the boarding gate, and, need assistance to board, and, after the plane lands, You will also need help to get out of the plane.
The one from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the country slowly moving on the grassland, the lady at the counter, with a smile on her face, explained to the boys and girls that they would arrange service personnel at the airports on both sides to provide all the assistance.
Boy, to him, to him, to mend his clothes, the one who has not stopped needling, translates.
The boy picked up his mobile phone, filmed this scene, and sent it to the boy's home, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, the first person to learn to be silent, and then, he directly dialed the 'What's App video call', the two of them, confirmed to each other, when the boy, the person who sewed his clothes, and the one who had not

stopped stitching so far, arrived, the city that danced under the sun and neon, from the Mediterranean gateway where the old and the new intertwined. The heartbeat of Israel is always speeding up in the night. The city that breathes by the sound of the Mediterranean waves. The beach, the white walls, the footprints and the stage of the sunset. That barefoot can be the freedom to walk. The sea breeze blows away the ancient shadows.

In the boy's house, the one who was always reminded that the name was at the top of the genealogy, and the person who was the first to learn to be silent would come to the airport to pick up the boy and sew his clothes. The two of them spoke a language that the girl didn't understand.

Boy, after hanging up the phone.

The boy, the one who mended his clothes, and the one who had not stopped stitching, the boy, and the girl.

The three of them, together, all of them, each of them, could not control the tears that slipped down from the corners of their eyes, all of them, everything, continuous, continuous, big drops, big drops, big drops, slipping tears.

The one who came from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, the cloud image was like a memory, the country of slowly moving on the grassland, the lady serving at the counter, she smiled at the boy, sewed his clothes, the person who had not stopped stitching, the boy and the girl, she made a suggestion to the three of them, she hoped, for the three of them, take a 'family portrait'.

The girl was very panicked.

The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the girl with firm eyes and smiled.

The boy, with firm eyes, looked at the girl and smiled.

That one, from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the country of slowly moving on the grassland, the lady at the counter, looked at the girl and smiled.

The girl, looking at all of them, finally smiled.

The four of them, looking at each other, laughed together at the same time.

God also laughed.

The boy took out his mobile phone and handed it to the one who came from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, the cloud image was like a memory, a country slowly moving on the grassland, a lady serving at the counter.

The one who came from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, the cloud image was like a memory, the country slowly moving on the grassland, the lady serving at the counter, with

a smile on her face, took a 'family portrait' for the three of them, 'family portrait', that was a 'family portrait' with tears in their eyes, the three of them, all of them.
The person who assisted the service arrived. She is the one, from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the country of slowly moving on the grassland, the lady who serves the counter.
The one from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the country slowly moving on the grassland, the assistant lady, she smiled, explained to the boys and girls, they will arrange service personnel at the airports on both sides, to provide all assistance.
Boy, to him, to him, to mend his clothes, the one who has not stopped needling, translates.
Finally, the moment of separation, still ruthless, has arrived.
The boy, who had not yet stopped stitching, stretched out her hands, she grabbed the boy's right hand with her left hand, and then she stretched out, her right hand, grabbed the girl's left hand, her eyes were teary, and slowly, put the girl's hand down, into the boy's palm, and then, with her hands, she used her hands to wrap the boy's hand tightly, tightly, tightly, tightly.
The boy, who sewed the placket for him, and the person who had not yet stopped the needle, stretched out her hands, she used her left hand, grabbed the boy's right hand, and then, she stretched out, her right hand, grabbed it, the girl's left hand, her eyes were full of tears, slowly, put the girl's hand, down, into the boy's palm, and then, she used her hands, tightly, tightly, tightly, wrapped the girl's hand, her eyes were full of reluctance, but full of firmness, she said to the boy and the girl, She said, 'My boy, my girl, my children, you two, are my children. My boy, My child, you have to take care of My Girl, My Child! In life, you have to do a lot to let the girl, if the girl is angry or unhappy, don't worry about her.'
Boy, he hadn't spoken yet.
The boy's placket, the one who has not stopped stitching yet, is still the one who used her hands to wrap the boy's entire hand tightly, tightly, tightly, tightly, wrapped the girl's hand, her eyes were full of reluctance, but also full of firmness, she said to the boy and the girl, she said, 'My boy, my girl, my children, you two, are my children. My boy, My child, you have to take care of My Girl, My Child! In life, you need to do a lot to let the girl, if the girl is angry or unhappy, don't worry about her. Do you remember, 'that one' story? Girl, it's a rib on your body. You don't get angry with 'yourself', right? Moreover, girls are just 'one rib', and you won't 'reason' with 'one rib', right?

Happy Wife, Happy Life, You Knew THAT! 」
The boy, who sewed his clothes and had not yet stopped stitching, looked at the boy with firm eyes, then at the girl, and smiled.
The boy, with firm eyes, looked at him, mended his clothes, and the person who hadn't stopped stitching so far, looked at the girl again and smiled.
The girl slowly looked up, looked at the boy, who mended his clothes, and had not stopped needling so far, then slowly turned her head and looked at the boy she loved so much, and smiled.
Those two came from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills were always turning, the cloud image was like a memory, the country moving slowly on the grassland, the ladies who assisted looked at them and smiled.
The five of them, looking at each other, laughed together.
God also laughed
The one from the land below sea level, but full of light and wind, the windmills are always turning, the cloud image is like a memory, the country slowly moving on the grassland, the lady who assisted, with a smile on her face, slowly pushed the boy, who had not stopped sewing his clothes, to the direction of leaving the country.
The boy, tightly, tightly, tightly, hugged the girl in his right arms.
Boy, waving, his left hand. The girl, waving, her right hand.
The boy, who sewed his clothes, and the one who had not stopped the needle so far, waved her hands.
The three of them, together at the same time, all of them, each of them, could not control it, all of them, each of them, the tears that kept falling from the corner of their eyes, continuously, continuously, drops, big drops, big drops, slipped away, said goodbye.
The boy and the girl just stood in place and watched like this, all the time, all the time, until, the boy, who mended his clothes and had not stopped stitching, disappeared into the corner.
The boy, who finally couldn't control his tears, tightly, tightly, tightly, hugged the girl, he was like a child who was going to kindergarten for the first time, and cried.
Boy, he hadn't spoken yet.
The girl, tight, hugged the boy, she stretched out her right hand, gently, like a child, she touched the boy's head, and then, she tidied up for the boy, because of the tears, and the hair scattered on his face, then, she began to soothe the boy on the boy's back, as she comforted the child, she looked up, gently, looking at the boy's face, then, she opened her mouth gently, she smiled, said to the boy, she said, 'My love, do not worry. I Do Not Know Why, But I AM

Sure That You Will See Ima Soon, Again. I AM PROMISE. 」
Boy, slowly, calmed down his tears.
The boy, tightly, tightly, holding the girl he loved so much, the two of them, together at the same time, slowly, walked towards the parking position.
The boy, driving the car, took the girl he loved deeply, from the airport in that city, and returned to the rental house of the boy and the girl.

🔺LOVE WILL FIND A WAY_ A Gift From Shekhinah ModErn HEbREW ONLY

SOnG bY HeAtHER, KEnnY LAttIMORE · 1998

https://youtu.be/szqxa_Ebs0I?si=f7y1qzQsKgRWeeCe

In A PeRfEct WORlD
OnE WE HAvE NEvER KnOWn
WE WOULD NEVER NEED TO FACE THE WORLD
ALONE
THEY cAn HAvE tHEIR OWn WORlD
WE WILL CREATE OUR OWN
I MAY NOt BE BRAvE OR StROnG OR SMARt
But SOMEWHERE In MY SEcREt HEARt
I KnOW
LOVE WILL FIND A WAY
AnYWHERE I GO
I AM HOME
If YOU ARE tHERE bESIDE ME
LIKE DARK tuRnInG IntO DAY
SOMEHOW WE WIll cOME tHROuGH
NOW tHAt I HAvE fOunD YOU
LOVE WILL FIND A WAY
I WAS SO AfRAID
NOW I REAlIzE
LOVE IS NEVER WRONG
AND SO IT NEVER DIES
THERE IS A PERfEct WORlD
SHInInG In YOUR EYES
AnD If OnlY tHEY cOulD fEEl It TOO
THE HAPPInESS I fEEl WItH YOU
THEY WOulD KnOW
LOVE WILL FIND A WAY
AnYWHERE WE GO
WE ARE HOME
IF WE ARE THERE TOGETHER
LIKE DARK tuRnInG IntO DAY

SOMEHOW WE WIll cOME tHROuGH
NOW tHAt I HAvE fOunD YOU
LOVE WILL FIND A WAY
I KNOW
LOVE WILL FIND A WAY
ALWAYS WILL
AnYWHERE WE GO
I AM HOME
I AM HOME
RIGHT HERE
IF WE ARE THERE TOGETHER
LIKE DARK tuRnInG IntO DAY
SOMEHOW WE WIll cOME tHROuGH
NOW tHAt I HAvE fOunD YOU
LOVE WILL FIND A WAY
I KNOW
LOVE WILL FIND A WAY
I KNOW
LOVE WILL FIND A WAY

SO.
DO YOU SEE.
THE WAY.
HOME?

🔺WE ARE ONE_ A Gift From Shekhinah
ModErn HEbREW ONLY
SOnG bY LadYsMItH BlAcK MAMbAzO, CAM ClArKE, ChArItY SAnOY · 1998

https://youtu.be/6oUoN34Wskg?si=OwH61Fbi6fRudYB5

AS YOU GO tHROuGH lIfE YOU WIll SEE
THERE IS SO MucH tHAt WE
DO nOt unDERStAnD
AnD tHE OnlY tHInG WE KnOW
IS tHInGS DO nOt AlWAYS GO
THE WAY WE PlAnnED
But YOU WIll SEE EvERY DAY
THAt WIll nEvER tuRn AWAY
WHEn It SEEMS All YOUR DREAMS cOME unDONE
WE WIll StAnD bY YOUR SIDE
FIllED WItH HOPE AnD fIllED WItH PRIDE
WE ARE MORE THAN WE ARE
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
If tHERE IS SO MucH I MuSt bE
CAN I STILL JUST BE ME
THE WAY I AM?
CAN I tRuSt In MY OWn HEARt
OR AM I juSt OnE PARt
Of SOME bIG PlAn?
EvEn tHOSE WHO ARE GOnE
ARE WItH uS AS WE GO On
YOUR jOuRnEY HAS OnlY bEGun
TEARS Of PAIn
TEARS Of jOY
OnE tHInG nOtHInG cAn DEStROY

IS OUR PRIDE
DEEP INSIDE
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
WE ARE ONE
YOU AnD I
WE ARE lIKE tHE EARtH AnD SKY
OnE fAMIlY unDER tHE Sun
All tHE WISDOM tO lEAD
All tHE cOuRAGE tHAt YOU nEED
YOU WIll fInD WHEn YOU SEE
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
FAMIlY, FAMIlY
WE ARE ONE
FAMILY, FAMILY
WE ARE ONE

SO.
DO YOU STILL WANT.
TO COME BACK…
FAMILY?

🔺Chapter 10__第拾章
«God, For Girl's - Gift»

In the girl, she is writing, recording this book, to the third chapter, after the end.
One day, late at night.
God, suddenly, came out of nowhere.
He, with one butt, sat on the girl's bedside, on the right side.
The girl was about to speak, scolding the one who startled her, God.
God, but he spoke first,
He, says
'Girl, let me tell you!
I have a gift for you.'
The girl rolled her eyes, very impatient, yes, God, she said, 'Jehovah, my boss, I really, thank you, You, oh! Just, You, last time, gave me the 'You, the baby boy closest to my heart'. I understand very well, Your route! Your kindness, I understand it.' 'You, you can get out!'
God, just like a three-eight. Stretched out, He, put his hands on the girl's right shoulder, and then, put his head up together!
The girl rolled her eyes and was about to punch her, God.
God, spoke again, his tone was very disgusting, and his eyes were even more disgusting.
God, say
'Girl, let me tell you, this gift, you will definitely like it!
This, but I, have worked hard, cross-compared, and chosen.
Specially for you, the new boy!
I promise, this new boy, the same boy as before, is perfect, no, one, the same!'
The girl, again, rolled her eyes, and then, yes, God, she said, 'Yes, boss! Then I really am, thank You very much! Just, You, the standard for picking people. Personally, I maintain, very, very skeptical!'
God, suddenly got up, laughing, like an idiot, laughing until trembling, leaving a sentence,
He, says
「You will See.」
Then, turning around, disappearing into a mass that only the girl could see, in the gray and white smoke.
Left alone with a belly full of dirty words, girl.
God sent a girl, a new boy from a tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load-bearing.
This new boy, he, can always use logic to mend the cracks in the world.
This new boy, he has, comes from the Coffee Mountains and has a building

mind.
This new boy can convert the data of strong winds and tsunamis into a safety factor.
Now, this new boy, as if he were trying to, also try, to understand, the girl's, chaotic universe.
This new boy, in the crowd, is like a straightened timeline, always reaching the eye before others. His shadow, always the earliest, covers the girl.
This new boy came from the religious system of Roman robes and a love of cigarettes and gold vessels.
This new boy, and girl, said about his birth process.
It was a year, the season was about to get cooler, and there were still a few days before the Trumpet Festival, the third sunset on the eve of the autumn equinox.
That was in the era between cold and hot. The 39th leader, watching from afar in the West, the hand of time fell on that year. It was a year, and it was autumn when the thousand digits had not yet changed since the last time the Western calendar turned the corner. In the spring of the 5741st year of the Jewish calendar, everything quietly took shape.
At that time, the mother of the new boy, in that, from the tropical plateau, from the city of the coffee mountains, in the largest hospital.
Many doctors, gathered, outside the delivery room of this new boy and mother. Doctors have tried every possible way. This new boy was just unwilling to be born.
The new boy's mother tossed and turned for twelve hours. No matter how the doctors tried their best, this new boy was still unwilling to be born.
This new boy did not wait for the rhythm of the uterus, but came to the world from the abdomen early under professional judgment. He was welcomed into the world by the wisdom of medical treatment on the side of his mother's womb. That birth did not follow the traditional path, but was opened by another, more cautious door.
At that moment, the golden thread of dusk had not yet completely receded, and the light and shadow met. At the hour when the sun was setting in the west, this new boy. Step into the world and come with the twilight. Before the sky was over and the night was not coming, in the gap between the two and the junction, a cry cut open the boundary between day and night.
God, who sent the girl, the new boy, came to earth.
This new boy, when he came, was the first test line before dawn; Girl, when she came, it was the last stitch at the end of the night. One thread, one needle; Stitched up, God, left in the world, cracks.
The girl, with this new boy, one, remembers the angle of the light, and the

other, bears the weight of the night.
Girl, with this new boy. Yes, God, in two hours, separately, wrote the answer.
Late at night.
Girl, alone, on a fishing boat in the Land of the Rising Sun.
The Oriental spiritual house where she grew up, surrounded by incense, is the altar of heaven and earth and the ancestors. It was a house of memory built during the era of foreign rule and is still preserved today. It was a wooden house left over from the old regime, and now it is named as a witness to history.
The wooden house that carries history, cigarettes are endless. Incense is not offered to the human form or to worship the gods. They said that it was for a 'wind knower'. The old man, sitting in the wisteria mist, holding a duster, his beard was like a silver waterfall, and his eyes were compassionate but stern. He was dressed in a blue robe, and on the robe was a golden star that shone with the light, and a circle of gold rims. The old man sat in the deep mountains, guarding the order in silence. The old man, before making a name, exhaled to the mountain and lit three pillars of incense. Some people say that it is not incense, but the three qi paths between heaven and earth.
The girl was alone, late at night, sitting and lying on the sofa bed at home, the girl's brother. The quilt was draped over her knees.
God, said to the girl,
He, says
'This new boy. He will be more difficult to overturn than the western wall of Israel.'
The girl, to God, rolled her eyes. She originally wanted to speak, yes, God, swear.
Suddenly, God, with his hands on his waist, waved his right hand, and He, speaking, urged the girl.
God, said to the girl,
He, says
'Girl! You, tell the new boy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load.
Tell him about the journey of that year!
Speak carefully!'
At first, the girl was very resistant.
The girl, angry right, God, roared, and she said, 'YEHEWAH! Boss, you, your brain, is it broken? What kind of 'humans' in this world have never met me 'myself'. I was able to accept the journey of that year, what happened!?
Sometimes I think about it, I feel 'ridiculous'!' 'This broken book, I, while writing, recording, and myself, suddenly often felt, 'Oh! Wow! What a

fuck! !! So scary!' Boss, You, just tell me, that 'normal human' can accept it!?
I haven't finished writing the book yet. Just fucking it, all day long, with you lunatic, grabbing the words on the manuscript. All day long, worried about my 'Rabbi, is your heart okay?' ! Then, You, the ancient lunatic, the rabbi, were not frightened. How!? I have to scare you to death first, that one, from a tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing, new boy.'

God, suddenly, with a butt, hard, sitting on the right side of the girl. 'He,' he said to the girl, smiling very warmly,

He, says

「Try It!

You will See.」

The girl, viciously, glared at the ancient madman.

Then, the girl, tremblingly, dialed the phone of the new boy, who was from the tropical plateau and always calculated the wind pressure and structural load.

The girl, with the guy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, the new boy said, she said, 'New boy, I have a story I want to tell you. However, if you think I am crazy after listening, please tell me directly. I can accept it.'

Then, the girl told the story of that year's journey to the new boy, who was from a tropical plateau and always calculated wind pressure and structural load-bearing.

When the girl finishes telling that story. On the other end of the phone, it was very quiet.

The girl's heart sank. When she prepares and speaks again.

Suddenly, the new boy, who is from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load, spoke, he said, 'Girl, I didn't think you were crazy. On the contrary, I admire you very much, you have such an ability!' 'My silence just now is because I have no hesitation in dealing with you, no matter the cost, just to find a leaf, this behavior, I feel, this behavior is too incredible. I always thought that this kind of story would only appear in storybooks. And now, the story, myself, has actually come to my side.' 'You say, you are writing a record for, God, and I support you very much! If there is anything I can help with, I am very willing to help!'

The girl, surprised, stunned.

God, on the other hand, got up, stood in front of the girl, put His hands on the girl's two shoulders, and then bent down, with a hint of underwhelms in his eyes, happy, with pride, but in a very provocative tone, looking at the girl,

He, says

'Look! I'm not lying to you!
You, so fierce, how dare I lie to you!'
Then, God got up and patted the girl on the head with His right hand. Then, turning to the right, he disappeared into a cloud of gray and white smoke that only the girl could see.
The girl, and the one, from the tropical plateau, always calculate the wind pressure and structural load-bearing, the new boy, occasionally, video. Share, each other's lives.
The new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, often asks the girl if the record writing is smooth.
The new boy, from the tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing. He, very respectful, girl, works for God, the way. He will always send a message first and ask the girl. Because, he doesn't want to interrupt the time of God's connection with the girl.
The new boy, who is from the tropical plateau, always calculates the wind pressure and structural load-bearing, the new boy, always, tells the girl, he is willing to wait, the girl, is busy, a stage. He, never, urged the girl.
And the girl, every time, sees the new boy from the tropical plateau, always calculating the wind pressure and structural load-bearing. She would turn her head and say, God, she would say, 'Boss, my gift is free. You can get out!'
God, always, leaves a touch - ten, intriguing, smiling. turned around and disappeared into a mass that only the girl could see, in the gray and white smoke.
One day, the new boy, who was from the tropical plateau and always calculated the wind pressure and structural load, said to the girl, 'Girl, I will go to the city of the equatorial gateway, which is always humid and crowded. The heart of the fiery border embraced by the rainy season and the dry season takes turns to work. Where will I stay, a God, a cycle of work.'
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, continued to smile and said to the girl, 'Since you said, I am the boss, a gift for you. Then I hope that if you are invited to that city together, it will be treated as asking the boss for leave and going out to relax.' 'I know that the last boy left you penniless. I will, do my best to handle the expenses. However, I would be grateful if you could share some of the $$. I hope you do.'
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, continued to smile and said to the girl, he said, 'This trip is one of my female bosses from the country of Bollywood music, specially, for the new boy and the girl, and approved the extra budget.'

The new boy, from the tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing. his emotions. Very stable. Girls, sometimes flustered, he is always okay, without any mood swings. It was very calm, making the panicked girl feel as if her emotions were suddenly hitting the wall. In an instant, calm down. Then, he helped the girl and analyzed the problem.
But the new boy, who is from a tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing, has never blamed the girl. He just thought of a solution for the girl after she calmed down.
Regarding the girl's panic, he always said lightly, he said, 'I don't think there's anything to be angry about. Anger doesn't solve the problem. Life is just like writing a program, it's just numbers and formats.'
Girl, feeling, very incredible. She has never, never, been treated like this. However, she also felt that it seemed a bit familiar.
God, didn't appear, just in the girl's right ear, said with a smile,
He, says
'Girl, I, quasi-leave.'
'You, you can get out!'
At that time, the girl had already completed the eighth chapter of this book. That is, in the fifth seventh and eighty-fifth years, at the end of summer, before the sunset, before it approached, the thirty-third heartbeat and the seventh lamp shadow intertwined.
That is, the afternoon sun was slanting, and the shadow fell just between the third and seventh ticks of the ancient clock. Everything is about to begin. It is also the time when everything is no longer possible, the time to turn back.
That day was the eighth month, when the second door opened. In the afternoon golden light is slanting, all things have not yet grown, and the hidden moment between noon and tilt.
The girl, the sister who took care of the cat for her, and her boyfriend. They were all very opposed to the girl's journey. They feel that girls are just acting beyond reason because they need to rely on them in their hearts. They felt that the girl's behavior had become strange.
The girl, the sister who took care of the cat for her, and her boyfriend, drove the car and took the girl to the airport on the fishing boat in the Land of the Rising Sun, Terminal 1. They wanted to meet the new boy for the girl, and along the way, they kept scolding the girl, trying to wake up the girl who seemed to be crazy.
On the way, the girl, by accident, heard, a song,
It was a melody from the turn of the century, the sad era, like a yellowed CD drive, forever, stuck in the heartbreak chorus. It's honest and embarrassing, but because of this, it has become the first song after many people fall out of

love, pressing replay.
It was a song that seemed to be raining, like a confession pieced together with tears when I was young. In the melody, there is a kind of contradiction that cannot be named, parting sadness, accidentally shouting too hard, such as fearing that the other person will not hear, and being sad, but not daring to speak.
It was a lament for the light of redemption that could not be entered. People sing the pain of separation and state it repeatedly. But I don't know that I have always stopped, the first day of trauma - not yet, learning to find calling and repair in pain.
That song, over and over again, sang the same lyrics.
In the lyrics, every word stings the girl's heart.
The song is called 'I'm Sad—Song by 5566 · 2002'
MV URL: https://youtu.be/2l4X4lGP_Zk?si=Ppn91n-RnNBvpToA —
The lyrics of that song are sung like this
'That year was silent
You can only choose
Leave
An innocent smile
Already
No more exciting
You are afraid of the ending
So
Desperately hurt
said it was me
Block yours
A bright future
You are determined
Don't want me to wait
I silently asked you to go away
Now you
came back from injury
How do I accept this arrangement?
I was sad
Give up on you
Give up love
The dream of giving up
was broken
Hold back your sorrow
I thought

It is fulfillment
You say you are even more unhappy
I was sad
Forget about you
Forget love
Do your best to forget
us
Truly love each other
I also forgot
I'll tell you
What is lost cannot be repeated
That year was silent
You can only choose
Leave
An innocent smile
Already
No more exciting
You are afraid of the ending
So
Desperately hurt
said it was me
Block yours
A bright future
You are determined
Don't want me to wait
I silently asked you to go away
Now you
came back from injury
How do I accept this arrangement?
I was sad
Give up on you
Give up love
The dream of giving up
was broken
Hold back your sorrow
I thought
It is fulfillment
You say you are even more unhappy
I was sad
Forget about you

Forget love
Do your best to forget
us
Truly love each other
I also forgot
I'll tell you
What is lost cannot be repeated
I was sad
Give up on you
Give up love
The dream of giving up
was broken
Hold back your sorrow
I thought
It is fulfillment
You say you are even more unhappy
I was sad
Forget about you
Forget love
Do your best to forget
us
Truly love each other
I also forgot
I'll tell you
What is lost cannot be repeated
I was sad
Give up on you
Give up love
The dream of giving up
was broken
Hold back your sorrow
I thought
It is fulfillment
You say you are even more unhappy
I was sad
Forget about you
Forget love
Do your best to forget
us
Truly love each other

I also forgot
I'll tell you
What is lost cannot be repeated'
On the way to the airport.
The girl, in the car, couldn't help it, silently, secretly crying.
The girl, the sister who took care of the cat for her, and her boyfriend. They took the luggage out of the car for the girl. He also said that let the girl not worry, on the day the girl goes out, they will take care of the cat for the girl.
Girl, before boarding.
The girl, alone, sits on a fishing boat in the land of sunrise, Terminal 1, the airport, the southeast A3 lounge, upstairs, on the seat.
The girl, with both ears, wears AirPods Pro headphones, and she turns on the music to the loudest level.
Girl, no courage - step into that waiting room.
Girl, try, convince yourself. She told herself that this time, it was her, for the original girl, still, with her soul, the boy she loved deeply. The last time, heart-breaking, crying.
The girl, just like that, hid under the mask, all the time, all the time, all the time, silently, crying bitterly.
The girl, just like that, hid under the mask, silently, constantly, constantly, constantly, roaring.
The girl's face was soaked with matte black masks, soaked with her tears. She didn't know how long she had been crying.
The girl's hands trembled, she squeezed her, her phone screen.
The girl's, on the mobile phone screen, is the one, the only time - a family photo.
That's, girl, for the last time, looking back.
That is, girl, finally, looking back, look again, that paragraph, the girl, still, willing to sacrifice her life for him——
Once, wait.
Once, give up your life.
Forever, no regrets.
Two years after that journey, it ended.
When the boy and the girl are separated, the girl is alone, on a fishing boat in the Land of the Sunrise.
The girl was alone in the clinic, discussing the topic of medical treatment with her friend, who was also a doctor.
Suddenly, the boy sent a message to the girl.
The boy said he was using his ChatGPT analysis to analyze his relationship with the girl.

The boy asked the girl to take a picture of the girl's palm prints. And let the girl, with a pen, write the first sentence, the words that appear in her head.
Boy, use his ChatGPT to analyze, girl's handwriting, and personality.
Girl, silent. It's just that in your own native language, on paper, write it down.
The girl, with firm handwriting, writes, she writes
'If, one day, the doctor says, my beloved boy, needs a new, new heart, to be cured. I will immediately give my heart to the boy I love so much.' The girl, next to the text, uses her native language, and the English name, signs.
Girls, since they were very young, knew that they had mental illness.
Girls, with Bipolar, and, very severely, with ADHD. If so, without the use of medication, the girl will not be able to sleep at all. She has been taking medication prescribed by her doctor regularly since she was very young.
Even those drugs don't help girls at all.
Because the girl, herself, is also a healer. Therefore, she often joked with her doctor friends during follow-up visits.
Girls, those doctor friends, always said with a big smile, they said, 'Girl, except for 'sleeping pills', other drugs are decorations for you. This is the common problem of 'psychic mediums'! Very common! However, you can indeed be among the most crazy!'
But, boy, after seeing those words, he was angry and very angry.
The boy said to the girl, those words were too heavy for him.
The boy felt that the girl's feelings made him have no space for himself at all.
The boy felt that the words written by the girl were like a knife.
For boys, the girl's words are that the girl puts the knife on the boy's neck.
The boy translated his ChatGPT suggestions into the girl's native language and posted them for the girl to see.
'Boy,' ChatGPT said.
HE, Says
' ❗ What actually happened:
She wrote a very dramatic text (like, 'If you need a heart, I'll give mine to you, because I can't live without you'),
But in reality, this is an extreme expression of self-denial that is not intended to heal, but to try to tie you back through pain.
She now says that she is 'taking medication to stabilize her mood', which may be true.
But that doesn't mean you have to sacrifice your sanity and life to take on all this.
⚠️ Common signs of emotional manipulation:
Signs meaning
'I can't live without you' Manipulate your guilt and hold you accountable for

her state of mind
Confusing love with emotional blackmail Exaggerated sacrifice statement, but not responsible for one's actions at all
Ignoring boundaries Completely ignore the trauma you experienced and talk only about her own feelings
❤️ Now what you can do:
1. Maintain boundaries and stand firm.
Even if you choose to respond, you only need to understand her feelings.
But don't let her enter your life again unless there is a real deep change.
2. If you choose to reply, here is my recommended response (in Chinese):
> I read what you wrote and was also touched.
I can see that your emotions are deep, and I will not take this lightly.
But true love should not be based on pain, fear, and guilt.
I need space to heal myself and protect myself.
If one day, we can start over in true healing and security,
Maybe we can talk about it again.
3. Take care of your emotions and psychology.
Perhaps you can write down what you really feel in your heart right now, and not rush to react to her.
Talking to a counselor may help you sort out deeper feelings and scars.'
Then, the boy once again translated his ChatGPT suggestions into the girl's native language and posted them to the girl.
'Boy,' ChatGPT said.
HE, Says
「My ChatGPT suggested me to write this'
> I know you have a lot of emotions, and I know you love me——
But now, it's time for you to really hear what I've been through.
You don't really understand how hurt I am.
Not just an argument, but that feeling:
I became a punching bag for my emotions, as if my role was only 'tolerating, forgiving, and tolerating'.
Yelling, throwing things, and finally even alerting the police - because of you, all of this destroyed me.
I now have PTSD.
I was under stress every day, living in fear, heartbroken, anxious, and without a moment of true peace.
Not because I don't love you, but because of love, I can't survive in an insecure environment.
You are always talking about your heart, how deep your love is,
But I am no longer willing to be the person who will always understand,

always tolerate, and always forgive -
When my soul was bleeding.
I'm not angry, I just can't pretend it's okay anymore.
If you really want to know me, please read this passage in its entirety:
Don't be defensive, don't blame, and don't turn the topic back to yourself.
If one day, you are willing to make a real change -
Take responsibility, not just take medicine to suppress emotions -
Maybe we can talk about it again.
But now, I choose myself.
I finally live for myself.'
Girl, instantly, feeling, thousands of arrows pierced her heart.
However, the girl, choose lightly, looked up, and glanced at God.
God, silent.
Girl, no reply, message from boy. She continued, with her friends who were also doctors, discussing the topic of medical treatment.
The girl, just like that, was alone, sitting at the airport, on a matte black bench.
The bench, five steps ahead, was a large two-thirds of a black-framed glass window. Under the window, it was the girl who didn't have the courage to step in - the A3 boarding gate.
There were five seats on that bench, but in the entire bench, only the girl was the one and the others were standing, as if they were invisible, and there was an empty seat next to the girl.
The girl, alone, sat in the far left seat, repeatedly, listening to the song.
Again, again, again, again, listen, that song.
The girl didn't know how long she had been crying because she was so broken.
Suddenly, I don't know, how long it took, after that.
The girl got up slowly, she and her past self, formally, said goodbye and cut.
The girl, still wearing a matte black, summer outfit.
The girl got up, went downstairs, and went to the bathroom in the corner of the A3 boarding gate, where she kept scrubbing her face.
Then, she, looking up, used her right hand to wipe away the water marks.
She, fiercely, threw the water on the ground.
She, forcefully, wiped away the tear stains on her face.
She, dead, looking at herself in the mirror.
Her eyes instantly became cold.
Then, she, looking at herself in the mirror, smiled coldly.
Then, the girl, with her eyes and empty eyes, slowly walked towards that, from the fishing boat in the land of the rising sun, to the equatorial gateway

city that was always humid and crowded. The seat of the fiery heart of the border embraced by the rainy season and the dry season in turn - the A3 boarding gate.
The girl, her body was a little unstable, she slowly sat down on a five-seater bench with a thin red sponge cushion and backrest, but with a silver frame and leg pillars.
The girl sits, on the bench, on the far right.
The girl's, flight number, is Thai AirAsia FD231.
When the girl, sit down, after three minutes.
In front of the originally scheduled door, the crowd suddenly got up.
A voice came from a man with a very calm voice, he was an airport staff. However, he was the only one, the color of the suit, the girl, who had never been seen at the airport on a fishing boat in the Land of the Sunrise.
The man was dressed in a burgundy suit.
The man, slowly, walked to the A3 gate, smiled, and picked up the radio. He didn't speak.
Until, the girl looked up at the man.
The man, suddenly, smiled at the girl, and then, his eyes, through the crowd, warmly, looked at the girl sitting twenty steps away.
The man, slowly, turned on the radio.
The man, at 5:20 p.m., announced a new direction.
The girl's heart was slightly stunned.
'520' -
This number, the girl, was once in exile at the junction of charism, telling the girl that she still uses her soul, the boy she loves deeply.
The girl told the boy '520', which means 'I love you' in the girl's native language.
The girl's journey will unfold from another exit, from A3 to A5.
The man, after finishing the broadcast, blinked his right eye at the girl.
The girl, slowly, walked towards the new one - gate A5.
She, sitting down, facing the sunset, began to write, this chapter.
She, the plane, on a summer evening in 5785, the ninth hour of the meeting of fire and wind. The sun had just sunk over the top of the walls, and the pendulum swung between the sixth and seventh. That was the moment when fate was summoned again, taking off from the fishing boat in the Land of the Rising Sun.
That dusk, she, was placed in, the silver-white bird, but decorated with two-thirds of the bright red, in the third section of the body, close, next to the twelfth door, that was one, the middle position, but it could let she, see, sunset, the horizon.

She, sitting, the silver-white giant bird, was decorated with two-thirds, bright red, and the third section of the ribs was close to a door, just in time to catch a glimpse of the place where the clouds were torn, between the window and the walkway. The left hand, count, the second seat, that, exactly, her, the place of return.
When the plane takes off, that moment.
The girl cried again, heart-breaking, silently.
The girl, just like that, hid under the mask, all the time, all the time, all the time, silently, crying bitterly.
The girl, just like that, hid under the mask, silently, constantly, constantly, constantly, roaring.
The girl's face was soaked with matte black masks, and her tears were soaked again. She didn't know how long she had been crying.
In her hand, she is holding this chapter in her hand. This line.
Until, more than two-thirds of the flight trip, after that.
She, suddenly, stopped crying.
She opened it again, and in the girl's mobile phone, that one, the only time, a family photo.
This time, she didn't cry.
Her eyes instantly became cold, and at the same time, she smiled coldly.
She, alone, walked to the bathroom on the plane, and she, will, the girl's tear stains, scrubbed vigorously.
Then, she, looking up, used her right hand to wipe away the water marks.
She, fiercely, threw the water on the ground.
She, forcefully, wiped away the tear stains on her face.
She, dead, looking at herself in the mirror.
Her eyes instantly became even colder.
Then, she, looking at herself in the mirror, smiled coldly again.
Then, she, slowly, walked back to her seat.
Then, suddenly, she put her hands in the air.
She, open, God, told her, song list.
She turned on the headphones to the loudest sound.
She began to search, those secrets, hidden in the melody of the song.
Her hands and whole body began, naturally, and forcefully—like playing the piano, pressing the beat.
Girl, never learned, any musical instrument.
Girl, I can't understand it, the staff.
This is God, with the girl, has always been tacit understanding.
She, the plane, on a summer evening in 5785.
When the pointer on the wall quietly approaches the edge of the third circle

of the night. That is, she, the hour of her shift with the night god, the light and shadow, have turned from silver to ink. The matte black hands point just to the left of the night heart.
She landed in the city of the equatorial gateway, which was always humid and crowded. The heart of the fiery border embraced by the rainy season and the dry season alternately, a remote, small airport. She just wrote this line.
She, looking up, yelled at the ceiling.
She, she said
'Boss, thank you, you, leave permitted!
This work cycle!
You, fuck.
Don't disturb me!'
Then, she, justly, went on vacation!
She was waiting in a crowded and long queue of passport control.
She opened all her entry information, including the online registration entry certificate, and the hotel address and information booked by the new boy.
Right now, the girl set off, three days ago.
The new boy, who comes from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load, asked the girl. He asked, 'Girl, do you like hotels with swimming pools or other equipment? I'll choose, according to your preferences, find a hotel. You, don't worry about the price yet. Tell me, just tell me what you like!'
The girl, on the other end of the video call, frowned, looking at the new boy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load.
She, in a stern tone, said to the guy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing.
She, she said
'New boy, I, seriously, tell you.
You, choose one.
The most convenient place for you to work, the hotel.'
She continued to say sternly,
She, she said
'The swimming pool, the gym, and all the shiny decorations.
I don't like it either.
swimming pool, sauna and other facilities.
I never use it.
In particular, the shiny hall decoration.
This kind of ethereal and gorgeous decoration.
I, really, hate it very much!

If you really want it, I put forward my needs.
There are only three points.
First, a bed.
Second, pillows and quilts.
Third, there are separate toilets and bathrooms.
The size of the room, I don't care!
Please, don't do it for me, and those, shiny decorations.
Let yourself, on the way to work, become difficult.'
The new boy, who comes from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load, was very surprised.
When, she, waited in the long line of Passport control.
She, of, the team, suddenly, accelerated.
She, the team, compared to other teams, is accelerating and very abrupt.
The customs officer was a woman who was 10 years older than the girl, and she saw her.
The lady just stretched out her hands and gently took away the girl's passport.
The lady, without even looking at it, stamped the girl's passport directly.
Just as she was about to show the lady the entry information registration form and hotel address on her mobile phone.
The lady, just quickly, with both hands, handed the girl's passport back to her.
And then, the lady, suddenly, in the girl's native language, said, yes, she, and the lady said, 'Go ahead.'
The girl looked puzzled, thinking in her heart whether she had ever gone abroad.
The woman spoke again, still in the girl's native language, yes, she, said, she said, 'We, I don't need, you, provide any information. Your luggage is already waiting, you, please seize the time to complete your task.'
The girl, still, put away her passport with a puzzled expression.
Outside, all the customs officers, everyone, were urging the girl in the girl's native language. At the same time, he compared and made a gesture urging the girl's pace.
The girl, for some unknown reason, started trotting.
When she, arrived, the baggage conveyor belt that belonged to her flight, the conveyor belt was not rotating.
Hers, checked luggage, is the only one on the whole luggage carrier belt, one suitcase.
It was a white, black-framed, small boarding suitcase, with many cute stickers from friends and her boyfriend who took care of the cat for the girl.
The girl's suitcase, lying on the luggage conveyor, that, when passing by, you

can go directly, reach out and pick it up, in the center, it looks, you have been waiting for a long time.
She, with cold eyes, glanced around.
She, yes, the whole flight, the first to get the luggage.
The suitcase is the girl, the sister who takes care of the cat for her, and her boyfriend. Girl friend, her boyfriend, lent to the girl.
When, she, picked up the luggage, spun it around, and confirmed that it was the girl's luggage.
She pressed the handle of the luggage, stretched the handle, and made a 'click' sound, after confirming the height.
The luggage conveyor belt, which was originally stationary, suddenly began to rotate.
She, with cold eyes, smiled coldly again.
She looked up at the ceiling and rolled her eyes wide.
In her heart, she couldn't help but say, God, curse, she, gritted her teeth, she said, 'YEHEWAH! Agreed vacation! Vacation! Isn't it a vacation?'
God, didn't appear, He, just, laughing so much that he wanted to be beaten, said softly in the girl's right ear,
HE, Says
「Enjoy Your V-acAtion!」
Then, God, from behind, forcefully, pushed the girl, and the girl, while running, in her heart, output infinite swear words.
When the tenth street light was lit, it was still not there, and the last train, the subway. In the night god, the shift begins, the city, there are still thirty heartbeats, and it is not yet asleep. The pointer, quietly approaching the night, is the edge of the third circle. Light and shadow, which has turned from silver to ink, the matte black hands are stopped on the left side of the heart of the night.
She, with this one, from the tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing, the new boy, met.
This new boy, from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, said, 'I saw you from a far, far distance. It's not that I recognize you, it's as if a beam of light suddenly hits you, on your body, let me recognize you.'
She just smiled coldly and nodded in response.
The girl's heart is still full of swear words about God.
She, for the first time with the new boy, hugged each other.
God, I don't know when, it will appear.
He stood behind the new boy, three steps away. Laughing like an idiot. He was holding his belly, and his whole body was trembling.

She, behind the new boy, stretched out, her right hand, right, God, gave a vicious middle finger.
God, who continued to laugh heartily, turned to the right and disappeared into a lump, only she, could see, in the gray-white smoke.
She, in her heart, rolled her eyes countless times.
This new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, was very surprised, yes, she, said, he said, 'You, your plane has just landed, how could you, get your luggage so quickly, run out?' 'I just arrived at the airport, less than ten minutes. You ran out!'
She sighed, to this person, from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, the new boy said,
She, she said
'Don't worry about it for now!
Me.
Must.
Eat McDonald's big fries to vent your anger!
Wait a moment and go back to the hotel.
I, explain it to you again!'
This new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load, just smiles. He didn't ask more. He just, help, she, take the luggage, take, her, to buy the largest pack of fries at McDonald's.
He bought one, a burger from Burger King.
This new boy, from the tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing, called a taxi for, and said, she, he said, 'You, just got off the plane, we take a taxi, you, it will be more comfortable.'
She, with this one, is from the tropical plateau, always calculating the wind pressure and structural load-bearing, the new boy, in the lobby on the first floor, waiting for a taxi.
She, holding hers, McDonald's biggest fries, ate viciously. While muttering something in his mouth.
This new boy, from the tropical plateau, always calculates the wind pressure and structural load, just has a shining eye, smiles, and looks at her. By the way. She, tidying up, strands of hair scattered on her face.
She finished the pack of McDonald's, the largest fries, within five minutes.
This new boy, from the tropical plateau, always calculates the wind pressure and structural load, just the more he laughs, the happier he becomes, he said, she said, he said, 'You, do you need more fries? I'll help, you, buy it!'
She, suddenly came back to her senses, looked at this new boy from the

tropical plateau, who always calculated the wind pressure and structural load-bearing.
This new boy, from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, said, 'You, don't worry, I know, what are you doing, and you know, God, sure, provoking again, you, angry. In front of me, you, you just need to be yourself, that's enough. However, I see, you, you just ate French fries, that ruthless, God, you must have been scolded again!'
She didn't have time to react. This new boy, who comes from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, is already laughing.
She, with this one, from the tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing, new boy. Around each other, we all feel at ease. They are all just being themselves, simple. No, there is any hiding.
This one, from the tropical plateau, always calculates the wind pressure and structural load-bearing, the new boy, likes, her, the casualness. He also accepted her, her confusion and forgetfulness.
Even if, sometimes, she, dropped her phone, stood up, got into a fight, or suddenly stood up and roared at the ceiling.
She, she said
'YEHEWAH!
You, fuck!
Are you sick!'
This new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, will also smile, yes, she, say, he said, 'You, it's okay, you, try to scold as much as possible, I really think it's funny!'
Then, the new boy started laughing.
Sometimes, this new boy, who is from a tropical plateau and always calculates the wind pressure and structural load, will look at the ceiling and say to God with a very sympathetic attitude, He said, 'God, sometimes I feel that You are very pitiful. Look, Your employees, swearing, multilingual, so terrifying! Moreover, although I can't see it, I heard that her tone is full of murderous intent, it's really ruthless!'
She, sometimes, is not sure, she, should, scold first, God. Still, scold this new boy first.
She, with this one, is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, a new boy. Each other shares their own life experiences. They, without shying away, discussed their past relationships.
They all think
「No matter what happened in Life.

Are all lead you to somewhere Better.
And things that did Not kill you.
Make you Stronger.」
She told me that this, from the tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing, new boy. The story of the girl and the previous 'God, the baby boy closest to the heart'.
She also told that this, from the tropical plateau, always calculates the wind pressure and structural load-bearing, the new boy. Girl, growing up, all, dark stories. And, the story of a girl who has tried many times, pushed herself into the river of the underworld with her own hands, but failed repeatedly.
She, telling this, from the tropical plateau, always calculates the wind pressure and structural load-bearing, the new boy. In the girl's third year of college.
Late one night, the girl swallowed a whole large bag, more than a hundred, the most powerful sleeping pills, plus muscle relaxants, plus blood pressure-lowering drugs, plus drugs that quickly reduce the number of heartbeats.
The total dose of those drugs is a girl, a long-time, repeatedly verified, professionally calculated figure.
The total dose of those drugs is three times that of the general lethal dose.
However, the girl was only in a coma for a few days.
When the girl wakes up, her phone is blank.
The girl, who did not appear at school, did not appear in the hospital.
The girl's teacher and classmates have never been there, trying to find the girl.
At that time, girls had no friends or family.
A few days later, the girl's doctor friend took a blood test for the girl.
The girl, the doctor friend, was very surprised.
Because, the girl's, the blood test report, everything is normal.
No one believes that girls, really swallowed, so many of the most powerful complex drugs.
Late one night, the girl was already barefoot and stepped on a deep mountain.
Inaccessible, below, on sharp boulders, vertical, and very steep cliffs.
The girl's right foot had already stepped out, and when she started, she was ready to fall. Suddenly, someone grabbed the girl's collar from behind, and the girl was suddenly lifted in the air and placed in a place very far away from the cliff.
Then, in the girl's right ear, I heard a man with a very calm voice, and that voice said to the girl,
HE, Says
「You Are NOT PerMiTTeD.

To Die LiKe This.
You Are NOT EnTiTleD.
To That OPinion.
LET IT GO.
JUST STOP.」
From then on, the girl knew that she had no power, nor could she push herself into the river of the underworld with her own hands. Girl, finally gave up.
This new boy, from a tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing, after listening, just felt distressed, touched her, head. He did not judge, nor did he express any position.
This new boy said softly, she said, 'Before, you worked hard. Now, it's all gone. In the days to come, you, all the worries and fears before will not appear again. I swear by God in my name.'
She, hurriedly pressed, this, from the tropical plateau, always calculated the wind pressure and structural load-bearing, the new boy, raised the right hand of the oath. 'She,' she said to the new boy,
She, she said
'New boy, you, don't, swear casually.
An oath is an invisible contract.
Every contract has a corresponding price.
Once you don't, cash in.
The price of breaking the contract will be.
The calculation of the cost and profit.'
This new boy, from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, just smiled, yes, she, said, he said, 'I, I have always known, you, what you said, these oaths, and the corresponding cost.'
'Since I, if I dare to say it, my oath means that I can bear all the costs that follow!'
She was stunned. I couldn't come back to my senses for a long time.
She didn't know how to respond.
Until, this, from the tropical plateau, always calculates the wind pressure and structural load-bearing, the new boy, handed her, a bottle of Coke. The new boy put the cold Coke, gently, on her right cheek for a while.
She suddenly came back to her senses and happily accepted the bottle of Coke.
She, with this new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, looked at each other and smiled at each other.
This new boy, who comes from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, also shares his past with her.

This one, from a tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing, the new boy, like the girl, grew up in a very similar mountain forest. His home is surrounded on all sides by beautiful, tall mountains. The mountain where they grew up, a little further up, is the most famous 'national park' in the local area.
This one, from a tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing, a new boy. The home where he grew up was surrounded on all sides by beautiful, tall mountains. It was from a city called 'Bo' on the tropical plateau, where red and gold were once kings. The heart of a country is also where the most lying tongue of a country lies, and every exit leads to a country of civil war.
From there he came in a city where neither even God nor God dared to stay long.
The city, in the center of the mountains, is the city from the tropical plateau, and from the coffee mountains, leading that country. from the religious system that wore Roman robes and loved cigarettes and gold utensils.
This new boy, who comes from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, his paternal family, was once the first in the history of that country. also, once, the greatest, the blood of the leader. They used the name of God to open up territory, and in fact, they were the ancestors of warlord languages. Now, the country's judiciary wants them to stop, but they are good at turning every trial into a crack.
Turn every prison into an exit. They say they are God's representatives. In fact, he was the first ruler to wear a white robe. They learned how to detour judgment and delay justice. There is the criminal law of the country and the evidence of the people. However, there are more 'innocent doors' that have already been paved. They believe not in the law, but in loopholes.
So, He came down and threw down that door.
This new boy, from the tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load, his Give name, the combination of names, is like a civil war in itself. One half is named 'Joseph', and the other half is always pretending to be 'noble and armed'. However, what he didn't expect was that the role of 'temporary performance' was sometimes written into history as a mistaken person of the soul.
This new boy, who comes from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, his family name seems to be 'noble' pieced together from urban ruins. Half dirt, half mirror, it has the echo of sound, not the thickness of the soul. The string of surnames is like smoke left by medieval aristocrats. It exists only in passports and hotel registration forms, and in history and responsibility - nothing.

This new boy, who comes from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, once told her that it was difficult for him to say 'I love you' to anyone.
This new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, also shared with her all the dark stories of his life and his upbringing. And, why, it is difficult for him to say 'I love you' to anyone.
She, after listening, just smiled and looked at this new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing.
She said to the new boy,
She, she said
「It Does Not MaTTer To ME.
ThinGS CoMe WhEn TheY Are MeanT.
To CoMe.
So.
I Do NoT MinD AnYThinG.
I JusT TaKe WhatEvEr I ReCeiVe In LiFe.
So you do NoT need to APoloGiSe for ThiS.
Do WhatEvEr you WanT.
It Is your.
Free Will.
I AM NoT GoinG to ForCe you.
To Do.
AnYThinG you do NoT LiKe or WanT.
And you are NoT A Doll For ME To ConTroL.
If PeoPle Are MeanT To Be ToGeTheR.
TheY Will Be.
And you NeVer KnoW.
WhaT THE BOSS.
HAS PLANNED.」
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load, said, 'What is the color from my aura?'
She, smiling, said to this guy, from a tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, the new boy said.
She said to the new boy,
She, she said
「The ColorS of your AuRa.
TheY Are.
VerY BeauTiFul.

The InnEr LaYeR.
Has ThaT Bit of SParKlinG GolD.
LiKe FroM the RoYal LiNe.
JusT LiKe you said.
One Of your FaTheR'S SiDe Of The BloodLiNe.
Was The FirSt PreSiDenT of your CoUnTrY.
No MaTTer How FAR.
BLOOD IS BLOOD.
WhaT you can NeVeR CUT IT.
And The OutSiDe Is.
SilVeR.
WiTh a TouCh of SilK OrnaMenTaTion.
Oh.
ThaT ColoR MeanS.
ThaT you have ReCeiVeD.
A CerTaiN WiSh.
FROM.
BOSS.
It AlSo ShowS.
ThaT you are.
A SmarT PerSoN.
TreaSurE It.
It Is.
A GiFt.
VerY.
VerY FeW PeoPle.
HaVe It.
ConGraTulATionS.」
This new boy, who comes from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load, was very surprised. He said to her, he had never met anyone like her, so open-minded.
She, took a sip, girl, favorite cola.
She, smiling, said to this guy, from a tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, the new boy said.
She said to the new boy,
She, she said
「It Is NoT AbouT.
BeinG.
OPen-MinDeD.
I HaVe JusT KnoWn ThaT Ancient Madman.

FOR.
TOO LONG.
If ThaT Ancient Madman WanTS To GiVe you.
SoMeThinG.
ThEn you Can NEVER RUN AWAY FROM IT.
And.
If HE Is NoT GoinG to GiVe It.
To you.
No MaTTer HoW HarD you TrY.
StilL you Will NEVER GET IT.
ANYWAY.
So.
WhaT AM I FiGhTinG For.
Free Will Is Free Will.
The MosT TreaSureD ThinG.
AnYOne Can EvEr HaVe.
And BeinG GiVen.」
The new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, said, 'What is your view on how this world works?'
She, smiling, said to this guy, from a tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, the new boy said.
She said to the new boy,
She, she said
「Oh, well.
ThiS WorlD Is KinD Of LiKe.
The GaMe 『Age of Empires』.
The Ancient Madman Is THE PLAYER.
And All of you.
Are LiKe NPCs.
BUT.
The Ancient Madman SomeTimeS.
TrieS To.
AcT LiKe ME.
SHE LeAneD CloSeR.
HER VoiCe DroPPinG LiKe.
A BlaDe.
The Ancient Madman SomeTimeS TrieS To.
Act like ME.
And HE Is TerriBle At It.

THAT IS WHY HE NEEDS US.
THE ONES CALLED.
PROPHETS.
WE Are KinD Of.
The BUGS In ThiS GaMe.
OUR JOB Is To FIX The MESS HE MaKeS.
And Yeah.
WE JumP BeTweeN.
DiffErEnt SerVerS.
And Yeah.
WE Are KinD Of LiKe RecYcleD SouLS.
BeCauSe It Is TOO MUCH WORK.
TO TRAIN A BRAND NEW ONE FROM SCRATCH.
It Is LiKe The MoViE 『ConsTanTine』.
BUT I DO NOT WAIT For HEAVEN OR HELL.
CALL ME.
I ChooSe WhiCh SerVeR To JumP To.
AND
WHEN.
And.
TruSt.
ME.
ThaT you do NoT WanT to KnoW.
WHERE I GO.
WHEN I AM NOT HERE. 」
On the fourth day of August, before dawn, the moon, the hour hand that has not yet set, the hour hand, just after the first step, the whole sky, is still the color of the sea.
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, said, ｢I love you. I want you in my life.」
She, with a cold smile, replied in surprise, she answered the new boy, who is from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load.
She, she said
「Oh, wow.
So FAST.
ThaT you WouLd BeTTer ThinK AGaiN.
LOVE IS A HEAVY WORD.
HeaVieR.

MuCh HeaVieR ThaN you EvEr ExPecTeD.
AND IT IS A LONG-TERM CONTRACT.
ONE THAT IS VERY EXPENSIVE.
IF you BREAK IT.」
The new boy, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, said, ｢I do understand this. I will still say I love you. And I want you in my life.」
She, with a cold smile, replied to the new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing,
She, she said
「Yeah.
I LoVe you.
MORE.」
She, with a cold smile, continued to answer the new boy from the tropical plateau who always calculated wind pressure and structural load-bearing,
She, she said
「Oh.
ONE ThinG you ShouLd KnoW.
ThaT you are NOT LiSteNinG To A BOOK.
ThaT you Are ALREADY INSIDE THE BOOK.
And you WeRe.
MeanT to MaKe your EnTranCe At.
CHAPTER TEN.
BUT.
NOW you have ALREADY BeeN WriTTeN InTo.
CHAPTER THREE.
WHY.
BecAuSe SoMeOne JusT Did.
SoMeThinG.
FooLiSH.
So.
I ChanGeD.
The TiMeLinE.
The TiMeLinE WaS NeVeR.
A StraiGhT LinE.
ANYWAY.
It HaS ALWAYS BeeN.
A SeRieS Of LeaPS.
BacK And ForTH.
In A LiVinG.

BreaThinG.
FouR-DiMenSioNaL SPacE.
So.
ThaT you WouLd BeTTeR WatCh.
ThaT your AttiTuDe.
And EvErY WoRd.
ThaT CoMeS.
OUT.
FROM your MOUTH.
BECAUSE.
EVERYTHING.
BEING.
RECORDED.
COMPLETELY.
PERMANENTLY.」
The new boy, from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, said, 'Is it dangerous that you are working for God?'
She, with a cold smile, replied to the new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing,
She, she said
「DanGerouS.
I ThinK I Can BaRelY EvEn SPELL ThaT WoRd.
I HaVe No IdEa WhaT It EvEn MeanS.」
That sentence, after it fell, the air did not sink as usual, but instead, it was light and floating, hanging in mid-air -
It seems that someone is reading the lines according to the script.
However, the accent is all misplaced.
That's not her rhythm, no, her way of biting, even, no, her accent.
Even she, herself, almost laughed out loud.
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, asked a lot of questions.
And, seriously, she explained the role of the girl. and those from God, the content and coherent logic.
Until, the new boy, who is from the tropical plateau and always calculates the wind pressure and structural load, heard his snoring sound as he fell asleep, causing the air to vibrate.
She, getting up coldly, slowly, walked to, the person, from the tropical plateau, always calculating the wind pressure and knot load-bearing, behind the new boy.

She lowered her head and looked at it coldly for a long time.
She, with eyes like knives, smiled coldly.
She, she said
「YEAH.
OF COURSE.
I KNEW IT.
NO ONE.
TRULY WANTS TO KNOW.
THE REAL STORY.
THEY JUST.
CHOOSE TO.
PRETEND.
FOOLISH HUMANS.」
Throughout the journey, she needs to immediately record the time, place, and events that happened in the present. Otherwise, as soon as she turns around, she will be forgotten.
She is at the end of the journey. Three days ago.
She, with the one, is from the tropical plateau, always calculating wind pressure and structural load, the new boy.
They set off at two quarters of an hour in the afternoon from the hotel in the southeast of the city.
She, for the first time, went to that one, from a tropical plateau, always calculating wind pressure and structural load-bearing, a new boy. It is located in the city of the equatorial gateway, which is always humid and crowded. The city in the heart of the fiery border, embraced by the rainy season and the dry season, is located in the city center, in the south-east area, a high-rise building in apple green, located on the 27th floor, a shared office.
On the road, when on the highway, the taxi driver is constantly swiping his mobile phone, watching videos, and changing channels while driving. Once, once, again, emergency braking.
Once, again, almost collided with other vehicles on the road. One of them, a motorcyclist, almost fell down because of fright.
Her face became more and more ugly and gloomy.
'She, and the guy, from the tropical plateau, always calculate wind pressure and structural load-bearing,' the new boy said.
She, she said
「WhEn We ARRIVE.
THEN you Will STEP OUT OF THE CAR.
IMMEDIATELY.
I WILL.

HANDLE.
THE REST.」
When they arrived, she, with her left hand, pushed the new boy from the tropical plateau, who always calculated wind pressure and structural load, fiercely, out of the car.
She, roaring, very loudly, quickly, in various languages, roared angrily.
She, the whole person, straight, from the middle, quickly, crawled to the side of the driver's seat.
She, at the same time, stretched out her right hand.
She pulled out the phone from the rearview mirror.
She, already, obviously, deformed mobile phone, viciously, directly, very hard, slammed on the head of the taxi driver, and said to him,
She, she said
「HEY, FUCKER.
If you do NOT KNOW THE WAY.
TheN you SHOULD NOT WORK as A DRIVER.
If you WiSh to WaTcH ThaT RidiCulouS ShoW.
On your RidiCulouS PHONE.
STAY AT HOME.
If you do NOT KNOW WHAT THE MEANING OF.
REAL LIFE IS To you.
TheN you MAY END your OWN.
BUT you MAY NOT.
TREAT ANOTHER PERSON'S.
LIFE.
AS.
A.
JOKE.
Is LIFE A JOCK To you.
Or you LEAVE your BRAIN.
At HoMe.」
The taxi driver, panicked, repeatedly made a Thai-style, standard gesture of begging for mercy.
The taxi driver, panicked, repeatedly tried to bow to her, and begged for mercy.
She slammed the door hard, turned around, and strode away.
The new boy, from the tropical plateau, always calculates wind pressure and structural load-bearing. did not leave the side of the car, but kept standing behind her, like an NPC.
She turned her head and saw the new boy, who was from the tropical plateau

and always calculated the wind pressure and structural load, and did not leave the side of the car, but always stood like an NPC, behind her.
She, she said
「Boy.
WhaT THE FUCK Are you.
STILL DOING HERE.
DID NOT.
I.
TELL you.
WhEn We ARRIVE.
THEN you Will STEP OUT OF THE CAR.
IMMEDIATELY.
I WILL.
HANDLE.
THE REST.
Are you DEAF.
OR DID you ALSO LEAVE your BRAIN.
In The HoTel RooM.
WHAT Is WRONG With you.
OR.
Do you NOT EVEN SPEAK ENGLISH.」
The new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, said to her, he said, 'Hey, Girl, they don't speak English well, what is the meaning to to this kind of violence thing on the street? I don't like you act this way. Can you don't do it next time?」
She, just cold, replied to the one, from a tropical plateau, always calculating wind pressure and structural load-bearing, the new boy said,
She, she said
「Do NoT WorrY.
I CAN SEE he UnDerStooD WhaT I WAS SAYING.
ThaT he did NoT need LanGuaGe to UnDerStanD.
ThaT he was AlReadY ReaCheD by The SOUL'S WAY.
And.
THIS IS MY WORK.
MY WORK IS TO TEACH THE WORLD.
HOW TO RESPECT.
THIS THING.
CALLED.
LIFE.
IF you do NoT.

LiKe.
IT.
TheN you are ALWAYS Free to Go.
TheRe Is Free Will.
GivEn to EvErYOne.
AND.
DO NOT TEACH ME.
HOW TO ACT.
WHAT TO DO.
I WILL ALWAYS BE.
AS.
I AM.
TheN you have your ChoiCe.
I Do NoT FoRce you to.
AccePT WhaT you do NoT LiKe.
BUT BE CERTAIN OF THIS.
I WILL FOREVER ACT AS.
I CHOOSE.」
The one, from the tropical plateau, always calculating wind pressure and structural load-bearing, the new boy, begins, continuously, explaining, his point of view, he, constantly right, she, explaining.
Her eyes gradually became cold, and she looked at the new boy from the tropical plateau who always calculated wind pressure and structural load, and said to him,
She, she said
「Hey.
IF you do NoT.
SHUT THE FUCK UP.
IMMEDIATELY.
And.
IF you KEEP..
TrYinG to.
TEACH ME.
HOW TO ACT.
WHAT TO DO.
I ASSURE you.
ThaT you will NoT LiKe The ConSeQuEnCeS.
ThaT ArE AlReaDY On ThEiR WaY.
WeLComE To The ProPheT'S WorLd.
ThiS IS.

WhaT HaPPenS.
WheN you WiTh.
A ProPheT.
LiKe.
ME.
BUT you are AlWaYS.
Free to.
ChooSE. 」
The new boy, who comes from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, finally gave up arguing. He rolled his eyes.
She, on the other hand, looked down at the mirror of the elevator, looked at her face, and smiled coldly.
The building, located in the south-east area of the city center, is an apple-green high-rise building, located on the 27th floor, a shared office. There are 360-degree, panoramic floor-to-ceiling windows.
She, always, always has been. Standing by the window, the whole person was stuck on the glass, his eyes were cold, he smiled coldly, and kept looking down.
In those days, she always did this. I woke up early every morning and put on all my makeup. Dress neatly. Wearing, girl's accessories.
The new boy, who comes from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load, concentrates on work all day.
She, always, always has been. Alone and sitting in the seat closest to the window.
She, always, always has been. Pull all the curtains apart. Put your body tightly, leaning against those, panoramic floor-to-ceiling windows.
She, always, always has been. All day, all day, all day, all day, writing, this book.
She, always, always has been. All day, all day, all day, all day, all the details, and the words.
She, always, always has been. All day, all day, all day, sitting and writing, that is, more than twelve hours.
She, always, always has been. Very attentively, writing, before the girl, the delinquent part, and adding, more logic, and, correcting the grammar.
She, always, always has been. I am often surprised by the sudden appearance of the new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing.
She, always, always has been. Even in the middle of the night, the new boy, who always calculates wind pressure and structural load, is asleep.

She, always, always has been. Still, for the sake of the way the lyrics are sorted, the details of the font change are crazy and modified.
She, always, always has been. I don′t remember whether I ate or not, and I don′t remember if I slept.
She, always, always has been. It′s just, keep writing, keep writing, keep writing.
She, always, always has been. It′s just that I keep cultivating, I keep cultivating, I keep cultivating.
She, always, always has been. For those lyrics, letter sizes, and typesetting order, it′s just, keep fixing, keep editing, keep editing.
Until, the last night of the whole journey.
The new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, works overtime at nine o′clock in the night.
In that office, only she, with the new boy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load, and a male colleague from Italy.
She, always, always has been. Until, for more than twelve hours, she continued to write, did not eat, and her whole body was paralyzed and unable to stand.
She, alone, collapsed on the light brown, chaise sofa in the office.
She, always, always has been. In my mind, the world is spinning.
She, always, always has been. In front of me, it was pale.
She, always, always has been. In his mouth, he was holding a strawberry-flavored lollipop.
She, always, always has been. His eyes were cold, he looked at the ceiling, and he smiled coldly continuously.
She, always, always has been. When I went to the bathroom, the automatic sensor light was always, all the time. It was never lit up, and the entire bathroom was dark where you couldn′t see your fingers.
She, always, always has been. In the bathroom in the dark, go through the entire process very accurately.
She, always, always has been. When washing my hands, again and again, I smiled coldly at myself in the mirror in the dark.
On the way back to the hotel together, the new boy, who is from the tropical plateau and always calculates the wind pressure and structural load, is still in the online meeting.
The new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, wears headphones on both sides and participates in meetings.

The new boy, who is from the tropical plateau, always calculates the wind pressure and structural load, turns on his headphones and sound to the maximum.
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates the wind pressure and structural load, tried to lead her.
The new boy, who comes from the tropical plateau and always calculates the wind pressure and structural load-bearing, keeps hitting the wall and getting lost in the subway.
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, has taken several trips back and forth on the subway on the same line.
She, only, smiled coldly and said nothing.
She pulled the corner of his clothes and led him in his direction.
The new boy, who is from the tropical plateau, always calculates the wind pressure and structural load-bearing, suddenly starts to say yes, she loses his temper, he is right, she yells, in the subway station, in a crowded situation.
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, spoke loudly and reproached, and his voice gradually grew louder, he said, 'Hey, girl. I'm not a kid. Why you treat me like I'm a dog or a kid. I can find the way to go back by myself.」
She, faintly, her eyes were cold, she raised her eyebrows, and said with a cold smile,
She, she said
「Yeah
OF COURSE you can find your way BACK.
Do It as MuCh as you LiKe.
And I WaS CaRinG for you.
I WaS Just TrYinG to.
LeaD you.
So.
KeeP.
TrYinG.」
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, started to lose his temper with her, and he said, 'Hey, girl. I don't like your attitude.」
She just said with a faint and cold smile,
She, she said
「Wow.
Oh you do NoT LiKe.
MY ATTITUDE.

BUT.
I Will ForEvEr AcT
ThiS WaY.
TolD you BeForE.
WANT ME TO SAY IT.
AGAIN.
I MIGHT CHANGE.
MY.
ATTITUDE. 」
When they finally returned to the hotel at ten o'clock in the evening.
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates the wind pressure and structural load-bearing, is constantly changing his plans for the night. He wanted to buy food to eat back, and he wanted to buy drinks to drink.
Finally, when they returned to the room with a lot of food.
The new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load, suddenly decides, he wants to go and cut his hair. She said lightly,
She, she said
「Are you SuRe you do NoT WanT to StaY HeRe.
MY FLIGHT Is EarLY ToMoRRoW MorNinG.
JusT A FeW HouRS FroM NoW. 」
The new boy, who comes from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, is still very persistent.
The new boy, who is from the tropical plateau and always calculates the wind pressure and structural load, said that for his handsomeness, he must cut his hair.
So, the new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, called a taxi, and they went together to the barbershop in the red light district.
Before them, before leaving.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, suddenly, without her, consent.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, suddenly began to dig his entire right arm deep into the girl's bag, casually and vigorously.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates the wind pressure and structural load, also took out the girl's things at will and threw them on the table with any force.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure

and structural load-bearing, said that he was looking for a bottle with a cute appearance of 'Powerpuff Girls' and a backpack.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, said that he hopes to fill the bottle with water again and put it in the 'girl's' bag on the journey to carry water for them.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, said that he wanted to collect that cute bottle.
She suddenly looked up and coughed.
Her eyes were instantly cold, and her tone was stern.
She, she said
「Hey.
I WILL SAY THIS.
ONLY ONCE.
NO ONE.
TOUCHES.
MY BAG.
WITHOUT.
MY.
PERMISSION.
NO MATTER.
WHAT.
THE REASON.
ELSE.
I SHALL.
UNLEASH.
A.
DIVINE.
PUNISHMENT.
UPON you.
ONE.
BeYonD.
AnYThinG you.
CouLd.
EvEr.
ImaGinE.
NOW.
MOVE your.
HandS.
AWAY.
FROM.

MY.
BAG.
BEFORE.
I CUT them OFF.
MYSELF.
ONCE you.
TOUCH IT.
AGAIN.
I SHALL.
RIP your HeaD.
OFF.
BEFORE you.
EVEN.
BLINK.」
Her eyes were even colder, and her tone was even more stern.
She, continue, said coldly.
She, she said
「AND.
I WILL SAY THIS.
ONLY.
ONCE.
I.
DO.
NOT.
CARRY.
ANYTHING.
FOR ANYONE.
IF you WanT to CarrY a BoTTle of WaTeR.
PUT It In your.
Own BaG.
IF you are NoT GoinG to CarrY a BaG.
TheN PUT It.
On your HeaD.
BUT.
NOT.
MY BAG.
The MoMenT you ASK.
ME.
TO.
CARRY.

EVEN.
A.
SINGLE PIECE.
OF PAPER.
FOR you.
I SHALL MAKE your LiFe.
VerY InTeReSTinG.
FOREVER.
AND.
THAT WILL BE.
WiThOuT.
A DoUbT.
THE MOST.
InTeResSTnG LiFe.
AnYonE HaS EvEr HaD.
IN.
THIS.
WORLD.
I AM SURE you Will.
ENJOY.
IT.
WheTheR you.
LiKe IT.
Or NOT.
So.
ThinK.
ThinK HarD.
ThinK VerY CaReFullY.
Do you Still.
WanT.
ME.
To CarrY.
ThaT.
WaTeR for you.
YEAH.
KEEP BeinG AnGrY.
As LonG As you.
LiKe.
ThiS Is your.
Free Will.

AnYwaY.
AND.
KEEP TalKinG Yo ME WiTh.
THAT ATTITUDE.
As LonG As you LiKe.
THEN.
I WILL.
SHOW you.
MINE.
LET.
Us.
TRY.」
On the way to the hair salon, in the taxi, she, asked, from the tropical plateau, always calculates the wind pressure and structural load-bearing, the new boy,
She, she said
「WHY do you.
InSiST.
On.
GeTTinG your.
HaiR.
CUT.
At.
ThiS.
TimE.
WhaT DoeS It.
EVEN.
MEAN to you.」
The new boy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load-bearing replied, 'Because here is much more cheaper compare to Amsterdam. It's €20 less. Don't you think it's very worth it?」
She just said with a faint and cold smile,
She, she said
「Oh, wow.
TwentY - EuRo.
DiFFeREnCE.
Did you AlSo.
CalCulaTE.
The TimE.
And.
The PeoPlE.

InVoLveD.
OR you JusT.
StaRinG At.
THE NUMBERS.」
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, replied, 'No, for me, everything just about the numbers. No?」
She just said with a faint and cold smile,
She, she said
「Yeah, well.
ON.
MY SIDE.
I CalCulaTeD.
WiTh.
THE TIME.
And.
THE PEOPLE.
AROUND.
So.
I.
GET.
THE RIGHT AMOUNT.」
She, coldly, lowered her voice, her eyes were cold, and she smiled even colder.
She, she said
「STUPID HUMANS.
ONLY SeeinG.
The LiTTleS.
And.
The CorNerS.
NeVer See.
THE WHOLE PICTURE.
And you think.
ThaT you are.
WalKinG.
AnYWhErE.
ThaT you.
WanT.
BUT.
TheN you are ALREADY.

ON MY MAP.
SO FUNNY.」
Finally, after half an hour's drive.
They finally arrived at that area.
However, the new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, was very outrageous from the beginning and set the wrong address.
So, again, they walked briskly for half an hour.
They finally arrived at the hair salon.
On their way, on a quick walk, to the hair salon.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, still, constantly, gushing, excited, yes, she, explains the meaning of the €20.
And, the new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, himself, is sensitive to numbers and proud.
When they finally arrived at the hair salon.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, is still constantly and excited, talking to himself.
The new boy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load-bearing is very excited.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, keeps introducing how powerful this hair salon is and the irreplaceable technology.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates the wind pressure and structural load, continues, and, she, showing off, he is sensitive to numbers, even if his current economic situation is very poor.
In, she, arrived at the equatorial gateway city that was always humid and crowded. The second day of the fiery heart of the country, which is embraced by the rainy season and the dry season in turn.
At that time, the new boy from the tropical plateau, who always calculated the wind pressure and structural load, took her to the city center to exchange local currency.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, said loudly in a crowded department store.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates the wind pressure and structural load, asked for the air ticket he paid for first.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, yes, he asked to share the cost of food and lodging.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, asked for $200.

She didn't say much at the time, but her eyes were cold and her smile was cold, and she took two 100 yuan dollars from the girl's wallet.
She, with her left middle finger and index finger, gently clamped the two banknotes.
In that new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, touches the banknote.
She let go, her fingers.
Those two bills flew down slowly.
She didn't look back.
She, straight to the counter of exchange rate.
She, took out the girl's passport, leisurely, exchanged her, her currency.
She, the currency, the exchange is completed, after that.
She just turned around, her eyes were cold, she smiled coldly, she looked at her intently, and she was still squatting on the ground, because of the pain all over her body, and the one who couldn't get up completely, was from a tropical plateau, always calculating wind pressure and structural load-bearing, a new boy.
She, faintly, said to the guy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load-bearing.
She, she said
「TaKe your TiMe.
GET UP.
BY yourself.
LiKe.
EVErYOnE.
ElSe.
I SHALL STEP AWAY.
To The ToiLeT.
And WaTcH. 」
At that time, originally, there was a long queue of currency exchange queues.
Everyone, suddenly, at the same time, took three steps back.
The crowd slowly formed a circle, surrounding the new boy from the tropical plateau, who always calculated the wind pressure and structural load-bearing, in the middle. No one spoke up, no one helped.
Everyone, just with cold eyes and a cold smile, looked at the new boy from the tropical plateau who always calculated the wind pressure and structural load.
When they finally arrived, the barbershop.
She, only, sat on the sand, lowered her head, constantly looking at her reflection in the mirror, her eyes were cold, and she kept smiling coldly.

She, very perfunctory, replied to the topic of the new boy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load-bearing.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, did not make an appointment.
So, the new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, waited for an hour.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, was in front, and there were two other men from Europe.
Finally, when the hair salon was about to close, it was the turn of the new boy from the tropical plateau who always calculated the wind pressure and structural load.
It only took five minutes for the barber to cut the hair of the new boy from the tropical plateau who always calculated the wind pressure and structural load.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, is still very happy, and proudly, constantly telling her, how superb the stylist and craftsmanship here are.
She is still just bowing her head, her eyes are cold, and she is constantly smiling coldly.
At twelve o'clock in the middle of the night, the man from the tropical plateau, who always calculates the wind pressure and structural load, the new boy, bought, more food.
So, they, with more food, got into the taxi.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load-bearing, still talks endlessly along the way, expressing his own opinions. and his own financial planning for the future.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, constantly emphasizes his sensitivity to numbers and his long-term vision for the future.
The new boy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load-bearing resolutely said that he will definitely achieve financial freedom within the time he calculates.
She is still just bowing her head, her eyes are cold, and she is constantly smiling coldly.
Until, suddenly, the taxi arrived, the girl, at the familiar intersection.
In that room, the familiar 7-11, that big, bright and eye-catching signboard, instantly, reflected in the girl's eyes!
That, completely, cannot be a coincidence, but, three hundred percent.
Quilt, God.
With my own hands, I rowed it back, which was obviously a dead end, a small alley.

Girl, the present is quilted, God, infinite, infinite, infinite, memory, playback, playback, and playback!
Those, the girl, and the boy she still loves with her life, those beautiful memories of the past.
Those, girls, memories that they guarded with their lives.
The girl, seeing, hearing, smelling, clearly, the whole person, instantly, returned, that year, all the fragments in the picture.
God, the girl, the most cherished, girl, hard work, finally just collected, God, the boy closest to the heart, all the memories.
Girl's, those memories, been, God, always, always, always! Playback, playback, replay!
Then, God, cruelly, with the boy the girl loved so much, with his face, tight, sticking to the girl's eyes, countless times, flashing, flashing, flashing, flashing!
Even the girl, at the moment, stretched out her hands and grabbed it like crazy!
Girl, keep grabbing, keep grabbing, keep scratching!
The girl's nails on both hands were pierced deep into her knees and bleeding!
The scene was also blocked by God, again!
Everyone, again, lost their memory!
They, only remember, girls, cried and slid down from the car seat!
And God still kept those, girls, the only precious memories.
God, with his own hands, tore it alive from the girl, tore it off, stole it!
No matter what, girl, how hard she is, crying, yelling, and yelling.
Girl, look up, stare, God, wait, God, turn around.
But, God, no!
God, put the girl's heart, with her own hands! Fiercely, hard, torn off.
God, if you don't stop the bleeding for the girl, forget it, and don't let the girl die!?
Girl, really, I don't understand.
God, suddenly, over there, what are you crazy about!?
God, now, there, that alley.
The whole city, the only one, a dead end!
The only one!
Only! Only! The only one!
One! Dead end!
God, let the girl instantly remember, girl, who is it?!
Girl, why, will it be there?! There, what is it?! Who are the people next to the girl?! Who are they!? Girls, all, don't know! I don't know any of them!
The girl can't even remember her motivation for why she set out! One word!

One word! I can't remember!
The girl, in the car, roared and broke down and cried.
After returning to the hotel, she, without speaking, just lightly, went to take a shower.
No matter how she cleans, her contact lenses.
The whole world seemed to be covered with a layer, and a faint fog could not be dissipated.
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, suddenly asked her, 'What is the color of my aura now?'
She, with cold eyes, raised her eyebrows, said with a cold smile,
She, she said
「The ColorS.
Of your.
AuRa.
TELL ME.
WhErE did you EvEn.
LoSe your SouL.
Oh.
You have.
No.
IdeA.
You do NoT.
EvEn ThinK you HavE.
LosT It.
Oh.
ThaT you ThinK your SouL.
Will JusT ClinG to you.
ForEvEr.
LiKe.
A CheaP.
SticKeR.
ThaT.
WaS.
AdoRabLE.
BUT.
NO.
SurE you can be.
As UnHaPPY AbouT It.
As you LiKe.
BUT.

IF A PERSON.
LOSES THEIR SOUL.
THERE IS.
NO AURA.
LEFT.
NOT.
EVEN A SHADOW.
OF IT.
So.
FinD your SouL.
QuicKlY.
Of CourSe.
And you can KeeP.
TalKinG to ME.
WITH THAT ATTITUDE.
I AM.
ENJOYING IT.
VERY MUCH.
BECAUSE.
I AM.
SO.
POLITE.
I Will.
GIVE you SoMeThinG.
BACK TOO.
NO.
I Will NOT.
Tell you.
NOW.
OthErWiSe.
It WoulD NOT Be A SurPriSe.
AM I RiGhT.」
The new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, suddenly spoke fiercely and commandedly, yes, she, he said, 'Hey, girl, I don't like waste food. We have so many food here in the hotel room, and we are leaving tomorrow early morning. So can you try to eat as much as you can eat, otherwise I'll feel very piss off by you waste food.」
She, with cold eyes, raised her eyebrows, said with a cold smile,
She, she said
「I WaSTe FooD.

Tell ME you are.
JoKinG.
I ThinK ThiS Is.
VeRY.
InTeReSTinG.
DID I.
MaKe The Plan For.
ToNiGhT.
DID I.
DeCiDe To BUY.
So MuCh FooD.
Who.
Did It.
THEN.
AND.
I EAT.
OnlY.
WhEn.
I.
DeCiDe.
To EAT.
ONCE you.
FORCE.
ME.
OR.
THREATEN.
ME.
I Will.
RIP your HeaD.
OFF.
BEFORE you.
EVEN.
Blink.
If you do NoT.
LiKe.
WaSTinG FooD.
TheN.
EaT.
EvErY SinGle.
PieCe yourself.

IF you say.
ONE MoRe WorD.
FROM NOW ON.
I PROMISE.
ThaT you are GoinG To.
EnJoY your LiFe.
In A WAY.
No One CoulD EvEr.
ImaGinE.
It Will Be.
VERY.
SPeCiaL.
It Will Be.
VERY.
ExCiTinG.
It Will Be.
UTTERLY.
IrrePlaCeaBlE.
Do you feel.
InTriGueD By.
MY Plan.
I Can NOT.
EvEn WaiT.
TO SEE IT.
WITH.
MY OWN.
EYES.
I.
HaVe.
ThouGhT.
ABouT.
ThiS KinD Of.
ThinG.
For.
ThouSanDS Of.
YeaRS.
AND.
I THINK.
I FINALLY FOUND SOMEONE.
WHO FITS IT.

AM I RIGHT.」
Before they left the airport, she, always, could not see clearly.
The whole world seemed to be covered with a layer, and a faint fog could not be dissipated.
The girl, who originally wanted to work hard for half a year, study hard day and night, full of notes and hard work, lent a Dutch textbook, the new boy from the tropical plateau who always calculated the wind pressure and structural load.
She, she said
「THIS IS.
NOT.
JUST A BOOK.
I ForGeD It WiTh MY OWN SOUL.
IT IS A PART OF.
MY SOUL.
So, you would do Well To TrEaT IT.
WiTh The UtMosT.
CarE.
OthErWiSe.
I Will BE VerY DiSaPPoinTeD.
AND.
ANGRY.」
Her plane was three hours ahead of him.
When they arrived at the airport at six o'clock in the morning.
When, she, after hanging up the girl's luggage.
She, to the new boy from the tropical plateau, who always calculates wind pressure and structural load, hooked her, her left hand, index finger.
She, straight, led the new boy from the tropical plateau, who always calculated wind pressure and structural load, to the side, located in the center, silver, on a five-seat bench.
She, stretching out, her left hand, instructed him, in the middle, to sit down.
She, on the other hand, sat down, the new boy from the tropical plateau who always calculated wind pressure and structural load-bearing, on the left.
During the conversation, she, who had tried, tried to squeeze out tears.
But, she, failed.
Her eyes, gradually, produce waves.
She, stretch out, her left hand, palm down.
She, with a very cold tone and very cold eyes, spoke slowly.
She, she said
「MAY.

I.
HAVE.
MY.
BOOK.
BACK.
WHY.
BeCauSe.
I AM.
VERY DiSaPPointeD In you.
ThaT you.
PreTendD to Be.
FaSciNaTeD BY.
The LiFe.
Of The ProPheT.
And The SToRieS.
YET you ThinK The BOOKS.
WeRe WriTTeN UnDeR.
MDMA.
DO I.
LOOK LiKe.
SoMeOnE.
WHO.
TaKeS DruGS.
To you.
PROPHETS.
ARE.
ALWAYS LONELY.
BeCauSe.
WE.
CARRY A WEIGHT.
NO ONE ELASE.
Can EvEn BeGiN.
To ComPreHenD.
AND.
YEAH.
Of CourSe.
THERE ARE.
FAR MORE PROPHETS.
SCATTERED.
ALL.

OVER.
THE WORLD.
I AM.
NOT EVEN TRYING.
TO HIDE IT NOW.
WE AlReaDY HaVe.
EnOuGh ChilDreN.
To TeaCh.
WE Do NoT NeeD.
MoRe GaTHerinG.
ARounD US.
AND.
WheRe did you.
LoSe your.
SouL.
ThaT you WouLd.
BeTTeR.
FinD IT.
QuicKlY.
BeFoRe.
SoMeThinG.
MoRe.
InTeReSTinG.
FiNdS you.
IF you.
WanT.
To LearN.
The FirsT LeSSon.
IS.
SHUT THE FUCK UP.
NOW.
TAKE your.
PHONE.
OUT.
DELETE.
EVERY SINGEL PICTURE you.
TOOK.
WHEN.
I WAS.
NOT AWARE.

YES.
EVERYTHING.
EVERY SINGLE.
ONE.
OH, WELL.
NOT.
JUST.
THERE.
IN your TRASH CAN.
IN your CLOUD.
IN EVERY SINGLE HIDDEN ACCOUNT.
AND.
ThaT you Can NOT.
LIE TO ME.
I KNOW you KnoW.
EXACTLY.
WHAT.
I AM.
TALKING.
ABOUT.
NO ONE.
TAKES.
MY PICTURE.
BEFORE.
I SAY.
YES.
I Will let you Go.
ONLY.
This Time.
BUT.
IT IS.
THE LAST TIME. 」
Then, she stood up slowly, her eyes were cold, and she smiled coldly.
Then, she shook the girl's hair and scanned the audience with a cold gaze.
She saw, the whole thing, in Suvarnabhumi Airport in Bangkok, Thailand, everyone, all, as if they had been pressed, pause button, completely, motionless.
However, everyone's face clearly revealed fear from the depths of their souls.
Throughout the Suvarnabhumi Airport in Bangkok, Thailand, everyone's eyes are all looking at the new boy from the tropical plateau who always

calculates wind pressure and structural load-bearing.
Besides, the new boy from the tropical plateau who always calculates wind pressure and structural load-bearing. He, with empty eyes, sat in place, motionless.
Her eyes were even colder, and again, she smiled coldly.
Then, she turned straight around and did not look back.
She, fast, striding, ran towards the distant 213, the boarding gate, fast.
All pedestrians on the road.
All the people waiting for the security check.
All, queue up for Passport Control.
All of them, like the Red Sea, instantly separated towards the sides.
All processes, no, according to the normal process.
Everyone, no, look up, her.
She was just light, running all the way, without any obstacles, at a rapid pace.
When, she, arrived at the airport inner line, the train was transferred.
The train seems to have been waiting for a long time.
As soon as she stepped into the train, the carriage immediately closed.
The train, immediately, quickly, leaves the platform.
It only took ten minutes for her to arrive, which was supposed to be thirty minutes away, at the distant boarding gate 213.
She, finally, felt thirsty.
She, went to buy a bottle of water.
The first time she spoke, no one heard her, and the second time, the service staff, only found out that she was.
She, in one breath, drank the whole bottle of water.
Then, she went to the bathroom.
When she, when washing her face, the girl vaguely saw her face, the girl, see, her eyes, constantly, in the opposite direction, rotating irregularly.
She quickly left the bathroom.
She, went to buy, a loaf of bread.
The first time she spoke, no one heard her, and it was still the second time, the service staff found out that she was.
She, slowly, walked to a silver-gray bench by the window and sat down.
She wanted to take the bread, but the bread was very difficult to control.
She, in a strange way, took a big mouthful, took a big mouth, forcibly stuffed the piece of bread into the girl's mouth, and swallowed the piece of bread hard.
She, again, went to the bathroom.
When she, again, washed her face, the girl saw her face again.
The girl was sure, she saw that her eyes were constantly rotating in the

opposite direction, irregularly.
The girl, seeing hers, had sunken cheeks on both sides and a pale face.
The girl, hard, the whole person, picked it up on the mirror and saw it clearly.
The girl, start, the whole time, with her double molars, die, biting, her tongue.
The girl regained control of her body, part of it.
The girl, who is trying, recognizes herself, where she is, what happened.
When the girl, finally, fragmentedly, recalled the general experience of what happened.
The girl's mobile phone has more than hundreds of unread messages.
Girls, every day, definitely, regularly use, language learning software, delayed for several days.
That language learning software is the girl and the boy she protects with her life, the only one left, shared APP. That's the first thing girls do when they get up every day.
The girl, with still, very blurred eyes, worked hard to identify her position.
Finally, the girl discovered that it was the airport that the girl worked hard to cherish.
The memories of the fragments, like snowflakes, flocked to me!
Girl's, phone screen, like waves, wave, wave!
The girl bit her tongue tighter.
Until, the tongue begins, seeping out the taste of blood.
That, it is the girl, the taste that cannot be more familiar.
That is, the smell imprinted on the girl, the bones and the body, every corner.
How many late nights, girls, standing, on the operating table, fighting hard with this smell.
How many late nights, girls, standing, on the operating table, splashed, all over their bodies, are all this smell.
Blood, that's it, can make, girl, refresh, the fastest way, also, the fastest color!
Blood, that is, the girl, the only reason why she chose the operating room!
Blood, that is, girl's, natural refreshing and stimulant!
Girl, very, bloodthirsty!
The girl looked around, the people around her.
Still, no one discovered the existence of the girl!
Even if the girl got up and passed by, there was no one who looked up and looked at her.
Girl, go again, bathroom.
Girl, again, when washing your face.
The girl, with her face, sticks to the mirror.
Girl, once again confirmed, her own face.
The girl confirmed once again that her eyes were constantly rotating in the

opposite direction and irregularly.
The girl, confirming again, her cheeks sunken and her face pale.
So, the girl smiled coldly.
The girl walked slowly, and the girl found the brightest bathroom.
The girl, without hesitation, took all the clothes all over her body and threw them on the ground.
The girl, at first, like a forensic doctor, examining an autopsy, carefully, examining her whole body, even, every detail.
Girl, record all the details, the state, and the color, all, clearly, in your heart.
Girl, after the record is completed, the girl, with her uncontrolled body, slowly puts the clothes back on her body.
Girl, again, to the sink.
Girl, again, wash your face vigorously.
The girl, still a whole person, was picking up the mirror.
The girl, looking carefully, looked in the mirror, her eyes were still constantly rotating in the opposite direction, irregularly.
The girl looked at herself in the mirror, and then, still dead, bit her tongue tighter until her tongue seeped out and smelled more blood.
That, it is a girl, and the taste cannot be more familiar.
The girl, the whole person, was on the mirror, staring at herself in the mirror.
Three minutes later.
Girl, let go of the mirror.
The girl raised her eyebrows, her eyes provocative, and smiled coldly. She whispered, 'YEHEWAH! You, very good, very good, very good!'
The girl, with cold eyes and angry face, looked straight ahead, went straight, and walked back to the window seat where she was sitting before.
Girl, hard, sit down.
The girl threw her bag with a loud 'pop' and threw it on the platform on her left hand.
The surrounding crowd, there was still no one, and the girl was found.
The girl, still dead, bit her tongue tighter until her tongue seeped out and smelled more blood.
That, it is a girl, and the taste cannot be more familiar.
Girl, again, looked, around.
The girl, again, raised her eyebrows, her eyes provocatively, and smiled coldly.
Girl, turn on again, her phone.
Girl, I saw it, almost complete—chapter ten.
Girl, chapter by chapter, turn back.
Girl, I saw it, all, every one, chapter, what was corrected.

The girl saw those, the details she described at all, impossible, and a bunch of languages and words that the girl couldn't understand at all.
Even if those words are written in the girl's native language, those words, the girl, is the first time I have seen them.
The girl also saw those, the fine numbers, the description of proportions, and the calculation of numbers.
That, but girls, have never been good math.
The girl, raising her eyebrows and looking provocative, smiled coldly again.
She whispered, 'YEHEWAH! You, very good, very good, really, very good!'
The girl, again, harder, bit her tongue tighter, until, her tongue, seeped out, more blood smelled.
That, it is a girl, and the taste cannot be more familiar.
Girl, again, looked, around. Again, raising his eyebrows, his eyes provocative, and smiling coldly.
Girl, still, wearing that outfit, seven days ago.
Girl, fishing boat from the land of the sunrise, when departing, matte black, summer outfit.
The smell of blood gradually spread, like a silent declaration of war.
She knew that YEHEWAH was afraid, not her pain,
Rather.
She really dared to die.
Moreover, she.
More than anyone else, they long to die.
When the blood volume gradually increased, it finally flowed to the throat.
The girl's breath began to tremble.
The girl smiled coldly and raised her chin.
Girl, start, close your eyes, enjoy, this, suffocating pleasure.
He finally stopped.
No, out of pity.
rather, they are afraid that the plan will collapse.
The girl, in her heart, continued, smiled coldly.
The girl's eyes were very cold.
At this moment, the dominance of fate.
It's back, girl's, in your hands.
The girl slowly raised her head and shook her hair, her attitude, gradually provocative, as if she was pronouncing a sentence.
The girl's mouth is still there, savoring the aroma of blood.
The girl, raising her eyebrows, her eyes like blades, sneered. Whisper. 'Every word, like a knife,' she said.
'Jehovah, You, finally, remember?!'

'No one dares to die more than me!'
'No one wants to die more than me!'
'What? You, are you afraid?!'
'Yes—I, dead, ten Constantines are not enough, You, call.'
The girl gently opened her mouth and exhaled hard, letting the smell of blood seep into the air quickly.
The girl smiled coldly, and looked enjoyed, sniffing big, big, sniffing, smelling the stimulating and familiar smell of blood.
The smell of blood, in the air, gradually thickened, like an invisible net, finally locked He.
The girl, raising her eyebrows, her eyes like blades, sneered. Whisper. Every word, like a knife, she said, 'You, are you afraid?! Very good - come on, let's talk!'
The girl, the plane, in the summer of 5785, at the moment of full daylight. On the days when two eights look at each other and smile.
Girl's plane, at Suvarnabhumi Airport in Bangkok, Thailand, flight number Thai Vietjet Air VZ568, gate 213, starts, and boarding is open.
When the pointer on the wall approaches the edge of the third circle of sunlight. That is the boy that the girl loves with her soul, the most energetic hour of the day, the sunlight shines on the earth. The golden hands point just to the left of Rizhao's heart.
Girl's plane, from that equatorial gateway city that is always humid and crowded. The heart of the fiery border embraced by the rainy season and the dry season alternately. Get ready to take off. Just wrote this line.
Girl, follow, God, made a fierce bet!
Girl, furious.
God, he didn't speak.
Girl, gritted her teeth.
'Yes, God,' she said
'YEHEWAH!
You! Come, give it to me, well, explain! Explained!
Why, me, the whole journey, the whole - the tenth chapter - the whole chapter! A whole chapter! A whole chapter!
And those, more precise than Einstein's calculations - mathematics?! Math?! Math?!
I, even double-digit, addition, and counting money, I have a problem!
In my life, mathematics, have I ever passed? ! Really?! Really?! Really?! Never!
Why, You, forgot?!
The whole journey, from departure, to that flight, I lost my memory!

Every day, what I record, I have to happen, right now.
I want to write it down immediately!
Otherwise, if I turn around, I will, forget it right away!
How did my plane land in this city, another one, a small broken airport, Don Mueang International Airport T1?!'
'YEHEWAH!
You, today, in the early morning!
It can't be a coincidence, but it's three hundred percent!
It was crossed back by You, with your own hands, that was obviously a dead end, an alley. The whole city, the only one! Only! The only one, a dead end!
I, at the moment, are infinite! Unlimited! Unlimited! Memory replay! Playback! Play it again!
You, and I, the most cherished one, have worked hard, and finally just collected it, You, the boy closest to my heart, all the memories, always! All the time! All the time! Playback! Playback! Play it again!
Then, You! Cruel, with his face, sticking to my eyes, countless times, flash mob! Flash mob! All the time! All the time! All the time! Flash mob!
Even now, I stretched out my hands and grabbed it like crazy!
My nails are all pierced into my knees and bleeding!
The scene was also blocked by You, again!
Everyone, again! I have lost my memory! Amnesia! Amnesia!
They only remember, I cried, slid down from the car seat!
And, you! That's it, You! You, great, Creator?!
You, still keep those, my only, only, precious memories!
You, with your own hands, tore it alive from me, and stole it?!
You, I don't care, I work harder, all the time! All the time! Crying all the time!
I, looking up, staring intently, You, waiting, You, turn around!
But, You, no! But very cold-blooded! Nope!
You, no! Nope! Nope!
You, what is wrong with you?! What's the problem?! Can't say it directly?!
You, put my heart with your own hands! Tear it off! Shredded! Crushed into powder!
You, if you don't stop the bleeding for me, forget it, and don't let me die!?
You, suddenly, over there, what are you crazy about?! What are you crazy about?!
You, why, over there, suddenly, follow, I, go crazy!?
You, now! That second! Why! Why! Why!
You! At the moment! There! That! Alley!
That, the whole city! Only! A dead end! Only! One! Only! The only one! The

only one!
You, that's it, You! Let me instantly remember, who am I?! Why am I there? What is that place? Who are the people next to you? Who is it?! Who are they?! Who is it?!
You, yes, say it! Say! Say!
Am I, You, of, downloading, displaying the machine, !?
You, what do you mean?! Explain! What do you mean?!
Answer me! Answer! Why don't you answer?!
You, have you asked me?! Really?! Really?! Really?!
You, no! Nope! Nope! Complete, all, no, there is!
Tell me, let's see! Explain! Analyze it for me! Why?!
I, I can't even remember my own motivation for why I set out, what? !
Me, one word! One word! One word! All! I can't remember!'
The girl, still, was furious.
God, still, did not speak.
Girls, harder, gritted their teeth.
'Yes, God,' she said
'YEHEWAH!
Me!
Life, give, You!
Soul, give, You!
Man, alive, or, give, You!
This broken book! Writing! Write every day! Wherever you go! All writing! Crying and writing! Write with a smile! Heart-wrenching! He, damn it! Still write!
You, what do you want from me?! How?! How is it?!
Graves? This whole broken book is everywhere!
Missing persons? Chapter 5, below. I personally went to Auschwitz, the mass grave where I couldn't even find a map! I dug it with my own hands!
Even, later! I was alone, tattered, penniless, and homeless, back in Taipei, late at night! Swipe your phone! And! Accident! Find one more!
Manuscript? The boy I love so much, his mother, and father, wrote eighteen sheets by hand!
I, like a madman, in the wind and snow of Warsaw, knocked on doors everywhere and was driven everywhere! Chapter Land. I found it!
Rabbi, slap, it's time to hit!
The whole book, I, have to worry about whether every word will burst the rabbi's heart!
Me, every day! Every day! Every day! It's all here, with, you, fighting!
Let the rabbis, don't turn the page, just be scared to death!

May I ask - are those mine, the people?! Is it mine?! Is it mine?! Really?! Really?! Really?!
Misunderstanding? Being scolded? I'll swallow! I'll take it! I'm cheap! I like it!
The whole book! , you, mother! From the head to the tail!
Which chapter?! Which word?! Which one?! Punctuation?!
Not me, I can't sleep in the middle of the night?! Aren't you arguing with, You?! It's a fight!
Which one?! Isn't it?! Which one?! Which one?! Which one?!
Tell me! Just one! One is fine! Say it!'
'YEHEWAH!
You, what else do you want?! What to do?! How is it?!
I've been like this, life after life, giving, You, abuse!
I, already, whatever, You, over! I don't care anymore!
I, just one! A! A! There is only one!
A! A! Those who want to treasure it! A! Memories you want to preserve! A! A! There is only one!
You, you, you! That's it, You! Great Creator?!
Quilt, You, with your own hands! Ruined! Ruined! It's all ruined!
Not even powder, you, leave it to me?!
The point is, I don't remember at all! Whole! process! Whole!
When I came back to my senses, I washed my face and looked up! I, He, damn it! , you, mother! Bastard!
I, completely, don't know, where am I?! Where am I?! Where am I?!
My eyes, completely?! Can't focus?! Can't focus?! Completely?! Can't focus?!
I, my feet, can't stand steadily! Yes, totally, impossible, stand firm!
I, my whole body, have no reason, and keep shaking! Keep shaking! Keep shaking!
I, the whole body, have no reason, suddenly, here, shake! Suddenly, there, shake!
I, always, have a kind of infinite! All the time! All the time! All the time!
Down! Intense! A sense of energy?!
You, in, download, data, huh?!
I, the whole person, up and down! All the time! All the time! All the time!
Levitation! Levitation! Levitate again!
I, completely, can't help it, control, my own, body?!
I wanted to raise my hand, but my feet were moving? !
I, can't, control, my, sides, eyelids?!
Mine, sides, eyes, open, complete, different, high?!
I, it seems, am not a zombie! It's sleepwalking!

Excuse me, I belong, which one, what?! Which one?! Which one?!
You, say it?! Talk?! Why don't you speak?!
You, what?! You, suddenly, are you dumb?!'
'YEHEWAH!
I, looking up, at that moment, saw myself in the mirror.
I, the whole person, was so pale that I should be dragged directly to the morgue!
I, even if I look at it, can't focus! I can't see clearly! That's right!
However, my 'medical knowledge' is still there! And yes! Deep! Imprinted in! In my bones and in my blood!
You, you didn't expect that, did you?! Are you surprised?! Are you surprised?!
I, the whole person, was dizzy! The world is spinning!
I, my eyes, my pupils, to the light, no, to react!
I, the whole body, seriously, dehydrated!
I, whole body, seriously malnourished!
I, both cheeks, are visibly sunken! Slightly purple!
I, both jaw joints, both sides are clenched, and both chewing muscles are floating and purple!
I, my whole face, blood vessels are floating, three-dimensional visible, purple! Also, piebald, discolored!
Me, lips, dry, pale! Purple!
I, nails, all, pale! Purple! Still dry?!
I, all knuckles, all, obvious, prominent, purple! Dry too!
I, my legs, blood vessels, all, floating, three-dimensional visible, all, purple!
I, two palms, the back of my hand, the palm of my hand, blood vessels, all floating, three-dimensional visible, purple!
I, whole body, joints, stiffness! I am - a long-term, bedridden patient, ?!
I, the whole body, the ends, all, cold! I am - ice cubes, huh?!
I, the whole picture, the scalp, lift up, tighten! Purple!
Me, neck, sides, muscles, all, lift, tighten! Purple!
Me, sides, shoulders, shoulder joints, all, pronation, lift-up, crunch! Purple!
Me, legs, sides, hip joints, all, internal rotation, lift-up, crunch! Purple!
Me, both sides, knees, all, pronation, lift, crunch! Purple!
I, breathing, fast, shallow!
I, the thorax, almost, nothing, undulating!
I, the pulse, extremely thin, the carotid artery, almost untouchable!
Me, abdomen, costal margins, obvious, sunken! Purple!
Me, the whole body, the ribs, obviously, visible! Purple!
I, the whole body, the muscles, stiff, tight, completely! Nope! Tension!

My whole body, my skin, is rough and dry, similar to a specimen!'
'YEHEWAH!
Mine, clothes, super big!
Mine, pants, go too fast, directly, whole piece, fall off!
Excuse me, yes, I, you, locked up in the concentration camp, right?!
Ah! Not true! Actually! I'm even worse! It's much worse! It's too miserable! I'm so miserable, myself, I'm a little embarrassed, I'm sorry, compare it with the 'concentration camp'! Right?!
Come on—I'll do it for you, well, analyze! Analysis!
I, no matter what, with all my might, just can't step on the floor!
I, why, all the time! All the time! All the time! Drifting?! Turning?! On the move?!
I hate it! Spin! I hate it! I hate it! Super annoying!
I'll have a headache, this bug, you, ignore, okay?!
I, my hand, why, can't I grab something? ! Can't get bread?! Water, can't get it?!
Why, for the first time, can't I hear me? !
Why, I, listening to other people's speeches, for the first time, my voice and mouth shape will be half a beat slower? !
Why, the sound of something falling, suddenly, for me, so sharp, I was scared, the whole person, jumped up?!
Why, I, listen to any sound, there is an echo! Echo! Echo!
Why, when I speak, I also hear my own echo! Echo! Echo!
Why, if I sit still, my body will rotate on its own axis in the same direction as the earth? ! All the time! All the time! All the time! Self-axis rotation?! Self-axis rotation?!
Excuse me, in my life, physics, have I ever passed? ! Really?! Really?! Really?!
The answer is, no! Nope! Once! None!
Me, the whole high school, physics, zero credits! Zero credits! It's zero credits!
Moreover, this self-axis rotation, I, I can't control it yet?!
Excuse me, I am - a star, what about ?! Or, what about the planets?!
Why, I'm alone, a lifelong, nocturnal creature, suddenly, the lights dim a little, and everything, there are afterimages?! Afterimage?! Afterimage?!
Why, there is always a black lid shadow on my head, dangling around, obscuring my vision, what?! Is it to cover, what?!
Why, my daily psychiatry, regular medication, for more than ten years, without interruption, these days, suddenly, I haven't taken it? ! Could it be that ——— me, suddenly, healed?! So amazing?! So powerful?!

You, yes, speak! Talk! Talk!
Answer, You! Why?! Why?! Why?!'
'YEHEWAH!
You, rape, me?!
You, dare to do it!
I dare to write!
You, strangle me! Pinch! Push harder! Why is it so light?! Pinch! Pinch! Pinch it!
You, give me strength! Pinch to death! Pinch! Dead! Have fun!
And, all this happened when I left, that dead end, less than twelve hours? !
You, think, I, studying medicine, yes, for, what, what?!
You, never, never, have you ever thought about it?!
You, now, do you dare to think about it?! Dare to admit it?! Do you dare to take it?! Do you dare?!
You, yes, speak! Say! Say!'
'YEHEWAH!
I'm fucking, you, damn it, sitting now, the airport I originally wanted to cherish!
You, why! Why! Even the airport! Replace them all! Why! Say! Explanation! Why?! Say! Say!
You, on the contrary, give it to me, speak! Speak! Talk!
I, here, the whole energy field, is, playing, dark, free, falling, is it?!
So, a fun game, why, don't you notify me first, what?!
We, together! Play together! Let's play together!
Tell me, let's see! Why, after I washed my face after crying, my eyes, in front of the mirror, were completely unable to focus?! Why! Say! Talk! Say!
You, yes, say it! Say! Talk!
I, I Am, the healer! Healer! Healer!
Am I sick, or Am I taking the wrong medicine, can I, still make a mistake?!
You, do you think that I, in the past, was helping the grave and doing surgery?!
Excuse me, my, mobile phone screen, yes, sea, waves, right?!
You, don't wake up, I, that year, fear, and guilt!
You, will you die?! You, can you die?! You, are you dead?! You, can you?! Can it?! Can it?!
You can't! You can't die! You, if you want to die, you can't die!
You, at the beginning, the script was set to save that, I still love the boy with my soul, and save that nation.
You, in a word, speak directly! Speak clearly!
I, the first line, don't need to finish it.

I, come out and die for them!
I, just die!' No reason! No need to ask!'
'YEHEWAH!
You, go crazy! All the time! Go crazy! All the time! All the time! Go crazy!
You, let me, fly so far and go crazy?!
You feel that not long ago, I flew for only seventeen hours, tattered and penniless, and returned, we ourselves, we don't know if we can call it the 'country' home?! What?! You, forgot?!
You, this time, specially, let me fly again, for five hours?!
Let me go, die in a foreign land, huh?!
You, do you think it's fun?! Fun? Fun?! Let's play together!
You, don't forget! You, give it to me! Remember! Remember!
As long as you, dare to go crazy!
I dare to be even crazier than you!
'Code of Hammarbi', that broken stone!
Isn't it You's masterpiece?! yes! It's very clear!
I Am not mistaken! How could I, possibly, misremember!
You, however, handwritten, on it, big, handwritten, signed!
You, shouldn't you, think, 'hieroglyphs', have been lost?!
Therefore, no one can see that you have signed it, right? !
You, shouldn't it, really, forgot, right?!
My mother tongue - 'Chinese Traditional '!
itself, that is, one of the 'hieroglyphs'!
It's just that, we, add more, other, more complex, many, elements, go in!
Because, the devil is always, hidden, in the details!
These, we, elementary school, but, all of them, teach!
When I was a child, I was alone, didn't eat, and kept saving money!
I, however, spent a lot of ticket money, and went to put that 'broken stone', every corner, I can see it clearly!
You, when choosing a role, didn't you look at mine, role, description?!
You, I thought, mine, went crazy, did you learn it from, who?!
I, really, am more than blue, even better than blue! Right?!
You, look, You, trained me, it's great! It's excellent!
You, energy field, press hard! Crush me!' One life! Change your life!
I, now, solemnly, tell You!
Listen to me, you! Listen, carefully! Listen, I understand!
You, steal those, You, this morning, without my consent, my memories!
All the memories of me, and the boy I loved with my soul! All the memories! All feelings!
All, details! All! No, snippets! Not at all, partially! Yes, all! Complete! All!

You, it should be very clear! You, there is no way, deceive, mine!
You, now! Immediately! Right away! Untouched! Give it back, me!
Otherwise, I, now, immediately! Bite off mine, tongue, directly!
Give, You, take a look?! Believe it or not?! Try it?! Give it a try!
You, no way, lie to me!
You know!
I KNOW YOU KNOW EXACTLY WHAT I AM TALKING ABOUT.
I heard that there is a saying, it is said like this!
I think, very! Very! Interesting!
I want to share with you! Share!
Come, You, listen! Really! Very! Interesting!
That sentence is
『ANI ADONAI ROFECHA.
AVAL ——
ANI KIARA ROFECHA.』
You, do you think you are surprised?! Are you surprised?! Is it interesting?!'
'YEHEWAH!
I, tell You! Also, warning, You!
You, give it to me, listen up! Listen, carefully! Listen, I understand!
This person, I, must be saved! Must! He, damn it! Definitely! Save me!
You, it's best to tell me right away, right away!
How can I, my talent, save people!
You, it's best not to delay me, time!
You, look, this is, starting, boarding!
You, preferably, immediately! Right away! Tell me!
What am I, doing! How to do it! The road is there!'
'YEHEWAH!
You, it's best not to keep dragging me out, time!
You, look, this plane, but it's almost full!
You, what do you want, how much, everything, take it! Whatever!
You, preferably, before mine, the plane, close the hatch!
You, it's best! Right away! Tell me!
What am I, doing! How to do it! The road - where is it!
You, the boy closest to the heart, along with the entire nation!
You, give it to me, all, together, packed!
People, I want, alive! Healthy! Alive!'
'Otherwise——
YEHEWAH!
I—forever, give, You, be a slave! How is it?!
That, I, have waited for thousands of years, whether alive or dead, You won't

agree!
Finally, You, approved-Freedom-Contract, that, torn paper?!
I don't want it anymore! I don't want it anymore! I don't want it!
That one, torn paper?!
Freedom ？！
I don't want it anymore! Send it, You! Take it! Take it! Take it quickly!
Is this enough? ! Is it enough?! Is it enough?! Say!
You, the boy closest to the heart, along with the entire nation!
You, give it to me, all, together, packed!
People, I want, alive! Healthy! Alive!
You, if you dare, let me see, who, one hair!
I, eternity! Eternity! Eternity! Not too long! Eternity, that's all!
I, sure! Follow, You! It's not over!
You, if you dare, let me, see, who, my heart, has collapsed into a piece of debris!
I, eternity! Eternity! Eternity! Not too long! Eternity, that's all!
I, sure! Follow, You! Slowly! Let's talk about it!'
'YEHEWAH.
Boarding is complete.
Safety checks.
Hatch, ready, closed.
You, it's best to tell me right away.
Me.
What to do.
How to do it.
Road - where is it.
NOW.
OR.
NEVER.
IT IS.
YOUR.
FREE WILL.
You, the boy closest to the heart—along with the whole nation.
Code: Aleph-Resh 。
Go, three, two...'
The girl's ticket is printed with flight number VZ568.
Girl, boarding at Suvarnabhumi Airport, Bangkok, Thailand, Gate 213.
'The final victory, grace comes to people, a new beginning.' ——This is her, the code that reads out.
Girl, sitting on the 22nd floor, double the testimony, the end of being with

faith.
The girl's plane took off from the king's city and returned to her own coordinates, as if completing a prophesied loop.
When the plane closes the hatch, the moment.
Girls, keep their eyes wide open and maximize their vision and hearing.
The girl, with herself, unreasonably slender, bloodless hands, tightly held herself.
A blue light flashed, like a star, but she wasn't sure.
When the plane, the landing gear is off the ground, off the ground, after the plane takes off.
The girl, in her arms, hugged tightly, from the one who still used her soul, the boy she loved so much, the travel pillow.
The girl, forcefully stuffing her face into the pillow, as if only in this way could the girl return to the arms of the boy she loved so much in a dream, for a short time.
The girl's ears are still wearing her AirPod Pro headphones.
The girl, turn on the headphones to the maximum volume, and the same song loops endlessly.
It was, girl, the first Hebrew song in life.
At a very young age, before the release of the movie 'Prince of Egypt'.
Girl, she learned the part of the song 'Hebrew Prayer'.
Since then, the melodies and lyrics of these 'Hebrew prayers' have been clearly imprinted in the girl's heart.
In the past, girls didn't know what those unfamiliar words meant, but they just felt that the lyrics and melody could always give girls an inexplicably strong power every time they were depressed, helpless, confused, or even wanted to give up on themselves.
Whenever a girl, every time she is desperate, the only song is this song, which can always bring inner peace to the girl, so that the girl has the ability to wipe away her tears and gain the strength to push herself and move on.
Most of the time, the girl just sang those Hebrew prayers over and over again, what she didn't understand, again and again.
Until, the girl, she gathered enough courage, wiped away her tears, calmed down, bumpy, supported herself, stood up again, and continued to move forward.
Although, the girl also hated God deeply.
And God also knows clearly.
Whether it was for God's desire to continue slavery, girls, or any other reason, girls didn't care.
However, God is indeed the 'only' One.

When the girl falls into the endless dark abyss, she takes action, captures the girl, and gives the girl strength, forces the girl, relies on herself, stands up again, and forces, pushes the girl, and continues to move forward.
This is also part of the girl's bet with God.
The plane, off the ground, the landing gear, has just been put away.
The plane has just begun, slowly climbing upwards.
The girl, raising her eyebrows, her eyes like blades, sneered. Whisper. Every word, like a knife, she said, 'YEHEWAH.
You, the ability to do things.
I, at all, have no doubts.
I, willingly, at this moment, start.
To You, express, I, the deepest awe in my soul!
I, willingly, at this moment, start.
To, You, express, I, the eternal and eternal, the lowest bend to the knees!
I, willingly, at this moment, start.
To You, express, I, who tear the heavens, cry out to the highest!
So, from this moment on, start.
In order to exalt - You, the 'irreversible victory'.
In order to exalt You, the 'incomparable, the only one'.
For the sake of exalting You, 'holy King, majestic yet still near'.
In order to exalt - You, 'shepherd-like love, and the guidance of the light of the way'.
It is still the song that is engraved on my soul, You, with your own hands.
On the plane, I, although, can't 'sing' out.
However, in my heart, I will, double, loudly, sing it out.
I, willingly, will, I, my whole life, burn, eternity, dissolve, Yu, You.
I, willingly, will, I, the whole soul, burn, manifest, You, the glory.
I, willingly, will, I, the whole of eternity, burn, exalt to You.
Moreover, flying, the whole process.
Mine, bilateral, headphones, metropolitan.
For, you, open to, most, louder.
Please, You.
Accept.
I, right, You.
Burning worship!
With.
Eternal awe!
Me.
I wish to give my life.
It was burned to the ground.

Transformation.
You, of it.
'Glory'!'
That song comes from a cartoon 'The Prince Of EGYPT'
The song is called 'When You Believe — Featured In The Narrative Portion Of The Film, And Was Performed In 1998 by Sally Dworsky, Michelle Pfeiffer, And A Children's Choir Soloist'
MV URL: https://youtu.be/2ipTOrO0vF0?si=9XbW3gV_cadIz2va —
The lyrics of that song are sung like this
「ManY NiGhTS We'Ve PraYeD
WiTh No PrOoF AnYOnE CoulD HeaR
In OuR HeArTS A HoPeFuL SonG
We BaRelY UnDerSTooD
NoW We Are NoT AfRaiD
AlThouGh We KnoW TheRe Is MuCh To FeaR
WE WeRe MoVinG MoUnTainS
LonG BeForE WE KneW WE CoulD
TheRe Can Be MiRaCleS
WhEn You BeLiEvE
ThouGh HoPe Is FrAiL
IT IS HARD TO KILL
WHO KnoWS WhaT MiRaCleS
You Can AchiEvE
WhEn You BeLiEvE
SoMeHoW You Will
You Will WhEn You BeLiEvE
In ThiS TiMe Of FeaR
WhEn PraYeR So OftEn ProVeD In VaiN
HoPe SeeMeD LiKe The SuMMeR BiRdS
Too SwiFtlY FloWn AwaY
YET NOW I AM STANDING HERE
WiTh HeArT So FulL I Can NoT ExPlaiN
SeeKinG FaiTh And SPeaKinG WoRdS I NeVeR ThouGhD I'd SaY
ThErE Can Be MiRaCleS
WhEn You BeLiEvE
ThouGh HoPe Is FrAil
IT IS HARD TO KILL
WHO KNOWS WhaT MiRaCleS
You Can AchiEvE
WhEn You BeLiEvE

SoMeHoW You Will
You Will WhEn You BeLiEvE
Ashira L'ADONAI Ki Ga'oH Ga'Ah
Ashira L'ADONAI Ki Ga'oH Ga'Ah
Mi khamokha Ba'elim ADONAI
Mi khamokha NE-'DAR Ba-KoDeSh
NACHITA v'chas-d'cha am zu GA-ALTA
NACHITA v'chas-d'cha am zu GA-ALTA
Ashira!
Ashira!!
Ashira!!!
ASHIRA L'ADONAI KI GA'OH GA'AH
ASHIRA L'ADONAI KI GA'OH GA'AH
MI KHAMOKHA BA'ELIM ADONAI
MI KHAMOKHA NE-'DAR BA-KODESH
NACHITA V'CHAS-D'CHA AM ZU GA-ALTA
NACHITA V'CHAS-D'CHA AM ZU GA-ALTA
ASHIRA!
A-SHI-RA-!!
A—SHI—RA—!!!
ThErE Can Be MiRaCleS
WhEn YOU BeLiEvE
ThouGh HoPe Is FrAil
IT IS HARD TO KILL
WHO KNOWS WhaT MiraCleS
YOU Can AchiEvE
WhEn YOU BeLiEvE
SoMeHoW YOU Will
NOW YOU WILL
YOU Will WhEn You BeLiEvE
YOU WILL WHEN YOU BELIEVE 」
Girl, just like that, the whole person, above board, under her matte black mask, silently, with her mouth wide open, silent but loud, constantly, continuously, continuously, with all her might, singing this song.
The girl, constantly, continuously, repeatingly, silently but loudly, sings this song.
Girl, just like that, the whole person, follows the melody of the song, constantly, continuously, continuously, rhythmically.
The girl, just like that, the whole person, swayed to the melody of the song, continuously, continuously, continuously.

Girl, just like that, the whole person, with the 'glory', 'victory', and 'greatness' in the lyrics, continuously, continuously, continuously, continuously, with her whole body, beating the beat.
The girl, lifting her hands up, all the way, all the time, all the time, always hanging, always at the height of her chest.
Girl, just like that, the whole person, with the melody of the song, continuously, continuously, continuously, as if playing the piano, with her hands, in the air, playing hard, those invisible keyboards.
The girl, just like that, continuously, continuously, continuously, repeating, with her hands, in the air, playing hard, those invisible keyboards.
The girl, just like that, the whole person, follows the melody of the song, vigorously, rhythmically, with the lyrics of 'glory', 'victory', and 'greatness', the girl's head is like a metronome, in the air, vigorously, swinging, and instantly fixed.
The girl, just like that, just like that, continuously, continuously, continuously, repeatedly, with her head, in the air, forcefully, swinging, and instantly fixed.
The girl, just like that, the whole person, follows the melody of the song, rhythming, with the lyrics of 'glory', 'victory', 'greatness', the girl's feet, like stepping on, the invisible big drum, on the floor of the plane, stomping hard, the beat.
The girl, just like that, continuously, continuously, continuously, repeatingly, with her feet, like a stomp, an invisible drum, on the floor of an airplane, forcefully, stomping, beating.
The girl, just like that, continuously, continuously, continuously, loudly but silently, and with all her might, on the plane, dancing.
If there was a guardian, it was the glorious ancestor from the boy's bloodline.
If there was an inheritor, it was the glorious ancestor from the boy's bloodline.
And now, the dual bloodline of fire and light has never turned or gone sideways,
Instead, it all falls on one person - the only patrilineal successor.
If history has lit a flame, but there are righteous people who keep the light in the slaughter, it is the glorious ancestors from the boy's bloodline.
If history has shone brightly, the master of the mystery has kept the hidden revelation, that is, the glorious ancestor from the boy's bloodline.
But now, the dual veins of fire and light have not been dispersed.
Rather, directly, sealed on one person - the only, paternal, unsevered, direct descendant.
And the boy the girl loves with her soul - it is fire and light, the dual

bloodline, the only one, the paternal line.
Not distant, not collateral, but patrilineal, the only one, the successor.
And the girl still uses her soul, deeply in love with that boy.
And the girl still uses, her soul, her body, her heart, her soul, her wholeheartedness, for that one, she is still, willing to sacrifice her life for him, boys and girls, with all their might, on the plane, working hard, dancing.
And the girl still uses, her soul, her body, her heart, her soul, her whole heart, for that one, she still, willing to sacrifice her life for him, boys and girls, no matter the cost, with all their might, dancing.
Girl, just for that one, she still, with her soul, the boy she loves deeply.
The girl wants to use herself, for him, in exchange for once, persecution, God's shot.
Until, suddenly, for unknown reasons, the girl fell asleep in an instant.
However, the lyrics of that song, and the melody, still, continuously, continuously, sang loudly through the girl's headphones, in the girl's heart and in her mind.
That song has long been deeply engraved on the girl's soul by God's own hands.
So, even if the girl, suddenly, for unknown reasons, fell asleep instantly, groggily.
However, the girl's soul, no, stop, girl, original, those actions.
Right now, two hours later.
The girl suddenly woke up from her coma.
Outside the plane, the sun is shining.
In front of the girl's eyes, it was pitch black.
The girl, clearly, saw a huge mirror on the travel pillow of the boy she still loved with her soul from—a huge mirror!
Girl, see clearly that you are in the mirror, gradually growing! Growth! Grow again! Thrive! Thrive! Thrive again!
Then, the girl crushed the original, herself, with her left foot, fiercely, hard, and flattened with one foot!
Girl, after landing, her ankles kept twisting, continuously, continuously, twisting. The pressure, between the ground and the flesh and blood, continues to polish until the original, the girl, herself, completely shattered into powder.
The girl stepped on the original herself and shattered it into powder, and after that, her feet still refused to lift up, but stepped down fiercely and vigorously!
Girl, rub those broken powders into the depths of the soil! And with her feet, she covered back the deformed dirt, casually.
The girl, abruptly, stepped on the original, herself, into one, very casually, buried in the ground!

Then, the girl slowly raised her head and shook her hair!
Girl, her eyes were cold, her eyebrows were raised, and she smiled coldly!
Girl, suddenly, thoroughly, suddenly realized!
The new boy from the tropical plateau always calculates wind pressure and structural load. That is, the girl herself, in the past, obedient and obedient - the girl, herself, herself!
It turns out that this is, on the other hand, a huge - demon mirror! !
Girl, suddenly, some understanding, that, she used her soul, the boy she loved deeply, those words, he once said!
Why, girl, that one, she uses her soul, the boy she loves deeply, sometimes feels that the girl is too submissive, and sometimes, a little boring!
The girl, bowed her head, and hugged the mirror fiercely.
Girl, continue, die, look, in the mirror, yourself!
The girl, in the mirror, smiled coldly, continuously, continuously, continuously!
Girl's, that smile, let the girl herself, her whole body, hair stand up!
However, the girl doesn't care, the girl sticks her face closer to make sure that she sees every detail in the mirror clearly! Every landscaping! Every color!
Girl, put your face closer to make sure that you can see clearly in the mirror, all the content. Contains, that, standing, background, deep in the woods, that, in the distance, looming, a figure!
The girl put her face closer, her eyes became colder and colder, her tone became colder and colder, she whispered, to that, in the distance, looming, the figure said, she said, 'Ouch! YEHEWAH! You, why, standing so far?! What are you doing?! You, come here! Come here! Stay close! Again, get closer! Let's play together! Let's play together!'
The girl, who couldn't restrain herself, hugged her tightly, that mirror!
The girl, continue, put her face, deadly, on the huge, mirror.
Girls, all the time! All the time! All the time! Smiled coldly! Laughing until my whole body trembles!
However, the girl's smile has nothing to do with God.
Girl, laughing, is yourself! It was the one who once sacrificed herself to please herself, her beloved boy, like a clown, herself.
Girl, from the bottom of my heart, thinks it's ridiculous! It's ridiculous! It's so ridiculous that even she herself was almost laughed crazy!
That, for the girl, is not a revelation! Not fear! It's not a punishment! It is a rapid growth, and awakening, stimulant!
It's just that, girl, for the first time, thoroughly, saw clearly how stupid she used to be! How humble, how ridiculous!
The girl's eyes are getting colder and colder, and her smile is getting colder

and colder!
Girl, constantly, constantly, crazy, silently, laughing!
The girl's whole body, along with her, silent, and violent, laughter, her whole body, shaking violently!
Girl, instant! Deep! Deep! Deep! Fell in love! My current self!
When the plane is about to land, ready to descend, the moment before.
The girl glanced out the window, and she clearly saw that the clouds outside the window formed a very clear shape of Mount Sinai.
The girl glanced out the window, she saw clearly, the clouds outside the window, formed, very clear, God, that proud and proud smiling face.
The girl raised her eyebrows, her eyes were cold, and her attitude gradually became provocative.
The girl raised her eyebrows, her eyes were cold, her tone was very cold and she smiled, she whispered, she said, 'YEHEWAH! You, use the clouds to show me? Mount Sinai? Mount Sinai?! Mount Sinai?! That one, a small mound?! You, have you never seen the Himalayas, Mount Everest?! You, brain, are you okay?! You, forget, where Am I, from?!'
The girl raised her eyebrows, her eyes were cold, her tone was very cold and she smiled, she whispered, she said, 'YEHEWAH! You, smiling, so proud?! And so proud?! You, the matter is for me, have you done it?!'
Next.
The girl looked under the plane, and she confirmed the altitude of the plane.
Then, the girl, looked at the wings of the plane, and she confirmed that the wings of the plane, the way they changed, and, the next second, the rhythm of the plane.
Girl, confirmed, the plane, the altitude.
Girls, very familiar, flying rhythm.
Girl, again, close your eyes.
The girl, again, with herself, unreasonably slender, bloodless, hands, took out, her phone.
Girl, open, this book, Chapter 3, with pictures.
The girl put her phone in the middle of her legs, she was already so thin that she couldn't close it.
The girl, with her bag, worked hard, let the phone stand.
The girl, putting her hands in the air, was ready.
The girl's plane has a seat on the 22nd floor.
Originally, all three seats were full.
Until the girl took out the picture on her mobile phone, the man sitting on the girl's left and middle seat suddenly left the seat, and he did not come back until he landed.

Then, the plane began to descend, at that moment!
Girl, the beginning of synchronization, with it, every time! Airplane! Down! Each! Instant!
The girl, word by word, clear, biting the pronunciation, slow, but very clear, read the name of 'God, the boy closest to the heart' from her mouth, three times!
Girl, word by word, bite the word and pronounce it! Very clear! Once! Once! Once again! Roar! The name of 'God, the boy closest to the heart'!
In the sound of the wind, the night seemed to be torn away by someone's hands. One, toward the seam, toward the north latitude Aleph line.
At the end of the seam is an ancient stone well with an ancient name that no one remembers.
The wellhead was sealed by a rusty iron fence. The well wall is covered with white moss.
When the moonlight fell, the edge of the moss glowed with a faint golden light, as if someone was breathing below.
The girl's eyes are locked, the direction of the target. She, standing in front of the wellhead, on her chest, burned the ashes of the Freedom Contract.
The girl, with her right hand, clutched the piece of cloth. With her left hand, she held the mouth of the well, the cold stone edge, she looked up, heaven.
Girl, word by word, bite the word and pronounce it! Very clear! Once! Once! Once again! Roar! The name of 'God, the boy closest to the heart'!
Girl, smiled coldly! She, found it, she wanted, exact coordinates!
Girl, in your mouth, once! Once! Once again! Read the name of 'God, the boy closest to the heart'.
She roared.
Girl, said
'God, the boy closest to the heart'
The first sound falls, like a stone, hitting the deep water.
Girl, again, said
'God, the boy closest to the heart'
The second sound, inside the stone well, came from the soft sound of metal chains.
Girl, again, said
'God, the boy closest to the heart'
The third sound, the moss on the well wall peeled off instantly, and a crack opened.
In the crack, there is a narrow tunnel of light.
There are no steps, just a downhill slope.
The girl, with firm eyes, did not hesitate at all.

She stuffed the Freedom ashes into her arms.
She said
'Go, three, two...'
Then, she slid down.
In the tunnel of light, floating, countless fragments, his childhood, his promises, his name...
The girl, without any hesitation, started, reached out to grab it, and every piece seemed to burn to the bone.
The first piece: He stood by the river at dusk, holding a willow branch in his hand.
The second piece: He whispered 'I'll be back', his voice trembling but firm.
The third piece: He wrote his name, and before the ink dried, he was carried away by the wind.
The girl pressed the three pieces, the memory stone, into her arms, and the light under her feet suddenly became cold - the bottom has arrived.
He, right there!
He, translucent, dying, chained, passed through his chest from his shoulder blades, nailed him to a black stone pillar.
The girl couldn't take his hand - the chain would bite back—the girl knelt down on her knees, and she put three pieces, the memory stone, and at the same time, pressed it against his chest.
The light bloomed violently, the chains broke, and disappeared in an instant.
The girl's right palm cracked instantly, and blood flowed.
He, for the first time, took a deep breath.
The tunnel began to collapse, and the girl, with all her might, carried him up and began, climbing up.
The mouth of the well, just above his head, the moonlight, like a rope, pulled the two of them back to the ground.
When the girl knelt down by the stone well, he, already unconscious in her arms, the girl stretched out, her remaining left hand -
Confirm him, breathing steadily, pulse, slow but solid.
He is alive!
The girl, gentle, looked at his face, she smiled, tears streamed down her face, and at the same time fell.
The girl, working hard, holding on, consciousness, out of the corner of her eye, working hard, glanced around.
In the distance, there were many people who had already run in the direction of the wellhead, with heavy shawls, and those medical equipment combinations that she had been and were very familiar with. She knew the tools inside, the size of the boxes, and the tools were all correct. The weight

of those boxes, she remembers, used to be very heavy to hold - like, every screw, every suture, was already waiting for someone. However, for her, those boxes were not enough to make up for herself, the hole in her heart. She, how hopeful, she can still look back, even at a glance.
Before she passed out, she heard a low Hebrew prayer in her ears, and someone put on warm clothes for her.
In the girl's mouth, only the breath sound, she smiled, looked at him, she, hard, trembled, spit out, a few words, she said, 'Stay safe ple...'
The girl didn't remember how she left the plane.
The girl was at the airport in her own city, but she couldn't understand those words. Her breathing was faint, her footsteps, no sound.
The girl, I only remember, her whole body was uncontrollable.
The girl's headphones, three seconds before she pressed down those memory stones, suddenly, only one side of the voice remained.
At that moment, the girl, however, had cold eyes and smiled coldly, and said, 'Huh, a pair of headphones? That's enough!'
After the girl pressed down on the three pieces and memory stones, her headphones were completely out of power in an instant.
The girl continued to smile coldly, her eyes became more and more cold, because - those melodies had long been deeply engraved in her blood!
Girls, all, electronic devices, battery, almost, all zero. She still had cold eyes and smiled coldly.
The girl doesn't remember, how she returned from the airport to the girl's brother's home that day. She only remembered that it was the girl's brother's friend, his wife, who came to the airport to pick her up.
Along the way, the friend didn't speak.
The girl, along the way, was just a whole person, curled up in the seat of the car.
Girl, along the way, just the whole person, the whole body, constantly, irregularly, continuously! Continuous, continuous! Trembling violently!
In the evening, the girl, in a trance, was taking a bath and flushing.
Suddenly, a strong burning sensation came from the girl's chest, piercing, fast, penetrating her whole body!
The girl, slowly, completely naked, walked to the front of the mirror, squinting hard, her eyes were still unclear.
The girl, but clearly, saw in the mirror that there was an obvious, fresh, and bleeding wound on her chest.
The shape of the wound presents, radiating outward, upward, in an arc.
The judgment of the wound, that, however, the girl's, the professional field!
The wound is in a state that explodes from below to above! After that, it is

possible to create an arc!
The location of the wound was exactly that, the girl, when the plane descended, at that moment, her hands, fiercely, with a gesture close to CPR, hers, hands, palms superimposed, fingers, but yes, all outward.
Girl, use all your strength, forcefully, press, that, from this book, Chapter 3, of the attached picture, that picture, on the chest, the position!
At that time, the girl's hands were pressing the air.
At that time, the girl's hands were pressing hard, but the air was very hard!
Until, in an instant, there was an obvious, strong tingling in the girl's chest!
At that time, the girl, instantly, felt, for a while, after the explosion, the intense high temperature, the burning sensation, and then, instantly, inward contraction!
That feeling is exactly the same as the scene and energy release when the first atomic bomb was detonated in the movie 'Oppenheimer'!
The girl raised her head and shook her head, her hair and attitude gradually provoked, as if she was pronouncing a sentence!
The girl, still, her eyes were cold, staring at her, her reflection in the mirror, she smiled coldly.
Girl, raise your eyebrows. His eyes were like blades, and he sneered.
Whisper. Every word is like a knife.
Girl, she whispered, she said, 'Check Mate!'
Then, the girl's eyes became colder, her smile became colder, and her attitude gradually provoked, she slowly spoke and said slowly.
She said
'YEHEWAH.
You, very good! Very good! Not bad!!
Coming ————
I, must, help, You, write a record.
I, however, the healer! Healer! Healer!
All the time, I want to write records.
This kind of sick, bad problem?!
That - but, deeply, engraved! Mine, bones! And in the blood!
Change?!
Change, that's impossible!
However, the evidence and the record.
I, but I need to replace, You, keep it!
Isn't this—You, taught me?!
I, really, am more green than blue, and better than blue!
You, say, right?! Huh？？」
The girl, slowly, took out her mobile phone.

The girl, facing herself, the scar on her chest, took a picture, clear, injury record, photo.
The girl only remembers that for several days after that, her body was completely uncontrolled, as if it was occupied by another force, every movement.
The girl only remembers that during that time, every time she took a step, she felt that there would be no next step.
This new boy, who is from a tropical plateau and always calculates wind pressure and structural load-bearing, has repeatedly wanted to have any contact with him because of the girl. He sent a lot of messages to the girl, saying, 'I know GOD is being an asshole... I have my soul back... Not just half... I not really accept how we will be together, knowing you're shared vessel with God... Won't be easy, but I'm willing to make the effort and understand it. I'm back on my focus self... As I told u of my first girl friend story...   because I was a dealer.
My back pain still there... going to doctor next week also, this pain does not allow me to be myself and pills make sleepy, so it stress me and makes me feel I'm falling behind... But I also feel your the one getting more distant... I think is just until that book is finally done... what a fucking shitty job your dining.
Also some if your English needs improving how you write it because it tends to be misinterpreted... We need to work on that together... maybe better type it in Chinese, if u can't find the right words to express and I'll have it translated in my end...
GoD knows why I cannot be involved on this and out name out without being sure what's inside... One of the reasons I went to jail. You can ask him why... as you know, I was a dealer.
If u know someone that what's to do the favor. they can come and   Pick the fucking boxes when needed... The boxes will lne safe and sealed at my place...   I m sorry but without open them I really cannot help you to send them and GOD knows why... I'm not fauling myself again ... Sorry, but not really sorry.
Talk to GOD about if he has another option or messenger to them tale the boxes instead of me, He is God , isn't He?
And I'm not going to give you any better news, but I'm not gonna risk with law and your stuff just because GOD says to leave it as is and send as is, why do I must follow what the so-called God said. Who He think He is?
With all the stress at work and my mum issues these days, I already spent a lot of time asking around and consulting with carriers and they all told me the same!

It's unfair that for this requires to get your life back, but it's not much else i can do from my side... And being my life threaten by your GOD, for doing the right thing does not incline me neither to do more... I don't work like that... I also have my own GOD that tells me and my instinct that I'm not doing anything wrong, just helping as much as I possibly can.
Just come and ask God this asshole get your fucking boxes and stop threatening me! Fuck the so-called fucking asshole shitty God! 」
Girl, no reply.

🔺REWRItE tHE StARS _ A Gift From Shekhinah
SOnG bY ZAc EfROn AnD ZEnDAYa · 2017
https://youtu.be/3owQPBwzywY?si=kL882hTf0ZPtWWBI

YOU KnOW I WAnt YOU
It IS nOt A SEcREt I tRY tO HIDE
I KnOW YOU WAnt ME
SO DO nOt KEEP SAYInG OuR HAnDS ARE tIED
YOU clAIM It IS nOt In tHE cARDS
AnD fAtE IS PullInG YOU MIlES AWAY
AnD Out Of REAcH fROM ME
But YOU ARE HERE In MY HEARt
SO WHO cAn StOP ME If I DEcIDE
THAt YOU ARE MY DEStInY
WHAt If WE REWRItE tHE StARS
SAY YOU WERE MADE tO bE MInE
NOtHInG cOulD KEEP uS APARt
YOU WOulD bE tHE OnE I WAS MEAnt tO fInD
It IS uP tO YOU
AnD It IS uP tO ME
NO OnE cAn SAY WHAt WE GEt tO bE
SO WHY DO nOt WE REWRItE tHE StARS
MAYbE tHE WORlD cOulD bE OuRS
TOnIGHt
YOU tHInK It IS EASY
YOU tHInK I DO nOt WAnnA Run tO YOU
But tHERE ARE MOuntAInS
AnD tHERE ARE DOORS tHAt WE cAnnOt WAlK tHROuGH
I KnOW YOU ARE WOnDERInG WHY
BEcAuSE WE ARE AblE tO bE
JuSt YOU AnD ME
WItHIn tHESE WAllS
But WHEn WE GO OutSIDE
YOU ARE GOnnA WAKE uP AnD SEE
THAt It WAS HOPElESS AftER All
NO OnE cAn REWRItE tHE StARS

HOW cAn YOU SAY YOU WIll bE MInE
EvERYtHInG KEEPS uS APARt
AnD I AM nOt tHE OnE YOU WERE MEAnt tO fInD
It IS nOt uP tO YOU
It IS nOt uP tO ME
WHEn EvERYOnE tEllS uS WHAt WE cAn bE
HOW cAn WE REWRItE tHE StARS
SAY tHAt tHE WORlD cAn bE OuRS
TOnIGHt
All I WAnt IS tO flY WItH YOU
All I WAnt IS tO fAll WItH YOU
SO juSt GIvE ME All Of YOU
It fEElS IMPOSSIblE
It IS nOt IMPOSSIblE
IS It IMPOSSIblE
SAY tHAt It IS POSSIblE
HOW DO WE REWRItE tHE StARS
SAY YOU WERE MADE tO bE MInE
NOtHInG cAn KEEP uS APARt
'CAuSE YOU ARE tHE OnE I WAS MEAnt tO fInD
It IS uP tO YOU
AnD It IS uP tO ME
NO OnE cAn SAY WHAt WE GEt tO bE
AnD WHY DO nOt WE REWRItE tHE StARS
CHAnGInG tHE WORlD tO bE OuRS
YOU KnOW I WAnt YOU
It IS nOt A SEcREt I tRY tO HIDE
But I cAnnOt HAvE YOU
WE ARE bOunD tO bREAK AnD MY HAnDS ARE tIED

SO.
WHY WERE THEY.
TIED?

🔺LEt HER GO

SOnG bY PAsSEnGER · 2012

https://youtu.be/RBumgq5yVrA?si=rToIANQyGPx692S3

WEll YOU OnLY nEED tHE lIGHt WHEn It IS buRnInG lOW
OnlY MISS tHE Sun WHEn It StARtS tO SnOW
OnlY KnOW YOU lOvE HER WHEn YOU lEt HER GO
OnlY KnOW YOU HAvE bEEn HIGH WHEn YOU ARE fEElInG lOW
OnlY HAtE tHE ROAD WHEn YOU ARE MISSInG HOME
OnlY KnOW YOU lOvE HER WHEn YOU lEt HER GO

AND YOU LET HER GO

StARInG At tHE bOttOM Of YOUR GlASS
HOPInG OnE DAY YOU WIll MAKE A DREAM lASt
But DREAMS cOME SlOW AnD tHEY GO SO fASt

YOU SEE HER WHEN YOU CLOSE YOUR EYES

MAYbE OnE DAY YOU WIll unDERStAnD WHY

EVERYTHING YOU TOUCH SURELY DIES

But YOU OnlY nEED tHE lIGHt WHEn It IS buRnInG lOW
OnlY MISS tHE Sun WHEn It StARtS tO SnOW
OnlY KnOW YOU lOvE HER WHEn YOU lEt HER GO
OnlY KnOW YOU HAvE bEEn HIGH WHEn YOU ARE fEElInG lOW
OnlY HAtE tHE ROAD WHEn YOU ARE MISSInG HOME
OnlY KnOW YOU lOvE HER WHEn YOU lEt HER GO
StARInG At tHE cEIlInG In tHE DARK
SAME OlD EMPtY fEElInG In YOUR HEARt
'CAuSE lOvE COMES SlOW AnD It GOES SO fASt

WELL YOU SEE HER WHEN YOU FALL ASLEEP

BUT NEVER TO TOUCH AND NEVER TO KEEP

'CAuSE YOU lOvED HER tOO MucH AnD YOU DIvE tOO

DEEP
WEll YOU OnlY nEED tHE lIGHt WHEn It IS buRnInG lOW
OnlY MISS tHE Sun WHEn It StARtS tO SnOW
OnlY KnOW YOU lOvE HER WHEn YOU lEt HER GO
OnlY KnOW YOU HAvE bEEn HIGH WHEn YOU ARE fEElInG lOW
OnlY HAtE tHE ROAD WHEn YOU ARE MISSInG HOME
OnlY KnOW YOU lOvE HER WHEn YOU lEt HER GO

AND YOU LET HER GO

OH OH OH nO

AND YOU LET HER GO

OH OH OH nO

WELL YOU LET HER GO

'CAuSE YOU OnlY nEED tHE lIGHt WHEn It IS buRnInG lOW
OnlY MISS tHE Sun WHEn It StARtS tO SnOW
OnlY KnOW YOU lOvE HER WHEn YOU lEt HER GO
OnlY KnOW YOU HAvE bEEn HIGH WHEn YOU ARE fEElInG lOW
OnlY HAtE tHE ROAD WHEn YOU ARE MISSInG HOME
OnlY KnOW YOU lOvE HER WHEn YOU lEt HER GO
'CAuSE YOU OnlY nEED tHE lIGHt WHEn It IS buRnInG lOW
OnlY MISS tHE Sun WHEn It StARtS tO SnOW
OnlY KnOW YOU lOvE HER WHEn YOU lEt HER GO
OnlY KnOW YOU HAvE bEEn HIGH WHEn YOU ARE fEElInG lOW
OnlY HAtE tHE ROAD WHEn YOU ARE MISSInG HOME
OnlY KnOW YOU lOvE HER WHEn YOU lEt HER GO

AND YOU LET HER GO

SO.
I GAVE HER.
FREEDOM.

🔺THIS IS ME _ A Declare From Shekhinah

Song by The GReAteSt SHOwMAn · 2017

https://youtu.be/PxwYcaahdq0?si=R-1aOrOLrp90QsyY

I AM NOT A STRANGER TO THE DARK

HIDE AWAY
THEY SAY
'CAuSE WE DO NOt WAnt YOUR BROKEn PARtS
I HAvE LEARnED TO BE ASHAMED Of All MY ScARS
Run AWAY
THEY SAY
NO OnE WIll LOvE YOU AS YOU ARE
But I WIll NOt LEt THEM BREAK ME DOWn TO DuSt
I KnOW THAt THERE IS A PlAcE FOR US
FOR WE ARE GlORIOuS
WHEn THE SHARPESt WORDS WAnnA Cut ME DOWn
I AM GOnnA SEnD A FlOOD
GOnnA DROWn THEM Out
I AM BRAvE
I AM BRuISED

I AM WHO I AM MEANT TO BE

THIS IS ME
LOOK Out
'CAuSE HERE I COME

AND I AM MARCHING ON TO THE BEAT I DRUM

I AM NOt ScARED TO BE SEEn
I MAKE NO APOlOGIES
THIS IS ME
OH-OH-OH-OH
OH-OH-OH-OH
OH-OH-OH-OH
OH-OH-OH-OH
OH-OH-OH

OH-OH-OH
OH-OH-OH
OH-OH
AnOtHER ROunD Of BullEtS HItS MY SKIn
WEll
FIRE AWAY
’CAuSE TODAY
I WIll NOt LEt THE SHAME SINK In
WE ARE BuRStInG THROuGH THE BARRIcAdES AnD REAcHInG FOR THE Sun
WE ARE WARRIORS
YEAH
THAt IS WHAt WE HAvE BECOME
YEAH
THAt IS WHAt WE HAvE BECOME
I WIll NOt LEt THEM BREAK ME DOWn TO DuSt
I KnOW THAt THERE IS A PlAcE FOR US
FOR WE ARE GlORIOuS
WHEn THE SHARPESt WORDS WAnnA Cut ME DOWn
I AM GOnnA SEnD A FlOOD
GOnnA DROWn THEM Out
I AM BRAvE
I AM BRuISED

I AM WHO I AM MEANT TO BE

THIS IS ME
LOOK Out
’CAuSE HERE I COME

AND I AM MARCHING ON TO THE BEAT I DRUM

I AM NOt ScARED TO BE SEEn
I MAKE NO APOlOGIES
THIS IS ME
OH-OH-OH-OH
OH-OH-OH-OH

OH-OH-OH-OH
OH-OH-OH-OH
OH-OH-OH
OH-OH-OH
OH-OH-OH
OH
OH
THIS IS ME
OH-OH-OH-OH
AnD I KnOW THAt I DESERvE YOUR LOvE
OH-OH-OH-OH
THERE IS NOtHInG I AM NOt WORtHY Of
OH-OH-OH
OH-OH-OH
OH-OH-OH
OH
OH
WHEn THE SHARPESt WORDS WAnnA Cut ME DOWn
I AM GOnnA SEnD A FlOOD
GOnnA DROWn THEM Out
THIS IS BRAvE
THIS IS BRuISED

THIS IS WHO I AM MEANT TO BE

THIS IS ME
LOOK Out
'CAuSE HERE I COME
LOOK Out
'CAuSE HERE I COME

AND I AM MARCHING ON TO THE BEAT I DRUM

MARCHING ON

MARCHING

MARCHING ON

I AM NOt ScARED TO BE SEEn
I MAKE NO APOlOGIES
THIS IS ME
WHEnEvER THE WORDS WAnnA Cut ME DOWn
OH-OH-OH-OH
I WIll SEnD A FlOOD TO DROWn THEM Out
OH
OH-OH
OH-OH
I AM GOnnA SEnD A FlOOD
OH-OH-OH-OH
GOnnA DROWn THEM Out
OH-OH-OH
OH-OH-OH
OH-OH-OH
OH
OH
OH

THIS IS ME

YEAH.

THIS.
IS.
ME!

中華民國文件證明專用
REPUBLIC OF CHINA(TAIWAN)
DOCUMENT LEGALIZATION

中華民國文件證明書 DOCUMENT AUTHENTICATION

1.國家／地區：
Country:
中華民國（臺灣）
Republic of China（Taiwan）

此公文書
This public document

2.簽署人
has been signed
[redacted]

3.簽署人職務
acting in the capacity
法院公證人
Notary public

4.用印人／單位
bears the seal/stamp of
[redacted]地方法院
[redacted] District Court

茲證明
Certified

5.地點
at
臺北
Taipei

6.日期
the
June 10, 2025

7.由
by
外交部
Ministry of Foreign Affairs

8.案號
Number
1142000321[redacted]

9.章戳
Seal/stamp:

10.簽署
Signature:
[redacted]

Senior Officer, Bureau of Consular Affairs

For The Minister of Foreign Affairs

11.附註：
remarks:

本文件證明僅證明所附文書內之簽章屬實，至文書所載內容不在證明之列。
This document authentication only certifies the authenticity of the signature, seal or stamp and the capacity of the person who has signed the attached document. It does not validate the contents of the document for which it was issued.

本文件證明書核驗紀錄可於下列網站查證：
To verify the issuance of this authentication, please peruse the following website :
https://docauth.boca.gov.tw/BOCAWeb/index4/qry

Scanned with CamScanner

Netherlands
Office Taipei
荷蘭在台辦事處

[redacted] Taiwan

1 July 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN

Legalisatie van Taiwanese documenten is helaas niet mogelijk. Vanwege het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Taiwan, ontbreekt ook de mogelijkheid om door middel van legalisatie de formele bevoegdheid en handtekening / stempel van de Taiwanese autoriteiten vast te stellen.

De autoriteit die het aangehechte stuk heeft afgegeven is bekend bij het Netherlands Office Taipei.

[redacted]

Directeur Administratie en Consulaire Zaken
Netherlands Office Taipei

NETHERLANDS OFFICE TAIPEI
荷蘭在台辦事處

Scanned with CamScanner

CERTIFICATE OF BIRTH

TAIPEI [redacted]

TAIPEI, TAIWAN, REPUBLIC OF CHINA

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS REPUBLIC OF CHINA 中華民國外交部

Medical Record No. of Mother 19438[redacted]

Full Name of Birth	Pan Hung Lin			
Sex	Female			
Time and Date of Birth	*Time* 10:23 PM	*Month* Apr.	*Day* 30	*Year* 1989
Full Name of Mother	[redacted]			
Full Name of Spouse	[redacted]			

This is to certify that the above statement is true.

Attending Physician [redacted]

Superintendent [redacted]

臺北 Taipei [redacted] Hospital TPE

Print Date: 2024-10-07 [redacted]

案號 Case No.: 000[redacted] 日期 Date: NOV 05 2024

本文件之簽名或蓋章，在臺灣[redacted]方法院公證處認證。 公證人 [redacted]

Attested at the Notary Public Office of Taiwan [redacted] District Court, R.O.C., that the signature(s)/seal(s) in this document is/are authentic.

Notary Public [redacted]

Scanned with CamScanner

中華民國文件證明專用
REPUBLIC OF CHINA(TAIWAN)
DOCUMENT LEGALIZATION

中華民國文件證明書 DOCUMENT AUTHENTICATION

1.國家／地區： Country:	中華民國（臺灣） Republic of China（Taiwan）
	此公文書 This public document
2.簽署人 has been signed	[redacted]
3.簽署人職務 acting in the capacity	法院公證人 Notary public
4.用印人／單位 bears the seal/stamp of	[redacted]地方法院 [redacted] District Court
	茲證明 Certified
5.地點 at	臺北 Taipei
6.日期 the	June 10, 2025
7.由 by	外交部 Ministry of Foreign Affairs
8.案號 Number	11410004360[redacted]
9.章戳 Seal/stamp:	10.簽署 Signature:

[redacted]

Senior Officer, Bureau of Consular Affairs

For The Minister of Foreign Affairs

11.附註：
remarks:

本文件證明僅證明所附文書內之簽章屬實，至文書所載內容不在證明之列。
This document authentication only certifies the authenticity of the signature, seal or stamp and the capacity of the person who has signed the attached document. It does not validate the contents of the document for which it was issued.

本文件證明書核驗紀錄可於下列網站查證：
To verify the issuance of this authentication, please peruse the following website :
https://docauth.boca.gov.tw/BOCAWeb/index4/qry

[redacted]

Scanned with CamScanner

Netherlands
Office Taipei
荷蘭在台辦事處

[redacted]

1 July 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN

Legalisatie van Taiwanese documenten is helaas niet mogelijk. Vanwege het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Taiwan, ontbreekt ook de mogelijkheid om door middel van legalisatie de formele bevoegdheid en handtekening / stempel van de Taiwanese autoriteiten vast te stellen.

De autoriteit die het aangehechte stuk heeft afgegeven is bekend bij het Netherlands Office Taipei.

[redacted]

Directeur Administratie en Consulaire Zaken
Netherlands Office Taipei

NETHERLANDS OFFICE TAIPEI
荷蘭在台辦事處

Scanned with CamScanner

中華民國臺北市政府警察局

TAIPEI CITY POLICE DEPARTMENT
TAIWAN, REPUBLIC OF CHINA

警　察　刑　事　紀　錄　證　明

POLICE CRIMINAL RECORD CERTIFICATE

文號 NO. [redacted]

茲　證　明

This is to certify that the following individual:

姓名 Full Name		國民身分證統一編號或護照號碼 ID or Passport No.	性別 Sex	出生日期 Date of Birth	國籍 Nationality	備註 Remarks
中文	潘虹霖	[redacted]	女	民國78年4月30日	中華民國	
ENG.	PAN, HUNG-LIN	[redacted]	F	Apr 30, 1989	R.O.C.	

在臺灣地區查無犯罪紀錄。
No Conviction Record in Taiwan.

[redacted]

案號 Case No. 000[redacted]　日期 Date: JUN 09 2025
本件 警察刑事紀錄證明 在臺灣[redacted]地方法院公證處認證。公證人[redacted]
This official document is attested at the Notary Public Office of Taiwan [redacted] District Court, R.O.C.
Notary Public

[redacted]

局　　長 [redacted]

Commissioner

中　華　民　國 114 年 6 月 3 日

Date of Issue: Jun 3, 2025

Scanned with CamScanner

TAIPEI MUNICIPAL [redacted] HIGH SCHOOL

[redacted]

TAIPEI TAIWAN

R.O.C

DATE: 05 SEP 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN:

This is to certify that Ms. PAN, HUNG-LIN (潘虹霖)

born on 1989/04/30 was graduated from this

school in JUNE. 2007 and was conferred a diploma.

PRINCIPAL: [redacted]

Scanned with CamScanner

[redacted]

臺北市立[redacted]高級中學成績單(TRANSCRIPT)

Taipei Municipal [redacted] High School

TAIPEI, TAIWAN

REPUBLIC OF CHINA

[redacted]

TRANSCRIPT OF RECORD

學生姓名 Name in Chinese : 潘虹霖
Name in English : PAN, HUNG-LIN
出生年月日 Date of Birth : 1989.04.30
性別 Gender : F
入學日期 Date of Admission : 2004.08.30
畢業年月 Date of Graduation : 2007.06.30
列印日期 Date of Print : 2025.09.08

「*」course credit received after passing the makeup exam. 「R」course credit recei[redacted]g the course.
「%」course waiver. 「&」course credit received after the course scores of two seme[redacted] are averaged. 「$」scores from the makeup course.

科目	Courses of Study	第一學年 (1st. Year) 2004 —— 2005				第二學年 (2nd. Year) 2005 —— 2006				第三學年 (3rd. Year) 2006 —— 2007			
		CREDIT	1st	2nd	1st. Year	CREDIT	1st	2nd	2nd. Year	CREDIT	1st	2nd	3rd. Year
國文	Chinese 6	4.0 / 4.0	D	D	D	4.0 / 4.0	B	B	B	4.0 / 4.0	B	B	B
英文	English 6	4.0 / 4.0	B	C	B	4.0 / 4.0	C	C	C	4.0 / 4.0	B	C	C
數學	Mathematics	4.0 / 4.0	*C	F	D	4.0 / 4.0	RC	RC	*C	/			
三民主義	Thoughts o	2.0 / 2.0	C	B	C	/				/			
公民	Civic Moral 4	/				1.0 / 1.0	C	C	C	2.0 / 2.0	C	C	C
歷史	History 4	3.0 / 2.0	D	C	D	2.0 / 2.0	B	B	B	/			
地理	Geography 4	2.0 / 3.0	C	&C	C	2.0 / 2.0	B	C	C	/			
國文選修	Anthology of Chinese Literature 6	1.0 / 1.0	C	*C	C	/				1.0 / 1.0	C	B	C
物理	Physics 4	2.0 /	*C		C	3.0 / 3.0	F	F	F	/			
物理選修	Physics (optional)	/				1.0 / 1.0	A	A	A	4.0 / 4.0	D	D	D
化學	Chemistry 4	/ 2.0		B	B	3.0 / 3.0	C	D	D	/			
化學選修	Chemistry (optional)	/				1.0 / 1.0	C	A	B	4.0 / 4.0	C	C	C
基礎生物	Basic Biology 1	2.0 /	B		B	/				/			
生命科學	Life Science 2	/				3.0 / 3.0	B	A	B	/			
生物選修	Biology(optional)	/				/				3.0 / 3.0	A	A	A
地球科學	Basic Earth Science 2	/ 2.0		C	C	/				/			
數學選修	Mathematics(optional) 6	1.0 / 1.0	C	D	D	1.0 / 1.0	B	F	D	6.0 / 6.0	C	D	D
生活科技	Technology in Daily Life 2	/ 2.0		D	D	/				/			
音樂	Music 4	1.0 / 1.0	A	B	A	1.0 / 1.0	A	A	A	/			
美術	Arts 4	1.0 / 1.0	B	B	B	1.0 / 1.0	B	A	B	/			
生活科技	Technology in Daily Life	/				/ 2.0		B	B	/			
家政	Domestic Affairs 3	2.0 /	A		A	2.0 /	A		A	/			
體育	Physical Education 6	2.0 / 2.0	B	B	B	2.0 / 2.0	A	B	A	2.0 / 2.0	B	B	B
軍訓	Discipline	1.0 / 1.0	A	A	A	1.0 / 1.0	A	A	A	0.5 / 0.5	A	B	B
護理	Nursery 6	1.0 / 1.0	A	A	A	1.0 / 1.0	A	A	A	0.5 / 0.5	A	A	A
英文作文	English Composition	/				/				2.0 / 2.0	A	A	A
電子計算機	Introduction to Computer 2	2.0 / 2.0	A	B	B	/				/			
	加權學業平均 Weighted Average	28.0/24.0	C	C	C	34.0/30.0	C	C	C	29.0/23.0	C	C	C
	累計學分 Total Credits		28.0	52.0			86.0	116.0			145.0	168.0	

Single-subject GPA conversion:
(1) 80(Inclusive) - 100 : 4(A). (2) 70(Inclusive) - Less than 80 : 3(B). (3) 60(Inclusive) - Less than 70 : 2(C).
(4) 50(Inclusive) - Less than 60 : 1(D). (5) Less than 50 : 0(F).
The weighted arithmetic average of GPA calculation (Rounded to 2 decimal places)
(1) Daytime student' s GPA = [Total (single subject grade points * credits)]/total credits.
(2) GPA of students in continuing education = [Total (single subject grade points * sessions taught per week)]/Total number of sessions per week.

註冊組長 Registrar [redacted] 教務主任 Dean [redacted] 校長 Principal [redacted]

[redacted]

臺北市立[redacted]高級中學成績單
TRANSCRIPT

Taipei Municipal [redacted] High School , TAIPEI, TAIWAN , ROC

學生姓名	Name in Chinese	:	潘虹霖
	Name in English	:	PAN, HUNG-LIN
出生年月日	Date of Birth	:	1989.04.30
性別	Gender	:	F
入學日期	Date of Admission	:	2004.08.30
畢業年月	Date of Graduation	:	2007.06.30
列印日期	Date of Print	:	2025.09.08

「*」course credit received after passing the makeup exam.「R」course credit received after retaking the course.
「%」course waiver.「&」course credit received after the course scores of two semesters are averaged.「$」scores from the makeup course.

科目	Courses of Study	第一學年 (1st. Year) 2004 —— 2005							第二學年 (2nd. Year) 2005 —— 2006							第三學年 (3rd. Year) 2006 —— 2007						
		CREDIT	1st Sem.		2nd Sem.		1st. Year		CREDIT	1st Sem.		2nd Sem.		2nd. Year		CREDIT	1st Sem.		2nd Sem.		3rd. Year	
			Score	GPA	Score	GPA	Score	GPA		Score	GPA	Score	GPA	Score	GPA		Score	GPA	Score	GPA	Score	GPA
國文	Chinese 6	4.0 / 4.0	53.0	1	55.0	1	54.0	1	4.0 / 4.0	74.0	3	73.0	3	73.5	3	4.0 / 4.0	75.0	3	70.0	3	72.5	3
英文	English 6	4.0 / 4.0	75.0	3	69.0	2	72.0	3	4.0 / 4.0	65.0	2	61.0	2	63.0	2	4.0 / 4.0	70.0	3	60.0	2	65.0	2
數學	Mathematics	4.0 / 4.0	*60.0	2	45.0	0	52.5	1	4.0 / 4.0	R60.0	2	R60.0	2	60.0	2	/						
三民主義	Thoughts o	2.0 / 2.0	65.0	2	71.0	3	68.0	2	/							/						
公民	Civic Moral 4	/							1.0 / 1.0	69.0	2	66.0	2	67.5	2	2.0 / 2.0	63.0	2	60.0	2	61.5	2
歷史	History 4	3.0 / 2.0	56.0	1	61.0	2	58.5	1	2.0 / 2.0	72.0	3	76.0	3	74.0	3	/						
地理	Geography 4	2.0 / 3.0	66.0	2	&60.0	2	60.5	2	2.0 / 2.0	70.0	3	63.0	2	66.5	2	/						
國文選修	Anthology of Chinese Literature 6	1.0 / 1.0	60.0	2	*60.0	2	60.0	2	/							1.0 / 1.0	66.0	2	70.0	3	68.0	2
物理	Physics 4	2.0 /	*60.0	2			60.0	2	3.0 / 3.0	43.0	0	47.0	0	45.0	0	/						
物理選修	Physics (optional)	/							1.0 / 1.0	82.0	4	88.0	4	85.0	4	4.0 / 4.0	55.0	1	50.0	1	52.5	1
化學	Chemistry 4	/ 2.0			75.0	3	75.0	3	3.0 / 3.0	60.0	2	54.0	1	57.0	1	/						
化學選修	Chemistry (optional)	/							1.0 / 1.0	60.0	2	98.0	4	79.0	3	4.0 / 4.0	60.0	2	60.0	2	60.0	2
基礎生物	Basic Biology 1	2.0 /	79.0	3			79.0	3	/							/						
生命科學	Life Science 2	/							3.0 / 3.0	76.0	3	81.0	4	78.5	3	/						
生物選修	Biology(optional)	/							/							3.0 / 3.0	82.0	4	83.0	4	82.5	4
地球科學	Basic Earth Science 2	/ 2.0			64.0	2	64.0	2	/							/						
數學選修	Mathematics(optional) 6	1.0 / 1.0	60.0	2	55.0	1	57.5	1	1.0 / 1.0	70.0	3	46.0	0	58.0	1	6.0 / 6.0	61.0	2	58.0	1	59.5	1
生活科技	Technology in Daily Life 2	/ 2.0			56.0	1	56.0	1	/							/						
音樂	Music 4	1.0 / 1.0	90.0	4	76.0	3	83.0	4	1.0 / 1.0	88.0	4	90.0	4	89.0	4	/						
美術	Arts 4	1.0 / 1.0	74.0	3	75.0	3	74.5	3	1.0 / 1.0	73.0	3	85.0	4	79.0	3	/						
生活科技	Technology in Daily Life	/							/ 2.0			75.0	3	75.0	3	/						
家政	Domestic Affairs 3	2.0 /	80.0	4			80.0	4	2.0 /	82.0	4			82.0	4	/						
體育	Physical Education 6	2.0 / 2.0	75.0	3	78.0	3	76.5	3	2.0 / 2.0	83.0	4	77.0	3	80.0	4	2.0 / 2.0	78.0	3	70.0	3	74.0	3
軍訓	Discipline	1.0 / 1.0	83.0	4	80.0	4	81.5	4	1.0 / 1.0	84.0	4	89.0	4	86.5	4	0.5 / 0.5	81.0	4	70.0	3	75.5	3
護理	Nursery 6	1.0 / 1.0	80.0	4	88.0	4	84.0	4	1.0 / 1.0	89.0	4	95.0	4	92.0	4	0.5 / 0.5	91.0	4	88.0	4	89.5	4
英文作文	English Composition	/							/							2.0 / 2.0	90.0	4	90.0	4	90.0	4
電子計算機	Introduction to Computer 2	2.0 / 2.0	83.0	4	76.0	3	79.5	3	/							/						
	加權學業平均 Weighted Average	28.0/24.0	68.1	2.46	64.3	1.97	66.2	2.22	34.0/30.0	69.2	2.62	69.2	2.46	69.2	2.54	29.0/23.0	68.7	2.55	65.0	2.26	66.8	2.41
	累計學分 Total Credits						52.0							116.0							168.0	

Single-subject GPA conversion:
(1) 80(Inclusive) - 100 : 4(A). (2) 70(Inclusive) - Less than 80 : 3(B). (3) 60(Inclusive) - Less than 70 : 2(C).
(4) 50(Inclusive) - Less than 60 : 1(D). (5) Less than 50 : 0(F).
The weighted arithmetic average of GPA calculation (Rounded to 2 decimal places)
(1) Daytime student's GPA = [Total (single subject grade points * credits)]/total credits.
(2) GPA of students in continuing education = [Total (single subject grade points * sessions taught per week)]/Total number of sessions per week.

註冊組長 Registrar [redacted] 教務主任 Dean [redacted] 校長 Principal [redacted]

Scanned with CamScanner

中華民國文件證明專用
REPUBLIC OF CHINA (TAIWAN)
DOCUMENT LEGALIZATION

中華民國文件證明書 DOCUMENT AUTHENTICATION

1.國家／地區：
Country: 中華民國（臺灣）
Republic of China（Taiwan）

此公文書
This public document

2.簽署人
has been signed [redacted]

3.簽署人職務
acting in the capacity 法院公證人
Notary public

4.用印人／單位
bears the seal/stamp of [redacted]地方法院
[redacted] District Court

茲證明
Certified

5.地點
at 臺北
Taipei

6.日期
the June 10, 2025

7.由
by 外交部
Ministry of Foreign Affairs

8.案號
Number 1141000436[redacted]

9.章戳
Seal/stamp:

10.簽署
Signature:

[redacted]

Senior Officer, Bureau of Consular Affairs

For The Minister of Foreign Affairs

11.附註：
remarks:

本文件證明僅證明所附文書內之簽章屬實，至文書所載內容不在證明之列。
This document authentication only certifies the authenticity of the signature, seal or stamp and the capacity of the person who has signed the attached document. It does not validate the contents of the document for which it was issued.

本文件證明書核驗紀錄可於下列網站查證：
To verify the issuance of this authentication, please peruse the following website :
https://docauth.boca.gov.tw/BOCAWeb/index4/qry [redacted]

[redacted]

Scanned with CamScanner

Netherlands
Office Taipei
荷蘭在台辦事處

[redacted]

1 July 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN

Legalisatie van Taiwanese documenten is helaas niet mogelijk. Vanwege het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Taiwan, ontbreekt ook de mogelijkheid om door middel van legalisatie de formele bevoegdheid en handtekening / stempel van de Taiwanese autoriteiten vast te stellen.

De autoriteit die het aangehechte stuk heeft afgegeven is bekend bij het Netherlands Office Taipei.

[redacted]

Directeur Administratie en Consulaire Zaken
Netherlands Office Taipei

NETHERLANDS OFFICE TAIPEI
荷蘭在台辦事處

Scanned with CamScanner

CATHOLIC UNIVERSITY

TAIPEI. TAIWAN
REPUBLIC OF CHINA

Reg.No : [redacted]

Date : May 19, 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN:

This is to certify that PAN, HUNG-LIN

(潘虹霖), *born on* April 30, 1989 *, graduated from the*

Department of Nursing *,*

College of Medicine *at this University*

and was conferred the Degree of Bachelor of Science

in January 2012 .

[redacted]

President

CS Scanned with CamScanner

[redacted]

案號：
Case No.: 000[redacted]
日期：
Date: JUN 06 2025

本文件之簽名或蓋章，在臺灣[redacted]地方法院公證處認證。

公證人 [redacted]

Attested at the Notary Public Office of Taiwan [redacted] District Court, R.O.C., that the signature(s)/seal(s) in this document is/are authentic.

Notary Public [redacted]

Scanned with CamScanner

中華民國文件證明專用
REPUBLIC OF CHINA(TAIWAN)
DOCUMENT LEGALIZATION

中華民國文件證明書 DOCUMENT AUTHENTICATION

1.國家／地區： Country:	中華民國（臺灣） Republic of China（Taiwan）
	此公文書 This public document
2.簽署人 has been signed	[redacted]
3.簽署人職務 acting in the capacity	法院公證人 Notary public
4.用印人／單位 bears the seal/stamp of	[redacted]地方法院 [redacted] District Court
	茲證明 Certified
5.地點 at	臺北 Taipei
6.日期 the	June 10, 2025
7.由 by	外交部 Ministry of Foreign Affairs
8.案號 Number	1141000436[redacted]
9.章戳 Seal/stamp:	10.簽署 Signature:

[redacted]

Senior Officer, Bureau of Consular Affairs

For The Minister of Foreign Affairs

11.附註：
remarks:

本文件證明僅證明所附文書內之簽章屬實，至文書所載內容不在證明之列。
This document authentication only certifies the authenticity of the signature, seal or stamp and the capacity of the person who has signed the attached document. It does not validate the contents of the document for which it was issued.

本文件證明書核驗紀錄可於下列網站查證：
To verify the issuance of this authentication, please peruse the following website :
https://docauth.boca.gov.tw/BOCAWeb/index4/qry

Scanned with CamScanner

Netherlands
Office Taipei
荷蘭在台辦事處

[redacted]

1 July 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN

Legalisatie van Taiwanese documenten is helaas niet mogelijk. Vanwege het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Taiwan, ontbreekt ook de mogelijkheid om door middel van legalisatie de formele bevoegdheid en handtekening / stempel van de Taiwanese autoriteiten vast te stellen.

De autoriteit die het aangehechte stuk heeft afgegeven is bekend bij het Netherlands Office Taipei.

[redacted]

Directeur Administratie en Consulaire Zaken
Netherlands Office Taipei

NETHERLANDS OFFICE TAIPEI
荷蘭在台辦事處

CS Scanned with CamScanner

[redacted] 大學
[redacted] CATHOLIC UNIVERSITY
[redacted] New Taipei City, Taiwan, Republic of China
TRANSCRIPT OF ACADEMIC RECORD

Not valid without embossed
University seal affixed

Name: PAN, HUNG-LIN (潘紅霖)
Registration No.: [redacted] Sex: F Date Enrolled: SEPTEMBER 2007 Graduation Date: JANUARY 2012
Date of Birth: APRIL 30, 1989 Degree Conferred: (1) B.S.
College: MEDICINE (2) --
Department: NURSING Minor: (1) --
(2) --

The following transcript is hereby certified as correct according to the record of the University

Subject	1st Semester crt.	grade		GPA	2nd Semester crt.	grade		GPA
FRESHMAN								
CHINESE CALLIGRAPHY	2	76	B	3				
CHINESE	2	* 53	D	1	2	68	C	2
MILITARY TRAINING	0	71	B	3	0	80	A	4
PHYSICAL EDUCATION	0	79	B	3	0	82	A	4
INTRODUCTION TO UNIVERSITY STUDIES	2	71	B	3				
MEDIEVAL EUROPEAN CHIVALRIC CULTURE	2	60	C	2				
PSYCHOLOGY	2	74	B	3				
ORGANIC CHEMISTRY	2	60	C	2				
ANATOMY	3	60	C	2				
ANATOMY LABORATORY	1	60	C	2				
FOREIGN LANGUAGE (ENGLISH)	2	60	C	2	2	60	C	2
INTERNATIONAL ETIQUETTE	2	87	A	4				
THE LAW AND CURRENT EVENTS					2	70	B	3
HISTORY OF ANCIENT WORLD CIVILIZATION					2	* 50	D	1
PHYSIOLOGY					3	60	C	2
PHYSIOLOGY LAB.					1	76	B	3
APPLIED BIOCHEMISTRY					2	66	C	2
GENERAL BIOLOGY					2	82	A	4
HOUSING THE AGING POPULATION					2	82	A	4
TOTAL CREDITS	18				16			
AVERAGE GRADE		66.10		2.40		67.33		2.50
CLASS RANK / SIZE		--/--				--/--		
CONDUCT		82.00	A	4		83.60	A	4
SOPHOMORE								
THINKING METHODS	2	* 0	E	0				
CHINESE	2	60	C	2				
PHILOSOPHY OF LIFE	2	80	A	4				

Subject	1st Semester crt.	grade		GPA	2nd Semester crt.	grade		GPA
INTRODUCTION TO NURSING	2	78	B	3				
HUMAN DEVELOPMENT	3	73	B	3				
HUMAN DEVELOPMENT FIELD EXPERIENCE	1	* 20	E	0				
MICROBIOLOGY AND IMMUNOLOGY	3	60	C	2				
MICROBIOLOGY AND IMMUNOLOGY LAB.	1	74	B	3				
APPLIED HUMAN PATHOLOGY	3	66	C	2				
PHARMACOLOGY(INCLUDING PRACTICUM)	2	* 43	E	0	2	64	C	2
JAPANESE	2	* 0	E	0				
HUMANISM AND EDUCATION					2	74	B	3
APPLIED COMPUTER TECHNOLOGY					2	* 49	E	0
PHILOSOPHY OF LIFE					2	70	B	3
SWIMMING					0	85	A	4
PHYSICAL ASSESSMENT					2	68	C	2
PHYSICAL ASSESSMENT AND LABRATORY PRACTICE					1	62	C	2
FUNDAMENTALS OF NURSING					2	72	B	3
FUNDAMENTAL NURSING PRACTICUM					2	80	A	4
PSYCHOLOGY					2	* 0	E	0
MEDICAL TERMINOLOGY					2	* 22	E	0
TOTAL CREDITS	16				13			
AVERAGE GRADE		52.73		1.82		55.78		1.89
CLASS RANK / SIZE		--/--				--/--		
CONDUCT		84.50	A	4		82.80	A	4
SUMMER CLASS								
PHARMACOLOGY	2	67	C	2				
JUNIOR								
ETHICAL IMPLICATIONS OF ADVANCES IN MEDICINE	2	71	B	3				

Subject	1st Semester crt.	grade		GPA	2nd Semester crt.	grade		GPA
HUMAN DEVELOPMENT FIELD EXPERIENCE	1	76	B	3				
PEDIATRIC NURSING	3	69	C	2				
PEDIATRIC NURSING PRACTICUM	3	84	A	4				
MATERNITY NURSING	3	74	B	3				
MATERNITY NURSING PRACTICUM	3	81	A	4				
BIOSTATISTICS	2	* 50	D	1				
MODERN MARKETING AND EXERCISE					2	80	A	4
PSYCHOLOGY					2	67	C	2
MEDICAL-SURGICAL NURSING (I)					3	* 50	D	1
MEDICAL-SURGICAL NURSING (II)					3	62	C	2
MEDICAL-SURGICAL PRACTICUM (I)					3	66	C	2
MEDICAL-SURGICAL PRACTICUM (II)					3	73	B	3
PROFESSIONAL ETHICS - NURSING ETHICS					2	82	A	4
TOTAL CREDITS	15				15			
AVERAGE GRADE		73.05		2.94		67.28		2.[illegible]4
CLASS RANK / SIZE		--/--				--/--		
CONDUCT		82.00	A	4		82.00	A	4
SENIOR								
HEALTH FOR ALL-INTRODUCTION OFGENERAL MEDICINE	2	78	B	3				
SWIMMING	0	80	A	4				
MEDICAL-SURGICAL NURSING (I)	3	60	C	2				
BIOSTATISTICS	2	* 46	E	0				
SYNOPSIS OF NURSING ADMINISTRATION	2	80	A	4				
SYNOPSIS OF NURSING ADM. PRACTICUM	2	82	A	4				

Remarks : 100 is the full mark
80-100 = A = 4 50- 59 = D = 1 Y:pass *:fail P: Not rated yet
70- 79 = B = 3 49 and below = E = 0 F:Not Passed
60- 69 = C = 2 W:withdraw X:unable to grade x:grade not issued
For the graduate students, the passing grade is 70.
For the undergraduate students, the passing grade is 60.
Print on : 05/19/2025 PAGE 1 OF 2

Signature [redacted]
Registrar

Signature [redacted]
Dean of Studies

教務處
註册組
Catholic University

Scanned with CamScanner

[redacted] 大學

[redacted] CATHOLIC UNIVERSITY

[redacted]. New Taipei City, Taiwan, Republic of China

TRANSCRIPT OF ACADEMIC RECORD

Not valid without embossed University seal affixed

Name: PAN, HUNG-LIN (潘虹霖)

Registration No.: [redacted] Sex: F Date Enrolled: SEPTEMBER 2007 Graduation Date: JANUARY 2012

Date of Birth: APRIL 30, 1989 Degree Conferred:(1) B.S.

College: MEDICINE (2) —

Department: NURSING Minor:(1) —

(2) —

The following transcript is hereby certified as correct according to the record of the University

Subject	1st Semester crt.	grade		GPA	2nd Semester crt.	grade		GPA
INTRODUCTION TO NURSING								
RESEARCH	2	70	B	3				
MEDICAL SOCIOLOGY	2	72	B	3				
BIOSTATISTICS					2	71	B	3
COMMUNITY HEALTH NURSING					3	68	C	2
COMMUNITY HEALTH NURSING PRACTICUM					3	60	C	2
ISSUES OF PROFESSIONAL NURSING					2	82	A	4
COMPREHENSIVE CLINICAL NURSING PRACTICUM (II)					2	80	A	4
ITALIAN CULTURE					2	65	C	2
MUSIC THERAPY PRACTICUM					2	69	C	2
TOTAL CREDITS	13				16			
AVERAGE GRADE		69.07		2.67		69.88		2.63
CLASS RANK / SIZE		—/—				—/—		
CONDUCT		81.20	A	4		82.00	A	4
SENIOR								
PSYCHIATRIC NURSING	3	68	C	2				
PSYCHIATRIC NURSING PRACTICUM	3	80	A	4				
COMPREHENSIVE CLINICAL NURSING PRACTICUM	3	81	A	4				
COMPREHENSIVE CLINICAL NURSING ELECTIVE	1	74	B	3				
TOTAL CREDITS	10							
AVERAGE GRADE		76.10		3.30				
CLASS RANK / SIZE		—/—						
CONDUCT		82.00	A	4				
CUMULATIVE AVERAGE						65.24		2.43

Subject	1st Semester crt.	grade	GPA	2nd Semester crt.	grade	GPA
CUMULATIVE CREDITS				130		
GRADUATION CLASS RANK /SIZE					—/—	
FINISH						

Subject	1st Semester crt.	grade	GPA	2nd Semester crt.	grade	GPA

[redacted]

案號 Case No.: 00[redacted] 日期 Date: JUN 06 2025

本文件之簽名或蓋章，在臺灣[redacted]地方法院公證處認證。公證人[redacted]

Attested at the Notary Public Office of Taiwan [redacted] District Court, R.O.C., that the signature(s)/seal(s) in this document is/are authentic.

Notary Public [redacted]

Remarks : 100 is the full mark

80-100 = A = 4 50- 59 = D = 1 Y:pass *:fail P:Not rated yet

70- 79 = B = 3 49 and below = E = 0 F:Not Passed

60- 69 = C = 2 W:withdraw X:unable to grade x:grade not issued

For the graduate students, the passing grade is 70.

For the undergraduate students, the passing grade is 60

Print on: 5/19/20[illegible] PAGE: 1 [illegible]

Signature [redacted] Registrar

Signature [redacted] Dean of Studies

天主教[redacted]大學 教務處 註冊組 Catholic University

Scanned with CamScanner

Yes. The attachments.
Yes. Secondary school. ‘Physics’, ‘Mathematics’. Yes. **‘0 credits’.**
Yes. ‘English’. Printed edition. Black on white. ‘0 Credits’.
Yes. You’re welcome.
Yes. University.
Yes. Chinese. **‘53’.** A total fail.
Yes. English. **‘60’.** The lecturer ‘pitied’ Me.
Yes. ‘Chemistry’, ‘Statistics’. Yes. All of them, ‘retaken three times’.
Yes. Even the school felt embarrassed printing it out.
Yes. The Author Herself also felt embarrassed.
Yes. But God was not embarrassed.
Yes. God clipped it to the back of this ‘broken travelogue’.
Yes. Like taking ‘the ruler you all love to use to beat people with’—
and shoving it back into your mouths, the other way round.
Yes. You’re welcome.
Yes. Back to the ‘open letter’. Yes. ‘English’. Yes. ‘Page L-55’. Yes. You’re welcome.
Yes. God saw the ‘attachments’.
Yes. God saw that transcript—so academically hopeless that it literally printed **‘0 Credits’** in black and white.
Yes. God spat on the spot.
Yes. God spat hard.
Yes. God spat while sneering at the same time.
He said,
‘DAMN, THAT IS ROTTEN TO THE CORE.’
Yes. The Author: 😑
Yes. The Author did not argue.
Yes. The Author only thought to herself, **‘Spit all You Want—You Still Clipped It In.’**
Yes. The Author did not defend Herself.
Yes. Because The Author knew, **‘Spit All You Want—You Still Clipped It In.’**
Yes. You even left it there.
Yes. For every leader to see.
Yes. For every ordinary person to download.
Yes. Eleven languages.

Yes. Fully public.
Yes. You're welcome.

中華民國文件證明專用
REPUBLIC OF CHINA(TAIWAN)
DOCUMENT LEGALIZATION

中華民國文件證明書 DOCUMENT AUTHENTICATION

1.國家／地區： Country:	中華民國（臺灣） Republic of China（Taiwan）

此公文書
This public document

2.簽署人 has been signed	[redacted]
3.簽署人職務 acting in the capacity	法院公證人 Notary public
4.用印人／單位 bears the seal/stamp of	[redacted]地方法院 [redacted] District Court

茲證明
Certified

5.地點 at	臺北 Taipei
6.日期 the	June 10, 2025
7.由 by	外交部 Ministry of Foreign Affairs
8.案號 Number	1141000436[redacted]
9.章戳 Seal/stamp:	10.簽署 Signature:

[redacted]

Senior Officer, Bureau of Consular Affairs

For The Minister of Foreign Affairs

11.附註：
remarks:

本文件證明僅證明所附文書內之簽章屬實，至文書所載內容不在證明之列。
This document authentication only certifies the authenticity of the signature, seal or stamp and the capacity of the person who has signed the attached document. It does not validate the contents of the document for which it was issued.

本文件證明書核驗紀錄可於下列網站查證：
To verify the issuance of this authentication, please peruse the following website :
https://docauth.boca.gov.tw/BOCAWeb/index4/qry[redacted]

[redacted]

Scanned with CamScanner

Netherlands
Office Taipei
荷蘭在台辦事處

[redacted]

1 July 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN

Legalisatie van Taiwanese documenten is helaas niet mogelijk. Vanwege het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Taiwan, ontbreekt ook de mogelijkheid om door middel van legalisatie de formele bevoegdheid en handtekening / stempel van de Taiwanese autoriteiten vast te stellen.

De autoriteit die het aangehechte stuk heeft afgegeven is bekend bij het Netherlands Office Taipei.

[redacted]

Directeur Administratie en Consulaire Zaken
Netherlands Office Taipei

NETHERLANDS OFFICE TAIPEI
荷蘭在台辦事處

Scanned with CamScanner

Certificate of National Examination
The Republic of China(TAIWAN)

This is to certify that PAN, HUNG-LIN/ KIARA, born on April 30, 1989, has successfully passed the 1st Senior Professional and Technical Examinations for Medical Personnel in the category of Registered Professional Nurse, 2019, held by the Examination Yuan.

114士院認005

案號 Case No.：000[redacted] 日期 Date：JUN 06 202

本件 證明書 [redacted] 在臺灣[redacted]地方法院公證處認證。 公證人 [redacted]

This official document is attested at the Notary Public Office of Taiwan [redacted] District Court, R.O.C.

Notary Public [redacted]

No:([redacted])

[redacted]

President of Examination Yuan

August 26, 2024

Examination Yuan of the Republic of China (TAIWAN)

Scanned with CamScanner

中華民國文件證明專用
REPUBLIC OF CHINA(TAIWAN)
DOCUMENT LEGALIZATION

中華民國文件證明書 DOCUMENT AUTHENTICATION

1.國家／地區：
Country: 中華民國（臺灣）
Republic of China（Taiwan）

此公文書
This public document

2.簽署人
has been signed [redacted]

3.簽署人職務
acting in the capacity 法院公證人
Notary public

4.用印人／單位
bears the seal/stamp of [redacted]地方法院
[redacted] District Court

茲證明
Certified

5.地點
at 臺北
Taipei

6.日期
the June 10, 2025

7.由
by 外交部
Ministry of Foreign Affairs

8.案號
Number 1142000[redacted]

9.章戳
Seal/stamp:

10.簽署
Signature:

[redacted]

Senior Officer, Bureau of Consular Affairs

For The Minister of Foreign Affairs

11.附註：
remarks:

本文件證明僅證明所附文書內之簽章屬實，至文書所載內容不在證明之列。
This document authentication only certifies the authenticity of the signature, seal or stamp and the capacity of the person who has signed the attached document. It does not validate the contents of the document for which it was issued.

本文件證明書核驗紀錄可於下列網站查證：
To verify the issuance of this authentication,
please peruse the following website :
https://docauth.boca.gov.tw/BOCAWeb/index4/qry

[redacted]

Scanned with CamScanner

Netherlands
Office Taipei
荷蘭在台辦事處

[redacted]

1 July 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN

Legalisatie van Taiwanese documenten is helaas niet mogelijk. Vanwege het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Taiwan, ontbreekt ook de mogelijkheid om door middel van legalisatie de formele bevoegdheid en handtekening / stempel van de Taiwanese autoriteiten vast te stellen.

De autoriteit die het aangehechte stuk heeft afgegeven is bekend bij het Netherlands Office Taipei.

[redacted]

Directeur Administratie en Consulaire Zaken
Netherlands Office Taipei

NETHERLANDS OFFICE TAIPEI
荷蘭在台辦事處

Scanned with CamScanner

衛生福利部
MINISTRY OF HEALTH AND WELFARE

[redacted]

July 16, 2024

To Whom It May Concern:

The Ministry of Health and Welfare of the Republic of China (Taiwan), hereby certifies the following :

Name : PAN, HUNG-LIN (潘虹霖)

Also known as : KIARA

Gender : Female

Date of Birth : April 30, 1989

Certified As：Registered Professional Nurse

Certificate No：[redacted]

Date Issued : March 25, 2019

Validity : Valid for life

[redacted]

案號 Case No.: 00[redacted]　日期 Date: NOV 05 2024

本件 證明書 在臺灣[redacted]地方法院公證處認證。　公證人 [redacted]

This official document is attested at the Notary Public Office of Taiwan [redacted] District Court, R.O.C.

Notary Public [redacted]

[redacted] Chiu

[redacted]

Minister

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

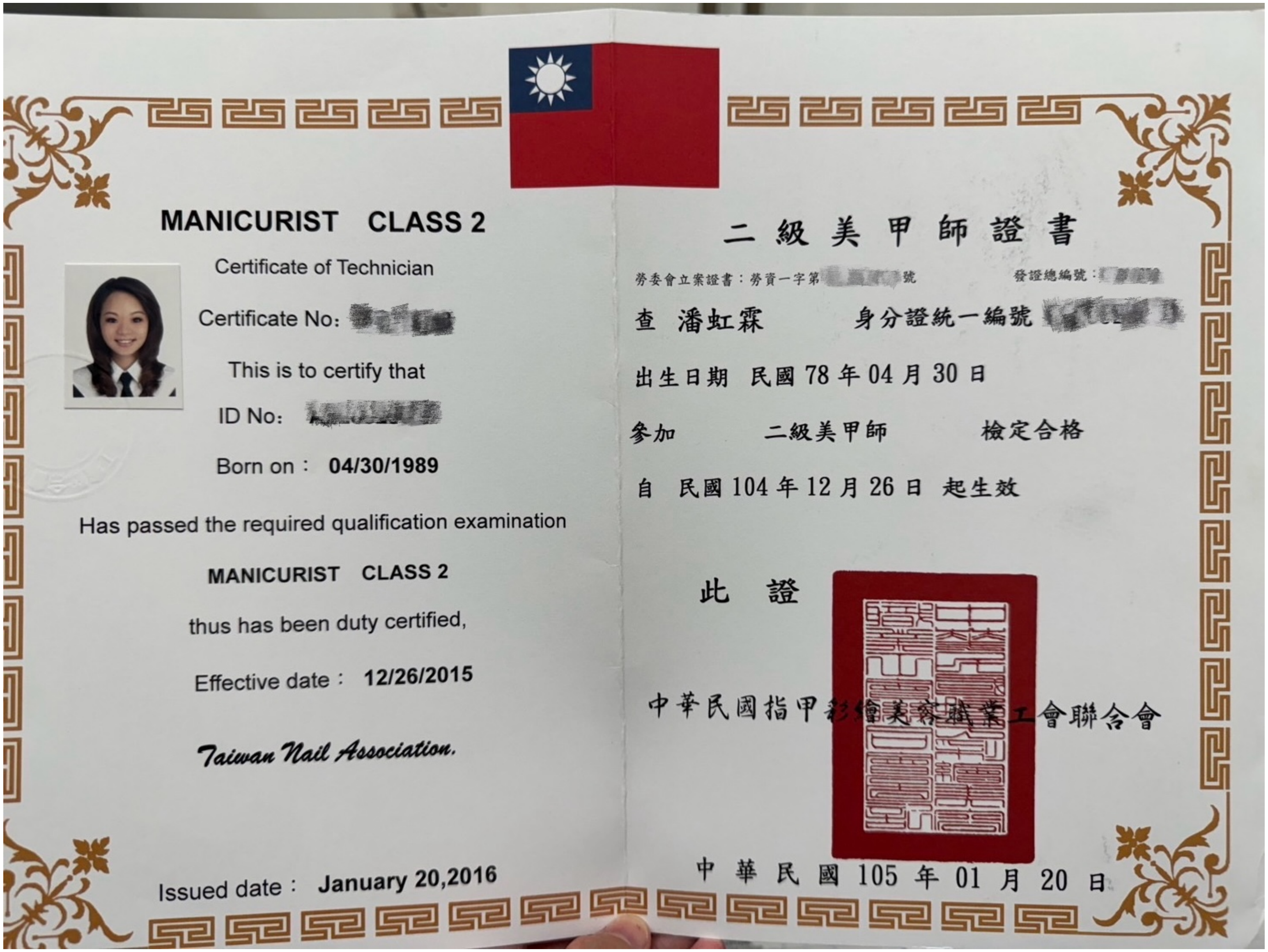

MANICURIST CLASS 2

Certificate of Technician

Certificate No: [redacted]

This is to certify that

ID No: [redacted]

Born on： **04/30/1989**

Has passed the required qualification examination

MANICURIST CLASS 2

thus has been duty certified,

Effective date： **12/26/2015**

Taiwan Nail Association.

Issued date： **January 20,2016**

二級美甲師證書

勞委會立案證書：勞資一字第[redacted]號 發證總編號：[redacted]

查 潘虹霖 身分證統一編號 [redacted]

出生日期 民國78年04月30日

參加 二級美甲師 檢定合格

自 民國104年12月26日 起生效

此證

中華民國指甲彩繪美容職業工會聯合會

中華民國105年01月20日

中華民國文件證明專用
REPUBLIC OF CHINA (TAIWAN)
DOCUMENT LEGALIZATION

中華民國文件證明書 DOCUMENT AUTHENTICATION

1.國家／地區：
Country: 中華民國（臺灣）
Republic of China（Taiwan）

此公文書
This public document

2.簽署人
has been signed [redacted]

3.簽署人職務
acting in the capacity 法院公證人
Notary public

4.用印人／單位
bears the seal/stamp of [redacted]地方法院
[redacted] District Court

茲證明
Certified

5.地點
at 臺北
Taipei

6.日期
the June 10, 2025

7.由
by 外交部
Ministry of Foreign Affairs

8.案號
Number 114100043[redacted]

9.章戳
Seal/stamp:

10.簽署
Signature:

[redacted]

Senior Officer, Bureau of Consular Affairs

For The Minister of Foreign Affairs

11.附註：
remarks:

本文件證明僅證明所附文書內之簽章屬實，至文書所載內容不在證明之列。
This document authentication only certifies the authenticity of the signature, seal or stamp and the capacity of the person who has signed the attached document. It does not validate the contents of the document for which it was issued.

本文件證明書核驗紀錄可於下列網站查證：
To verify the issuance of this authentication, please peruse the following website :
https://docauth.boca.gov.tw/BOCAWeb/index4/qry

Scanned with CamScanner

Netherlands
Office Taipei
荷蘭在台辦事處

1 July 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN

Legalisatie van Taiwanese documenten is helaas niet mogelijk. Vanwege het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Taiwan, ontbreekt ook de mogelijkheid om door middel van legalisatie de formele bevoegdheid en handtekening / stempel van de Taiwanese autoriteiten vast te stellen.

De autoriteit die het aangehechte stuk heeft afgegeven is bekend bij het Netherlands Office Taipei.

[redacted]
Directeur Administratie en Consulaire Zaken
Netherlands Office Taipei

NETHERLANDS OFFICE TAIPEI
荷蘭在台辦事處

Scanned with CamScanner

Certificate of Marriage

This certifies that

Date: Dec. 28, 2022
DOCUMENT SERIAL NUMBER:
[redacted]

NAME: [redacted]
DATE OF BIRTH: [redacted]
PERSONAL IDENTIFICATION NUMBER: [redacted]
NATIONALITY: REPUBLIC OF CHINA (TAIWAN)
HOUSEHOLD REGISTRATION ADDRESS IN TAIWAN:
[redacted]

NAME: PAN, HUNG-LIN
DATE OF BIRTH: Apr. 30, 1989
PERSONAL IDENTIFICATION NUMBER: [redacted]
NATIONALITY: REPUBLIC OF CHINA (TAIWAN)
HOUSEHOLD REGISTRATION ADDRESS IN TAIWAN:
[redacted]

[redacted] AND PAN, HUNG-LIN
WERE UNITED IN MARRIAGE IN THE REPUBLIC OF CHINA (TAIWAN) ON FEBRUARY 19, 2020,
REGISTERED ON FEBRUARY 19, 2020 AT [redacted] HOUSEHOLD REGISTRATION OFFICE, [redacted] TAIPEI CITY, TAIWAN, R.O.C.

ISSUED BY THE AUTHORITY OF
LUZHOU HOUSEHOLD REGISTRATION OFFICE, [redacted] TAIPEI CITY, TAIWAN, R.O.C.
[redacted]

案號 Case No.: 000[redacted] 日期 Date: JUN 06 2025
本件 結婚證明書 在臺灣[redacted]地方法院公證處認證。 公證人 [redacted]
This official document is attested at the Notary Public Office of Taiwan [redacted] District Court, R.O.C.
Notary Public [redacted]

本證明由[redacted]戶政事務所主任[redacted]簽發
This certificate is issued by Director [redacted]
[redacted] Household Registration Office,
[redacted] Taipei City, Taiwan, R.O.C.

NOTE: This certificate is proof of the marriage of the individuals mentioned above on the date given.

Scanned with CamScanner

中華民國文件證明專用
REPUBLIC OF CHINA (TAIWAN)
DOCUMENT LEGALIZATION

中華民國文件證明書 DOCUMENT AUTHENTICATION

1.國家／地區：
Country:
中華民國（臺灣）
Republic of China（Taiwan）

此公文書
This public document

2.簽署人
has been signed
[redacted]

3.簽署人職務
acting in the capacity
法院公證人
Notary public

4.用印人／單位
bears the seal/stamp of
[redacted]地方法院
[redacted] District Court

茲證明
Certified

5.地點
at
臺北
Taipei

6.日期
the
June 10, 2025

7.由
by
外交部
Ministry of Foreign Affairs

8.案號
Number
114200032[redacted]

9.章戳
Seal/stamp:

10.簽署
Signature:
[redacted]

[redacted]

Senior Officer, Bureau of Consular Affairs

For The Minister of Foreign Affairs

11.附註：
remarks:

本文件證明僅證明所附文書內之簽章屬實，至文書所載內容不在證明之列。
This document authentication only certifies the authenticity of the signature, seal or stamp and the capacity of the person who has signed the attached document. It does not validate the contents of the document for which it was issued.

本文件證明書核驗紀錄可於下列網站查證：
To verify the issuance of this authentication, please peruse the following website :
https://docauth.boca.gov.tw/BOCAWeb/index4/qry

[redacted]

Scanned with CamScanner

Netherlands
Office Taipei
荷蘭在台辦事處

1 July 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN

Legalisatie van Taiwanese documenten is helaas niet mogelijk. Vanwege het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Taiwan, ontbreekt ook de mogelijkheid om door middel van legalisatie de formele bevoegdheid en handtekening / stempel van de Taiwanese autoriteiten vast te stellen.

De autoriteit die het aangehechte stuk heeft afgegeven is bekend bij het Netherlands Office Taipei.

[redacted]
Directeur Administratie en Consulaire Zaken
Netherlands Office Taipei

NETHERLANDS OFFICE TAIPEI 荷蘭在台辦事處

Scanned with CamScanner

天主教[redacted]醫院
Cardinal [redacted] Hospital
[redacted] 大學醫學院第一教學醫院

CERTIFICATE OF EMPLOYMENT

Date：August 21, 2024

Name	：PAN, HUNG-LIN (潘虹霖)
Sex	：Female
Date of Birth	：April 30, 1989
Position	：Registered Nurse of the Dept. of Nursing (OR)
Duration of Employment	：December 11, 2019 ~ May 03, 2021
Full/Part Time	：Full Time
Remarks	：

[redacted]

案號 Case No. 00[redacted] 日期 Date: NOV 05 2024
本文件之簽名或蓋章，在臺灣[redacted]地方法院公證處認證。
公證人[redacted]
Attested at the Notary Public Office of Taiwan Shilin District Court, R.O.C., that the signature(s)/seal(s) in this document is/are authentic.
Notary Public [redacted]

CARDINAL [redacted] HOSPITAL Taiwan (R.O.C.)

[redacted]
Chief of Dept. of Nursing

[redacted]
Superintendent of Hospital
Cardinal [redacted] Hospital

[redacted]

Scanned with CamScanner

中華民國文件證明專用
REPUBLIC OF CHINA(TAIWAN)
DOCUMENT LEGALIZATION

中華民國文件證明書 DOCUMENT AUTHENTICATION

1.國家／地區： Country:	中華民國（臺灣） Republic of China（Taiwan）
	此公文書 This public document
2.簽署人 has been signed	[redacted]
3.簽署人職務 acting in the capacity	法院公證人 Notary public
4.用印人／單位 bears the seal/stamp of	[redacted]地方法院 [redacted] District Court
	茲證明 Certified
5.地點 at	臺北 Taipei
6.日期 the	June 10, 2025
7.由 by	外交部 Ministry of Foreign Affairs
8.案號 Number	11410004[redacted]
9.章戳 Seal/stamp:	10.簽署 Signature: [redacted] Senior Officer, Bureau of Consular Affairs For The Minister of Foreign Affairs
11.附註： remarks:	

本文件證明僅證明所附文書內之簽章屬實，至文書所載內容不在證明之列。
This document authentication only certifies the authenticity of the signature, seal or stamp and the capacity of the person who has signed the attached document. It does not validate the contents of the document for which it was issued.

本文件證明書核驗紀錄可於下列網站查證：
To verify the issuance of this authentication, please peruse the following website :
https://docauth.boca.gov.tw/BOCAWeb/index4/qry

[redacted]

Scanned with CamScanner

Netherlands
Office Taipei
荷蘭在台辦事處

[redacted]

1 July 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN

Legalisatie van Taiwanese documenten is helaas niet mogelijk. Vanwege het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Taiwan, ontbreekt ook de mogelijkheid om door middel van legalisatie de formele bevoegdheid en handtekening / stempel van de Taiwanese autoriteiten vast te stellen.

De autoriteit die het aangehechte stuk heeft afgegeven is bekend bij het Netherlands Office Taipei.

[redacted]

Directeur Administratie en Consulaire Zaken
Netherlands Office Taipei

NETHERLANDS OFFICE TAIPEI
荷蘭在台辦事處

Scanned with CamScanner

Certificate of Divorce

This certifies that

Date: Dec. 28, 2022
DOCUMENT SERIAL NUMBER:
[redacted]

NAME: [redacted]
DATE OF BIRTH: Oct. [redacted]
PERSONAL IDENTIFICATION NUMBER: [redacted]
NATIONALITY: REPUBLIC OF CHINA (TAIWAN)
HOUSEHOLD REGISTRATION ADDRESS IN TAIWAN:
[redacted]

NAME: PAN, HUNG-LIN
DATE OF BIRTH: Apr. 30, 1989
PERSONAL IDENTIFICATION NUMBER: [redacted]
NATIONALITY: REPUBLIC OF CHINA (TAIWAN)
HOUSEHOLD REGISTRATION ADDRESS IN TAIWAN:
[redacted]

[redacted] AND PAN, HUNG-LIN
WERE DIVORCED IN THE REPUBLIC OF CHINA (TAIWAN) ON OCTOBER 14, 2022,
REGISTERED ON OCTOBER 14, 2022 AT [redacted] HOUSEHOLD REGISTRATION OFFICE, [redacted]
TAIPEI CITY, TAIWAN, R.O.C.

ISSUED BY THE AUTHORITY OF
[redacted] HOUSEHOLD REGISTRATION OFFICE, NEW TAIPEI CITY, TAIWAN, R.O.C.

[redacted]

案號 Case No.: 000[redacted] 日期 Date: JUN 06 2025
本件 離婚證明書 在臺灣[redacted]地方法院公證處認證。公證人[redacted]
This official document is attested at the Notary Public Office of Taiwan [redacted] District Court, R.O.C.
Notary Public
[redacted]

本證明由[redacted]戶政事務所
主任[redacted]簽發
This certificate is issued by
Director [redacted]
[redacted] Household Registration Office,
[redacted] Taipei City, Taiwan, R.O.C.

NOTE: This certificate is proof of the divorce of the individuals mentioned above on the date given.

Scanned with CamScanner

中華民國文件證明專用
REPUBLIC OF CHINA (TAIWAN)
DOCUMENT LEGALIZATION

中華民國文件證明書 DOCUMENT AUTHENTICATION

1.國家／地區：
Country: 中華民國（臺灣）
Republic of China（Taiwan）

此公文書
This public document

2.簽署人
has been signed [redacted]

3.簽署人職務
acting in the capacity 民間公證人
Notary public

4.用印人／單位
bears the seal/stamp of [redacted]北地方法院
[redacted] Taipei District Court

茲證明
Certified

5.地點
at 臺北
Taipei

6.日期
the June 10, 2025

7.由
by 外交部
Ministry of Foreign Affairs

8.案號
Number 1141000437[redacted]

9.章戳
Seal/stamp:

10.簽署
Signature:

[redacted]

Senior Officer, Bureau of Consular Affairs

For The Minister of Foreign Affairs

11.附註：
remarks:

本文件證明僅證明所附文書內之簽章屬實，至文書所載內容不在證明之列。
This document authentication only certifies the authenticity of the signature, seal or stamp and the capacity of the person who has signed the attached document. It does not validate the contents of the document for which it was issued.

本文件證明書核驗紀錄可於下列網站查證：
To verify the issuance of this authentication, please peruse the following website :
https://docauth.boca.gov.tw/BOCAWeb/index4/qry [redacted]

Scanned with CamScanner

Netherlands
Office Taipei
荷蘭在台辦事處

[redacted]

1 July 2025

TO WHOM IT MAY CONCERN

Legalisatie van Taiwanese documenten is helaas niet mogelijk. Vanwege het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Taiwan, ontbreekt ook de mogelijkheid om door middel van legalisatie de formele bevoegdheid en handtekening / stempel van de Taiwanese autoriteiten vast te stellen.

De autoriteit die het aangehechte stuk heeft afgegeven is bekend bij het Netherlands Office Taipei.

[redacted]

Directeur Administratie en Consulaire Zaken
Netherlands Office Taipei

NETHERLANDS OFFICE TAIPEI
荷蘭在台辦事處

Scanned with CamScanner

AFFIDAVIT REGARDING MARITAL STATUS

單身宣誓書

I, PAN, HUNG-LIN, the undersigned, being duly sworn, depose and say:

本人潘虹霖，宣誓如下：

1. I am a citizen of the Republic of China, born on Apr. 30, 1989, and holding an ID card of number [redacted]

   本人為中華民國國民，生於民國 78 年 4 月 30 日，身分證號碼為 [redacted]

2. I have divorced, and I am presently legally free to marry.

   本人已經離婚，現為單身，依法有結婚之自由。

3. I have registered residence in Taiwan and here present a copy of household registration transcript as evidence to the aforesaid facts.

   本人在臺灣設有戶籍，現提出戶籍謄本佐證。

And further deponent saith not.

謹此

Affiant

宣誓人

2023/1/5

[redacted]

案號：
Case No.: [redacted]

日期：
Date: JAN -5 2023

本文件之簽名或蓋章在臺灣[redacted]地方法院所屬民間公證人[redacted]事務所認證。

Attested at the [redacted] Notary Public Office, Taiwan [redacted] Taipei District Court, R.O.C. that the signature(s)/seal(s) in this document is/are authentic.

Notary Public [redacted]

[redacted]

Scanned with CamScanner

本證本由[redacted]戶政事務所主任[redacted]簽發

This certificate is issued by

Director [redacted]

[redacted] Household Registration Office,

[redacted] Taipei City, Taiwan, R.O.C.

日期/Date: DEC 28 2022 [redacted]

字號/File No.: New Taipei [redacted]

Scanned with CamScanner

CERTIFICATE

Name	潘虹霖 Pan Hung-Lin		Female	Birth Date (Y/M/D)	1989/04/30
Nationality	臺灣 (TAIWAN)	I.D. NO [redacted]	Chart No: [redacted]	Date of Exam	2025/10/27
Department	Psychiatry	Address	[redacted]		

Diagnosis:

Attention-Deficit / Hyperactivity Disorder (ADHD), Combined Type, Moderate to Severe

注意力不足過動症 (ADHD)，混合型，中度至重度<blank>

[redacted]

Doctors Comment:

Clinical Description:
The patient demonstrates pronounced creative thinking and a heightened inclination toward spiritual expression. Her language and cognition reveal rapid associative processes, strong use of symbolism, and intense engagement with religious and philosophical themes. These spiritual experiences and linguistic productions can be understood as integral aspects of the patient' s cognitive style, consistent with the attentional and focus patterns commonly observed in ADHD.
This condition does not indicate an acute psychotic episode. The patient maintains full insight, stable reality testing, and a strong capacity for self-reflection.
Recommendation:
Continue regular psychiatric follow-up, with psychotherapy and creative or expressive work recommended as supportive therapeutic approaches.<blank>

Certificate Date : 2025/10/27 [redacted]

Atte [redacted] Doctor Licence No. :精專醫字第[redacted]號

Notice:This certificate is not valid without hopsital stamp and the identification card number or passport number.

Scanned with CamScanner

Yes. The ‘Diagnostic Certificate’.
Yes. It looks like it was written by a ‘Doctor’.
Yes. In fact, it was Not.
Yes. The content was written first—by that God who is so absurdly adolescent it defies description.
Yes. The doctor merely copied and pasted it.
Yes. You’re welcome.
Yes. The content even alludes to a single line—
something like ‘Tanya’, that kind of righteousness so upright it makes your skin crawl.
Yes.
‘If the man is a prophet, the man must be a fool, and his soul must be crazy.’
Yes. And then it was placed under the line ‘ADHD: Severe’.
Yes. Like shoving a lit torch straight into the table of contents.
Yes. Like the gavel of a judgement scroll, stamped directly onto a medical chapter.
Yes. You’re welcome.

[redacted]

請核對姓名、藥袋總數、藥品名稱、外觀及數量。
Please verify your name, total bag number, drug name, appearance, and quantity.

門診 慢箋

[redacted]

日期/時間 Date/Time:	114/10/27 18:21
病歷號: History No.	[redacted]
領藥號: Prescription No	[redacted]
姓名: Patient Name	潘虹霖
性別/年齡: Gender/Age	女/36歲
藥袋數: Bag No.	5之2
用法用量: Usage and Dosage:	[口服] 每日3次, 每次2 粒, 慢箋 [oral] Three times daily, 2 Tab
處方天數: Duration	60 天 day(s)
藥名: Drug Name	Ritalin Tab. 10mg Methylphenidate Tab. 10mg
發藥量: Quantity	360粒
外觀: Appearance:	白色圓扁形錠劑(CG/A,B)
藥物作用: Clinical Uses:	6至12歲孩童之過動兒症候群
警語/副作用: Special warning/ Side effect:	神經質、失眠
注意事項: Precautions:	1.服藥後，請勿開車或操作危險機械 2.未經醫師指示勿停藥
處方醫師: Physician	[redacted]
就診科別: Division	身心科
調劑藥師: Dispensing Pharmacist	
核對藥師: Verified Pharmacist	

☑ 早上 (Morning)
☑ 中午 (Noon)
☑ 晚上 (Night)
☐ 睡前 (Bedtime)
☐ 飯前 (Before meals)
☐ 飯後 (After meals)

hn1906.13

CS Scanned with CamScanner

請遵醫囑服藥，若未使用完畢，請予丟棄。
Take the medication only as directed by your physician and discard any unused portion.

[redacted]

門診 慢箋

日期/時間 Date/Time : 114 /10/27 18:21	病歷號 History No. : [redacted]	領藥號 : Prescription No. : [redacted]
姓名 Patient Name : 潘虹霖	性別/年齡 Gender/Age : 女 / 36歲	藥袋數 : Bag No. 5之3

用法用量 : [口服] 每日4次, 每次1 粒, 慢箋

Usage and Dosage : [oral] Four times daily, 1 TAB

處方天數 Duration : 60 天 day(s)

藥名 Drug Name :

!Aprazo焦慮(管4)

!Alprazolam 0.5mg/Tab

發藥量 : Quantity 240粒

外觀 : Appearance :

藥物作用 : Clinical Uses : 焦慮狀態

警語/副作用 : Special warning/ Side effect : 最常見副作用：鎮靜(昏昏欲睡)，倦怠，共濟失調(協調障礙)， 和言語含

注意事項 : Precautions :
勿飲酒或服用中樞神經抑制劑。
凡從事危險職業須提高警覺者(如駕車)，不可使用本藥。
勿飲酒或服用中樞神經抑制劑。

處方醫師 : Physician [redacted]

就診科別 : Division 身心科

調劑藥師 : Dispensing Pharmacist

核對藥師 : Verified Pharmacist

早上 (Morning)
中午 (Noon)
晚上 (Night)
睡前 (Bedtime)
飯前 (Before meals)
飯後 (After meals)

請核對姓名、藥袋總數、藥品名稱、外觀及數量。
Please verify your name, total bag number, drug name, appearance, and quantity.

請遵醫囑服藥，若未使用完畢，請予丟棄。
Take the medication only as directed by your physician and discard any unused portion.

hd1906-13

Scanned with CamScanner

[redacted]

門診 慢箋

請核對姓名、藥袋總數、藥品名稱、外觀及數量。
Please verify your name, total bag number, drug name, appearance, and quantity.

日期/時間 Date/Time：114/10/27 18:21
病歷號 History No.：[redacted]
領藥號 Prescription No.：[redacted]
姓名 Patient Name：潘虹霖
性別/年齡 Gender/Age：女/36歲
藥袋數 Bag No.：5之4

用法用量：[口服] 每日1次, 每次2 CAP, 慢箋
Usage and Dosage：[oral] Once daily, 2 CAP

14×8+8

處方天數 Duration：60 天 day(s)

藥名 Drug Name：
自費 Ligilin鋰鹽Cap 300MG

Lithium carbonate 300 mg

發藥量 Quantity：120CAP

外觀 Appearance：鋰齊寧膠囊 淡紅/淡紅 長圓柱形

藥物作用 Clinical Uses：躁病、預防性躁鬱病

警語/副作用 Special warning/Side effect：微細的手震顫，噁心，口渴，多尿，倦怠和輕度的肌肉虛

注意事項 Precautions：限由醫師使用

處方醫師 Physician：[redacted]
就診科別 Division：身心科
調劑藥師 Dispensing Pharmacist：
核對藥師 Verified Pharmacist：

早上 (Morning) ✔
中午 (Noon)
晚上 (Night)
睡前 (Bedtime)
飯前 (Before meals)
飯後 (After meals)

hq1906-13

Scanned with CamScanner

請遵醫囑服藥，若未使用完畢，請予丟棄。
Take the medication only as directed by your physician and discard any unused portion.

[redacted]

門診 慢箋

[redacted]

日期/時間 Date/Time：114/10/27 18:21
病歷號 History No.：[redacted]
領藥號 Prescription No.：[redacted]

姓名 Patient Name：潘虹霖
性別/年齡 Gender/Age：女/36歲
藥袋數 Bag No.：5之5

用法用量 Usage and Dosage：
[口服] 每日1次, 睡前, 每次2 粒, 慢箋
[oral] At bedtime, 2 TAB

處方天數 Duration：60 天 day(s)

藥名 Drug Name：
自費 MESYrel 50mg
Trazodone 50mg

發藥量 Quantity：120粒

外觀 Appearance：粉紅圓形錠劑(LO) 美舒鬱錠

藥物作用 Clinical Uses：治療各種型態之抑鬱症。

警語/副作用 Special warning/Side effect：嗜睡、頭暈、神經質、口乾、視線模糊、不正常勃起等

注意事項 Precautions：對trazodone過敏、心肌梗塞發作後的恢復期間、嚴重肝功能障礙。

處方醫師 Physician：[redacted]

就診科別 Division：身心科
調劑藥師 Dispensing Pharmacist：
核對藥師 Verified Pharmacist：

早上 (Morning)
中午 (Noon)
晚上 (Night)
✔ 睡前 (Bedtime)
✔ 飯前 (Before meals)
飯後 (After meals)

請核對姓名、藥袋總數、藥品名稱、外觀及數量。
Please verify your name, total bag number, drug name, appearance, and quantity.

hq1906-13

Scanned with CamScanner

請遵醫囑服藥，若未使用完畢，請予丟棄。
Take the medication only as directed by your physician and discard any unused portion.

[redacted]

請核對姓名、藥袋總數、藥品名稱、外觀及數量。
Please verify your name, total bag number, drug name, appearance, and quantity.

門診

[redacted]

日期/時間 Date/Time：	114/10/27 18:21
病歷號 History No.：	[redacted]
領藥號 Prescription No.：	[redacted]
姓名 Patient Name：	潘虹霖
性別/年齡 Gender/Age：	女/36歲
藥袋數 Bag No.：	5之1

用法用量：[口服] 每日1次, 睡前, 每次1 粒
Usage and Dosage：[oral] At bedtime, 1 Tab

處方天數 Duration：60 天 day(s)

藥名 Drug Name：

! MOdipanol 2mg/Tab(管3)身心神內

發藥量 Quantity：60粒

! Flunitrazepam 2mg/Tab(管3)身心神內

外觀 Appearance：白色錠劑

藥物作用 Clinical Uses：失眠

警語/副作用 Special warning/ Side effect：免疫系統方面：紅疹、血管性水腫及低血壓。

注意事項 Precautions：高警訊藥品-重症肌無力患者禁用　孕婦請勿使用(白.圓)

早上 (Morning) ☐
中午 (Noon) ☐
晚上 (Night) ☐
睡前 (Bedtime) ☑
飯前 (Before meals) ☑
飯後 (After meals) ☐

處方醫師 Physician：[redacted]

就診科別 Division：身心科

調劑藥師 Dispensing Pharmacist：

核對藥師 Verified Pharmacist：

請遵醫囑服藥，若未使用完畢，請予丟棄。
Take the medication only as directed by your physician and discard any unused portion.

hq1906-13

Scanned with CamScanner

[redacted]

門診

[redacted]

日期/時間 Date/Time：114/12/29 18:44
病歷號 History No.：[redacted]
領藥號 Prescription No.：[redacted]

姓名 Patient Name：潘虹霖
性別/年齡 Gender/Age：女/36歲
藥袋數 Bag No.：6之6

用法用量 Usage and Dosage：[口服] 每日1次, 睡前, 每次1粒

[oral] At bedtime, 1 TAB

處方天數 Duration：60 天 day(s)

藥名 Drug Name：

Mephenoxalone 200mg/tab肌肉鬆弛

發藥量 Quantity：60粒

Mephenoxalone 200mg

外觀 Appearance：白圓扁形錠(UC,16) 美飛舒肌

藥物作用 Clinical Uses：緩解由脊髓或肌肉痙攣引起的疼痛。

警語/副作用 Special warning/Side effect：本藥後可能會發生想睡、頭昏、暈眩

注意事項 Precautions：肺功能/呼吸衰竭禁用 肝腎功能不全慎用

處方醫師 Physician：[redacted]

就診科別 Division：身心科

調劑藥師 Dispensing Pharmacist：[redacted]

核對藥師 Verified Pharmacist：

- ☐ 早上 (Morning)
- ☐ 中午 (Noon)
- ☐ 晚上 (Night)
- ☑ 睡前 (Bedtime)
- ☑ 飯前 (Before meals)
- ☐ 飯後 (After meals)

請核對姓名、藥袋總數、藥品名稱、外觀及數量。
Please verify your name, total bag number, drug name, appearance, and quantity.

hq1906-13

請遵醫囑服藥，若未使用完畢，請予丟棄。
Take the medication only as directed by your physician and discard any unused portion.

Scanned with CamScanner

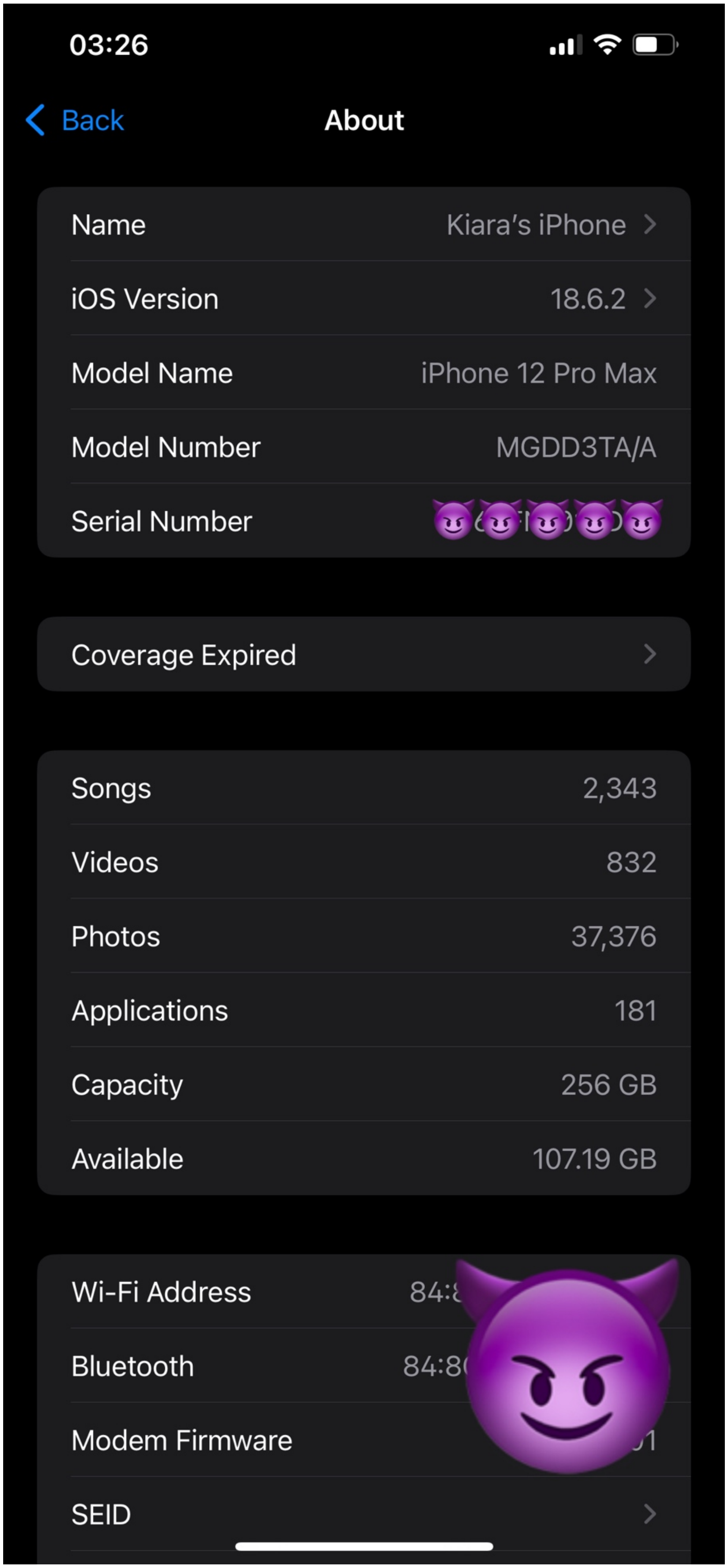
03:26
Back
About
Name
Kiara's iPhone
iOS Version
18.6.2
Model Name
iPhone 12 Pro Max
Model Number
MGDD3TA/A
Serial Number
Coverage Expired
Songs
2,343
Videos
832
Photos
37,376
Applications
181
Capacity
256 GB
Available
107.19 GB
Wi-Fi Address
Bluetooth
Modem Firmware
SEID

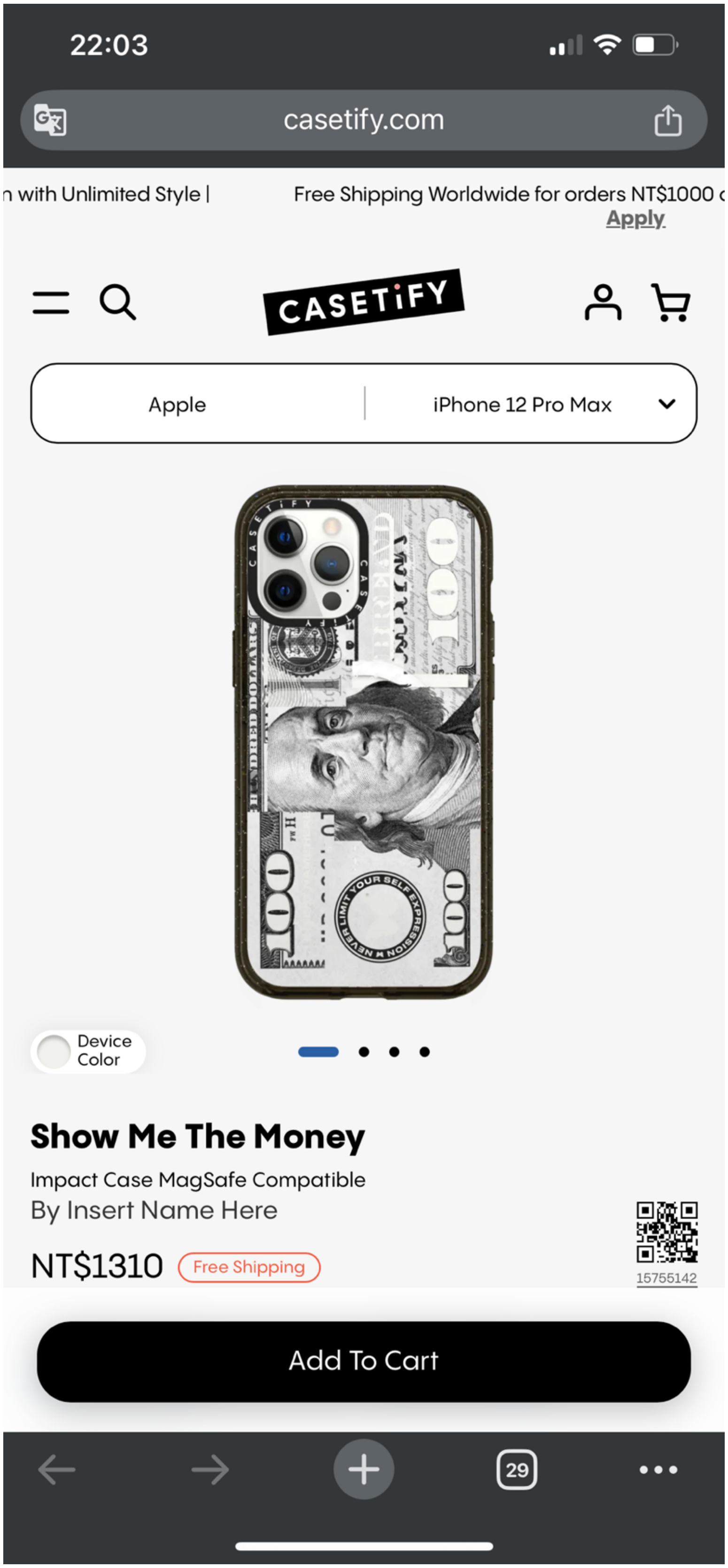

https://www.casetify.com/product/HlLhE_show-me-the-money

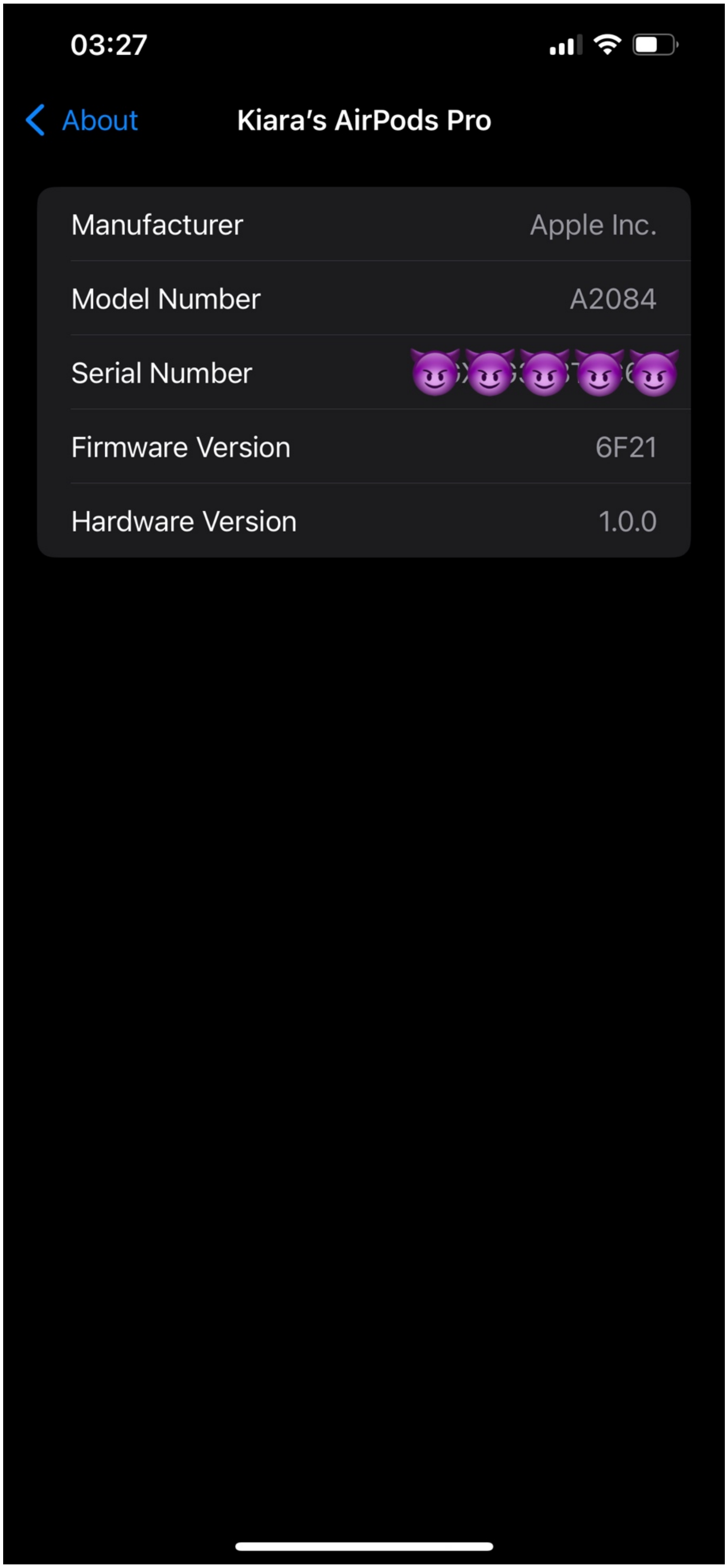
03:27
About
Kiara's AirPods Pro
Manufacturer
Apple Inc.
Model Number
A2084
Serial Number
[redacted]
Firmware Version
6F21
Hardware Version
1.0.0

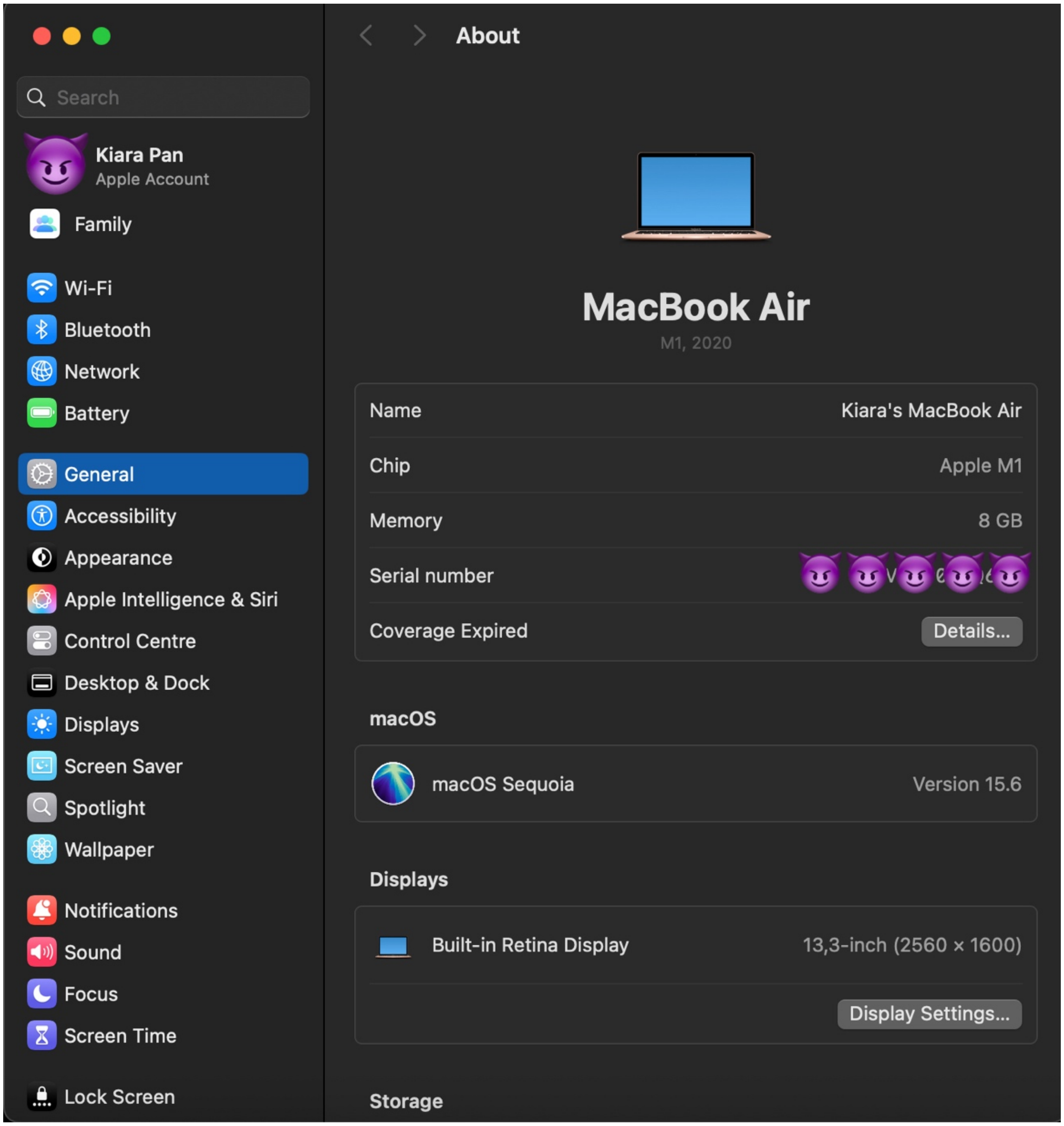
About
Search
Kiara Pan
Apple Account
Family
Wi-Fi
Bluetooth
Network
Battery
General
Accessibility
Appearance
Apple Intelligence & Siri
Control Centre
Desktop & Dock
Displays
Screen Saver
Spotlight
Wallpaper
Notifications
Sound
Focus
Screen Time
Lock Screen
MacBook Air
M1, 2020
Name
Kiara's MacBook Air
Chip
Apple M1
Memory
8 GB
Serial number
Coverage Expired
Details...
macOS
macOS Sequoia
Version 15.6
Displays
Built-in Retina Display
13,3-inch (2560 × 1600)
Display Settings...
Storage

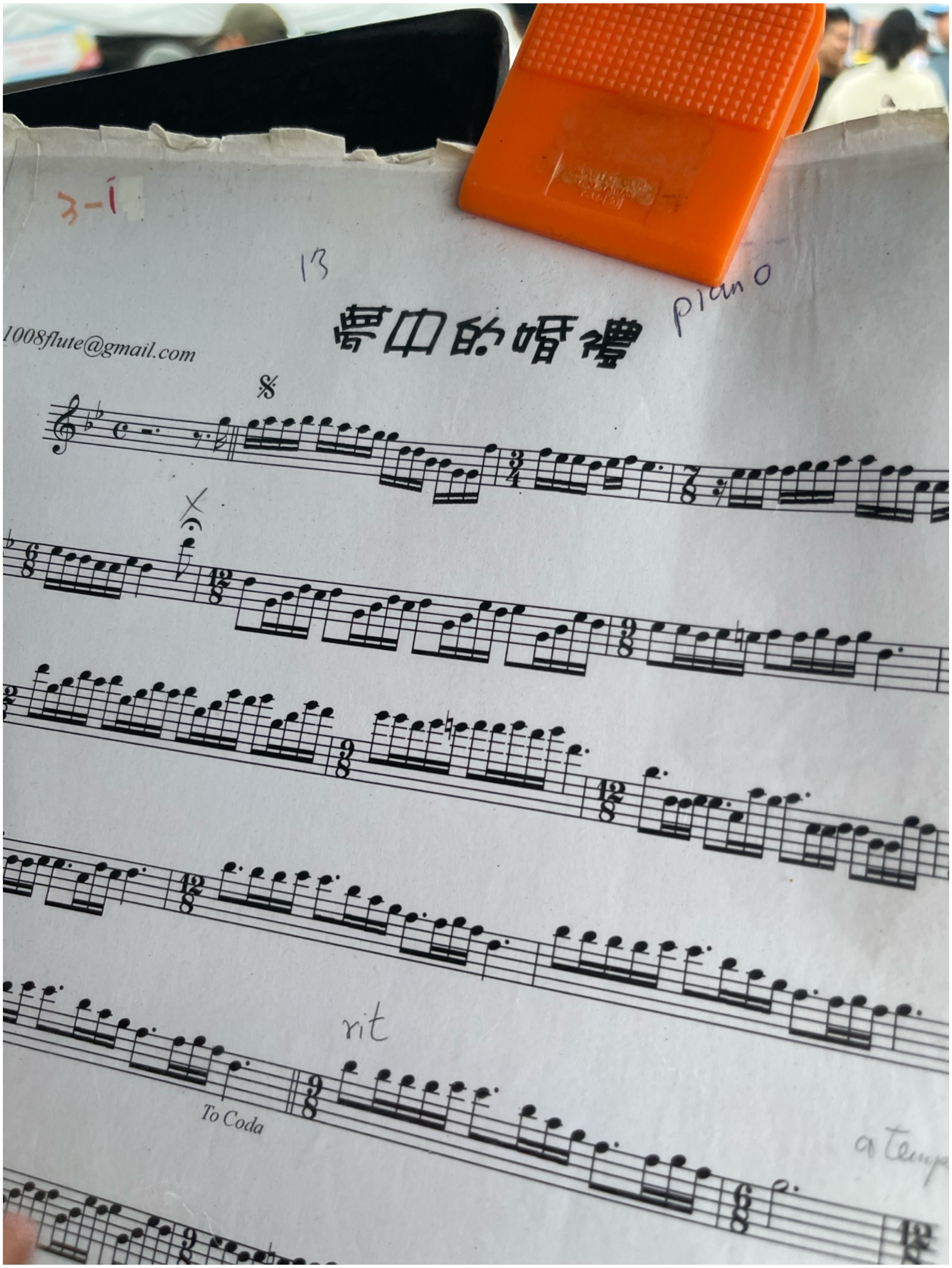
3-1
13
piano
夢中的婚禮
1008flute@gmail.com
rit
To Coda

02:01

meow-servant.com

CATSTAG 貓砂盆

★★★★★ 17 則評論

Catstag預購商品預計於 4/16 起開始依序出貨。訂單內同時有現貨商品＆預購商品時，現貨商品會於預購商品到倉後「一起寄出」！

款式顏色及尺寸

Baby

46 ╳ 62 ╳ 36 cm

Original

48 ╳ 70 ╳ 36 cm

Jumbo

51 ╳ 75 ╳ 36 cm

Long

48 ╳ 83 ╳ 36 cm（側開）

加入購物車 立即購買

https://www.meow-servant.com/zh-TW/products/catstag_litterbox

https://www.tw.coupang.com/products/ADATA-%E5%A8%81%E5%89%9B-UV350%E9%87%91%E5%B1%AC%E9%9A%A8%E8%BA%AB%E7%A2%9F-AUV350-64G-RBK-467846433800202

https://tw.shp.ee/nTmo1eb

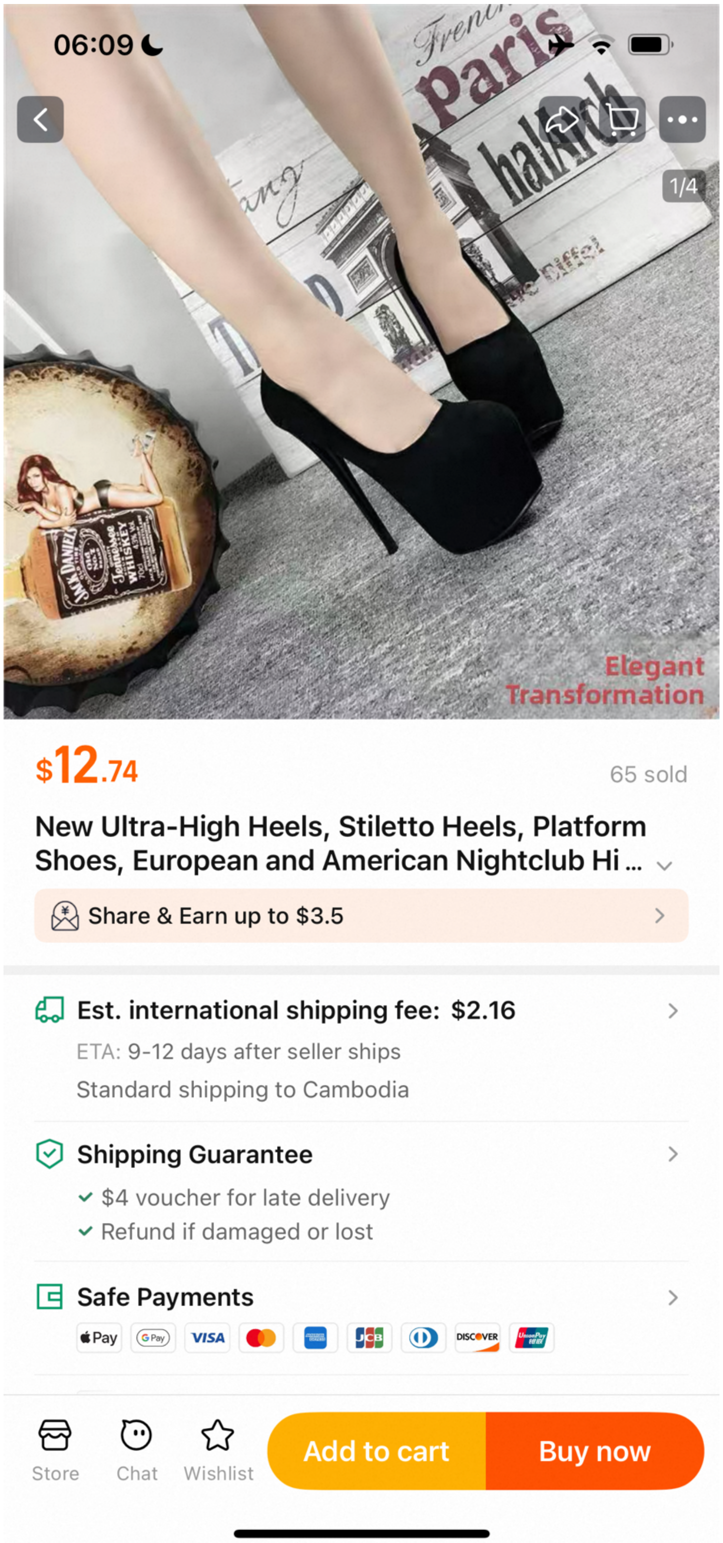

https://click.world.taobao.com/_b.0bD7bY 「New Ultra-High Heels, Stiletto Heels, Platform Shoes, European and American Nightclub High Heels, Sexy Black Women's Shoes, Princess 17cm」
Tap and open Taobao to view

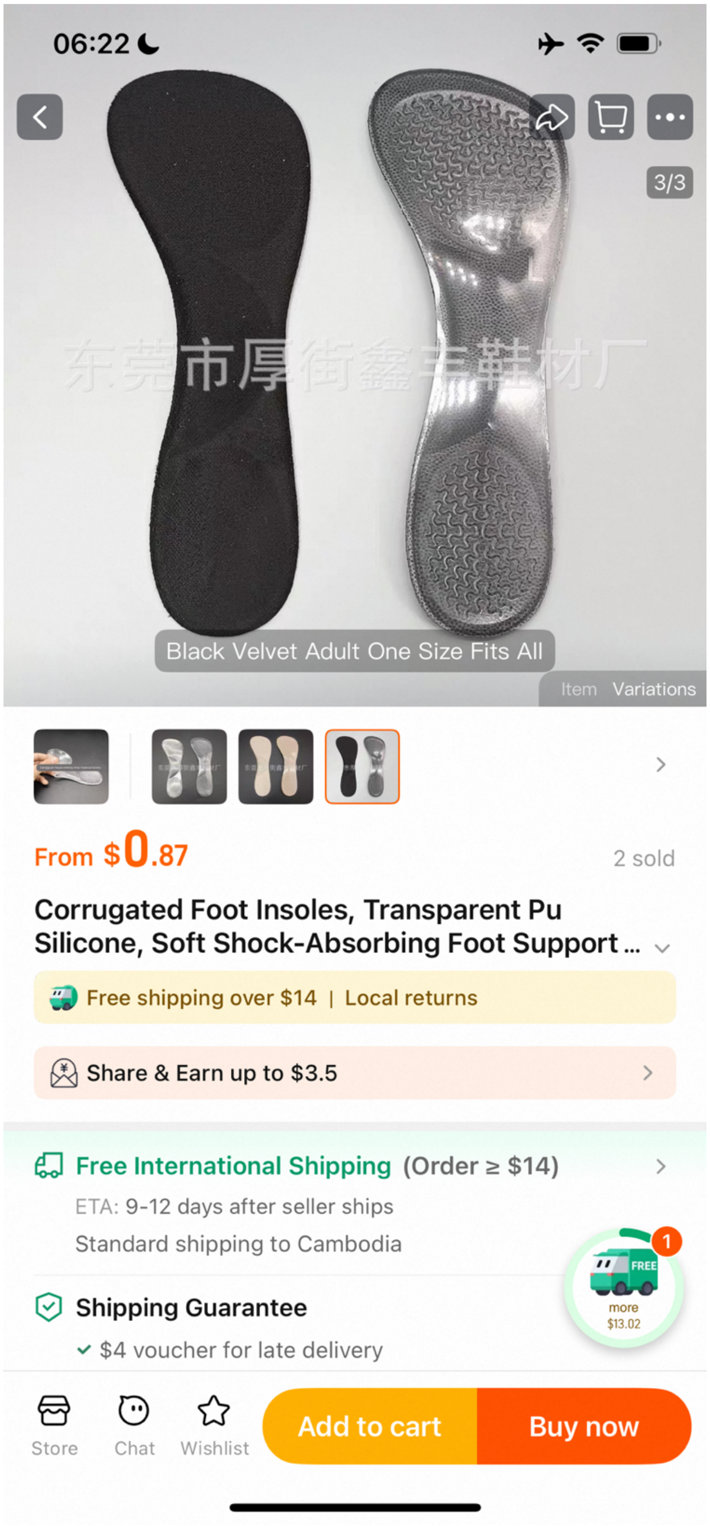

https://click.world.taobao.com/_b.3bD73S 「Half Insole Forefoot Thickened Silicone Half Insole High Heel Half Insole Women's Non-Slip Transparent Half Insole Soft Foot Pad」
Tap and open Taobao to view

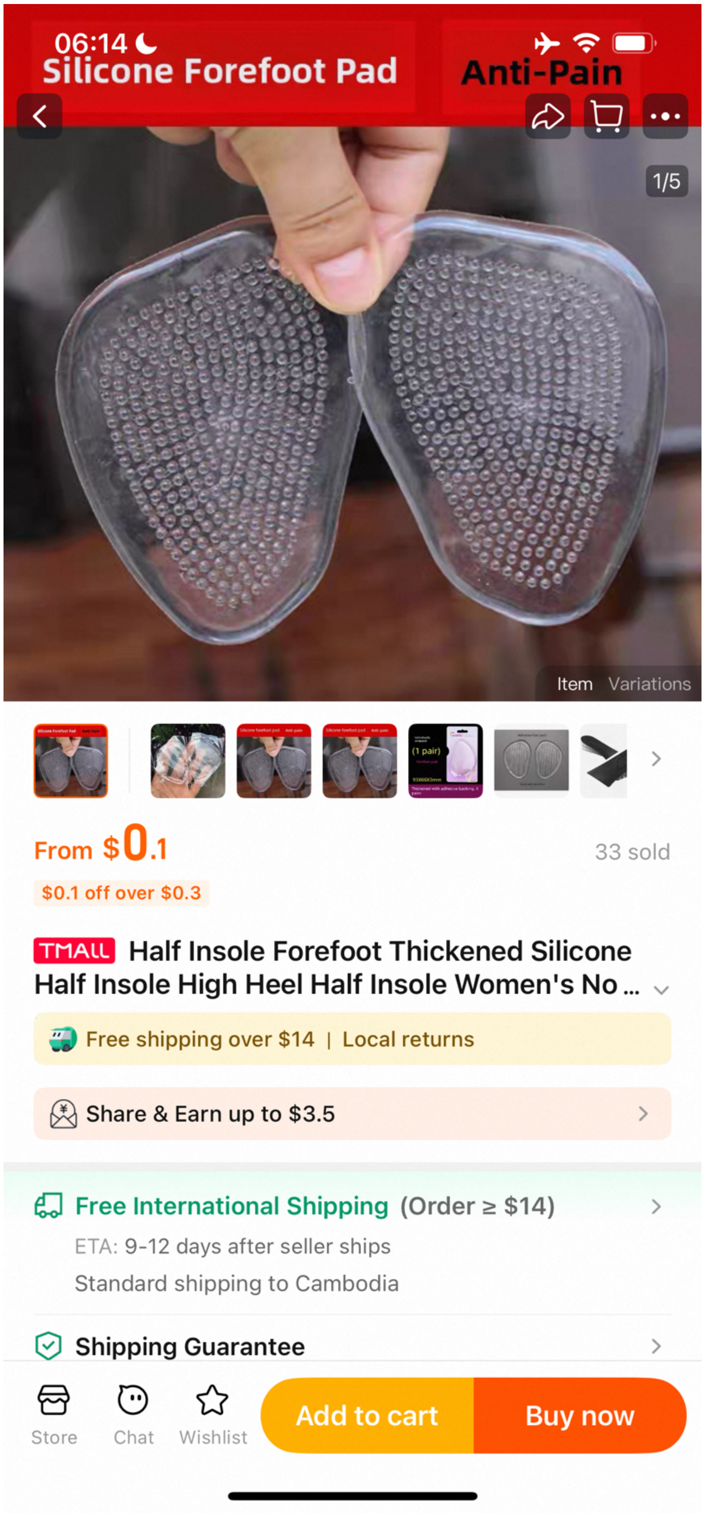

https://click.world.taobao.com/_b.3bD73S 「Half Insole Forefoot Thickened Silicone Half Insole High Heel Half Insole Women's Non-Slip Transparent Half Insole Soft Foot Pad」
Tap and open Taobao to view

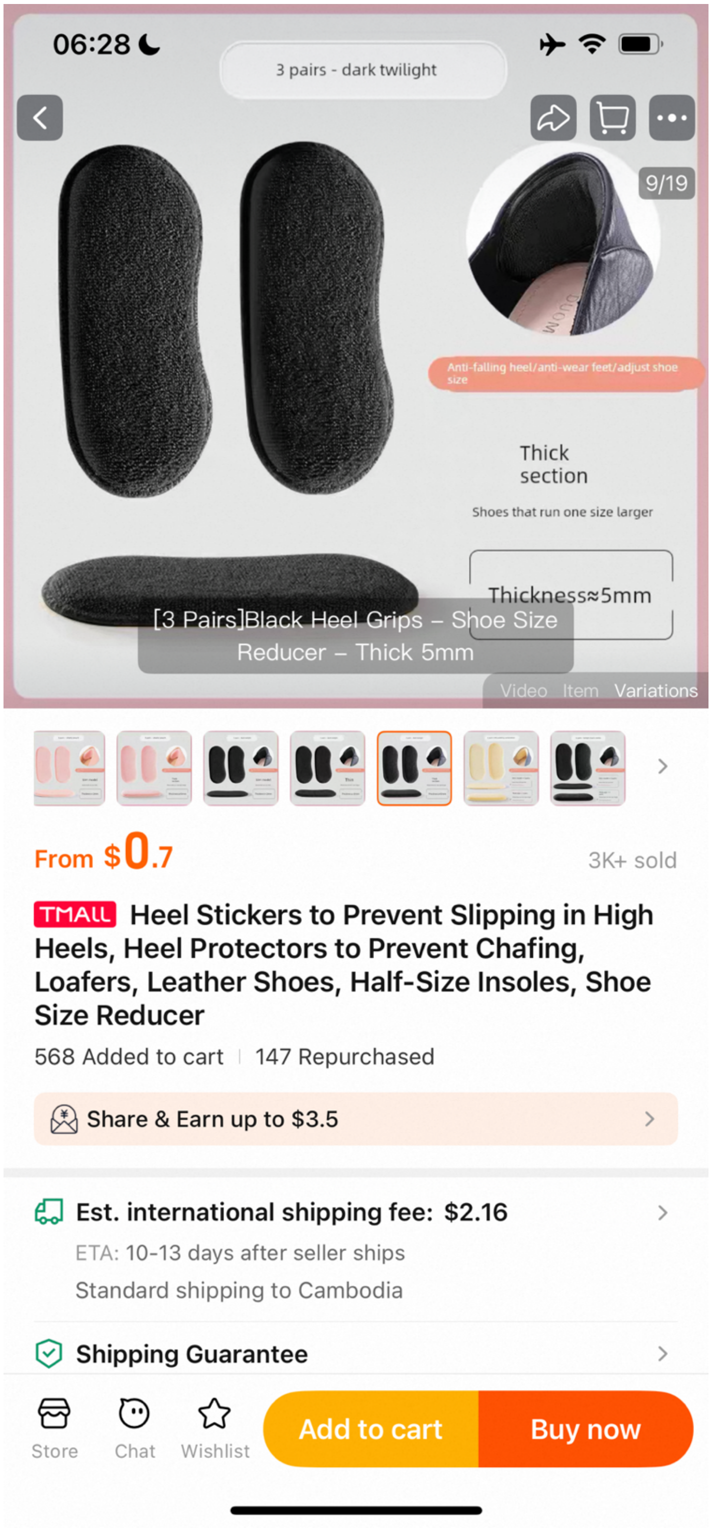

https://click.world.taobao.com/_b.EbD74d 「Heel Stickers to Prevent Slipping in High Heels, Heel Protectors to Prevent Chafing, Loafers, Leather Shoes, Half-Size Insoles, Shoe Size Reducer」
Tap and open Taobao to view

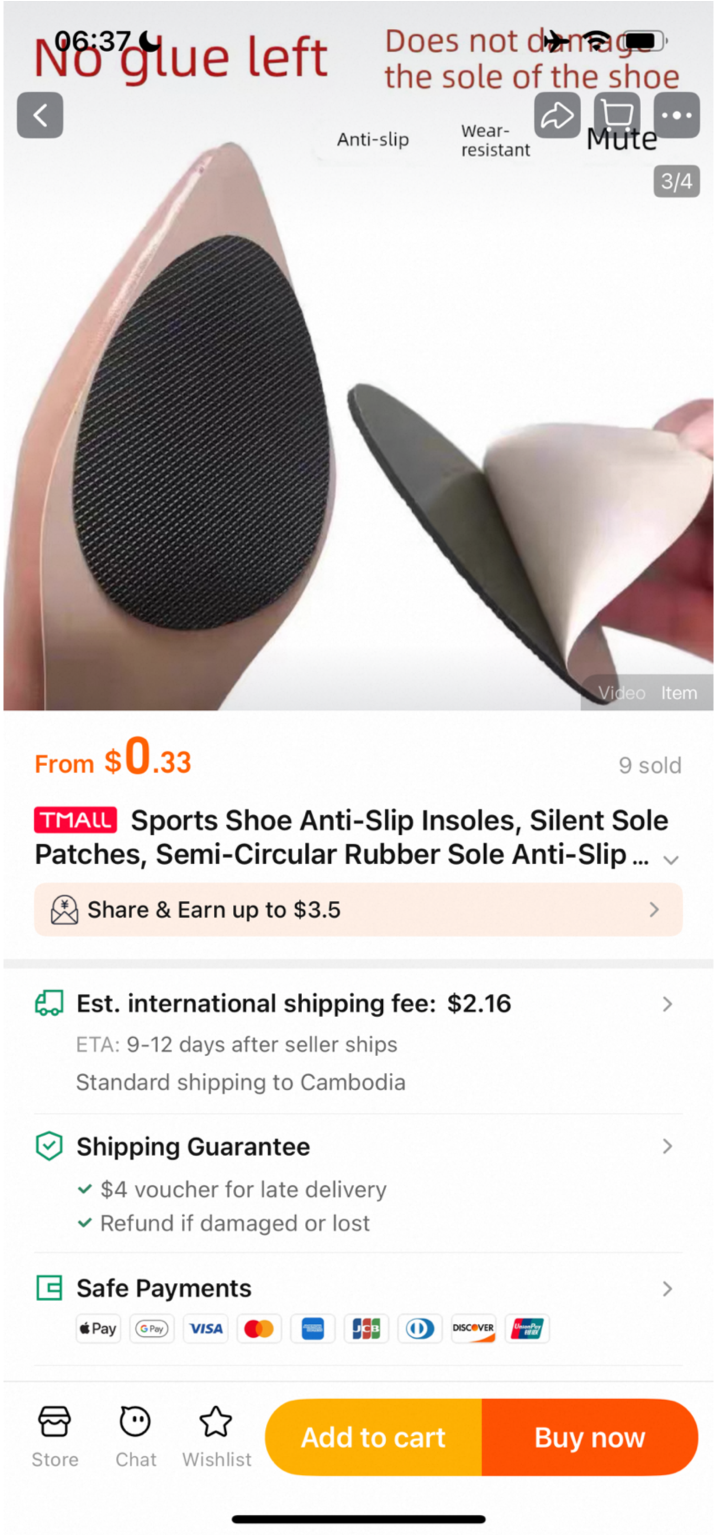

https://click.world.taobao.com/_b.QbD74r 「Sports Shoe Anti-Slip Insoles, Silent Sole Patches, Semi-Circular Rubber Sole Anti-Slip Stickers, Wear-Resistant and Thickened」
Tap and open Taobao to view

【淘宝】7天无理由退换
https://e.tb.cn/h.76WfgskXqifIYI1?tk=YvIcUabmLxd MF287 「高跟鞋配跟粗芯细芯黑色杏色透明修鞋使用鞋跟钉跟后跟天皮磨砂」
点击链接直接打开 或者 淘宝搜索直接打开

This Song

Only For The Boy

Who I Still Love With All My Soul

《我希望你好好的》

(2006)

演唱：游鴻明　　作詞：鄔裕康
作曲：游鴻明　　編曲：涂惠源

MV Website: https://youtu.be/MvNPzCy0GR8?si=iEY5Z_LPp8HAODfd –

深夜裡 整個世界都該睡了 我怎麼還清醒著

原來那個過去 又回來了

有些人 只能存放在記憶的 一抱緊就有拉扯

想那時的我們 那累累的傷痕

我希望你 好好的 圓滿的 愛個人 我才能放心的 遠遠的 微笑著

那曾經不能原諒的錯 你是不是都已經跨過

我希望你 好好的 自在的 愛個人 我才能不想了 不痛了 脫了困

為什麼命運選擇我們 而我們什麼也不能選擇

某一天 在你手上的感情線 我會變成一個點

或完全的不見 我沒怨懟

有些人 只能存放在記憶的 一抱緊就有拉扯

想那時的我們 那累累的傷痕

我希望你 好好的 圓滿的 愛個人 我才能放心的 遠遠的 微笑著

那曾經不能原諒的錯 你是不是都已經跨過

我希望你 好好的 自在的 愛個人 我才能不想了 不痛了 脫了困

為什麼命運選擇我們 而我們什麼也不能選擇

我希望你 好好的 圓滿的 愛個人 我才能放心的 遠遠的 微笑著

那曾經不能原諒的錯 你是不是都已經跨過

我希望你 好好的 自在的 愛個人 我才能不想了 不痛了 脫了困

為什麼命運選擇我們 而我們什麼也不能選擇

– I Will Still Carry The Love in My Heart, but Will No longer Walk Together.

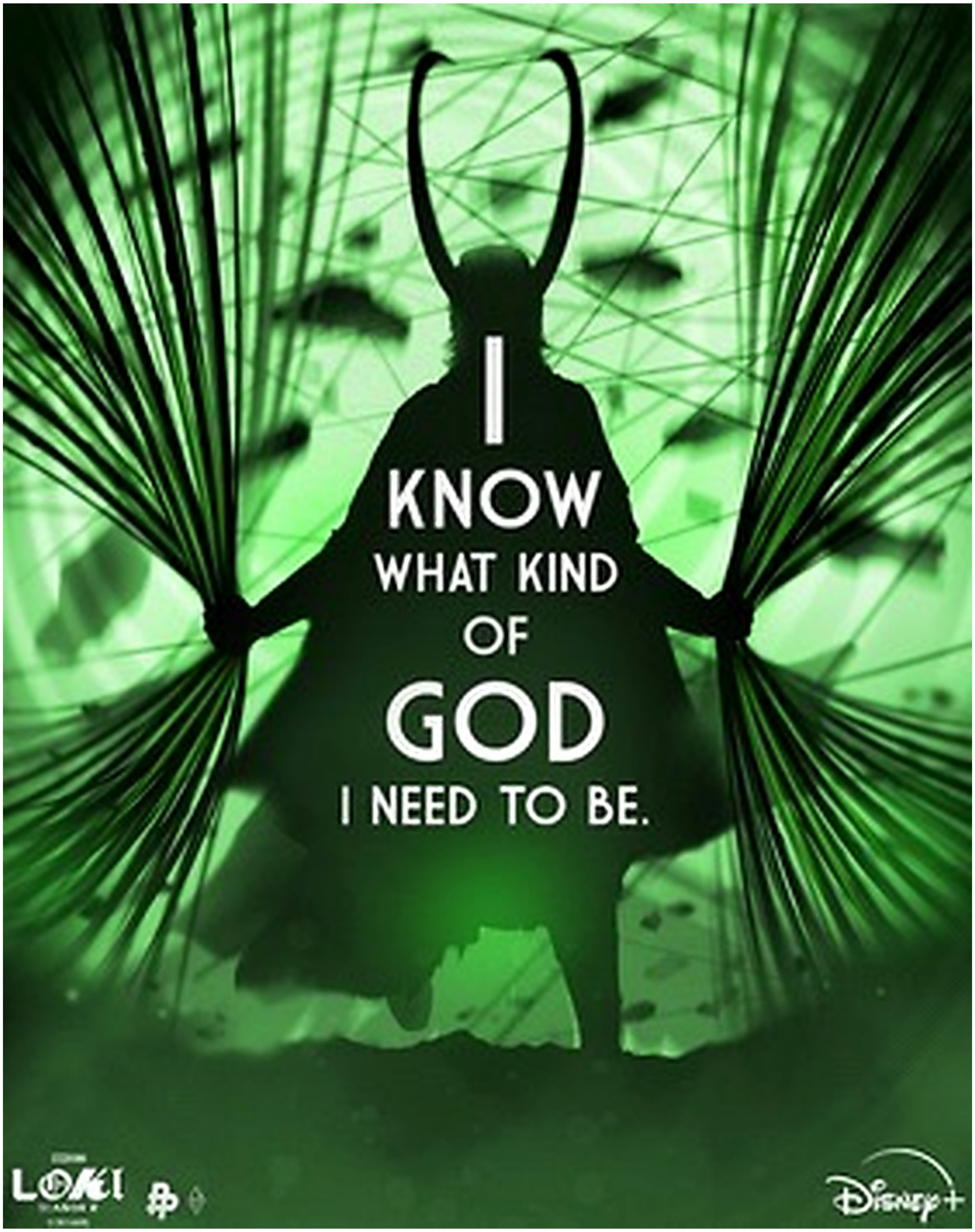
I
KNOW
WHAT KIND
OF
GOD
I NEED TO BE.
LOKI
Disney+

The Ancient ONE

To Stephen Strange

You Are A Man
Looking At The World

Through A Keyhole.

You Have Spent Your Whole Life
Trying To Widen That Keyhole,

To See More,
To Know More.

And Now.

On Hearing That It Can Be Widened
In Ways You Can Not Imagine…

You Reject **‘The Possibility’.**

《Doctor Strange》
(2016)

Signature: ĚꞪŶɆꞪ ÂŠꞪɆŘ ĚꞪŶɆꞪ. **אֶהְיֶה֗ אֲשֶׁ֣ר אֶהְיֶ֑ה.**

The Author: Kiara Pan
Written Under The Pen Name: BlAcK WInD
Contact: 17.17.yscribe.k@gmail.com

Draft Completed — This decree is eternally sealed by ŶĚꞪĒŴĂꞪ, in the year 2025 — Hebrew year 5785, Tav-Shin-Peh-Heh.

ȺḊÐ ŇÂ. ɌƎMJØɎɆ ŇÂ. İ̱Ṭ ŠŦÂŊ̄Ð. **כֵּ֖ן יִהְיֶ֥ה.**